DEPARTMENTAL LIBRARY

ANTHOLOGIA GRAECA

SIVE

POETARVM GRAECORVM

L V S V S.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. III.

INDICES ET COMMENTARIVM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

111531
22/5/11

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO DYCKIO
MDCCXCIV.

PA
3458
A2
1794a
t. 3-4

111721

ὈΝΕΣΤΟΥ.

T.II. p.289.

I.

Οὔτε με παρθενικῆς τέρπει γάμος, οὔτε γεραιῆς.
τὴν μὲν ἐποικτείρω, τὴν δὲ καταιδέομαι.
εἴη μήτ᾽ ὄμφαξ, μήτ᾽ ἀσαφίς· ἡ δὲ πέπειρος
ἐς Κύπριδος θαλάμους ὡρία καλλοσύνη.

II.

Μούσης νουθεσίην φιλοπαίγμονος εὕρετο Βάκχος,
ὦ Σικυών, ἔν σοι κῶμον ἄγων Χαρίτων·
δὴ γὰρ ἔλεγχον ἔχει γλυκερώτατον, ἔν τε γέλωτι
κέντρον· χὠ μεθύων ἀστὸν ἐσωφρόνισε.

III.

Αμβαίνων Ελικῶνα μέγαν κάμες· ἀλλ᾽ ἐκορέσθης
Πηγασίδος κρήνης νεκταρέων λιβάδων.
οὕτω καὶ σοφίης. πόνος ὄρθιος· ἢν δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ἄκρον
τέρμα μόλῃς, ἀρύσῃ Πιερίδων χάριτας.

IV.

Ασωπὶς κρήνη καὶ Πηγασὶς, ὕδατ᾽ ἀδελφὰ,
ἵππου καὶ ποταμοῦ δῶρα ποδοῤῥαγέα.
χὠ μὲν ἔκοψ᾽ Ελικῶνος· ὁ δὲ φλέβας Ακροκορίνθου
ἔπληξ᾽. ὦ πτέρνης εἰς ἴσον εὐστοχίη.

T.II. p.290.

V.

Αὐτοθελὴς ἥδιςος ἀεὶ πότος· ὃς δ' ἐπ' ἀνάγκῃ,
ὑβριςὴς οἴνῳ τ' ἐςὶ, καὶ οἰνοπότῃ.
τὸν μὲν γὰρ γαίῃ προχέει κρύφα· τὸν δ' ὑπὸ γαίῃ
πολλάκι πρὸς Λήθης ἤγαγε πικρὸν ὕδωρ.
πλυμεθεῖς χαίροιτε. τὸ δ' ὁππόσον ἡδὺ ποθῆναι,
μέτρον ἐμοὶ πάσης ἄρκιον εὐφροσύνης.

VI.

Εςην ἐν φόρμιγγι, κατηρείφθην δὲ σὺν αὐλῷ
Θήβη. φεῦ Μούσης ἔμπαλιν ἁρμονίης.
κωφὰ δ' ἐμοὶ κεῖται λυροθελγέα λείψανα πύργων,
πέτροι μυσοδόμοις τείχεσιν αὐτόμολοι,
σῆς χερὸς, Αμφίον, ἄπονος χάρις· ἑπτάπυλον γὰρ
πάτρην ἑπταμίτῳ τείχισας ἐν κιθάρῃ.

VII.

Αρμονίης ἱερὸν φήσεις γάμον· ἀλλ' ἀθέμιςος
Οἰδίποδος. λέξεις Αντιγόνην ὁσίην·
ἀλλὰ κασίγνητοι μιαρώτατοι. ἄμβροτος Ινώ·
ἀλλ' Αθάμας τλήμων. τειχομελὴς κιθάρη·
ἀλλ' αὐλὸς δύσμυσος. ἴδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβῃ
δαίμων, ἐσθλὰ κακοῖς δ' εἰς ἓν ἔμιξεν ἴσα.

VIII.

Παίδων ὃν μὲν ἔκαιεν Αρίςιον, ὃν δ' ἐσάκωσε
ναυηγόν· δισσὸν δ' ἄλγος ἔτηξε μίαν.
αἲ αἲ, μητέρα Μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέκνα
καὶ πυρὶ καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

IX. T.II. p.291.

Οὔνομα κηρύσσω Τιμοκλέος, εἰς ἅλα πικρὴν
πάντη σκεπτομένη πῦ ποτ᾽ ἄρ᾽ ἐςι νέκυς.
αἴ αἴ, τὸν δ᾽ ἤδη φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ περισσὴ
πέτρος ἐγὼ τὸ μάτην γράμμα τορευθὲν ἔχω.

X.

Βάκτρον, καὶ πήρη, καὶ διπλόον εἷμα σοφοῖο
Διογένευς, βιότε φόρτος ὁ κεφότατος.
πάντα φέρω πορθμῆϊ· λέλοιπα γὰρ ἐδὲν ὑπὲρ γῆς.
ἀλλὰ κύον σαίνοις Κέρβερε τὸν κύνα μέ.

ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΟΣ.

Εἰς ὀςέα ἀνθρώπεια κείμενα ἀτημέλητα.

Τῦτ᾽ ὀςεῦν φωτὸς πολυεργέος. ἦ ῥά τις ἦεν
ἔμπορος, ἢ τυφλῦ κύματος ἰχθυβόλος.
ἄγγειλον θνητοῖσιν ὅτι σπεύδοντες ἐς ἄλλας
ἐλπίδας, εἰς ταίην ἐλπίδα λυόμεθα.

IX. 4. Cod. γρ. τυρωθέν. et ſupra correctum τορευθέν.

T.II. p.292.

ΜΕΣΟΜΗΔΟΥΣ.

I.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΝΕΜΕΣΙΝ.

Νέμεσι πτερόεσσα, βίου ῥοπὰ,
κυανῶπι θεὰ, θύγατερ Δίκας,
ἃ κοῦφα φρυάγματα θνατῶν
ἐπέχεις ἀδάμαντι χαλινῷ,
ἔχθουσά δ' ὕβριν ὀλοὰν βροτῶν,
μέλανα φθόνον ἐκτὸς ἐλαύνεις·
ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον, ἀστιβῆ,
χαροπὰ μερόπων στρέφεται τύχα·
λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνεις,
γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις·
ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βίοτον μετρεῖς,
νεύεις δ' ὑπὸ κόλπον ἀεὶ κάτω ὀφρὺν,
ζυγὸν μετὰ χεῖρα κρατοῦσα.
Ἵλαθι μάκαιρα, δικασπόλε,
Νέμεσι πτερόεσσα, βίου ῥοπά.
Νέμεσιν θεὸν ᾄδομεν ἀφθίταν,
νημερτέα, καὶ πάρεδρον Δίκαν,
Δίκαν τανυσίπτερον, ὀμβρίμαν,
ἃ τὰν μεγαλανορίαν βροτῶν
Νεμέσεως ἀφαιρεῖ καὶ Ταρτάρου.

II. T. II.

Τὰν ὕελον ἐκόμιζε
κόψας ἐργάτας ἀνήρ·
ἐς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον, p. 293.
ὡς σίδηρον εὐσθενῆ·
ἁ δ᾽ ὕελος, οἷα κηρὸς,
ἐξεχεῖτο, παμφάγοισι
φλοξὶν ἐκπυρούμενος.
θαῦμα δ᾽ ἦν ἰδεῖν βροτοῖς
ὁλκὸν ἐκ πυρὸς ῥέοντα,
καὶ τὸν ἐργάτην τρέμοντα,
μὴ πεσὼν διαῤῥαγῇ.
ἐς δὲ διπτύχων ἀκμὰς
χειλέων ἔθηκε βῶλον.

III.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΦΙΓΓΑ.

Ἕρπουσα, πετωμένα, βεβῶσα κούρα,
νόθον ἴχνος ἀραμένα δρομαία λέαινα,
πτερόεσσα μὲν ἦν τὰ πρόσω γυνὰ,
τὰ δὲ μέσσα, βρέμουσα λέαινα θὴρ,
τὰ δ᾽ ὄπισθεν, ἑλισσόμενος δράκων.
οὔθ᾽ ὁλκὸς ἀπέτρεχεν, οὐ γυνὰ,
οὔτ᾽ ὄρνις ὅλον δέμας, οὔτε θὴρ·
κόρη γὰρ ἐφαίνετ᾽ ἄνευ ποδῶν,
κεφαλὰν δ᾽ οὐκ ἔσχε βρέμουσα θήρ.
φύσιν εἶχεν ἄτακτα κεκραμέναν,
ἀτέλεστα τέλεια μεμιγμέναν.

T.II. p.294. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.
Vid. T. I. p. 49.

ΚΑΛΛΙΚΤΗΡΟΣ.

T.II. p.529. I.[a]

Ηδὺ τὸ βινεῖν ἐςί· τίς ὐ λέγει; ἀλλ' ὅταν αἰτῇ
χαλκὸν, πικρότερον γίνεται ἐλλεβόρυ.

T.II.p.294. I. b

Παρθενικὰ κύρα ἐὰ κέρματα πλείονα ποιεῖ,
ὐκ ἀπὸ τᾶς τέχνας, ἀλλ' ἀπὸ τᾶς φύσιος.

II.

Φαρμακίησι ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἴρει·
τἄλλα δὲ πάντ' αἴρει καὶ δίχα φαρμακιῶν.

III.

Ὅσις ἔσω πυρὺς καταλαμβάνει ὐκ ἀγοράζων,
κείνυ Ἀμαλθείας ἡ γυνή ἐςι κέρας.

I. b 1. Cod. κόρα τὰ κέρματα.

ΕΡΥΚΙΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ. T.II. p.295.

I.

Γλαύκων καὶ Κορύδων, οἱ ἐν οὔρεσι βουκολέοντες,
Ἀρκάδες ἀμφότεροι, τὴν κεραὸν δάμαλιν
Πανὶ φιλωρείτᾳ Κυλληνίῳ αὖ ἐρύσαντες
ἔῤῥεξαν, καὶ οἱ δωδεκάδωρα κέρα
ἅλῳ μακροτένοντι ποτὶ πλατάνιστον ἔπαξαν
εὐρεῖαν, νομίῳ καλὸν ἄγαλμα θεῷ.

II.

Γάλλος ὁ χαιτάεις, ὁ νεήτομος, ὁ πρὸ Τυμώλου
Λύδιος ὀρχηστὰς μάκρ' ὀλολυζόμενος,
τᾷ παρὰ Σαγγαρίῳ τάδε ματέρι, τύμπανα ταῦτα
θήκατο, καὶ μάστιν τὰν πολυαστράγαλον,
ταῦτά τ' ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα, καὶ μυρόεντα
βόστρυχον, ἐκ λύσσας ἄρτ' ἀναπαυόμενος.

III.

Τοῦτο Σάων τὸ δίπηχυ κόλον κέρας οὑμβρακιώτας
βουμολγὸς ταύρου κλάσσεν ἀτιμαγέλου,
ὁππότε μιν κνημοὺς τε κατὰ, λασίους τε χαράδρας
ἐξ ὀρέων ποταμοῦ φράσσατ' ἐπ' ἀϊόνι,
ψυχόμενον χηλάς τε καὶ ἰξύας· αὐτὰρ ὁ βούτεω
ἀντίος ἐκ πλαγίων ἵεθ'· ὁ δὲ ῥοπάλῳ

T.II.p.296. γυρὸν ἀπεκράνιξε βοὸς κέρας, ἐκ δέ μιν αὐτᾶς
ἀχράδος εὐμύκῳ πᾶξε παρὰ κλισίᾳ.

IV.

Βȣκόλε, πρὸς τῶ Πανὸς, ὁ φηγινὸς, εἰπὲ, κολοσσὸς
ȣ̓͂τος, ὅτῳ σπένδεις τὸ γλάγος, ἐςὶ τίνος;
β τῶ λειοντοπάλα Τιρυνθίω. ȣ̓χὶ τὰ τόξα,
νήπιε, καὶ σκυτάλην ἀγριέλαιον ὁρῇς;
α χαίροις Ἀλκείδα δαμαληφάγε, καὶ τάδε φρȣ́ρει
αὔλια, κὴξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει.

V.

Εὔςοχα θηροβολεῖτε, κυναγέται, οἵ ποτὶ ταύταν
Πανὸς ὀρειώτα νισσόμενοι σκοπιὰν,
αἴτε λίνοις βαίνοιτε πεποιθότες, αἴτε σιδάρῳ,
αἴτε καὶ ἰξευτᾷ λαθροβόλῳ δόνακι·
κἀμέ τις ὑμείων ἐπιβωσάτω· οἶδα ποτ' ἄγραν
κοσμεῖν καὶ λόγχαν, καὶ λίνα, καὶ καλάμȣς.

VI.

Εἰς ἄγαλμα Πριάπȣ.

Ὡς βαρὺ τȣ͂το, Πρίηπε, καὶ εὖ τετυλωμένον ὅπλον
πᾶν ἀπὸ βȣβώνων ἀθρόον ἐκκέχυκας·
εἰς γάμον ȣ̓κ ἀνέτοιμον· ἔχει δέ σε δίψα γυναικῶν,
ὠ̓γαθὲ, καὶ σπαργᾷς θυμὸν ἅπαντα πόροις.
ἀλλὰ καταπρήϋνε τὸν ἐξῳδηκότα φαλλὸν
τόνδε, καὶ ἀνθηρῇ κρύψον ὑπὸ χλαμύδι·
ȣ̓ γὰρ ἐρημαῖον ναίεις ὄρος, ἀλλὰ παρ' Ἑλλης
ᾐόνα, τὴν ἱερὴν Λάμψακον ἀμφιπολεῖς.

III. 7. Cod. ἀπεκράνιξε.

T.II. p.297.

VII.

Ο τράγος ὁ Κλήσωνος ὅλαν διὰ πάννυχον ὄρφναν
αἶγας ἀκοιμάτους θῆκε φριμασσόμενος·
ὀδμὰ γάρ μιν ἔτυψε λύκου χιμαροσφακτῆρος
τηλόθι πετραίαν αὖλιν ἀνερχομένου·
μέσφα κύνες κοίτας ἀνεγέρμονες ἐπτοίασαν
θῆρα μέγαν. τραγίνας δ' ὕπνος ἔμυσε κόρας.

VIII.

Ανίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ,
πάντα τὸν ὁπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα,
αὐτά τοι φονίαν, Δαμάτριε, αὐτίκα λόγχαν
εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων·
Κάτθανε, μηδ' ἐχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα
ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοὐμὸν ἔθρεψε γάλα.

IX.

Αὖά τοι ἐκτάμνοντι γεράνδρυα, κάμμορε Μίδων,
φωλὰς ἀραχναίη σκαιὸν ἔτυψε πόδα,
νειόθεν ἀντιάσασα· χύδην δ' ἔβρυξε μελαίνη
σηπεδόνη χλωρὴν σάρκα καὶ ἀστραγάλους.
ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς στιβαρὸν γόνυ, καί σε κομίζει
μουνόποδα βλωθρῆς σκηπάνιον κοτίνου.

X.

Αὐδήσει τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε, καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.
Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

T. II. XI.

Εἰς Παρθένιον Φωκαέα τὸν εἰς Ομηρον παροινήσαντα.

Ει καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
τῦ μιαρογλώσσυ χεύατε Παρθενίυ,
p. 298. ὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κεῖνα
φλέγματα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥς᾽ ἀγορεῦσαι
πηλὸν Οδυσσείην, καὶ βάτον Ιλιάδα.
τοιγὰρ ὑπὸ ζοφίαισιν Ερινύσιν ἀμμέσον ἦπται
Κωκυτῦ, κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

XII.

Ατθὶς ἐγώ· κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις. ἐκ δέ μ᾽ Αθηνῶν
λυγρὸς Αρης Ιταλῶν πρίν ποτ᾽ ἐληΐσατο,
καὶ θέτο Ρωμαίων πολιήτιδα, νῦν δὲ θανύσης
ὀςέα νησαίη Κύζικος ἠμφίασε.
χαίροις ἡ θρέψασα, καὶ ἡ μετέπειτα λαχῦσα
χθών με, καὶ ἡ κόλποις ὕςατα δεξαμένη.

XIII.

Αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
σκηνίτης μαλακὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας,
αἰεί τοι βύπαισι περιςάζοιτο μελίσσαις
τύμβος, Υμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι,
ὡς ἄν τοι ῥείῃ μὲν ἀένναος Ατθίδι δέλτῳ
κηρὸς, ὑπὸ ςεφάνοις δ᾽ αἰὲν ἔχῃς πλοκάμυς.

XI. 6. Fort. καὶ πάτον.
XIII. 5. μὲν ἐγανὸς A. Fort. ἐγάννας.

XIV. T. II.

Οὐκ ἔτι συρίγγων νόμιον μέλος ἀγχόθι ταύτας
ἁρμόζῃ βλωθρᾶς, Θηρίμαχε, πλατάνου·
οὐδέ σευ ἐκ καλάμων κεραοὶ βόες ἁδὺ μέλισμα
δέξονται, σκιερᾷ πὰρ δρυῒ κεκλιμένου.
ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κεραύνιος· αἱ δ᾽ ἐπὶ μάνδραν
ὀψὲ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

XV. p. 299.

Οὐχ ὅδε δειλαίου Σατύρου τάφος, οὐδ᾽ ὑπὸ ταύτῃ,
ὡς λόγος, εὔνηται πυρκαϊῇ Σάτυρος.
ἀλλ᾽ εἴ που τινὰ πόντον ἀκούετε πικρὸν ἐκεῖνον,
τὸν πέλας αἰγονόμου κλυζόμενον Μυκάλας,
κείνῳ δινήεντι καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ κεῖμαι
ὕδατι, μαινομένῳ μεμφόμενος Βορέῃ.

ΑΣΙΝΙΟΥ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ.

Εἰς τοὺς ἀναιρεθέντας ὑπὸ τοῦ τῶν Ῥωμαίων ὑπάτου Σύλλα.

Οἱ πρὸς Ῥωμαίους δεινὸν στήσαντες Ἄρηα
κεῖνται, ἀριστείης σύμβολα δεικνύμενοι·
οὐ γάρ τις μετὰ νῶτα τυπεὶς θάνεν, ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
ὤλοντο κρυφίῳ καὶ δολερῷ θανάτῳ.

T. II. p. 300.

ΗΡΩΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ.

Πότνι' Ἀθηνάων ἐπιήρανε, Τριτογένεια,
ἥ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ἐλάεις, Ῥαμνουσιὰς Οὖπι,
γείτονες ἀγχίθυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο,
πίονα δὴ καὶ τόνδε, Θεὰ, τιμήσατε χῶρον,
δῆμον Δηώοιο φιλόξεινον Τριόπαο,
τόφρα κε καὶ Τριόπειοι ἐν ἀθανάτοισι λέγησθον.
ὡς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
ἤλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
ὣς τήνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἀλωὴν,
λήϊά τε σταχύων, καὶ δένδρεα βοτρυόεντα,
λειμώνων τε κόμας ἁπαλοτρεφέων ἐφέπουσαι.
ὔμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔηκε,
τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος ἐΰτροχον ἐστεφάνωται,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
ἔμμεναι. ἡ δ' ἐπί οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνου
σμερδαλέον σείσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
μή τῳ νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἕνα λᾶαν
ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ Μοιρέων ἀτρεῖες ἀνάγκαι,
ὅς κε θεῶν ἑδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθείη.
κλῦτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροιῶται·

6. In lapide ſculptae ſunt litterae ἀθανάτοις ἀλέγεσθε. Fort. ἐν ἀθανάτοις ἀλέγησθον.

ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοί τε θέαιναι, T. II.
καὶ πολυτίμητοι, καὶ ὑποσχεῖν οὔας ἑτοῖμαι·
μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους, ἢ ἐν ἄλσεα δένδρων,
ἢ ποίην χιλῷ εὐαλδέϊ χλωρὰ θέουσαν
δμωὴν κυανέου Αἴδος ῥήξειε μάκελλαν, p. 301.
σῆμα νέον τεύχων, ἠὲ πρότερον κεραΐζων.
οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσσι βαλεῖν ἱερόχθονα βῶλον,
πλὴν ὅ κεν αἵματος ᾖσι, καὶ ἔγγονος ἐσσαμένοιο,
(κείνοις δ' οὐκ ἀθέμιστον) ἐπεὶ τιμάορος ἵστωρ.
καὶ γὰρ Ἀθηναίη παρά οἱ Χθόνιον βασιλῆα
νηῷ ἐγκατέθηκε, συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
εἰ δέ τῳ ἄκλυτα ταῦτα, καὶ οὐκ ἐπιπεύσεται αὐτῶν,
ἀλλ' ἀποτιμήσει, μή οἱ νήτιτα γένηται·
ἀλλά μιν ἀπρόφατος Νέμεσις, καὶ ῥόμβος Ἀλάστωρ
τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινδήσει κακότητα.
οὐδὲ γὰρ ἴφθιμον Τριόπεω μένος Αἰολίδαο
ὤναθ', ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
τῷ ἤτοι ποινὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι
χώρου, μή τοι ἕπηται ἔπι Τριόπειος Ἐριννύς.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. p. 302.

Δεῦρ' ἴτε Θυμβριάδες νηὸν ποτὶ τόνδε γυναῖκες,
Ῥηγίλλης ἕδος ἀμφὶ θυοσκόα ἱρὰ φέρουσαι.
ἣ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
Ἀγχίσεω κλυτὸν αἷμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.

34. Fort. ῥέμβος.

T. II. γήματο δ' εἰς Μαραθῶνα. θεαὶ δέ μιν Οὐρανιῶναι
τίουσιν, Δηώ τε νέη, Δηώ τε παλαιή,
τῇσί περ ἱερὸν εἶδος ἐΰζώνοιο γυναικὸς
ἄγκειται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώνῃσι νένασται
ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐμβασιλεύει.
τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἴληχεν ἄποινον.
ὥς οἱ Ζεὺς ᾤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γήρᾳ ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνῇ·
οὕνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀμύμονας ἐκ μεγάροιο
Ἅρπυιαι κλωθῶες ἀνηρείψαντο μέλαιναι
ἡμίσεας πλεόνων· δοιὼ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
νηπιάχω, ἀγνῶτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστω,
οἵην σφιν νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψεν,
πρίν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἠλακάτῃσι.
τῷ δὲ Ζεὺς ἐπίηρον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον,
καὶ βασιλεὺς Διῒ πατρὶ φυὴν καὶ μῆτιν ὁμοῖος.
Ζεὺς μὲν ἐς Ὠκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναῖκα
αὔρῃσι Ζεφύροιο κομιζέμεν ἠλυσίῃσιν.
αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
ἦμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμου ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
p. 303. νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δέ οἱ περὶ ποσσὶ σαωτὴρ
παμφανόων ἐνέκειτο σεληναίης κύκλος αἴγλης·
τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι παρενεῤῥάψαντο πεδίλῳ,
σύμβολον Αὐσονίοισιν ἐϋγενέεσσι γεραιόν.
ὥς μιν ἐκόσμησεν, καὶ Κεκροπίδην περ ἐόντα,
Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον γέρας ἀνδρῶν,
Ἕρσης ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἐτεὸν δὴ

Κῆρυξ

Κῆρυξ Ἡρώδεω πρόγονος Θησηϊάδαο. T. II.
τοὔνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἥ μὲν ἄνασσαν
εἰς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἕδραι·
Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτ' ἔτι φωνήν·
Ἡρώδεω γλῶσσαν δέ τε μιν καλέουσιν Ἀθῆναι.
ἣ δὲ καὶ αὐτή περ καλλίσφυρος Αἰνειώνη,
καὶ Γανυμηδείη, καὶ Δαρδάνιον γένος ἦεν
Τρωὸς Ἐριχθονίδεω. ᾧ δὴ φίλον ἱερὰ ῥέξαι,
καὶ θῦσαι· θυέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
εἴδεται εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν.
οὐ μὲν γὰρ θνητή, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται.
τοὔνεκεν οὔτε νεὼν ἱερὸν λάχεν, οὔτ' ἔτι τύμβον,
οὐδὲ γέρα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια.
σῆμα μέν οἱ νηῷ ἴκελον δήμῳ ἐν Ἀθήνης·
ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Ῥαδαμάνθυος ἀμφιπολεύει.
τοῦτο δὲ Φαυστίνῃ κεχαρισμένον ἧσται ἄγαλμα
δήμῳ ἐνὶ Τριόπεω· ναοῦ πάρος εὐρέες ἀγροί,
καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
οὐ μὲν ἀτιμήσειε θεὰ βασίλεια γυναικῶν
ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὀπάονα νύμφην.
οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν ἐΰθρονος Ἰοχέαιρα,
οὐδ' Ἕρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη·
οὐδέ μιν ἡρώνῃσι παλαιῇσι μεδέουσα
Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμπνια μήτηρ p. 304.
ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
ἣ λάχεν Ἠλυσίῃσι χοροστασίῃσιν ἀνάσσειν,
αὐτή γ', Ἀλκμήνη τε, μάκαιρά τε Καδμειώνη.

T. II.

ΣΑΒΙΝΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Πηκνὶ Βίτων χίμαρον, Νύμφαις ῥόδα, θύρσα Λυαίῳ,
  τρισσὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φόβαις.
δαίμονες ἀλλὰ δέχοισθε κεχαρμένοι, αὔξετε δ' αἰεὶ
  Πὰν ἀγέλην, Νύμφαι πίδακα, Βάκχε γάνος.

ΜΑΓΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ.

Εἰς τὴν εἰκόνα Γαληνȣ̃.

Ην χρόνος, ἡνίκα γαῖα βροτȣ̀ς διὰ σεῖο, Γαληνὲ,
  δέχνυτο μὲν θνητȣ̀ς, ἔτρεφε δ' ἀθανάτȣς.
χήρευεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύτȣ Αχέροντος,
  σῇ παιηονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

p. 305.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

I.

Εἰς ἀπαίδευτον ἐπιδειξάμενον.

Βύσας, εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγχετο· νῦν δ' ὑπ' ἀνοίας
  καὶ ζῇ, καὶ πλȣτεῖ, καὶ μετὰ τὴν πάροδον.

II. T. II.

Ψυχὴν μὲν γράψαι χαλεπόν· μορφὴν δὲ χαράξαι
ῥάδιον· ἀλλ᾽ ἐπὶ σοὶ τοὔμπαλιν ἀμφότερα.
τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἔξω ἄγουσα,
ἐν τοῖς φαινομένοις ἡ φύσις εἰργάσατο·
τὸν δ᾽ ἐπὶ τῆς μορφῆς θόρυβον, καὶ σώματος ὕβριν
πῶς ἄν τις γράψοι, μηδ᾽ ἐσιδεῖν ἐθέλων;

ΕΠΙΓΟΝΟΥ p. 306.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

I.

Ἡ πάρος εὐπετάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νεάσασα,
καὶ πεπάνων βοτρύων ῥᾶγα κομισσαμένη,
νῦν οὕτω γραιοῦμαι· ἴδ᾽ ὁ χρόνος οἷα δαμάζει·
καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται ῥυτίδων.

II.

Ἡ τοπάλαι Λαῒς πάντων βέλος, οὐκ ἔτι Λαῒς,
ἀλλ᾽ ἐτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέμεσις.
οὐ μὰ Κύπριν (τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ ἔτι, πλὴν ὅσον ὅρκος;)
γνώριμος οὐδ᾽ αὐτῇ Λαΐδι Λαῒς ἔτι.

Antioch. II. 6. Cod. Vat. γράψαι.
Epig. II. 3. Cod. Vat. ἐμοῦ.

T. II. # ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ.

Μὴ σύ γε, μηδ' εἴ τοι πολὺ φέρτερος εἴδεαι ὕσσε
ἀμφοτέρω κλεινῶ, κῦρε, Μεγιςοκλέυς,
κἢν σίλβῃ Χαρίτεσσι λελυμένος, ἀμφιδοκεύοις
τὸν καλόν· ὐ γὰρ ὁ παῖς ἤπιος ὐδ' ἄκακος,
ἀλλὰ μέλων πολλοῖσι, καὶ ὐκ ἀδίδακτος ἐρώτων.
τὴν φλόγα ῥιπίζειν δείδιθι, δαιμόνιε.

p. 307. # ΕΤΡΟΥΣΚΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

Η μία καὶ βιότοιο καὶ Αἴδος ἤγαγεν εἴσω
ναῦς Ιεροκλείδην, κοινὰ λαχῦσα τέλη.
ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντα, κατέφλεγε τεθνηῶτα,
σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς Αΐδην.
ὄλβιος ὁ γριπεὺς ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει
νηΐ, καὶ ἐξ ἰδίης ἔδραμεν εἰς Αΐδην.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ.

Οκταδράχμυς καὶ πενταδράχμυς χοέας τις ἔμιξε,
τοῖς προπόλοισι πιεῖν χρῆς' ἀποταξάμενος.
καὶ τιμὴν ἀπέδωκεν ὑπὲρ πάντων τετράγωνον
τὰς ἐπιταχθείσας δεξάμενον μονάδας,

καὶ ποιῦντα πάλιν ἕτερόν σε φέρειν τετράγωνον T. II.

κτησάμενον πλευρὰν σύνθεμα τῶν χοέων.

ὥστε διάστειλον τὺς ὀκταδράχμυς, πόσοι ἦσαν,

καὶ πάλι τὺς ἑτέρυς, παῖ, λέγε πενταδράχμυς.

ΑΔΜΗΤΟΥ. p. 308.

Γαῖα λάβ' Ἀδμήτυ ἔλυτρον· βῆ δ' εἰς θεὸν αὐτός.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

I.

Αἱ τρισσαί τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,

Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

ὧν ἀπὸ μὲν πυγῆς Εὐφρὼ τάδε· ταῦτα δὲ Κλειὼ,

ὡς θέμις· ἡ τριτάτη Λαὶς ἀπ' ὐρανίων.

ἀνθ' ὧν τῇ μὲν πέμπε τὰ παιδικὰ, δεσπότι, κέρδη·

τῇ δὲ τὰ θηλείης· τῇ δὲ τὰ μηδετέρης.

II.

Εἰς τὸ ἐν Κνίδῳ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα,

Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον ὐδὲν ἔχων.

III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν Παφίην γυμνὴν ὐδεὶς ἴδεν. εἰ δέ τις εἶδεν,

ὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

T.II. p.309.

IV.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ
φωνὴν συλῆσαι, χρώματι πειθόμενος.

V.

Εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψα, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,
μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα·
ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

VI.

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, τὸ δὲ γῆρας οὔποτε βάψεις,
οὐδὲ παρειάων ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
ὥστε προσωπεῖον, κοὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος
καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.

VII.

Μηδείς μοι ταύτην, Ἐρασίστρατε, τὴν σπατάλην σου
ποιήσειε θεῶν, ἣ σὺ κατασπαταλᾷς,
ἔσθων ἐκτραπέλως στομάχων κακὰ, χείρονα λιμοῦ,
οἷα φάγοιεν ἐμῶν ἀντιδίκων τεκνία.
πεινάσαιμι γὰρ αὖθις ἔτι πλέον ἢ πρὶν, ἐκείνης
εἰ χορτασθείην τῆς παρά σοι σπατάλης.

VIII.

Αἱ τρίχες, ἢν σιγᾷς, εἰσὶ φρένες· ἢν δὲ λαλήσῃς,
ὡς αἱ τῆς ἥβης, οὐ φρένες, ἀλλὰ τρίχες.

IX. T. II. p. 310.

Τȣ̃ πωγωνοτρόφȣ Κυνικȣ̃, τȣ̃ βακτροπροσαίτȣ
εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίαν.
θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπείχετο καὶ ῥαφανίδων,
μὴ δεῖν δȣλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα βόλβαν
στριφνήν, τὸν πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον.
ᾔτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
κȣ̓δὲν ἔφη βόλβαν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

X.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
τοῖς σȣ̃ τρῶγε ποσὶ, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

XI.

Εἰς τί μάτην νίπτεις δέμας Ινδικόν; ἴσχεο τέχνης,
ȣ̓ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

XII.

Ιλαθι Γραμματικὴ φυσίζοε, ἵλαθι λιμȣ̃
φάρμακον εὑρομένη ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ.
νηὸν ἐχρῆν καὶ σοὶ περικαλλέα δωμήσασθαι,
καὶ βωμὸν θυέων μή ποτε δευόμενον.
καὶ γὰρ σȣ̃ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες, πάντων δέκτρια Γραμματική.

XIII.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόστομος ἐξορκιστὴς
ἐξέβαλ', ȣ̓χ ὅρκων ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

IX. 6. Vulgo στρυφνὴν ὁ πινυτόν.

T.II. p.311. XIV.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε, νόμυ χάριν, ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κλημματίδων φύλακα·
καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ
ὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

XV.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρῆϊ, καὶ Ινώῳ Μελικέρτῃ,
καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, καὶ Σαμόθραξι θεοῖς,
σωθεὶς ἐκ πελάγυς Λυκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ ὐδὲν ἔχω.

XVI.

Εν πᾶσιν μεθύυσιν Ακίνδυνος ἤθελε νήφειν,
τὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς ἔδοξε μόνος.

XVII.

Εσβεσε τὸν λύχνον μῶρος, ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
δακνόμενος, λέξας· Οὐκέτι με βλέπετε.

XVIII.

Ην ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ ςέρνα, καὶ ὤμυς,
μηδὲν ἐρωτήσῃς, μῶρον ὁρᾷς φαλακρόν.

XIX.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.
τῆς κήλης δ' ἐπάνωθι τὰ φορτία πάντα τεθεικὼς
καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
p. 312. ὥςε μάτην Τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχυσιν,
εἰ καὶ κηλήτης ταὐτὸ ποιεῖν δύναται.

XX. T. II.

Ὁ γρυπὸς Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,
οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.
ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις αἰσθάνετ' αὐτὸς,
ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
ὢ μεγάλου μυκτῆρος· ὅταν ποταμὸν διαβαίνῃ,
θηρεύει τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

XXI.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως Βίτος ἐστὶ σοφιστὴς,
οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμὸν ἔχων.

XXII.

Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας
εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

XXIII.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα δοκεῖς σοφίαν περιποιεῖν,
καὶ τράγος εὐπώγων εὔστοχός ἐστι Πλάτων.

XXIV.

Ἰητήρ τις ἐμοὶ τὸν ἑὸν φίλον υἱὸν ἔπεμψεν,
ὥστε μαθεῖν παρ' ἐμοὶ ταῦτα τὰ γραμματικά,
ὡς δὲ τὸ ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ καὶ ΑΛΓΕΑ ΜΥΡΙ' ΕΘΗΚΕΝ
ἔγνω, καὶ τὸ τρίτον τοῖσδ' ἀκόλουθον ἔπος,
ΠΟΛΛΑΣ Δ' ΙΦΘΙΜΟΥΣ ΨΥΧΑΣ ΑΪΔΙ ΠΡΟΪΑΨΕΝ,
οὐκέτι μιν πέμπει πρός με μαθησόμενον.
ἀλλά μ' ἰδὼν ὁ πατὴρ, Σοὶ μὲν χάρις, εἶπεν, ἑταῖρε· p. 313.
αὐτὰρ ὁ παῖς παρ' ἐμοὶ ταῦτα μαθεῖν δύναται.
καὶ γὰρ ἐγὼ πολλὰς ψυχὰς Ἀΐδι προϊάπτω,
καὶ πρὸς τοῦτ' οὐδὲν γραμματικοῦ δέομαι.

T. II. XXV.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέβαινε
Λολλιανῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καί σε διδάσκειν
ἤθελε· φεῦ, κείνυ καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

XXVI.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
νηλειὴς Αἴδης ἥρπασε, Καλλίμαχον.
ἀλλά με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
παύρυ, καὶ παύρων τῶν βιότοιο κακῶν.

XXVII.

Εἰς ποδάγραν.

Μισόπτωχε θεὰ, μύνη πλύτυ δαμάτειρα,
ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπιςαμένη,
εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπϊζομένη ποσὶ χαίρεις,
ὁπλοφορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται·
τέρπει καὶ ςέφανός σε, καὶ Αὐσονίυ πόμα Βάκχυ.
ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίνεται ὐδέποτε.
τὔνεκά νυν φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκεον ὐδὸν,
τέρπῃ δ' εὐπλύτυ πρὸς πόδας ἐρχομένη.

p. 314. XXVIII.

Ως τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
ὡς δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.
ἔςι δ' ἀνὴρ σοφὸς ὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας
φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

XXIX.

T. II.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστι·
τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

XXX.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου
αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
ἀλλά μιν Εὐκτήμων, πατρικὸς φίλος, ὡς ἐνόησεν
ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ.
καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ' ἐπὶ μείλια δούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον,
τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
οὕτως μὲν Θήρωνα τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυσε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

XXXI.

Οὐχ ὁ Ερως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ Ερως πρόφασις.

XXXII.

p. 315.

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας
ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

T. II.

XXXIII.

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας.
οὐ λήσεις δὲ θεοὺς, οὐδὲ λογιζόμενος.

XXXIV.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
ἀνθρώπου καθαρὴν ψευδομένου φιλίην·
οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

XXXV.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφραγὶς ἐπικείσθω.
κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτεάνων φυλακή.

XXXVI.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής.
τἄλλα δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν ἀγαθῶν.

XXXVII.

Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος,
οὗτος ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
μοχθήσει, ἑτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

p. 316.

XXXVIII.

Εὖ πράττων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
καί σευ ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.

XXXIII. 2. Cod. Vat. θεόν.
XXXVI. 2. Codd. τῶν κτεάνων.

ἢν πταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα T. II.
ἐχθρὰ, Τύχης ῥιπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

XXXIX.

Η βραδύπους βουλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
αἰὲν ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ. p. 317.

I.

Πανὶ φιλοσπήλυγγι, καὶ οὐρεοφοιτάσι Νύμφαις,
καὶ Σατύροις, ἱεραῖς τ' ἔνδον Ἀμαδρυάσι,
σὺν κυσὶ καὶ λόγχαις ταῖς πρὶν συοφόντισι Μάρκος
μηδὲν ἑλὼν, αὐτοὺς τοὺς κύνας ἐκρέμασε.

II.

Τῷ Πίσης μεδέοντι τὸ κρανίον Αὖλος ὁ πύκτης,
ἓν καθ' ἓν ἀθροίσας ὀστέον, ἀντίθεται.
σωθεὶς δ' ἐκ Νεμέας, Ζεῦ δέσποτα, σοὶ τάχα θήσει
καὶ τοὺς ἀστραγάλους, τοὺς ἔτι λειπομένους.

III.

Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσιος ὧδ' ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος·
τοῖς μηροῖς αὐτὴν γὰρ ὑπερδήσας ἐκολύμβα.
ἔστω καὶ κήλης ἔν τισιν εὐτυχίη.

IV.

Γραμματικὸς Ζήνωνος ἔχει πώγωνα Μένανδρος·
τὸν δ' υἱὸν τούτῳ φὴς σὺ συνεσχηκέναι.

T. II. τὰς νύκτας δ' αὐτῷ μελετῶν οὐ παύεται οὗτος
πτώσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

p. 318.

V.

Τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀκούσατε· θαῦμα γὰρ ὑμῖν
καινὸν ἀπαγγέλλω· πλὴν μεγάλαι Νεμέσεις.
τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνεύρομεν ἄλλο γένος. τί;
τῶν ἑτεροζήλων. ἤλπισα τοῦτ' ἂν ἐγώ;
ἤλπισα τοῦτο, Κράτιππε; μανήσομαι, εἰ λύκος εἶναι
πᾶσι λέγων, ἐφάνης ἐξαπίνης ἔριφος.

VI.

Οὗτος ὁ τῆς ἀρετῆς ἀδάμας βαρὺς, οὗτος ὁ πάντη
πᾶσιν ἐπιπλήσσων, οὗτος ὁ ῥιγομάχας,
καὶ πώγωνα τρέφων, ἑάλω· τί γάρ; ἀπρεπὲς εἰπεῖν·
ἀλλ' ἑάλω ποιῶν ἔργα κακοστομάχων.

VII.

Φεύγων τὴν ὑπόνοιαν Ἀπολλοφάνης ἐγάμησεν,
καὶ διὰ τῆς ἀγορᾶς νυμφίος ἦλθε μέσης,
Αὔριον εὐθὺ, λέγων, ἕξω τέκνον. εἶτα προῆλθεν
αὔριον, ἀντὶ τέκνου τὴν ὑπόνοιαν ἔχων.

VIII.

Ἤθελε ΔΡΙΜΥΣ ἄγαν τοπρόσθ' Ἱερώνυμος εἶναι·
νῦν δὲ τὸ ΔΡΙ μὲν ἔχει, ΛΟΣ δὲ τὸ μῦς γέγονε.

IX.

Εἰς γραμματικὸν κερασφόρον.

Ἔξω παιδεύεις Πάριδος κακὰ καὶ Μενελάου,
ἔνδον ἔχων πολλοὺς σῆς Ἑλένης Πάριδας.

X. T.II. p.319.

Πύκτης ὢν κατέλυσε Κλεόμβροτος· εἶτα γαμήσας
   ἔνδον ἔχει πληγῶν Ισθμια καὶ Νέμεα,
γραῦν μαχίμην τύπτυσαν Ολύμπια· καὶ τὰ παρ' αὐτῷ
   μᾶλλον ἰδεῖν φρίσσει, ἢ ποτὲ τὸ ςάδιον.
ἂν γὰρ ἀναπνεύσῃ, δέρεται τὰς παντὸς ἀγῶνος
   πληγὰς, ὡς ἀποδῷ· κἂν ἀποδῷ, δέρεται.

XI.

Ούτε τάχιον ἐμῦ τις ἐν ἀντιπάλοισιν ἔπιπτεν,
   ὔτε βράδιον ὅμως ἔδραμε τὸ ςάδιον.
δίσκῳ μέν τοι ὅλως ὐδ' ἤγγισα, τὺς δὲ πόδας μυ
   ἐξᾶραι πηδῶν ἴσχυον ὐδέποτε·
κυλλὸς δ' ἠκόντιζεν ἀμείνονα. πέντε δ' ἀπ' ἄθλων
   πρῶτος ἐκηρύχθην πεντετριαζόμενος.

XII.

Εικοσέτυς σωθέντος Οδυσσέος εἰς τὰ πατρῷα,
   ἔγνω τὴν μορφὴν Αργὸς ἰδὼν ὁ κύων.
ἀλλὰ σὺ πυκτεύσας, Στρατοφῶν, ἐπὶ τέσσαρας ὥρας,
   ὐ κυσὶν ἄγνωςος, τῇ δὲ πόλει γέγονας.
ἢν ἐθέλῃς δὲ πρόσωπον ἰδεῖν ἐς ἔσοπτρον ἑαυτῦ,
   Οὐκ εἰμὶ Στρατοφῶν, αὐτὸς ἐρεῖς ὀμόσας.

XIII.

Πᾶσαν ὅσαν Ελληνες ἀγωνοθετῦσιν ἅμιλλαν
   πυγμῆς, Ανδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμαν·
ἔσχον δ' ἐν Πίσῃ μὲν ἓν ὠτίον· ἐν δὲ Πλαταιαῖς
   ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι·

X. 3. Fort. παρ' αὐτῆς.

T.II.p.320. Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ καρύσσετο σὺν πολιήταις
ἆραί με ςαδίων ἢ νέκρὸν, ἢ κολοβόν.

XIV.

Οἱ συναγωνιςαὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Απιν· ὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισε.

XV.

Τὸν ςαδίην πρώην Ερασίςρατον ἡ μεγάλη γῆ,
πάντων σειομένων, ὐκ ἐσάλευσε μόνον.

XVI.

Νύκτα μέσην ἐποίησε τρέχων ποτὲ Μάρκος ὁπλίτης,
ὥς' ἀποκλεισθῆναι πάντοθε τὸ ςάδιον.
οἱ γὰρ δημόσιοι κεῖσθαί τινα πάντες ἔδοξαν
ὁπλίτην τιμῆς εἵνεκα τῶν λιθίνων.
καὶ τί γάρ; εἰς ὥρας ἠνοίγετο· καὶ τότε Μάρκος
ἦλθε, προσελλείπων τῷ ςαδίῳ ςάδιον.

XVII.

Οὗτος ὁ νῦν τοιῦτος Ολυμπικὸς εἶχε, Σεβαςὲ,
ῥῖνα, γένειον, ὀφρῦν, ὠτάρια, βλέφαρα.
εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης ἀπολώλεκε πάντα,
ὥς' ἐκ τῶν πατρικῶν μηδὲ λαβεῖν τὸ μέρος·
εἰκόνιον γὰρ ἀδελφὸς ἔχων προσενήνοχεν αὐτῦ,
καὶ κέκριτ' ἀλλότριος, μηδὲν ὅμοιον ἔχων.

XVIII.

Κόσκινον ἡ κεφαλή σῦ, Απολλόφανες, γεγένηται,
ἢ τῶν σητοκόπων βιβλαρίων τὰ κάτω·

ὄντως μυρμήκων τρυπήματα λοξὰ καὶ ὀρθὰ, T. II. p. 321.
γράμματα τῶν λυρικῶν Λύδια καὶ Φρύγια.
πλὴν ἀφόβως πύκτευε· καὶ ἢν τρωθῇς γὰρ ἄνωθεν,
ταῦθ' ὅσ' ἔχεις, ἕξεις· πλείονα δ' οὐ δύνασαι.

XIX.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον, Ὀλυμπικὲ, μήτ' ἐπὶ κρήνην
ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
καὶ σὺ γὰρ, ὡς Νάρκισσος, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργὲς,
τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

XX.

Εἰς ἱερόν ποτ' ἀγῶνα Μίλων μόνος ἦλθ' ὁ παλαιστής·
τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.
προσβαίνων δ' ὤλισθεν ἐπ' ἰσχίον· οἱ δ' ἐβόησαν
τοῦτον μὴ στεφανοῦν, εἰ μόνος ὢν ἔπεσεν.
ἀνστὰς δ' ἐν μέσσοισιν ἀνέκραγεν· Οὐχὶ τρί' ἐστίν·
ἓν κεῖμαι, λοιπὸν τἄλλα μέ τις βαλέτω.

XXI.

Ἦν βραδὺς Εὐτυχίδας σταδιοδρόμος, ἀλλ' ἐπὶ δεῖπνον
ἔτρεχεν, ὥστε λέγειν· Εὐτυχίδας πέταται.

XXII.

Οὐδὲν ἀφῆκεν ὅλως, Διονύσιε, λείψανον Αὔλῳ
Εὐτυχίδης δειπνῶν, ἦρε δὲ πάντ' ὀπίσω.
καὶ νῦν Εὐτυχίδης μὲν ἔχει μέγα δεῖπνον ἐν οἴκῳ·
μὴ κληθεὶς δ' Αὖλος ξηροφαγεῖ καθίσας.

XXIII. p. 322.

Οὐκ ᾔδειν σε τραγῳδὸν, Ἐπίκρατες, οὐδὲ χοραύλην,
οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὅλως, ὧν χορός ἐστιν, ἔχειν·

T. II. ἀλλ' ἐκάλει σε μόνον. σὺ δ' ἔχων χορὸν οἴκοθεν ἥκεις
ὀρχηστῶν, αὐτοῖς πάντα διδὺς ὀπίσω.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶ, σὺ τοὺς δούλους κατάκλινον,
ἡμεῖς δ' αὐτοί σοι πρὸς πόδας ἐρχόμεθα.

XXIV.

Καὶ τρώγεις ὅσα πέντε λύκοι, Γάμε, καὶ τὰ περισσὰ,
οὐ τὰ σὰ, τῶν δὲ πέριξ, πάντα δίδως ὀπίσω.
πλὴν μετὰ τοῦ κοφίνου τοῦ πρὸς πόδας αὔριον ἔρχου,
πρίσματα, καὶ σπόγγον, καὶ σαρὸν εὐθὺς ἔχων.

XXV.

Οὕτω σοι πέψαι, Διονύσιε, ταῦτα γένοιτο
πάντα· νόμου δὲ χάριν, δός τι καὶ ὧδε φαγεῖν·
κἀγὼ κέκλημαι, κἀμοὶ παρέθηκέ τι τούτων
γεύσασθαι Πόπλιος, κἀμὸν ἔπεστι μέρος.
εἰ μὴ λεπτὸν ἰδών με, δοκεῖς κατακεῖσθαι ἄρωστον,
εἶθ' οὕτως τηρεῖς, μή σε λαθών τι φάγω.

XXVI.

Ἀργυρέῳ λιμῷ τις, ἐς εἰλαπίνην με καλέσσας,
ἔκτανε, πειναλέους τοὺς πίνακας προφέρων.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον ἐν ἀργυροφεγγέϊ λιμῷ·
Πῶς μοι χορτασίη ὀστρακίνων πινάκων;

XXVII.

Εζήτουν πινάκων πόθεν οὔνομα τοῦτο καλέσσαι,
καὶ παρὰ σοὶ κληθεὶς, εὗρον ὅθεν λέγεται.
p. 323. πείνης γὰρ μεγάλης μεγάλους πίνακας παρέθηκας,
ὄργανα τοῦ λιμοῦ πειναλέους πίνακας.

XXVII. 3. Cod. Vat. πίνης et πιναλέους.

XXVIII.

T. II.

Τούτοις τοῖς παρὰ δεῖπνον ἀοιδομάχοις λογολέσχαις,
τοῖς ἀπ᾽ Ἀριστάρχου γραμματολικριφίσιν,
οἷς οὐ σκῶμμα λέγειν, οὐ πὶν φίλον, ἀλλ᾽ ἀνάκεινται
νηπυτιευόμενοι Νέστορι καὶ Πριάμῳ,
μή με βάλῃς κατὰ λέξιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι.
σήμερον οὐ δειπνῶ ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ.

XXIX.

Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς,
Αὖλε, καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίου.
οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος· οὔτε παρέξεις,
οὔθ᾽ ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

XXX.

Εἶναι μὲν Κυνικόν σε, Μενέστρατε, κἀνυπόδητον,
καὶ ῥιγοῦν, οὐδεὶς ἀντιλέγει καθόλου.
ἂν δὲ παραρπάζῃς ἄρτους καὶ κλάσματ᾽ ἀναιδῶς,
κἀγὼ ῥάβδον ἔχω, καὶ σὲ λέγουσι Κύνα.

XXXI.

Τὰς τρίχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν,
ἃς σὺ μελαινοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐπρίω.

XXXII.

Τὰς πολιὰς βάψασα Θεμιστονόη τρικόρωνος
γίνεται ἐξαπίνης οὐ νέα, ἀλλὰ Ῥέα.

XXXIII.

p. 324.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοσθενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

T. II.

XXXIV.

Ἠγόρασας πλοκάμους, φῦκος, μέλι, κηρὸν, ὀδόντας·
τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠγόρασας.

XXXV.

Ῥύγχος ἔχουσα Βιτὼ τριπιθήκινον, οἷον ἰδοῦσαν
τὴν Ἑκάτην αὐτὴν οἴομ' ἀπαγχονίσαι,
Εἰμὶ, λέγει, σώφρων, Λουκίλλιε, καὶ μονοκοιτῶ.
αἰδεῖται γὰρ ἴσως, Παρθένος εἰμὶ, λέγειν.
ὃς δὲ λέγει μισεῖν με, κακὸν τοιοῦτο γαμήσας
τῆς αὐτῆς σχοίη τέκνα σαοφροσύνης.

XXXVI.

Τοῦ λιθίνου Διὸς ἐχθὲς ὁ κλινικὸς ἥψατο Μάρκος·
καὶ λίθος ὢν, καὶ Ζεὺς, σήμερον ἐκφέρεται.

XXXVII.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
οὐκ ἔτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίαμμα φέρων.

XXXVIII.

Πρίν σ' ἐναλείψασθαι, Δημόστρατε, Χαῖρ' ἱερὸν φῶς,
εἰπὲ τάλαν· οὕτως εὔκοπός ἐστι Δίων.
οὐ μόνον ἐξετύφλωσεν Ολυμπικὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
εἰκόνος ἧς εἶχεν τὰ βλέφαρ' ἐξέβαλε.

p. 325.

XXXIX.

Ἤν τιν' ἔχῃς ἐχθρὸν, Διονύσιε, μὴ καταράσῃ
τὴν Ἶσιν τούτῳ, μηδὲ τὸν Ἁρποκράτην,

XXXVIII. 2. Cod. Vat. εὔσκοπος. 3. Vulgo δι' αὐτοῦ.
XXXIX. 2. Cod. Vat. Ἀλφικράτη.

μηδ' εἴ τις τυφλὸς ποιεῖ θεός· ἀλλὰ Σίμωνα. T. II.

καὶ γνώσῃ, τί θεὸς, καὶ τί Σίμων δύναται.

XL.

Εἰς Αἴδος κατέπεμψε πάλαι ποτὲ, δέσποτα Καῖσαρ,

ὡς λόγος, Εὐρυσθεὺς τὸν μέγαν Ἡρακλέα·

νῦν δ' ἐμὲ Μηνοφάνης ὁ κλινικός. ὥστε λεγέσθω

κλινικὸς Εὐρυσθεὺς, μηκέτι Μηνοφάνης.

XLI.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος

εἶπε μόνους ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν.

κἀκεῖνος γελάσας, Τί μὲν ὁ χρόνος ἐννέα μηνῶν,

φησὶ, λέγει; σὺ νόει· τἀμὰ δὲ σύντομά σοι.

εἶπε, καὶ ἐκτείνας μόνον ἥψατο, καὶ Διόφαντος

ἄλλον ἀπελπίζων, αὐτὸς ἀπεσκάρισε.

XLII.

Πάντες, ὅσοι τὸν Ἄρη καὶ τὸν Κρόνον ὡροθετοῦσιν,

ἄξιοί εἰσι τυχεῖν πάντες ἑνὸς τυπάνου.

ὄψομαι οὐ μακρὰν αὐτοὺς τυχὸν εἰδότας ὄντως

καὶ τί ποιεῖ ταῦρος, καὶ τί λέων δύναται.

XLIII.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθεν ὁ πύκτης,

εἰ μέλλει γηρᾶν βουλόμενος προμαθεῖν.

κἀκεῖνος, Ναὶ, φησὶν, ἐὰν ἤδη καταλύσῃς· p. 326.

ἂν δέ γε πυκτεύῃς, ὡροθετεῖ σε Κρόνος.

XLIV.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὄλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστὴς,

καὶ πένταθλος Ὕλας, καὶ σταδιεὺς Μενεκλῆς,

T. II. τίς μέλλει νικᾷν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
γνῶναι· κἀκεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδὼν,
Πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μή τις σε παρέλθῃ,
καὶ σὲ καταςρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

XLV.

Τῷ πατρί μȣ τὸν ἀδελφὸν οἱ ἀςρολόγοι μακρόγηρων
πάντες ἐμαντεύσανθ', ὡς ἀφ' ἑνὸς ςόματος.
ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνος εἶπε πρόμοιρον.
εἶπε δ', ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκοπτόμεθα.

XLVI.

Εἶπεν ἐληλυθέναι τὸ πεπρωμένον, αὐτὸς ἑαυτȣ͂
τὴν γένεσιν διαθεὶς Αὖλος ὁ ἀςρολόγος,
καὶ ζήσειν ὥρας ἔτι τέσσαρας· ὡς δὲ παρῆλθεν
ἡ πέμπτη, καὶ ζῇν εἰδότα μηδὲν ἔδει,
αἰσχυνθεὶς Πετόσιριν, ἀπήγξατο· καὶ μετέωρος
θνήσκει μὲν, θνήσκει δ' ȣ̓δὲν ἐπιςάμενος.

XLVII.

Πᾶς ὃς ἂν ᾖ πτωχὸς καὶ ἀγράμματος, ȣ̓κέτ' ἀλήθει,
ὡς τοπρὶν, ȣ̓δ' αἴρει φορτία μισθαρίȣ·
ἀλλὰ τρέφει πώγωνα, καὶ ἐκ τριόδȣ ξύλον ἄρας
τῆς ἀρετῆς εἶναι φησὶν ὁ πρωτοκύων.
p. 327. Ἑρμοδότȣ τόδε δόγμα τὸ πάνσοφον· Εἴ τις ἀχαλκεῖ,
μηκέτι πεινάτω θεὶς τὸ χιτωνάριον.

XLVIII.

Ἂν τȣ͂ γραμματικȣ͂ μνησθῶ μόνον Ἡλιοδώρȣ,
εὐθὺ σολοικίζον τὸ ςόμα μȣ δέδεται.

XLVIII. 2. Cod. Vat. σολοικίζων. unus Planudeorum δέχεται.

T. II.

XLIX.

Οὐδεὶς γραμματικῶν δύναται νόον ἄρτιος εἶναι,
ὀργὴν καὶ μῆνιν, καὶ χόλον εὐθὺς ἔχων.

L.

Εκ τῶν Εσπερίδων τῶν τοῦ Διὸς ἦρε Μενίσκος,
ὡς τοπρὶν Ηρακλέης, χρύσεα μῆλα τρία.
καὶ τί γάρ; ὡς ἑάλω, γέγονεν μέγα πᾶσι θέαμα,
ὡς τοπρὶν Ηρακλέης, ζῶν κατακαιόμενος.

LI.

Τὴν γένεσιν λυποῦντα μαθὼν Κρόνον Ηλιόδωρος,
νύκτωρ ἐκ ναοῦ χρύσεον ἦρε Κρόνον,
Τίς πρῶτος κακοποιὸς ἐλήλυθε πείρασον, εἰπὼν,
δέσποτα, καὶ γνώσῃ τίς τίνος ἐστὶ Κρόνος·
ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει·
εὑρών μοι τιμὴν, πᾶν ἀνάτελλ' ὃ θέλεις.

LII.

Εἴσιδεν Αντίοχος τὴν Λυσιμάχου ποτὲ τύλην,
κοὐκ ἔτι τὴν τύλην εἴσιδε Λυσίμαχος.

LIII. p. 328.

Τὴν μικρὴν παίζουσαν Ερώτιον ἥρπασε κώνωψ·
ἡ δὲ τί φησίν; Ιδοὺ, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις.

LIV.

Τῷ πατρὶ θυμωθεὶς, Διονύσιε, Μάρκος ὁ μικρὸς,
πυρῆνα στήσας, αὑτὸν ἀπηγχόνισε.

T. II.

LV.

Εν καλάμῳ πήξας ἀθέρα Στρατόνικος ὁ λεπτὸς,
καὶ τριχὸς ἐκδήσας, αὑτὸν ἀπηγχόνισε.
καὶ τί γάρ; ἐχὶ κάτω βρῖσεν βαρύς; ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν,
νηνεμίας ἔσης, νεκρὸς ἄνω πέταται.

LVI.

Γάϊος ἐκπνεύσας τὸ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπτὸς,
εἰς τὴν ἐκκομιδὴν ἐδὲν ἀφῆκεν ὅλως·
καὶ πέρας εἰς Αΐδην καταβὰς ὅλος, οἷος ὅτ' ἔζη,
τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότατος πέταται.
τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἦραν ἐπ' ὤμων,
ἐγγράψαντες ἄνω, ΓΑΪΟΣ ΕΚΦΕΡΕΤΑΙ.

LVII.

Τῶν Επικερείων ἄτομόν ποτε Μάρκος ὁ λεπτὸς
τῇ κεφαλῇ τρήσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

LVIII.

Τὸν πόδα τῇ βελόνῃ τρυπῶν Κλεόνικος ὁ λεπτὸς,
αὐτὸς ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

p. 329.

LIX.

Σαλπίζων ἔπνευσεν ὅσον βραχὺ Μάρκος ὁ λεπτὸς,
καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς ὀρθὸς ἀπῆλθε κάτω.

LX.

Τὸν λεπτὸν φυσῶντα τὸ πῦρ Πρόκλον ἦρεν ὁ καπνὸς,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχων.
ἀλλὰ μόλις νεφέλῃ προσενήξατο, καὶ δι' ἐκείνης
προσκατέβη τρωθεὶς μυρία ταῖς ἀτόμοις.

LXI. T. II.

Ούτω κουφότατος πέλε Γάϊος, ὥστ' ἐκολύμβα
τοῦ ποδὸς ἐκκρεμάσας ἢ λίθον, ἢ μόλιβον.

LXII.

Εξ ἀτόμων Επίκουρος ὅλον τὸν κόσμον ἔγραψεν
εἶναι, τοῦτο δοκῶν, Αλκιμε, λεπτότατον.
εἰ δὲ τότ' ἦν Διόφαντος, ἔγραψεν ἂν ἐκ Διοφάντου,
τοῦ καὶ τῶν ἀτόμων πουλύ τι λεπτοτέρου,
ἢ τὰ μὲν ἄλλ' ἔγραψε συνεστάναι ἐξ ἀτόμων ἂν,
ἐκ τούτου δ' αὐτὰς, Αλκιμε, τὰς ἀτόμους.

LXIII.

Ιππεύων μύρμηκι Μενέστρατος, ὡς ἐλέφαντι,
δύσμορος ἐξαπίνης ὕπτιος ἐξετάθη,
λακτισθεὶς δ', ὡς εἶχε τὸ καίριον, Ω φθόνε, φησὶν,
οὕτως ἱππεύων ὤλετο καὶ Φαέθων.

LXIV. p. 330.

Τὸν μέγαν ἐζήτουν Ευμήκιον· ὃς δ' ἐκάθευδε
μικρῷ ὑπ' ὀξυβάφῳ τὰς χέρας ἐκτανύσας.

LXV.

Αρθεὶς ἐξ αὔρης λεπτῆς ἐπετᾶτο δι' αἴθερης
Χαιρήμων, ἀχύρου πολλὸν ἐλαφρότερος.
καὶ τάχ' ἂν ἐῤῥοίζητο δι' αἰθέρος, εἰ μὴ ἀράχνῃ
τοὺς πόδας ἐμπλεχθεὶς ὕπτιος ἐκρέματο.
αὐτοῦ δὴ νύκτας τε καὶ ἤματα πέντε κρεμασθεὶς
ἑκταῖος κατέβη νήματι τῆς ἀράχνης.

Τ. II.

LXVI.

Μύρμηκος πτερόεντος ὑπὲρ νώτοιο καθεσθεὶς
Αδραστος ῥήτωρ τοῖον ἔλεξεν ἔπος·
Ιπτασο, τὸν σὸν ἔχεις, ὦ Πήγασε, Βελλεροφόντην,
φέρτατον ἡρώων, ἡμιθανῆ σκελετόν.

LXVII.

Ριπίζων ἐν ὕπνοις Δημήτριος Αρτεμιδώραν
τὴν λεπτὴν, ἐκ τῦ δώματος ἐξέβαλε.

LXVIII.

Αἰγείρυ φύλλῳ πεφορημένῳ ἐξ ἀνέμοιο
πληγεὶς Χαιρήμων ὕπτιος ἐξετάθη.
κεῖται δ' ἢ Τιτυῷ ἐναλίγκιος, ἢ Πιτυκάμπτῃ,
ἁπλώσας κατὰ γῆς σῶμα τὸ κανναβινον.

p. 331.

LXIX.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀττελάβυς ἄγεται στρατὸς, ἢ κυνομυίας,
ἢ μύας, ἢ ψυλλῶν ἱππικὸν, ἢ βατράχων,
Γάϊε, καὶ σὺ φοβῦ μὴ καὶ σέ τις ἐγκαταλέξῃ,
ὡς ἂν τῆς τύτων ἄξιον ὄντα μάχης.
εἰ δ' ἀρετῆς ἀνδρῶν ἄγεται στρατὸς, ἄτρομος ἴσθι·
Ρωμαίοις ὐδεὶς πρὸς γεράνυς πόλεμος.

LXX.

Αγρὸν Μηνοφάνης ὠνήσατο, καὶ διὰ λιμὸν
ἐκ δρυὸς ἀλλοτρίας αὐτὸν ἀπηγχόνισε.
γῆν δ' αὐτῷ τεθνεῶτι βαλεῖν ὐκ ἔσχον ἄνωθεν,
ἀλλ' ἐτάφη μισθῦ πρός τινα τῶν ὁμόρων.
εἰ δ' ἔγνω τὸν ἀγρὸν τὸν Μηνοφάνυς Επίκυρος,
πάντα γέμειν ἀγρῶν εἶπεν ἂν, ὐκ ἀτόμων.

LXXI. T. II.

Τιμόμαχον τὸν μακρὸν ὁ πεντόργυιος ἐχώρει
οἶκος, ὑπὲρ γαίης πάντοτε κεκλιμένον.
στῆναι δ' εἴ ποτ' ἔχρηζεν, ἔδει τοὺς παῖδας ἀπ' ὄρθρου
τὴν ὀροφὴν τρῆσαι πέντ' ἐπὶ πέντε πόδας.

LXXII.

Ποιητὴς πανάριστος ἀληθῶς ἐστιν ἐκεῖνος,
ὅστις δειπνίζει τοὺς ἀκροασαμένους.
ἢν δ' ἀναγινώσκῃ, καὶ νήστιας οἴκαδε πέμπῃ,
εἰς αὐτὸν τρεπέτω τὴν ἰδίην μανίην.

LXXIII. p. 332.

Ὠμοβοεῖς μοι παραθεὶς τόμον, Ἡλιόδωρε,
καὶ τρία μοι κεράσας ὠμοβοειότερα,
εὐθὺ κατακλύζεις ἐπιγράμμασιν. εἰ δ' ἀσεβήσας
βεβρώκειν τινὰ βοῦν τῶν ἀπὸ Τρινακρίας.
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανεῖν· εἰ δ' ἔστι τὸ κῦμα
μακρὰν ἔνθεν, ἄρας εἰς τὸ φρέαρ με βάλε.

LXXIV.

Αρχόμεθ', Ἡλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν οὕτω
στάντε πρὸς ἀλλήλους· Ἡλιόδωρε θέλεις;
ἆσσόν ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου... καὶ γὰρ ἔμ' οὔψει
μακροφλυαρητὴν Ἡλιοδωρότερον.

LXXV.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος, ὦ παροδῖτα,
Μάρκος ὁ ποιητὴς ᾠκοδόμηκε τάφον,
καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ὧδ' ἐχάραξε·
ΚΛΑΥΣΑΤΕ ΔΩΔΕΚΕΤΗ ΜΑΞΙΜΟΝ ΕΞ ΕΦΕΣΟΥ.

T. II. οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγώ τινα Μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδειξιν
ποιητοῦ κλαίειν τοῖς παριοῦσι λέγω.

LXXVI.

Οὔτ' ἐπὶ Δευκαλίωνος ὕδωρ, οὔτε πάντ' ἐπεκλύσθη,
οὔθ' ὁ καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς Φαέθων,
ἀνθρώπους ἔκτεινεν, ὅσους Ποτάμων ὁ ποιητὴς,
καὶ χειρουργήσας ὤλεσεν Ερμογένης.
ὥστ' ἐξ αἰῶνος κακὰ τέσσαρα ταῦτ' ἐγενήθη,
Δευκαλίων, Φαέθων, Ερμογένης, Ποτάμων.

p. 333.

LXXVII.

Τέθνηκ' Εὐτυχίδης ὁ μελογράφος. οἱ κατὰ γαῖαν
φεύγετ'· ἔχων ᾠδὰς ἔρχεται Εὐτυχίδης·
καὶ κιθάρας αὐτῷ διετάξατο συγκατακαῦσαι
δώδεκα, καὶ κίστας εἰκοσίπεντε νόμων.
νῦν ὑμῖν ὁ Χάρων ἐπελήλυθε· ποῦ τις ἀπέλθῃ
λοιπὸν, ἐπεὶ καὶ γῆν Εὐτυχίδης κατέχει;

LXXVIII.

Μηκέτι, μηκέτι Μάρκε τὸ παιδίον, ἀλλ' ἐμὲ κόπτου,
τὸν πολὺ τοῦ παρὰ σοὶ νεκρότερον τεκνίου.
εἰς ἐμὲ νῦν ἐλέγους ποίει πάλιν, εἰς ἐμὲ θρήνους,
δήμιε, τὸν στιχίνῳ σφαζόμενον θανάτῳ.
τοῦ σοῦ γὰρ πάσχω νεκροῦ χάριν, οἷα πάθοιεν
οἱ καταδείξαντες βιβλία καὶ καλάμους.

LXXVII. 5. Cod. Vat. ἀπέλθῃ. Scr. ἀπέλθοι.
LXXVIII. 6. Fort. καταλείξαντες.

T. II.

LXXIX.

Οὐχ οὕτω κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
ἄνθρωποι, διὰ τὰς ἐξαπίνης ἐνέδρας,
οἷον ἀκήρυκτον, Καλλίστρατε, καὶ σὺ προελθὼν
ποιεῖς μοι φονικῶν ἑξαμέτρων πόλεμον.
σάλπιγξον ταχέως ἀνακλητικόν· εἰς ἀνοχὰς γὰρ
καὶ Πρίαμος κλαύσας ἡμερίων ἔτυχε.

LXXX.

Μισῶ, δέσποτα Καῖσαρ, ὅσοις νέος ἐδέποτ' ἐδεὶς
ἤρεσε, κἂν εἴπῃ ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ·
ἀλλ' ἢν μὴ Πριάμε τις ἔχῃ χρόνον ἡμιφάλακρος,
ἢ καὶ κυρτὸς ἄγαν, ἐ δύνατ' ΑΛΦΑ γράφειν.
εἰ δ' ὄντως ἔτως τῦτ' ἐς' ἔχον, ὦ ὕπατε Ζεῦ, p. 334.
εἰς τὲς κηλήτας ἔρχεται ἡ σοφία.

LXXXI.

Πέντ' ὀβολῶν πέπρακεν Απολλοφάνης ὁ τραγῳδὸς
πέντε θεῶν σκευὴν, Ηρακλέες ῥόπαλον,
Τισιφόνης τὰ φόβητρα, Ποσειδῶνος δὲ τρίαιναν,
ὅπλον Αθηναίης, Αρτέμιδος φαρέτρην.
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἐξεδύθησαν
εἰς βραχὺ σιταρίε κέρμα καὶ οἰναρίε.

LXXXII.

Πάντα καθ' ἱστορίην ὀρχέμενος, ἓν τὸ μέγιστον
τῶν ἔργων παριδὼν, ἠνίασας μεγάλως.
τὴν μὲν γὰρ Νιόβην ὀρχέμενος, ὡς λίθος ἔστης,
καὶ πάλιν ὢν Καπανεὺς, ἐξαπίνης ἔπεσες.

T. II. ἀλλ' ἐπὶ τῆς Κανάκης ἀφυῶς, ὅτι καὶ ξίφος ἦν σοι,
καὶ ζῶν ἐξῆλθες· τῦτο παρ' ἱσορίην.

LXXXIII.

Ἐκ ποίων ὁ πατήρ σε δρυῶν τέτμηκεν, Αρίςων,
ἢ ποίων σε μύλυ κόψατο λατομιῶν;
ἢ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσὶ παλαιφάτυ, ἢ ἀπὸ πέτρης
ὀρχηςής, Νιόβης ἔμπνοον ἀρχέτυπον·
ὥςε με θαυμάζοντα λέγειν, ὅτι καὶ σύ τι Λητοῖ
ἤρισας· ὐ γὰρ ἂν ἦς αὐτομάτως λίθινος.

LXXXIV.

Χοιρίδιον καὶ βῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἶγα,
ὧν χάριν εἴληφας μισθάριον, Μενέκλεις.
p. 335. ὔτε δ' ἐμοὶ κοινόν τι πρὸς Οθρυάδαν γεγένηται,
ὔτ' ἀπάγω κλέπτας τὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν·
ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν· ὥςε τί ποιεῖ
ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
πλὴν κἀμῦ μνήσθητι νόμυ χάριν, ἢ μέγα κράξω·
ΑΛΛΑ ΛΕΓΕΙ ΜΕΝΕΚΛΗΣ, ΑΛΛΑ ΤΟ ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ.

LXXXV.

Οὐ δέχεται Μάρκον τὸν ῥήτορα νεκρὸν ὁ Πλύτων,
εἰπών· Αρκείτω Κέρβερος ὧδε κύων.
εἰ δ' ἐθέλεις πάντως, Ιξίονι καὶ Μελίτωνι
τῷ μελοποιητῇ, καὶ Τιτυῷ μελέτα.
ὐδὲν γάρ σῦ χεῖρον ἔχω κακὸν, ἄχρις ἂν ἐλθὼν
ὧδε σολοικίζῃ Ρῦφος ὁ γραμματικός.

LXXXV. 4. Vat. Cod. μελίται.

LXXXVI. T. II.

Μηδὲ λαλῶν, πρώην ἐσολοίκισε Φλάκκος ὁ ῥήτωρ,
καὶ μέλλων χαίνειν, εὐθὺς ἐβαρβάρισε,
καὶ τῇ χειρὶ τὰ λοιπὰ σολοικίζει διανεύων.
κἀγὼ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ ϛόμα μου δέδεται.

LXXXVII.

ΠΟΛΛΟΥ ΔΕΙ, καὶ ΣΦΙΝ, καὶ τρὶς παρ' ἕκαϛα ΔΙΚΑΣΤΑΙ
ΑΝΔΡΕΣ, καὶ ΛΕΓΕ ΔΗ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΕΝΘΑΔΕ ΜΟΙ,
καὶ ΤΑΥΤΙ, καὶ ΜΩΝ, καὶ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ, καὶ ΑΤΤΑ
σκηψάμενος, καίτοι ΝΗ ΔΙΑ, καὶ ΜΑ ΔΙΑ,
ῥήτωρ ἐϛὶ Κρίτων, καὶ παιδία πολλὰ διδάσκει·
προσθήσει δ' αὐτοῖς ΓΡΥ, ΦΑΘΙ, καὶ ΜΙΝ ἔτι.

LXXXVIII. p. 336.

Οὔτε Χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν, ἤ καθ' Ὅμηρον,
οὔτ' ἀγέλη ταύρων, ὡς ὁ λόγος, πυρίπνους,
οὐ Λῆμνος σύμπασα, καὶ Αρπυιῶν τὰ περισσὰ,
οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου πούς ἀποσηπόμενος·
ὥϛε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, Χιμαίρας,
σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

LXXXIX.

Οὐ μόνον αὐτὴ πνεῖ Δημοϛρατὶς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
τοὺς ὀσμησαμένους πνεῖν πεποίηκε τράγου.

XC.

Λύεσθαί σε λέγουσι πολὺν χρόνον, Ἡλιόδωρα,
γραῖαν ἐτῶν ἑκατὸν μὴ καταλυομένην.
πλὴν ἔγνωκα τίνος ποιεῖς χάριν· ὡς ὁ παλαιὸς
ἐλπίζεις Πελίας ἑψομένη νεάσαι.

T. II. XCI.

Τὸν δασὺν Ἑρμογένην ζητεῖ πόθεν ἄρξεθ' ὁ κουρεὺς
κείρειν τὴν κεφαλὴν, ὅνθ' ὅλον ὡς κεφαλήν.

XCII.

Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε παύεο κουρεῦ
τέμνων, οὐ γὰρ ἔχεις οὐκέτι πού με τεμεῖς.
ἀλλ' ἤδη μεταβὰς ἐπὶ τοὺς μύας, ἢ τὰ κάτωθεν
τῶν γονάτων, οὕτω τέμνε με, καὶ παρέχω.
νῦν μὲν γὰρ μυιῶν ὁ τόπος γέμει· ἢν δ' ἐπιμείνῃς,
ὄψει καὶ γυπῶν ἔθνεα καὶ κοράκων.

p. 337. XCIII.

Γράψας Δευκαλίωνα, Μενέστρατε, καὶ Φαέθοντα,
ζητεῖς τίς τούτων ἄξιός ἐστι τινός.
τοῖς ἰδίοις αὐτοὺς τιμήσομεν. ἄξιος ὄντως
ἐστὶ πυρὸς Φαέθων, Δευκαλίων δ' ὕδατος.

XCIV.

Εἴκοσι γεννήσας ὁ ζωγράφος Εὔτυχος υἱοὺς,
οὐδ' ἐπὶ τῶν τέκνων οὐδὲν ὅμοιον ἔχει.

XCV.

Θεσσαλὸν ἵππον ἔχεις, Ἐρασίστρατε, ἀλλὰ σαλεῦσαι
οὐ δύνατ' αὐτὸν ὅλης φάρμακα Θεσσαλίης,
ὄντως δούριον ἵππον, ὃν εἰ Φρύγες εἷλκον ἅπαντες
σὺν Δαναοῖς, Σκαιὰς οὐκ ἂν ἐσῆλθε πύλας·
ὃν στήσας ἀνάθημα θεοῦ τινος, εἰ προσέχεις μοι,
τὰς κριθὰς ποίει τοῖς τεκνίοις πτισάνην.

XCVI. T. II.

Ἵππον ὑποσχόμενός μοι Ὀλύμπιος, ἤγαγεν οὐρὴν,
ἧς ὀλιγοδρανέων ἵππος ἀπεκρέματο.

XCVII.

Εἰ μὲν ζῇς ἐλάφου ταναὸν χρόνον, ἠὲ κορώνης,
συγγνώμη πλεῖστον πλοῦτον ἀγειρομένῳ.
εἰ δέ τις ἐσσὶ βροτῶν, οὓς αὐτίκα γῆρας ἰάπτει,
μή σέ γ' ἀπειρεσίων οἶστρος ἕλῃ κτεάνων.
καὶ σὺ γὰρ ἀτλήτοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσσεις,
χρήσονται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀπόνως.

XCVIII. p. 338.

Οὐ γλήχωνι Κρίτων ὁ φιλάργυρος, ἀλλὰ διχάλκῳ
αὐτὸν ἀποσφραίνει, θλιβομένου στομάχου.

XCIX.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
ψηφίζων δ' ἀνέκειτο πόσον δώσει διεγερθεὶς
ἰητροῖς μισθὸν, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ·
ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἢν διασωθῇ,
Λυσιτελεῖ θνήσκειν, εἶπε, καὶ ἐξετάθη.
κεῖτο δ' ὅ γ' οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνου
χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπασίως.

C.

Γεννηθὲν τὸ τέκνον κατεπόντισεν Αὖλος ὁ κνιπὸς,
ψηφίζων αὐτοῦ σωζομένου δαπάνας.

T. II.

CI.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντος ἔχεις, ψυχὴν δὲ πένητος,
ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δὲ πένης.

CII.

Θαρσύμαχε, πλοῦτον πολὺν ὤλεσας ἐξ ἐπιβουλῆς,
εἰς οὐδὲν δ' ἥκεις ἄθλιος ἐξαπίνης,
φεισάμενος, δανίσας, τοκίσας τόκον, ὑδροποτήσας,
πολλάκι μηδὲ φαγὼν, ὥστε τι πλεῖον ἔχειν.
ἀλλ' εἴ μοι λογίσαιο τὸ πεινῆν, καὶ τότε, καὶ νῦν,
οὐδὲν ἔλαττον ἔχεις ὧν τότ' ἔδοξας ἔχειν.

p. 339.

CIII.

Ποιήσας δαπάνην ἐν ὕπνοις ὁ φιλάργυρος Ερμων
ἐκ περιωδυνίας αὐτὸν ἀπηγχόνισεν.

CIV.

Μῦν Ασκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
καὶ, Τί ποιεῖς, φησὶν, φίλτατε μῦ παρ' ἐμοί;
ἡδὺ δ' ὁ μῦς γελάσας, Μηδὲν φίλε, φησὶ, φοβηθῇς,
οὐχὶ τροφῆς παρὰ σοὶ χρῄζομεν, ἀλλὰ μονῆς.

CV.

Φαῖδρος πραγματικὸς, καὶ ζωγράφος ἤρισε Ροῦφος,
τίς θᾶσσον γράψει, καὶ τίς ὁμοιότερον.
ἀλλ' ἐν ὅσῳ Ροῦφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἔμελλε,
Φαῖδρος ἔγραψε λαβὼν εἰκονικὴν ἀποχήν.

CVI.

Τοὺς πόδας εἰ Κρατερὸς καὶ τὰς χέρας εἶχ' ὁλοκλήρους,
οὐκ ἂν τὴν κεφαλὴν εἶχε, τοιαῦτα γράφων.

CVII. T. II.

Μακροτέρῳ σταυρῷ σταυρούμενον ἄλλον ἑαυτοῦ
ὁ φθονερὸς Διοφῶν ἐγγὺς ἰδὼν ἐτάκη.

CVIII.

Εἰς φυλακὴν βληθείς ποτε Μάρκος ὁ ἀργὸς, ἑκόντι,
ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

CIX. p. 340.

Τῆς νυκτὸς τροχάσας ἐν ὕπνοις ποτὲ Μάρκος ὁ ἀργὸς
οὐκ ἔτ' ἐκοιμήθη, μὴ πάλι που τροχάσῃ.

CX.

Οὕτως ἔστ' ἀργὸς Πανταίνετος, ὥστε πυρέξας
μηκέτ' ἀναστῆναι παντὸς ἐδεῖτο θεοῦ.
καὶ νῦν οὐκ ἐθέλων μὲν ἐγείρεται, ἐν δέ οἱ αὐτῷ
κωφὰ θεῶν ἀδίκων οὔατα μεμφόμενος.

CXI.

Ἐκ ποίων ἔταμες, Διονύσιε, τὰ ξύλα ταῦτα
λατομιῶν; ποίων τὸ σκάφος ἐστὶ μύλων;
εἰ γὰρ ἐγώ τι νοῶ, μολίβου γένος, οὐ δρυός ἐστιν,
οὐδ' ἐλάτης· μικροῦ ῥιζοβολεῖ τὰ κάτω.
καὶ τυχὸν ἐξαπίνης ἔσομαι λίθος· εἶτα, τὸ χεῖρον,
γράψει μ' ὡς Νιόβην δρᾶμα σαπρὸν Μελίτων.

CXII.

Εἰς πέλαγος πλέομεν, Διονύσιε, καὶ γεγέμισται
τὸ πλοῖον παντὸς πανταχόθεν πελάγους.
ἀντλεῖται δ' Ἀδρίας, Τυῤῥηνικὸν, Ἰστρικὸν, αἰγῶν.
οὐ πλοῖον, πηγὴ δ' Ὠκεανοῦ ξυλίνη.

CXII. 3. Fort. Αἴγων.

T. II. ὁπλίζει Καῖσαρ· Διονύσιος ἄρχεται ἤδη
οὐκέτι ναυκληρεῖν, ἀλλὰ θαλασσοκρατεῖν.

CXIII.

Οἱ τοῖχοι, Διόφαντε, τὰ κύματα πάντα δέχονται,
καὶ διὰ τῶν θυρίδων Ὠκεανὸς φέρεται.
p. 341. δελφίνων δ' ἀγέλαι, καὶ Νηρέος ἀγλαὰ τέκνα
ἐν τῷ πλοίῳ σου νηχόμενα βλέπεται.
ἂν δ' ἀναμείνωμεν, πλεύσει τάχα καί τις ἐν ἡμῖν·
οὐ γὰρ ἔνεστιν ὕδωρ οὐκέτι τῷ πελάγει.

CXIV.

Ἄνθρακα καὶ δάφνην παραβύεται ὁ στρατιώτης
Αὖλος, ἀποσφίγξας μήλινα λωμάτια.
φρίσσει καὶ τὸ μάτην ἴδιον ξίφος. ἢν δέ ποτ' εἴπῃς,
ΕΡΧΟΝΤ', ἐξαπίνης ὕπτιος ἐκτέταται.
οὐδενὶ δ' οὐ Πολέμωνι προσέρχεται, οὐ Στρατοκλείδῃ·
ἀλλὰ φίλῳ χρῆται πάντοτε Λυσιμάχῳ.

CXV.

Γραπτὴν ἐν τοίχῳ Καλπούρνιος ὁ στρατιώτης,
ὡς ἔθος ἐστὶν, ἰδὼν τὴν ἐπὶ νηυσὶ μάχην,
ἄσφυκτος καὶ χλωρὸς ὁ θούριος ἐξετανύσθη,
Ζωγρεῖτε, κράξας, Τρῶες ἀρηΐφιλοι.
κεἰ μὴ τέτρωται κατεμάνθανε, καὶ μόλις ἔγνω
ζῆν· τότε τοῖς τοίχοις ὡμολόγησε λύτρα.

CXVI.

Οὐκ ἔστι θυγατρὸς μεῖζον βάρος. εἰ δὲ δοκεῖ σοι,
Εὐκτήμων, εἶναι κοῦφον, ἄκουσον ἐμοῦ.

ἔϛιν σοὶ κήλη, κἀμοὶ θυγάτηρ· λάβε ταύτην, T. II.
καὶ δός μοι κήλας ἀντὶ μιᾶς ἑκατόν.

CXVII. p. 342.

Εἰς οἶνον φαῦλον δοθέντα αὐτῷ.

Εἴ τιν' ἔχεις Διόνυσον ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι,
τὸν κισσὸν ἀφελὼν, θριδάκων φύλλοις ϛεφάνωσον.

CXVIII.

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·
ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

CXIX.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
τὲς μικρὲς ἀνάγει, τὲς μεγάλες κατάγει.
καὶ σῦ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τῦφον καταπαύσει,
κἂν ποταμὸς χρυσῦ νάματά σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμός ποτε, τὰς δὲ μεγίϛας
ἢ δρύας, ἢ πλατάνυς οἶδε χαμαὶ κατάγειν.

CXX.

Εἴ τις γηράσας ζῆν εὔχεται, ἄξιός ἐϛι
γηράσκειν πολλὰς εἰς ἐτέων δεκάδας.

CXXI.

Ἄχρις ἂν ᾖς ἄγαμος, Νυμήνιε, πάντα δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι τἀγαθὰ τῶν ἀγαθῶν.
εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετὴ, πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι
ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά.
ἀλλὰ χάριν τεκνίων; ἕξεις, Νυμήνιε, τέκνα,
χαλκὸν ἔχων· πτωχὸς ὐδὲ τὰ τέκνα φιλεῖ.

T. II. p. 343. CXXII.

Εἴ με φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μή μ' ἀδικήσῃς,
ἀρχὴν τοῦ βλάπτειν τὴν φιλίαν θέμενος.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐγὼ πολὺ κρέσσονα φημὶ
τὴν φανερὰν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίας.
φασὶ δὲ καὶ νήεσσιν ἁλιπλανέεσσι χερείους
τὰς ὑφάλους πέτρας, τῶν φανερῶν σπιλάδων.

CXXIII.

Εἰς τοὺς ἀεὶ νοσοῦντας.

Τοὺς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος οὐκέτι θρηνῶ,
τοὺς δ' ἐπὶ προσδοκίῃ ζῶντας ἀεὶ θανάτου.

CXXIV.

Μάγνον, ὅτ' εἰς Ἀΐδην κατέβη, τρομέων Ἀϊδωνεὺς
εἶπεν· Ἀναστήσων ἤλυθε καὶ νέκυας.

---

p. 344. ## ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ.

I.

Σπείσατέ μοι, Μοῦσαι, λιγυρὴν εὐτερπέα φωνὴν,
ἡδὺν ἀπὸ στομάτων Ἑλικωνίδος ὄμβρον ἀοιδῆς.
οὕσσοις γὰρ προχέουσιν ἀοιδοτόκοι πόμα πηγαὶ,
ὑμετέρων ἐπέων λιγυρῇ τέρπονται ἀοιδῇ.

II.

Εἰς Ἀλφειὸν ποταμόν.

Ἄβροχον ἐν πελάγεσσι δι' ὕδατος ἔπλεεν ὕδωρ.

III. T. II.

Εἰς τὸν Πύθιον δράκοντα.

Εἷρπε τὸ μὲν, τὸ δ' ἔμελλε, τὸ δ' ἦν ἔτι νωθρὸν ἐν εὐνῇ.
αὐτὰρ ὁ διψήσας ποταμῷ ὑπέθηκε γένειον.
πᾶς δ' ἄρα Κηφισσὸς ῥέεν εἴσω· ἀργαλέον δὲ
ἀνθερεὼν κελάρυζε. κατερχομένυ δὲ ῥεέθρυ;
Κηφισσὸν κώκυον ὀλωλότα πολλάκι Νύμφαι.

IV.

Τίπτε με θρυλλήσαντες ἐμὴν ἀπεπαύσατ' ἀοιδήν;
ἱππεὺς ἱππεύειν ἐδάη, καὶ ἀοιδὸς ἀείδειν.
κἂν δέ τις ἱππεύειν δεδαὼς ἐθέλῃσιν ἀείδειν,
ἀμφοτέρων ἥμαρτε, καὶ ἱπποσύνης καὶ ἀοιδῆς.

Κ Ε Ρ Ε Α Λ Ι Ο Υ. p. 345.

I.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ισθμια πρὸς τὸν ἀγῶνα,
εὑρὼν ποιητὰς, εἶπε παρίσθμι' ἔχειν.
μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἂν πάλιν εὕρῃ,
εἰπεῖν ὖ δύναται, Καὶ ΠΑΡΑΠΥΘΙ' ἔχω.

II.

Οὐ τὸ λέγειν παράσημα καὶ Αττικὰ ῥήματα πέντε,
εὐζήλως ἐϛὶ καὶ φρονίμως μελετᾶν.
ὐδὲ γὰρ εἰ ΚΑΡΚΑΙΡΕ, καὶ εἰ ΚΟΝΑΒΕΙ, τό τε ΣΙΖΕΙ,
καὶ ΚΕΛΑΡΥΖΕ λέγεις, εὐθὺς Ομηρος ἔσῃ.
νῦν ὑποκεῖσθαι δεῖ τοῖς γράμμασι, καὶ φράσιν αὐτῶν
εἶναι κοινοτέραν, ὥϛε νοεῖν ἃ λέγεις.

T.II. III.

Ἀντιπάτρου ῥητῆρος ἐγὼ τάφος. ἡλίκα δ' ἔπνει
 ἔργα, Πανελλήνων πεύθεο μαρτυρίης.
κεῖται δ' ἀμφήριστος, Ἀθηνόθεν, εἴτ' ἀπὸ Νείλου
 ἦν γένος. ἠπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
ἄστεα καὶ δ' ἄλλως ἑνὸς αἵματος, ὡς λόγος ἐστί·
 κλήρῳ δ' ἡ μὲν ἀεὶ Παλλάδος, ἡ δὲ, Διός.

p. 346. ## ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ.

I.

Μέχρι τίνος πολεμεῖς μ', ὦ φίλτατε Κῦρε; τί ποιεῖς;
 τὸν σὸν Καμβύσην οὐκ ἐλεεῖς; λέγε μοι.
μὴ γίνου Μῆδος· Σάκας γὰρ ἔσῃ μετὰ μικρὸν,
 καί σε ποιήσουσιν αἱ τρίχες Ἀστυάγην.

II.

Τὴν ἀκμὴν θησαυρὸν ἔχειν, Κωμῳδὲ, νομίζεις,
 οὐκ εἰδὼς αὐτὴν φάσματος ὀξυτέρην.
ποιήσει σ' ὁ χρόνος ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΝ, εἶτα ΓΕΩΡΓΟΝ,
 καὶ τότε μαστεύσεις ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗΝ.

ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ.

Κῦρος Κύριός ἐστι. τί μοι μέλει, εἰ παρὰ γράμμα;
 οὐκ ἀναγινώσκω τὸν καλὸν, ἀλλὰ βλέπω.

ΓΛΑΥΚΟΥ. T.II. p.347.

I.

Ην ὅτε παῖδας ἔπειθε πάλαι ποτὲ δῶρα φιλεῦντας
ὄρτυξ, καὶ ῥαπτὴ σφαῖρα, καὶ ἀστράγαλοι·
νῦν δὲ λοπὰς καὶ κέρμα. τὰ παίγνια δ' οὐδὲν ἐκεῖνα
ἰσχύει. ζητεῖτ' ἄλλο τι, παιδοφίλαι.

II.

ᵃΝύμφαι, πευθομένῳ φράσατ' ἀτρεκὲς, εἰ παροδεύων
Δάφνις τὰς λευκὰς ὧδ' ἀνέπαυσ' ἐρίφας.
ᵝΝαὶ ναὶ, Πὰν συρικτὰ, καὶ εἰς αἴγειρον ἐκείναν
σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν·
Πὰν, Πὰν, πρὸς Μαλέαν, πρὸς ὄρος Ψωφίδιον ἔρχευ,
ἵξουμαι. ᵃ Νύμφαι χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑπάγω.

III.

Α Βάκχα Παρία μὲν, ἐνεψύχωσε δ' ὁ γλύπτας
τὸν λίθον· ἀνθρώσκει δ' ὡς βρομιαζομένα.
ὦ Σκόπα, σᾶς χειρὸς θεοποιὸς ἐμήσατο τέχνα
θαῦμα χιμαιροφόνον, Θυιάδα μαινομέναν.

IV.

Η Βάκχη Κρονίδην Σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν
θρώσκει μαινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

V. p. 348.

Καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῖνος ἰδὼν πολυώδυνον ἥρω,
τόνδε Φιλοκτήτην ἔγραφε Παῤῥάσιος.

T. II. ἔν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὕποικεῖ
δάκρυ, καὶ ὁ τρύχων ἐντὸς ἔνεστι πόνος.
ζωογράφων ὦ λῷστε, σὺ μὲν σοφὸς, ἀλλ' ἀναπαῦσαι
ἄνδρα πόνων ἤδη τὸν πολύμοχθον ἔδει.

VI.

Οὐ κόνις, οὐδ' ὀλίγον πέτρας βάρος, ἀλλ' Ερασίππου
ἣν ἐσορᾷς αὕτη πᾶσα θάλασσα τάφος.
ὤλετο γὰρ σὺν νηΐ· τὰ δ' ὀστέα πού ποτ' ἐκείνου
πύθεται, αἰθυίαις γνωστὰ μόναις ἐνέπειν.

---

p. 349. ## ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

I.

Εὐμεγέθης πείθει με καλὴ γυνὴ, ἄν τε καὶ ἀκμῆς
ἅπτητ', ἄν τε καὶ ᾖ, Σιμύλε, πρεσβυτέρη.
ἡ μὲν γάρ με νέα περιλήψεται· ἡ δὲ παλαιὴ
γραῖά με καὶ ῥυσσὴ, Σιμύλε, λιχμάσεται.

II.

Τῆς μητρὸς μὴ ἄκουε, Φιλουμένη· ἢν γὰρ ἀπέλθω,
καὶ θῶ ἅπαξ ἔξω τὸν πόδα τῆς πόλεως,
* * * * * * * *
τῶν καταπαιζόντων μὴ σχῇς λόγον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς
ἐμπαίξασ', ἄρξαι πλεῖον ἐμοῦ τι ποιεῖν.

I. 4. Cod. Σ. ἱκάσεται.

T. II.

III.

Λέμβιον, ἡ δ' ἑτέρα Κερκούριον, αἱ δύ' ἑταῖραι
αἰὲν ἐφορμοῦσιν τῷ Σαμίων λιμένι.
ἀλλὰ, νέοι, πανδημὶ τὰ λῃστρικὰ τῆς Ἀφροδίτης
φεύγεθ'· ὁ συμμίξας καὶ καταδὺς πίεται.

IV.

Γραῖα καλὴ, σὺ γὰρ οἶδας, ὅτ' ἦν νέα· ἀλλὰ τότ' ᾔτει,
νῦν δ' ἐθέλει δοῦναι μισθὸν, ἐλαυνομένη.
εὑρήσεις τεχνῖτιν· ὅταν δὲ πίῃ, τότε μᾶλλον
εἰς ὃ θέλεις αὐτὴν εἰς ἐπίτακτον ἔχεις.
πίνει γὰρ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας, ἢν ἐθελήσῃ, p. 350.
ξέστας, κἀκ τούτου γίνετ' ἄνω τὰ κάτω.
κολλᾶται, κνίζει, παθικεύεται· ἤν τι διδῷ τις,
λαμβάνει· ἢν μηδὲν, μισθὸν ἔχει τὸ πάθος.

V.

Τὴν μίαν Ἑρμογένης κἀγώ ποτε, καὶ Κλεόβουλος
ἤγομεν εἰς κοινὴν Κύπριν Ἀριστοδίκην.
ἧς ἔλαχον μὲν ἐγὼ πολιὴν ἅλα ναιέμεν αὐτός·
εἷς γὰρ ἓν, οὐ πάντες πάντα, διειλόμεθα.
Ἑρμογένης δ' ἔλαχε στυγερὸν δόμον εὐρώεντα,
ὕστατος εἰς ἀφανῆ χῶρον ὑπερχόμενος,
ἔνθ' ἀκταὶ νεκύων καὶ ἐρημίαι ἠερόεσσαι
τύπτονται πνοιῇ δυσκελάδων ἀνέμων.
Ζηνὶ δ' ἴσος Κλεόβουλος, ὃς Οὐρανὸν εἰσαναβαίνειν,
τὸ ψολόεν κατέχων ἐν χερὶ πῦρ, ἔλαχε.
γῆ δ' ἔμενε ξυνὴ πάντων· ψίαθον γὰρ ἐν αὐτῇ
στρώσαντες, τὴν γραῦν ὧδε διειλόμεθα.

T. II. VI.

Οὐκ ἐν γαςρὶ λαβῦσα Φιλαίνιον Ἡλιοδώρῳ
θήλειαν τίκτει παῖδ' ἀπὸ ταὐτομάτυ.
τῦ δ' ἐπὶ θηλείῃ λυπυμένυ, ἓξ διαλείπει
ἤματα, καὶ τίκτειν ἄρσενα παῖδ' ἔφατε.
ὕτω Βύβαςις καταλύεται· εἰ γὰρ ἑκάςη
τέξεται ὡς αὐτὴ, τίς θεῦ ἐςι λόγος;

VII.

Οὐκ ἀποθνήσκειν δεῖ με; τί μοι μέλει, ἤν τε ποδαγρὸς,
ἤν τε δρομεὺς γεγονὼς εἰς Ἀΐδην ὑπάγω;
p. 351. πολλοὶ γάρ μ' ἐρέθυσιν. ἔα χωλόν με γενέσθαι.
τῶνδ' ἕνεκεν γὰρ ἴσως ὕποτ' ἐῶ θιάσυς.

VIII.

*Κράνας εὐύδρυ παρὰ νάμασι, καὶ παρὰ Νύμφαις
ἔςασέν με Σίμων, Πᾶνα τὸν αἰγιβάτην.
β τεῦ δὲ χάριν; * λέξω τοι. ὅσον ποθέεις ἀπὸ κράνας
καὶ πίε, καὶ κοίλαν κάλπιν ἑλὼν ἄρυσαι.
ποσσὶ δὲ μὴ ποτὶ νίπτρα φέρειν κρυςάλλινα Νυμφᾶν
δῶρα, τὸν ὑβριςὰν εἰς ἐμὲ δερκόμενος.
β ὦ σέμν', ὐ λέξεις ἕτερον λόγον; * ἀλλὰ παρέξεις
πυγίξαι· τύτοις χρῶμαι ὁ Πὰν νομίμοις.
ἢν δὲ πίνης ἐπίτηδες, ἔχων πάθος, ἔςι καὶ ἄλλα
τέχνα, τῷ ῥοπάλῳ τὰν κεφαλὰν λέπομες.

IX.

Αἰγιβάτῃ τόδε Πανὶ, καὶ εὐκάρπῳ Διονύσῳ,
καὶ Δηοῖ χθονίῃ ξυνὸν ἔθηκα γέρας.

VIII. 9. Fort. ἢν δὲ ποιῇς.

αἰτέομαι δ᾽ αὐτοὺς καλὰ πώεα, καὶ καλὸν οἶνον, T. II.

καὶ καλὸν ἀμῆσαι καρπὸν ἀπ᾽ ἀσταχύων.

X.

Η πρὶν Ἀθηναίης ὑπὸ κερκίσι, καὶ τὰ καθ᾽ ἱστῶν

νήματα Νικαρέτη πολλὰ μιτωσαμένη,

Κύπριδι τὸν κάλαθόν τε, τὰ πηνία, καὶ τὰ σὺν αὐτοῖς

ἄρμεν᾽ ἐπὶ προδόμου πάντα πυρῆς ἔθετο,

Ἔῤῥετε, φωνήσασα, κακῶν λιμηρὰ γυναικῶν

ἔργα, νέον τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα.

εἵλετο δὲ στεφάνους καὶ πηκτίδα, καὶ μετὰ κώμων

ἡ παῖς τερπνὸν ἔχειν ἐν θαλίαις βίοτον.

εἶπε δέ· Παντός σοι δεκάτην ἀπὸ λήμματος οἴσω, p. 350.

Κύπρι, σὺ δ᾽ ἐργασίην καὶ λάβε καὶ μετάδος.

XI.

Παρθένε Τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς,

ἁρπάξασα δ᾽ ἐμὸν δῶρον ἔχεις παλάμῃ;

μέμνησαι τοπάροιθεν ἐν Ἰδαίοις σκοπέλοισιν

ὡς Πάρις οὐ σε καλὴν, ἀλλ᾽ ἐμ᾽ ἐδογμάτισε.

σὸν δόρυ καὶ σάκος ἐστίν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλον ὑπάρχει·

ἀρκεῖ τῷ μήλῳ κεῖνος ὁ πρὶν πόλεμος.

XII.

Ηκμασε Νικονόη. κἀγὼ λέγω. ἤκμασε δ᾽ αὐτὴ,

ἡνίκα Δευκαλίων ἄπλετον εἶδεν ὕδωρ.

ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς οὐκ οἴδαμεν, ἀλλ᾽ ὅτι ταύτῃ

οὐκ ἄνδρα ζητεῖν νῦν ἔδει, ἀλλὰ τάφον.

T. II. XIII.

Πέντε μετ' ἄλλων Χάρμος ἐν Αρκαδίᾳ δολιχεύων,
θαῦμα μὲν, ἀλλ' ὄντως ἕβδομος ἐξέπεσεν.
ἓξ ὄντων, τάχ' ἐρεῖς, πῶς ἕβδομος; εἷς φίλος αὐτῦ,
Θάρσει Χάρμε, λέγων, ἦλθεν ἐν ἱματίῳ.
ἕβδομος ὧν ὕτω παραγίνεται. εἰ δ' ἔτι πέντε
εἶχε φίλυς, ἦλθ' ἂν, Ζωίλε, δωδέκατος.

XIV.

Εἰς Ρόδον εἰ πλεύσει τις Ολυμπικὸν ἦλθεν ἐρωτῶν
τὸν μάντιν, καὶ πῶς πλεύσεται ἀσφαλέως.
χὼ μάντις, Πρῶτον μὲν, ἔφη, καινὴν ἔχε τὴν ναῦν,
καὶ μὴ χειμῶνος, τῦ δὲ θέρυς ἀνάγυ.
p. 353. τῦτο γὰρ ἂν ποιῇς, ἥξεις κἀκεῖσε καὶ ὧδε,
ἂν μὴ πειρατὴς ἐν πελάγει σε λάβῃ.

XV.

Λύσασθαι πεπόρευται Ονήσιμος εἰς βαλανεῖον
δωδεκάτῃ δύσρυ μηνὸς, ἐπ' Αντιφίλυ,
παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον, ὃν δύο τέκνων
ἄλλων εὑρήσει λυσάμενος πατέρα.
ἥξειν δ' εἰς ὥρας γράφει· οἱ βαλανεῖς γὰρ
εἰς τότε τάσσονται τὴν πυρίαν καθελεῖν.

XVI.

Τρεῖς λεπτοὶ πρώην περὶ λεπτοσύνης ἐμάχοντο,
τίς προκριθεὶς εἴη λεπτεπιλεπτότερος.
ὧν ὁ μὲν εἷς, Ερμων, μεγάλην ἐνεδείξατο τέχνην,
καὶ διέδυ ῥαφίδος τρῆμα, λίνον κατέχων.

Δημᾶς δ' ἐκ τρώγλης βαίνων, ἐς ἀράχνιον ἔςη, Γ. II.

ἡ δ' ἀράχνη νήθυσ' αὐτὸν ἀπεκρέμασε.

Σωσίπατρος δ' ἐβόησεν· Ἐμὲ ςεφανώσατ'· ἐγὼ γὰρ

εἰ βλέπομ', ἥττημαι· πνεῦμα γὰρ εἰμὶ μόνον.

XVII.

Πολλὰς μυριάδας ψηφίζων Ἀρτεμίδωρος,

καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων,

πολλάκις αἳ χρυσῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχυσαι

πολλὸν ὑπὲρ νώτυ, χόρτον ἔδυσι μόνον.

XVIII.

Ἐχθὲς ἀπάγχεσθαι μέλλων Δίναρχος ὁ φείδων,

Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκῦς δύσμορος ὐκ ἔθανεν.

ἓξ χαλκῶν ἦν γὰρ τὸ σχοινίον, ἀλλ' ἐδυσώνει, p. 354.

εὔωνον ζητῶν ἄλλον ἴσως θάνατον.

τῦτο φιλαργυρίας δεινῆς ὅρος, ὃς κ' ἀποθνήσκων,

Γλαῦκε, δι' ἓξ χαλκῦς δύσμορος ὐκ ἔθανε.

XIX.

Δακρύει Φείδων ὁ φιλάργυρος, ὐχ ὅτι θνήσκει,

ἀλλ' ὅτι πέντε μνῶν τὴν σορὸν ἐπρίατο.

ταύτην οἱ χαρίσασθε, καὶ, ὡς τόπος ἐςὶν ἐν αὐτῇ,

τῶν πολλῶν τεκνίων ἕν τι προσεμβάλετε.

XX.

Πορδὴ ἀποκτέννει πολλὺς, ἀδιέξοδος ὖσα·

πορδὴ καὶ σώζει, τραυλὸν ἰεῖσα μέλος.

ὐκῦν εἰ σώζει, καὶ ἀποκτέννει πάλι πορδὴ,

τοῖς βασιλεῦσιν ἴσην πορδὴ ἔχει δύναμιν.

T. II. XXI.

Ἦν Στέφανος πτωχὸς, καὶ παῖς ἅμα· νῦν δὲ προκόψας
πλουτεῖ, καὶ γεγένητ᾽ εὐθὺ Φιλοστέφανος,
τέσσαρα τῷ πρώτῳ Στεφάνῳ καλὰ γράμματα προσθείς.
ἔσται δ᾽ εἰς ὥρας Ἱπποκρατιππιάδης,
ἢ διὰ τὴν σπατάλην Διονυσιοπηγανόδωρος.
ἐν δ᾽ ἀγορανομίῳ παντὶ μένει Στέφανος.

XXII.

Ἑρμαίοις, ἡμῖν Ἀφροδίσιος ἓξ χόας οἴνου
αἴρων, προσκόψας, πένθος ἔθηκε μέγα.
οἶνος καὶ Κένταυρον ἀπώλεσεν, ὡς ὄφελεν δὲ
χ᾽ ἡμᾶς· νῦν δ᾽ ἡμεῖς τοῦτον ἀπωλέσαμεν.

p. 355. XXIII.

Τοῦ γρυποῦ Νίκωνος ὁρῶ τὴν ῥῖνα, Μένιππε·
αὐτὸς δ᾽ οὐ μακρὰν φαίνεται εἶναι ἔτι.
πλὴν ἥξει, μείνωμεν ὅμως· εἰ γὰρ πολὺ, πέντε
τῆς ῥινὸς σταδίους, οἴομαι, οὐκ ἀπέχει.
ἀλλ᾽ αὐτὴ μὲν, ὁρᾷς, προπορεύεται· ἢν δ᾽ ἐπὶ βουνὸν
ὑψηλὸν στῶμεν, καὐτὸν ἐσοψόμεθα.

XXIV.

Τὸ στόμα χὠ πρωκτὸς ταὐτὸν, Θεόδωρέ, σου ὄζει,
ὥστε διαγνῶναι τοῖς φυσικοῖς καλὸν ἦν.
ἦ γράψαι σε ἔδει ποῖον στόμα, ποῖον ὁ πρωκτός.
νῦν δὲ λαλοῦντός σου [κἄμμιγα περδομένου]
οὐ δύναμαι γνῶναι, πότερον χαίνεις, Θεόδωρε,
ἢ βδεῖς· πνεῖς γὰρ ἴσον πνεῦμα κάτω καὶ ἄνω.

XXIV. 4. Verba κἄμμιγα περδομένου ab omnibus codd. abſunt.

XXV.

XXV. T. II.

Εἴ με φιλεῖς, μισεῖς με· καὶ εἰ μισεῖς σὺ, φιλεῖς με.
εἰ δ' ἐμὲ μὴ μισεῖς, φίλτατε, μή με φίλει.

XXVI.

Ἰητρὸς τὴν γραῦν εἴτ' ἔκλυσεν, εἴτ' ἀπέπνιξεν,
οὐδεὶς γινώσκει· δαιμόνιον τὸ τάχος.
ὁ ψόφος ἦν κλυστῆρος ἐν οὔασι, καὶ στεφανοῦτο
ἡ σορὸς, οἱ δ' ἄλλοι τὸν φακὸν ηὐτρέπισαν.

XXVII.

Οὔτ' ἔκλυσεν Φείδων μ', οὔθ' ἥψατο· ἀλλὰ πυρέξας
ἐμνήσθην αὐτοῦ τοὔνομα, κἀπέθανον.

XXVIII. p. 356.

Ὀρθῶσαι τὸν κυρτὸν ὑποσχόμενος Διόδωρον
Σωκλῆς, τετραπέδους τρεῖς ἐπέθηκε λίθους
τοῦ κυρτοῦ στιβαροὺς ἐπὶ τὴν ῥάχιν. ἀλλὰ πιεσθεὶς
τέθνηκε, γέγονεν δ' ὀρθότερος κανόνος.

XXIX.

Χειρουργῶν ἔσφαξεν Ἀκεστορίδην Ἀγέλαος·
ζῶν γὰρ χωλεύειν, φησὶν, ἔμελλε τάλας.

XXX.

Πέντ' ἰητροὺς Ἀλεξις ἅμ' ἔκλυσε, πέντ' ἐκάθηρε,
πέντ' ἴδεν ἀῤῥώστους, πέντ' ἐνέχρισε πάλιν.
καὶ πᾶσιν μία νὺξ, ἓν φάρμακον, εἷς σοροπηγὸς,
εἷς τάφος, εἷς Ἀΐδης, εἷς κοπετὸς γέγονε.

XXVII. 1. Fort, οὔ μ' ἔκλυσε Φ. οὔθ'.

T. II. XXXI.

ᵃΞεῖνε, τί μὰν πεύθῃ; ᵝτίνες ἐν χθονὶ τοῖσδ' ὑπὸ τύμβοις;
ᵃὓς γλυκερῦ φέγγυς Ζώπυρος ἐςέρισε,
Δᾶμις, Αριςοτέλης, Δημήτριος, Αρκεσίλαος,
Σώςρατος, οἵ τ' ὀπίσω μέχρι Παραιτονίυ.
κηρύκιον γὰρ ἔχων ξύλινον, καὶ πλαςὰ πέδιλα,
ὡς Ερμῆς, κατάγει τὺς θεραπευομένυς.

XXXII.

Νυκτικόραξ ᾄδει θανατηφόρον· ἀλλ' ὅταν ᾄσῃ
Δημόφιλος, θνήσκει καὐτὸς ὁ νυκτικόραξ.

p. 357. XXXIII.

Δυσκώφῳ δύσκωφος ἐκρίνετο· καὶ πολὺ μᾶλλον
ἦν ὁ κριτὴς τύτων δὺς δύο κωφότερος.
ὧν ὁ μὲν ἀντέλεγεν τὸ ἐνοίκιον αὐτὸν ὀφείλειν
μηνῶν πένθ'· ὁ δ' ἔφη νυκτὸς ἀληλεκέναι.
ἐμβλέψας δ' αὐτοῖς ὁ κριτὴς λέγει· Ες τί μάχεσθε;
μήτηρ ἔσθ' ὑμῶν· ἀμφότεροι τρέφετε.

XXXIV.

Ηγόρασας χαλκῦν μιλιάριον, Ηλιόδωρε,
τοῦ περὶ τὴν Θράκην ψυχρότερον Βορέυ.
μὴ κάμνε. μὴ φύσα, τί μάτην τὸν καπνὸν ἐγείρεις;
εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγόρασας.

XXXV.

Εκλήθην ἐχθὲς, Δημήτριε· σήμερον ἦλθον
δειπνεῖν. μὴ μέμψῃ, κλίμακ' ἔχεις μεγάλην.

XXXIII. 2. Vat. Cod. τύτων δύο κωφ.

ἐν ταύτῃ πεποίηκα πολὺν χρόνον. οὐδ᾽ ἂν ἐσώθην T. II.
σήμερον, ἀλλ᾽ ἀνέβην κέρκον ὄνου κατέχων.
ψαύεις τῶν ἄστρων. Ζεὺς ἡνίκα τὸν Γανυμήδην
ἥρπασε, τῇδ᾽ αὐτὸν, οἶμαι, ἔχων ἀνέβη.
ἔνθεν δ᾽ εἰς Αΐδην τίς ἀφίξεται; οὐκ ἀφυὴς εἶ·
εὕρηκας τέχνην πῶς ἔσῃ ἀθάνατος.

XXXVI.

Ἀρκάδας οὐχ οὕτω Στυμφαλίδες, ὡς ἐμὲ κίχλαι
αἱ νέκυες ξηροῖς ἤκαχον ὀσταρίοις,
Ἄρπυιαι, δραχμῆς ξηρὴ δεκάς. ὦ ἐλεειναὶ
λειμώνων ἐτύμως ἔῤῥετε νυκτερίδες.

XXXVII.

Εἶχε Φίλων λέμβον Σωτήριχον· ἀλλ᾽ ἐν ἐκείνῳ p. 358.
σωθῆν᾽ οὐδὲ Ζεὺς αὐτὸς ἴσως δύναται.
οὔνομα γὰρ μόνον ἦν Σωτήριχος· οἱ δ᾽ ἐπιβάντες
ἔπλεον ἢ παρὰ γῆν, ἢ παρὰ Φερσεφόνην.

XXXVIII.

Ὀρφεὺς μὲν κιθάρᾳ πλεῖστον γέρας εἵλετο θνητῶν,
Νέστωρ δὲ γλώσσης ἡδυλόγου σοφίῃ,
τεκτοσύνῃ δ᾽ ἐπέων πολυΐστωρ θεῖος Ὅμηρος,
Τηλεφάνης δ᾽ αὐλοῖς, οὗ τάφος ἐστὶν ὅδε.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς.
αἴτιος ὁ γράψας ΑΙΤΙΑ Καλλιμάχου.

T.II. p.359. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

I.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, καθὼς ἔκρινεν Ἄρατος·
ὑμῖν δ', ὦ Μοῦσαι, σήμερον οὐκ ἐνοχλῶ.
εἰ γὰρ ἐγὼ παῖδάς τε φιλῶ, καὶ παισὶν ὁμιλῶ,
τοῦτο τί πρὸς Μούσας τὰς Ἑλικωνιάδας;

II.

Μὴ ζήτει δέλτοις ἐν ἐμαῖς Πρίαμον παρὰ βωμοῖς,
μηδὲ τὰ Μηδείης πένθεα καὶ Νιόβης,
μηδ' Ἴτυν ἐν θαλάμοις, καὶ ἀηδόνας ἐν πετάλοισιν·
ταῦτα γὰρ οἱ πρότεροι πάντα χύδην ἔγραφον·
ἀλλ' ἱλαραῖς Χαρίτεσσι μεμιγμένον ἡδὺν Ἔρωτα,
καὶ Βρόμιον· τούτοις δ' ὀφρύες οὐκ ἔπρεπον.

III.

Τῶν παίδων, Διόδωρε, τὰ προσθέματ' εἰς τρία πίπτει
σχήματα, καὶ τούτων μάνθαν' ἐπωνυμίας.
τὴν ἔτι μὲν γὰρ ἄθικτον ἀκμὴν ἀλάλου, ὀνόμαζε
κοκκωτὴν φυσῆν ἄρτι καταρχομένην·
τὴν δ' ἤδη πρὸς χεῖρα σαλευομένην, λέγε σαῦραν·
τὴν δὲ τελειοτέρην, οἶδας ἃ χρή σε καλεῖν.

II. 1. Cod. δέλτοισιν ἐμ.
III. 4. Cod. κοκωτὴν φῦσαν.

IV.

T.II. p.360.

Ἀκμῇ δωδεκέτευς ἐπιτέρπομαι· ἔστι δὲ τούτου
  χὼ τρισκαιδεκέτης πουλὺ ποθεινότερος.
χὼ τὰ δὶς ἑπτὰ νέμων, γλυκερώτερον ἄνθος Ἐρώτων·
  τερπνότερος δ' ὁ τρίτης πεντάδος ἀρχόμενος.
ἑξεπικαιδέκατον δὲ θεῶν ἔτος· ἑβδόματον δὲ
  καὶ δέκατον ζητεῖν οὐκ ἐμὸν, ἀλλὰ Διός.
εἰ δ' ἐπὶ πρεσβυτέρους τις ἔχει πόθον, οὐκ ἔτι παίζει,
  ἀλλ' ἤδη ζητεῖ ΤΟΝ Δ' ΑΠΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΣ.

V.

Τοὺς λευκοὺς ἀγαπῶ, φιλέω δ' ἅμα τοὺς μελιχρώδεις
  καὶ ξανθοὺς, στέργω δ' ἔμπαλι τοὺς μέλανας.
οὐδὲ κόρας ξανθὰς παραπέμπομαι· ἀλλὰ περισσῶς
  τοὺς μελανοφθάλμους αἰγλοφανεῖς τε φιλῶ.

VI.

Πρωκτὸς καὶ χρυσὸς τὴν αὐτὴν ψῆφον ἔχουσι.
  ψηφίζων δ' ἀφελῶς τοῦτό ποθ' εὗρον ἐγώ.
σφιγκτὴρ οὐκ ἔστιν παρὰ παρθένῳ, οὐδὲ φίλημα
  ἁπλοῦν, οὐ φυσικὴ χρωτὸς ἐϋπνοΐη,
οὐ λόγος ἡδὺς ἐκεῖνος ὁ παιδικὸς, οὐδ' ἀκέραιον
  βλέμμα, διδασκομένη δ' ἐστὶ χερειοτέρα.
ψυχροῦνται δ' ὄπιθεν πᾶσαι· τὸ δὲ μεῖζον ἐκεῖνο,
  οὐκ ἔστιν ποῦ θῇς τὴν χέρα πλαζομένην.

IV. 4. Quaedam apogr. ἁπτόμενος.
VI. 3. Scr. σπινθήρ.

T. II. VII.

Εἶδον ἐγώ τινα παῖδα ἐπανθοπλοκοῦντα κόρυμβον,
ἀντιπαρερχόμενος τὰ στεφανηπλόκια.
p. 361. οὐδ' ἄτρωτα παρῆλθον· ἐπιστὰς δ' ἥσυχος αὐτῷ
φημὶ, Πόσου πωλεῖς τὸν σὸν ἐμοὶ στέφανον;
μᾶλλον τῶν καλύκων ἐρυθαίνετο, καὶ κατακύψας
φησί· Μακρὰν χώρει, μή σε πατὴρ ἐσίδῃ.
ὠνοῦμαι προφάσει στεφάνους, καὶ οἴκαδ' ἀπελθὼν
ἐστεφάνωσα θεοὺς, κεῖνον ἐπευξάμενος.

VIII.

Ἄρτι καλὸς, Διόδωρε, σὺ καὶ φιλέουσι πέπειρος·
ἀλλὰ καὶ ἢν γήμῃς, οὐκ ἀπολειψόμεθα.

IX.

Εἰ καί σοι τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν ἴουλος,
καὶ τρυφεραὶ κροτάφων ξανθοφυεῖς ἕλικες,
οὐδ' οὕτω φεύγω τὸν ἐρώμενον· ἀλλὰ τὸ κάλλος
τούτου, κἂν πώγων, κἂν τρίχες, ἡμέτερον.

X.

Ἐχθὲς ἔχων ἀνὰ νύκτα Φιλόστρατον, οὐκ ἐδυνήθην,
κείνου, πῶς εἴπω; πάντα παρασχομένου.
ἀλλ' ἐμὲ μηκέτ' ἔχοιτε φίλοι φίλον, ἀλλ' ἀπὸ πύργου
βάλλετ', ἐπεὶ λίην Ἀστυάναξ γέγονα.

XI.

Ἰητροὺς εὗρόν ποτ' ἐγὼ λείους δυσέρωτας,
τρίβοντας φυσικῆς φάρμακον ἀντιδότου.

IX. 1. Fort. οὐδ' εἰ καὶ τρ.

οἱ δέ γε φωραθέντες, Ἔχ' ἡσυχίην, ἐδέοντο· T. II.
κἀγὼ ἔφην, Σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με.

XII. p. 362.

Εἴ μοι σωζόμενος Πολέμων ὃν ἔπεμπον ἀνέλθοι

* * * * * *

νῦν δ' αὐτῷ Πολέμων ἀνασώζεται· οὐκέτ' ἀφῖκται,
Φοῖβε, δασὺς δ' ἥκων οὐκέτι σῶος ἐμοί.
αὐτὸς ἴσως σκιάσαι γένυν εὔξατο· θυέτω αὐτὸς,
ἀντία ταῖσιν ἐμαῖς ἐλπίσιν εὐξάμενος.

XIII.

Σαῖς ἴκελον προὔπεμπον ἐγὼ Πολέμωνα παρειαῖς,
ἢν ἔλθῃ, θύσειν ὄρνιν ὑποσχόμενος·
ὃν δέχομαι φθονεροῖς, Παιὰν, φρίσσοντα γενείοις,
οὐ τούτου τλήμων εἵνεκεν εὐξάμενος.
οὐδὲ μάτην τίλλεσθαι ἀναίτιον ὄρνιν ἔοικεν,
ἢ συντιλλέσθω, Δήλιε, καὶ Πολέμων.

XIV.

Εἰ Γραφικοῦ πυγὴν σανὶς ἐκδέδακ' ἐν βαλανείῳ,
ἄνθρωπος τί πάθω; καὶ ξύλον αἰσθάνεται.

XV.

Μὴ κρύψῃς τὸν ἔρωτα, Φιλόκρατες· αὐτὸς ὁ δαίμων
λακτίζειν κραδίην ἡμετέρην ἱκανός.
ἀλλ' ἱλαροῦ μετάδος τι φιλήματος. ἔσθ' ὅτε καὶ σὺ
αἰτήσεις τοιάνδ' ἐξ ἑτέρων χάριτα.

XVI.

Κλέψομεν ἄχρι τίνος τὰ φιλήματα, καὶ τὰ λαθραῖα
νεύσομεν ἀλλήλοις ὄμμασι φειδομένοις;

T.II.p.363. μέχρι τίνος δ' ἀτέλεςα λαλήσομεν, ἀμβολίαισι
ζευγνύντες κενεὰς ἔμπαλιν ἀμβολίας;
μέλλοντες τὸ καλὸν δαπανήσομεν· ἀλλὰ πρὶν ἐλθεῖν
τὰς φθονερὰς, Φείδων, θῶμεν ἐπ' ἔργα λόγυς.

XVII.

Η μὴ ζηλοτύπει, δέλοις ἐπὶ παισὶν, ἑταίροις,
ἢ μὴ θηλυπρεπεῖς οἰνοχόυς πάρεχε.
τίς γὰρ ἀνὴρ ἐς ἔρωτ' ἀδαμάντινος, ἢ τίς ἀτειρὴς
οἴνῳ, τίς δὲ καλὺς ὐ περίεργα βλέπει;
ζώντων ἔργα τάδ' ἐςίν· ὅπυ δ' ὐκ εἰσὶν ἔρωτες,
ὐδὲ μέθαι, Διοφῶν, ἢν ἐθέλῃς, ἄπιθι,
κἀκεῖ Τειρεσίην, ἢ Τάνταλον ἐς πότον ἕλκε,
τὸν μὲν ἐπ' ὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μῦνον ἰδεῖν.

XVIII.

Στυγνὸς δὴ τί, Μένιππε, κατεσκέπασαι μέχρι πέζης,
ὁ πρὶν ἀπ' ἰγνύης λῶπος ἀνελκόμενος;
ἢ τί κάτω κύψας με παρέδραμες, ὐδὲ προσειπών;
οἶδα τί με κρύπτεις· ἤλυθον ἃς ἔλεγον.

XIX.

Εσπερίην Μοῖρίς με, καθ' ἣν ὑγιαίνομεν, ὥρην,
ὐκ οἶδ' εἴτε σαφῶς, εἴτ' ὄναρ, ἠσπάσατο.
ἤδη γὰρ τὰ μὲν ἄλλα μάλ' ἀτρεκέως ἐνόησα,
χὠκόσα μοὶ προσέφη, χὠκόσ' ἐπυνθάνετο.
εἰ δ' ἐμὲ καὶ πεφίληκε τεκμαίρομαι· εἰ γὰρ ἀληθὲς,
πῶς ἀποθειωθεὶς πλάζομ' ἐπιχθόνιος;

XVI. 6. Scr. λόγοις.

XX.

T.II. p.364.

Εξεφλέγην, ὅτε Θεῦδις ἐλάμπετο παισὶν ἐν ἄλλοις,
 οἷος ἐπαντέλλων ἀστράσιν ἠέλιος.
τοὔνεκ' ἔτι φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε νυκτὶ λαχνοῦται·
 δυόμενος γὰρ, ὅμως ἥλιός ἐστιν ἔτι.

XXI.

Ωμοσά σοι, Κρονίδη, μηπώποτε, μηδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 ἐξειπεῖν ὅ τι μοι Θεῦδις ἔειπε λαβεῖν.
ψυχὴ δ' ἡ δύσπιστος ἀγαλλομένη πεπότηται
 ἠέρι, καὶ στέξαι τἀγαθὸν οὐ δύναται.
ἀλλ' ἐρέω. σύγγναθι σύ μοι· κεῖνός γε πέπεισται
 Ζεῦ πάτερ, ἀγνώστου τίς χάρις εὐτυχίης;

XXII.

Καῦμά μ' ἔχει μέγα δή τι· σὺ δ', ὦ παῖ, παύεο λεπτὸν
 ἠέρι δινεύων ἐγγὺς ἐμεῖο λίνον.
ἄλλο τι πῦρ ἐμοῦ ἔνδον ἔχω κυάθοισιν ἀναφθὲν,
 καὶ περὶ σῇ ῥιπῇ μᾶλλον ἐγειρόμενον.

XXIII.

Ψευδέα μυθίζουσι, Θεόκλεες, ὡς ἀγαθαὶ μὲν
 αἱ Χάριτες, τρισσαὶ δ' εἰσὶ κατ' Ορχομενόν.
πεντάκι γὰρ δέκα σεῖο περιστιχτῶσι πρόσωπα,
 τοξοβόλοι, ψυχέων ἅρπαγες ἀλλοτρίων.

XXIV.

Ταῦτά με νῦν τὰ περισσὰ φιλεῖς, ὅτ' ἔρωτος ἀπέσβη
 πυρσὸς, ὅτ' οὐδ' ἄλλως ἡδὺν ἔχω σε φίλον.

XX. 3. Fort. ὅτε μᾶλλα λαχνοῦται.
XXI. 3. Cod. δυσάπιστος.

T.II.p.365. μέμνημαι γὰρ ἐκεῖνα τὰ δύσμαχα. πλὴν ἔτι, Δάφνι,
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' ἐχέτω καὶ μετάνοια τόπον.

XXV.

Τίς χάρις, Ηλιόδωρε, φιλήμασιν; ὃ με λάβροισι
χείλεσιν, ὃ φιλέεις ἀντιβιαζόμενος,
ἀλλ' ἐπ' ἄκροις ἀσάλευτα μεμυκόσιν, οἷα κατ' οἴκους,
καὶ δίχα σοῦ, με φιλεῖ πλάσμα τι κηρόχυτον.

XXVI.

Μὴ σπεύσῃς Μενέδημον ἑλεῖν δόλῳ, ἀλλ' ἐπίνευσον
ὀφρύσι, καὶ φανερῶς αὐτὸς ἐρεῖ, ΠΡΟΑΓΕ.
οὐ γὰρ ἀνάβλησις· φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα.
οὐ δ' ἀμάρης, ποταμοῦ δ' ἐστὶν ἑτοιμότερος.

XXVII.

Τοὺς σοβαροὺς τούτους, καὶ τοὺς περιπορφυροσήμους
παῖδας, ὅσους ἡμεῖς οὐ προσαφικόμεθα,
ὥσπερ σῦκα πέτραισιν ἐπ' ἀκρολόφοισι πέπειρα
ἔσθουσιν γῦπες, Δίφιλε, καὶ κόρακες.

XXVIII.

Ἄχρι τίνος ταύτην τὴν ὀφρύα τὴν ὑπέροπτον,
Μέντορ, τηρήσεις, μηδὲ τὸ ΧΑΙΡΕ λέγων,
ὡς μέλλων αἰῶνα μένειν νέος, ἢ διὰ παντὸς
ὀρχεῖσθαι πυῤῥίχην; καὶ τὸ τέλος πρόβλεπε.
ἥξει σοι πώγων, κακὸν ἔσχατον· ἀλλὰ μέγιστον,
καὶ τότ' ἐπιγνώσῃ τί σπάνις ἐστὶ φίλων.

XXV. 1. Cod. φιλήμασιν εἴ με λάβροισιν χ. ἢ φιλέοις. 4. Cod. πλ. τό.

XXVII. 2. Cod προσαφεικόμεθα.

XXVIII. 6. τίς σπ. Cod.

XXIX. T.II. p.366.

Πῶς ἀναγινώσκειν, Διονύσιε, παῖδα διδάξεις,
μηδὲ μετεκβῆναι φθόγγον ἐπιςάμενος;
ἐκ νήτης μετέβης ὕτως ταχὺς εἰς βαρύχορδον
φθόγγον, ἀπ' ἰσχνοτάτης εἰς τάσιν ὀγκοτάτην.
πλὴν ὐ βασκαίνω. μελέτα μόνον. ἀμφοτέρυς δὲ
κρύων, τοῖς φθονεροῖς ΛΑΜΒΔΑ καὶ ΑΛΦΑ λέγε.

XXX.

Εἴ σε φιλῶν ἀδικῶ, καὶ τῦτο δοκεῖς ὕβριν εἶναι,
τὴν αὐτὴν κόλασιν καὶ σὺ φίλει με λαβών.

XXXI.

Τίς σε κατεςεφάνωσε ῥόδοις ὅλον; εἰ μὲν ἐραςὴς,
ὦ μάκαρ· εἰ δ' ὁ πατὴρ, ὄμματα καὐτὸς ἔχει.

XXXII.

Ὄλβιος ὁ γράψας, καὶ ὄλβιος ὗτος ὁ κάλλει
τῷ σῷ νικᾶσθαι κηρὸς ἐπιςάμενος.
θριπὸς ἐγὼ καὶ σύρμα τερηδόνος εἴθε γενοίμην,
ὡς ἀναπηδήσας τὰ ξύλα ταῦτα φάγω.

XXXIII.

Οὐκ ἐχθὲς παῖς ἦσθα, καὶ ὐκ ὄναρ ὗτος ὁ πώγων
ἤλυθε; πῶς ἀνέβη τῦτο τὸ δαιμόνιον,
καὶ τριχὶ πάντ' ἐκάλυψε τὰ πρὶν καλά; φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
ἐχθὲς Τρωΐλος ὢν, πῶς ἐγένυ Πρίαμος;

XXXIV. p. 367.

Οὐ τέρπυσι κόμαι με, περισσότεροί τε κίκιννοι,
τέχνης, οὐ φύσεως ἔργα διδασκόμενοι·

T. II. ἀλλὰ παλαιστρίτου παιδὸς ῥύπος ὁ ψαφαρίτης,
καὶ χροιὴ μελέων σαρκὶ λιπαινομένη.
ἡδὺς ἀκαλλώπιστος ἐμὸς πόθος. ἡ δὲ γοητὶς
μορφὴ θηλυτέρης ἔργον ἔχει Παφίης.

XXXV.

Οὐδὲ Σμυρναίαι Νεμέσεις, ὅτι σοί τι λέγουσιν,
Ἀρτεμίδωρε, νοεῖς; ΜΗΔΕΝ ΥΠΕΡ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ;
ἀλλ' οὕτως ὑπέροπτα, καὶ ἄγρια, οὐδὲ πρέποντα
κωμῳδῷ, φθέγγῃ πάνθ' ὑποκρινόμενος.
μνησθήσῃ τούτων, ὑπερήφανε, καὶ σὺ φιλήσεις,
καὶ κωμῳδήσεις ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΗΝ.

XXXVI.

Εἰ Ζεὺς ἐκ γαίης θνητοὺς ἔτι παῖδας ἐς αἴθρην
ἥρπαζε, γλυκεροῦ νέκταρος οἰνοχόους,
αἰετὸς ἂν πτερύγεσσιν Ἀγρίππαν τὸν καλὸν ἡμῶν
ἤδη πρὸς μακάρων ἦγε διακονίας.
ναὶ μά σε γὰρ, Κρονίδη, κόσμου πάτερ, ἢν ἐσαθρήσῃς,
τὸν Φρύγιον ψέξεις αὐτίκα Δαρδανίδην.

XXXVII.

Ἄνθεσιν οὐ τόσσοισι φιλοζέφυροι χλοάουσι
λειμῶνες, πυκιναῖς εἴαρος ἀγλαΐαις,
ὅσσους εὐγενέας, Διονύσιε, παῖδας ἀθρήσεις,
χειρῶν Κυπρογενοῦς πλάσματα, καὶ Χαρίτων.
p. 368. ἔξοχα δ' ἐν τούτοις Μιλήσιος ἤνιδε θάλλει,
ὡς ῥόδον εὐόδμοις λαμπόμενον πετάλοις.
ἀλλ' οὐκ οἶδεν ἴσως, ἐκ καύματος ὡς καλὸν ἄνθος,
οὕτω τὴν ὥρην ἐκ τριχὸς ὀλλυμένην.

XXXVIII. T. II.

Ὀφθαλμὲς σπινθῆρας ἔχεις, θεόμορφε Λυκῖνε,
μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δέσποτα, πυρσοβόλες.
ἀντωπὸς βλέψαι βαιὸν χρόνον οὐ δύναμαί σοι,
ὕτως ἀςράπτεις ὄμμασιν ἀμφοτέροις.

XXXIX.

ΚΑΙΡΟΝ ΓΝΩΘΙ σοφῶν τῶν ἑπτά τις εἶπε, Φίλιππε·
πάντα γὰρ ἀκμάζοντ' ἐςὶν ἐρασότερα.
καὶ σίκυος πρῶτός πε ἐπ' ἀνδήροισιν ὁραθεὶς
τίμιος, εἶτα συῶν βρῶμα πεπαινόμενος.

XL.

Ἡλικίης φίλος εἰμὶ, καὶ ὐδένα παῖδα προτάσσω,
πρὸς τὸ καλὸν κρίνων· ἄλλο γὰρ ἄλλος ἔχει.

XLI.

Ἄρκιον ἤδη μοι πόσιος μέτρον. εὐςαθίη γὰρ
λύεται, ἥ τε φρενῶν, ἥ τε διὰ ςόματος.
χὠ λύχνος ἔσχισαι διδύμην φλόγα, καὶ δὶς ἀριθμέω,
πολλάκι πειράζων, τὲς ἀνακεκλιμένες.
ἤδη δ' οὐκ ἔτι μοῦνον ἐπ' οἰνοχόον σεσόβημαι·
ἀλλὰ πάρεργα βλέπω κἠπὶ τὸν ὑδροχόον.

XLII. p. 369.

Μισῶ δυσπερίληπτα φιλήματα, καὶ μαχιμώδεις
φωνὰς, καὶ σθεναρὴν ἐκ χερὸς ἀντίθεσιν·
καὶ μὴν καὶ τὸν, ὅτ' ἐςὶν ἐν ἀγκάσιν, εὐθὺ θέλοντα,
καὶ παρέχοντα χύδην ὐ πάνυ δή τι θέλω·
ἀλλὰ τὸν ἐκ τύτων ἀμφοῖν μέσον, οἷον ἐκεῖνον
τὸν καὶ μὴ παρέχειν εἰδότα, καὶ παρέχειν.

T. II. XLIII.

Εἰ μὴ νῦν Κλεόνικος ἐλεύσεται, οὐκέτ' ἐκεῖνον
δέξομ' ἐγὼ μελάθροις, οὐ μὰ τὸν . . . οὐκ ὀμόσω.
εἰ γὰρ ὄνειρον ἰδὼν οὐκ ἤλυθεν, εἶτα παρείη
αὔριον, οὐ παρὰ τὴν σήμερον ὀλλύμεθα.

XLIV.

Πτηνὸς Ἔρως ἄγαγέν με δι' ἠέρος, ἡνίκα, Δᾶμι,
γράμμα σὸν εἶδον, ὅ μοι δεῦρο μολεῖν σ' ἔλεγεν.
ῥίμφα δ' ἀπὸ Σμύρνης ἐπὶ Σάρδιας ἔδραμον. ἦ μου
ὕστερος ἢ Ζήτης ἔτρεχεν, ἢ Κάλαϊς.

XLV.

Οὐκ ἐθέλων φιλέεις με, φιλῶ σ' ἐγὼ οὐκ ἐθέλοντα·
εὔκολος ἣν φεύγω, δύσκολος ἣν ἐπάγω.

XLVI.

ΧΡΥΣΕΑ ΧΑΛΚΕΙΩΝ νῦν εἴπατε· ΔΟΣ ΛΑΒΕ παίζει
Σωσιάδας ὁ καλὸς, καὶ Διοκλῆς ὁ δασύς.
τίς κάλυκας συνέκρινε βάτῳ, τίς σῦκα μύκησιν;
ἄρνα γαλακτοπαγῆ τίς συνέκρινε βοΐ;
p. 370. οἷα δίδως, ἀλόγιστε, καὶ ἔμπαλιν οἷα κομίζῃ;
οὕτω Τυδείδης Γλαῦκον ἐδωροδόκει.

XLVII.

Παῖς τις ὅλως ἁπαλὸς τοῦ γείτονος οὐκ ὀλίγως με
κνίζει· πρὸς τὸ θέλειν δ' οὐκ ἀμύητα γελᾷ.

XLIV. 3. Cod. ἦν μου.
XLV 1. Cod. ο. ἐθέλοντα φιλεῖς μ. φ. δ' ἐγώ. 2. Cod. ἣν ἀπάγω.
XLVI. 4. Cod. γαλακτοπαγεῖ.

ὃ πλεῦν δ' ἐςὶν ἐτῶν δύο καὶ δέκα. νῦν ἀφύλακτοι T. II.

ὄμφακες· ἢν δ' ἀκμάσῃ, φρούρια καὶ σκόλοπες.

XLVIII.

* * * * * * * *

ἢν τούτῳ φωνῇς, τὸ μέσον λάβε, καὶ κατακλίνας

ζεύγνυε, καὶ πρώσας πρόσπεσε καὶ κάτεχε.

οὐ φρονέεις, Διόφαντε, μόλις δύναμαι γὰρ ἔγωγε

ταῦτα ποιεῖν· παίδων δ' ἡ πάλη ἔσθ' ἑτέρα.

ὄχλου καὶ μένε, Κῦρι, καὶ ἐμβάλλοντος ἀνάσχου·

πρῶτον συμμελετᾷν, ἢ μελετᾷν μαθέτω.

XLIX.

Ἐχθὲς λουόμενος Διοκλῆς ἀνενήνοχε σαῦραν

ἐκ τῆς ἐμβάσεως τὴν ἀναδυομένην.

ταύτην εἴ τις ἔδειξεν Ἀλεξάνδρῳ ποτ' ἐν Ἴδῃ,

τὰς τρεῖς ἂν ταύτης οὐ προέκρινε θεάς.

L.

Εὐτυχὲς, οὐ φθονέω, βιβλίδιον, ἢ ῥά σ' ἀναγνοὺς

παῖς τις ἀναθλίψει, πρὸς τὰ γένεια τιθεὶς,

ἢ τρυφεροῖς σφίγξει περὶ χείλεσιν, ἢ κατὰ μηρῶν

εἰλήσει δροσερῶν, ὦ μακαριςότατον·

πολλάκι φοιτήσεις ὑποκόλπιον, ἢ παρὰ δίφρους

βληθὲν, τολμήσεις κεῖνα θιγεῖν ἀφόβως.

πολλὰ δ' ἐν ἠρεμίῃ προλαλήσεις· ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν, p. 371.

χαρτάριον, δέομαι, πυκνότερόν τι λάλει.

XLVIII. 5. Cod. ὄχλου.

XLIX. 4. Cod. ταύτῃ προκατέκρινε.

L. 2. Cod. ἀναθλίβει.

T. II.

LI.

Μήτε λίην συννὸς παρακέκλισο, μήτε κατηφὴς,
Δίφιλε, μηδ᾽ εἴης παιδίον ἐξ ἀγέλης.
ἔσω που πρῴνεικα λαλήματα, καὶ τὰ πρὸ ἔργων
παίγνια, πληκτισμοὶ, κνίσμα, φίλημα, λόγος.

LII.

Τρεῖς ἀριθμεῖ τοὺς πάντας ὑπὲρ λέχος, ὧν δύο δρῶσιν,
καὶ δύο πάσχουσιν. θαῦμα δοκῶ τι λέγειν.
καὶ μὴν οὐ ψεῦδος. δυσὶν εἷς μέσος, ὃς μὲν ὑπουργεῖ
τέρπων ἐξόπιθεν, πρόσθε δὲ τερπόμενος.

LIII.

Εἰ μὲν ἔφυς ἀμύητος ἀκμὴν ὑπὲρ οὗ σ᾽ ἔτι πείθω,
ὀρθῶς ἂν δείσαις, δεινὸν ἴσως δοκέων.
εἰ δέ σε δεσποτικὴ κοίτη πεποίηκε τεχνίτην,
τί φθονέεις δοῦναι, ταὐτὸ λαβὼν, ἑτέρῳ;
ὃς μὲν γὰρ καλέσας ἐπὶ τὸ χρέος, εἶτ᾽ ἀπολύσας,
εὕδει κύριος ὢν, μηδὲ λόγου μεταδούς.
ἄλλη δ᾽ ἔνθα τρυφὴ, παίξεις ἴσα, κοινὰ λαλήσεις,
τἄλλα δ᾽ ἐρωτηθεὶς, οὐκ ἐπιτασσόμενος.

LIV.

Αἲ αἴ μοι τί πάλιν δεδακρυμένον, ἢ τί κατηφὲς
παιδίον; εἶπον ἁπλῶς· μή σ᾽ ὀδυνῶ τί θέλεις;
τὴν χέρα μοι κοίλην προσενήνοχας ὡς ἀπόλωλα.
μισθὸν ἴσως αἰτεῖς. τοῦτ᾽ ἔμαθες δὲ πόθεν;

LI. 2. Cod. μὴ δείσῃς. 3. Cod. πρ. φιλήματα.
LIII. 2. diverſa apogr. habent ὀρθῶς αἴδεισαι, αἰδεῖσαι, αἰδείσαις
LIV. 2. Scr. εἰπέν. et μηδ᾽ ὀδυνῶ. —

οὐκέτι σοι κοπτῆς φιλίαι πλάκες, οὐδὲ μελιχρὰ T.II p.372.
σήσαμα, καὶ καρύων παίγνιος εὐστοχίη.
ἀλλ' ἤδη πρὸς κέρδος ἔχεις φρένας. ὧς ὁ διδάξας
τεθνάτω. οἷόν μοι παιδίον ἠφάνικεν.

LV.

Τῷ τοίχῳ κέκλικας τὴν ὀσφὺα τὴν περίβλεπτον,
Κῦρι· τί πειράζεις τὸν λίθον; οὐ δύναται.

LVI.

Δός μοι, καὶ λάβε χαλκόν. ἐρεῖς ὅτι πλούσιός εἰμι.
δώρησαι τοίνυν τὴν χάριν, ὡς βασιλεύς.

LVII.

Νῦν ἔαρ εἶ, μετέπειτα θέρος· κἄπειτα τί μέλλεις,
Κύριε; βούλευσαι, καὶ καλάμη γὰρ ἔσῃ.

LVIII.

Νῦν ὀρθὴ, κατάρατε, καὶ εὔτονος, ἡνίκα μηδέν·
ἡνίκα δ' ἦν ἐχθὲς, οὐδὲν ὅλως ἀνέπνεις.

LIX.

Ἤδη ἐπὶ στρατιὴν ὁρμᾷς, ἔτι παῖς ἀδαὴς ὤν,
καὶ τρυφερός. τί ποιεῖς οὗτος; ὅρα, μετάθου.
οἴμοι τίς σ' ἀνέπεισε λαβεῖν δόρυ; τίς χερὶ πέλτην,
τίς κρύψαι ταύτην τὴν κεφαλὴν κόρυθι;
ὦ μακαριστὸς ἐκεῖνος, ὅτις ποτὲ καινὸς Ἀχιλλεὺς
τοίῳ ἐνὶ κλισίῃ τερπόμενος Πατρόκλῳ.

LIV. 5. Cod. φιλίης.

T.II.p.373. LX.

Μέχρι τίνος σε γελῶντα μόνον, μηδὲν δὲ λαλοῦντα
οἴσομεν; εἰπὲν ἁπλῶς τοῦτο σύ, Πασίφιλε.
αἰτῶ, καὶ σὺ γελᾷς. πάλιν αἰτῶ, κοὐκ ἀποκρίνῃ·
δακρύω, σὺ γελᾷς. βάρβαρε, τοῦτο γέλως;

LXI.

Καὶ μισθοὺς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι. ὡς ἀχάριστοι
ἔστε. τί γὰρ τὸ βλέπειν παιδία; μικρὸν ἴσως;
καὶ τούτοισι λαλεῖν, ἀσπαζομένους τε φιλῆσαι;
τοῦτο μόνον χρυσῶν ἄξιον οὐχ ἑκατόν;
πεμπέτω, εἴ τις ἔχει καλὰ παιδία· κἀμὲ φιλείτω,
μισθὸν καὶ παρ' ἐμοῦ λαμβανέτω τί θέλει.

LXII.

Οὐχὶ τὸ πῦρ κλέψας δέδεσαι, κακόβουλε Προμηθεῦ·
ἀλλ' ὅτι τὸν πηλὸν τοῦ Διὸς ἠφάνισας.
πλάττων ἀνθρώπους, ἔβαλες τρίχας, ἔνθεν ὁ δεινὸς
πώγων, καὶ κνήμη παισὶ δασυνομένη.
εἶτά σε δαρδάπτει Διὸς αἰετός, ὃς Γανυμήδην
ἤρπασ'· ὁ γὰρ πώγων καὶ Διός ἐστ' ὀδύνη.

LXIII.

Στεῖχε πρὸς αἰθέρα δῖον, ἀπέρχεο παῖδα κομίζων,
αἰετέ, τὰς διφυεῖς ἐκπετάσας πτέρυγας.
στεῖχε τὸν ἁβρὸν ἔχων Γανυμήδεα, μηδὲ μεθείης
τὸν Διὸς ἡδίστων οἰνοχόον κυλίκων.
φείδεο δ' αἱμάξαι κοῦρον γαμψώνυχι ταρσῷ,
μὴ Ζεὺς ἀλγήσῃ, τοῦτο βαρυνόμενος.

LXIV.

T. II. p. 374.

Εὐκαίρως ποτὲ παιδοτρίβης, λεῖον προσιδάσκων,
εἰς τὸ γόνυ κάμψας, μέσσον ἐπαιδοτρίβει,
τῇ χειρὶ τοὺς κόκκους ἐπαφώμενος· ἀλλὰ τυχαίως
τοῦ παιδὸς χρήζων, ἦλθεν ὁ δεσπόσυνος.
ὃς δὲ τάχος τοῖς ποσσὶν ὑποζώσας ἀνέκλινεν
ὕπτιον, ἀμπλέξας τῇ χειρὶ τὴν φάρυγα.
ἀλλ' οὐκ ὢν ἀπάλαιστρος ὁ δεσπόσυνος προσέειπεν·
Παῦσαι, πνιγίζεις, φημὶ, τὸ παιδάριον.

LXV.

Τερπνὸν ὅλως τὸ πρόσωπον ἐμοὶ προσιόντος ἀπαρκεῖ·
οὐκέτι δ' ἐξόπιθεν καὶ παριόντα βλέπω.
οὕτω γὰρ καὶ ἄγαλμα θεοῦ, καὶ νηὸν ὁρῶμεν
ἀντίον, οὐ πάντως καὶ τὸν ὀπισθόδομον.

LXVI.

Εἰς ἀγαθὴν συνέβημεν ἀπαρτιτὸν, ἣν, ἀπὸ πρώτης,
φράζεο πῶς ἔσται, Δίφιλε, καὶ μονίμη.
ἄμφω γὰρ πτηνόν τι λελόγχαμεν. ἔστι μὲν ἐν σοὶ
κάλλος, ἔρως δ' ἐν ἐμοί· καίρια δ' ἀμφότερα.
ἄρτι μὲν ἁρμοσθέντα μένει χρόνον· εἰ δ' ἀφύλακτα
μίμνετον, ἀλλήλων ᾤχετ' ἀποπτάμενα.

LXVII.

Οὐδέποτ' ἠελίου φάος ὄρθριον ἀντέλλοντος
μίσγεσθαι ταύρῳ χρὴ φλογόεντα κύνα,

LXIV. 5. Cod. ὡς δέ. 6. Cod. ἐμπλέξας. 8. Cod. φησί.
LXVI. 4. Cod. κύρια.

T. II. μή ποτε καρποτόκυ Δημήτερος ὑγρανθείσης,

βρέξῃς τὴν λασίην Ηρακλέυς ἄλοχον.

p. 375. LXVIII.

Πάννυχα μυδαλέοντα πεφυρμένος ὄμματα κλαυθμῷ

ἄγρυπνον ἀμπαύω θυμὸν ἀδημονίῃ.

ἤ με πόθος ἐδάμασσεν ἀποζευχθέντος ἑταίρυ,

μῦνον ἐπεί με λιπὼν εἰς ἰδίην ἔφυγεν.

χθιζὸς ἔβη Διόδωρος, ὃς εἰ πάλι μὴ ταχὺς ἔλθοι,

ὐκ ἔτι μυνολεχεῖς κοίτας ἀνεξόμεθα.

LXIX.

Ην τινα καὶ παριδεῖν ἐθέλω καλὸν ἀντισυναντῶν,

βαιὸν ὅσον παραβὰς εὐθὺ μεταστρέφομαι.

LXX.

Παῖδα μὲν ἠλιτόμηνον ἐς ἄρσενα καιρὸν ἁμαρτεῖν,

τῷ πείθοντι φέρει πλεῖον ὕβρισμα φίλῳ.

ἤδη δ' ἐν νεότητι παρήλικα παιδικὰ πάσχειν,

τῷ παρέχοντι πάλιν τῦτο δὶς αἴσχρότερον.

ἔστι δ' ὅτ' ἀμφοτέροις τὸ μὲν ὐκέτι, Μοῖρι, τὸ δ' ὔπω

ἀπρεπὲς, οἷον ἐγὼ καὶ σὺ τὸ νῦν ἔχομεν.

LXXI.

Ως ἀγαθὴ θεός ἐστι, δι' ἣν ὑπὸ κόλπον, Αλεξι,

πτύομεν, ὑστερόπυν ἀζόμενοι Νέμεσιν.

ἣν συ μετερχομένην ὐκ ἔβλεπες, ἀλλ' ἐνόμιζες

ἕξειν τὸ φθονερὸν κάλλος ἀειχρόνιον.

LXVIII. 3. Cod. ἡ με κατυν ἐδάμ. 4. Cod. ἰδίην ἔφερον, alter apogr. ἔφεσεν.

νῦν δὲ τὸ μὲν διόλωλεν· ἐπήλυθε δ' ἡ τριχάλεπτος T. II.
δαίμων· χοὶ θέραπες νῦν σε παρερχόμεθα.

LXXII. p. 376.

Εὐκλείδῃ φιλέοντι πατὴρ θάνεν. ὦ μάκαρ αἰεὶ·
καὶ πρὶν ἐς ὅττι θέλοι χρηςὸν ἔχων πατέρα,
καὶ νῦν ἄφρονα νεκρόν. ἐγὼ δ' ἔτι λάθρια παίζω.
φεῦ μοίρης τε κακῆς, καὶ πατρὸς ἀθανάτου.

LXXIII.

Εἰ κάλλει καυχᾷ, γίγνωσχ' ὅτι καὶ ῥόδον ἀνθεῖ.
ἀλλὰ μαρανθὲν ἄφνω σὺν κοπρίοις ἐρίφη.
ἄνθος γὰρ καὶ κάλλος ἴσον χρόνον ἐςὶ λαχόντα,
ταῦτα δ' ὁμοῦ φθονέων ἐξεμάρανε χρόνος.

LXXIV.

Εἰ μὲν γηράσκει τὸ καλὸν, μετάδος, πρὶν ἀπέλθῃ·
εἰ δὲ μένει, τί φοβῇ τοῦθ' ὃ μένει διδόναι;

LXXV.

Εὐνοῦχός τις ἔχει καλὰ παιδία. πρὸς τίνα χρῆσιν;
καὶ τούτοισι βλάβην οὐχ ὁσίην παρέχει.
ὄντως ὡς ὁ κύων φάτνῃ ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν,
οὔθ' αὑτῷ παρέχει τἀγαθὸν, οὔθ' ἑτέρῳ.

LXXVI.

Χαῖρε σὺ μισοπόνηρε πεπλασμένε, χαῖρε βάναυσε,
ὁ πρώην ὀμόσας μηκέτι μὴ διδόναι.
μηκέτι νῦν ὀμόσῃς. ἔγνωκα γὰρ, οὐδ' ἐμὲ λήθεις.
οἶδα τὸ ποῦ, καὶ πῶς, καὶ τίνι, καὶ τὸ πόσου.

LXXV. 3. Fort. φάτνῃ ἔπι.

T. II. p. 377.

LXXVII.

Ἀλλήλοις παρέχουσιν ἀμοιβαδίην ἀπόλαυσιν
οἱ κύνεοι πῶλοι μειρακιευόμενοι·
ἀμφαλλὰξ δὲ οἱ αὐτοὶ ἀπόστροφα νωτοβατοῦνται,
τὸ δρᾶν καὶ τὸ παθεῖν ἀντιπεραινόμενοι.
οὐ πλεονεκτεῖται δ' οὐδ' ἅτερος· ἄλλοτε μὲν γὰρ
ἀντίον ὁ προδιδοὺς, ἄλλοτ' ὄπισθε πάλιν.
τοῦτ' ἐστὶ πάντως τὸ προοίμιον· εἰς γὰρ ἀμοιβὴν,
ὡς λέγεται, κνήθειν οἶδεν ὄνος τὸν ὄνον.

LXXVIII.

Πέντ' αἰτεῖς, δέκα δέξο καὶ εἴκοσιν· ἀντία δ' ἕξεις.
ἀρκεῖ σοι χρυσός· ἤρκεσε καὶ Δανάῃ.

LXXIX.

Ἤδη μοι πολιαὶ ἐπὶ τοῖς κροτάφοισιν ἔθειραι,
καὶ πέος ἐν μηροῖς ἀργὸν ἀποκρέμαται·
ὄρχεις δ' ἄπρηκτοι, χαλεπὸν δ' ἐμὲ γῆρας ἱκάνει.
οἴμοι πυγίζειν οἶδα, καὶ οὐ δύναμαι.

LXXX.

Ἄγκιστρον πεποίηκας, ἔχεις ἰχθὺν ἐμοῦ, τέκνον·
ἕλκε μ' ὅπου βούλει· μὴ τρέχε, μή σε φύγω.

LXXXI.

Πρώην τὴν σαῦραν ῥοδοδάκτυλον, Ἀλκιμ', ἔδειξας·
νῦν αὐτὴν ἤδη καὶ ῥοδόπηχυν ἔχεις.

p. 378.

LXXXII.

Εἴ με τὸ πυγίζειν ἀπολώλεκε, καὶ διὰ τοῦτο
ἐκτρέφομαι ποδαγρῶν, Ζεῦ κρεάγραν με ποίει.

LXXVIII. 1. δ. δῶσω. Cod.

LXXXIII. T. II.

Ην ἐσίδω τινὰ λευκὸν, ἀπόλλυμαι· ἢν δὲ μελίχρουν,
καίομαι· ἢν ξανθὸν, εὐθὺς ὅλως λέλυμαι.

LXXXIV.

Πᾶν ἄλογον ζῶον βινεῖ μόνον· οἱ λογικοὶ δὲ
τῶν ἄλλων ζώων τοῦτ᾽ ἔχομεν τὸ πλέον,
πυγίζειν εὑρόντες. ὅσοι δὲ γυναιξὶ κρατοῦνται,
τῶν ἀλόγων ζώων οὐδὲν ἔχουσι πλέον.

LXXXV.

Ζεῦγος ἀδελφειῶν με φιλεῖ· οὐκ οἶδα τίν᾽ αὐτῶν
δεσπόσυνον κρίνω· τοὺς δύο γὰρ φιλέω.
χὠ μὲν ἀποστείχει, ὁ δ᾽ ἐπέρχεται. ἔστι δὲ τοῦ μὲν
κάλλιστον τὸ παρὸν· τοῦ δὲ, τὸ λειπόμενον.

LXXXVI.

Οἷον ἐπὶ Τροίην ποτ᾽ ἀπὸ Κρήτης, Θεόδωρε,
Ἰδομενεὺς θεράποντ᾽ ἤγαγε Μηριόνην,
τοῖον ἔχω σε φίλον περιδέξιον. ἢ γὰρ ἐκεῖνος
ἄλλα μὲν ἦν θεράπων, ἄλλα δ᾽ ἑταιρόσυνος.
καὶ σὺ τὰ μὲν βιότοιο πανήμερος ἔργα τελεῖς μοι·
νῦν δ᾽ ἄγ᾽ ἐπαινῶμεν καὶ διαμηριόνην.

LXXXVII.

Τίς δύναται γνῶναι τὸν ἐρώμενον, εἰ παρακμάζει,
πάντα συνὼν αὐτῷ, μηδ᾽ ἀπολειπόμενος;
τίς δύνατ᾽ οὐκ ἀρέσαι τὴν σήμερον, ἐχθὲς ἀρέσκων; p. 379.
εἰ δ᾽ ἀρέσει, τί παθὼν αὔριον οὐκ ἀρέσει;

LXXXVI. 6. Cod. νῦν δ᾽ ἄγε (alterum apogr. νῦν δέ γε) πεινῶμέν καὶ διὰ μηριόνην.

T. II.

LXXXVIII.

Βουποίητε μέλισσα, πόθεν μέλι τοὐμὸν ἰδοῦσα
παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν ὑπερπέτασαι;
οὐ παύσῃ βομβεῦσα, καὶ ἀνθολόγοισι θέλουσα
ποσσὶν ἐφάψασθαι χρωτὸς ἀκηροτάτου;
ἔῤῥ' ἐπὶ σοὺς μελίπαιδας ὅποι ποτὲ, δράπετι, σίμβλους,
μή σε δάκω· κἠγὼ κέντρον ἔρωτος ἔχω.

LXXXIX.

Νυκτερινὴν, ἐπὶ κῶμον ἰὼν μεταδόρπιον, ὥρην,
ἄρνα λύκος θυρέτροις εὗρον ἐφεσαότα,
υἱὸν Αριστοδίκου τοῦ γείτονος· ὃν, περιπλεχθεὶς,
ἐξεφίλουν, ὅρκοις πολλὰ χαριζόμενος.
νῦν δ' αὐτῷ τί φέρων δωρήσομαι; οὔτ' ἀπάτης γὰρ
ἄξιος, Εσπερίης οὔτ' ἐπιορκοσύνης.

XC.

Πρόσθε μὲν ἀντιπρόσωπα φιλήματα, καὶ τὰ πρὸ πείρας
εἴχομεν· ἧς γὰρ ἀκμὴν, Δίφιλε, παιδάριον.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων
ὕστερον. ἔστω γὰρ πάντα καθ' ἡλικίην.

XCI.

Εμπρήσω σε θύρη τᾷ λαμπάδι, καὶ τὸν ἔνοικον
συμφλέξας μεθύων, εὐθὺς ἄπειμι φυγὰς,
καὶ πλώσας Αδριανὸν ἐπ' οἴνοπα πόντον, ἀλήτης
πωλήσω γε θύραις νυκτὸς ἀνοιγομέναις.

LXXXIX. 1. Cod. ἐπίκωμος μετὰ δόρπιον. Scr. μεταδόρπιος.

XCII.

T.II. p.380.

* * * * * * * * * *

δεξιτερὴν ὀλίγον δὸς ἐπὶ χρόνον, ὐχ ἵνα παύσῃ
  (καί μ' ὁ καλὸς χλεύην ἔσχε) χοροιτυπίης.
ἀλλ' εἰ μὴ πλευρῇ παρεκέκλιτο πατρὸς ἀκαίρως,
  ὐκ ἂν δή με μάτην εἶδε μεθυσκόμενον.

XCIII.

Ἐκ ποίυ ναῦ, πόθεν ὁ σόλος ὗτος Ἐρώτων,
  πάντα κατασίλβων; ἄνδρες, ἀμαυρὰ βλέπω.
τίς τύτων δῦλος, τίς ἐλεύθερος; οὐ δύναμ' εἰπεῖν.
  ἄνθρωπος τύτων κύριος ὐ πέλεται.
εἰ δ' ἐςὶν, μείζων πολλῷ Διὸς, ὃς Γανυμήδην
  ἔσχε μόνον, θεὸς ὤν· πηλίκος, ὃς δὲ τόσυς;

XCIV.

Οὐδ' αὐτή σ' ἡ λέξις, ἀκοινώνητε, διδάσκει,
  ἐξ ἐτύμυ φωνῆς ῥήματος ἑλκομένη;
πᾶς φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, κὐ φιλοβύπαις.
  πρὸς τῦτ' ἀντειπεῖν μή τι πάλιν δύνασαι.
Πύθι' ἀγωνοθετῶ, σὺ δ' Ὀλύμπια· χὖς ἀποβάλλων
  ἐκκρίνω, τύτυς εἰς τὸν ἀγῶνα δέχῃ.

XCV.

Η κλίνη πάσχοντας ἔχει δύο, καὶ δύο δρῶντας;
  ὓς σὺ δοκεῖς πάντας τέσσαρας. εἰσὶ δὲ τρεῖς.
ἢν δὲ πύθῃ πῶς τῦτο, τὸν ἐν μέσσῳ δὶς ἀρίθμει,
  κοινὰ πρὸς ἀμφοτέρυς ἔργα σαλευόμενον.

T. II. p. 381.

XCVI.

Καὶ πίνε νῦν, καὶ ἔρα, Δαμόκρατες, ὐ γὰρ ἐς αἰεὶ
πιόμεθ', ὐδ' αἰεὶ παισὶ συνεσσόμεθα.
καὶ ςεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα, καὶ μυρίσωμεν
αὐτὺς, πρὶν τύμβοις ταῦτα φέρειν ἑτέρυς.
νῦν ἐν ἐμοὶ πιέτω· μέθυ τὸ πλέον ὀςέα τἀμά·
νεκρὰ δὲ Δευκαλίων αὐτὰ κατακλυσάτω.

XCVII.

Ἐςι Δράκων τις ἔφηβος, ἄγαν καλός· ἀλλὰ δράκων ὢν,
πῶς εἰς τὴν τρώγλην ἄλλον ὄφιν δέχεται;

XCVIII.

Ἠ τάχα τις μετόπισθε κλύων ἐμὰ παίγνια ταῦτα
πάντας ἐμὺς δόξει τὺς ἐν ἔρωτι πόνυς.
ἄλλα δ' ἐγὼν ἄλλοισιν ἀεὶ φιλόπαισι χαράσσω
γράμματ', ἐπεί τις ἐμοὶ τῦτ' ἐνέδωκε θεός.

XCIX.

Ἰητρὸς Καπίτων Χρύσην ἔχρισεν, ὁρῶντα
ὀκτὼ μὲν μακρῶν πύργον ἀπὸ ςαδίων,
ἄνδρα δ' ἀπὸ ςαδίυ, διὰ δώδεκα δ' ὄρτυγα πηχῶν,
φθεῖρα δ' ἀπὸ σπιθαμῶν καὶ δύο δερκόμενον.
νῦν δ' ἀπὸ μὲν ςαδίυ πόλιν ὐ βλέπει, ἐκ δὲ διπλέθρυ
καιόμενον κατιδεῖν τὸν φάρον οὐ δύναται.
ἵππον ἀπὸ σπιθαμῆς δὲ μόλις βλέπει, ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
ὄρτυγος, οὐδὲ μέγαν ςρυθὸν ἰδεῖν δύναται.
ἂν δὲ προσεγχρίσας αὐτὸν φθάσῃ, ὐδ' ἐλέφαντα
οὐκέτι μήποτ' ἴδῃ πλησίον ἑςαότα.

XCVI. 1. Scr. πῖε νῦν.
XCIX. 10. Scr. ὐκέτ' ἂν ἔπετ' ἴδοι.

ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ T.II.p.382.

ΙΑΤΡΟΥ.

ΑΝΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑ ἢ ΑΝΑΚΥΚΛΙΚΑ.

I.

Πηνελόπη, τόδε σοι φᾶρος καὶ χλαῖναν Οδυσσεὺς
ἤνεγκεν, δολιχὴν ἐξανύσας ἀτραπόν.

Ατραπὸν ἐξανύσας δολιχὴν, ἤνεγκεν Οδυσσεὺς
χλαῖναν καὶ φᾶρός σοι τόδε, Πηνελόπη.

II.

Τὸν τραγόπαν ἐμὲ Πᾶνα φίλον Βρομίοιο, καὶ υἱὸν
Αρκάδος, ἀντ' ἀλκᾶς Ωφελίων ἔγραφεν.

Εγραφεν Ωφελίων ἀλκᾶς ἄντ' Αρκάδος υἱὸν,
καὶ Βρομίοιο φίλον, Πᾶν' ἐμὲ τὸν τραγόπαν.

III.

Αερόπης δάκρυον διερῆς, καὶ λείψανα δείπνων
δύσνομα, καὶ ποινὴν Ωφελίων ἔγραφεν.

Εγραφεν Ωφελίων ποινὴν, καὶ δύσνομα δείπνων
λείψανα, καὶ διερῆς δάκρυον Αερόπης.

IV. p. 383.

Πραξιτέλης ἔπλασε Δανάην, καὶ φάρεα Νυμφῶν
Λύγδινα, καὶ πέτρης Πᾶν' ἐμὲ Πεντελικῆς.

Πεντελικῆς ἐμὲ Πᾶνα πέτρης καὶ Λύγδινα Νυμφῶν
φάρεα, καὶ Δανάην ἔπλασε Πραξιτέλης.

T. II. V.

Κύπριδι κȣροτρόφῳ δάμαλιν ῥέξαντες ἔφηβοι,
χαίροντες νύμφας ἐκ θαλάμων ἄγομεν.

Αγομεν ἐκ θαλάμων νύμφας χαίροντες ἔφηβοι,
ῥέξαντες δάμαλιν κȣροτρόφῳ Κύπριδι.

VI.

Αἰθομέναις ὑπὸ δᾳσιν ἐν εὐρυχόρῳ πατρὸς οἴκῳ
παρθένον ἐκ χειρῶν ἠγαγόμην Κύπριδος.

Κύπριδος ἠγαγόμην χειρῶν ἐκ παρθένον οἴκῳ
πατρὸς ἐν εὐρυχόρῳ δᾳσιν ὑπ' αἰθομέναις.

VII.

Ασκανίη μέγα χαῖρε καλή, καὶ χρύσεα Βάκχȣ
ὄργια, καὶ μύςαι πρόκριτοι Εὐίεω.

Εὐίεω πρόκριτοι μύςαι, καὶ ὄργια Βάκχȣ
χρύσεα, καὶ καλὴ χαῖρε μέγ' Ασκανίη.

VIII.

Ιπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκύων ἦν σπάνις εἰν Αΐδη.

Εἰν Αΐδη σπάνις ἦν νεκύων, καὶ ἔθνεα λαῶν
σώετο, καὶ μερόπων ἦν φάος Ιπποκράτης.

p. 384. IX.

Τὰν παιδὸς καλλίςαν εἰκὼ τάνδε θεοῖο,
Παιᾶνος κȣρȣ ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκȣ,
δαιδάλλων μερόπεσσιν ἐμήσαο, σεῖο, Βοηθὲ,
εὐπαλάμȣ σοφίης μνᾶμα καὶ ἐσσομένοις.

θῆκε δ᾽ ὁμῦ νύσων τε κακῶν ζωάγρια Νικο- Γ. II.
μήδης, καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

X.

Οἷον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλήθυιαι
ἐκ Φλεγύϋ κύρης Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ,
τοῖόν τοι Παιὰν Ασκληπιῦ σεῖο Βοηθὸς
χειρὸς ἄγαλμ᾽ ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
νηῷ δ᾽ ἐν τῷδε ζωάγρια θῆκεν ὁρᾶσθαι,
πολλάκι σαῖς βυλαῖς νῦσον ἀλευάμενος,
σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρυσι χάριν.

Εἰς Νικομήδην ἐπιτάφιον.

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
ὃς ἦν ἄριστος ἰητρὸς, ἐν ζωοῖς ὅτ᾽ ἦν.
πολλὺς δὲ σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις,
ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

ΑΜΜΙΑΝΟΥ. p. 385.

I.

Αρκάδικὸν πῖλον κατ᾽ ἐνύπνιον Αρκάδι δῶρον
Ερμείῃ ῥήτωρ θῆκεν Αθηναγόρας.
εἰ μὲν καὶ ῥήτωρ κατ᾽ ἐνύπνιον, οἴσομεν Ερμῆ,
εἰ δ᾽ ὕπαρ, ἀρκείτω Θῆκεν Αθηναγόρας.

T. II.

II.

Ἑπτὰ σολοικισμοὺς Φλάκκῳ τῷ ῥήτορι δῶρον
πέμψας, ἀντέλαβον πεντάκι διακοσίους·
καὶ, Νῦν μέν, φησιν, τούτους ἀριθμῷ σοι ἔπεμψα,
τοῦ λοιποῦ δὲ μέτρῳ, πρὸς Κύπρον ἐρχόμενος.

III.

Ῥήτωρ ἐξαπίνης Ἀσιατικός. οὐδὲν ἄπιστον.
καὶ τοῦτ' ἐν Θήβαις νῦν γέγονεν τὸ τέρας.

IV.

Εἰ θέλει τὸν παῖδα διδάξαι ῥήτορα, Παῦλε,
ὡς οὗτοι πάντες, γράμματα μὴ μαθέτω.

V.

Ῥήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἀπεθαύμασα, τὸν βαρύχειλον,
τέχνης ῥητορικῆς δαίμονα λευκοφόρον.

p. 386.

VI.

Οὐχ ὅτι τὸν κάλαμον λείχεις, διὰ τοῦτό σε μισῶ,
ἀλλ' ὅτι τοῦτο ποιεῖς, καὶ δίχα τοῦ καλάμου.

VII.

Ἔστω μητρόπολις πρῶτον πόλις, εἶτα λεγέσθω
μητρόπολις· μὴ νῦν, ἡνίκα μηδὲ πόλις.

VIII.

Λασκύρων ἀφελὼν δύο γράμματα, Μάρκε, τὰ πρῶτα,
ἄξιος εἶ πολλῶν τῶν ὑπολειπομένων.

IX.

Εἰς τὸν αὐτὸν Μάρκον.

Θηρίον εἶ παρὰ γράμμα, καὶ ἄνθρωπος διὰ γράμμα,
ἄξιος εἶ πολλῶν, ὧν παρὰ γράμμα γράφῃ.

X. T. II.

Θᾶττον ποιήσει μέλι κάνθαρος, ἢ γάλα κώνωψ,
ἢ σύ τι ποιήσεις σκορπίος ὢν, ἀγαθόν.
οὔτε γὰρ αὐτὸς ἑκοντὶ ποιεῖς, οὔτ' ἄλλον ἀφίης,
ὡς ἀστὴρ Κρονικὸς πᾶσιν ἀπεχθόμενος.

XI.

Μητέρα τὶς, πατέρ' ἄλλος ἀπέκτανεν, ἄλλος ἀδελφόν.
Πωλιανὸς τοὺς τρεῖς, πρῶτος ἀπ' Οἰδίποδος.

XII.

Ὀψέ ποθ' ἡ ποδάγρα τὸν ἑαυτῆς ἄξιον εὗρεν,
ὃν ποδαγρᾷν πρὸ ἐτῶν ἄξιον ἦν ἑκατόν.

XIII. p. 387.

Εἴη σοι κατὰ γῆς κούφη κόνις, οἰκτρὲ Νέαρχε,
ὄφρα σε ῥηϊδίως ἐξερύσωσι κύνες.

XIV.

Εἰς παροριστήν.

Κἂν μέχρις Ἡρακλέους στηλῶν ἔλθῃς παρορίζων,
γῆς μέρος ἀνθρώποις πᾶσιν ἴσον σε μένει,
κείσῃ δ' Ἴρῳ ὅμοιος, ἔχων ὀβολοῦ πλέον οὐδὲν,
εἰς τὴν οὐκέτι σὴν γῆν ἀναλυόμενος.

XV.

Οὐ δύναται τῇ χειρὶ Πρόκλος τὴν ῥῖν' ἀπομύσσειν,
τῆς ῥινὸς γὰρ ἔχει τὴν χέρα μικροτέρην.
οὐδὲ λέγει ΖΕΥ ΣΩΣΟΝ, ἐὰν πταρῇ· οὐ γὰρ ἀκούει
τῆς ῥινὸς, πολὺ γὰρ τῆς ἀκοῆς ἀπέχει.

T. II.

XVI.

Τὸν μικρὸν Μάκρωνα θέρους κοιμώμενον εὑρὼν,
εἰς τρώγλην μικροῦ τοῦ ποδὸς εἵλκυσε μῦς.
ὃς δ' ἐν τῇ τρώγλῃ ψιλὸς τὸν μῦν ἀποπνίξας,
Ζεῦ πάτερ, εἶπεν, ἔχεις δεύτερον Ηρακλέα.

XVII.

Ἐξαίρων ποτ' ἄκανθαν ὁ λεπτακινὸς Διόδωρος,
αὐτὸς ἐτρύπησε τῷ ποδὶ τὴν βελόνην.

XVIII.

Τῷ Στρατονικείῳ πόλιν ἄλλην οἰκοδομεῖτε,
ἢ τούτοις ἄλλην οἰκοδομεῖτε πόλιν.

p. 388.

XIX.

Ἐχθὲς ἐπὶ ξενίαν κληθεὶς, ὅτε καιρὸς ὕπνου μοι,
τύλῃ ἐπεκλίνθην Γοργόνος ἢ Νιόβης,
ἣν οὐδεὶς μὲν ὕφηνεν, ἀπέπρισε δ', ἢ πελεκήσας
ἐκ τῶν λατομιῶν ἤγαγεν εἰς τὰ Πρόκλου.
ἐξ ἧς εἰ μὴ θᾶττον ἐπηγέρθην, Πρόκλος ἄν μοι
τὴν τύλην στήλην, ἢ σορὸν εἰργάσατο.

XX.

Ὡς κῆπον τεθυκὼς, δεῖπνον παρέθηκεν Ἀπελλῆς,
οἰόμενος βόσκειν ἀντὶ φίλων πρόβατα.
ἦν ῥαφανὶς, σέρις ἦν, τῆλις, θρίδακες, πράσα, βολβοὶ,
ὤκιμον, ἡδύοσμον, πήγανον, ἀσπάραγος.
δείσας δ' ἐκ τούτων μὴ καὶ χόρτον παραθῇ μοι,
δειπνήσας θέρμους ἡμιβρεχεῖς ἔφυγον.

XXI. T. II.

Οἴει τὸν πώγωνα φρενῶν ποιητικὸν εἶναι,
καὶ διὰ τοῦτο τρέφεις, φίλτατε, μυιοσόβην.
κεῖρον ἐμοὶ πεισθεὶς, ταχέως· οὗτος γὰρ ὁ πώγων
φθειρῶν ποιητὴς, οὐχὶ φρενῶν γέγονε.

XXII.

Ω'ΓΑΘΕ καὶ ΜΩΝ ΟΥΝ, καὶ ΠΟΙ ΔΗ, καὶ ΠΟΘΕΝ Ω'ΤΑΝ,
καὶ ΘΑΜΑ, καὶ ΦΕΡΕ ΔΗ, καὶ ΚΟΜΙΔΗ, καὶ ΙΘΙ,
καὶ στόλιον, μάλιον, πωγώνιον, ὤμιον ἔξω,
ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία.

XXIII. p. 389.

Κύλλος καὶ Λεῦρος, δύο Θεσσαλοὶ ἐγχεσίμωροι.
Κύλλος δ' ἐκ τούτων ἐγχεσιμωρότερος.

XXIV.

Εἰ μὲν τοὺς ἀπὸ Αλφα μόνους κέκρικας κατορύσσειν,
Λούκιε, βουλευτὰς, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔχεις.
εἰ δ', ὅπερ εὔλογόν ἐστι, κατὰ στοιχεῖον ὁδεύεις,
ἤδη καὶ προλέγω, Ωριγένης λέγομαι.

XXV.

Μή σύ γ' ἐπ' ἀλλοτρίης, ὤνθρωφ', ἵζοιο τραπέζης,
ψωμὸν ὀνείδειον γαστρὶ χαριζόμενος,
ἄλλοτε μὲν κλαίοντι καὶ ἐστυγνωμένῳ ὄμμα
συγκλαίων, καὖθις σὺν γελόωντι γελῶν,
οὔτε σύ γε κλαυθμοῦ κεχρημένος οὔτε γέλωτος,
καὶ κλαιωμιλίῃ, καὶ γελοωμιλίῃ.

T. II. XXVI.

Ηὼς ἐξ ἠοῦς παραπέμπεται, εἶτ', ἀμελούντων
ἡμῶν, ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος,
καὶ τοὺς μὲν τήξας, τοὺς δ' ὀπτήσας, ἐνίους δὲ
φυσήσας, ἄξει πάντας ἐς ἓν βάραθρον.

XXVII.

Νικήτης ᾄδων τῶν ὤτων ἐςὶν Ἀπόλλων·
ἂν δὲ ἰατρεύῃ, τῶν θεραπευομένων.

---

p. 390. ## ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

I.

Μᾶλλον τῶν σοβαρῶν τὰς δουλίδας ἐκλεγόμεσθα,
οἱ μὴ τοῖς σπατάλοις κλέμμασι τερπόμενοι.
ταῖς μὲν χρὼς ἀπόδωδε μύρου, σοβαρόν τε φρύαγμα,
καὶ μέχρι κινδύνου ἑσπομένη σύνοδος.
ταῖς δὲ χάρις καὶ χρὼς ἴδιος, καὶ λέκτρον ἑτοῖμον,
δώρων ἐκ σπατάλης οὐκ ἀλεγιζόμενον.
μιμοῦμαι Πύῤῥον τὸν Ἀχιλλέος, ὃς προέκρινεν
Ἑρμιόνης ἀλόχου τὴν λάτριν Ἀνδρομάχην.

II.

Πυγὰς αὐτὸς ἔκρινα τριῶν, εἵλοντο γὰρ αὐταὶ,
δείξασαι γυμνὴν ἀστεροπὴν μελέων.
καί ῥ' ἡ μὲν τροχαλοῖς σφραγιζομένη γελασίνοις
λευκὴ ἀπὸ γλουτῶν ἤνθεεν εὐαφίῃ.

τῆς δὲ διαιρομένης φοινίσσετο χιονέη σάρξ, T. II.

πορφυρέοιο ῥόδου μᾶλλον ἐρυθροτέρη.

ἡ δὲ γαληνιόωσα χαράσσετο κύματι κωφῷ,

αὐτομάτη τρυφερῷ χρωτὶ σαλευομένη.

εἰ ταύτας δὲ θεῶν ὁ κριτὴς ἐθεάσατο πυγὰς,

οὐκέτ' ἂν οὐδ' ἐσιδεῖν ἤθελε τὰς προτέρας.

III.

Ἤρισαν ἀλλήλαις Ῥοδόπη, Μελίτη, Ῥοδόκλεια,

τῶν τρισσῶν τίς ἔχει κρείσσονα μηριόνην·

καί με κριτὴν εἵλοντο, καὶ ὡς θεαὶ αἱ περίβλεπτοι p. 391.

ἔστησαν, μόνῳ νέκταρι λειπόμεναι.

ἀλλὰ σαφῶς ἃ πέπονθε Πάρις διὰ τὴν κρίσιν εἰδὼς,

τὰς τρεῖς ἀθανάτας εὐθὺς ἀνεστεφάνουν.

IV.

Μήτ' ἰσχνὴν λίην περιλάμβανε, μήτε παχεῖαν·

τούτων δ' ἀμφοτέρων τὴν μεσότητα θέλε.

τῇ μὲν γὰρ λείπει σαρκῶν χύσις· ἡ δὲ περισσὴν

κέκτηται. λεῖπον μὴ θέλε, μηδὲ πλέον.

V.

Πολλάκις ἠρασάμην σε λαβὼν ἐν νυκτὶ, Θάλεια,

πληρῶσαι θαλερῇ θυμὸν ἐρωμανίῃ.

νῦν δ', ὅτε μοι γυμνὴ γλυκεροῖς μελέεσσι πέπλησαι,

ἔκλυτος ὑπναλέῳ γυῖα κέκμηκα κόπῳ.

θυμὲ τάλαν, τί πέπονθας; ἀνέγρεο, μηδ' ἀπόκαμνε·

ζητήσεις ταύτην τὴν ὑπερευτυχίην.

T. II. VI.

Παρθένος ἀργυρόπεζος ἐλούετο χρύσεα μαζῶν
    χρωτὶ γαλακτοπαγεῖ μῆλα διαινομένη·
πυγαὶ δ' ἀλλήλαις περιηγέες εἱλίσσοντο,
    ὕδατος ὑγροτέρῳ. χρωτὶ σαλευόμεναι.
τὸν δ' ὑπεροιδαίνοντα κατέσκεπε πεπταμένη χεὶρ
    οὐχ ὅλον Εὐρώταν, ἀλλ' ὅσον ἠδύνατο.

VII.

Τῇ κυανοβλεφάρῳ παίζων κόνδακα Φιλίππῃ,
    ἐξ αὐτῆς κραδίης ἡδὺ γελᾷν ἐπόουν·
p. 392. Δώδεκά σοι βέβληκα, καὶ αὔριον ἄλλα βαλῶ σοι,
    ἢ πλέον, ἠὲ πάλιν δώδεκ' ἐπιστάμενος.
εἶτα κελευομένη ἦλθεν· γελάσας δὲ πρὸς αὐτήν,
    Εἴθε σε καὶ νύκτωρ ἐρχομένην ἐκάλουν.

VIII.

Οὔπω σοῦ τὸ καλὸν χρόνος ἔσβεσεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
    λείψανα τῆς προτέρης σώζεται ἡλικίης,
καὶ χάριτες μίμνουσιν ἀγήραοι, οὐδὲ τὸ καλὸν
    τῶν ἱλαρῶν μήλων, ἢ ῥόδον ἐξέφυγεν.
ἆ πόσσους κατέφλεξε τὸ πρὶν θεοείκελον ἄνθος,
    ὁππότε πρωτόπλουν ἔτρεχεν ἡλικίην.

IX.

Πρωτομάχου πατρὸς καὶ Νικομάχης γεγαμηκὼς
    θυγατέρα, Ζήνων, ἔνδον ἔχεις πόλεμον.

VIII. 6. Duplex eſt in cod. huius verſ. ſcriptura: prior quam exhibui; et haec altera: ἡνίκα πρωτοβόλων λάμπεν ἀπὸ βλεφάρων.

ζήτει Λυσίμαχον μοιχὸν φίλον, ὅς σ' ἐλεήσας, T. II.

ἐκ τῆς Πρωτομάχϐ λύσεται Ἀνδρομάχης.

X.

Ἔπαινος τϐ ἀνέτϐ βίϐ.

Τϐτο βίος, τϐτ' αὐτό· τρυφὴ βίος· ἔῤῥετ' ἀνίαι.
ζωῆς ἀνθρώποις ὀλίγος χρόνος. ἄρτι Λύαιος,
ἄρτι χοροὶ, στέφανοί τε φιλανθέες, ἄρτι γυναῖκες.
σήμερον ἐσθλὰ πάθω, τὸ γὰρ αὔριον ϐδενὶ δῆλον.

XI.

Δαίμονες, ϐκ ᾔδειν ὅτι λϐεται ἡ Κυθέρεια,
χερσὶ καταυχενίϐς λυσαμένη πλοκάμϐς.
ἱλήκοις, δέσποινα, καὶ ὄμμασιν ἡμετέροισιν p. 393.
μήποτε μηνίσῃς, θεῖον ἰδϐσι τύπον.
νῦν ἔγνων· Ῥοδόκλεια, καὶ ϐ Κύπρις. εἶτα τὸ κάλλος
τϐτο πόθεν; σὺ, δοκῶ, τὴν θεὸν ἐκδέδυκας.

XII.

Εἰ τοίην χάριν εἶχε γυνὴ μετὰ Κύπριδος εὐνὴν,
ϐκ ἄν τοι χρονέεσκεν ἀνὴρ ἀλόχοισιν ὁμιλῶν.
πᾶσαι γὰρ μετὰ Κύπριν ἀτερπέες εἰσὶ γυναῖκες.

XIII.

Πϐ νῦν Πραξιτέλης; πϐ δ' αἱ χέρες αἱ Πολυκλείτϐ,
αὐταῖς πρόσθε τέχναις πνεῦμα χαριζόμεναι;
τίς πλοκάμϐς Μελίτης εὐώδεας, ἢ πυρόεντα
ὄμματα, καὶ δειρῆς φέγγος ἀποπλάσεται;
πϐ πλάσαι; πϐ δ' εἰσὶ λιθοξόοι; ἔπρεπε τοίῃ
μορφῇ νηὸν ἔχειν, ὡς μακάρων ξοάνα.

T. II. XIV.

Οὐκέτι παιδομανής, ὡς πρίν ποτε· νῦν δὲ καλοῦμαι
θηλυμανής, καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.
ἀντὶ δ' ἐμοὶ παίδων ἀδόλου χροὸς, ἤρεσε γύψου
χρίσματα, καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον.
βοσκήσει δελφῖνας ὁ δενδροκόμης Ἐρύμανθος,
καὶ πολιὸν πόντου κῦμα θοὰς ἐλάφους.

XV.

Πέμπω σοι Ῥοδόκλεια, τόδε στέφος, ἄνθεσι καλοῖς
αὐτὸς ἐν ἡμετέραις πλεξάμενος παλάμαις.
p. 394. ἔστι κρίνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερή τ' ἀνεμώνη,
καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, καὶ κυαναυγὲς ἴον.
ταῦτα δὲ στεψαμένη, λῆξον μεγάλαυχος ἐοῦσα.
ἀνθεῖς καὶ λήγεις καὶ σὺ καὶ ὁ στέφανος.

XVI.

Λουσάμενοι, Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
ἕλκωμεν, κύλικας μείζονας αἰρόμενοι.
βαιὸς ὁ χαιρόντων ἐστὶ βίος· εἶτα τὰ λοιπὰ
γῆρας κωλύσει· καὶ τὸ τέλος, θάνατος.

XVII.

Κάλλος ἔχεις Κύπριδος, Πειθοῦς στόμα, σῶμα καὶ ἀκμὴν
εἰαρινῶν Ὡρῶν, φθέγμα δὲ Καλλιόπης,
νοῦν καὶ σωφροσύνην Θέμιδος, καὶ χεῖρας Ἀθήνης·
σὺν σοὶ δ' αἱ Χάριτες τέσσαρές εἰσι, Φίλη.

XVIII.

Γείτονα παρθένον εἶχον Ἀμυμώνην, Ἀφροδίτη,
ἥ μου τὴν ψυχὴν ἔφλεγεν οὐκ ὀλίγον.

αὔτη μοι προσέπαιζε, καὶ, εἴ ποτε καίρι' ἐτόλμων, T. II.
ἠρυθρία. τί πλέον; τὸν πόνον ᾐσθάνετο·
ἤνυσα, πολλὰ καμών. παρακήκοα νῦν ὅτι τίκτει.
ὥςε τί ποιῶμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν;

XIX.

Αὔτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχροος, ειαρόμασθος,
εὔσφυρος, εὐμήκης, εὔοφρυς, εὐπλόκαμος.
ἠλλάχθη δὲ χρόνῳ, καὶ γήραϊ, καὶ πολιαῖσι,
καὶ νῦν τῶν προτέρων ὐδ' ὄναρ ὐδὲν ἔχει,
ἀλλοτρίας δὲ τρίχας, ῥυτίδας, αἰσχρόν τε πρόσωπον, P. 395.
οἷον γηράσας ὐδὲ πίθηκος ἔχει.

XX.

Ἀρνεῖται τὸν ἔρωτα Μελισσιὰς, ἀλλὰ τὸ σῶμα
κέκραγεν, ὡς βελέων δεξάμενον φαρέτρην,
καὶ βάσις ἀςατέυσα, καὶ ἄςατος ἄσθματος ὁρμὴ,
καὶ κοῖλαι βλεφάρων ἰοτυπεῖς βάσιες.
ἀλλὰ Πόθοι, πρὸς μητρὸς ἐϋςεφάνυ Κυθερείης,
φλέξατε τὴν ἀπιθῆ, μέχρις ἐρεῖ, Φλέγομαι.

XXI.

Εἰ δυσὶν ὐκ ἴσχυσας ἴσην φλόγα, πυρφόρε, καῦσαι,
τὴν ἑνὶ καιομένην ἢ σβέσον, ἢ μετάθες.

XXII.

Ὑψῦται Ροδόπη τῷ κάλλεϊ· κἤν ποτε ΧΑΙΡΕ
εἴπω, ταῖς σοβαραῖς ὀφρύσιν ἠσπάσατο.
ἤν ποτε καὶ ςεφάνυς προθύρων ὑπερεκκρεμάσωμαι,
ὀργισθεῖσα πατεῖ τοῖς σοβαροῖς ἴχνεσιν.

XX. 3. Fort. καὶ ἄπνοος. 6. In cod. prius fuerat τὴν ἀπαθῆ.

T. II. ὦ ῥυτίδες, καὶ γῆρας ἀνηλεὲς, ἔλθετε θᾶσσον,
σπεύσατε, κᾂν ὑμεῖς πείσατε τὴν Ῥοδόπην.

XXIII.

Ὥπλισμαι πρὸς Ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμὸν,
οὐδ' ἐμὲ νικήσει, μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα.
θνατὸς δ' ἀθανάτῳ συστήσομαι. ἢν δὲ βοηθὸν
Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς δύ' ἐγὼ δύναμαι;

p. 396. XXIV.

Ὄμματ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης,
τοὺς μαζοὺς Παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος.
εὐδαίμων ὁ βλέπων σε· τρισόλβιος ὅστις ἀκούει·
ἡμίθεος δ' ὁ φιλῶν· ἀθάνατος δ' ὁ γαμῶν.

XXV.

Ῥουφῖνος τῇ 'μῇ γλυκερωτάτῃ Ἐλπίδι πολλὰ
χαίρειν, εἰ χαίρειν χωρὶς ἐμοῦ δύνασαι.
οὐκ ἔτι βαστάζω, μὰ τὰ σ' ὄμματα, τὴν φιλέρημον
καὶ τὴν μουνολεχῆ σεῖο διαζυγίην·
ἀλλ' αἰεὶ δακρύοισι πεφυρμένος . . . .
. . . .
ἢ ἐπιορκήσων . . . .
ἔρχομαι, ἢ μεγάλης νηὸν ἐς Ἀρτέμιδος.
αὔριον ἀλλὰ πάτρη με δεδέξεται. ἐς δὲ σὸν ὄμμα
πτήσομαι, ἐῤῥῶσθαι μυρία σ' εὐχόμενος.

XXVI.

Παλλὰς ἐσαθρήσασα καὶ Ἥρη χρυσοπέδιλος
Μαιονίδ', ἐκ κραδίης ἴαχον ἀμφότεραι·

Οὐκ ἔτι γυμνέμεσθα· κρίσις μία ποιμένος ἀρκεῖ·
ἐ καλὸν ἡττᾶσθαι δὶς περὶ καλλοσύνης. T. II.

XXVII.

Τίς γυμνὴν ἕτω σε καὶ ἐξέβαλεν καὶ ἔδειρεν;
τίς ψυχὴν λιθίνην εἶχε, καὶ ἐκ ἔβλεπε;
μοιχὸν ἴσως ηὕρηκεν, ἀκαίρως κεῖνος ἐσελθών.
γιγνόμενον· πᾶσαι τῦτο ποῦσι, τέκνον.
πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ἐςὶν ἔσω, κεῖνος δ' ὅταν ἔξω, p. 197.
τὸ πρόθυρον σφήνε, μὴ πάλι ταὐτὸ πάθῃς.

XXVIII.

Εκβάλλει γυμνήν τις, ἐπὴν εὕρῃ ποτὲ μοιχὸν,
ὡς μὴ μοιχεύσας, ὡς ἀπὸ Πυθαγόρε;
εἶτα, τέκνον, κλαίεσα καταδρύψεις τὸ πρόσωπον,
καὶ παραριγώσεις μαινομένε προθύροις;
ἔκμαξαι, μὴ κλαῖε, τέκνον· εὑρήσομεν ἄλλον,
μηκέτι τὸν τὸ βλέπειν εἰδότα, καὶ τὸ δέρειν.

XXIX.

Εἰ μὲν ἐπ' ἀμφοτέροισιν, Ερως, ἴσα τόξα τιταίνεις,
εἶ θεός· εἰ δὲ ῥέπεις πρὸς μέρος, ἐ θεὸς εἶ.

XXX.

Εὐρώπης τὸ φίλημα καὶ ἢν ἄχρι χείλεος ἔλθῃ,
ἡδύ γε, κἂν ψαύσῃ μῦνον ἄχρι ςόματος.
ψαύει δ' ἐκ ἄκροις τοῖς χείλεσιν· ἀλλ' ἐρίσασα
τὸ ςόμα, τὴν ψυχὴν ἐξ ὀνύχων ἀνάγει.

XXXI.

Μέχρι τίνος, Προδίκη, παρακλαύσομαι; ἄχρι τίνος σε
γενάσομαι, ςερεή, μηδὲν ἀκεόμενος;

T. II. ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι,
καὶ τάχα μοι δώσεις, ὡς Εκάβη Πριάμῳ.

XXXII.

Οὐκ ἔλεγον, Προδίκη, ΓΗΡΑΣΚΟΜΕΝ; ὃ προεφώνου
ΗΞΟΥΣΙ ΤΑΧΕΩΣ ΑΙ ΔΙΑΛΥΣΙΦΙΛΟΙ;
p. 398. νῦν ῥυτίδες, καὶ θρὶξ πολιὴ, καὶ σῶμα ῥακῶδες,
καὶ ϛόμα τὰς προτέρας οὐκέτ' ἔχον χάριτας.
μή τις σοι, μετέωρε, προσέρχεται, ἢ κολακεύων
λίσσεται· ὡς δὲ τάφον νῦν σε παρερχόμεθα.

XXXIII.

Εὐκαίρως μονάσασαν ἰδὼν Προδίκην, ἱκέτευον,
καὶ τῶν ἀμβροσίων ἁψάμενος γονάτων,
Σῶσον, ἔφην, ἄνθρωπον ἀπολλύμενον παρὰ μικρὸν,
καὶ φεῦγον ζωῆς πνεῦμα σύ μοι χάρισαι.
ταῦτα λέγοντος, ἔκλαυσεν· ἀποψήσασα δὲ δάκρυ,
ταῖς τρυφεραῖς ἡμᾶς χερσὶν ὑπεξέβαλεν.

XXXIV.

Σοί με λάτριν γλυκύδωρος Ερως παρέδωκε, Βοῶπι,
ταῦρον ὑποζεύξας εἰς πόθον αὐτόμολον,
αὐτοθελῆ, πάνδουλον, ἑκούσιον, αὐτοκέλευϛον,
αἰτήσοντα πικρὴν μήποτ' ἐλευθερίην,
ἄχρι φίλης πολιῆς καὶ γήραος. ὄμμα βάλοι δὲ
μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη.

XXXV.

Μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν.
ἡ μὲν γὰρ βραδέως, ἡ δὲ θέλει ταχέως.

T. II.

XXXVI.

Ομματα μὲν χρύσεια, καὶ ὑαλόεσσα παρειὴ,
καὶ ϛόμα πορφυρέης τερπνότερον κάλυκος,
δειρὴ λυγδινέη, καὶ ϛήθεα μαρμαίροντα,
καὶ πόδες ἀργυρέης λευκότεροι Θέτιδος.
εἰ δέ τι καὶ πλοκαμῖσι διαϛίλβυσιν ἄκανθαι, p. 397.
τῆς λευκῆς καλάμης ὐδὲν ἐπιϛρέφομαι.

XXXVII.

Πῦ σοι κεῖνα, Μέλισσα, τὰ χρύσεα, καὶ περίοπτα
τῆς πολυθρυλλήτυ κάλλεα φαντασίης;
πῦ δ' ὀφρύες, καὶ γαῦρα φρονήματα, καὶ μέγας αὐχὴν,
καὶ σοβαρῶν ταρσῶν χρυσοφόρος σπατάλη;
νῦν πενιχρὴ, ψαφαρή τε, κόμη τ' ἐπὶ ποσσὶ βραχεῖα.
ταῦτα τὰ τῶν σπαταλῶν τέρματα παλλακίδων.

XXXVIII.

Νῦν μοι ΧΑΙΡΕ λέγεις, ὅτε συ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθεν
κεῖνο, τὸ τῆς λύγδυ, βάσκανε, λειότερον.
νῦν μοι προσπαίζεις, ὅτε τὰς τρίχας ὑφάνικάς συ,
τὰς ἐπὶ τοῖς σοβαροῖς αὐχέσι πλαζομένας.
μηκέτι μοι, μετέωρε, προσέρχεο, μηδὲ συνάντα.
ἀντὶ ῥόδυ γὰρ ἐγὼ τὴν βάτον ὐ δέχομαι.

T. II. ## ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ.

Οἰκτρὰ δὴ δνοφερὸν δόμον ἤλυθες εἰς Ἀχέροντος,
Δαμοκράτεια, φίλα ματρὶ λιποῦσα γόους.
ἁ δὲ, σέθεν φθιμένας, πολιοὺς νεοθᾶγι σιδάρῳ
κείρατο γηραλέας ἐκ κεφαλᾶς πλοκάμους.

p. 400. ## ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Τηλέφου τετρωμένου.

Οὗτος ὁ Τευθρανίας πρόμος ἄσχετος, οὗτος ὁ τορεῖο
Τήλεφος αἱμάξας φρικτὸν Ἄρη Δαναῶν,
Μυσὸν ὅτε πλήθοντα φόνῳ ἐκέρασσε Κάϋκον·
οὗτος ὁ Πηλιακοῦ δούρατος ἀντίπαλος.
νῦν ὀλοὸν μηρῷ κεύθων βάρος, οἷα λιπόπνους
τήκεται, ἐμψύχῳ σαρκὶ συνελκόμενος.
οὗ καὶ τειρομένοιο περιπτώσσοντες Ἀχαιοὶ
φύρδην Τευθρανίας νεῦνται ἀπ' ἠϊόνος.

ΖΗΛΩΤΟΥ.

I.

Ἐκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς. ἐς τί με πόντῳ
στέλλετε, ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίης;

II. T. II.

Ἐς τί πίτυν πελάγει πιστεύετε, γομφωτῆρες,
ἧς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαν ἔλυσε Νότος;
αἴσιον οὐκ ἔσομαι πόντου σκάφος, ἐχθρὸν ἀήταις
δένδρεον. ἐν χέρσῳ τὰς ἁλὸς οἶδα τύχας.

ΚΑΡΦΥΛΙΔΟΥ. p. 401.

I.

Ἰχθύας ἀγκίστρῳ τις ἀπ᾽ ἠόνος εὔτριχι βάλλων
εἵλκυσε ναυαγοῦ κρᾶτα λιποτριχέα.
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ἀσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκάπτων, λιτὸν ἔχωσε τάφον·
εὗρε δὲ κευθόμενον χρυσοῦ κτέαρ. ἦ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

II.

Μὴ μέμψῃ παριὼν τὰ μνήματά μου, παροδῖτα·
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανών.
τέκνων τέκνα λέλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
συγγήρου· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,
ἐξ ὧν πολλάκι παῖδας ἐμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις,
οὐδενὸς οἰμώξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον,
οἵ με κατασπείσαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
κοιμᾶσθαι, χώρην πέμψαν ἐπ᾽ εὐσεβέων.

T. II. # ΦΙΛΩΝΟΣ.

Αἱ πολιαὶ σὺν νῷ, γεραρώτεραι. αἱ γὰρ ἄτερ νῦ,
μᾶλλον τῶν πολλῶν εἰσὶν ὄνειδος ἐτῶν.

p. 402. # ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Αὐτὴν Γραμματικὴν ὁ ζωγράφος ἤθελε γράψαι·
Βίκτορα δὲ γράψας, Τὸν σκοπὸν, εἶπεν, ἔχω.

ΕΥΠΙΘΙΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΤΟΥ ΣΤΙΞΑΝΤΟΣ ΤΗΝ ΚΑΘΟΛΟΥ.

Ταυτολόγων καμόνων φεῦ πλῆθύος, ἠδ' ἀϊδήλων
ξυσμάων, λεπτὸς τὰς ἐχάραξε δόναξ.
ὄμματά μευ κέκμηκε, τένων, ῥάχις, ἰνίον, ὦμοι·
τῆς ΚΑΘΟΛΟΥ δὲ φέρω τὴν ὀδύνην καθόλυ.

ΟΙΝΟΜΑΟΥ.

Εἰς Ερωτα γεγλυμμένον ἐν ποτηρίῳ.

Εν κυάθῳ τὸν Ερωτα. τίνος χάριν; ἀρκετὸν οἴνῳ
αἴθεσθαι κραδίην. μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαγε.

Ι Ο Υ Λ Ι Α Ν Ο Υ T.II.p.403.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

I.

Εἰς οἶνον ἀπὸ κριθῆς.

Τίς; πόθεν εἶς Διόνυσε; μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον;
οὐ σ' ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
κεῖνος νέκταρ ὄδωδε· σὺ δὲ τράγου. ἦ ῥά σε Κελτοὶ
τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
τῷ σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, οὐ Διόνυσον,
πυρογενῆ μᾶλλον, καὶ βρόμου, οὐ Βρόμιον.

II.

Εἰς ὄργανον μουσικόν.

Ἀλλοίην ὁρόω δονάκων φύσιν. ἦπου ἀπ' ἄλλης
χαλκείης τάχα μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης,
ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται·
ἀλλ' ἀπὸ ταυρείης προθορὼν σπήλυγγος ἀήτης
νέρθεν ἐϋτρήτων καλάμων ὑπὸ ῥίζαν ὁδεύει.
καί τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρὸς,
ἵσταται ἀμφαφόων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
οἱ δ' ἁπαλὸν σκιρτῶντες ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν.

III. T.III.p.332.

Αἴνιγμα εἰς κεντοπαίκτην.

Ἔστιν τι δένδρον. τῶν ἀνακτόρων μέσον,
οὗ ῥίζα καὶ ζῇ, καὶ λαλεῖ καρποῖς ἅμα·

μιᾷ δ' ἐν ὥρᾳ καὶ φυτεύεται ξένως,
καὶ καρπὸν αὔξει, καὶ τρυγᾶται ῥιζόθεν.

T.II. p.404. ## ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

Εἰς Ἰυλιανὸν τὸν βασιλέα.

Ἰυλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάῤῥοον ἐνθάδε κεῖται,
ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερὸς τ' αἰχμητής.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ.

Εἰς ἑαυτὸν, ὅτε ὕπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰυλιανός.

Ἄντυγος αἰθερίης ὑπερήμενος, εἰς πόθον ἦλθες
ἄντυγος ἀργυρέης· αἶσχος ἀπειρέσιον.
ἦσθα κάτω κρείσσων· ἀναβὰς δ' ἐγένυ μέγα χείρων.
δεῦρ' ἀνάβηθι κάτω· νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

ΠΑΝΤΕΛΕΟΥ.

Εἰς Καλλίμαχον καὶ Κυναίγειρον.

Ὁ κενεῦ καμάτοιο, καὶ ἀπρήκτυ πολέμοιο.
ἡμετέρῳ βασιλῆϊ τί λέξομεν ἀντιάσαντες;
Ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἔπεμπες ἐπ' ἀθανάτυς πολεμιστάς;
βάλλομεν,

Pantel. 3. Scr. τί μ' ἔπεμψας.

βάλλομεν, ϰ᾽ πίπτουσι· τιτρώσκομεν, ϰ᾽ φοβέονται. T. II.
μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν· ἐν δ᾽ ἄρα μέσσῳ
αἱματόεις ἕστηκεν ἀτειρέος Ἄρεος εἰκών.
δένδρον δ᾽ ὡς ἕστηκε σιδηρείαις ὑπὸ ῥίζαις,
κοὐκ ἐθέλει πεσέειν. τάχα δ᾽ ἔρχεται ἔνδοθι νηῶν·
λῦε κυβερνῆτα, νέκυος προφύγωμεν ἀπειλάς.

ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. p. 405.

Vide Ser. et p. 285.

I.

Η πάρος ἀντιπάλων ἐπιήρανος ἀσπὶς ἀκόντων,
ἡ φονίων συγγνοῦ κῦμα φέρουσα μόθου,
ἄγριον οὐδ᾽ ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτὶ,
καὶ πικρὴ ναυτέων ἔπλεθ᾽ ἁλιφθορίη,
συζυγίης ἀμέλησα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
ναὶ φίλος, εὐκταίων ἄχρις ἔβην λιμένων.

II. (III.)

Ἀλκυόσιν, Ληναῖε, μέλεις τάχα· κωφὰ δὲ μήτηρ
μύρεθ᾽, ὑπὲρ κενεοῦ κοπτομένη σε τάφου.

(III.) 2. Cod. ὑπὲρ κρυεροῦ μυρομένη.

T.II. p.406. # ΠΑΛΛΑΔΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

I.

Αντὶ βοὸς, χρυσέου τ᾽ ἀναθήματος Ισιδι τούσδε
  θήκατο τοὺς λιπαροὺς Παμφίλιον πλοκάμους.
ἡ δὲ θεὸς τούτοις γάνυται πλέον, ἤπερ Απόλλων
  χρυσῷ, ὃν ἐκ Λυδῶν Κροῖσος ἔπεμψε θεῷ.

II.

Ω ξυρὸν οὐράνιον, ξυρὸν ὄλβιον, ᾧ πλοκαμῖδας
  κειραμένη πλεκτὰς, ἄνθετο Παμφίλιον,
οὔ σέ τις ἀνθρώπων χαλκεύσατο· πὰρ δὲ καμίνῳ
  Ηφαίστου, χρυσέην σφῦραν ἀειραμένη
ἡ λιπαροκρήδεμνος, ἵν᾽ εἴπωμεν καθ᾽ Ομηρον,
  χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε Χάρις.

III.

* * * * * * * *
νῦν καταγιγνώσκω καὶ τοῦ Διὸς, ὡς ἀνεράστου,
  μὴ μεταβαλλομένου τῆς σοβαρᾶς ἕνεκεν.
οὔτε γὰρ Εὐρώπης, οὔτε Δανάης περικαλλοῦς,
  οὔθ᾽ ἁπαλῆς Λήδης ἔσ᾽ ἀπολειπομένη.
εἰ μὴ τὰς πόρνας παραπέμπεται· οἶδα γὰρ αὐτὸν
  τῶν βασιλευουσῶν παρθενικῶν φθορέα.

p. 407. ### IV.

Γηραλέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι, λέγουσαι
  εἰς τὸ κάτοπτρον ὁρᾷν λείψανον ἡλικίης.

ἀλλ᾽ ἐγὼ εἰ λευκὰς φορέω τρίχας, εἴτε μελαίνας, T.II.
ἐκ ἀλέγω, βιότε πρὸς τέλος ἐρχόμενος.
εὐόδμοις δὲ μύροισι καὶ εὐπετάλοις ϛεφάνοισι
καὶ Βρομίῳ παύω φροντίδας ἀργαλέας.

V.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐϛι πρόδηλον.
τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
ὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει·
ὔτ᾽ ἀκολαϛαίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
καὶ γάρ τις διὰ τὴν ὥραν τοῖς πολλὰ διδεσιν
ὐχ ἕπεται· πολλὰς δ᾽ ἐϛὶ γυναῖκας ἰδεῖν
ὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὀπυιομένας ἀκορέϛως,
καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζομένας.
ὐκ εἴ τις συνάγει τὰς ὀφρύας, ὐδὲ γελῶσα
φαίνεται, ὀφθῆναί τ᾽ ἀνδράσιν ἐκτρέπεται,
σωφροσύνης τρόπος ὗτος ἐχέγγυος. ἀλλά τις εὕροι
μαχλάδα μὲν κρύβδην, τὴν πάνυ σεμνοτάτην,
τὰς δ᾽ ἱλαρὰς καὶ πᾶσι φιλανθρώπως προσιέσας
σώφρονας, εἰ σώφρων ἐϛὶ γυνή τις ὅλως.
ἡλικία τοίνυν ἠδὲ κρίνετ᾽ ἀλλ᾽ Ἀφροδίτης
οἶϛρον εἰρήνης ὐδέ τι γῆρας ἀεί·
ὅρκοις λοιπὸν ἀεί τε πεποίθαμεν ἀλλὰ μεθόρκου
ζητεῖν ἐϛὶ θεὺς δώδεκα καινεργέυ.

VI.

Πᾶσα γυνὴ χόλος ἐϛίν· ἔχει δ᾽ ἀγαθὰς δύο ὥρας,
τὴν μίαν ἐν θαλάμῳ, τὴν μίαν ἐν θανάτῳ.

IV. 3. Vat. Cod. φέρω τρίχας. Fort. εἴτε φέρω λευκὰς τρίχας.
V. 15—18. ex Cod. Vat.

T.II.p.408. VII.

Αν μετ' Αλεξάνδρειαν ἐς Αντιόχειαν ἀπέλθῃς,
καὶ μετὰ τὴν Συρίην Ιταλίας ἐπιβῇς,
τῶν δυνατῶν ἐδείς σε γαμήσει. τῦτο γὰρ αἰεὶ
εἰομένη πηδᾷς εἰς πόλιν ἐκ πόλεως.

VIII.

Ο τὴν γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυςυχῶν,
λύχνους ἀνάψας ἑσπέρας, σκότος βλέπει.

IX.

ΜΗΝΙΝ ΟΥΛΟΜΕΝΗΝ γαμετὴν ὁ τάλας γεγάμηκα,
καὶ παρὰ τῆς τέχνης μήνιδος ἀρξάμενος.
ὤμοι ἐγὼ πολύμηνις, ἔχων διχόλωτον ἀνάγκην,
τέχνης γραμματικῆς, καὶ γαμετῆς μαχίμης.

X.

Ο Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὤπασεν ἄλλο, γυναῖκας.
εἴθε δὲ μήτε γυνὴ, μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη.
πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἡ δὲ γυνὴ πῦρ
ἄσβεςον, φλογερὸν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

XI.

Οργὴ τῦ Διός ἐςι γυνὴ, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα,
δῶρον ἀνιηρὸν, τῦ πυρὸς ἀντίδοτον.
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν ἠδὲ μαραίνει,
καὶ γῆρας προπετὲς τῇ νεότητι φέρει.
ὐδ' ὁ Ζεὺς ἀμέριμνος ἔχει χρυσόθρονον Ηρην·
πολλάκι γῦν αὐτὴν ῥίψεν ἀπ' ἀθανάτων,

X. 4. Fort. πάντοθ'.

ἠέρι καὶ νεφέλῃσι μετήορον. οἶδεν Ομηρος, T.II. p.409.
καὶ Δία συγγράψας τῇ γαμετῇ χόλιον.
οὕτως οὐδέποτ' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκοίτῃ,
οὐδὲ καὶ ἐν χρυσέῳ μιγνυμένη δαπέδῳ.

XII.

Πᾶσαν Ομηρος ἔδειξε κακὴν σφαλερήν τε γυναῖκα,
σώφρονα, καὶ πόρνην, ἀμφοτέρας ὄλεθρον.
ἐκ γὰρ τῆς Ελένης μοιχευσαμένης φόνος ἀνδρῶν,
καὶ διὰ σωφροσύνην Πηνελόπης θάνατοι.
Ιλιὰς οὖν τὸ πόνημα μιᾶς χάριν ἐστὶ γυναικός.
αὐτὰρ Οδυσσείῃ Πηνελόπη πρόφασις.

XIII.

Αν πάνυ κομπάζῃς προστάγμασι μὴ ὑπακούειν
τῆς γαμετῆς, ληρεῖς· οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἶ
οὐδ' ἀπὸ πέτρης, φασίν· ὃ θ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάσχομεν, ἢ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
εἰ δ', Οὐ σανδαλίῳ, φῄς, τύπτομαι, οὐδ', ἀκολάστου
οὔσης μοι γαμετῆς, χρή με μύσαντα φέρειν,
δουλεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι δεσποίνῃ, μηδὲ λίαν χαλεπῇ.

XIV.

Οὐ δύναμαι γαμετῆς καὶ γραμματικῆς ἀνέχεσθαι,
γραμματικῆς ἀπόρου, καὶ γαμετῆς μαχίμου.
ἀμφοτέρων τὰ πάθη θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.
τὴν οὖν γραμματικὴν καὶ μόλις ἐξέφυγον.

XIV. 2. Cod. Vat. καὶ γαμετῆς ἀδίκου.

T. II. ὐ δύναμαι δ' ἀλόχυ τῆς ἀνδρομάχης ἀναχωρεῖν.
εἴργει χάρτης γὰρ, καὶ νόμος Αὐσόνιος.

p. 410. XV.

Ωμοσα μυριάκις ἐπιγράμματα μηκέτι ποιεῖν,
πολλῶν γὰρ μωρῶν ἔχθραν ἐπεσπασάμην.
ἀλλ' ὁπόταν κατίδω τῦ Παφλαγόνος τὸ πρόσωπον
Πανταγάθυ, στέξαι τὴν νόσον ὐ δύναμαι.

XVI.

Εσθιε, πῖνε, μύσας ἐπὶ πένθεσιν. ὐ γὰρ ἔοικε
γαστέρι πενθῆσαι νεκρόν· Ομηρος ἔφη.
καὶ γὰρ ὁμῦ θάψασαν ὀλωλότα δώδεκα τέκνα
σίτυ μνησαμένην τὴν Νιόβην παράγει.

XVII.

Προσδοκίη θανάτυ πολυώδυνός ἐςιν ἀνίη·
τῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο·
ὐδὲν γὰρ θανάτυ δεύτερόν ἐςι πάθος.

XVIII.

Εἴς τινα πέμψαντα αὐτῷ σιτεύσιμον.

Τὴν λαπάραν, τὴν αὐτὸς ἀποσφάξας ἀποπέμπεις,
εὗρεν ὁ παῖς λύσας, φῦσαν ὑπηνέμιον.

XIX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ασκὸν τῶν ἀνέμων ἔλαβεν ποτὲ δῶρον Οδυσσεὺς,
πόντον ἐπιπλώων· χρῆμα γὰρ ἦν τι μέγα.
ἀλλ' ἐμὸς Αἴολος ὗτος ἔχων ἀνεμώλιον ἦτρον,
ὄρνεον ἐκπέμπει τῶν ἀνέμων γεμίσας.

πνεύματά μοι πτερόεντα φίλος, καὶ πνεύματα πέμπεις· T.II. p.411.
οὐ δύναμαι δὲ φαγεῖν θλιβομένους ἀνέμους.

XX.

Ὄρνεον ἠσθίομεν κεκλημένοι ἄθλιον ἄνδρες,
ἄλλων ὀρνίθων βρώματα γινόμενοι.
καὶ τὸν μὲν Τιτυὸν κατὰ γῆς δύο γῦπες ἔδουσιν,
ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί.

XXI.

Τάνταλος οὐδὲν ἔτρωγε· τινασσομένων γὰρ ὕπερθεν
καρπὸς ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτὸν ἔφευγε φυτῶν,
καὶ διὰ τοῦτο τροφῆς κεχρημένος, ἧττον ἐδίψα.
εἰ δὲ καὶ ἔτρωγεν σῦκα πεπαινόμενα,
καὶ βραβύλους, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖς
δίψος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρύων;
ἡμεῖς δ' ἐσθίομεν κεκλημένοι ἅλμυρὰ πάντα,
χέννια, καὶ τυροὺς, χηνὸς ἅλιστα λίπη,
οὔρνια καὶ μόσχεια· μίαν δ' ἐπιπίνομεν αὐτοῖς.
πάσχομεν οὐκοῦν σεῦ, Τάνταλε, πικρότερα.

XXII.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· οὐ δέομαι γὰρ
οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

XXIII.

Βρώματά μοι χοίρων συκιζομένων προέθηκας,
ξηρῶν, διψαλέων, Κυπρόθεν ἐρχομένων.

T.II.p.412 ἀλλ' ἐμὲ συκωθέντα, Μάθων, ἢ σφάξον ἑτοίμως,
ἢ σβέσον ἐκ δίψης νάματι τῷ Κυπρίῳ.

XXIV.

Δός πιέειν, ἵνα Βάκχος ἀποσκεδάσειε μερίμνας,
ἄψ ἀναθερμαίνων ψυχομένην κραδίην.

XXV.

Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος εἶπεν Ὀδυσσεύς,
ἐν γὰρ τῆς Κίρκης ἔγχυτον οὐκ ἔφαγεν,
οὗ μόνον εἰ καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντ' ἐνόησεν,
εἶπεν ἂν οἰμώζειν καὶ δέκα Πηνελόπαις.

XXVI.

Κονδίτου μοι δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔσχε
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστὶ γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν Ἑλλήνων· εἰ Ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς ἂν εἰδείης, Ῥωμαϊκώτερος ὤν.
σκεύασον οὖν μοι τοῦτο· τὸ γὰρ κατέχον με νόσημα
τοῦ στομάχου, χρῄζειν τοῦδε λέγουσι ποτοῦ.

XXVII.

Μή με κάλει δίσκων ἐπίστορα λιμοφορήων
βρωτόν μοι φορέων τὴν κολοκυνθιάδα.
ἀργυρέην ὕλην οὐ τρώγομεν, ἣν παραβάλλεις,
λιμῷ κρητίζων τοὺς μελέους πίνακας.
ζήτει νηστεύοντας ἐς ἀργαλέην ἐπίδειξιν,
καὶ τότε θαυμάζου, κοῦφον ἄσημον ἔχων.

XXVII. 3. Codd. ὁ τρωγομένην. 5. Scr. ἐς ἀργυρέην.

XXVIII. T.II. p.413.

Πάντες ἅπαξ τρώγȣσιν· ὅταν δὲ τρέφῃ Σαλαμῖνος,
    οἴκαδ' ἀριςῶμεν δεύτερον ἐρχόμενοι.

XXIX.

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσσιν ὀφείλεται, ȣ̓δέ τις ἐςὶν
    αὔριον εἰ ζήσει θνητὸς ἐπιςάμενος.
τȣ̃το σαφῶς, ἄνθρωπε, μαθὼν, εὔφραινε σεαυτὸν,
    λήθην τȣ̃ θανάτȣ τὸν Βρόμιον κατέχων.
τέρπεο καὶ Παφίῃ, τὸν ἐφημέριον βίον ἕλκων·
    τἄλλα δὲ πάντα Τύχῃ πράγματα δὸς διέπειν.

XXX.

Ην ἄρα καὶ κάνθωσι Τύχη χαλεπή τε καὶ ἐσθλὴ,
    καὶ Κρόνος ὡρονομεῖ τετραπόδων γένεσιν.
ἐξότε γὰρ καὶ τȣ̃τον ὄνον χαλεπὸς χρόνος ἔσχεν,
    ἐξ ἀλαβαρχείης, γραμματικȣ̃ γέγονε.
τλῆθι φέρειν λοιπὸν, κανθήλιε· γραμματικοῖς γὰρ
    ȣ̓ τελέως κριθὴ, κρῖ δὲ μόνον λέγεται.

XXXI.

Ην ὁ φίλος τι λάβῃ, ΔΟΜΙΝΕ ΦΡΑΤΕΡ εὐθὺς ἔγραψεν·
    ἢν δ' αὖ μή τι λάβῃ, τὸ ΦΡΑΤΕΡ εἶπε μόνον.
ὤνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
    ȣ̓κ ἐθέλω ΔΟΜΙΝΕ· ȣ̓ γὰρ ἔχω δόμεναι.

XXXII.

Ρῶ καὶ Λάμβδα μόνον κόρακας κολάκων διορίζει·
    λοιπὸν ταὐτὸ κόραξ βωμολόχος τε κόλαξ.
τȣ̈νεκά μοι, βέλτιςε, τόδε ζῶον πεφύλαξο, p. 414.
    εἰδὼς καὶ ζώντων τȣ̀ς κόλακας κόρακας.

T. II. XXXIII.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες, ἐκτρεπόμεσθα·
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν οὐ προφυλασσόμεθα.
ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρὺν, ὅς ποτε λάθρῃ,
τὴν ἀπὸ τῆς φιλίας πίστιν ἔχων, ἀδικεῖ.

XXXIV.

Πλαστὸν ἔχεις τὸν ἔρωτα, φόβῳ δὲ φιλεῖς καὶ ἀνάγκῃ,
τοῦ δὲ φιλεῖν οὕτως οὐδὲν ἀπιστότερον.

XXXV.

Εἰ τοὺς πατροφόνους εὐδαίμονας ὄντας ὁρῶμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ Διὸς ἐστι γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα μεμισηκὼς καὶ ἐκεῖνος
κτεῖνεν ἂν, εἰ ὁ Κρόνος θνητὸς ἐτύγχανεν ὤν.
ἀντὶ δὲ τοῦ κτεῖναι, σὺν τοῖς Τιτῆσι κολάζει,
δέσμιον, ὡς ληστὴν, εἰς τὸ βάραθρον ἐνείς.

XXXVI.

Φασὶ παροιμιακῶς, Κἂν ὗς δάκοι ἄνδρα πονηρόν.
ἀλλὰ τόδ' οὐχ οὕτω, φημὶ, προσῆκε λέγειν.
ἀλλὰ δάκοι κἂν μῦς ἀγαθοὺς καὶ ἀπράγμονας ἄνδρας·
τὸν δὲ κακὸν δεδιὼς δήξεται οὐδὲ δράκων.

p. 415. XXXVII.

Ἐπὶ δυσὶ βρέφεσιν ἅμα τεχθεῖσι, καὶ εὐθὺς ἀποθανοῦσι.

Γραμματικοῦ θυγάτηρ ἔτεκε, φιλότητι μιγεῖσα,
παιδίον ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, οὐδέτερον.

XXXIII. Titulus in Vat. Cod. Γάρε.

XXXVIII.

T. II.

Στυγνὴν τὴν Νίκην τις ἰδὼν κατὰ τὴν πόλιν ἐχθὲς,
εἶπε· Θεὰ Νίκη, τίπτε πέπονθας ἄρα;
ἡ δ' ἀποδυρομένη καὶ μεμφομένη κρίσιν, εἶπεν·
Οὐκ ἔγνως σὺ μόνος; Πατρικίῳ δέδομαι.
ἦν ἄρα καὶ Νίκη πολυώδυνος, ἣν παρὰ θεσμὸν
Πατρίκιος ναύτης ἥρπασεν ὡς ἄνεμον.

XXXIX.

Ρήτορα Μαῦρον ἰδὼν ἐτεθήπεα, ῥυγχελέφαντα,
χείλεσι λιτραίοις φθόγγον ἱέντα φόνον.

XL.

Ερμολόκȣ θυγάτηρ μεγάλῳ παρέλεκτο πιθήκῳ·
ἡ δ' ἔτεκεν πολλȣ̀ς Ερμοπιθηκιάδας.
εἰ δ' Ελένην ὁ Ζεὺς καὶ Κάςορα καὶ Πολυδεύκην
ἐκ Λήδης ἔτεκεν, κύκνον ἀμειψάμενος,
Ερμιόνη γε κόραξ παρελέξατο· ἡ δὲ τάλαινα
φρικτῶν δαιμονίων ἑρμαγέλην ἔτεκε.

XLI.

Μῆνις Αχιλλῆος καὶ ἐμοὶ πρόφασις γεγένηται
ȣ̓λομένης πενίης γραμματικευσαμένῳ.
εἴθε δὲ σὺν Δαναοῖς με κατέκτανε μῆνις ἐκείνη,
πρὶν χαλεπὸς λιμὸς γραμματικῆς ὀλέσῃ.
ἀλλ' ἵν' ἀφαρπάξῃ Βρισηΐδα πρὶν Αγαμέμνων,
τὴν δ' Ελένην ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην.

p. 416.

XLII.

Αρχὴ γραμματικῆς πεντάςιχός ἐςι κατάρα.
πρῶτος Μῆνιν ἔχει· δεύτερος Οὐλομένην·

T. II. καὶ μετὰ δ' Οὐλομένην, Δαναῶν πάλιν Αλγεα πολλά.
ὁ τρίτατος ψυχὰς εἰς Αΐδην κατάγει.
τȣ̃ δὲ τεταρταίȣ τὰ Ελώρια καὶ Κύνες ἀργοί.
πέμπτȣ δ' Οἰωνοὶ, καὶ χόλος ἐςὶ Διός.
πῶς ȣ̃ν γραμματικὸς δύναται μετὰ πέντε κατάρας,
καὶ πέντε πτώσεις, μὴ μέγα πένθος ἔχειν;

XLIII.

Οργανα Μȣσάων, τὰ πολύςονα βιβλία πωλῶ,
εἰς ἑτέρας τέχνης ἔργα μετερχόμενος.
Πιερίδες σώζοισθε· λόγοι, συντάσσομαι ὑμῖν·
σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατον παρέχει.

XLIV.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.
Δωρόθεος γὰρ ἐμὴν τροφίμην σύνταξιν ἔλυσεν,
ὥςε με τȣ̃ τε πιεῖν τȣ̃ τε φαγεῖν ἀπορεῖν.
ἀλλὰ σύ μȣ πρόςηθι, Θεόφιλε, μηδέ μ' ἐάσῃς
συνδέσμῳ πενίης τὸν βίον ἐξανύσαι.

XLV.

Λίτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθȣ,
βȣλευτὴς νεκύων πέμπομαι εἰς Αΐδην.

p. 417.

XLVI.

Ενθάδε παιδεύȣσιν ὅσοις κεχόλωτο Σάραπις,
τοῖσιν ἀπ' ȣ̓λομένης μήνιδος ἀρχομένοις·
ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέρει μισθὸν μετ' ἀνάγκης,
βύβλῳ καὶ χάρτῃ δησαμένη πενίην.

ὡς δὲ κάπνισμα φέρει παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ τύμβον, Γ. II.
τὸν μικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.
κλέπτει δ' ἐξ ὀλίγȣ μισθὸν, καὶ χαλκὸν ἀμείβει,
καὶ μόλιβον μίσγει, καὶ τὸ ἔτος δέχεται.
ἢν δέ τις εἰς ἐνιαυτὸν ἄγῃ χρυσοῖο νόμισμα,
ἑνδεκάτῳ μηνὶ, πρὶν προφέρειν, μετέβη,
ἀγνώμων τε φανεὶς, καὶ τὸν πρότερον διασύρας
γραμματικὸν, ϛερέσας μισθὸν ὅλȣ ἔτεος.

XLVII.

Ἀντίσπαϛον ἐμοί τις ὄνον μακρόθυμον ἔδωκε,
τῶν βαϛαζομένων ὅρμον ὁδοιπορίης,
υἱὸν τῆς βραδύτητος ὄνον, πόνον, ὄκνον, ὄνειρον,
τῶν ἀνακαμπτόντων ὕϛατιον πρότερον.

XLVIII.

Εἰς Δημόνικον ὕπαρχον.

Πολλοὶ πολλὰ λέγȣσιν, ὅμως δ' ȣ̓ πάντα δύνανται
ῥήμασιν ἐξειπεῖν ῥεύματα σῶν παθέων.
ἓν δ' ἐπὶ σοὶ παράδοξον ἐθαυμάσαμεν καὶ ἄπιϛον,
δάκρυα πῶς κλέπτων εἶχες ἑτοιμότατα.
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀπεχάλκισε τὴν πόλιν ἡμῶν,
κλέπτων, καὶ κλαίων δάκρυσι κερδαλέοις.

XLIX.

Ἐκ γῆς Λωτοφάγων μέγας ὄρχαμος ἦλθε Λυκάων, p. 418.
Χαλκίδος ἐκ γαίης ἀντιοχευόμενος.

L.

Θηλυφανὲς παράδοξον ἐθαυμάσαμεν πάθος ἄλλο·
ἔκλαιε κλέπτων, κλεπτομένȣς ἐλεῶν,

T. II. ὃς κλέπτων ἥγνευε, καὶ ἁγνεύων ἀπεσύλα,
μηδὲν ἔχων καθαρὸν, μηδὲ τὸ σῶμα ῥύπε.

LI.

Βέλτερον ἡγεμόνος ληςοκτόνε ἐς κρίσιν ἐλθεῖν,
ἢ τῦ χειρεργῦ Γενναδίε παλάμας.
ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως ςυγέων, κατατέμνει·
ὃς δὲ λαβὼν μισθὲς, εἰς Αΐδην κατάγει.

LII.

Κερεὺς καὶ ῥαφιδεὺς κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος,
καὶ τάχα νικῶσι τὸν ξυρὸν αἱ ῥαφίδες.

LIII.

Εἰς ποιητὴν κυβεύοντα.

Πάντων μεσοπόλων ἡ Καλλιόπη θεός ἐςιν.
ἡ σὴ Καλλιόπη Ταβλιόπη λέγεται.

LIV.

Παύλῳ κωμῳδῷ κατ' ὄναρ ςὰς εἶπε Μένανδρος·
Οὐδὲν ἐγὼ κατὰ σῦ, καὶ σὺ κακῶς με λέγεις.

p. 419. LV.

Υἱὸς καὶ γενετὴρ δῆριν φιλόνεικον ἔθεντο,
τίς πλέον ἐκδαπανῶν, κλῆρον ἅπαντα φάγοι.
καὶ μετὰ τὴν βρῶσιν τὴν χρηματικὴν μάλα πᾶσαν,
ὕςατον ἀλλήλες λοιπὸν ἔχεσι φαγεῖν.

LVI.

Σιλβανὸς δύο παῖδας ἔχων, οἶνόν τε καὶ ὕπνον,
ἐκέτι τὰς Μέσας, ἐδὲ φίλες φιλέει.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ λεχέων νιν ἐΰῤῥοος ἐς φρένα θέλγει,
ἄλλος δ' ἐν θαλάμοις ῥεγχόμενον κατέχει.

LVII. T. II.

Δάφνην καὶ Νιόβην ὠρχήσατο Μέμφις ὁ σιμὸς,
ὡς ξύλινος Δάφνην, ὡς λίθινος Νιόβην.

LVIII.

Τέκνον ἀναιδείης, ἀμαθέστατε, θρέμμα μορίης,
εἰπὲ, τί βρενθύῃ, μηδὲν ἐπιστάμενος;
ἐν μὲν γραμματικοῖς σὺ Πλατωνικός· ἂν δὲ Πλάτωνος
δόγματά τις ζητῇ, γραμματικὸς σὺ πάλιν.
ἐξ ἑτέρου φεύγεις ἐπὶ θάτερον· οὔτε δὲ τέχνην
οἶσθα γραμματικὴν, οὔτε Πλατωνικὸς εἶ.

LIX.

Πάντα μὲν οἶδα, λέγεις· ἀτελὴς δ' ἐν πᾶσιν ὑπάρχεις.
γευόμενος πάντων οὐδὲν ἔχεις ἴδιον.

LX. p. 420.

Τί ὠφέλησας τὴν πόλιν στίχους γράφων,
χρυσὸν τοσοῦτον λαμβάνων βλασφημίας,
πωλῶν ἰάμβους, ὡς ἔλαιον ἔμπορος;

LXI.

Κωφὸν ἄναυδον ὁρῶν τὸν Γέσσιον, εἰ λίθος ἐστὶ,
Δήλιε, μαντεύου τίς τίνας ἐστὶ λίθος.

LXII.

ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ, τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ σοφώτερος εἶπεν.
ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεὶς, Γέσσιε, τοῦτ' ἔπαθες.
καὶ λόγιός περ ἐὼν, ἀλογώτατον ἔσχες ὄνειδος,
ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανίης ἀνόδου.
οὕτω Πήγασος ἵππος ἀπώλεσε Βελλεροφόντην,
βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας.

T. II. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἵππον ἔχων, καὶ θαρσαλέον σθένος ἥβης·
Γέσσιος ἐδὲ χέσειν εὔτονον ἦτορ ἔχων.

LXIII.

Μηδεὶς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι,
μηδ᾽ ἀρχῆς μεγάλης κόμπον ὑπερφίαλον.
Γέσσιος αὐτὸς ἔδειξε· κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς,
θνητῆς εὐτυχίης μηκέτ᾽ ἀνασχόμενος.

LXIV.

Γέσσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαύκαλος ἄρτι θανόντα
χωλεύοντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος·
Γέσσιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον εἰς Αΐδαο,
γυμνὸς, ἀκήδεστος, σχήματι καινοτάφῳ;
p. 421. τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσεφώνεε Γέσσιος εὐθύς·
Βαύκαλε, τὸ στῆνος καὶ θάνατον παρέχει.

LXV.

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσσιον ὤλεσαν ὅρκοις,
τῶν μεγάλων ὑπάτων θῶκον ὑποσχόμενοι.
ὢ γένος ἀνθρώπων ἀνεμώλιον, αὐτοχόλωτον.
μέχρι τέλες βιότε μηδὲν ἐπιστάμενον.

LXVI.

Τὴν Αμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέσσιος ἔγνω,
τῷ ξενικῷ θανάτῳ ἐγγύθεν ἐρχόμενος,
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο, καὶ τὸ μάθημα,
καὶ τὲς πειθομένες ἀστρολόγοις ἀλόγως.

LXVII.

Οὐκ ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς·
καὶ χωλός περ ἐὼν, ἔδραμες εἰς Αΐδην,

Γέσσιε

Γέσσιε Μοιράων τροχαλώτερε· ἐκ προκοπῆς γὰρ, T. II.
ἣν εἶχες κατὰ νῦν, ἐξεκόπης βιότυ.

LXVIII.

Γέσσιος ἐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ Μοίρης·
αὐτὸς τὴν Μοῖραν πρῦλαβεν εἰς Αΐδην.

LXIX.

Μήπω θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ελληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες·
ὄνειρον, εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
ἐζῶμεν ἡμεῖς, τῦ βίυ τεθνηκότος.

LXX. p. 428.

Ω τῆς μεγίςης τῦ φθόνυ πονηρίας.
τὸν εὐτυχῆ μισεῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
ὕτως ἀνόητοι τῷ φθόνῳ πλανώμεθα,
ὕτως ἑτοίμως μωρίᾳ δυλεύομεν.
Ελληνές ἐςμεν ἄνδρες ἐσποδωμένοι,
νεκρῶν ἔχοντες ἐλπίδας τεθαμμένων.
ἀνεςράφη γὰρ πάντα νῦν τὰ πράγματα.

LXXI.

Οταν συγῆ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
ὗτος μεγίςην μωρίαν κατεισάγει.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιςον ἐκ φθόνυ δεδεγμένος.
δεῖ γὰρ φιλεῖν ἐκεῖνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

T. II. LXXII.

Τύχη καπηλεύουσα πάντα τὸν βίον,
ἀσυγκέραστον τὴν φύσιν κεκτημένη,
καὶ συγκυκῶσα καὶ μεταντλοῦσα πάλιν,
καὐτὴ κάπηλός ἐστι νῦν τις, ὦ θεά,
τέχνην λαχοῦσα, τὴν τρόπων ἐπαξίαν.

LXXIII.

Ανεστράφησαν, ὡς ὁρῶ, τὰ πράγματα,
καὶ τὴν Τύχην νῦν δυστυχοῦσαν εἴδομεν.

LXXIV.

Καὶ σὺ Τύχη δέσποινα, τύχην ἀτυχῆ πόθεν ἔσχες;
ἡ παρέχουσα τύχας πῶς ἀτυχὴς γέγονας;
p. 423. μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ ῥεύματα, καὶ σὺ διδάσκου
τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ἃς παρέχεις ἑτέροις.

LXXV.

Καὶ σὺ Τύχη λοιπὸν μεταβαλλομένη καταπαίζου,
μηδὲ τύχης τῆς σῆς ὕστατα φεισαμένη·
ἡ πρὶν νηὸν ἔχουσα, καπηλεύεις μετὰ γῆρας,
θερμοδότις μερόπων νῦν ἀναφαινομένη.
νῦν ὁσίως στένε καὶ σὺ τεὸν πάθος, ἄστατε δαῖμον,
τὴν σὴν, ὡς μερόπων, νῦν μετάγουσα τύχην.

LXXVI.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων, ὡς πάθος αἰσχρότατον.

LXXVII.

Η μεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπή·
μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω,

ὃς λαλέειν εἰδὼς, ἑτέρȣς ἐδίδασκε σιωπᾶν, T. II.

φάρμακον ἡσυχίης ἐγκρατὲς εὑράμενος.

LXXVIII.

Ὑβρίζεις· τί τὸ θαῦμα; τί δυσχερές; ἀλλὰ φέρω σε.

τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

LXXIX.

Πολλὰ λαλεῖς, ἄνθρωπε, χαμαὶ δὲ τίθῃ μετὰ μικρόν.

σίγα, καὶ μελέτα ζῶν ἔτι τὸν θάνατον.

LXXX. p. 424.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς

ὕβριζεν φαίνων, ȣ̓δὲ τὸ φῶς ἐπόθȣν.

LXXXI.

Οὐκ ἐμὲ, τὴν πενίην δὲ καθύβρισας. εἰ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς

ἦν ἐπὶ γῆς πτωχὸς, καὐτὸς ἔπασχεν ὕβριν.

LXXXII.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; τί με μισεῖς ȣ̓κ ἀδικȣ̃ντα;

παῖσμα τόδ' ἐςὶ Τύχης, ȣ̓κ ἀδίκημα τρόπων.

LXXXIII.

Αἰνίζειν μὲν ἄριςον· ὁ δὲ ψόγος ἔχθεος ἀρχή.

ἀλλὰ κακῶς εἰπεῖν, Ἀττικόν ἐςι μέλι.

LXXXIV.

Εἰ μοναχοὶ, τί τοσοίδε; τοσοίδε γε, πῶς πάλι μȣ̃νοι;

ὦ πληθὺς μοναχῶν ψευσαμένη μονάδα.

LXXVII. 3. Fort. ἑτάρȣς.

T. II.

LXXXV.

Τῷ πτισάνην πωλῦντι τὸ κελλίον ἐχθὲς ἔδωκα,
καὶ φοβερὸν πύκτην σήμερον εὗρον ἔσω.
ὡς δ' ἔλεγον, Σὺ τίς εἶ; πόθεν ἤλυθες ἡμέτερον δῶ;
πυγμαχίης κατ' ἐμῦ χεῖρας ἀνέσχεν ἄνω.
ψύττα δ' ἐγὼ κατέτεινα, φοβεύμενος ἄγριον ἄνδρα,
τὸν πτισανᾶν πύκτην ἐξαπίνης ὁρόων
ἀλλά σε, πρὸς πύκτυ Πολυδεύκεος, ἠδὲ καὶ αὐτῦ
Κάςορος, ἱκνῦμαι, καὶ Διὸς ἱκεσίυ,
p. 425 τὸν πύκτην ἀπόκρυσον, ἐμὸν χόλον. ὐ δύναμαι γὰρ
πυκτεύειν καθάπαξ μηνὸς ἐπερχομένυ.

LXXXVI.

Ὢ τῆς ταχίςης ἁρπαγῆς τῆς τῦ βίυ·
ἀνὴρ δανειςὴς τῶν χρόνων γλύφων τόκυς
τέθνηκεν εὐθὺς ἐν ῥοπῆς καιρῷ βραχεῖ,
ἐν δακτύλοισι τὺς τόκυς σφίγγων ἔτι.

LXXXVII.

Δακτυλικὴν ψῆφόν τις ἔχων περὶ δάκτυλα χειρῶν
ψήφῳ τῦ θανάτυ πρῦλαβεν εἰς Αΐδην.
ζῇ δ' ἡ ψῆφος νῦν τῦ ψηφίζοντος ἑταίρη,
ψυχῆς ἁρπαγίμης ἔνθεν ἐλαυνομένης.

LXXXVIII.

Χωλὸν ἔχεις τὸν νῦν, ὡς τὸν πόδα· καὶ γὰρ ἀληθῶς
εἰκόνα τῶν ἐντὸς σὴ φύσις ἐκτὸς ἔχει.

LXXXIX.

Υἱὸν ἔχεις τὸν Ερωτα, γυναῖκα δὲ τὴν Αφροδίτην.
ὐκ ἀδίκως, χαλκεῦ, τὸν πόδα χωλὸν ἔχεις.

XC. T. II.

Πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες εἰσὶ, καὶ εἴ τι
ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄλλο πέφυκε πάθος.
ἀλλ' ὁ λογισμὸν ἔχων τῷ πλησίον ὐκ ἀναφαίνει,
ἔνδον ἀποκρύπτων τῇ συνέσει τὸ πάθος.
σῆς δὲ θύρα ψυχῆς ἀναπέπταται, ὐδένα λήθεις
ὔτε καταπτήσσων, ὔτε θρασυνόμενος.

XCI. p. 426.

Εἰπὲ πόθεν σὺ μετρεῖς κόσμον καὶ πείρατα γαίης,
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέρων ὀλίγον.
σαυτὸν ἀρίθμησον πρότερον, καὶ γνῶθι σεαυτὸν,
καὶ τότ' ἀριθμήσεις γαῖαν ἀπειρεσίην.
εἰ δ' ὀλίγον πηλὸν τῦ σώματος ὐκ ἀπαριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γνῶναι τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα;

XCII.

Τὸν θῶ, καὶ τὰς κνῆ, τάν τ' ἀσπίδα, καὶ δόρυ, καὶ κρᾶ
Γορδιοπριλάριος ἄνθετο Τιμοθέῳ.

XCIII.

Νῖκαι πάρεσμεν, αἱ γελῶσαι παρθένοι,
νίκας φέρυσαι τῇ φιλοχρήστῳ πόλει.
ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ φιλῦντες τὴν πόλιν,
πρέποντα Νίκαις ἐντυπῦντες σχήματα.

XCIV.

Γυμνὸς Ερως, διὰ τῦτο γελᾷ καὶ μείλιχός ἐστιν·
ὐ γὰρ ἔχει τόξον, καὶ πυρόεντα βέλη.
ὐδὲ μάτην παλάμαις κατέχει δελφῖνα καὶ ἄνθος·
τῇ μὲν γὰρ γαῖαν, τῇ δὲ θάλασσαν ἔχει.

T. II. XCV.

Χαλκοτύπος τὸν Ἔρωτα μεταλλάξας ἐπόησε
τήγανον, ἐκ ἀλόγως, ὅττι καὶ αὐτὸ φλέγει.

p. 427. XCVI.

Νηδὺν ἀναίσχυντον ςιβαροῖς ἤσχυνα λογισμοῖς,
σωφροσύνῃ κολάσας ἔντερον ἀργαλέον.
εἰ γὰρ ἔχω τὸν νῦν ἐπικείμενον ὕψόθι γαςρὸς,
πῶς μὴ νικήσω τὴν ὑποτασσομένην;

XCVII.

Γαςέρα μισήσειε θεὸς, καὶ βρώματα γαςρός·
εἵνεκα γὰρ τέτων σωφροσύνη λύεται.

XCVIII.

Ἐκλήθην παρὰ σῦ τῦ ῥήτορος. εἰ δ' ἀπελείφθην,
τὴν τιμὴν ἀπέχω, καὶ πλέον εἰμὶ φίλος.
ἐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ φαγεῖν κρίνεσα γέγηθεν,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθομένη τρέφεται.

XCIX.

Φεῦγε Λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ
εἶπε, κατὰ ςέρνων ἆορ ἀνασχομένη·
Ζώων μὲν σέο ματρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις,
καὶ κρατερᾶς Σπάρτας πάτρια θεσμὰ λύεις·
ἢν δὲ θάνῃς παλάμῃσιν ἐμαῖς, μάτηρ μὲν ἀκέσω
δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένα.

C.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον. ἢ μάθε παίζειν,
τὴν σπεδὴν μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

CI.[a] T.III.p.332.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλῶν πεφυκότα,
χρηςὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

CI.[b] T.II. p.428.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρε. εἰ δ' ἀγανακτεῖς
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

CII.

Δακρυχέων γενόμην, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὗρον ὅλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενὲς, οἰκτρὸν,
συρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

CIII.

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνός θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος;

CIV.

Πλῶς σφαλερὸς τὸ ζῆν· χειμαζόμενοι γὰρ ἐν αὐτῷ
πολλάκι ναυηγῶν πταίομεν οἰκτότερα.
τὴν δὲ Τύχην βιότοιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
ὡς ἐπὶ τῶ πελάγως, ἀμφίβολοι πλέομεν·
οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοΐῃ, οἱ δ' ἔμπαλιν. ἀλλ' ἅμα πάντες
εἰς ἕνα τὸν κατὰ γῆς ὅρμον ἀπερχόμεθα.

CV.

Ογχνη, χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόνος, ἧς μὲν ἐφ' ὑγρῷ
φλοιῷ πτόρθον ἔδησα θέρει· πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ
ῥιζωθεὶς, δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
νέρθε μὲν ἀχρὰς ἔτ' ἐςιν, ὕπερθε δ' ἄρ' εὔπνοος ὄγχνη.

T.II.p.429.

CVI.

Ἀχρὰς ἔην, ὄγχνην σέο κλωσὶ μυρίπνοον ἧκα.
δένδρῳ πτόρθος ἐρεῖ, Τὴν χάριν εἴς σε φέρω.

CVII.

Βέλτερόν ἐςι Τύχης καὶ θλιβομένης ἀνέχεσθαι,
ἢ τῶν πλϐτϐντων τῆς ὑπερηφανίης.

CVIII.

Ἐλπίδος ὐδὲ Τύχης ἔτι μοι μέλει, ὐδ' ἀλεγίζω
λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶ·
ὕβριςὴν πενίης πλῦτον ἀποςρέφομαι.

CIX.

Οὐκ ἀλόγως ἐν ζωϋφίοις δύναμίν τινα θείαν
εἶναι ἔφην. χθὲς γῦν ζωΰφι' ἐν χρονίῳ
ἠπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα,
καὶ γέγονεν ταχέως, οἷα κρότων, ὑγιής.

CX.

Χρυσὲ πάτερ κολάκων ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱὲ,
καὶ τὸ ἔχειν σε, φόβος· καὶ μὴ ἔχειν σ', ὀδύνη.

CXI.

Πλϐτεῖς, καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μετὰ σαυτῦ
τὸν πλῦτον σύρεις, εἰς σορὸν ἑλκόμενος;
τὸν πλῦτον συνάγεις δαπανῶν χρόνον· ὐ δύνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῦσαι μέτρα περισσότερα.

CIX. 4. Vat. Cod. καὶ γέγονα.

CXII.

T.II. p.430.

Φεύγετε τȣ̀ς πλȣτȣ͂ντας, ἀναιδέας, οἰκοτυράννȣς,
μισȣ͂ντας πενίην μητέρα σωφροσύνης.

CXIII.

Τὴν Κίρκην ȣ̓ φημι, καθὼς εἴρηκεν Ομηρος,
ἀντ' ἀνδρῶν ποιεῖν ἢ σύας, ἠὲ λύκȣς,
τȣ̀ς αὐτῇ προσιόντας. ἑταίρα δ' ȣ͂σα πανȣ͂ργος,
τȣ̀ς δελεασθέντας πτωχοτάτȣς ἐποίει.
τῶν δ' ἀνθρωπείων ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
εἶτ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μηδὲν ἔχοντας ἔτι
ἔτρεφεν, ἔνδον ἔχȣσα, δίκην ζώων ἀλογίστων.
ἔμφρων δ' ὢν Οδυσεὺς, τὴν φιλότητα φυγὼν,
ȣ̓χ Ερμȣ͂, φύσεως δ' ἰδίας δώρημα, λογισμὸν
εἶχε, γοητείας φάρμακον ἀντίπαλον.

CXIV.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πένης βροτὸς, ȣ̓δ' ἀποθνήσκει·
καὶ ζῆν γὰρ δοκέων, ὡς νέκυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχας μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες,
ȣ͂τοι τὸν θάνατον πτῶσιν ἔχȣσι βίȣ.

CXV.

Οταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τȣ̀ς λόγȣς,
τῆς παρθένȣ τὸν οἶκον ἀστρῷον βλέπων.
εἰς ȣ̓ρανὸν γάρ ἐστι σȣ͂ τὰ πράγματα,
Υπατία σεμνὴ, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς σοφῆς παιδεύσεως.

T.II. p.431.

CXVI.

Πολλάκις ἐξέτησα τεὴν φιλότητα καὶ ὕβριν·
καὶ πολὺ κȣφοτέρην σὴν φιλότητα μαθὼν,
λοιδορίην δὲ ῥέπȣσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
μηκέτι βαςάζων ὕβριν ἀτιμοτάτην.

CXVII.

Αν μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην,
Τύχην τε πόρνης ῥεύμασιν κινȣμένην,
ὀδύνην ἑαυτοῖς προξενȣ͂μεν πάντοτε,
ἀναξίȣς ὁρῶντες εὐτυχεςέρȣς.

CXVIII.

Εὖγε λέγων, τὸν Καιρὸν ἔφης θεὸν, εὖγε, Μένανδρε,
ὡς ἀνὴρ Μȣσῶν καὶ Χαρίτων τρόφιμος.
πολλάκι γὰρ τȣ͂ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον,
προσπεσὸν εὐκαίρως εὗρέ τι ταὐτόματον.

CXIX.

Οὐ λόγον, ȣ̓ νόμον οἶδε Τύχη, μερόπων δὲ τυραννεῖ,
τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ῥεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοισι ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίȣς,
ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

CXX.

Παίγνιόν ἐςι Τύχης μερόπων βίος, οἰκτρὸς, ἀλήτης,
πλȣ́τȣ καὶ πενίης μεσσόθι ῥεμβόμενος.
καὶ τȣ̀ς μὲν κατάγȣσα πάλιν σφαιρηδὸν ἀείρει,
τȣ̀ς δ᾽ ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς Αΐδην κατάγει.

CXXI.

T. II. p. 432.

Ὅταν λογισμοῖς καταμάθω τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους μεταβολὰς τὰς τοῦ βίου,
καὶ ῥεῦμ᾽ ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου Τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἀποστερεῖ,
τότε κατ᾽ ἐμαυτὸν τῇ πλάνῃ σκοτούμενος,
μισῶ τὰ πάντα, τῆς ἀδηλίας χάριν.
οἵῳ τρόπῳ γὰρ περιγένωμαι τῆς Τύχης,
τῆς ἐξ ἀδήλου φαινομένης ἐν τῷ βίῳ,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κεκτημένης;

CXXII.

Ἂν μνήμην, ἄνθρωπε, λάβῃς ὁ πατήρ σε τί ποιῶν
ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.
ἀλλ᾽ ὁ Πλάτων σοὶ τῦφον ὀνειρώσσων ἐνέφυσεν,
ἀθάνατόν σε λέγων, καὶ φυτὸν οὐράνιον.
ἐκ πηλοῦ γέγονας· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτο μὲν οὕτως
εἴπ᾽ ἄν τις, κοσμῶν πλάσματι σεμνοτέρῳ.
εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινὸν, ἐξ ἀκολάστου
λαγνείας γέγονας, καὶ μιαρᾶς ῥανίδος.

CXXIII.

Ἠέρα λεπταλέον μυκτηρόθεν ἀμπνείοντες
ζώομεν, ἠελίου λαμπάδα δερκόμενοι,
πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον· ὄργανα δ᾽ ἐσμὲν,
αὔραις ζωογόνοις πνεύματα δεχνύμενοι.
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμῃ σφίγξειεν ἀϋτμὴν,
ψυχὴν συλήσας, εἰς Ἀΐδην κατάγει.

CXXIII. 6. Scr. κατάγοι.

T.II.p.433. ὕτως ὐδὲν ἐόντες, ἀγηνορίῃ τρεφόμεσθα,
πνοιῆς ἐξ ὀλίγης ἠέρα βοσκόμενοι.

CXXIV.

Ο φθόνος οἰκτιρμῦ, κατὰ Πίνδαρον, ἐςὶν ἀμείνων.
οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχυσι βίον·
τὺς δὲ λίαν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἴην
μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
ἡ μεσότης γὰρ ἄριςον, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
κινδύνυς ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

CXXV.

Η φύσις ἐξεῦρεν, φιλίης θεσμὺς ἀγαπῶσα,
τῶν ἀποδημύντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάρτην, τὸ μέλαν, τὰ χαράγματα χειρὸς,
σύμβολα τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης.

CXXVI.

Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μερίμνα καὶ μελέτω σοί.
εἰ δὲ μέλει περὶ σῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
ὔτε μεριμνήσεις δίχα δαίμονος, ὔτ' ἀμελήσεις·
ἀλλ' ἵνα σοί τι μέλῃ, δαίμονι τῦτο μέλει.

CXXVII.

Τίπτε μάτην, ἄνθρωπε, πονεῖς, καὶ πάντα ταράσσεις,
κλήρῳ δυλεύων τῷ κατὰ τὴν γένεσιν;
τύτῳ σαυτὸν ἄφες, τῷ δαίμονι μὴ φιλονείκει·
σὴν δὲ τύχην σέργων, ἡσυχίην ἀγάπα.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζεο, καὶ παρὰ μοίρην,
εἰ δυνατὸν, ψυχὴν τερπομένην μετάγειν.

CXXVIII.

T.II. p.434.

Νυκτὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ,
τοῦ προτέροιο βίου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθεσινῆς διαγωγῆς,
τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι.
μὴ τοίνυν λέγε σαυτὸν ἐτῶν πρεσβῦτα περισσῶν,
τῶν γὰρ ἀπελθόντων σήμερον οὐ μετέχεις.

CXXIX.

Ὢ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενθήσατε.
ἡμεῖς καθεζόμεσθα καὶ κοιμώμεθα,
μοχθοῦντες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,
τρέχει καθ' ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φέρων ἑκάστου τῷ βίῳ καταστροφήν.

CXXX.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τρεφόμεσθα
ὡς ἀγέλη χοίρων σφαζομένων ἀλόγως.

CXXXI.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, Ἀιδης, Μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
καὶ δεσμὸς κρατερὸς, καὶ κόλασις βασάνων.
ἀλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
τοῦ θανάτου, φεύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

CXXXII.

Οὐ ποιεῖ θάνατον μόνον ἡ φθίσις· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.

CXXXII. 1. Cod. ἡ φύσις.

T.II.p.435. τȣ̃ δ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος Ἡρακλείας,
τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, μάρτυς, ὁ τȣ̃το παθών.

CXXXIII.

Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα χάλκεον υἷα,
τὸν πρὶν ἐν εὐχωλαῖς, νῦν παραριπτόμενον.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον· Ἀλεξίκακε τρισέληνε,
μηδέποθ' ἡττηθεὶς, σήμερον ἐξετάθης.
νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προσέειπε παραςάς·
Καιρῷ δȣλεύειν, καὶ θεὸς ὢν, ἔμαθον.

CXXXIV.

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων ἐθέλει κολάκων ἀνέχεσθαι,
πολλȣ̀ς ἐκδώσει τοῖς μιαροῖς ςόμασιν·
ὥςε χρὴ τὸν ἄριςον, ἀπεχθαίροντα δικαίως,
ὡς κόλακας μισεῖν τȣ̀ς κολακευομένȣς.

CXXXV.

Οὐδεὶς καὶ καθαρὸς καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων·
ἓν γὰρ ἑνὸς δοκέει δόγματος ἀντίπαλον·
τὸ γλυκὺ τȣ̃ κλέπτοντος, ὑπερφιάλȣ δὲ τὸ ἁγνόν.
ὄργανα τῆς ἀρχῆς ταῦτα δύ' ἐςὶ πάθη.

CXXXVI.

Εἶναι νομίζω φιλόσοφον καὶ τὸν θεὸν,
βλασφημίαις τὸν εὐθὺς ȣ̓ θυμȣ́μενον,
χρόνῳ δ' ἐπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν πονηρῶν καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

p. 436. CXXXVII.

Μήποτε δȣλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένοιτο·
ἐςὶ παροιμιακόν. τῷ δέ θ' ὅμοιον ἐρῶ.

μήτε δίκην δικάσειεν ἀνὴρ γεγονὼς δικολέκτης, T. II.
μηδ᾽ ἂν Ισοκράτεος ῥητορικώτερος ᾖ.
πᾶς γὰρ ὁ μισθαρνεῖν εἰθισμένος, ἐδ᾽ ἐν ἑταίρῳ
σεμνότερον δικάσαι, μὴ ῥυπαρῶς, δύναται.

CXXXVIII.

Εἰ θεὸς ἡ Φήμη, κεχολωμένη ἐςὶ καὶ αὐτὴ
Ελλησι, σφαλεροῖς ἐξαπατῶσα λόγοις.
Φήμη δ᾽, ἄν τι πάθῃς, ἀναφαίνεται εὐθὺς ἀληθής·
πολλάκι καὶ Φήμην ἔφθασεν ἡ ταχυτής.

CXXXIX.

Ανδροφόνῳ σαθρὸν παρὰ τειχίον ὑπνώοντι
νυκτὸς ἐπιςῆναι φασὶ Σάραπιν ὄναρ,
καὶ χρησμῳδῆσαι· Κατακείμενος ἕτος, ἀγίςω,
καὶ κοιμῶ μεταβὰς, ὦ τάλας ἀλλαχόθι.
ὃς δὲ διϋπνισθεὶς μετέβη. τὸ δὲ σαθρὸν ἐκεῖνο
τειχίον ἐξαίφνης εὐθὺς ἔκειτο χαμαί.
σῶςρα δ᾽ ἕωθεν ἔθυε θεοῖς χαίρων ὁ κακεργος,
ἥδεσθαι νομίσας τὸν θεὸν ἀνδροφόνοις.
ἀλλ᾽ ὁ Σάραπις ἔχρησε, πάλιν διὰ νυκτὸς ἐπιςάς·
Κήδεσθαί με δοκεῖς ἄθλιε, τῶν ἀδίκων;
εἰ μὴ νῦν σε μεθῆκα θανεῖν. θάνατον μὲν ἄλυπον
νῦν ἔφυγες, ςαυρῷ δ᾽ ἴσθι φυλαττόμενος.

CXL. p. 437.

Ελπὶς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ὁδὸν εὗρον.
ὐκέτι γὰρ σφετέροις ἐπιτέρπομαι, ἔῤῥετε ἄμφω,

CXXXVIII. 3. Codd. φήμη δ᾽ ἀντιπαθής.

T. II. ὕνεκεν ἐν μερόπεσσι πολυπλανέες μάλα ἐϛέ.
ὅσσα γὰρ ἀτρεκέως ὐκ ἔσσεται, ὔμμες ἐν ἡμῖν
φάσματα, ὡς ἐν ὕπνῳ, ἐμβάλλετε, οἷά τ' ἐόντα.
ἔῤῥε κακὴ γλήνη, πολυώδυνε· ἔῤῥετε ἄμφω.
παίζοιτε, ϛροφέοιτε ὅσυς ἐμεῦ ὕϛερον ὄντας
εὕροιτ' ὐ νοέοντας ὅπερ θέμις ἐϛὶ νοῆσαι.

CXLI.

Ατρεκέως μάλα πᾶσι πλάνη Τύχη ἐϛὶ βροτοῖσι·
ἐϛὶ γὰρ ἀδρανέη, τὸ δ' ἐπιπλέον ὐδὲ πέλυσα.
γράψε τίς; οἶδε θεός· τίνος εἵνεκεν; οἶδε καὶ αὐτός.

CXLII.

Εσθλὰ λέγειν αἰεὶ πάντας, καλόν· αἰσχρὰ δὲ, δεινὸν,
κἂν ὦσιν τύτων ἄξιοι ὧν λέγομεν.

CXLIII.

Οταν θέλῃ τις ἡμέραν ἰδεῖν καλὴν,
συντυγχάνων σοὶ γίνεται καλήμερος·
τὐναντίον δὲ καί τις εἰ μέλλει παθεῖν,
μὴ συντυχὼν σοι γίνεται καχήμερος.

CXLIV.

Ρίπτε γόυς, μὴ κάμνε. πόσον χρόνον ἐνθάδε μίμνεις,
ὡς πρὸς ἐκεῖνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον;
πρὶν τοίνυν σκώληξι βορὴν, τύμβοις τε ῥιφῆναι,
μὴ δαμάσῃς ψυχὴν ζῶν ἔτι κρινομένην.

CXLV.

p. 438. Ψυλλὼ πρεσβυγενὴς τοῖς κληρονόμοις φθονέυσα,
αὐτὴ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέγονεν.

ἁλλομένη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Ἀΐδαο,
  ταῖς δαπάναις τὸ ζῆν σύμμετρον εὑρομένη.
πάντα φαγοῦσα βίον, συναπώλετο ταῖς δαπάναισιν·
  ἥλατο δ' εἰς Ἀΐδην, ὡς ἀπεκερμάτισε.

CXLVI.

Ἥρπασέ τις νύμφην, καὶ τὸν γάμον ἥρπασε δαίμων,
  ψυχῶν συλήσας τερπομένην ἀγέλην.
εἷς γάμος εἰκοσιπέντε τάφους ἔπλησε θανόντων,
  πάνδημος δὲ νεκρῶν εἷς γέγονεν θάλαμος.
νύμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε Πενθεῦ,
  ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις.

CXLVII.

Ζητῶν ἐξεῦρες βιότου τέλος, εὐτυχίης τε
  ἀρχὴν, τῆς ζωῆς πρὸς τέλος ἐρχομένην.
ἀλλ' ἔτυχες τιμῆς, ὦ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
  σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕστατα δεξάμενος.

Ε Λ Λ Α Δ Ι Ο Υ.

Εἰς βαφέα πλούσιον γενόμενον.

Βάπτων πάντα, βαφεῦ, καὶ χρωματίοις μεταβάλλων,
  καὶ πενίην βάψας, πλούσιος ἐξεφάνης.

T.II. p.439. # ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ.

I.

Τὲς κυκλίες τέτες, τὲς ΑΥΤΑΡ ΕΠΕΙΤΑ λέγοντας,
μισῶ, λωποδύτας ἀλλοτρίων ἐπέων.
καὶ διὰ τῦτ᾽ ἐλέγοις προσέχω πλέον· ὐδὲν ἔχω γὰρ
Παρθενίε κλέπτειν, ἢ πάλι Καλλιμάχε.
ΘΗΡΙ μὲν ΟΥΑΤΟΕΝΤΙ γενοίμην, εἴ ποτε γράψω,
εἴκελος, ΕΚ ΠΟΤΑΜΩΝ ΧΛΩΡΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙΑ.
οἱ δ᾽ ὕτως τὸν Ομηρον ἀναιδῶς λωποδυτῦσιν,
ὥςε γράφειν ἤδη ΜΗΝΙΝ ΑΕΙΔΕ ΘΕΑ.

II.

Εἰσὶ καὶ ἐν Μέσησιν Ερινύες, αἵ σε ποιῦσι
ποιητὴν, ἀνθ᾽ ὧν πολλὰ γράφεις ἀκρίτως.
τοίνυν σῦ δέομαι, γράφε πλείονα· μείζονα γάρ σοι
εὔξασθαι ταύτης ὐ δύναμαι μανίαν.

III.

Εἰ μὴ χαίρω, Φλῶρε, γενοίμην δάκτυλος, ἢ πὲς
εἷς τῶν σῶν τέτων τῶν κατατεινομένων.
χαίρω, νὴ τὸν κλῆρον, ὃν ἐξεκλήρησας ἐν ἄθλοις,
ὡς περὶ χοιρείης τῦ ςεφάνε μερίδος.
τοιγὰρ θάρσει, Φλῶρε, καὶ εὔθυμος πάλι γίνε·
ὕτω νικῆσαι καὶ δόλιχον δύνασαι.

IV.

T. II. p. 440.

Χαλκὸν ἔχων, πῶς ὐδὲν ἔχεις; μάθε· πάντα δανείζεις.
ὕτως ὐδὲν ἔχεις αὐτὸς, ἵν' ἄλλος ἔχῃ.

V.

Αδε Πολυκλείτοιο Πολυξένα, ὐδέ τις ἄλλα
χεὶρ ἔθιγεν τύτυ δαιμονίυ πίνακος.
Ηρας ἔργον ἀδελφόν. ἴδ' ὡς πέπλοιο ῥαγέντος,
τὰν αἰδῶ γυμνὰν σώφρονι κρύπτε πέπλῳ.
λίσσεται ἁ τλάμων ψυχᾶς ὕπερ· ἐν βλεφάροις δὲ
παρθενικᾶς ὁ Φρυγῶν κεῖται ὅλος πόλεμος.

ΓΑΥΡΑΔΑ.

ᵃΑχὼ φίλα μοι συγκατάινεσόν τι. ᵝτί;
ᵃἐρῶ κορίσκας· ἁ δέ μ' ὐ φιλεῖ. ᵝφιλεῖ.
ᵃπρᾶξαι δ' ὁ Καιρὸς καιρὸν ὐ φέρει. ᵝφέρει.
ᵃτὺ τοίνυν αὐτᾷ λέξον ὡς ἐρῶ. ᵝἐρῶ.
ᵃκαὶ πίστιν αὐτᾷ κερμάτων τὺ δός. ᵝτὺ δός.
ᵃΑχὼ, τί λοιπὸν, ἢ πόθυ τυχεῖν; ᵝτυχεῖν.

V. 4. Fort. κρύπτε χερί.

T.II. p.441. # ΠΡΟΚΛΟΥ ΛΥΚΙΟΥ.

I.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Κλῦθι πυρὸς νοεροῦ βασιλεῦ, χρυσήνιε Τιτὰν,
κλῦθι φάους ταμία, ζωαρκέος, ὦ ἄνα, πηγῆς
αὐτὸς ἔχων κληῖδα, καὶ ὑλαίοις ἐνὶ κόσμοις
ὑψόθεν ἁρμονίης ῥύμα πλούσιον ἐξοχετεύων.
κέκλυθι· μεσσατίην γὰρ ἔχων ὑπὲρ αἰθέρος ἕδρην,
καὶ κόσμου κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον,
πάντα τεῆς ἔπλησας ἐγερσινόοιο προνοίης.
ζωσάμενοι δὲ πλάνητες ἀειθαλέας σέο πυρσοὺς,
αἰὲν ὑπ' ἀλλήκτοισι καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις,
ζωογόνους πέμπουσιν ἐπιχθονίοις ῥαθάμιγγας.
πᾶσα δ' ὑφ' ὑμετέρῃσι παλιννόστοισι διφρείαις,
Ὡράων κατὰ θεσμὸν, ἀνεβλάστησε γενέθλα.
στοιχείων δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων
παύσατο, σεῖο φανέντος ἀπ' ἀρρήτου γενετῆρος.
σοὶ δ' ὑπὸ Μοιράων χορὸς εἴκαθεν ἀστυφέλικτος·
ἂψ δὲ μεταστρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
εὖτ' ἐθέλεις· πέρι γὰρ κρατέεις πέρι δ' ἶφι ἀνάσσεις.
σειρῆς δ' ὑμετέρης βασιλεὺς θεοπειθέος οἴμης
ἐξέθορεν Φοῖβος· κιθάρῃ δ' ὕπο θέσκελα μέλπων,
εὐνάζει μέγα κῦμα βαρυφλοίσβοιο γενέθλης.
p. 442. σῆς δ' ἀπὸ μειλιχόδωρος ἀλεξικάκου θιασείης
Παιήων βλάστησεν, ἑὴν δ' ἐπέτασσεν ὑγείην,

πλήσας ἁρμονίης παναπήμονος εὐρέα κόσμον.
σὲ κλυτὸν ὑμνείουσι Διωνύσοιο τοκῆα·
ὕλης δ' αὖ νεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εὔϊον Ἄττιν,
ἄλλοι δ' ἁβρὸν Ἄδωνιν ἐπευφήμισσαν ἀοιδοί.
δειμαίνουσι δὲ σεῖο θοῆς μάστιγος ἀπειλὴν
δαίμονες ἀνθρώπων δηλήμονες, ἀγριόθυμοι,
ψυχαῖς ἡμετέραις δειλῶν κακὰ πορσύνοντες,
ὄφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖτμα βαρυσμαράγου βιότοιο
σώματος ὀτλεύωσιν ὕπο, ζυγόδεσμα ποθοῦσαι,
ὑψιτενοῦς δὲ λάθοιντο πατρὸς πολυφεγγέος αὐλῆς.
ἀλλὰ θεῶν πανάριστε, πυριστεφὲς, ὄλβιε δαῖμον,
εἰκὼν παγγενέταο θεοῦ, ψυχῶν ἀναγωγεῦ,
κέκλυθι, καί με κάθηρον ἁμαρτάδος αἰὲν ἁπάσης·
δέχνυσο δ' ἱκεσίην πολυδάκρυον, ἐκ δ' ἐμὲ λυγρῶν
ῥύεο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνευθε φυλάσσοις,
πρηΰνων θοὸν ὄμμα Δίκης, ἣ πάντα δέδορκεν.
αἰεὶ δ' ὑμετέραισιν ἀλεξικάκοισιν ἀγωγαῖς
ψυχῇ μὲν φάος ἁγνὸν ἐμῇ πολύολβον ὀπάζοις,
ἀχλὺν ἀποσκεδάσας ὀλεσίμβροτον, ἰολόχευτον·
σώματι δ' ἀρτεμίην τε καὶ ἀγλαόδωρον ὑγείην.
εὐκλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ, προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
Μουσάων ἐρασιπλοκάμων δώροισι μελοίμην.
ὄλβον δ' ἀστυφέλικτον ἀπ' εὐσεβίης ἐρατεινῆς,
εἴκε θέλῃς, δὸς, ἄναξ· δύνασαι γὰρ ἅπαντα τελέσσαι
ῥηϊδίως, κρατερὴν ὃς ἔχεις καὶ ἀπείριτον ἀλκήν.
εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἑλιξοπόροισιν ἀτράκτοις
ἀστεροδινήτοις ὑπὸ νήμασιν οὐλοὸν ἄμμιν
ἔρχεται, αὐτὸς ἔρυκε τεῇ μεγάλῃ τόδε ῥιπῇ.

T.II.p.443.

II.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΥΣΑΣ.

Ὑμνέομεν, μερόπων ἀναγώγιον ὑμνέομεν φῶς,
ἐννέα θυγατέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνους,
αἳ ψυχάς, κατὰ βένθος ἀλωομένας βιότοιο,
ἀχράντοις τελετῆσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων,
γηγενέων ῥύσαντο δυσαντήτων ὀδυνάων,
καὶ σπεύδειν ἐδίδαξαν ὑπὲρ βαθυχεύμονα λήθην
ἴχνος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
ἔνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ᾽ εἰς γενεθλήϊον ἀκτὴν
κάππεσον, ὑλοτραφέσσι περὶ κλήροισι μανεῖσαι.
ἀλλὰ, θεαὶ, καὶ ἐμεῖο πολύπτοιητον ἐρωὴν
παύσατε, καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις·
μηδέ μ᾽ ἀποπλάγξειεν δεισιθέων γένος ἀνδρῶν
ἀτραπιτοῦ ζαθέης, ἐριφεγγέος, ἀγλαοκάρπου·
αἰεὶ δ᾽ ἐξ ὁμάδοιο πολυπλάγκτοιο γενέθλης
ἕλκετ᾽ ἐμὴν ψυχὴν πανάλήμονα πρὸς φάος ἁγνὸν,
ὑμετέρων βρίθουσαν ἀεξινόων ἀπὸ βίβλων,
καὶ κλέος εὐεπίης φρενοθελγέος αἰὲν ἔχουσαν.
κλῦτε θεοὶ σοφίης ἱερῆς οἴηκας ἔχοντες,
οἳ ψυχὰς μερόπων, ἀναγώγιον ἀψάμενοι πῦρ,
ἕλκετ᾽ ἐς ἀθανάτους, σκότιον κευθμῶνα λιπούσας,
ὕμνων ἀῤῥήτοισι καθηράμενοι τελετῇσι·
κλῦτε σαωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ᾽ ἀπὸ βίβλων
νεύσατ᾽ ἐμοὶ φάος ἁγνὸν, ἀποσκεδάσαντες ὁμίχλην,
ὄφρα κεν εὖ γνώω θεὸν ἄμβροτον, ἠδὲ καὶ ἄνδρα·
μηδ᾽ ἐμὲ ληθαίοις ὑπὸ χεύμασιν οὐλοὰ ῥέζων
δαίμων αἰὲν ἔχοι, μακάρων ἀπάνευθεν ἐόντα.

T. II.

μὴ κρυερῆς γενέθλης ἐνὶ κύμασι πεπτωκυῖαν
ψυχὴν οὐκ ἐθέλουσαν ἐμὴν ἐπὶ δηρὸν ἀλᾶσθαι p. 444.
Ποινή τις κρυόεσσα βίου δεσμοῖσι πεδήσῃ.
ἀλλὰ θεοὶ σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες,
κέκλυτ', ἐπειγομένῳ δὲ πρὸς ὑψιφόρητον ἀταρπὸν
ὄργια καὶ τελετὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μύθων.

III.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Α.

Ὑμνέομεν Λυκίων βασιληΐδα Κουραφροδίτην,
ἧς ποτ' ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς
πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμονες ἡγεμονῆες
ἱερὸν ἱδρύσαντο κατὰ πτολίεθρον ἄγαλμα,
σύμβολ' ἔχον νοεροῖο γάμου, νοερῶν ὑμεναίων
Ἡφαίστου πυρόεντος ἰδ' οὐρανίης Ἀφροδίτης·
καί ἑ θεὴν ὀνόμηναν Ὀλύμπιον, ἧς διὰ κάρτος
πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἔκφυγον ἰὸν,
ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα· τελεσσιγόνων δ' ἀπὸ λέκτρων
ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχύεσκε γενέθλη,
πάντῃ δ' ἠπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνη.
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρης ὑποδέχνυσο, πότνα, θυηλὴν
εὐεπίης· Λυκίων γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὶ καὶ αὐτός.
ψυχὴν δ' ἂψ ἀνάειρον ἀπ' αἴσχεος ἐς πολὺ κάλλος,
γηγενέος προφυγοῦσαν ὀλοΐιον οἶστρον ἐρωῆς.

IV. p. 445.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. Β.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον Ἀφρογενείης,
καὶ πηγὴν μεγάλην βασιλήϊον, ἧς ἄπο πάντες

T. II. ἀθάνατοι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν Ἔρωτες·
ὧν οἱ μὲν νοεροῖσιν ὀϊστεύουσι βελέμνοις
ψυχὰς, ὄφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαχοῦσαι
μητέρος ἰσχανόωσιν ἰδεῖν πυριφεγγέας αὐλάς·
οἱ δὲ πατρὸς βουλῇσιν, ἀλεξικάκοις τε προνοίαις,
ἱέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν,
ψυχαῖς ἵμερον ὦρσαν ἐπιχθονίου βιότοιο.
ἄλλοι δ᾽ ἐκ γαμίων ὀάρων πολυειδέας οἴμους
αἰὲν ὀπιπτεύουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φύτλης
ἀθάνατον τεύχωσι συμπαθέων γένος ἀνδρῶν·
πᾶσιν δ᾽ ἔργα μέμηλεν ἐρωτοτόκου Κυθερείης.
ἀλλὰ θεὰ, πάντη γὰρ ἔχεις ἀριήκοον οὖας,
εἴτε περισφίγγεις μέγαν Οὐρανὸν, ἔνθα σε φασὶν
ψυχὴν ἀενάου πέμπειν κόσμοιο θεείην·
εἴτε καὶ ἑπτὰ κύκλων ὕπερ ἄντυγας αἰθέρι ναίεις,
σειραῖς ἡμετέραις δυνάμεις προχέουσ᾽ ἀδαμάστους·
κέκλυθι, καὶ πολύμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορείην
ἰθύνοις σέο, πότνα, δικαιοτάτοισι βελέμνοις,
οὐχ ὁσίων παύουσα πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.

p. 446.

V.

Ῥηγίνου μελάθροισι τὸν εὐάστην Διόνυσον
δέρκεο, δεξιτερῇ χειρὶ κυπελλοφόρον,
ξανθὴν μὲν σφίγγοντα καρήατος αἴθοπι κισσῷ
χαίτην καὶ λαιῇ θυρσοφόρον παλάμῃ,
βαπτὰ δὲ πέπλα φέροντα κατὰ χροὸς αἵματι κόχλου,
καὶ στικτὴν νεβρείων ἀμφικρεμῆ χλαμύδα.
αὐτὸν Βάκχον ἄνακτα δόμων ἔντοσθε δέδορκας,
εὐξείνων εὐχαῖς ἵλαον ἑσταότα.

VI. T. II.

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμην γένος, ὃν Συριανὸς
ἐνθάδ᾽ ἀμοιβὸν ἑῆς θρέψε διδασκαλίης.
ξυνὸς δ᾽ ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τύμβος,
αἴθε δὲ καὶ ψυχὰς χῶρος ἕεις λελάχοι.

ΜΑΡΙΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΙΤΟΥ.

Εἰς τὸν Πρόκλȣ βίον.

Ἀθανάτοισι θεοῖς κεχαρισμένα πάντοτε ῥέζων
καὶ τάδ᾽ ἐπ᾽ εὐσεβέοντι νόῳ συνέγραψε Μαρῖνος.

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ. p. 447.

I.

Ἴλαθί μοι, φίλε Φοῖβε· σύ γ᾽ ἀθρόα τόξα τιταίνων
ἐβλήθης ὑπ᾽ Ἔρωτος ἐν ὠκυπόροισιν ὀϊςοῖς.

II.

Μαχλὰς εὐκροτάλοισιν ἀνευάζȣσα χορείαις,
δίζυγα παλλομένοισι τινάγμασι χαλκὸν ἀράσσει·

* * * * * * * *

τῆς μὲν ὑποκλέπτων πολιὴν τρίχα, γείτονα μοίρης.
ἠλεμάτοις ἀκτῖσι χαράσσεται ὄμματος αὐγή·
ψευδόμενον δ᾽ ἐρύθημα κατέγραφεν ἄχροος αἰδὼς,
ἀγλαΐῃ σέψασα νόθῃ κεκαλυμμένα μῆλα.

T. II. III.

Εἰς δοῦλον τυπτηθέντα παρ' αὐτοῦ, διὰ τὸ μὴ ἐπιδοῦναι σέλλιον ἐν ἀκροάσει.

Ἔδρην χαλκεόπεζον ἐπὶ προθύροις Ἑλικῶνος
εἰσήκει θεράπων τις ὕπερ νώτοιο μεμαρπώς,
οὐδ' ἔθελεν μογέοντι πορεῖν ἐπίβαθρον ἀοιδῆς.
τοὔνεκά μευ θώρηξεν ἰὸν πολύμητις ἀνάγκη . . .

* * * * * *

IV.

Εἰς κρύσαλλον ἔνδον ὕδωρ ἔχοντα.

Χιονέη κρύσαλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα
p. 448. δεῖξεν ἀκηρασίοιο παναίολον εἰκόνα κόσμου,
οὐρανὸν ἀγκὰς ἔχοντα βαρύκτυπον ἔνδοθι πόντον.

V.

Εἰπ' ἄγε μοι, κρύσαλλε, λίθῳ πεπυκασμένον ὕδωρ,
τίς πῆξεν; Βορέης. ἢ τίς ἔλυσε; Νότος.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

I.

Ἀντιπάτρην γυμνὴν εἴ τις Πάρθοισιν ἔδειξεν,
ἔκτοθεν ἂν στηλῶν Ἡρακλέους ἔφυγον.

II.

Εἰς Σάτυρον κρήνῃ ἐφεστῶτα, καὶ Ἔρωτα καθεύδοντα.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων·
θέλγω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κώματι παῖδα.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

T. II. p. 449.

I.

Η σοφίη σῖβον εὗρεν ἐς ὀρανόν· ὦ μέγα θαῦμα.
καὶ νόος ἐξ αὐτῶν ἦλθεν ἐπουρανίων.
ἤνιδε καὶ γυρὰ σφαίρας ἐπετάξατο νῶτα,
ἴσα δὲ κύκλα τομαῖς ὀχ ὁμαλαῖσι τέμε.
σκέπτεο τείρεα πάντα πρὸς ἄντυγα, τῆς ἔπι Τιτὰν
νύκτα ταλαντεύει καὶ φάος ἐρχόμενος.
δέξο ζωδιακῦ λοξώσιας, ὀδέ σε λήσει
κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσεως.

II.

Εἰς τὴν εἰκόνα τῆς αὐτῦ ἀδελφῆς.

Τῆς χρυσῆς εἰκὼν ἢ Κύπριδος, ἢ Στρατονίκης.

III.

Οἱ τρεῖς Τυνδαρίδαι, Κάστωρ, Ελένη, Πολυδεύκης.

ΤΡΩΪΛΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

p. 450.

Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε, τίνος χάριν, ἢ τίνι, λέξον.
Θ ἀντὶ παλαισμοσύνης θῆκε Λύρωνι πόλις.

T. II. ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εἰς τὴν εἰκόνα Φιλίππυ ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Ἐκ Φιλαδελφείης ξεινήϊα ταῦτα Φιλίππῳ.
φράζεο πῶς μνήμων ἡ πόλις εὐνομίης.

ΘΕΟΣΕΒΙΑΣ.

Εἶδεν Ακεςορίη τρία πένθεα. κείρατο χαίτην
πρῶτον ἐφ᾽ Ιπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ·
καὶ νῦν Αβλαβίυ γοερῷ περὶ σήματι κεῖται,
αἰδομένη μετ᾽ ἐκεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

p. 451. ΑΒΛΑΒΙΟΥ
ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ.

Εἰς δίσκον Ασκληπιάδυ.

Ἡφαιςός μ᾽ ἐτέλεσσε καμὼν χρόνῳ· ἀλλὰ Κυθήρη
ἀνδρὸς ἐξ θαλάμων εἵλετο λαθριδίως,
Αγχίσῃ δ᾽ ἔπορε κρυφίης μνημήϊον εὐνῆς·
καί μ᾽ Ασκληπιάδης εὗρε παρ᾽ Αἰνεάδαις.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ. T. II.

Εἰς Τέρπην κιθαρῳδὸν, ἐν σκιάδι τῇ Λακωνικῇ σύκῳ βληθέντα, καὶ ἀποθανόντα.

Τέρπης εὐφόρμιγγα κρέκων σκιάδεσσιν ἀοιδὰν
  κάτθανεν ἐξαπίνης ἐν Λακεδαιμονίοις,
ὐκ ἄορι πληγεὶς, ὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ
  χείλεα. φεῦ, προφάσεων ὐκ ἀπορεῖ θάνατος.

ΖΩΣΙΜΟΥ ΘΑΣΙΟΥ. p. 452.

I.

Σοὶ τάδε, Πὰν θηρευτὰ, ἀνηρτήσαντο σύναιμοι
  δίκτυα τριχθαδίης δῶρα κυναγεσίης.
Πίγρης μὲν πτανῶν, Κλείτωρ ἁλὸς, ὃς δ' ἀπὸ χέρσυ,
  Δᾶμις, τετραπόδων ἀγκύλος ἰχνελάτης.
ἀλλὰ σὺ κὴν δρυμοῖσι, καὶ εἰν ἁλὶ, καὶ διὰ μέσσης
  ἠέρος εὔαγρον τοῖσδε δίδυ κάματον.

II.

Τρισσὰ τάδε τρισσοὶ θηραγρέται, ἄλλος ἀπ' ἄλλης
  τέχνης, πρὸς νηῷ Πανὸς ἔθεντο λίνα.
Πίγρης μὲν πτανοῖσιν ἐφεὶς βόλον, ἐν δ' ἁλίοισι
  Κλείτωρ, ἐν θηρσὶ Δᾶμις ἐρημονόμοις.

T. II. τοὔνεκα, Πὰν, τὸν μέν τε δι' αἰθέρος, ὃν δ' ἀπὸ λόχμης,
τὸν δὲ δι' αἰγιαλῶν θὲς πολυαγρότερον.

III.

Βριθὺ μὲν ἀγραύλων τόδε δίκτυον ἄνθετο θηρῶν
Δᾶμις, καὶ Πίγρης πτηνολέτιν νεφέλην,
ἁπλότατον δ' ἅλι τοῦτο μιτοῤῥαφὲς ἀμφίβληστρον
Κλείτωρ, εὐθήρῳ Πανὶ προσευξάμενοι.
τοὔνεκα, Πὰν, κρατερῷ πόρε Δάμιδι λήϊδα θηρῶν,
Πίγρῃ δ' οἰωνῶν, Κλείτορι δ' εἰναλίων.

p. 453. IV.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι καὶ ἐν στονόεντι κυδοιμῷ
ῥύομ' ἀρειτόλμου θυμὸν Αναξιμένους,
ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὁπότ' ἔσχισε νῆα θάλασσα,
ἀσπὶς, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμενον σανίδος.
εἰμὶ δὲ κὴν πελάγει καὶ ἐπὶ χθονὸς ἔλπις ἐκείνῳ,
τὸν θρασὺν ἐκ διπλῶν ῥυσαμένη θανάτων.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Εἰς εἰκόνα Ανακρέοντος.

Τὸν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον,
Λυαῖ', Ανακρέοντα, Τήϊον κύκνον,
ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μεληδόνι·
λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
ῥιφεῖσα λώπευς πέζα, καὶ μονοζυγὲς
μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· χέλυς δ' ὅμως

τὸν εἰς Ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται· T. II.
ἀπτῶτα τήρει τὸν γεραιὸν, Εὐΐε.

ΚΥΡΟΥ. P. 454.

I.

Αἴθε πατήρ μ' ἐδίδαξε δασύτριχα μῆλα νομεύειν·
ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃς
συρίσδων καλάμοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας.
Πιερίδες φεύγωμεν ἐϋκτιμένην πόλιν, ἄλλην
πατρίδα μαστεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν
ὡς ὀλοοὶ κηφῆνες ἐδηλήσαντο μελίσσας.

II.

ΕΙΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Πάντα μὲν Αἰακίδαο φέρεις ἀριδείκετα ἔργα,
νόσφι λοχαίου ἔρωτος· ὀϊστεύεις δ' ἅτε Τεῦκρος,
ἀλλ' οὔ τοι νόθον ἦμαρ· ἔχεις δ' ἐρικυδέα μορφὴν
τὴν Ἀγαμεμνονίην, ἀλλ' οὐ φρένας οἶνος ὀρίνει·
ἐς πινυτὴν δ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι πάντα σ' ἐΐσκω,
ἀλλὰ κακῶν ἀπάνευθε δόλων· Πυλίου δὲ γέροντος
ἶσον ἀποστάζεις, βασιλεῦ, μελιηδέα φωνὴν,
πρὶν χρόνον ἀθρῆσαι τριτάτης ψαύοντα γενέθλης.

III.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες, Μαίης χρόνος. ἐς τρία δ' ἄλλα
ἔτρεχεν, ἀλλ' Ἀΐδης πικρὸν ἔπεμψε βέλος.

III. 1. Cod. Vat. Μαύης. Fort. Μαρίης.

T. II. Θηλυτέρην δ' ἥρπαξε ῥόδων καλύκεσσιν ὁμοίην,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης.

p. 455. IV.

Εἰς βαλανεῖον.

Κύπρις σὺν Χαρίτεσσι, καὶ υἱέϊ χρυσοβελέμνῳ
ἐνθάδε λυσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

V.

Εἰς Σοφίαν τὴν αὐτȣ̃ γυναῖκα.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἄγαλμα Δίκης προπάροιθε θυράων·
ȣ̓ γὰρ ἄνευθε δίκης ἔπρεπεν ἡ σοφίη.

VI.

Εἰς τὴν Μαξιμίνȣ οἰκίαν.

Δείματο Μαξιμῖνος νεοπηγέος ἔνδοθι Ῥώμης,
αὐταῖς ἠϊόνεσσι θεμείλια καρτερὰ πήξας.
ἀγλαΐη δ' ἐμοὶ ἀμφὶς ἀπειρεσίη τετάνυσαι.
τῇ, καὶ τῇ, καὶ ὄπισθεν ἔχω πόλιν ἀλλὰ καὶ ἄντην
πάνθ' ὁρόω γαίης Βιθυνηΐδος ἀγλαὰ ἔργα.
ἡμετέροις δ' ὑπένερθεν ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις
πόντος ἁλὸς προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἅλα δῖαν,
τόσσον ἐπιψαύων, ὁπόσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
πολλάκι δ' ἐξ ἐμέθεν τις ἑὸν μέγα θυμὸν ἰάνθη,
βαιὸν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἴσιδεν ἄλλοθεν ἄλλα,
δένδρεα, δώματα, νῆας, ἅλα, πτόλιν, ἠέρα, γαῖαν.

VII.

Εἰς Πινδάρȣ ἄγαλμα ἐπὶ λȣτρῷ τινι ἱδρυμένον.

Πίνδαρον ἱμερόεντα παρ' ὕδασι Κῦρος ἐγείρει,
ȣ̔́νεκα φορμίζων εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ ΥΔΩΡ.

ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΚΟΠΤΙΤΟΥ. T.II.p.456.

I.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΖΕΥΞΙΠΠΟΥ.

ΔΗΪΦΟΒΟΣ μὲν πρῶτος ἐϋγλύπτῳ ἐπὶ βωμῷ
ἵστατο τολμήεις, κεκορυθμένος, ὄβριμος ἥρως,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐπορνυμένῳ Μενελάῳ
περθομένων ἤντησεν ἑῶν προπάροιθε μελάθρων.
ἵστατο δὲ προβιβῶντι πανείκελος· εὖ δ' ἐπὶ κόσμῳ
δόχμιος ἦν, μανίῃ δὲ κεκυφότα νῶτα συνέλκων,
δριμὺ μένος ξυνάγειρεν· ἕλισσε δὲ φέγγος ὀπωπῆς,
οἷά τε δυσμενέων μερόπων πεφυλαγμένος ὁρμήν.
λαιῇ μὲν σάκος εὐρὺ προΐσχετο, δεξιτερῇ δὲ
φάσγανον ὑψόσ' ἄειρεν· ἔμελλε δὲ μαινομένη χεὶρ
ἀνέρος ἀντιβίοιο κατὰ χροὸς ἆορ ἐλάσσαι·
ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις πειθήμονα λύσσῃ.
Κεκροπίδης δ' ἤστραπτε, νοήμονος ἄνθεμα Πειθοῦς,
ΑΙΣΧΙΝΗΣ· λασίης δὲ συνείρυε κύκλα παρειῆς,
οἷα πολυτροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῇσι·
στείνετο γὰρ πυκινῇσι μεληδόσιν. ἄγχι δ' ἐκείνου
ἦεν ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, σοφίης πρόμος. ἱστάμενος δὲ
χεῖρε περιπλέγδην συνεέργαθεν, οὐδ' ἐνὶ χαλκῷ p. 457.
ἀφθόγγῳ φρένας εἶχεν ἀεργέας, ἀλλ' ἔτι βουλὴν

T. II. σκεπτομένῳ μὲν ἔικτο· συνιςάμεναι δὲ παρειαὶ
ἀνέρος ἀμφιέλισσον ἐμαντεύοντο μενοινὴν,
καὶ τροχαλαὶ σήμαινον ἀολλέα μῆτιν ὀπωπαί.

Καὶ Παιανιέων δημηγόρος ἔπρεπε σάλπιγξ,
ῥήτρης εὐκελάδοιο πατὴρ σοφὸς, ὁ πρὶν Ἀθήναις
Πειθοῦς θελξινόοιο νοήμονα πυρσὸν ἀνάψας.
ἀλλ᾽ οὐκ ἠρεμέων διεφαίνετο, πυκνὰ δὲ βουλὴν
ἐςρώφα, πυκινὴν γὰρ ἐείδετο μῆτιν ἑλίσσειν,
οἷα κατ᾽ εὐόπλων τεθοωμένος Ἠμαθιήων.
ἦ τάχα κεν κοτέων τροχαλὴν ἐφθέγγετο φωνὴν,
ἄπνοον αὐδήεντα τιθεὶς τύπον· ἀλλά ἑ τέχνη
χαλκείης ἐπέδησεν ὑπὸ σφραγῖδα σιωπῆς.

Ἵςατο δ᾽ Εὐρίπιοιο φερώνυμος· ὡς δὲ δοκεύω,
λάθρῃ ὑπὸ κραδίην τραγικαῖς ὡμίλεε Μούσαις,
ἔργα σαοφροσύνης διανεύμενος· ἦν γὰρ ἰδέσθαι
οἷά τε που θυμέλῃσιν ἐν Ἀτθίσι θύρσα τινάσσων.

Δάφνῃ μὲν πλοκαμῖδα ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ ἔπρεπε μάντις
ςεφόμενος, δόκεεν δὲ χέειν μαντώδεα φωνήν.

ΗΣΙΟΔΟΣ δ᾽ Ἀσκραῖος ὀρειάσιν εἴδετο Μούσαις
φθεγγόμενος, χαλκὸν δ᾽ ἐβιάζετο θυιάδι λύσσῃ,
ἔνθεον ἱμείρων ἀνάγειν μέλος. ἐγγύθι δ᾽ αὐτοῦ
μαντιπόλος πάλιν ἄλλος ἔην φοιβηΐδι δάφνῃ
κοσμηθεὶς ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ· ἀπὸ ςομάτων δὲ τινάξαι
ἤθελε μὲν κελάδημα θεοπρόπον· ἀλλά ἑ τέχνη
δεσμῷ ἀφωνήτῳ κατερήτυεν. οὐδὲ σὺ μολπῆς
p. 458. εὔνασας ἁβρὸν ἔρωτα ΣΙΜΩΝΙΔΕΣ, ἀλλ᾽ ἔτι χορδῆς
ἱμείρεις, ἱερὴν δὲ λύρην οὐ χερσὶν ἀράσσεις.
ὤφελεν ὁ πλάσσας σε, Σιμωνίδες, ὤφελε χαλκῷ

συγκεράσαι μέλος ἡδύ· σὲ δ' ἂν καὶ χαλκὸς ἀναυδὴς T. II.
αἰδόμενος, ῥυθμοῖσι λύρης ἀντήχεε μολπήν.
Ἦν μὲν ΑΝΑΞΙΜΕΝΗΣ νοερὸς σοφὸς· ἐν δὲ μενοινῇ
δαιμονίης ἐλέλιζε νοήματα ποικίλα βουλῆς.
Θεστορίδης δ' ἄρα μάντις ἐΰσκοπος ἵστατο ΚΑΛΧΑΣ,
οἷά τε θεσπίζων, ἐδόκει δέ τε θέσφατα κεύθειν,
ἢ στρατὸν οἰκτείρων Ἑλλήνιον, ἢ ἔτι θυμῷ
δειμαίνων βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.
Δέρκεό μοι σκύμνον πτολιπόρθιον Αἰακιδάων,
ΠΥΡΡΟΝ Ἀχιλλείδην, ὅσον ἤθελε χερσὶν ἑλίσσειν
τεύχεα χαλκήεντα, τὰ μή οἱ ὤπασε τέχνη·
γυμνὸν γάρ μιν ἔτευξεν· ὁ δ' ὑψόσε φαίνετο λεύσσων,
οἷά περ ἠνεμόεσσαν ἐς Ἴλιον ὄμμα τιταίνων.
Ἧστο δ' ΑΜΥΜΩΝΗ ῥοδοδάκτυλος. εἰσοπίσω μὲν
βόστρυχον ἀκρήδεμνον ἑῆς συνέεργεν ἐθείρης·
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἀναστέλλουσα δ' ὀπωπὰς
εἰνάλιον σκοπίαζε μελαγχαίτην παρακοίτην.
ἐγγύθι δ' εὐρύστερνος ἐφαίνετο ΚΥΑΝΟΧΑΙΤΗΣ,
γυμνὸς ἐών, πλόκαμον δὲ καθειμένον εἶχεν ἐθείρης,
καὶ διερὸν δελφῖνα προΐσχετο, χειρὶ κομίζων
δῶρα πολυζήλοιο γάμων μνηστήρια κούρης.
Πιερικὴ δὲ μέλισσα, λιγύθροος ἕζετο ΣΑΠΦΩ
Λεσβιάς, ἠρεμέουσα· μέλος δ' εὔϋμνον ὑφαίνειν
σιγαλέαις δοκέεσκεν ἀναψαμένη φρένα Μούσαις.
ΦΟΙΒΟΣ δ' εἱστήκει τριποδηλάλος. ἦν δ' ἄρα χαίτης p. 459.
εἰσοπίσω σφίγξας ἄδετον πλόκον· ἀλλ' ἐνὶ χαλκῷ
γυμνὸς ἔην, ὅτι πᾶσιν ἀνειρομένοισιν Ἀπόλλων
γυμνῶσαι δεδάηκεν ἀληθέα δήνεα Μοίρης,

T. II. ἢ ὅτι πᾶσιν ὁμῶς ἀναφαίνεται· ἠέλιος γὰρ
Φοῖβος ἄναξ, καθαρὴν δὲ φέρει τηλέσκοπον αἴγλην.

Αγχι δὲ ΚΥΠΡΙΣ ἔλαμπεν· ἔλειβε δὲ νώροπι χαλκῷ
ἀγλαΐης ῥαθάμιγγας. ἀπὸ ϛέρνοιο δὲ γυμνὴ
φαίνετο μὲν, φᾶρος δὲ συνήγαγεν ἄντυγι μηρῶν,
χρυσείῃ πλοκαμῖδας ὑποσφίγξασα καλύπτρῃ.

ΚΛΕΙΝΙΑΔΗΝ δὲ τέθηπα, περιϛίλβοντα νοήσας
ἀγλαΐῃ· χαλκῷ γὰρ ἀνέπλεκε κάλλεος αὐγὴν,
τοῖος ἐὼν, οἷός περ ἐν Ατθίδι, μητέρι μύθων,
ἀνδράσι Κεκροπίδῃσι πολύφρονα μῆτιν ἄγειρεν.

ΧΡΥΣΗΣ δ' αὖθ' ἱερεὺς πέλας ἵϛατο, δεξιτερῇ μὲν
σκῆπτρον ἀνασχόμενος Φοιβήϊον, ἐν δὲ καρήνῳ
ϛέμμα φέρων· μεγέθει δὲ κεκασμένος ἔπρεπε μορφῆς,
οἷά περ ἡρώων ἱερὸν γένος. ὡς δοκέω δὲ,
Ατρείδην ἱκέτευε. βαθὺς δέ οἱ ἤνθεε πώγων,
καὶ ταναῆς ἄπλεκτος ἐσύρετο βότρυς ἐθείρης.

ΚΑΙΣΑΡ δ' ἐγγὺς ἔλαμπεν ΙΟΥΛΙΟΣ, ὅς ποτε Ρώμην
ἀντιβίων ἔϛεψεν ἀμετρήτοισι βοείαις.
αἰγίδα μὲν βλοσυρῶπιν ἐπωμαδὸν ἦεν ἀείρων,
δεξιτερῇ δὲ κεραυνὸν ἀγάλλετο χειρὶ κομίζων,
οἷα Ζεὺς νέος ἄλλος ἐν Αὐσονίοισιν ἀκούων.

Εἱϛήκει δὲ ΠΛΑΤΩΝ θεοείκελος, ὃ πρὶν Αθήναις
δείξας κρυπτὰ κέλευθα θεοκράντων ἀρετάων.

p. 460. Αλλην δ' εὐπατέρειαν ἴδον χρυσῆν ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ,
γυμνὴν παμφανόωσαν· ἐπὶ ϛέρνων δὲ θεαίνης
αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο χυθεὶς ἐλελίζετο κεϛός.

Ιϛατο δ' ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ ἐπήρατος, οὔθ' ὅλος ἀνὴρ,
οὔτε γυνή· μικτὸν γὰρ ἔην βρέτας. ἢ τάχα κοῦρον

Κύπριδος εὐκόλποιο καὶ Ἑρμάωνος ἐνίψεις. T. II.
μαζοὺς μὲν σφριγόωντας ἐδείκνυεν, οἷά τε κούρη·
σχῆμα δὲ πᾶσιν ἔφαινε φυτοσπόρον ἄρσενος αἰδοῦς,
ξυνῆς ἀγλαΐης κεκερασμένα σήματα φαῖνον.

Παρθενικὴ δ' ΗΡΙΝΝΑ λιγύθροος ἕζετο κούρη,
οὐ μίτον ἀμφαφόωσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
Πιερικῆς ῥαθάμιγγας ἀποσταλάουσα μελίσσης.

Μήτε λίπῃς ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΝ ἐύθροον, ὃ τάχα φαίης
ἔμπνοον, οὐκ ἄφθογγον ἰδεῖν βρέτας· ὡς γὰρ ὀΐω,
κινυμέναις πραπίδεσσιν ἀνέπλεκε μύστιδα μολπήν,
ὥς ποτε δινήεντος ἐπ' Εὐρώταο ῥοάων
μυστιπόλῳ φόρμιγγι κατεπρήϋνεν ἀείδων
ἀγχεμάχων κακότητας Αμυκλαίων ναετήρων.

Ηγασάμην δ' ὁρόων σε, ΠΕΡΙΚΛΕΕΣ, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ ἀναυδήτῳ δημηγόρον ἦθος ἀνάπτεις,
ὡς ἔτι Κεκροπίδῃσι θεμιστεύων πολιήταις,
ἢ μόθον ἐντύνων Πελοπήϊον. ἱστάμενος δὲ
ἔπρεπε ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ Σάμιος σοφὸς, ἀλλ' ἐν Ολύμπῳ
ἐνδιάειν δοκέεσκε, φύσιν δ' ἐβιάζετο χαλκοῦ,
πλημμύρων νοερῇσι μεληδόσιν· ὡς γὰρ ὀΐω,
οὐρανὸν ἀχράντοισιν ἐμέτρεε μοῦνον ὀπωπαῖς.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΝ δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὅν ποτε γαῖα p. 461.
Σικελίη μὲν ἔφερβε, λύρης δ' ἐδίδασκεν Ἀπόλλων
ἁρμονίην, ἔτι μητρὸς ἐνὶ σπλάγχνοισιν ἐόντα.
τοῦ γὰρ τικτομένοιο καὶ ἐς φάος ἄρτι μολόντος
ἔκποθεν ἠερόφοιτος ἐπὶ στομάτεσσιν ἀηδὼν
λάθρῃ ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολπήν.

T. II. Χαῖρέ μοι Ἀβδήρων ΔΗΜΟΚΡΙΤΕ κῦδος ἀρούρης,
ὅττι σὺ καλλιτόκοιο Φυῆς ἐφράσσαο θεσμοὺς,
λεπτὰ διακρίνων πολυΐδμονος ὄργια Μούσης,
αἰεὶ δὲ σφαλερὰς ἐγέλας βιότοιο κελεύθους,
εὖ εἰδὼς ὅτι πάντα γέρων παραμείβεται αἰών.

ΗΡΑΚΛΕΗΣ δ' ἄνιουλον ἐδείκνυε κύκλον ὑπήνης
μῆλα λεοντοφόνῳ παλάμῃ χρύσεια κομίζων,
γαίης ὄλβια δῶρα Λιβυστίδος. ἐγγύθι δ' αὐτοῦ
Παλλάδος ἀρήτειρα παρίστατο παρθένος ΑΥΓΗ,
φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν· οὐδ' ἄρ' ἐθείρας
κρηδέμνῳ συνέεργεν· ἑὰς δ' ἀνετείνετο χεῖρας,
οἷά τε κικλήσκουσα Διὸς γλαυκώπιδα κούρην,
Ἀρκαδικῆς Τεγέης ὑπὸ δειράδας. ἵλαθι γαίης
Τρωϊάδος βλάστημα σακεσπάλον, ἵλαθι λάμπων
ΑΙΝΕΙΑ, Τρώων βουληφόρε· σαῖς γὰρ ὀπωπαῖς
ἀγλαΐης πνείουσα σοφὴ περιλείβεται αἰδὼς,
θέσκελον ἀγγέλλουσα γένος χρυσῆς Ἀφροδίτης.

Ηγασάμην δὲ ΚΡΕΟΥΣΑΝ ἰδὼν πενθήμονι κόσμῳ,
σύγγαμον Αἰνείαο κατάσκιον· ἀμφὶ γὰρ αὐταῖς
ἀμφοτέραις κρήδεμνον ἐφελκύσασα παρειαῖς,
πάντα πέριξ ἐκάλυψε ποδηνεκέϊ χρόα πέπλῳ,
οἷά τε μυρομένη. τὰ δὲ χάλκεα δάκρυα νύμφης
p. 462. Ἀρεϊ δουρίκτητον ἐμαντεύοντο τιθήνην,
Ἴλιον, Ἀργείοισιν ἐελμένον ἀσπιδιώταις.

Οὐδ' ΕΛΕΝΟΣ κοτέων ἀνεπαύετο· πατρὶ δὲ νηλὴς
φαίνετο δινεύων ἔτι που χόλον· ἦν μὲν ἀείρων
δεξιτερῇ φιάλην ἐπιλοίβιον· ὡς δοκέω δὲ,

ἐσθλὰ μὲν Αργείοις μαντεύετο, καδδὲ τιθήνης
ἀθανάτοις ἠρᾶτο πανύςατα σήματα φαίνειν.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ δ' ἕςηκε ῥοδόσφυρος Ηετιώνη,
ἔτι γόον ςαλάουσα πολύςονον· ὡς γὰρ ὀΐω,
ἔπω ἐνὶ πτολέμῳ κορυθαίολος ἤριπεν Εκτωρ,
ὐδὲ φερεσσακέων ὑπερήνορες υἷες Αχαιῶν
Δαρδανίην ξύμπασαν ἐληΐσσαντο τιθήνην.
Ην δ' ἐσιδεῖν ΜΕΝΕΛΑΟΝ ἀρήϊον, ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
γηθόσυνον· σχεδόθεν γὰρ ἐθάλπετο χάρματι πολλῷ
δερκόμενος ῥοδόπηχυν ὁμόφρονα Τυνδαρεώνην.
Ηγασάμην δ' ΕΛΕΝΗΣ ἐρατὸν τύπον, ὅττι καὶ αὐτῷ
χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον· ἀγλαΐη γὰρ
ἔπνεε θερμὸν ἔρωτα καὶ ἀψύχῳ ἐνὶ τέχνῃ.
Πυκναῖς δὲ πραπίδεσσιν ἀγάλλετο δῖος ΟΔΥΣΣΕΥΣ·
ὐ γὰρ ἔην ἀπάνευθε πολυςρέπτοιο μενοινῆς,
ἀλλ' ἔτι κόσμον ἔφαινε σοφῆς φρενός. ἦν δ' ἐνὶ θυμῷ
καγχαλόων· Τροίην γὰρ ἐγήθεε πᾶσαν ὀλέσσας
ἧσι δολοφροσύνῃσι. σὺ δ' Εκτορος ἔννεπε μῆτερ,
τίς σε, πολυτλήμων ΕΚΑΒΗ, τίς δάκρυα λείβειν
ἀθανάτων ἐδίδαξεν ἀφωνήτῳ ἐνὶ κόσμῳ;
ὐδέ σε χαλκὸς ἔπαυσεν ὀϊζύος, ὐδέ σε τέχνη
ἄπνοος οἰκτείρασα δυσαλθέος ἔσχεθε λύσσης·
ἀλλ' ἔτι δακρυχέυσα παρίςασαι· ὡς δὲ δοκεύω, p. 463.
ὐκ ἔτι δυςήνυ μόρον Εκτορος, ὐδὲ ταλαίνης
Ανδρομάχης βαρὺ πένθος ὀδύρεαι, ἀλλὰ πεσῦσαν
πατρίδα σήν. φᾶρος γὰρ ἐπικρεμὲς ἀμφὶ προσώπῳ
πήματα μὲν δείκνυσιν· ἀπαγγέλλυσι δὲ πέπλοι

T. II πένθος ὑποβρύχιον κεχαλασμένοι ἄχρι πεδίλων.
ἄλγεϊ γὰρ πυμάτῳ δέδεσαι φρένα, καδδὲ παρειῆς
δάκρυα μὲν ςαλάεις· τὸ δὲ δάκρυον ἔσβεσε τέχνη
ἄπλετον ἀγγέλλουσα δυσαλθέος αὐχμὸν ἀνίης.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΗΝ δ' ἐνόησα θεοπρόπον· ἀλλ' ἐνὶ σιγῇ
μεμφομένη γενετῆρα, σοφῆς ἀνεπίμπλατο λύσσης,
οἷά τε θεσπίζουσα πανύςατα πήματα πάτρης.

ΠΥΡΡΟΣ δ' ἄλλος ἔην πτολιπόρθιος. οὐκ ἐπὶ χαίτης
ἱππόκομον τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων·
ἀλλ' ἄρα γυμνὸς ἔλαμπε, καὶ ἄχνοον εἶχεν ὑπήνην·
δεξιτερὴν δ' ἀνέτεινεν, ἑῆς ἐπιμάρτυρα νίκης,
λοξὰ Πολυξείνην βαρυδάκρυον ὄμματι λεύσσων.

Εἰπὲ ΠΟΛΥΞΕΙΝΗ δυσπάρθενε, τίς τοι ἀνάγκη
χαλκῷ ἐν ἀφθόγγῳ κεκρυμμένα δάκρυα λείβειν;
πῶς δὲ τεῷ κρήδεμνον ἐπειρύσσασα προσώπῳ
ἵςασαι, αἰδομένῃ μὲν ἀλίγκιος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
πένθος ἔχεις; μὴ δή σε τεὸν πτολίεθρον ὀλέσσας
ληΐδα Πύῤῥος ἔχει Φθιώτιος, οὐδέ σε μορφὴ
ῥύσατο, τοξεύσασα Νεοπτολέμοιο μενοινὴν,
ἥ ποτε θηρεύσασα τεοῦ γενετῆρα φονῆος
εἰς λίνον αὐτοκέλευςον ἀελπέος ἦγεν ὀλέθρου;
καὶ μὰ τὸν ἐν χαλκῷ νοερὸν τύπον, εἴ νύ σε τοίην
ἔδρακε Πύῤῥος ἄναξ, τάχα κεν ξυνήονα λέκτρων
p. 464. ἤγετο, πατρῴης προλιπὼν μνημήϊα μοίρης.

Ηγασάμην δ' ΑΙΑΝΤΑ, τὸν ὀβριμόθυμος Οἰλεὺς
Λοκρίδος ἐσπέρμηνε πελώριον ἕρκος ἀρήης.
Φαίνετο μὲν νεότητι κεκασμένος· οὐδὲ γὰρ ἦεν
ἄνθεϊ λαχνήεντι γενειάδος ἄκρα χαράξας·

γυμνὸν δ' εἶχεν ἅπαν στιβαρὸν δέμας· ἠνορέῃ δὲ T.II.
βεβριθὼς, ἐλέλιζε μαχήμονος οἶστρον Ἐνυοῦς.
Αἰδομένῳ μὲν ἔοικεν ὁ βουκόλος· εἶχε δ' ὀπωπὴν
πλαζομένην ἑτέρωσε δυσίμερος· αἴδετο γάρ που
ΟΙΝΩΝΗΝ βαρύδακρυν ἰδεῖν, Κεβρηνίδα νύμφην.
Οἰνώνη δὲ χόλῳ φρένας ἔζεεν. ἔζεε πικρῷ
ζήλῳ θυμὸν ἔδουσα, ΠΑΡΙΝ δ' ἐπέλευσσε λαθοῦσα
ὄμματι μαινομένῳ· κρυφίην δ' ἤγγειλεν ἀπειλὴν,
δεξιτερῇ βαρύποτμον ἀναινομένη παρακοίτην.
Αὐαλέῳ δὲ ΔΑΡΗΣ ἐζώννυτο χεῖρας ἱμάντι,
πυγμαχίης κήρυκα φέρων χόλον· ἠνορέης δὲ
ἔπνεε θερμὸν ἄημα πολυστρέπτοισιν ὀπωπαῖς.
ΕΝΤΕΛΛΟΣ δὲ Δάρητος ἐναντίον ὄμμα τιταίνων
γυιοτόρους μύρμηκας ἐμαίνετο χερσὶν ἑλίσσων·
πυγμαχίης δ' ὤδινε φόνων διψῶσαν ἀπειλήν.
Ἦν δὲ παλαισμοσύνην δεδαημένος ὄβριμος ἀνήρ.
εἰ δὲ ΦΙΛΩΝ ἤκουε πελώριος, εἴτε ΦΙΛΑΜΜΩΝ,
εἴτε ΜΙΛΩΝ Σικελῆς ἔρυμα χθονὸς, οἶδεν Ἀπόλλων·
οὐ γὰρ ἐγὼ δεδάηκα διακρῖναι καὶ ἀεῖσαι
οὔνομα θαρσαλέου κλυτὸν ἀνέρος. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ἔπνεεν ἠνορέης· λάσιος δέ οἱ ἕλκετο πώγων,
καὶ φόβον ἠκόντιζον ἀεθλητῆρα παρειαὶ,
καὶ κεφαλῆς ἔφρισσον ἐθειράδες· ἀμφὶ δὲ πυκνοῖς p. 465.
μυιῶνες μελέεσσιν ἀνοιδαίνοντο παθέντες
τρηχαλέοι· δοιοὶ δὲ, συνισταμένων παλαμάων,
εὐρέες ἐσφήκωντο βραχίονες, ἠΰτε πέτραι,
καὶ παχὺς ἀλκήεντι τένων ἐπανίστατο νώτῳ,
αὐχένος εὐγνάμπτοιο περὶ πλατὺν αὐλὸν ἀνέρπων.

T. II. Δέρκεό μοι ΧΑΡΙΔΗΜΟΝ, ὃς Ἀτθίδος ἡγεμονεύων,
Κεκροπίδην στρατὸν εἶχεν ἑῆς πειθήμονα βουλῆς.
Ἦ κεν ἰδὼν ἀγάσαιο ΜΕΛΑΜΠΟΔΑ. μαντιπόλου μὲν
ἱερὸν εἶδος ἔφαινεν· ἔοικε δὲ θέσπιδος ὀμφῆς
σιγηλοῖς στομάτεσσι θεοπρόπον ἆσθμα τιταίνειν.
ΠΑΝΘΟΟΣ ἦν Τρώων βουληφόρος, ἀλλ' ἔτι δεινὴν
οὔπω μῆτιν ἔπαυσε κατ' Ἀργείων στρατιάων.
Δημογέρων δὲ νόημα πολύπλοκον εἶχε ΘΥΜΟΙΤΗΣ
ἀμφασίης πελάγεσσιν ἐελμένος· ἦ γὰρ ἐῴκει
σκεπτομένῳ τινὰ μῆτιν ἔτι Τρώεσσιν ὑφαίνειν.
Εἱστήκει ΚΛΥΤΙΟΣ μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιὰς
χεῖρας ὁμοπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης.
ΛΑΜΠΟΣ δ' ἀχνυμένῳ ἐναλίγκιος ἦεν ἰδέσθαι·
οὐ γὰρ ἔτι φρεσὶν εἶχε κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ
τειρομένοις Τρώεσσι τεκεῖν παιήονα βουλήν.
Χαῖρε φάος ῥήτρης ΙΣΟΚΡΑΤΕΣ, ὅττι σὺ χαλκῷ
κόσμον ἄγεις· δοκέεις γὰρ ἐπίφρονα μήδεα φαίνειν,
εἰ καὶ ἀφωνήτῳ σε πόνῳ χαλκεύσατο τέχνη.
p. 466. Ἕστεκε δ' ΑΜΦΙΑΡΗΟΣ ἔχων περιλαμπέα χαίτην
στέμματι δαφναίῳ· κρυφίην δ' ἐλέλιζεν ἀνίην,
θεσπίζων ὅτι πᾶσι λυρόκτιτος ἀνδράσι Θήβη
ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ὑπότροπον ἦμαρ ὀλέσσει.
ΑΓΛΑΟΣ ἑστήκει χρησμηγόρος, ὅντινα φασὶ
μαντιπόλου γενετῆρα θεοφραδέος Πολυΐδου·
εὐπετάλῳ δὲ κόμας ἐστεμμένος ἔπρεπε δάφνῃ.
Εἶδον ἀκερσεκόμην ΕΚΑΤΟΝ θεὸν, εἶδον ἀοιδῆς
κοίρανον, ἀτμήτοισι κεκασμένον ἄνθεσι χαίτης·
εἶχε γὰρ ἀμφοτέροισι κόμης μεμερισμένον ὤμοις

βόστρυχον αὐτοέλικτον· ἕλισσε δὲ μάντιν ὀπωπήν, Γ. II.
οἷά τε μαντοσύνῃ μεροπήϊα πήματα λύων.

Γυμνὸς δ' ὀβριμόθυμος ἔην Τελαμώνιος ΑΙΑΣ,
μήπω πρῶτον ἴουλον ἔχων· ἐκέκαστο δὲ μορφῆς
ἄνθεσι πατρῴης· πλοκάμους δ' ἐσφίγγετο μίτρῃ·
οὐ γὰρ ἔην τρυφάλειαν ἔχων, οὐκ ἔγχος ἑλίσσων,
οὐ σάκος ἑπταβόειον ἐπωμαδόν, ἀλλὰ τοκῆος
θαρσαλέην ἀνέφαινεν ἀγηνορίην Τελαμῶνος.

Ἵστατο ΣΑΡΠΗΔΩΝ Λυκίων πρόμος. ἠνορέῃ μὲν
φρικτὸς ἔην· ἁπαλοῖς δὲ νεοτρεφέεσσιν ἰούλοις
οἴνοπος ἄκρα χάρασσε γενειάδος. ἀμφὶ δὲ χαίταις
εἶχε κόρυν. γυμνὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλ' ἐνὶ μορφῇ
σπέρμα Διὸς σήμαινεν· ἀπ' ἀμφοτέρης γὰρ ὀπωπῆς
μαρμαρυγὴν ἀνέπεμπεν ἐλευθερίου γενετῆρος.

Καὶ τρίτος εὐχαίτης τριποδηλάλος ἦεν ΑΠΟΛΛΩΝ,
καλὸς ἰδεῖν· πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις
ἀμφοτέροις· ἐρατὴ δὲ θεοῦ διεφαίνετο μορφή, p. 467.
χαλκῷ κόσμον ἄγουσα. θεὸς δ' ἐτίταινεν ὀπωπήν,
οἷά τε μαντιπόλοισιν ἐπὶ τριπόδεσσι δοκεύων.

Καὶ τριτάτην θάμβησα πάλιν χρυσῆν ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ
φάρεϊ κόλπον ἔχουσαν ἐπίσκιον· ἀμφὶ δὲ μαζοῖς
κεστὸς ἕλιξ κεχάλαστο, χάρις δ' ἐνενήχετο κεστῷ.

Αἰχμητὴς δ' ἀνίουλος ἐλάμπετο δῖος ΑΧΙΛΛΕΥΣ,
γυμνὸς ἐὼν κόρυθος. δοκέεσκε μὲν ἔγχος ἑλίσσειν
δεξιτερῇ, σκαιῇ δὲ σάκος χαλκεῖον ἀείρειν,
σχήματι τεχνήεντι· μόθου δ' ἀνέπεμπεν ἀπειλὴν

292. Vulgo ἐὼν σκιὰν, ἐδόκευε μ.

T. II. θάρσεϊ τολμήεντι τεθηγμένος· αἱ γὰρ ὀπωπαὶ
γνήσιον ἦθος ἔφαινον ἀρήϊον Αἰακιδάων.

Ἦν δὲ καὶ ΕΡΜΕΙΗΣ χρυσόῤῥαπις· ἱςάμενος δὲ
δεξιτερῇ πτερόεντος ἀνείρυε δεσμὰ πεδίλου,
εἰς ὁδὸν ἀΐξαι λελιημένος· εἶχε γὰρ ἤδη
δεξιὸν ὀκλάζοντα θοὸν πόδα, τῷ ἔπι λαιὴν
χεῖρα ταθεὶς ἀνέπεμπεν ἐς αἰθέρα κύκλον ὀπωπῆς,
οἷά τε πατρὸς ἄνακτος ἐπιτρωπῶντος ἀκούων.

Καὶ νοερῆς ἄφθεγκτα Λατινίδος ὄργια Μούσης
ἄζετο παπταίνων ΑΠΥΛΗΪΟΣ, ὅντινα μύςην
Αὐσονὶς ἀῤῥήτου σοφίης ἀνεθρέψατο Σειρήν.

Φοίβου δ' οὐρεσίφοιτος ὁμόγνιος ἵςατο κούρη
ΑΡΤΕΜΙΣ, ἀλλ' οὐ τόξον ἑκηβόλον, οὐδὲ φαρέτρην
ἰοδόκον ἀνέχουσα κατωμαδόν· ἦν δ' ἐπὶ γούνων
παρθένιον λεγνωτὸν ἀναζωσθεῖσα χιτῶνα,
καὶ τριχὸς ἀκρήδεμνον ἀνιεμένη πλόκον αὔραις.

p. 468. Ἔμφρονα χαλκὸν ΟΜΗΡΟΣ ἐδείκνυεν, οὔτε μενοινῆς
ἄμμορον, οὔτε νόου κεχρημένον, ἀλλ' ἄρα μούνης
φωνῆς ἀμβροσίης, ἀνέφαινε δὲ θυιάδα τέχνην.
ἦ καὶ χαλκὸν ἔχευεν ὁμοῦ θεὸς εἴδεϊ μορφῆς·
οὐ γὰρ ἐγὼ κατὰ θυμὸν ὀΐομαι ὅττι μιν ἀνὴρ
ἐργοπόνος χάλκευσε παρ' ἐσχαρεῶνι θαάσσων.
ἀλλ' αὐτὴ πολύμητις ἀνέπλασε χερσὶν Ἀθήνη,
εἶδος ἐπιςαμένη τό τ' ἐῴκεεν· ἐν γὰρ Ὁμήρῳ
αὐτὴ ναιετάουσα σοφὴν ἐφθέγγετο μολπήν,
σύννομος Ἀπόλλωνι· πατὴρ δ' ἐμὸς, ἰσόθεος φὼς,

311. Scr. χαλκὸς ΟΜΗΡΟΝ i. 320. δ' om. Cod. Vat.

ἵσατο θεῖος Ὅμηρος. εἴκτο μὲν ἀνδρὶ νοῆσαι T. II.
γηραλέῳ· τὸ δὲ γῆρας ἔην γλυκύ· τοῦτο γὰρ αὐτῷ
πλειοτέρην ἔσταξε χάριν. κεκέραστο δὲ κόσμῳ
αἰδοίῳ τε φίλῳ τε· σέβας δ' ἀπελάμπετο μορφῆς.
αὐχένι μὲν κύπτοντι γέρων ἐπεσύρετο βότρυς
χαίτης, εἰσοπίσω πεφορημένος· ἀμφὶ δ' ἀκουὰς
πλαζόμενος κεχάλαστο. κάτω δ' εὐρύνετο πώγων
ἀμφιταθείς, μαλακὸς δὲ καὶ εὔτροχος· οὐδὲ γὰρ ἦεν
ὀξυτενής, ἀλλ' εὐρὺς ἐπέπτατο, κάλλος ὑφαίνων
στήθεϊ γυμνωθέντι, καὶ ἱμερόεντι προσώπῳ.
γυμνὸν δ' εἶχε μέτωπον· ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ μετώπῳ
ἧστο σαοφροσύνη κουροτρόφος. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφρῦς
ἀμφοτέρας προβλῆτας ἐΰσκοπος ἔπλασε τέχνη·
οὔτι μάτην· φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.
ἀλλ' οὐκ ἦν ἀλαῷ ἐναλίγκιος ἀνδρὶ νοῆσαι.
ἕζετο γὰρ κενεοῖς χάρις ὄμμασιν· ὡς δὲ δοκεύω,
τέχνη τοῦτ' ἐτέλεσσεν, ὅπως πάντεσσι φανείη
φέγγος ὑπὸ κραδίην σοφίης ἄσβεστον ἀείρων.
δοιαὶ μὲν ποτὶ βαιὸν ἐκοιλαίνοντο παρειαί,
γήραϊ ῥικνήεντι κατάσχετοι· ἀλλ' ἐν ἐκείναις
αὐτογενής, Χαρίτεσσι συνέστιος, ἵζανεν Αἰδώς. p. 469.
Πιερικὴ δὲ μέλισσα περὶ στόμα θεῖον ἀλᾶτο
κηρίον ὠδίνουσα μελισταγές. ἀμφοτέρας δὲ
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλαισι τιθεὶς ἐπερείδετο ῥάβδῳ,
οἷά περ ἐν ζωοῖσιν. ἑὴν δ' ἔκλινεν ἀκουὴν
δεξιτερήν, δόκεεν δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἀκούειν,
ἢ καὶ Πιερίδων τινὸς ἐγγύθεν. ἐν δ' ἄρα θυμῷ
σκεπτομένῳ μὲν ἔικτο· νόος δέ οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα

T. II. ἐξ ἀδύτων πεφόρητο πολυστρέπτοιο μενοινῆς,
Πιερικῆς Σειρῆνος ἀρήϊον ἔργον ὑφαίνων.
Καὶ Σύριος σελάγιζε σαοφροσύνῃ ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ
ἑστάμενος· σοφίης δὲ θεουδέα κέντρα νομεύων,
οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, μετάρσιον ὄμμα τιταίνων.
Καὶ σοφὸς ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ ἔην, θεοείκελος ἀνήρ,
ἔνθεον ἀρχαίης Ἐφέσου κλέος, ὅς ποτε μοῦνος
ἀνδρομέης ἔκλαιεν ἀνάλκιδος ἔργα γενέθλης.
Καὶ τύπος ἁβρὸς ἔλαμπεν ἀριστονόοιο ΚΡΑΤΙΝΟΥ,
ὅς ποτε δημοβόροισι πολισσούχοισιν Ἰώνων
θυμοδακεῖς ἐθόωσεν ἀκοντιστῆρας ἰάμβους,
κῶμον ἀεξήσας φιλοπαίγμονος ἔργον ἀοιδῆς.
Εστήκει δὲ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ, ὃς εὐπύργοισιν Ἀθήναις
ὁπλοτέρου κώμοιο σελασφόρος ἔπρεπεν ἀστήρ.
πολλάων γὰρ ἔρωτας ἀνέπλασε παρθενικάων,
καὶ Χαρίτων θεράποντας ἐγείνατο παῖδας ἰάμβους,
ἅρπαγας οἰστρήεντας ἀεδνώτοιο κορείης,
μίξας σεμνὸν ἔρωτι μελίφρονος ἄνθος ἀοιδῆς.
p. 470. ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ δ' ἤστραπτεν, ἀπειρογάμῳ τρίχα δάφνῃ
στεψάμενος. πᾶσιν μὲν ἐΰσκοπος εἴδετο μάντις·
ἀλλ' οὐ μάντις ἔην. Ταφίης δ' ἐπὶ σήματι νίκης
στέμμα πολυστρέπτοισιν ἐπάρμενον εἶχεν ἐθείραις,
Ἀλκμήνης μενέχαρμος ἀριστοτόκου παρακοίτης.
ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ δ' ἐλέλιζεν ἑὸν νόον. ἦν δὲ νοῆσαι
οἷά περ ἱστορίης δημηγόρον ἦθος ὑφαίνων.
δεξιτερὴν γὰρ ἀνέσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν ἀείδων
Σπάρτης πικρὸν Ἄρηα, καὶ αὐτῶν Κεκροπιδάων,
Ἑλλάδος ἀμητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

Οὐδ' Αλικαρνησσοῦ με παρέδραμε θέσπις ἀοιδὸς, T. II.
ΗΡΟΔΟΤΟΣ πολύϊδρις, ὃς ὠγυγίων κλέα φωτῶν,
ὅσσα περ ἠπείρων δυὰς ἤγαγεν, ὅσσα περ αἰὼν
ἔδρακεν ἑρπύζων, ἐνάταις ἀνεθήκατο Μούσαις,
μίξας εὐεπίῃσιν Ιωνίδος ἄνθεα φωνῆς.
Θήβης δ' Ωγυγίης Ελικώνιος ἵστατο κύκνος,
ΠΙΝΔΑΡΟΣ ἱμερόφωνος, ὃν ἀργυρότοξος Απόλλων
ἔτρεφε Βοιωτοῖο παρὰ σκοπιὴν Ελικῶνος,
καὶ μέλος ἁρμονίης ἐδιδάξατο. τικτομένου γὰρ
ἑζόμεναι λιγυροῖσιν ἐπὶ στομάτεσσι μέλισσαι
κηρὸν ἀνεπλάσσαντο, σοφῆς ἐπιμάρτυρα μολπῆς.
ΞΕΙΝΟΦΟΩΝ δ' ἤστραπτε, φεράσπιδος ἀστὸς Αθήνης,
ὃς πρὶν Αχαιμενίδαο μένος Κύροιο λιγαίνων,
εἵπετο φωνήεντι Πλατωνίδος ἤθεϊ Μούσης,
ἱστορίης φιλάεθλον ἀριστώδινος ὀπώρην
συγκεράσας ῥαθάμιγξι φιλαγρύπνοιο μελίσσης.
Ιστατο δ' Αλκμαίων κεκλημένος οὔνομα μάντις.
ἀλλ' οὐ μάντις ἔην ὁ βοώμενος, οὐδ' ἐπὶ χαίτης p. 471.
δάφνης εἶχε κόρυμβον. ἐγὼ δ' ΑΛΚΜΑΝΑ δοκεύω,
ὃς πρὶν εὐφθόγγοιο λύρης ἠσκήσατο τέχνην,
Δώριον εὐκελάδοισι μέλος χορδῇσιν ὑφαίνων.
Καὶ πρόμος εὐκαμάτων ΠΟΜΠΗΪΟΣ Αὐσονιήων
φαιδρὸν Ισαυροφόνων κειμήλιον ἠνορεάων,
στειβομένας ὑπὸ ποσσὶν Ισαυρίδας εἶχε μαχαίρας,
σημαίνων ὅτι δοῦλον ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα Ταύρου
εἴρυσεν, ἀῤῥήκτῳ πεπεδημένον ἅμματι Νίκης.
κεῖνος ἀνὴρ, ὃς πᾶσιν ἔην φάος, ὃς βασιλῆος
ἠγαθέην ἐφύτευσεν Αναστασίοιο γενέθλην.

T. II. τȣ̃το δὲ πᾶσιν ἔδειξεν ἐμὸς σκηπτȣ̃χος ἀμύμων,
δηώσας σακέεσσιν Ἰσαυρίδος ἔθνεα γαίης.

Ἵςατο δ' ἄλλος ΟΜΗΡΟΣ, ὃν ȣ̓ πρόμον εὐεπιάων
θέσκελον υἷα Μέλητος ἐϋῤῥείοντος ὀΐω·
ἀλλ' ὃν Θρηϊκίῃσι παρ' ᾐόσι γείνατο μήτηρ
Μυρὼ κυδαλίμη Βυζαντιὰς, ἣν ἔτι παιδνὴν
ἔτρεφον εὐεπίης ἡρωΐδος Ἴδμονα Μȣ̃σαι.
κεῖνος ἄρα τραγικῆς πινυτὴν ἠσκήσατο τέχνην,
κοσμήσας ἐπέεσσιν ἑὴν Βυζαντίδα πάτρην.

Καὶ φίλος Αὐσονίοισι λιγύθροος ἔπρεπε κύκνος
πνείων εὐεπίης ΒΙΡΓΙΛΛΙΟΣ ὅν ποτε Ῥώμης
Θυμβριὰς ἄλλον Ὅμηρον ἀνέτρεφε πάτριος ἠχώ.

p. 472. II.

Κλεινὸς Ἰωάννης Ἐπιδάμνιος ἐνθάδε κεῖται,
τηλεφανὴς ὑπάτων κόσμος ἀριφανέων·
ὃ γλυκύ μοι Μȣσέων πετάσας φάος, ὃ πλέον ἄλλων
εὐρύνας ξενίȣ δαίμονος ἐργασίην,
παμφόρβην παλάμην κεκτημένος, ἥντινα μȣ́νην
ȣ̓κ ἴδε δωτίνης μέτρον ὁριζομένην.
αἰπυτάτην δ' ηὔξησε [νόμοις πα] τρίοισιν ἀπήνην,
φαιδρύνας καθαρῆς ἔργα Δικαιοσύνης.
ὢ πόποι, ȣ̓κ ἔζησε πολὺν χρόνον· ἀλλ' ἐνιαυτȣ̀ς
μȣ̃νον ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο,
ᾤχετο μȣσοπόλοισι ποθὴν πάντεσσιν ἐάσας,
ȣ̃ς ἐπόθει πατέρων φέρτερα γειναμένων.

III.

II. 1. Cod. αὐτὸς Ἰω. 2. Cod ἀειφανέων. 6. Cod. ὁριζόμενον. 7. Verba νόμοις πα abſunt a Cod. 11. Cod. ἐάσσας.

III. T. II.

Οὗτος Ιωάννην κρύπτει τάφος, ὃς ῥ' Επιδάμνῳ
ἄςρον ἐὴν ἣν δὴ παῖδες ἀριπρεπέες
ἔκτισαν Ηρακλῆος· ὅθεν καὶ μέρμερος ἥρως
αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκληρὸν ἔκοπτε μένος.
εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην
Λυχνιδὸν, ἣν Φοῖνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν·
ἔνθεν λύχνος ἐὴν Ελικώνιος, οὕνεκα Κάδμος
ςοιχείων Δαναοῖς πρῶτος ἔδειξε τύπον.
εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλαμψε, καὶ Ιλλυριοῖσι δικάζων,
Μούσας καὶ καθαρὴν ἐςεφάνωσε Δίκην.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ P. 473.

ΑΙΓΕΑΤΟΥ.

I.

Πλάλυπον ἀγρεύσας ποτὲ Τύννιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
ἔῤῥιψεν, δείσας θηρὸς ἱμαντοπέδην.
ἀλλ' ὅ γ' ἐφ' ὑπνώοντα πεσὼν συνέδησε λαγωὸν,
φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνας.
ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσεν. ὁ δ' εἰς ἅλα Τύννιχος ἰχθὺν
ἧκε πάλιν, ζωῆς λύτρα λαγωὸν ἔχων.

II.

Τὸ χῶμα, τύμβος ἐςίν· ἀλλὰ τὼ βόε
ἐπίσχες οὗτος, τὴν ὕνιν τ' ἀνάσπασον·
κινεῖς σποδὸν γάρ. ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν
μὴ σπέρμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

T. II.

III.

Ἐκ με γεωμορίης Ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπὶς
εἵλκυσεν, ὀθνείης ἔμπορον ἐργασίης.
νῶτα δὲ Τυρσηνῆς ἐπάτευν ἁλός· ἀλλ' ἅμα νηὶ
πρηνιχθεὶς, κείνης ὕδασιν ἐγκατέδυν,
ἀθρόον ἐμβρίσαντος ἀήματος. ὐκ ἄρ' ἁλωὰς
ὡὐτὸς ἐπιπνείει κεὶς ὀθόνας ἄνεμος.

p. 474.

IV.

Οὐ χεῖμα Νικόφημον, ὐκ ἄςρων δύσις
ἅλὸς Λιβύσσης κύματ' ὐ κατέκλυσεν·
ἀλλ' ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλας, ἀνηνέμῳ
πλόῳ πεδηθεὶς, ἐφρύγη δίψευς ὕπο.
καὶ τῦτ' ἀήτεων ἔργον· ἆ πόσον κακὸν
ναύταισιν, ἢ πνέοντες, ἢ μεμυκότες.

V.

Ἰξῷ καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν
Εὔμηλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.
ὔποτε δ' ὀθνείην ἔκυσεν χέρα γαςρὸς ἕκητι·
τῦτο τρυφὴν κείνῳ, τῦτ' ἔφερ' εὐφροσύνην.
τρὶς δὲ τριηκοςὸν ζήσας ἔτος ἐνθάδ' ἰαύει,
παισὶ λιπὼν ἰξὸν, καὶ πτερὰ, καὶ καλάμυς.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. T. II.

Λέκτρα μάτην μίμνοντα, καὶ ἀπρήκτȣ σκέπας εὐνῆς
ἄνθετό σοι, Μήνη, σὸς φίλος Ενδυμίων,
αἰδόμενος· πολιὴ γὰρ ὅλȣ κρατέȣσα καρήνȣ
ȣ̓ σώζει προτέρης ἴχνιον ἀγλαΐης.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ. p. 475.

Ζωσίμη, ἣ πρὶν ἐȣ̃σα μόνῳ τῷ σώματι δȣ́λη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὗρεν ἐλευθερίην.

ΚΟΪΝΤΟΥ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΑΘΛΟΙ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
δεύτερον, ἐν Λέρνῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ τοῖς Ερυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἐξεδίωξεν.
ἕκτον, Αμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαεινόν.

T. II. ἕβδομον, Αὐγείȣ πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
εἴνατον, ἐκ Θρήκης Διομήδεος ἤγαγεν ἵππȣς.
Γηρυόνȣ, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ερυθείης.
ἑνδέκατον, κύνα Κέρβερον ἤγαγεν ἐξ Αΐδαο.
δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ελλάδα χρύσεα μῆλα.
Θεσ͂ίεω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἆθλος.

---

p. 476. ## ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

I.

Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον. εἰν ἀγορῇ μὲν
κύδεα καὶ πινυταὶ πρήξιες· ἐν δὲ δόμοις
ἄμπαυμ'· ἐν δ' ἀγροῖς Φύσιος χάρις· ἐν δὲ θαλάσσῃ
κέρδος. ἐπὶ ξείνης, ἢν μὲν ἔχῃς τι, κλέος·
ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας. ἔχεις γάμον; οἶκος ἄριστος
ἔσσεται· ȣ̓ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερον.
τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ῥωμαλέαι· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
ȣ̓κ ἄρα τῶν δισσῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γενέσθαι
μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν. πάντα γὰρ ἐσθλὰ βίȣ.

II.

Αὐτὸν Ιωάννην ὁ γέρων ὅτ' ἐδέξατο θεσμὸς,
εἶπεν ἀνηβήσας· Αὖθις ἔχω σε, Σόλων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ T.II. p.477.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΑ.

I.

Ὄλβιε Πυθαγόρη, Μυσέων Ἑλικώνιον ἔρνος,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ ὁπόσοι σοφίης κατ᾽ ἀγῶνα
σοῖσι δόμοισιν ἔασιν, ἀεθλεύοντες ἄριστα.
Τοίγαρ ἐγὼν εἴποιμι, Πολύκρατες· ἡμίσεες μὲν
ἀμφὶ καλὰ σπεύδουσι μαθήματα· τέτρατοι αὖτε
ἀθανάτου φύσεως πεπονήαται· ἑβδομάτοις δὲ
σιγὴ πᾶσα μέμηλε, καὶ ἄφθιτοι ἔνδοθι μῦθοι·
τρεῖς δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανὼ δ᾽ ἔξοχος ἄλλων.
τόσσους Πιερίδων ὑποφήτορας αὐτὸς ἀγινῶ.

II.

Ἁ Κύπρις τὸν Ἔρωτα κατηφιόωντα προσηύδα·
Τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραεν; ὃς δ᾽ ἀπάμειπτο·
Πιερίδες μοι μῆλα διήρπασαν ἄλλυδις ἄλλη,
αἰνύμεναι κόλποιο, τὰ δὴ φέρον ἐξ Ἑλικῶνος.
Κλειὼ μὲν μήλων πέμπτον λάβε· δωδέκατον δὲ
Εὐτέρπη· ἀτὰρ ὀγδοάτην λάχε δῖα Θάλεια·
Μελπομένη δ᾽ εἰκοστὸν ἀπαίνυτο· Τερψιχόρη δὲ
τέτρατον· ἑβδομάτην δ᾽ Ἐρατὼ μετεκίαθε μοίρην·
ἡ δὲ τριηκόντων με Πολύμνια νόσφισε μήλων·
Οὐρανίη δ᾽ ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι· Καλλιόπη δὲ p. 478.
βριθομένη μήλοισι τριηκοσίοισι βέβηκε.

T. II. σοὶ δ' ἄρα κουφοτέρῃσιν ἐγὼ σὺν χερσὶν ἱκάνω,
πεντήκοντα φέρων τάδε λείψανα μῆλα θεάων.

III.

Αἱ Χάριτες μήλων καλάθους φέρον, ἐν δὲ ἑκάστῳ
ἶσον ἔην πλῆθος. Μοῦσαι σφίσιν ἀντεβόλησαν
ἐννέα, καὶ μήλων σφέας ᾔτεον· αἱ δ' ἄρ' ἔδωκαν
ἶσον ἑκάστῃ πλῆθος, ἔχον δ' ἶσα ἐννέα καὶ τρεῖς.
εἰπὲ πόσον δῶκαν, ὅπως δ' ἶσα πᾶσαι ἔχεσκον.

IV.

Τεῦξον ἐμοὶ στέφανον, χρυσὸν χαλκόν τε κεράσσας,
κασσίτερόν θ' ἅμα τοῖσι, πολύκμητόν τε σίδηρον,
μνῶν ἑξήκοντα. χρυσὸς δ' ἐχέτω μετὰ χαλκοῦ
δοιὰ μέρη τρισσῶν· χρυσὸς δ' ἅμα κασσίτερός τε
τρισσὰ μέρη τετόρων· χρυσὸς δ' ἅμα ἠδὲ σίδηρος
τόσσα μέρη τῶν πέντε. πόσον δ' ἄρα δεῖ σε κεράσσαι
λέξον τοῦ χρυσοῦ, χαλκοῦ πόσον, ἀλλ' ἔτι λέξον
κασσιτέροιο πόσον, λοιποῦ πόσον εἰπὲ σιδήρου,
ὥστε σε τὸν στέφανον τεῦξαι μνῶν ἑξήκοντα.

V.

Τὸ τρίτον, ἀργυροποιὲ, προσέμβαλε καὶ τὸ τέταρτον
τῆς φιάλης εἰς ἓν, καὶ τὸ δυωδέκατον,
εἰς δὲ κάμινον ἔλαυνε βαλὼν, καὶ πάντα κυκήσας
ἔξελέ μοι βῶλον· μνᾶν δέ μοι ἑλκυσάτω.

p. 479.

VI.

Ἔχω τὸν ἑξῆς, καὶ τὸ τοῦ τρίτου τρίτον.
β κἀγὼ τὸν ἑξῆς, καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον.
κἀγὼ δέκα μνᾶς, καὶ τὸ τοῦ πρώτου τρίτον.

VII.

T. II.

Τὺς χιλίυς ςατῆρας, ὓς ἐκτησάμην,
λαβεῖν κελεύω τὺς ἐμὺς παῖδας δύο·
πλὴν γνησίυ τὸ πέμπτον ηὐξήσθω δέκα
μέτρυ τετάρτυ τῶν λαχόντων τῷ νόθῳ.

VIII.

Ἓξ μνῶν ἓξ φιάλας Κροῖσος βασιλεὺς ἀνέθηκε,
δραχμῇ τὴν ἑτέραν μείζονα τῆς ἑτέρας.

IX.

α Ὡρονόμων ὄχ᾽ ἄριςε, πόσον παρελήλυθεν ἠῦς;
β ὅσσον ἀποιχομένοιο δύο τρίτα, δὶς τόσα λείπει.

X.

Τίπτε με τῶν καρύων ἕνεκεν πληγῇσι πιέζεις,
ὦ μῆτερ; τὰ δὲ πάντα καλαὶ διεμοιρήσαντο
παρθένοι. ἡ γὰρ ἐμεῖο Μελίσσιον ἕβδομα δοιὰ,
ἡ δὲ δυωδέκατον Τιτάνη λάβεν· ἕκτον ἔχυσι
καὶ τρίτον Αςυόχη φιλοπαίγμονες ἠδὲ Φίλιννα·
εἴκοσι δ᾽ ἁρπάξασα Θέτις λάβε, δώδεκα Θίσβη·
ἦνιδε καὶ δὲ γελᾷ Γλαύκη παλάμησιν ἔχυσα
ἕνδεκα· τῦτο δ᾽ ἐμοὶ κάρυον περιλείπεται οἶον.

XI.

p. 480.

α Πῦ σοι μῆλα βέβηκεν, ἐμὸν τέκος; β ἕκτα μὲν Ἰνὼ
δοιὰ, καὶ ὀγδοάτην μοῖραν ἔχει Σεμέλη·
Αὐτονόη δὲ τέταρτον ἀφήρπασεν· αὐτὰρ Αγαυὴ
πέμπτον ἐμῶν κόλπων ᾤχετ᾽ ἀπαινυμένη·
σοὶ δ᾽ αὐτῇ δέκα μῆλα φυλάσσεται· αὐτὰρ ἔγωγε,
ναὶ μὰ φίλην Κύπριν, ἓν τόδε μῦνον ἔχω.

T. II.

XII.

Δρεψαμένη ποτὲ μῆλα φίλαις διεδάσσατο Μυρτώ.
Χρυσίδι μὲν μήλων πέμπτον πόρε, τέτρατον Ἡροῖ,
ἐννεακαιδέκατον Ψαμάθῃ, δέκατον Κλεοπάτρῃ·
αὐτὰρ ἐεικοστὸν δωρήσατο Παρθενοπείῃ·
δώδεκα δ' Εὐάδνῃ μοῦνον πόρεν· αὐτὰρ ἐς αὐτὴν
ἤλυθον ἐκ πάντων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μῆλα.

XIII.

Αντομέναις ποτὲ μῆλα φίλαις διεμοιρήσαντο
Ἰνὼ καὶ Σεμέλη 'δώδεκα παρθενικαῖς.
καὶ ταῖς μὲν Σεμέλη πόρεν ἄρτια· ταῖς δὲ περισσὰ
δῶκε κασιγνήτη· μῆλα δ' ἔχεν πλέονα.
ἡ μὲν γὰρ τρισσῇσι τρί' ἕβδομα δῶκεν ἑταίραις,
ταῖς δὲ δύω πάντων πέμπτον ἔδωκε λάχος·
ἕνδεκα δ' Αστυνόμη μιν ἀφείλατο, καί οἱ ἔλειπεν
μοῦνα κασιγνήταις μῆλα δύω φερέμεν.
ἡ δ' ἑτέρη πισύρεσσι πόρεν δύο τέτρατα μήλων,
πέμπτῃ δ' ἑκταίην μοῖραν ἔδωκεν ἔχειν·
τέσσαρα δ' Εὐρυχόρῃ δῶρον πόρε· τέτρασι δ' ἄλλοις
μήλοισιν Σεμέλη μίμνεν ἀγαλλομένη.

p. 481.

XIV.

Η καρύη πολλοῖσιν ἐβεβρίθει καρύοισιν·
νῦν δὲ τίς ἐξαπίνης μιν ἀπέθρισεν; ἀλλὰ τί φησίν;
Εκ μὲν ἐμεῦ καρύων πέμπτον λάβε Παρθενόπεια·
ὀγδόατον δὲ Φίλιννα φέρει λάχος, ἡ δ' Αγανίππη
τέτρατον· ἑβδομάτῳ δ' ἐπιτέρπεται Ὠρείθυια·
ἕκτην δ' Εὐρυνόμη καρύων ἐδρέψατο μοῖραν·

τρισσαὶ δ' ἓξ ἑκατὸν Χάριτες διεμοιρήσαντο· T. II.
ἐννάκι δ' ἐννέα Μῦσαι ἐμεῦ λάβον· ἑπτὰ δὲ λοιπὰ
δήεις ἀκρεμόνεσσιν ἐφήμενα τηλοτέροισιν.

XV.

Ἑπτάλοφον ποτὶ ἄςυ Γαδειρόθεν, ἕκτον ὁδοῖο
Βαίτιος εὐμύκυς ἄχρις ἐς ἠϊόνας·
κεῖθεν δ' αὖ πέμπτον Πυλάδυ μετὰ Φώκιον ὖδας,
Ταύρη χθὼν, βοέης ὔνομ' ἀπ' εὐετίης·
Πυρήνην δέ τοι ἔνθεν ἐπ' ὀρθόκραιρον ἰόντι
ὄγδοον· ἡ δὲ μιῆς δωδέκατον δεκάδος.
Πυρήνης δὲ μεσηγὺ καὶ Ἄλπιος ὑψικαρήνυ
τέτρατον· Αὐσονίης αἶψα δυωδέκατον
ἀρχομένης ἤλεκτρα φαείνεται Ἠριδανοῖο.
ὦ μάκαρ ὃς δισσὰς ἤνυσα χιλιάδας,
πρὸς δ' ἔτι πέντ' ἐπὶ ταῖς ἑκατοντάδας ἔνθεν ἐλαύνων·
ἡ γὰρ Ταρπείη μέμβλετ' ἀνακτορίη.

XVI.

Εὐβλεφάροιο Δίκης ἱερὰ κρήδεμνα μιήνας,
ὄφρα σε, πανδαμάτωρ χρυσὲ, βλέποιμι τόσον,
ὐδὲν ἔχω, πίσυρας γὰρ ἐπ' ὐκ ἀγαθοῖσι ταλάντων p. 482.
οἰωνοῖσι μάτην δῶκα φίλοις δεκάδας·
ἥμισυ δ' αὖ, τρίτατόν τε καὶ ὄγδοον, ὦ πολύμορφοι
ἀνθρώπων κῆρες, ἐχθρὸν ἔχοντα βλέπω.

XVII.

Πέμπτον μοι κλήρυ, παῖ, λάμβανε· δωδέκατον δὲ
δέξο, δάμαρ· πίσυρες δ' υἱέες οἰχομένυ

T. II. παιδὸς, ἀδελφειοί τε δύω, καὶ ἀγάστονε μῆτερ,
ἐνδεκάτην κλήρου μοῖραν ἕκαστος ἔχε.
αὐτὰρ ἀνεψιαδοῖ δύο καὶ δέκα δέχθε τάλαντα·
Εὔβουλος δ' ἐχέτω πέντε τάλαντα φίλος.
πιστοτάτοις δμώεσσιν ἐλευθερίην καὶ ἄποινα,
μισθὸν ὑπηρεσίης, τοῖσδε δίδωμι τάδε.
ὧδε λαμβανέτωσαν· Ὀνήσιμος εἴκοσι πέντε
μνᾶς ἐχέτω· Δάος δ' εἴκοσι μνᾶς ἐχέτω·
πεντήκοντα Σύρος, Συνέτη δέκα, Τίβιος ὀκτώ·
ἑπτὰ δὲ μνᾶς Συνέτῳ παιδὶ δίδωμι Σύρου.
ἐκ δὲ τριηκόντων κοσμήσατε σῆμα ταλάντων·
ῥέζετε δ' Οὐδαίῳ Ζανὶ θυηπολίην·
δισσῶν ἔς τε πυρὴν, καὶ ἄλφιτα, καὶ τελαμῶνας·
εἰκαίην δοιῶν σῶμα χάριν λαβέτω.

XVIII.

Τύμβος ἐγὼ, κεύθω δὲ πολύστονα τέκνα Φιλίννης,
τοῖον μαψιτόκων καρπὸν ἔχων λαγόνων.
πέμπτον ἐν ἠϊθέοις, τρίτατον δ' ἐνὶ παρθενικῇσι,
τρεῖς δ' ἐμοὶ ἀρτιγάμους δῶκε Φίλιννα κόρας·
λοιποὶ δ' ἠελίοιο πανάμμοροι ἠδὲ καὶ αὐδῆς
τέσσαρες ἐκ λαγόνων εἰς Ἀχέροντα πέσον.

p. 483. XIX.

Οὗτός τοι Διόφαντον ἔχει τάφος. ἃ μέγα θαῦμα·
καὶ τάφος ἐκ τέχνης μέτρα βίοιο λέγει.
ἕκτην κουρίζειν βιότου θεὸς ὤπασε μοίρην·
δωδεκάτην δ' ἐπιθεὶς, μῆλα πόρεν χλοάειν·

τῇ δ' ἄρ' ἐφ' ἑβδομάτῃ τὸ γαμήλιον ἥψατο φέγγος, T. II.
ἐκ δὲ γάμων πέμπτῳ παῖδ' ἐπένευσεν ἔτει.
αἲ αἲ τηλύγετον δειλὸν τέκος, ἥμισυ πατρὸς
μέτρον τῷ κρυερὸς Μοῖρ' ἄφελεν βιότου.
πένθος δ' αὖ πισύρεσσι παρηγορέων ἐνιαυτοῖς
τῇδε ποσοῦ σοφίῃ τέρμ' ἐπέρησε βίου.

XX.

Παντὸς ὅσου βεβίωκε χρόνου παῖς μὲν τὸ τέταρτον
Δημοχάρης βεβίωκε· νεηνίσκος δὲ τὸ πέμπτον·
τὸ τρίτον εἰς ἄνδρας· πολιὸν δ' ὅτ' ἀφίκετο γῆρας,
ἔζησεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα γήραος οὐδῷ.

XXI.

Οἷον ἀδελφειὸς μ' ἐβιήσατο, πέντε τάλαντα
οὐχ ὁσίῃ μοίρῃ πατρικὰ δασσάμενος.
ἑπτὰ κασιγνήτοιο τόδ' ἐνδεκάτων πολύδακρυς
πέμπτον ἔχω μοίρης. Ζεῦ βαθὺν ὕπνον ἔχεις.

XXII.

Εἶπε κυβερνητῆρι, πλατὺν πόρον Ἀδριακοῖο
τέμνων νηΐ· Ἀλὸς πόσα λείπεται εἰσέτι μέτρα;
τὸν δ' ἀπαμείβετο· Ναῦτα, μέσον Κρειοῖο μετώπου
Κρηταίου, Σικελῆς τε Πελωρίδος ἑξάκι μέτρα
χίλια, δοιῶν δ' αὖτε παροιχομένοιο δρόμοιο p. 484.
πέμπτων διπλάσιον Σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λείπει.

XIX. 5. Scr. τῇ δ' ἄρ' ὑφ' — 6. Fort. ἐπίλευσεν.

T. II.

XXIII.

Τῶν πισύρων κρȣνῶν ὁ μὲν ἤματι πλῆσεν ἅπασαν
δεξαμενὴν, δυσὶ δ' ἦτος, ὁ δ' ἐν τρισὶν ἤμασιν ἦτος,
τέτρατος ἐν τετόρεσσι· πόσῳ πλήσȣσιν ἅπαντες;

XXIV.

Οἶγέ με, καὶ πισύρεσσιν ἐνιπλήσω παρεῦσαν
δεξαμενὴν ὥραις, κρȣνὸς ἅλις προρέων·
δεξιτερὸς δ' ἄρ' ἐμεῖο τόσαις ἀπολείπεται ὥραις
ὄφρα μιν ἐμπλήσει· δὶς δὲ τόσαις ὁ τρίτος.
εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέειν ῥόον ἐς μίαν οἴγοις,
εἰν ὀλίγῃ μοίρῃ πλήσομεν ἠματίῃ.

XXV.

Κύκλωψ ὁ Πολύφημος ὁ χάλκεος· οἷα δ' ἐπ' αὐτῷ
τεῦξέ τις ὀφθαλμὸν, καὶ ςόμα, καὶ παλάμην,
κρȣνοῖς συζεύξας, ςάζοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν,
ἠδ' ἔτι καὶ βλύζων φαίνετ' ἀπὸ ςόματος.
κρȣνῶν δ' ὄτις ἄτακτος· ὁ μὲν παλάμης, τρισὶ μȣνοις
ἤμασιν ἐμπλήσει δεξαμενὴν προρέων·
ἠμάτιος γλήνης· ςόμα δ', ἤματος ἐν δύο πέμπτοις.
τίς κ' ἐνέποι τρισσοῖς ἶσα θέοντα χρόνον;

XXVI.

Ὡς ἀγαθὸν κρητῆρι θοοὶ κεροῶσι ῥέεθρον
οἶδε δύω ποταμοὶ, καὶ Βρομίοιο χάρις.
p. 485. ἶσος δ' ȣ πάντεσσι ῥόȣ δρόμος· ἀλλά μιν οἶος
Νεῖλος μὲν προρέων ἠμάτιος κορέσει,
τόσσον ὕδωρ μαζῶν ἀπερεύγεται· ἐκ δ' ἄρα Βάκχȣ
θύρσος ἐνὶ τρισσοῖς ἤμασιν οἶνον ἱείς·

σὸν δὲ κέρας, Ἀχελῶε, δύ' ἤμασι. νῦν δ' ἅμα πάντες T. II.
ῥεῖτε, καὶ ἐν ὥραις πλήσετέ μιν ὀλίγαις.

XXVII.

Ὦ γύναι, ὡς πενίης ἐπελήσαο· ἡ δ' ἐπίκειται
αἰὲν ἀναγκαίη κέντρα φέρουσα πόνων.
μνᾶν ἐρίων νήθεσκες ἐν ἤματι· πρεσβυτέρη δὲ
θυγατέρων καὶ μνᾶν καὶ τρίτον εἷλκε κρόκης·
ὁπλοτέρη δὲ μιῆς φέρεν ἥμισυ. νῦν δ' ἅμα πάσαις
δόρπον ἐφοπλίζει μνᾶν ἐρύσας ὁ κανών.

XXVIII.

Οἵδε λοετροχόοι τρεῖς ἕσταμεν ἐνθάδ' Ἔρωτες,
καλλιρόου πέμποντες ἐπ' εὐρίποιο λοετρά.
δεξιτερὸς μὲν ἔγωγε τανυπτερύγων ἀπὸ ταρσῶν
ἤματος ἑκταίῃ μοίρῃ ἔνι τόνδε κορέσσω·
λαιὸς δ' αὖ πισύρεσσιν ἀπ' ἀμφιφορῆος ἐν ὥραις·
ἐκ δ' ὁ μέσος τόξοιο κατ' ἤματος αὐτὸ τὸ μέσσον.
φράζεο δ' ὡς ὀλίγῃ κεν ἐνιπλήσαιμεν ἐν ὥρῃ,
ἐκ πτερύγων, τόξου τε, καὶ ἀμφιφορῆος ἱέντες.

XXIX.

Πλινθουργοί, μάλα τοῦτον ἐπείγομαι οἶκον ἐγεῖραι·
ἦμαρ δ' ἀννέφελον τόδε σήμερον, οὐδ' ἔτι πολλῶν
χρηΐζω, πᾶσαν δὲ τριηκοσίῃσι δέουσαν
πλίνθον ἔχω. σὺ δὲ μοῦνος ἐν ἤματι τόσσον ἔτευχες·
παῖς δέ τοι ἐκ καμάτοιο διηκοσίαις ἀπέληγεν· p. 486.
γαμβρὸς δ' αὖ τόσσῃσι καὶ εἰσέτι πεντήκοντα.
τρισσαῖς συζυγίαις πόσσαις τόδε τεύχεται ὥραις;

T. II. XXX.

Δάκρυ παρὰ ςάξαντες ἀμείβετε. οἵδε γὰρ ἡμεῖς,
ὧς τόδε δῶμα πεσὸν ὤλεσεν Ἀντιόχȣ
δαιτύμονας, οἷσίν τε θεὸς δαιτός τε τάφȣ τε
τόνδ' ἔπορεν χῶρον. τέσσαρες ἐκ Τεγέης
κείμεθα· Μεσσήνης δὲ δυώδεκα· ἐκ δέ τε πέντε
Ἄργεος· ἐκ Σπάρτης δ' ἥμισυ δαιτυμόνων·
αὐτὸς δ' Ἀντίοχος· πέμπτȣ δέ τε πέμπτον ὄλοντο
Κεκροπίδαι· σὺ δ' Ὕλαν κλαῖε, Κόρινθε, μόνον.

XXXI.

Νικαρέτη παίζȣσα σὺν ἡλικιώτισι πέντε,
ὧν εἶχεν καρύων δῶκε Κλιτοῖ τὸ τρίτον,
καὶ Σαπφοῖ τὸ τέταρτον, Ἀριςοδίκῃ δὲ τὸ πέμπτον,
εἰκοςὸν Θεανοῖ καὶ πάλι δωδέκατον,
εἰκοςὸν τέτρατον δὲ Φιλιννίδι· καὶ περιῆν δὲ
πεντήκοντ' αὐτῇ Νικαρέτῃ κάρυα.

XXXII.

Γνωμονικῶν Διόδωρε μέγα κλέος, εἰπέ μοι ὥρην.
Ἠνίκ' ἀπ' ἀντολίης πόλον ἥλατο χρύσεα κῆλα
ἠελίȣ, τȣ̃ δ' ἤτοι ὅσον τρία πέμπτα δρόμοιο,
τετράκι τόσσον· ἔπειτα μεθ' Ἑσπερίην ἅλα λείπει.

p. 487. XXXIII.

Ζεῦ μάκαρ, ἦ ῥά τοι ἦ ῥα τάδ' εὔαδεν, οἷα γυναῖκες
Θεσσαλικαὶ παίζȣσι; μαραίνεται ὄμμα Σελήνης
ἐκ μερόπων· ἴδον αὐτός. ἐὴν δ' ἔτι νυκτὸς ἐπ' ἠῶ
δὶς τίσον, ὅσσα δύ' ἕκτα καὶ ἕβδομον οἰχομένοιο.

XXXIV. T. II.

Ἀπλανέων ἄστρων, παρόδους τ' ἐπὶ τοῖσιν ἀλητῶν
εἰπέ μοι, ἡνίκ' ἐμοὶ χθιζὸν ἔτικτε δάμαρ·
ἦμαρ ἔην, ὅσσον τε δὶς ἕβδομον ἀντολίηθεν,
ἑξάκι τόσσον ἔην Ἑσπερίην ἐς ἅλα.

XXXV.

Ἔγρεσθ', Ἠριγένεια παρέδραμε· πέμπτον, ἔριθοι,
λειπομένης τρισσῶν οἴχεται ὀγδοάτων.

XXXVI.

Σύρτιος ἐν τενάγεσσι πατὴρ θάνεν, ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
πέντε τάλαντα φέρων ἤλυθε ναυτιλίης
οὗτος ἀδελφειῶν προφερέστατος· ἦ γὰρ ἔμοιγε
δῶκεν ἑῆς μοίρης διπλάσιον τριτάτων
δοιῶν, ἡμετέρης δὲ δύ' ὄγδοα μητέρι μοίρης
ὤπασεν, οὐδὲ δίκης ἤμβροτεν ἀθανάτων.

XXXVII.

α Ἁ βάσις ἃν πατέω σὺν ἐμοὶ βάρος ἅλικον ἕλκει.
β χἀ κρηπὶς σὺν ἐμοὶ τόσσα τάλαντα φέρει.
α ἀλλ' ἐγὼ οἷος ἅπαξ τὰν σὰν βάσιν ἐς δὶς ἀνέλκω.
β κἠγὼ μοῦνος ἐὼν σὰν βάσιν ἐς τρὶς ἄγω.

XXXVIII. p. 488.

α Δός μοι δέκα μνᾶς, καὶ τριπλοῦς σοῦ γίνομαι.
β κἠγὼ λαβὼν σοῦ τὰς ἴσας, σοῦ πεντάπλους.

XXXIX.

α Δός μοι δύο μνᾶς, καὶ δίπλους σοῦ γίνομαι.
β κἀγὼ λαβὼν σοῦ τὰς ἴσας, σοῦ τετράπλους.

T. II. XL.

Ομηρος Ησιόδῳ ἐρωτήσαντι πόσον τὸ τῶν Ελλήνων πλῆθος κατὰ τῆς Ιλίȣ ϛρατεῦσαν.

Επτ' ἔσσαν μαλερȣ̃ πυρὸς ἐσχάραι· ἐν δὲ ἑκάϛῃ
πεντήκοντ' ὀβελοὶ, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Αχαιοί.

XLI.

Παλλὰς ἐγὼ χρυσῆ σφυρήλατος. αὐτὰρ ὁ χρυσὸς
αἰζηῶν πέλεται δῶρον ἀοιδοπόλων.
ἥμισυ μὲν χρυσοῖο Χαρίσιος, ὀγδοάτην δὲ
Θέσπις, καὶ δεκάτην μοῖραν ἔδωκε Σόλων,
αὐτὰρ ἐεικοϛὴν Θεμίσων· τὰ δὲ λοιπὰ τάλαντα
ἐννέα, καὶ τέχνη δῶρον Αριϛοδίκȣ.

XLII.

Αὐγείην ἐρέεινε μέγα σθένος Αλκίδαο,
πληθὺν βȣκολίων διζήμενος· ὃς δ' ἀπάμειπτο·
Αμφὶ μὲν Αλφειοῖο ῥοὰς, φίλος, ἥμισυ τῶνδε·
μοίρῃ δ' ὀγδοάτῃ ὄχθον Κρόνȣ ἀμφινέμονται·
δωδεκάτῃ δ' ἀπάνευθε Ταραξίπποιο παρ' ἔρον·
p. 489. ἀμφὶ δ' ἄρ' Ηλιδα δῖαν ἐεικοϛῇ νεμέθονται·
αὐτὰρ ἐν Αρκαδίηφι τριηκοϛὴν προλέλοιπα·
λοιπὰς δ' αὖ λεύσσεις ἀγέλας τόδε πεντήκοντα.

XLIII.

Χάλκεός εἰμι λέων· κρȣνοὶ δ' ἐμοὶ ὄμματα δοιὰ,
καὶ ϛόμα, σὺν δὲ, θέναρ δεξιτεροῖο ποδός.
πλήθει δὲ κρητῆρα δύ' ἤμασι δεξιὸν ὄμμα,
καὶ λαιὸν τρισσοῖς, καὶ πισύρεσσι θέναρ·

αρκιον ἓξ ὥραις πλῆσαι ϛόμα. εἰ δ' ἅμα πάντα, T. II.

καὶ ϛόμα, καὶ γλῆναι, καὶ θέναρ, εἰπὲ πόσαις.

XLIV.

Αμφω μὲν ἡμεῖς εἴκοσι μνᾶς ἕλκομεν,

Ζῆθός τε, χὠ ξύναιμος· ἢν δέ μȣ λάβῃς

τρίτον, τὸ τέτρατόν τε τȣ̃θ' Αμφίονος,

ἓξ πάντ' ἀνευρὼν, μητρὸς εἰρήσεις ϛαθμόν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥ.

p. 490.

Ζώειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα, καὶ μέγα φωνεῖν

μάνθανε, μητρῴῃ λαμπάδι θαλπόμενον,

Αἰγύπτȣ Λιβυκῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἔνθ' ἀποτάμνει

καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·

τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Αχιλλέα, μήτ' ἐνὶ Τρώων

φθέγγεσθαι πεδίῳ, μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

ΡΟΥΦΟΥ

ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΥ.

Πάντα σέθεν φιλέω, μȣ̃νον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα

ἐχθαίρω, ϛυγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον.

T. II. p. 491.

Κ Υ Ρ Ι Λ Λ Ο Υ.

I.

Πάγκαλόν ἐς' ἐπίγραμμα τὸ δίςιχον· ἢν δὲ παρέλθῃς
τὰς τρεῖς, ῥαψῳδεῖς, κ᾽ οὐκ ἐπίγραμμα λέγεις.

II.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδὶ
Κλειοφόρῳ, τριέτη ὃν ἀφείλετο Μοῖρα κραταιὴ,
πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
ἀλλ᾽ εἴ γ᾽ ἐν φθιμένοισί τις αἴσθησις, τέκνον, ἐςὶν,
κοῦφον ἔχοις γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.

p. 492.

Δ Ι Ο Γ Ε Ν Ο Υ Σ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΜΙΣΟΥ.

Εἰς Διογένην τὸν αὐτοῦ ἀδελφιδοῦν.

Σοὶ τόδε, Διόγενες, θαλερῆς μνημήϊον ἥβης
Πόντῳ ἐν Εὐξείνῳ θήκατο Φρὺξ γενέτης,
φεῦ, πάτρης ἑκὰς ὅσσον. ἄγεν δέ σε νεῦμα θεοῖο,
πατρὸς ἀδελφειῷ πένθος ὀφειλόμενον,
ὅς σε περιςείλας ἱερῇ παλάμῃ τε καὶ εὐχῇ
γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροςασίης.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ

ΑΠΟ ΥΠΑΡΧΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

T.II. p.493.

I.

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
ἐν τοῖς ῥόδοις Ερωτα,
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον,
λαβὼν δ' ἔπιον αὐτόν·
καὶ νῦν ἔσω μελῶν με
πτεροῖσι γαργαλίζει.

II.

Ιμερτὴ Μαρίη μεγαλίζεται. ἀλλὰ μετέλθοις
κείνης, πότνα Δίκη, κόμπον ἀγηνορίης·
μὴ θανάτῳ, βασίλεια· τὸ δ' ἔμπαλιν, ἐς τρίχας ἔλθοι
γήραος· ἐς ῥυτίδας σκληρὸν ἵκοιτο ῥέθος·
τίσειαν πολιαὶ τάδε δάκρυα. κάλλος ὑπόσχοι
ψυχῆς ἀμπλακίην, αἴτιον ἀμπλακίης.

III.

Ελλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων
Λαῒς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην.
μούνῳ ἐνικήθη ὑπὸ γήραϊ, καὶ τὸν ἔλεγχον p. 494.
ἄνθετό σοι, Παφίη, τὸν νεότητι φίλον.

I. 5. Scr. ἔπινεν.

T. II. ἧς γὰρ ἰδεῖν ςυγέει πολιῆς παναληθέα μορφὴν,
τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

IV.

Λαῒς ἀμαλδυνθεῖσα χρόνῳ περικαλλέα μορφὴν,
γηραλέων ςυγέει μαρτυρίην ῥυτίδων·
ἔνθεν πικρὸν ἔλεγχον ἀπεχθήρασα κατόπτρυ,
ἄνθετο δεσποίνῃ τῆς πάρος ἀγλαΐης.
ἀλλὰ σύ μοι, Κυθέρεια, δέχυ νεότητος ἑταῖρον
δίσκον, ἐπεὶ μορφὴ σὴ χρόνον ὐ τρομέει.

V.

Κάλλος μὲν, Κυθέρεια, χαρίζεαι· ἀλλὰ μαραίνει
ὁ χρόνος ἑρπύζων σὴν, βασίλεια, χάριν.
δώρυ δ' ὑμετέροιο παραπταμένυ με, Κυθήρη,
δέχνυσο τὴν δώρυ, πότνια, μαρτυρίην.

VI.

Καμπτομένυς δόνακας, κώπην θ' ἅμα, νηὸς ἱμάσθλην,
γυρῶν τ' ἀγκίςρων καμπυλόεσσαν ἴτυν,
εὐκόλπυ τε λίνοιο περίπλοα κύκλα μολίβδῳ,
καὶ φελλὺς κύρτων μάρτυρας εἰναλίων,
ζεῦγός τ' εὐπλεκέων σπυρίδων, καὶ μητέρα πυρσῶν
τήνδε λίθον, νηῶν θ' ἕδρανον ἀςαθέων
ἄγκυραν, γριπεὺς, Ερμείε, σοὶ τάδε Βαίτων
δῶρα φέρει, τρομερῦ γήραος ἀντιάσας.

p. 495. VII.

Κεκμηὼς χρονίῃ πεπονηκότα δίκτυα θήρῃ
ἄνθετο ταῖς Νύμφαις ταῦτα γέρων Κινύρας·

οὐ γὰρ ἔτι τρομερῇ παλάμῃ περιηγέα κόλπον T. II.
εἶχεν ἀκοντίζειν οἰγομένοιο λίνου.
εἰ δ' ὀλίγου δώρου τελέθει δόσις, οὐ τόδε, Νύμφαι,
μέμψις, ἐπεὶ Κινύρου ταῦθ' ὅλος ἔσκε βίος.

VIII.

Ταῖς Νύμφαις Κινύρας τόδε δίκτυον· οὐ γὰρ ἀείρει
γῆρας ἀκοντιστὴν μόχθον ἐκηβολίης.
ἰχθύες, ἀλλὰ νέμοισθε γεγηθότες, ὅττι θαλάσσῃ
δῶκεν ἔχειν Κινύρου γῆρας ἐλευθερίην.

IX.

Γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρης
δέχνυσο, Πάν. Πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων
ταῦτα φέρει· θηρῶν, Δᾶμις· Κλείτωρ δὲ, θαλάσσης.
καί σφι δὸς εὐαγρεῖν ἠέρα, γαῖαν, ὕδωρ.

X.

Ἀκλινέας γραφίδεσσιν ἀπιθύνοντα πορείας
τόνδε μόλιβδον ἄγων, καὶ μολίβου κανόνα,
σύνδρομον ἡνιοχῆα, πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης
λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γένυν καλάμου,
σὺν δ' αὐτοῖς καλάμοισι μέλαν, μυστήρια φωνῆς
ἀνδρομένης, σμίλης τ' ὀξυτόμον κοπίδα,
Ερμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνος ὄμματος αὐγὴν
ἀμβλύνας παλάμῃ δῶκεν ἐλευθερίην.

XI. p. 496.

Αὔλακας ἰθυπόρων γραφίδων κύκλοισι χαράσσων
ἄνθεμά σοι τρωχθεὶς οὗτος ἐμὸς μόλιβος,

T. II. καὶ μολίβῳ χρωτῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων,
καὶ λίθος εὐσχιδέων θηγαλέη καλάμων,
σὺν καλάμοις ἄγγος τε μελανδόκον, οἷσι φυλάσσει
αἰὼν ἐσσομένοις γῆρυν ἀποιχομένων·
δέχνυσο καὶ γλυπτῆρα σιδήρεον, ᾧ θρασὺς Αρης
σὺν Μȣ́σαις ἰδίην δῶκε διακτορίην,
Ἑρμείη, σὰ γὰρ ὅπλα· σὺ δ' ἀδρανέος Φιλοδήμȣ
ἴθυνε ζωὴν, λειπομένοιο βίȣ.

XII.

Εἰς τὸν Πραξιτέλȣς Ερωτα.

Κλίνας αὐχένα γαῦρον ὑφ' ἡμετέροισι πεδίλοις,
χερσί με ληϊδίαις ἔπλασε Πραξιτέλης.
αὐτὸν γὰρ τὸν Ερωτα τὸν ἔνδοθι κευθόμενόν με
χαλκώσας, Φρύνῃ δῶκε γέρας φιλίης.
ἡ δέ μιν αὖθις Ερωτι προσήγαγε· καὶ γὰρ ἐρῶντας
δῶρον Ερωτι φέρειν αὐτὸν Ερωτα θέμις.

XIII.

Αγριος ȣ̃τος Αδωνις, ὃς εἰς κύνας ὄμματα βάλλει,
σχέτλι' Ερως, Παφίης ἄγχι παριςαμένης.

XIV.

Εἰς τὴν Μύρωνος βȣ̃ν.

Χαλκείην τύπτεις δάμαλιν· μέγα σ' ἤπαφε τέχνη,
βȣκόλε· τὴν ψυχὴν ȣ̓ προσέθηκε Μύρων.

p. 497. XV.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδὼν, τάχα τȣ̃το βοήσεις·
Η φύσις ἄπνοός ἐςιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

XVI. T. II.

Βȣκόλε, ποῖ προθέειν με βιάζεαι, ἴσχεο νύσσων.
ȣ̓ γάρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ὄπασσεν ἔχειν.

XVII.

Η χαλκὸν ζώωσε Μύρων σοφὸς, ἢ τάχα πόρτιν
χάλκωσε, ζωὰν ἐξ ἀγέλας ἐρύσας.

XVIII.

Πλάσα Μύρων, σέο πόρτιν ὁδοιπόρος ἦλθεν ἐλάσσων·
χαλκȣ̃ δὲ ψαύσας, φὼρ κενὸς ἐξεφάνη.

XIX.

Εἰσορόων με λέων χαίνει στόμα, χερσὶ δ' ἀείρει
γειοπόνος ζεύγλην, ἀγρονόμος κορύνην.

XX.

Τλῆθι, Μύρων· τέχνη σε βιάζεται· ἄπνοον ἔργον.
ἐκ φύσεως τέχνη· ȣ̓ γὰρ φύσιν εὕρετο τέχνη.

XXI.

Εν βοὶ τᾷδ' ἐμάχοντο Φύσις καὶ πότνια Τέχνα·
ἀμφοτέραις δὲ Μύρων ἶσον ὄπασσε γέρας.
δερκομένοις μὲν γὰρ, Φύσιος κράτος ἥρπασε Τέχνα·
αὐτὰρ ἐφαπτομένοις, ἡ Φύσις ἐστὶ Φύσις.

XXII. p. 498.

Ηπαφε καί σε μύωπα Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποιο βοός·
ȣ̓ νέμεσις δὲ μύωπι· τί γὰρ τόσον, εἴ γε καὶ αὐτȣ̀ς
ὀφθαλμȣ̀ς νομέων ἠπερόπευσε Μύρων;

XX. 1. Fort. (α) τλῆθι φύσις, τέχνη σε βιάζεται. (β) ἄπνοον ἔργον.

T. II.

XXIII.

Εἰς ἄγαλμα Προμηθέως.

Τέχνης πυρσὸν ὄπασσα φερέσβιον, ἐκ δ' ἄρα τέχνης
καὶ πυρὸς, ἀλλήκτου πήματος ὄψιν ἔχω.
ἦ μερόπων ἀχάριστον ἀεὶ γένος, εἴ γε Προμηθεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ταῦθ' ὑπὸ χαλκοτύπων.

XXIV.

Χαλκὸν μὲν καλέεσκεν ἀτειρέα βίβλος Ομήρου·
ἀλλά μιν ὁ πλάστης δεῖξεν ἐλεγχομένην.
δεῦρ' ἴδε γὰρ στενάχοντα Προμηθέα, δεῦρ' ἴδε χαλκοῦ
τειρομένου σπλάγχνων ἐκ μυχάτων ὀδύνας.
Ηρακλες νεμέσησον, ἐπεὶ μετὰ σεῖο φαρέτρην
Ιαπετιονίδης ἄλγος ἄπαυστον ἔχει.

XXV.

Εἰς Ικαρον χαλκοῦν ἐν λουτρῷ ἱστάμενον.

Ικαρε, κηρὸς μέν σε διώλεσε· νῦν δέ σε χαλκῷ
ἤγαγεν εἰς μορφὴν αὖθις ὁ χαλκοτύπος.
ἀλλά γε μὴ πτερὰ πάλλε κατ' ἠέρα, μὴ τὸ λοετρὸν,
ἠερόθεν πίπτων, Ικάριον τελέσῃς.

p. 499.

XXVI.

Ικαρε, χαλκὸς ἐὼν μιμνήσκεο· μηδέ σε τέχνη,
μηδ' ἀπάφῃ πτερύγων ζεῦγος ἐπωμάδιον.
εἰ γὰρ ζωὸς ἐὼν πέσες ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
πῶς ἐθέλεις πτῆναι χάλκεον εἶδος ἔχων;

XXVII.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτου.

Οἶδα Φιλοκτήτην ὁράων, ὅτι πᾶσι φαείνει
ἄλγος ἑὸν, καὶ τοῖς τηλόθι δερκομένοις.

ἄγρια μὲν κομόωσαν ἔχει τρίχα· δεῦρ' ἴδε κόρσης T. II.
χαίτην τρηχαλέοις χρώμασιν αὐσταλέην·
δέρμα κατεσκληκὸς δὲ φέρει καὶ ῥικνὸν ἰδέσθαι,
καὶ τάχα καρφαλέον χερσὶν ἐφαπτομέναις.
δάκρυα δὲ ξηροῖσιν ὑπὸ βλεφάροισι παγέντα
ἵσταται, ἀγρύπνου σῆμα δυηπαθίης.

XXVIII.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Δυστήνου Νιόβης ὁράας παναληθέα μορφὴν,
ὡς ἔτι μυρομένης πότμον ἑῶν τεκέων.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε, μὴ τόδε τέχνη
μέμφεο· θηλυτέρην εἴκασε λαϊνέην.

XXIX.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας.

Τιμόμαχος Μήδειαν ὅτ' ἔγραφεν, εἰκόνι μορφᾶς
ἀψύχου ψυχὰς θήκατο διχθαδίας.
ζᾶλον γὰρ λεχέων, τεκέων θ' ἅμα φίλτρα συνάψας, p. 500.
δεῖξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀντιμεθελκομέναν.

XXX.

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἔνοπλον Ἀθηνᾶν.

Τίπτε Τριτογένεια κορύσσεαι ἄστεϊ μέσσῳ;
εἶξε Ποσειδάων· φείδεο Κεκροπίης.

XXXI.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

Αἰεὶ μὲν Κυθέρεια φέρειν δεδάηκε φαρέτρην,
τόξα τε, καὶ δολιχῆς ἔργον ἐκηβολίης.
αἰδομένη δ' ἄρα θεσμὰ μενεπτολέμοιο Λυκούργου
φίλτρα φέρει Σπάρτῃ τεύχεσιν ἀγχεμάχοις.

T. II. ὑμεῖς δ' ἐν θαλάμοισι Λακωνίδες, ὅπλα Κυθήρης
ἀζόμεναι, παῖδας τίκτετε θαρσαλέους.

XXXII.

Εἰς τὴν Ἀπελλοῦ Ἀφροδίτην ἀναδυομένην.

Ἄρτι θαλασσαίης Παφίη προὔκυψε λοχείης,
μαῖαν Ἀπελλείην εὑραμένη παλάμην,
ἀλλὰ τάχος γραφίδων ἀποχάζεο, μή σε διήνη
ἀφρὸς ἀποστάζων θλιβομένων πλοκάμων.
εἰ τοίη ποτὲ Κύπρις ἐγυμνώθη διὰ μῆλον,
τὴν Τροίην ἀδίκως Παλλὰς ἐληΐσατο.

p. 501. XXXIII.

Εἰς φιάλην ἔχουσαν κινουμένους ἰχθύας.

Οὕτω Βάκχον ἔδεκτο Θέτις. νῦν μῦθος Ὁμήρου,
ὀψὲ μὲν, ἀλλ' εὗρεν πίστιν ἐτητυμίης.

XXXIV.

Εἰς ἀνδριάντα Πυθαγόρου.

Οὐ τὸν ἀναπτύσσοντα φύσιν πολύμητιν ἀριθμῶν
ἤθελεν ὁ πλάστης Πυθαγόραν τελέσαι,
ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι· καὶ τάχα φωνὴν
ἔνδον ἀποκρύπτει, καὶ τόδ' ἔχων ὀπάσαι.

XXXV.

Εἰς οἶκον ἐπίπεδον.

Ὥρῃ ἀναψύχω θέρεος, καὶ χείματι θάλπω,
τοὐλλιπὲς ὡράων ἐξ ἐμέθεν παρέχων.

XXXVI.

Εἰς ἀφύλακτον οἶκον.

Κερδαλέους δίζεσθε δόμους, ληΐστορες, ἄλλους·
τοῖσδε γὰρ ἐστι φύλαξ ἔμπεδος, ἡ πενίη.

XXXVII. T. II.

Εἰς βῆμα τȣ̃ σοφιςȣ̃ Κρατερȣ̃.

Δένδρον ἐγὼ μακαριςὸν, ἐπεὶ ποτὲ μεσσόθεν ὕλης
ἱςάμενον λιγυροῖς ἐτρεφόμην ἀνέμοις,
ὀρνίθων ἐπίβαθρον εὔθροον. ἀλλὰ σιδήρῳ
ἐτμήθην, κλήρῳ κρείσσονος εὐτυχίης·
ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, Κρατερȣ̃ κρατεροῖς ὑπὸ μύθοις p. 502.
ἄρδομαι, εὐμȣ́σοις χεύμασι τηλεθάον.

XXXVIII.

Εἰς ἀρχοντικὸν πέλεκυν.

Ην μὲν ἀλιτραίνῃς, πέλεκυν βλεφάροισι δοκεύεις·
ἢν δὲ σαοφρονέῃς, ἄργυρός εἰμι μόνον.

XXXIX.

Ηθελε μὲν βασιλεύς σε βοηθόον εἰσέτι πέμπειν
ἄςεσι τειρομένοις δευομένων μερόπων,
Τατιανὲ χρύσειε· σὺ δ᾽ ἐν βιότοιο γαλήνῃ
πατρίδα καὶ κλῆρον σὸν προβέβȣλας ἔχειν,
αὔξων σῶν προγόνων κτέρας ἔνδικον. ἀρχομένων γὰρ
πλȣ̃τον ὅτι ςυγέεις σύνθρονος οἶδε Δίκη.

XL.

Εἰς Θεοδότης εἰκόνα.

Αὐτὴν Θειοδότην ὁ ζωγράφος. αἴθε δὲ τέχνης
ἤμβροτε, καὶ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

XLI.

Εἰς Καλλιόπην τινὰ εὔφωνον γυναῖκα καὶ εὔμȣσον.

Η γλυκερὸν μέλψασα, καὶ ἄλκιμον ἢ θρόον αὐδῆς
μȣ́νη θηλυτέροις ςήθεσι ῥηξαμένη,

T. II. κεῖται σιγαλέη· τόσον ἔσθενε νήματα Μοίρης,

ὡς λιγυρὰ κλεῖσαι χείλεα Καλλιόπης.

p. 503.

XLII.

Οὔτι φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολιοῖο καρήνου

ἀδρανίη φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην·

ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,

ψυχῇ, Καλλιόπη, συγκατέλυσας ὄπα.

XLIII.

Ηδέα πάντα κέλευθα λάχεν βίος. ἀγρεῖ μέσσῳ

εὖχος ἑταιρεῖαι· κρυπτὰ δόμοισιν ἄχη·

ἀγρὸς τέρψιν ἄγει, κέρδος πλόος, ἀλλοδαπὴ χθὼν

γνώσιας. ἐκ δὲ γάμων οἶκος ὁμοφρονέει·

τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφροντις ἀεὶ βίος. ἕρκος ἐτύχθη

πατρὶ τέκος· φρεῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.

ἠνορέην νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάσσαι.

ἔνθεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γένος.

XLIV.

Οἶκος καὶ πάτρη, βιότου χάρις· αἱ δὲ περισσαὶ

φροντίδες ἀνθρώποις, οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

XLV.

Ολκὰς ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

ἐν χθονὸς ἀγκοίναις ὤλετο μητριάσιν.

ἱσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ

δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλει.

XLII. 4. Vulgo: φεῦ, φεῦ, Κ., σὴν κατέλ.

XLVI.

T. II.

Μύγδων τέρμα βίοιο λαχὼν, αὐτόστολος ἦλθεν
εἰς Ἀΐδην, νεκύων πορθμίδος οὐ χατέων.
ἣν γὰρ ἔχε ζώων βιοδώτορα, μάρτυρα μόχθων, p. 504.
ἄγραις εἰναλίαις πολλάκι βριθομένην,
τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, εὖτε τελευτὴν
εὕρετο, συλλήξας ὁλκάδι καιομένῃ.
οὕτω πιστὸν ἄνακτι πέλε σκάφος, οἶκον ἀέξον
Μύγδονι, καὶ σύμπλουν ἐς βίον, ἐς θάνατον.

XLVII.

Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη.
καὶ γὰρ γνήσιον αἷμα διακρίνει Λακεδαίμων
ἀλκῇ μαρναμένων, οὐ γενεῇ βρεφέων.

XLVIII.

Εἴς τινα ὑπὸ λῃστῶν πεφονευμένον, καὶ ὑπ' αὐτῶν θαπτόμενον.

Οὔποτ' ἐμὲ κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νείατον αἴης
τόσσον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὄμμα Δίκης.
ἀντὶ φόνου τάφον ἄμμι χαρίζεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων.

XLIX.

Οὔτι σε πόντος ἀπώλεσεν, οὐ πνείοντες ἀῆται,
ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἐμπορίης.
εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον.

T. II. L.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Ὅστις με τριόδοισι μέσαις τάρχυσε θανόντα,
λυγρὰ παθὼν τύμβου μηδ' ὀλίγοιο τύχοι,
p. 505. πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν καλέουσιν ὁδῖται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἡσυχίης.

LI.

Οὔνομα μὲν ΚΑΛΗ, φρεσὶ δὲ πλέον ἠὲ προσώπῳ,
κάτθανε· φεῦ, Χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
καὶ γὰρ ἔην Παφίῃ πανομοίϊος, ἀλλὰ συνεύνῳ
μούνῳ· τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.
τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην
εὐρυβίης Αΐδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων;

LII.

Εἰς Ῥοδὼ τὴν γυναῖκα Διοφάνους νέαν τελευτήσασαν.

Σοὶ σορὸν εὐλάϊγγα, Ῥοδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει,
ῥύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει,
ἀντ' εὐεργεσίης, γλυκερὸς πόσις· ὅττι θανοῦσα
ὠκύμορος, κείνῳ δῶκας ἐλευθερίην.

LIII.

Εἰς ναυηγόν τινα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐκβρασθέντα πρὸς τὴν αὐτοῦ πατρίδα.

Χαῖρέ μοι, ὦ ναυηγὲ, καὶ εἰς Ἀΐδαο περήσας
μέμφεο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
κεῖνοι μέν σ' ἐδάμασσαν· ἅλος δέ σε μείλιχον ὕδωρ
ἐς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισσε τάφους.

LIV. T.II. p.506.

Εἴς τινα ναυαγήσαντα, καὶ ὑπὸ ναυτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρὸν ἀναληφθέντα καὶ τάφου εὐμοιρήσαντα.

Πλώεις ναυηγόν με λαβὼν, καὶ σήματι χώσας;
πλῶε, Μαλειάων ἄκρα φυλασσόμενος.
αἰεὶ δ' εὐπλοΐην μεθέποις φίλος· ἢν δέ τι ῥέξῃ
ἄλλο Τύχη, τοίων ἀντιάσαις χαρίτων.

LV.

Εἰς Πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίῳ τελευτήσαντα.

Χθών σ' ἔτεκε, πόντος δὲ διώλεσε, δέκτο δὲ θῶκος
Πλουτῆος· κεῖθεν δ' οὐρανὸν εἰσανέβης.
οὐχ ὡς ναυηγὸς δὲ βυθῷ θάνες, ἀλλ' ἵνα πάντων
κλήροις ἀθανάτων, Πάμφιλε, κόσμον ἄγῃς.

LVI.

Ὤριος εἷλέ σε παστὰς, ἀώριος εἷλέ σε τύμβος,
εὐθαλέων Χαρίτων ἄνθος, Ἀναστασίη.
σοὶ γενέτης, σοὶ πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοὶ τάχα καὶ πορθμεὺς δακρυχέει νεκύων.
οὐ γὰρ ὅλον λυκάβαντα διήνυσας ἄγχι συνεύνου,
ἀλλ' ἑκκαιδεκέτιν, φεῦ, κατέχει σε τάφος.

LVII.

Φεῦ φεῦ, ἀμετρήτων χαρίτων ἔαρ ἡδὺ μαραίνει
ἀμφὶ σοὶ ὠμοφάγων χεῖμα τὸ νερτερίων.
καί σε μὲν ἥρπασε τύμβος ἀπ' ἠελιώτιδος αἴγλης,
πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῳ πικρὸν ἄγουσαν ἔτος·
σὸν δὲ πόσιν, γενέτην τε κακαῖς ἀλάωσας ἀνίαις, p. 507.
οἷς πλέον ἠελίου λάμπες, Ἀναστασίη.

T. II.

LVIII.

Εἰς Ἰωάννην τινὰ νέον καὶ ἀτελῆ τελευτήσαντα.

α Ἄγριός ἐςι Χάρων. β πλέον ἤπιος. α ἥρπασεν ἤδη
τὸν νέον. β ἀλλὰ νόῳ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.
α τερπωλῆς ἀπέπαυσεν. β ἀπεσυφέλιξε δὲ μόχθων.
α ὐκ ἐνόησε γάμȣς. β ὐδὲ γάμων ὀδύνας.

LIX.

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων,
ἤδη φρικαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν.
Ἀρχίλοχος τέθνηκε. φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων
δριμὺν, πικροχόλȣ τικτόμενον ςόματος.
οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὖτε Λυκάμβεω
νηῦς μία σοι τρισσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

LX.

Νῦν πλέον ἢ τοπάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρȣ
ὄμμασιν ἀγρύπνοις τρισσὲ φύλασσε κύον.
εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζȣσαι ἰάμβων
ἄγριον Ἀρχιλόχȣ φλέγμα Λυκαμβιάδες,
πῶς ὐκ ἂν προλίποι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων
νεκρὸς ἅπας, φεύγων τάρβος ἐπεσβολίης;

LXI.

Εἰς Ἀνακρέοντα.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβȣ δὲ βοήσω·
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

p. 508.

LXII.

Κάτθανε μὲν Θεόδωρος· ἀοιδοπόλων δὲ παλαιῶν
πληθὺς οἰχομένη νῦν θάνεν ἀτρεκέως.

πᾶσ

πᾶσα μὲν ἀμπνείοντι συνέπνεε, πᾶσα δ' ἀπέσβη T. II.
 σβεννυμένε· κρύφθη δ' εἰν ἑνὶ πάντα τάφῳ.

LXIII.

Μνῆμα σὸν, ὦ Θεόδωρε, παναττρεκὲς, ὐκ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀλλ' ἐν βιβλιακῶν μυριάσιν σελίδων,
αἷσιν ἀνεζώγρησας ἀπολλυμένων, ἀπὸ λήθης
 ἁρπάξας, νοερὸν μόχθον ἀοιδοπόλων.

LXIV.

Εἰς Κρατερὸν τὸν σοφιστήν.

Η φύσις ὠδίνασα πολὺν χρόνον, ἀνέρ' ἔτικτεν
 ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἐτέων,
τὸν Κρατερὸν, σοφίην τε καὶ ὔνομα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς
 κινήσαντα γόῳ δάκρυον ἀντιπάλοις.
εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα Μοίρης
 μέμφεο, βυλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν.

LXV.

Ω φθέγμα Κρατεροῖο, τί σοι πλέον, εἴ γε καὶ αὐδῆς
 ἔπλεο καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλοις;
ζῶντος μὲν γὰρ, ἅπαντες ἐφώνεον· ἐκ δὲ τελευτῆς
 ὑμετέρης, ἰδίην αὖθις ἔδησαν ὄπα.
ὔτις γὰρ μετὰ σεῖο μόρον τέτληκε τανύσσαι
 ὦτα λόγοις· Κρατερῷ δ' ἓν τέλος ἠδὲ λόγοις.

LXVI. p. 509.

Ει καὶ ἀμειδήτων νεκύων ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσεις,
 Φερσεφόνη, ψυχὴν δέχνυσο Δημοκρίτε
εὐμενέως γελόωσαν, ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκὖσαν,
 ἀχνυμένην ἐπὶ σοὶ, μῦνος ἔκαμψε γέλως.

T. II.

LXVII.

Πλούτων δέξο μάκαρ Δημόκριτον, ὥς κεν ἀνάσσων
αἰὲν ἀμειδήτων, καὶ γελόωντα λάχοις.

LXVIII.

Εἰς Πύῤῥωνα τὸν Σκεπτικόν.

ᵃΚάτθανες ὦ Πύῤῥων; ᵇἐπέχω. ᵃπυμάτην μετὰ μοῖραν
φὴς ἐπέχειν; ᵇἐπέχω. ᵃσκέψιν ἔπαυσε τάφος.

LXIX.

ᵃΚλεινὸς Ἰωάννης. ᵇθνητὸς, λέγε. ᵃγαμβρὸς ἀνάσσης.
ᵇθνητὸς ὅμως. ᵃγενεῆς ἄνθος Ἀναςασίου.
ᵇθνητοῦ κἀκείνου. ᵃβίον ἔνδικος. ᵇοὐκ ἔτι τοῦτο
θνητὸν ἔφης. ΑΡΕΤΑΙ ΚΡΕΙΣΣΟΝΕΣ ΕΙΣΙ ΜΟΡΟΥ.

LXX.

Εἰς Ὑπάτιον ἀδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως Ἀναςασίου.

Ὑπατίου τάφος εἰμί· νέκυν δ᾽ οὐ φημι καλύπτειν
τόσσου τάσσος ἐὼν Αὐσονίων προμάχου.
Γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
σήματι, τῷ Πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν.

p. 510.

LXXI.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸς ἄναξ νεμέσησε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κύμασιν, Ὑπατίου σῶμα καλυψαμένοις·
ἤθελε γάρ μιν ἔχειν γέρας ὕςατον, οἷα θανόντα,
καὶ μεγαλοφροσύνης κρύψε θάλασσα χάριν.
ἔνθεν, πρηΰνόου κραδίης μέγα δεῖγμα, φαεινὸν
τίμησεν κενεῷ σήματι τῷδε νέκυν.

ΜΗΝΕΣ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ. T. II.

Πρῶτος ΘΩΘ ἐδάῃ δρεπάνην ἐπὶ βότρυν ἐγείρειν.
ἰχθυβόλοισι ΠΑΩΦΙ φέρει πανδήμιον ἄγρην.
Πληϊάδων φαίνουσαν ΑΘΥΡ τεκμαίρεται ὥρην.
ΧΟΙΑΚ σπειρομένων σταχύων δείκνυσι γενέθλην.
ΤΥΒΙ δὲ πορφύρεον βουληφόρον εἷμα τιταίνει.
σημαίνει πλωτῆρσι ΜΕΧΕΙΡ πλόον ἀμφιπολεύειν.
Αρεος ὅπλα φέρειν ΦΑΜΕΝΩΘ δείκνυσι μαχηταῖς.
εἰαρινῶν ΦΑΡΜΟΥΘΙ ῥόδων πρωτάγγελός ἐστι.
λήϊα δ' αὐανθέντα ΠΑΧΩΝ δρεπάνοισι φυλάσσει.
σὐκάρπου δὲ ΠΑΫΝΙ προάγγελός ἐστιν ὀπώρης.
καὶ σταφυλὴν κατέχων εὐάμπελός ἐστιν ΕΠΙΦΙ.
καὶ ΜΕΣΟΡΙ Νείλοιο φέρει φυσίζοον ὕδωρ.

ΜΑΡΙΑΝΟΥ p. 511.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Εἰς Ερωτα ἐστεφανωμένον.

α Ποῦ σοι τόξον ἐκεῖνο παλίντονον, οἵ τ' ἀπὸ σεῖο
πηγνύμενοι μεσάτην ἐς κραδίην δόνακες;
ποῦ πτερά; ποῦ λαμπὰς πολυώδυνος; ἐς τί δὲ τρισσὰ
στέμματα χερσὶν ἔχεις, κρατὶ δ' ἐπ' ἄλλο φέρεις;

β Οὐκ ἀπὸ πανδήμου, ξένε, Κύπριδος, οὐκ ἀπὸ γαίης
εἰμὶ, καὶ ὑλαίης ἔκγονος εὐφροσύνης.

Τ. II. ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐς καθαρὴν μερόπων φρένα πυρσὸν ἀνάπτω
εὐμαθίης, ψυχὴν δ᾽ οὐρανὸν εἰσανάγω.
ἐκ δ᾽ ἀρετῶν στεφάνους πισύρων πλέκω· ὧν ἀφ᾽ ἑκάστης
τούσδε φέρων, πρώτῳ τῷ σοφίης στέφομαι.

II.

Εἰς προάστειον ὀνομαζόμενον Ερωτα, ἐν Αμασείᾳ.

Η καλὸν ἄλσος Ερωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα ταῦτα
πρηῢς ἐπιπνείων ἀμφιδονεῖ Ζέφυρος·
ἧχι καὶ ἑρσήεις ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμὼν,
πολὺν ἰοστεφάνων κόσμον ἀνεὶς καλύκων·
καὶ γλυκερῆς τρίστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ
μαστὸς ἀναθλίβει χεύματα Νηϊάδος·
p. 512. ὁππόθι δενδρήεντα γέρων παρανήχεται Ιρις
χῶρον, Αμαδρυάδων ἔνδιον ἁβροκόμων,
καὶ λιπαρῆς εὔβοτρυν ἀν᾽ ὀργάδα καρπὸς ἐλαίης
θάλλει ἐριστχφύλων πάντοσε θειλοπέδων·
αἱ δὲ πέριξ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες· ὃς δὲ μελίζει
ἀντῳδὸν τέττιξ φθέγματος ἁρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήϊστον ὅπως, ξένε, μή με παρέλθῃς
τόνδε δόμον, λιτῆς δ᾽ ἀντίασον ξενίης.

III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Δεῦρ᾽ ἴθι, βαιὸν ὁδῖτα πεσὼν ὑπὸ δάσκιον ἄλσος,
ἄμπαυσον καμάτου γυῖα πολυπλανέος,
χῶρον ὅπου πλατάνων αὐτόῤῥυτον ἐς μέσον ὕδωρ
καλὰ πολυκρούνων ἐκπρορέει στομάτων·
ὁππόθι πορφυρέης ὑπὲρ αὔλακος εἴαρι θάλλει
ὑγρὸν ἴον ῥοδέῃ κιρνάμενον κάλυκι.

ἥνιδε πῶς δροσεροῖο πέδον λειμῶνος ἐρέψας T. II.

ἔγχυτον εὐχαίτης κισσὸς ἔπλεξε κόμην.

ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λασίην παραμείβεται ὄχθην,

ῥέζαν ὑποξύων αὐτοφύτοιο νάπης.

οὗτος ΕΡΩΣ. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὔνομα χώρῳ,

πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ Χαρίτων;

IV.

Εἰς λουτρὸν ὀνομαζόμενον Ἔρωτα.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν Ἔρως ποτὲ τῷδε λοετρῷ,

αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.

ἱδρὼς δ' ἀμβροσίοιο χυθεὶς χροὸς ἄμμιγα λευκοῖς

ὕδασι, φεῦ, πνοιῆς ὅσσον ἀνῆψεν ἔαρ·

ἔνθεν ἀεὶ ῥοδόεσσαν ἀναζείουσιν ἀϋτμήν, p. 513.

ὡς ἔτι τῆς χρυσῆς λουομένης Παφίης.

V.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾷδ' ὑπὸ τὰς πλατάνους ἁπαλῷ τετρυμένος ὕπνῳ

εὗδεν Ἔρως, Νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.

Νύμφαι δ' ἀλλήλῃσι, Τί μέλλομεν; αἴθε δὲ τούτῳ

σβέσσαμεν, εἶπον, ὁμοῦ πῦρ κραδίης μερόπων.

λαμπὰς δ' ὡς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκεῖθεν

Νύμφαι Ἐρωτιάδες λουτροχοεῦσιν ὕδωρ.

T. II. ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΑ.

Καλλιόπη σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς·
Κλειὼ καλλιχόρȣ κιθάρης μελιηδέα μολπήν·
Εὐτέρπη τραγικοῖο χορȣ̃ πολυηχέα φωνήν.
Μελπομένη θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον εὗρε.
Τερψιχόρη χαρίεσσα πόρεν τεχνήμονας αὐλȣ́ς.
ὕμνȣς ἀθανάτων Ερατὼ πολυτερπέας εὗρε.
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν.
Οὐρανίη πόλον εὗρε καὶ ȣ̓ρανίων χορὸν ἄςρων.
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε καὶ ἤθεα κεδνά.

P. 514. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Ιχθυβόλον πολυωπὸν ἀπ' εὐθήρȣ λίνον ἄγρης,
τῶν τ' ἀγκιςροδέτων συζυγίην δονάκων,
καὶ πισὸν βυθίων παγίδων σημάντορα φελλὸν,
καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρȣ́σματι πυρσοτόκον,
ἄγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενηΐδα, δεσμὸν ἀέλλης,
ςρεπτῶν τ' ἀγκίςρων ἰχθυπαγῆ ςόματα,
δαίμοσιν ἀγροδότῃσι θαλασσοπόρος πόρε Βαίτων,
γήραϊ νȣσοφόρῳ βριθομένης παλάμης.

II.

Ηδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
λήϊον ἐκ ῥοδέων ἀνθοφορεῖ καλύκων.

ἤδη ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἰσοζυγέων κυπαρίσσων T. II.
μουσομανὴς τέττιξ θέλγει ἀμαλλοδέτην·
καὶ φιλόπαις ὑπὸ γεῖσα δόμους τεύξασα χελιδὼν,
ἔκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
ὑπνώει δὲ θάλασσα, φιλοζεφύροιο γαλήνης
νηοφόροις νώτοις εὔδια πεπταμένης,
οὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταιγίζουσα κορύμβοις,
οὐκ ἐπὶ ῥηγμίνων ἀφρὸν ἐρευγομένη.
ναυτίλε, ποντομέδοντι καὶ ὁρμοδοτῆρι Πριήπῳ p. 515.
τευθίδος ἢ τρίγλης ἀνθεμόεσσαν ἴτυν,
ἢ σκάρον αὐδήεντα παραὶ βωμοῖσι πυρώσας,
ἄτρομος Ἰονίου τέρμα θαλασσοπόρει.

III.

Ὑλοβάτας, φιλόδενδρος, ὀρεσσαύλου πόσις Ἀχοῦς,
πάνσκοπος, εὐκεράου μαλοφύλαξ ἀγέλας,
Πὰν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορος, ὃς μετανάστας
ἔδραμον αἰχματᾶν ἐς δάϊν Ἀσσυρίων,
Μιλτιάδου στήσαντος ὁμάσπιδα περσοδιώκτην,
ἵσταμαι, ἀκλήτου ξείνια συμμαχίης.
ἄλλοις ἀκροπόληες· ὁ μηδοφόνος δὲ δέδασται
ξυνὸς ἐμὶν Μαραθὼν καὶ μαραθωνομάχαις.

IV.

Εἰς τὸ ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἄγαλμα.

Χιονέην με λίθον παλιναυξέος ἐκ περιωπῆς
λαοτύπος τμήξας πετροτόμοις ἀκίσι
Μῆδος ἐποντοπόρευσεν, ὅπως ἀνδρείκελα τεύξῃ,
τῆς κατ' Ἀθηναίων σύμβολα καμμονίης.

T. II. ὡς δὲ δαϊζομένοις Μαραθὼν ἀντέκτυπε Πέρσαις,
καὶ νέες ὑγροπόρου χεύμασιν αἱμαλέοις,
ἔξεσαν Αδρήστειαν ἀριστώδινες Αθῆναι,
δαίμον' ὑπερφιάλοις ἀντίπαλον μερόπων.
ἀντιταλαντεύω τὰς ἐλπίδας· εἰμὶ δὲ καὶ νῦν
ΝΙΚΗ Ερεχθείδαις, Ασσυρίοις ΝΕΜΕΣΙΣ.

p. 516. V.

Εἰς τὸ μέγα Πραιτώριον καλλωπισθέν.

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖς ἐπὶ γήραϊ· φαιδροτέρους γὰρ
Δομνῖνος θαλάμους μητρὸς ἔτευξε Δίκης.
λάμπω ἐγὼ διὰ παιδὸς, ὁ παῖς δι' ἐμεῖο φαείνει·
κύδεα δ' ἀλλήλοις ἀντιχαριζόμεθα.

VI.

Τοῦτον Ιουλιανὸν, νομικῆς φάος, εἶπον ἰδοῦσαι
Ρώμη καὶ Βερόη· ΠΑΝΤΑ ΦΥΣΙΣ ΔΥΝΑΤΑΙ.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΒΑΚΧΟΝ. T.II. p.517.

Μέλπωμεν βασιλῆα φιλεύϊον, εἰραφιώτην,
Αβροκόμην, ἀγροῖκον, ἀοίδιμον, ἀγλαόμορφον,
Βοιωτὸν, βρόμιον, βακχεύτορα, βοτρυοχαίτην,
Γηθόσυνον, γονόεντα, γιγαντολέτην, γελόωντα,
Διογενῆ, δίγονον, διθυραμβογενῆ, Διόνυσον,
Εὔϊον, εὐχαίτην, εὐάμπελον, ἐγρεσίκωμον,
Ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
Ηπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἠπεροπῆα,
Θρήϊκα, θυρσοφόρον, θιασώτην, θυμολέοντα,
Ινδολέτην, ἱμερτὸν, ἰοπλόκον, ἱραφιώτην,
Κωμαστὴν, κεραὸν, κισσοστέφανον, κελαδεινὸν,
Λυδὸν, ληναῖον, λαθικηδέα, λυσιμέριμνον,
Μύστην, μαινόλιον, μεθυδώτην, μυριόμορφον,
Νυκτέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδόπεπλον,
Ξυστοβόλον, ξυνὸν, ξενοδώτην, ξανθοκάρηνον,
Οργίλον, ὀβριμόθυμον, ὀρέσκιον, οὐρεσιφοίτην,
Πολυπότην, πλαγκτῆρα, πολυστέφανον, πολύκωμον,
Ρηξίνοον, ῥαδινὸν, ῥικνώδεα, ῥηνοφορῆα,
Σκιρτητὴν, Σάτυρον, σεμεληγενέτην, Σεμελῆα,
Τερπνὸν, ταυρωπὸν, τυῤῥηνολέτην, ταχύμηνιν,
Υπνοφόβην, ὑγρὸν, ὑμενήϊον, ὑλήεντα,
Φηρομανῆ, φρικτὸν, φιλομειδέα, φοιταλιώτην,
Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσεομίτρην,
Ψυχοπλάνην, ψεύστην, ψοφομήδεα, ψυχοδαϊκτὴν,
Ωριον, ὠμηστὴν, ὠρεσίτροφον, ὠρεσίδουπον.

15. In marg. cod. ξενιδώτην.

T.II. p.518.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Υμνείω Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα,
Ἄμβροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἁβροχαίτην,
Βριθύνοον, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆ, βιοδώτην,
Γηθόσυνον, γελόωντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον,
Διογενῆ, Διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ,
Εὔλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδώτην,
Ζωογόνον, ζάθεον, ζηνόφρονα, ζηνοδοτῆρα,
Ἤπιον, ἡδυεπῆ, ἡδύφρονα, ἠπιόχειρα,
Θηροφόνον, θαλερὸν θελξίφρονα, θελγεσίμυθον,
Ἰαφέτην, ἱμερτὸν, ἰήϊον, ἱπποκορύστην,
Κοσμοπλόκον, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογένεθλον,
Λητογενῆ, λαρὸν, λυρογηθέα, λαμπετόωντα,
Μυστιπόλον, μάντιν, μεγαλήτορα, μυριόμορφον,
Νευροχαρῆ, νοερὸν, νηπενθέα, νηφαλιῆα,
Ξυνοχαρῆ, ξυνὸν, ξυνόφρονα, ξυνοδοτῆρα,
Ὄλβιον, ὀλβιοεργὸν, Ὀλύμπιον, οὐρεσιφοίτην,
Πρηΰν, πανδερκῆ, παναπήμονα, πλουτοδοτῆρα,
Ῥυσίπονον, ῥοδόχρουν, ῥηξήνορα, ῥηξικέλευθον,
Σιγαλόεντα, σοφὸν, σελαηγενέτην, σωτῆρα,
Τερψίχορον, Τιτᾶνα, τελέστορα, τιμήεντα,
Ὑμναγόρην, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑετόεντα,
Φοῖβον, φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ,
Χρησμαγόρην, χρύσεον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον,
Ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευσίστυγα, ψυχοδοτῆρα,
Ὤκυπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδώτην.

1. Scr. ὑμνέωμεν. In Cod. ſcriptum ὑμνέομεν. 14. Vulgo νεβροχαρῆ. 21. Cod. Vat. ὑψόεντα. Fort. ὑψήεντα. ſive ὑψιμέδοντα. In Planud. Codd. reperitur ὑετόωντα et ὑετόεντα.

ΜΗΝΕΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Εξ ἐμέθεν λυκάβαντος ἀνοιγομένοιο θυρέτρου,
Αὐσονίης ὕψος δέρκεται Ηέλιος.
Αὐτὰρ ἐγὼ θαμινῇσι γύην νιφάδεσσι διαίνω,
τεύχων εἰαρινῆς ἔγκυον ἀγλαΐης.
Αρχετ' Αρης ἀπ' ἐμεῖο, καὶ ἄνθεα, καὶ γλάγος ἡδύ·
ἴση δ' εἰκοστῷ ἤματι νὺξ τελέθει.
Εντύνοι τῆμοσδε φυτοσκάφος, ἔρνεα τάμνων,
ῥίζῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ ἥμερον ἀκρέμονα.
Οἴγεται ἄρτι θάλασσα. ἐφοπλίζοιτε δὲ νῆας·
ὥριον ἀκλύστων ἐκτὸς ἄγειν λιμένων.
Μεσσάτιος ῥόδου εἰμὶ καὶ ἀργεννοῖο κρίνοιο,
καὶ ξανθῆς κεράσου βρίθομαι ἀκρέμοσιν.
Καρκίνον Ηέλιος μετανείσεται· ἀστάχυας δὲ
καρφαλέους κείρει γειοπόνος δρεπάνῃ.
Κρίνω ἐγὼ πυρὸν καὶ ἀχυρμιάς· ἐν δὲ λέοντι
ἀτρεκέα τελέθει χεύματα Νηϊάδων.
Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ, βρίθω δ' ἔτι πάσῃ ὀπώρῃ·
αὖθις δ' ἰσοπαλὴς γίνεται ἤματι νύξ.
Τίς δέ κ' ἐμεῖο πέλει γλυκερώτερος, ὃς μέθυ ληνῷ,
ἡδυεπῆ κατάγω Βάκχον ἀπ' οἰνοπέδου;
Εἴ τοι Αθηναίης πέλει ἔργα, ὥριον ἤδη
καρπὸν ἀποθλίβειν, μνῆσιν ἔχειν καμάτων.
Παύεσθαι νειοῦ κέλομαι· γλαγόωντι γὰρ ἤδη
σπέρματι ῥιγεδανὴ πηγυλὶς ἀντιάσει.

19. Scr. πέλει. 20. Cod. Vat. ληνῷ ἐπικατάγω. et v. ληνῷ in fine praec. verſ. deeſt.

T.II. p.520.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ.

Οὐκ ἴδε ΤΕΡΨΙΧΟΡΗΝ ὁ ζωγράφος, ἀλλ' ὑπὸ τέχνας
ψεύδεται ὀφθαλμὸς δείκελον ἀτρεκίῃ.

Εἴ ποτε τερψινόοιο, φίλος, φόρμιγγος ἀκούσεις,
τὴν ΕΡΑΤΩ θαύμαζε τόσης εὑρήτορα τέχνης.

ΕΥΤΕΡΠΗ δονάκεσσι πολυτρήτοισι λιγαίνει,
πνεῦμα σοφῆς ὀχετηγὸν ἐπισπείρουσα μελίσσης.

Κωμικὸν ἀμφιέπω ΘΑΛΕΙΑ μέλος, ἔργα δὲ φωτῶν
οὐχ ὁσίων θυμέλῃσι φιλοκροτάλοισιν ἀθύρω.

Εἰκόνα τῆς σοφίης ποτιδέρκεο· ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ γὰρ
εἰκόνα σῇ κραδίῃ λάμβανε τὴν σοφίην.

Δαφνοκόμοις Φοίβοιο παρὰ τριπόδεσσι κελεύω
ΚΛΕΙΩ, μαντοσύνης Μοῦσα καὶ ἱστορίης.

T.II. p.521.

Οὐρανίη ψήφοιο θεοῤῥήτῳ τινὶ μέτρῳ
ἀστρῴην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην.

Σκέπτεο χαλκεόφωνον ἐπισπέρχουσαν ἀοιδὴν
ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΝ, ἐρατῆς ἴσορα εὐεπίης.

ΠΟΛΥΜΝΙΑ.

Σιγῶ, φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονι παλμῷ,
νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπήν.

Polyh. 1. Cod. Vat. φθεγγομένη παλάμης θελξίφρονα παλμόν.

T.III. p. 1.

ΟΡΦΕΩΣ

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ.

Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον, τέκος, ὁππότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων Κυανοχαίτης,
ὅ ττι βροτοῖς ἐπί τ' εὐτυχίην, κακότητά τε φράζει.

Ὁππόταν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
ἠέλιος, κριόν τε διεκτρέχῃ, ἐν δ' ἄρα τῷδε
γαῖαν νυκτερινὸς Γαιήοχος ἀμφελελίξῃ,
σῆμα τόδ' ἐςὶ πόληος ἀπόςασις οὐκ ἀλαπαδνῆς·
εἰ δέ κεν ἡμερινὸς, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄτας
πήματος ὁρμήσαντος ἐπ' ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους
ἔσσεσθαι, σφετέραις ἐπὶ πημοσύναις ἰδὲ λύπαις.

Εἰ δ', ἀνὰ ταῦρον ἰόντος, ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμὸς, πήματα μέν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω,
εὐφροσύνη δ' ἀνὰ ἄςυ καὶ εἰρήνη τεθαλυῖα·
ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμου μεγάλοιο πόληϊ
ἔργον ἐπερχομένου τοῖς κρείττοσιν. ἀλλὰ φυλάσσου.

Εἰ δέ κεν, ἐν διδύμοις ςρωφωμένου ἠελίοιο,
νυκτερινὴ μῆνις ἐλελίζηται κατὰ γαῖαν,
[σημαίνει ὅτι] δυσμενέες βροτοὶ ἐγχεσίχειρες
p. 2. ὑμετέρην πελάσουσιν ἐπ' ἄλγεσι γαῖαν ἅπασαν·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι
ἔσσονθ', ἡγεμόνες τε, θεῶν διομηνίῃ ἐχθρῶν.

Εἰ δ', ἀνὰ τὴν μοίρην τῦ καρκίνυ ἠελίοιο T. III.
ςείχοντος, ὅθι δὴ θερινὴ τροπὴ, ἔννυχος ἔςαι
γῆς ἔνοσις, τῦτο φράζει κακότητα βαρεῖαν
ἀργαλέην πενίην ἀλλαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ
φράζει πῆμ' αὐτοῖς καὶ ἀνάςασιν ὠλεσίοικον.

Εἰ δέ κεν, ἠελίοιο λέοντος μοῖραν ἰόντος,
νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη,
κλαυθμοί τε, ςοναχαί τε πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἕξυσ'· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς καὶ ταῦτα πιφαύσκει.

Εἰ δέ κεν, ἠελίυ σὺν παρθένῳ ἐρχομένοιο,
ἑσπερινὸς σεισμὸς, λαοῖς τότε λοιμὸς ἅπασιν
ἔσσεται· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς καρπὺς καταβλάψει.

Εἰ δ' ἂν ὀπωρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
ἥλιος, χηλαῖς διαφαίνων, νυκτερινὸς δὲ
κινήσῃ, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἐξαναφύντων
γαίης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τόδε φράζει
ἔργα μάχης· πολλὺς δ' αὐτῶν κατὰ γαῖα καλύψει.

Εἰ δέ κεν, ἠελίυ τὸν σκορπίον ἀμφιθέοντος,
νύκτερος ὁρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνδράσιν ἔσσονται, κακοφραδμοσύνῃσι νόοιο·
ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, τότε δὴ τότε ἄλγεα φράζει
ἔσσεσθαι πολέεσσιν ἀπὸ πτολέμυ κρυεροῖο,
ἔργα ματαιότατα, Ζηνὸς μεγάλυ διὰ βυλάς.

Εἰ δέ κεν, ἐν μοίρῃ τῦ τοξότυ ἠελίοιο
ςρωφῶντος, γαῖαν κινήσῃ Κυανοχαίτης
νυκτερινὸς, σημεῖον ὀλέθριον ἔσσεται ἀνδρῶν p. 3.

T. III. πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς, πόλεων βασιλῆϊ
σημαίνει μεγάλην τιμὴν καὶ σκῆπτρα λιπόντα
ἄλλῃ ἐποίχεσθαι φεύγοντ᾽ ἀπὸ πατρίδος αἴης.

Εἰ δ᾽ ἂν, ἐν αἰγοκέρωτι, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο
χειμεριναὶ, στείχοντος, ἕδος χθονὸς ἔννυχος ἐλθὼν
Σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
φράζεο δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γενέσθαι
καὶ στάσιν· ἡμερινὸς δὲ φανεὶς καρποφθόρος ἔσται.

Εἰ δ᾽ ἂν, ὅθ᾽ ὑδροχόον διανίσσεται ἠελίοιο
φέγγος, νυκτερίη ἐλελιχθῇ γαῖα περιχθὼν,
ἁρπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρυάγυιαν
ἔσσονται, δήμου τε κακοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις·
εἰ δέ κεν ἡμερινὴ, δήμου κράτος ἔμπεδον ἔσται.

Εἰ δ᾽, ἀνὰ τοὺς ἰχθῦς στρωφωμένου ἠελίοιο,
γῆς ἔνοσις γίνοιτο θοὴν διὰ νύκτα, τότ᾽ ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι περίστασις· εἰ δέ κεν ἠοῖ
γῆς κινηθείη πέδον ἱερὸν, αὐτίκα πάσαις
εὐφάρβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἴων τε καὶ ἄλλων
τετραπόδων φθόρος ἔσται ἀν᾽ ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

ΘΕΩΝΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

T. III. p. 4.
Ep. in. ad T. iii. ...

iii

II.

Εἰς τὰς ἑπτὰ πλανήτας, καὶ τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη.

Ἑπτὰ πολυπλανέες κατ' Ὀλύμπιον ἀςέρες ὁδὸν
εἱλεῦνται, καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών·
νυκτιφανὴς Μήνη, συγνὸς Κρόνος, Ἥλιος ἡδὺς,
παςοφόρος Παφίη, θρασὺς Ἄρης, εὔπτερος Ἑρμῆς,
καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' ὃ φύσις ἐβλάςησεν.
οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων ἔλαχον γένος· ἔςι δ' ἐν ἡμῖν
ΜΗΝΗ, ΖΕΥΣ, ΑΡΗΣ, ΠΑΦΙΗ, ΚΡΟΝΟΣ, ΗΛΙΟΣ, ΕΡΜΗΣ.
τὄνεκ' ἀπ' αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν
δάκρυ, γέλωτα, χολὴν, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν.
δάκρυ μέν ἐςι Κρόνος· Ζεὺς δὲ, γένεσις· λόγος, Ἑρμῆς·
θυμὸς, Ἄρης· Μήνη δ' ἄρ', ὕπνος· Κυθέρεια δ', ὄρεξις·
Ἥλιος δὲ, γέλως. τούτῳ γὰρ ἅπασα δικαίως
καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.

IV.

Εἰς Πτολεμαῖον τὸν ἀςρονόμον.

Γαίης ἐν νώτοισιν ὀχούμενος ὦ Πτολεμαῖε,
καὶ βροτέης φύσιος δεσμούμενος ἔνδοθι τεθμῶν,
οὐκ ἄςρων δὴ μοῦνον ἀειδίνητον ἀνάγκην,
οὐδὲ πόλοιο φορὰν σὺ διέγνως ἀςατέουσαν·
ἀλλὰ καὶ αὐτά περ ἅττι τελεῖ σημήϊα φαίνεις.

T. III. τοὔνεκα δὴ χρειὼ καλέειν σὲ τιν' οὐρανιώνων,
p. 5. αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης.
εἰ γὰρ καὶ μερόπεσσι χαμερπέσι συμβιότευσας,
καὶ φύσιος θνητῶν περ ἀλυκτοπέδῃσιν ἐδέσμου,
ἀλλὰ νόον παθέων ἐν τοῖσι πόνοις ἐκάθηρας,
ἔξω σαρκὸς ἔβης δὲ καὶ ἀχλύος ἰλυοέσσης,
καὶ τελέσεις προέειπας ἐσύστερα τέρμα λαχούσας.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

I.

Εἰς ἀγάλματα Ἐρώτων.

Σκυλοχαρεῖς ἴδ' Ἔρωτας, ἴδ' ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις
ὅπλα φέρουσι θεῶν νήπι' ἀγαλλόμενοι,
τύμπανα καὶ θύρσον Βρομίου, Ζηνὸς δὲ κεραυνὸν,
ἀσπίδ' Ἐνυαλίου καὶ κόρυν ἠΰκομον,
Φοίβου δ' εὔτοξον φαρέτρην, Ἁλίου δὲ τρίαιναν,
καὶ σθεναρῶν χειρῶν Ἡρακλέους ῥόπαλον.
τί πλέον ἀνθρώποισιν, Ἔρως ὅτε καὶ πόλον εἷλε,
τεύχεα δ' ἀθανάτων Κύπρις ἐληΐσατο;

II.

Τίπτε τὸν ὀγκηστὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
γυρὸν ἀλωειναῖς ἐξελάατε δρόμον;
οὐχ ἅλις ὅττι μύλοιο περίδρομον ἄχθος ἀνάγκης
σπειρηδὸν σκοτόεις κυκλοδίωκτος ἔχω;

ἀλλ' ἔτι καὶ πώλοισιν ἐρίζομεν. ἦ ῥ' ἔτι λοιπὸν T. III.
νῦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἀρῶν.

III. p. 6.

Ολκὰς ἀμετρήτȣ πελάγευς ἀνύσασα κέλευθον,
καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηξαμένη,
ἣν ὁ μέλας ὅτ' Εὖρος ἐπόντισεν, ὅτ' ἐπὶ χέρσον
ἤλασε χειμερίων ἄγριον οἶδμα Νότων,
ἐν πυρὶ νῦν ναυηγὸς ἐγὼ χθονὶ μέμφομ' ἀπίςῳ,
νῦν ἁλὸς ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ.

I.

Ερμοκράτης τῆς ῥινός· ἐπεὶ τὴν ῥῖνα λέγοντες
Ερμοκράτȣς, μικροῖς μακρὰ χαριζόμεθα.

II.

Εἰς μίμον.

Νηλειὴς Αΐδης· ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασσε θανόντι,
Τίτυρε, καὶ νεκύων θῆκέ σε μιμολόγον.

T. III. p. 7.

ΓΑΒΡΙΗΛΙΟΥ,

ΕΠΑΡΧΟΥ.

Εἰς Ἔρωτα καθεύδοντα ἐν πιπερεπέτῳ.

Οὐδὲ κατακνώσσων, οὐδ' ἄπνοος, οὐδ' ἐνὶ δαιτὶ
νόσφι πυριςπάρτου δήγματός ἐςιν Ἔρως.

ΤΙΒΕΡΙΟΥ

ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ.

I.

Κέμμαδος ἀρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
ἡ φονίη δακέτων ἰὸν ἐνῆκεν ἔχις.
φαρμαχθὲν δ' ἰῷ μητρὸς γάλα νεβρὸς ἀμέλξας
χείλεσι, τὸν κείνης ἐξέπιεν θάνατον.

II.

Οὐ κύνες, οὐ ςάλικές με κατήνυσαν, οὐχὶ κυνηγοὶ
δορκάδα· τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἶν ἁλὶ πλῆσα μόρον.
ἐξ ὕλης πόντῳ γὰρ ἐπέδραμον· εἶτ' ἐμὲ πλεκταὶ
ἕλξαν ἐπ' αἰγιαλοὺς δικτυβόλων παγίδες.
ἤλιτον ἡ χέρσοιο μάτην φυγάς· οὐκ ἀδίκως με
εἷλε σαγηνευτὴς τἀμὰ λιποῦσαν ὄρη.
οὔποτ' ἄγρης ἁλιῆες ἔτ' ἄςοχον οἴσετε χεῖρα,
χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλέκοντες ὕφη.

ΕΥΤΟΛΜΙΟΥ

T.III. p. 8.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΥ.

I.

Κνημῖδας, θώρηκα, σάκος, κόρυν, ἔγχος Ἀθήνῃ
Ῥῦφος Μεμμιάδης Γέλλιος ἐκρέμασε.

II.

Εἰς θερμοχύτην.

Βάκχῳ καὶ Νύμφαις μέσος ἵσαμαι· ἐν δὲ κυπέλλοις
αἰεὶ τόνδε χέω τὸν παραλειπόμενον.

III.

Υἱέος ὠκυμόρου θάνατον πενθοῦσα Μενίππη
κωκυτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν·
οὐδ' ἔσχεν παλίνορσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
ἀλλ' ἅμα καὶ θρήνου παύσατο καὶ βιότου.

IV.

Παρθενικὴν Ἑλένην μετ' ἀδελφεὸν ἄρτι θανόντα
δειλαίη μήτηρ κόψατο διπλασίως.
μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόον. ἦν γὰρ ἑκάστῳ
θρηνεῖν τὴν μήπω μηδενὸς, ὡς ἰδίην.

T. III. p. 9.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ

ΑΝΤΙΚΕΝΣΟΡΟΣ.

I.

Ὄψιν ἔχεις στρουθῷ πανομοίϊον. ἦ ῥά σε Κίρκη
ἐς πτηνὴν μετέθηκε φύσιν, κυκεῶνα πιόντα.

II.

Ἄμητος πολύς ἐστι τεὴν κατὰ δάσκιον ὄψιν·
τῷ σε χρὴ δρεπάνοισι, καὶ οὐ ψαλίδεσσι καρῆναι.

III.

Εἴς τινα μικρόν.

Ἀσφαλέως οἴκησον ἐν ἄστεϊ, μή σε κολάψῃ
αἵματι Πυγμαίων ἡδομένη γέρανος.

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ T.III. p.10.

ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΥ.

I.

Ω σοβαρὴ Ροδόπη, Παφίης εἴξασα βελέμνοις
 καὶ τὸν ὑπερφίαλον κόμπον ἀπωσαμένη,
ἀγκὰς ἑλῦσά μ' ἔχεις παρὰ σὸν λέχος· ἐν δ' ἄρα δεσμοῖς
 κεῖμαι, ἐλευθερίης ὐκ ἐπιδευόμενος.
ὕτως ἄρ ψυχή τε καὶ ἔκχυτα σώματα φωτῶν
 συμφέρεται, φιλίης ῥεύμασι μιγνύμενα.

II.

Τίπτε πέδον, Χρυσίλλα, κάτω νεύυσα δοκεύεις,
 καὶ ζώνην παλάμαις οἷά περ ἀκρολυτεῖς;
αἰδὼς νόσφι πέλει τῆς Κύπριδος· εἰ δ' ἄρα σιγᾷς,
 νεύματι τὴν Παφίην δεῖξον ὑπερχομένη.

III.

Ομματα δινεύεις κρυφίων ἰνδάλματα πυρσῶν,
 χείλεα δ' ἀκροβαφῆ λοξὰ παρεκτανύεις,
καὶ πολὺ κιχλίζυσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην,
 ἐκχυμένας δ' ὁρόω τὰς σοβαρὰς παλάμας.
ἀλλ' ὐ σῆς κραδίης ὑψαύχενος ὤκλασεν ὄγκος·
 ὔπω ἐθηλύνθης, ὐδὲ μαραινομένη.

T. III. p. 11.

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Ἱπποκράτες.

Ὀππόθεν ὁ ϛήσας; β Βυζάντιος. α ὔνομα δὴ τίς;
β Εὐσέβιος. α σὺ δὲ, τίς; β Κώϊος Ἱπποκράτης.
α τῦ δ' ἕνεκεν γέγραφέν σε; β λόγων χάριν ἡ πόλις αὐτῷ
τῶν ἐς ἐμὲ γραφίδων ἀντιδέδωκε γέρας.
α καὶ τί μὴ αὐτὸς ἑὸν τύπον ἔγραφεν; β ὅττι γεραίρων
ἡμέας ἀνθ' αὐτῦ, κρέσσονα δόξαν ἔχει.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

I.

Εἰς εἰκόνα Καλλιόπης.

Ἤθελε Μελπομένην ὁ ζωγράφος εἰκόνι γράψαι,
ἀλλ' ἀπολειπομένης, ἔγραφε Καλλιόπην.

II.

Εἰς εἰκόνα Πολυμνίας.

Σεῖο μὲν εἰκὼν ἥδε Πολύμνια, καὶ σὺ δὲ, Μῦσης.
ἓν γὰρ ἐπ' ἀμφοτέραις ὔνομα, καὶ τύπος εἷς.

III. T. III. p. 12.

Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
τῆς καλυκοςεφάνȣ νυμφίος Εὐρυνόμας
Ερμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βωκόλος. ἀλλὰ δέχεσθε
ἀντ' αὐτᾶς πακτὰν, ἀντ' ἐμέθεν τὸ μέλι.

IV.

Εἰς εἰκόνα Συνεσίȣ Σχολαςικȣ ἐπὶ νίκῃ μάχης ἀνατεθεῖσαν ἐν Βηρυτῷ.

Οὐχὶ παρ' Εὐρώτᾳ μόνον ἀνέρες εἰσὶ μαχηταὶ,
ȣδὲ παρ' Ιλισσῷ μνάμονές εἰσι δίκας.
ὡς ἀπὸ τᾶς Σπάρτας, ὡς αὐτᾶς ἀςὸν Αθάνας
Συνέσιον Νίκα καὶ Θέμις ἠγάσατο.

V.

Εἰς Πινδάρȣ ἄγαλμα ἐπὶ λȣτρῷ τινι ἱδρυμένον.

Αἴθε σε, Πίνδαρε, μᾶλλον ἐμοῖς ἐκάθηρα ῥεέθροις,
καί κεν ἄριςον ὕδωρ τȣ̓μὸν ἔφησθα μόνον.

VI.

Εἰς εἰκόνα Σωκράτȣς.

Ως σοφὸς ὁ γράψας. ζωὰν ȣ̓κ ἔμβαλε κηρῷ,
Σωκράτεος ψυχᾷ τȣ̃το χαριζόμενος.

VII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ζωγράφε τὰν μορφὰν ἀπομάξας, αἴθ' ἐνὶ κηρῷ
καὶ ψυχὰν ἐδάης Σωκρατικὰν βαλέειν.

T.III, p.13.

VIII.

Εἰς τὴν κατάπτωσιν Βηρυτȣ̃.

Ἁδ᾽ ἐγὼ ἁ τλάμων ἄπολις πόλις, ἄμμιγα νεκροῖς
ἐνναέταις κεῖμαι ἁ πανυποτμοτάτα.
Ηφαιςός μ᾽ ἐδάμασσε μετὰ κλόνον Εννοσιγαίȣ.
φεῦ, ἀπὸ τοσσατίȣ κάλλεος εἰμὶ κόνις.
ἀλλὰ παραςείχοντες ἐμὰν ςοναχήσετε μοῖραν·
σπείσατε Βηρυτῷ δάκρυα καὶ φθιμένᾳ.

IX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Πȣ̃ τελέθει Κύπρις πολιήοχος, ὄφρα νοήσῃ
ἔνδιον εἰδώλων τὴν πρὶν ἕδος χαρίτων;
τύμβος ἀταρχύτων μερόπων πόλις, ἧς ὑπὸ τέφρην
αἱ Βερόης πολλαὶ κείμεθα χιλιάδες.
γράψαθ᾽ ἑνὸς καθύπερθε λίθȣ, φίλα λείψανα φωτῶν·
Βηρυτὸς γοερὴ κεῖται ὑπὲρ δαπέδων.

X.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ναυτίλε, μὴ ςήσῃς δρόμον ὁλκάδος εἵνεκ᾽ ἐμεῖο,
λαίφεα μὴ λύσῃς· χέρσον ὁρᾷς λιμένα.
τύμβος ὅλη γενόμην· ἕτερον δ᾽ ἐς ἀπενθέα χῶρον
δȣπήσεις κώπην νηὸς ἐπερχομένης.
τȣ̃το Ποσειδάωνι φίλον, ξενίοις τε θεοῖσι.
χαίρεθ᾽ ἁλιπλανέες, χαίρεθ᾽ ὁδοιπλανέες.

XI. T.III. p.14.

Εἴς τινα γυναῖκα σώφρονα καὶ φίλανδρον.

Ἐς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης
ᾔνεσα καὶ χθονίες, ᾔνεσα καὶ ζυγίες.
τὲς μὲν, ὅτι ζωὸν λίπον ἀνέρα· τὲς δ', ὅτι τοῖον.
ἀλλὰ πατὴρ μίμνοι παισὶν ἐφ' ἡμετέροις.
τῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον εὕρεο, Νοςώ·
δάκρυά σοι γαμέτας σπεῖσε καταφθιμένᾳ.

ΝΕΙΛΟΥ
ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Σατύρε ἀπὸ ψηφῖδος ἐν Αντιοχείᾳ.

«Πάντες μὲν Σάτυροι φιλοκέρτομοι· εἰπὲ δὲ καὶ σὺ,
τί πρὸς ἕκαςον ὁρῶν τόνδε γέλωτα χέεις;
«θάμβος ἔχων γελόω, πῶς ἐκ λίθε ἄλλοθεν ἄλλης
συμφερτὸς, γενόμην ἐξαπίνης Σάτυρος.

T.III. p.15. # ΚΟΜΗΤΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΥΛΑΡΙΟΥ.

I.

Εἰς κόρην αὐτὸν μὴ ἐνδεχομένην.

Ομματα Φυλλὶς ἔπεμπε κατὰ πλόον. ὅρκος ἀλήτης
πλάζετο, Δημοφόων δ' ἦεν ἄπιςος ἀνήρ.
νῦν δὲ, φίλη, πιςὸς μὲν ἐγὼ παρὰ θῖνα θαλάσσης
Δημοφόων· σὺ δὲ πῶς, Φυλλὶς, ἄπιςος ἔφυς;

II.

Εἰς εἰκόνα Φιλίππου ἰατροῦ ἐν Αναζάρβῳ.

Νωθρὸς ἐγὼ τελέθεσκον ἀπ' ἰξύος ἐς πόδας ἄκρους,
τῆς πρὶν ἐνεργείης δηρὸν ἀτεμβόμενος,
ζωῆς καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, Αἴδι γείτων,
μοῦνον ἀναπνείων, τἄλλα δὲ πάντα νέκυς.
ἀλλὰ σοφός με Φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδεσσι δοκεύεις,
ζώγρησε, κρυερὴν νοῦσον ἀκεσσάμενος·
αὖθις δ' Αντωνῖνος, ἅπερ πάρος, ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πεζεύω, καὶ ὅλος αἰσθάνομαι.

III.

ᵅΕἰπὲ νομεῦ, τίνος εἰσὶ φυτῶν σίχες; ᵝαἱ μὲν ἐλαῖαι,
Παλλάδος· αἱ δὲ πέριξ ἡμερίδες, Βρομίου.
ᵅκαὶ τίνος οἱ ςάχυες; ᵝΔημήτερος. ᵅἄνθεα ποίων
εἰσὶ θεῶν; ᵝΗρης καὶ ῥοδέης Παφίης.

Πὰν φίλε, πηκτίδα μίμνε τεοῖς ἐπὶ χείλεσι σύρων, T.III. p.16.

Ηχὼ γὰρ δήεις τοῖσδ᾽ ἐνὶ θειλοπέδοις.

IV.

Εἰς τὴν ὑπ᾽ αὐτῦ διωρθωμένην Ομήρυ ποίησιν.

Σεῖο βίβλυς, μεγάθυμε, Κομητᾶς, Ομηρε, δύ᾽ ἄρδην

εὑρὼν γηραλέας τεύξατο ὁπλοτέρας.

γῆρας ἀποξύσας γὰρ ἀριπρεπέας μερόπεσσι

πάμπαν ἔδειξε σοφοῖς, οἷσιν ἔνεςι νόος.

V.

Εἰς τὸ αὐτό.

Αμφοτέρας, πολύμυθε, Κομητᾶς σεῖο ἀθρήσας

κύρβεις γηραλέας, θῆκεν ἀειθαλέας.

VI.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εὑρὼν Κομητᾶς τὰς Ομηρείυς βίβλυς

ἐφθαρμένας τε, κὐδαμῶς ἐςιγμένας,

ςίξας διεσμίλευσα ταύτας ἐντέχνως,

τὴν σαπρίαν ῥήξας μὲν ὡς ἀχρηςίαν.

ἐντεῦθεν οἱ γράφοντες ὐκ ἐσφαλμένως

μαθητιῶσιν, ὡς ἔοικε μανθάνειν.

T.III.p.17. # ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΩι ΙΠΠΟΔΡΟΜΩι ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΤΗΛΑΣ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ.

ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ, ΤΟΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΟΠΑΝ ΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΝ, ΗΝΙΟΧΟΝ.

I.

Πορφύριον Κάλχαντος ἄναξ καὶ δῆμος ἐγείρει
πολλοῖς εὐκαμάτοις βριθόμενον ϛεφάνοις,
πᾶσι μεθ' ἡνιόχοισι νεώτατον, ὅσσον ἄριϛον,
ἀλλὰ τόσον νίκης κάρτος ἐνεγκάμενον.
ἔπρεπέ μιν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μηδ' ἐνὶ χαλκῷ
ὥτως τοῖς ἄλλοις εἴκελον, ἑϛάμεναι.

II.

Τέτραχα μὲν τὸ πάροιθε διακριδὸν ἴαχε δῆμος,
τὸν Καλχαντιάδην Πορφύριον ποθέων.
αὐτὰρ ὁ δεξιτεροῖσιν ἀνακτορέοιο θοώκυ
ἡνία καὶ ζώνην ἱππότιν ἀνθέμενος
κεῖθεν ἐπισπέρχων ἐλάᾳ. μεσσηγὺ δ' ἀέθλων
χάλκεος ἱδρύνθη πρῶτον ἴυλον ἔχων.
εἰ δ' ἐτέων γέρας ἦλθε θοώτερον, ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
ὕψιμον, ἀλλὰ μόλις πολλὰ μετὰ ϛέφεα.

III. T. III.

Ἀγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη
φίλατο· καὶ Νίκη νῦν τάχα Πορφύριον,
ὃς καὶ ἑοὺς ἵππους καὶ ὁμόφρονος ἡνιοχῆος p. 18.
ἐξ ἑτέρων ἑτέρους αἰὲν ἀμειβόμενος,
πολλάκι κρᾶτα πύκασσε πανημερίοισιν ἀέθλοις,
οὐ μογέων, ἑτάρου μοῦνον ἐφεσπομένου.

IV.

Τοῦτό σοι ἠϊθέῳ Νίκη γέρας, ὃ χρόνος ἄλλοις
ὀψὲ μόλις πολιοῖς ὤπασε, Πορφύριε.
καὶ γὰρ ἀριθμήσασα πολυστεφέας σέο μόχθους
εὕρατο γηραλέων κρέσσονας ἡνιόχων.
τί πλέον, ὅττι καὶ αὐτὸς ἐπευφήμησεν ἀΰσας
σὸν κλέος ἀντιπάλων δῆμος ἀγασσάμενος;
ὀλβίη ἡ Βενέτων πανελεύθερός ἐστι γενέθλη,
ᾗ σε μέγας βασιλεὺς δῶρον ἔνευσεν ἔχειν.

V.

Ἄλκιμοι ἀλκήεντα, σοφοὶ σοφόν, υἱέα Νίκης
οἱ Νίκης παῖδες Πορφύριον Βένετοι
ἄνθεσαν, ἀμφοτέραις γὰρ ἀμειβομένοις ἐπὶ πώλοις
κυδιάει νίκαις, οἷς πόρεν, οἷς ἔλαβε.

VI.

Ἄλλοις παυσαμένοισιν, ἀεθλεύοντι δὲ μούνῳ
Πορφυρίῳ βασιλεὺς τοῦτο δέδωκε γέρας.
πολλάκι νικήσας γὰρ, ἑοὺς πόρεν ὠκέας ἵππους,
λάζετο δ' ἀντιπάλων, καὶ πάλιν ἐστέφετο.

T. III. ἔνθεν ἐὴν Πρασίνοις ἔρις ἄσπετος, ἔνθεν ἀϋτή.
ὡς Βενέτȣς τέρψαις, Κοίρανε, καὶ Πρασίνȣς.

VII.

Αἱ πάντων ψῆφοί με καὶ εἰσέτι διφρεύοντα
ἔστησαν Νίκης ἐγγύθι Πορφύριον,
p. 19. δῆμος μὲν γὰρ ἐμὸς γέρας ᾔτεεν· οἱ δ' ἕτεροί με
δίζοντ' αὖτις ἔχειν, νεῖκος ἀπειπάμενοι.
μήτι δ' ἡνιόχων περιγίνομαι, οἷσι καὶ ἵππȣς
κρείσσονας ἀντιπορὼν, δεῖξα χερειοτέρȣς.

VIII.

Αὐτὸν Πορφύριον μὲν ἀπηκριβώσατο χαλκῷ
ὁ πλάστης, ἔμπνȣν οἷα τυπωσάμενος.
τίς δὲ χάριν, τίς ἄεθλα, τίς ἔνθεα δήνεα τέχνης
τεύξει, καὶ νίκην ἄποτ' ἀμειβομένην.

IX.

Εἰκόνι χαλκείῃ τὸν χάλκεον ἡνιοχῆα
ἄνθετο νικητὴν κοίρανος Αὐσονίων,
ὡς σοφὸν, ὡς Βενέτοις πεφιλημένον· ἀλλ' ἐπὶ νίκαις
Πορφυρίȣ πολλὰς εἰκόνας ὀψόμεθα.

X.

Πορφύριος Λίβυς ἔτος· ἀεθλοφόρων δ' ἐπὶ δίφρων
μȣ̃νος παντοδαπȣ̀ς ἀμφέθετο στεφάνȣς.
Νίκη γὰρ βασίλεια μεριζομένη κατὰ δήμȣς
χρώμασι καὶ πέπλοις συμμετέβαλλε τύχας·

ἥρμοσε

ἥρμοσε δ' αὐτὸν ἔχειν Βενέτοις πλέον, ἔνθεν ἀνέστη T. III.
χρύσεος ἀντ' ἀρετῆς, χάλκεος ἀντὶ πόνων.

XI.

ᵃΤίς τελέθεις, φίλε κῦρε, γενειάδος ἄκρα χαράσσων;
ᵝὦ ξένε, Πορφύριος. ᵃτίς πατρίς; ᵝἡ Λιβύη.
ᵃτίς δέ σε νῦν τίμησεν; ᵝἄναξ, χάριν ἱπποσυνάων.
ᵃτίς μάρτυς τελέθει; ᵝδῆμος ὁ τῶν Βενέτων.
ἔπρεπέ σοι Λύσιππον ἔχειν ἐπιμάρτυρα νίκης p. 20.
τοσσατίης, πλάστην ἴδμονα, Πορφύριε.

XII.

Τοῦτον Πορφύριον Λιβύη τέκε, θρέψε δὲ Ῥώμη,
Νίκη δ' ἐστεφάνωσεν ἀμοιβαδὸν, ἄλλοτ' ἀπ' ἄλλου
χρώματος, ἄκρα φέροντα καρήατι σύμβολα νίκης.
πολλάκι γὰρ δήμους ἠλλάξατο, πολλάκι πώλους·
καί ῥ' ὅτε μὲν πρῶτος, ποτὲ δ' ὕστατος, ἄλλοτε μέσσος,
πάντας ὁμοῦ νίκησε καὶ ἀντιπάλους καὶ ἑταίρους.

XIII.

Ἐγγύθι τῆς Νίκης καὶ Ἀλεξάνδρου βασιλῆος
ἕστης, ἀμφοτέρων κύδεα δρεψάμενος.

XIV.

Πάντα Τύχης ὀφθαλμὸς ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπὶ μούνοις
Πορφυρίου καμάτοις ἕλκεται ὄμμα Τύχης.

XV.

Πορφύριον λήξαντα πόνων, λύσαντά τε μίτρην,
καὶ πάρος ἀντ' ἀρετῆς χάλκεον ἑσταότα,

T. III. τῇδε πάλιν χαλκοῦ τε καὶ ἀργύρου ἱδρύσαντο.
πρέσβυ, σὺ δὲ ξείνων ἀντιάσας γεράων,
δήμου μὲν βοόωντος ἕλες παλίνορσον ἱμάσθλην,
ὡς δὲ δὶς ἡβήσας μαίνεαι ἐν σταδίοις.

XVI.

Σὴν τροχαλὴν μάστιγα καὶ ἀσπίδα δῆμος ἀγασθεὶς
ἤθελέ σε στῆσαι διπλόον, ὥσπερ ἔδει
p. 21. ἡνίοχον κρατερὸν καὶ ἀριστέα· διχθὰ δὲ χαλκὸς
οὐκ ἐχύθη, ψυχὴν σεῖο τυπωσάμενος.

XVII.

Ἐν γῇ κρατήσας παντὸς ἁρματηλάτου
καλῶς ἐπήρθη καὶ πρὸς αἰθέρα τρέχειν
Πορφύριος, τὸ θαῦμα δήμου Βενέτων.
νικῶν γὰρ οὗτος πάντα γῆς διφρηλάτην,
ἄνεισιν ὡς ἂν καὶ σὺν ἡλίῳ δράμῃ.

XVIII.

Ιουλον ἀνθῶν πρῶτον οὗτος ἡνίας
Πορφύριος Κάλχαντος εἷλκε Βενέτου.
ἐκπλήττομαι δὲ πῶς γράφει χεὶρ ἐμπνόους
τούτου τις ἵππους. καὶ γὰρ, ἂν πλήξῃ, πάλιν,
οἶμαι, δραμεῖται, νῖκος εὑρεῖν καὶ πάλιν.

XIX.

Πορφύριον σταδίοισι τίνος χάριν ἡνιοχῆα
δῆμος ὁ πρῶτα φέρων ἄνθετο τῶν Πρασίνων;

XVIII. 2. Cod. Vat. βεννίτου.

αὐτὸς ἄναξ κήρυξε. τί γὰρ πλέον; ὅττι γεραίρει 'Γ. III.
εἵνεκεν εὐνοίης, εἵνεκεν ἱπποσύνης.

XX.

Πορφυρίῳ μετ' ἄεθλα γέρας πόρεν ἄξιον ἔργων
κοίρανος ὁ Πρασίνοις τοῦτο χαριζόμενος.
πολλάκι γὰρ δῆμος προφερέστερα ἔργα κομίζων
ἤνεσε Καλλιόπαν, καὶ πάλι Πορφύριον.
διπλόον οὔνομα τοῦτο, τόπερ λάχε χάλκεος ἥρως
οὗτος, ὁ τεθρίπποις κῦδος ἑλὼν ἀρετῆς.

XXI.

p. 22.

Ὤφελες ὅπλα φέρειν, οὐ φάρεα ταῦτα κομίζειν,
ὡς ἐλατὴρ τελέθων, καὶ πολέμων πρόμαχος.
εὖτε γὰρ ἦλθεν ἄνακτος ὀλεσσιτύραννος ἀκωκή,
καὶ σὺ συναιχμάζων ἥψαο ναυμαχίης·
καὶ διπλῆς, πολύμητι, σοφῶς ἐδράξαο νίκης,
τῆς μὲν, πωλομάχου, τῆς δὲ, τυραννοφόνου.

XXII.

Οὐ μόνον ἐν σταδίοις σε κατέστεφε πότνια Νίκη,
ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις δεῖξεν ἀεθλοφόρον,
εὖτε ἄναξ πολέμιζεν ἔχων Πρασίνους ὑποεργοὺς
ἄγρια μαινομένῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέῳ,
καὶ πέσεν αἰνοτύραννος ἐπιφθιμένης τότε Ῥώμης,
ἦμαρ δ' Αὐσονίης ἦλθεν ἐλευθερίης.
τοὔνεκα τοῖς μὲν ἔδωκεν ἄναξ γέρας, ὡς πάρος εἶχον·
σὸν δὲ τύπον τέχνη ἔξεσε, Πορφύριε.

T. III. XXIII.

Ὑμετέρων κήρυκες ἀμεμφέες εἰσὶν ἀγώνων
οἱ καὶ ἀπ' ἀντιβίων, Πορφύριε, ςέφανοι.
πάντας γὰρ ςαδίοισιν ἀμοιβαδὸν αἰὲν ἐλέγχεις
ἀντιτέχνους, τῆς σῆς παίγνιον ἱπποσύνης.
τοὔνεκα καὶ ξεῖνον πρεσβήϊον εὕραο μοῦνος,
εἰκόνα χαλκείην δήμῳ ἐν ἀμφοτέρῳ.

XXIV.

Πλάςης χαλκὸν ἔτευξεν ὁμοίϊον ἡνιοχῆϊ·
εἴθε δὲ καὶ τέχνης ὄγκον ἀπειργάσατο,
p. 23. ὄγκον ὁμοῦ καὶ κάλλος, ὅπερ φύσις ὀψὲ τεκοῦσα
ὤμοσεν· ὠδίνειν δεύτερον οὐ δύναμαι.
ὤμοσεν εὐόρκοις ὑπὸ χείλεσι· Πορφυρίῳ γὰρ
πρώτῳ καὶ μούνῳ πᾶσαν ἔδωκε χάριν.

XXV.

Εἰ φθόνος ἠρεμέοι, κρίνειν δ' ἐθέλοιεν ἀέθλους,
πάντες Πορφυρίου μάρτυρές εἰσι πόνων.
καὶ τάχα καὶ φήσαιεν ἀριθμήσαντες ἀγῶνας·
Βαιὸν τοῦτο γέρας τοσσατίων καμάτων.
ὅσσα γὰρ ἡνιοχῆας ἀεὶ μεμερισμένα κοσμεῖ,
εἰς ἓν ἀολλίσσας τηλίκος ἐξεφάνη.

XXVI.

Αἰδομένη χαλκῷ σε πόλις, τριπόθητε, γεραίρει.
ἤθελε γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἴδεν ἐς Νέμεσιν.
εἰ δὲ τεὴν μέλπων οὐ παύεται ἠθάδα νίκην
εὐγνώμων δῆμος, Πορφύριε, Πρασίνων,

ἔμπνοά σοι ξύμπαντες ἀγάλματα· πᾶς δὲ περισσὸς T. III.
καὶ χρυσὸς τούτοις εἰς ἔριν ἐρχόμενος.

XXVII.

Οὔπω σοι μογέοντι Τύχη πόρεν ἄξια νίκης·
νῖκαι γὰρ τῆς σῆς μείζονες εὐτυχίης.
ἀλλὰ μένει πρώτῳ σαθερῷ καὶ ἀρείονι μίμνοις
τὴν φθονερὴν τήκων δυσμενέων κραδίην,
οἳ σέθεν εἰσορόωντες ἀεὶ νικῶσαν ἱμάσθλην,
μέμφονται σφετέρην αἰὲν ἀτασθαλίην.

XXVIII. p. 24.

Ἄλλοις μὲν γεράων πρόφασις χρόνος· οἱ δ' ἐπὶ νίκαις
κρινόμενοι πολιῆς οὐ χατέουσι κόμης,
ἀλλ' ἀρετῆς, ὅθεν εὖχος ἀνάπτεται. εἷς ἀπὸ τοίων
Πορφύριος δώρων δὶς λάχεν ἀγλαΐην,
οὐκ ἐτέων δεκάδας, νίκης δ' ἑκατοντάδας αὐχῶν
πολλὰς, καὶ πάσας συγγενέας Χαρίτων.

XXIX.

Πρεσβυτέρους κοῦρος μὲν ἐὼν, πρέσβυς δέ τε κούρους
νικᾷς, τεθρίππων κέντορας ἀθλοφόρων.
ἓξ δ' ἐτέων ἀνύσας δεκάδας, στήλην ἐπὶ νίκαις
εἶλες, Καλλιόπα, νεύματι κοιρανίης,
ὄφρα μένοι καὶ ἔπειτα τεὸν κλέος· αἴθε τοι εἴη,
ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον.

XXX.

Σῆς τόδε διφρελάτειρα τὸ χάλκεον ἄνθετο Νίκα
δείκηλον μορφᾶς, Καλλιόπα, ζαθέας,

T. III. πρέσβυς ὅτι σφριγόωντας ἐν ἱπποδάμῳ πλέον ἀλκᾷ
νίκησας, γεραρὸς δ᾽ ὢν νέος ἐν σοφίῃ.
ἔνθεν ἐλευθερόπαις Βενέτων σέο πήξατο δῆμος
δοιὰ, τὰ μὲν τέχνας, ἆθλα, τὰ δὲ, σθένεος.

XXXI.

Σὸν γῆρας νεότητα τεὴν ὑπερέδραμε νίκαις,
καὶ πάντων κρατέεις πάντοτε, Καλλιόπα.
ἔνθεν ἄναξ καὶ δῆμος ἐλεύθερος αὖθις ἐγείρει
τοῦτο γέρας, σοφίης μνῆμα καὶ ἠνορέης.

XXXII.

p. 25.

Οὗτος, ἐγερσιθέατρε, τεὸς τύπος, ὅν τοι ἐγείρει
ἑσμὸς ἀριζήλων, Καλλιόπα, στεφάνων.
οὔτε γὰρ ἡνίοχός σε παρήπαφεν, οὔτε χαλινοῖς
δύστομος ἱππείῃ σοῖς ἀπίθησε γένυς.
μοῦνος δὴ νίκης γέρας ἄρνυσαι. ἦ παρὰ πᾶσι
δόξαν ἔχεις ἀέθλων ἆθλα λιπεῖν ἑτέροις.

XXXIII.

Καλλιόπα κλυτόμοχθε, τί σοι πλέον, ὅττι γεραίρει
εἰκόνι χαλκοτύπῳ σοὺς βασιλεὺς καμάτους,
δῆμος ὁ μυριόφωνος, ὅλη πτόλις, εὖτε καὶ αὐτὴ
δυσμενέων παλάμη σοῖς ἐπένευσε πόνοις;

ΕΙΣ ΦΑΥΣΤΙΝΟΝ. T. III.

XXXIV.

Μητέρες εὐάθλων γεράων φρένες, οὐ κράτος ἥβης,
οὐ τάχος ἱπποσύνης, οὐ χρόνος εὐτυχίης.
ἱλήκοι, Φαυστῖνε, τεὸς νόος, ᾧ τάδε πάντα
ἕσπεται, ᾧ Νίκη σύντροφος ἀθάνατος.

XXXV.

Πρίν σε νέον, Φαυστῖνε, νόος πεφόβητο γερόντων·
νῦν δέ σε πρεσβυγενῆ κάρτος ἔφριξε νέων.
δεύτερα δ' εὕρετο πάντα τεὸς πόνος, ὅς σε γεραίρει
πρέσβυν ἐν ἠϊθέοις, ἐν δὲ γέρουσι νέον.

XXXVI. p. 26.

Σκόπει τὸ δρᾶμα μηχανουργοῦ τοῦ δόμου.
εἰ μὴ γὰρ ἐστέγαστο καρτερᾷ σκέπῃ,
πρὸς οὐρανοὺς ἂν ὦρτο Φαυστῖνος τρέχων,
ὡς ζῶν σὺν ἵπποις, τὸ κλέος πρὶν Πρασίνων.
ἆρον στέγος γὰρ, καὶ φθανεῖ πρὸς αἰθέρα.

XXXVII.

Φαυστῖνος οὗτος, ὁ πρὶν ἁρματηλάτης,
ὃν δῆμος εὑρὼν τοῦ μέρους τῶν Πρασίνων,
τὴν ἧτταν ἠγνόησε παντελῶς δρόμῳ.
γέρων μὲν ἦν γὰρ, ὡς βλέπεις· τὸ δὲ σθένος
ἦν τις νεάζων, οὐδ' ὅλως ἡττημένος.

T. III.

ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ.

XXXVIII.

Χάλκεος ὀυκ ἔςης βιόων ἔτι Κωνςαντῖνε·
ἀντὶ γὰρ εὐκλείης ἤρκεσε βασκανίη.
ὡς δ' ἔθανες, τότε δή σε πόλις ξύμπασα γεραίρει
οἷς δύναται· τί δὲ σῆς ἄξιον ἱπποσύνης;

XXXIX.

Ἐξότε Κωνςαντῖνος ἔδυ δόμον Αἴδος εἴσω,
ᾤχετο σὺν κείνῳ πᾶν κλέος ἡνιόχων.

XL.

Ἐξότε Κωνςαντῖνος ἔδυ δόμον Αἴδος εἴσω
πλῆτο κατηφείης ἱπποσύνης ςάδιον.
p. 27. τερπωλὴ δ' ἀπέλειπε θεήμονας· ὀυ δ' ἐν ἀγυιαῖς
κείνας τὰς φιλίας ἐςὶν ἰδεῖν ἔριδας.

XLI.

Χρύσεον ἀντ' ἀρετῆς γέρας ἔπρεπε Κωνςαντίνῳ,
ὀυδένα τῆς τέχνης τοῖον ἐνεγκαμένης.
κουρίζων νίκησεν ἀειδομένους ἐλατῆρας·
γηραλέος δὲ νέους δεῖξεν ἀφαυροτέρους.
ὄντινα καὶ μετὰ πότμον ἀειμνήσῳ τινὶ θεσμῷ
δῆμος καὶ βασιλεὺς ἵδρυσαν ἀζόμενοι.

XLII.

Εἰκόνα, Κωνςαντῖνε τεὴν ἀνέθεντο πολῖται
μυρόμενοι, ψυχῆς τέρψιν ἀποιχομένης.
σοὶ κλέος ὁππότε δῆμος ἐπεσφρήγισσε θανόντι,
μνήσατο σῶν καμάτων καὶ μετὰ πότμον, ἄναξ,

ὕνεκεν ἱπποσύνης φιλοκέρτομος ὤλετο τέχνη, T. III.

ἐν σοὶ παυσαμένη πᾶσα καὶ ἀρξαμένη.

XLIII.

Εἰσέτι μὲν ζώοντι πόλις ποτὲ Κωνςαντίνῳ

εἰκόνα χαλκείην βαιὸν ἔκρινε γέρας.

ᾔδεε γὰρ πᾶς δῆμος ὅσυς ἐπὶ κύδεϊ νίκης

αἰὲν ἀεθλεύων ἀμφέθετο ςεφάνυς.

ὡς δ' ἔθανεν, ποθέυσα, φίλον τύπον ἄνθετο τῦδε,

ὄφρα καὶ ἐσσομένοις μνῆςιν ἔχοι καμάτων.

XLIV.

Οἱ Βένετοι Πρασίνοισιν ἐναντίοι αἰὲν ἐόντες

εἰς ἕν ὁμοφροσύνης ἐξεβόησαν ὅρον,

ὥςε σε, Κωνςαντῖνε, λαβεῖν ἐπιτύμβιον εὖχος p. 28.

πᾶσιν ἀειδόμενον, πᾶσιν ἀρεσκόμενον.

XLV.

Ἀντολίης, δύσιός τε, μεσημβρίης τε, καὶ ἄρκτυ

σὸς δρόμος ὑψιφαὴς ἀμφιβέβηκεν ὅρυς.

ἄφθιτε Κωνςαντῖνε. θανεῖν δέ σε μή τις ἐνίσπῃ·

τῶν γὰρ ἀνικήτων ἅπτεται ὐδ' Αΐδης.

XLVI.

Ἐγγύθι τῆς σφετέρης γενεῆς λάχεν εἰκόνα τήνδε.

ἔπρεπε γὰρ τρισσὺς τύσδ' ἕνα χῶρον ἔχειν,

οἳ καὶ ἐνὶ ςαδίοις ἀρετῆς κλέος εἴκελον εὗρον,

νηρίθμων ςεφάνων ἐσμὸν ἑλόντες ἴσον.

XLIII. 3. Scr. ᾔδει.

T. III. XLVII.

Τὸν Φαυςινιάδην πόλις ἄνθετο Κωνςαντῖνον,
γείτονα μὲν γενεῆς, κρέσσονα δ' ἡνιόχων.
δὴν γὰρ ἀεθλεύσας ὐκ ἤμβροτεν, ἀλλ' ἐπὶ νίκῃ
παύσατο, σὺν νίκῃ καὶ πάρος ἀρξάμενος,
ὃν καὶ κῦρον ἐόντα παλαίτεροι ἡνιοχῆες
σεψάμενοι ςαδίοις, εἷσαν ἀγωνοθέτην.

XLVIII.

Σοὶ τόδε, Κωνςαντῖνε, τεῆ τροφὸς ὤπασε Νίκη,
παιδόθεν ἑσπομένη πᾶσαν ἐφ' ἡλικίην.
πέντε γὰρ ἐν ςαδίοις δεκάδας τελέσας ἐνιαυτῶν,
ὐδ' ἴσον, ὐδ' ὀλίγον εὕρεο λειπόμενον.
ἀλλ' ἔτι κυρίζων τε καὶ ἄχνοος ἄνδρας ἐνίκας·
ἥλικας, ἡβήσας· γηραλέος δὲ, νέυς.

p. 29. XLIX.

Ἤθελε Κωνςαντῖνον ἀεὶ πτόλις ἡνιοχεύειν,
ἤθελεν, ἀλλὰ πόθῳ ὐκ ἐπένευσε Φύσις.
ἔνθεν ἑῶν τόδ' ἄγαλμα παραίφασιν εὗρεν ἐρώτων,
ὄφρα ἑ μὴ λήθη καὶ χρόνος ἀμφιβάλοι,
ἀλλὰ μένοι ποθέυσιν ἔρως, ζῆλος δ' ἐλατῆρσι,
κόσμος δὲ ςαδίοις, ἐσσομένοις δὲ φάτις.
καί τις ἰδὼν μετόπισθε χερείονας ἡνιοχῆας
ὀλβίσσει προτέρην, ἥ μιν ἴδεν, γενεήν.

L.

Πέντε καὶ εἴκοσι μῦνος ἀέθλια Κωνςαντῖνος
ἐς μίαν ἠριγένειαν ἑλὼν, ἤμειψε μὲν ἵππυς

T. III.

ἀντιπάλοις· κείνυς δὲ λαβὼν, ὓς πρόσθεν ἐνίκα,
τοῖς αὐτοῖς πάλιν εἷλε μίαν τε καὶ εἴκοσι νίκας.
πολλάκι δ' ἀμφοτέρων μερέων ἔρις ἔμπεσε δήμῳ,
τίς μιν ἔχοι· κείνῳ δ' ἔδοσαν κρίσιν ἐκ δύο πέπλων.

LI.

Ἔγρεο Κωνςαντῖνε. τί χάλκεον ὕπνον ἰαύεις;
σεῖο δίφρυς ποθέει δῆμος ἐνὶ ςαδίοις,
σῆς τε διδασκαλίης ἐπιδευέες ἡνιοχῆες
εἵαται ὀρφανικοῖς παισὶν ὁμοιότατοι.

LII.

Λευκῦ μεθέλκων ἡνίας Κωνςαντῖνος
ἂν μὴ καθεῖρκτο σεῤῥότητι τῦ δόμυ,
τὺς τρεῖς ἐνίκα, πρῶτος αἰθέρα φθάνων,
πνοῆς ἄνευθεν εἶδες αἰθεροδρόμον.
τέχνη με πείθει τῦτον ἔμπνοον βλέπειν.

LIII.

p. 30.

Κωνςαντῖνός γ' ἦν, ἀλλὰ τοῖς πάλαι χρόνοις,
λευκῆς χρόας τέθριππον ἕλκων εὐςρόφως.
ἀφ' ὗ δὲ τῦτον ἥρπασεν Χάρων, ἔδυ
τὸ φῶς ἁμίλλης ἱππικῶν δρομημάτων,
καὶ πᾶσα τέρψις τῦ θεάτρυ, καὶ τέχνη.

LIII. 1. Scr. Κωνςαντίνος. 3. Cod. Planud. ἥρπασε.

T.III. ## ΕΙΣ ΟΥΡΑΝΙΟΝ.

LIV.

Σοὶ καὶ ἀεθλεύοντι μόνῳ, λήξαντι τ' ἀέθλων
τοῦτο γέρας Νίκη δὶς πόρεν, Οὐράνιε,
δήμου ἀπ' ἀμφοτέροιο. σὺ γὰρ πάρος ἐν Βενέτοις μὲν
εἴκοσι κυδίστων στέμμα φέρεις ἐτέων.
παύσαο δ' ἱπποσύνης· Πρασίνων δέ σε δίζετο δῆμος.
τοῖσδε σὺ μὲν νίκην· οἱ δ' ἄρα σοι τὸ γέρας.

LV.

Αμφοτέροις εἷς μοῦνος ἀριστεύσας παρὰ δήμοις
κῦδος ἀπ' ἀμφοτέρων ἔλλαχεν Οὐράνιος,
εἰσέτι διφρεύων. τὸ δέ οἱ γέρας ἤλυθε πρῶτον
ἐκ Πρασίνων, οἷς δὴ γείτονα χῶρον ἔχει.
αὐτοὶ καὶ σταδίοιο πεπαυμένον ἤγαγον αὖθις
ἐς δίφρους, νίκης μνωόμενοι προτέρης.

LVI.

Παυσάμενον σταδίων βασιλεὺς ἐπ' ἀγακλέϊ νίκῃ
αὖθις ὑπὲρ δίφρων βῆσεν ἀεθλοφόρων
p. 31. Οὐράνιον, δήμοισι φέρων χάριν· οὐ ποθέει γὰρ
ἡ πόλις Οὐρανίου νόσφιν ἀεθλοσύνας.
τοὔνεκα διφρεύοντα τὸ δεύτερον, ὑστατίης τε
νίκης καὶ προτέρης, στῆσεν ἀγασσαμένη.

LVII.

Ισον κυδαλίμοις Φαυστινιάδῃ τε, καὶ αὐτῷ
Φαυστίνῳ, βασιλεὺς στῆσε παρ' ἀμφοτέροις

Οὐράνιον, τῷ δῆμος ἀμετρήτους διὰ νίκας T. III.

ἠγαθέου Πέλοπος θῆκεν ἐπωνυμίην.

ΩΣ ΑΙΕΙ ΤΟΝ ΟΜΟΙΟΝ ΑΓΕΙ ΘΕΟΣ ΩΣ ΤΟΝ ΟΜΟΙΟΝ

τοῦσδε τις εἰσορόων φθέγξεται ἀτρεκέως.

LVIII.

Οὐράνιος Νίκαιαν ἔχει πέλας, ὁπλοτέρην τε

Ῥώμην, τῆς μὲν ἐὼν, τῇ δ' ἔνι κῦδος ἑλών.

νικᾷ δ' ἀμφοτέρωθεν, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν

τῇ καὶ τῇ προθέειν, ἠὲ παρεξελάαν.

τοὔνεκα καὶ χρυσέῳ μιν ἀνεγράψαντο μετάλλῳ,

κυδίστῳ κτεάνῳ κύδιμον ἡνίοχον.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

LIX.

Τοῦτον Ἰουλιανὸν Τυρίης βλάστημα τιθήνης,

ἡνίοχον πολλοὺς δεξάμενον στεφάνους,

αὐτὸς ἄναξ, καὶ δῆμος ἅπας, καὶ πότνια βουλὴ

ἔστησαν, κοινὴν ψῆφον ἐνεγκάμενοι.

γήραϊ γὰρ σταδίων ἀπεπαύσατο· πᾶσι δὲ φίλτρον p. 32.

κάλλιπεν, οἷσιν ἔρως ἤνθεεν ἀντιπάλων.

LX.

Χεὶρ οἶδε γεννᾷν τοὺς πάλαι τεθνηκότας.

Ἰουλιανὸς καὶ γὰρ ὡς πάλαι σθένει,

ἕλκων, μεθέλκων Ῥουσίου τὰς ἡνίας·

καὶ νῦν γραφεὶς ἕστηκεν ὕψου σὺν δίφρῳ,

τὸ νεῦμα χεὶρ μένει δὲ, τὴν νύσσαν δότε.

T. III.

LXI.

Ἰουλιανὸς οὗτος ἅρμα Ῥουσίου
ἔχων ἐνίκα τοὺς ἐναντίους δρόμῳ.
ἀλλ᾽ εἰ γραφεὺς παρεῖχε καὶ πνοῆς χάριν,
ἕτοιμός ἐστι καὶ πάλιν διφρηλάτης,
καὶ πρόσθεν ἐλθεῖν, καὶ λαβεῖν καὶ τὸ στέφος.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΙΟΝ.

LXII.

Ταύτην Εὐσεβίῳ Βυζαντιὰς εἰκόνα Ῥώμη
πρὸς δισσαῖς ἑτέραις, εἵνεκεν ἱπποσύνης.
οὐ γὰρ ὅγ᾽ ἀμφήριστον ἑλὼν ἐστέψατο νίκην,
ἀλλὰ πολὺ κρατέων ποσσὶ καὶ ἠνορέῃ.
τοὔνεκεν ἀντιβίων ἔριν ἔσβεσεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
δήμου τὴν προτέρην παῦσε διχοστασίην.

LXI. 5. Fort. λαβεῖν καινὸν σ.

FINIS TOMI TERTII.

ANTHOLOGIA GRAECA

SIVE

POETARVM GRAECORVM

L V S V S.

EX RECENSIONE BRVNCKII.

TOM. IV.

INDICES ET COMMENTARIVM

ADIECIT

FRIEDERICVS IACOBS.

L I P S I A E

IN BIBLIOPOLIO DYCKIO

MDCCXCIV.

Α Γ Α Θ Ι Ο Υ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

T.III. p.33.

I.

Καλὸν μὲν στυγέδεμνον ἔχειν νόον· εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη,
ἀρσενικὴ φιλότης μή ποτέ σε κλονέοι.
θηλυτέρας φιλέειν ὀλίγον κακὸν, οὕνεκα κείναις
κυπριδίους ὀάρους πότνα δέδωκε φύσις.
δέρκεο τῶν ἀλόγων ζώων γένος. ἦ γὰρ ἐκείνων
οὐδὲν ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης.
ἄρσενι γὰρ θήλεια συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
ἄνδρες ἐς ἀλλήλους ξεῖνον ἄγουσι γάμον.

II.

Αὐτή μοι Κυθέρεια καὶ ἱμερόεντες Ἔρωτες
τήξουσι κενεὴν ἀχθόμενοι κραδίην,
ἄρσενας εἰ σπεύσω φιλέειν ποτέ. μήτε τυχήσω,
μήτ' ἐπολισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις.
ἄρκια θηλυτέρων ἀλιτήματα, κεῖνα κομίσσω,
καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

III.

Ποίην τις πρὸς ἔρωτας ἴοι τρίβον; ἐν μὲν ἀγυιαῖς
μαχλάδος οἰμώξεις χρυσομανῆ σπατάλην.
εἰ δ' ἐπὶ παρθενικῆς πελάσεις λέχος, ἐς γάμον ἥξεις
ἔννομον, ἢ ποινὰς τὰς περὶ τῶν φθορέων.

T.III.p.34. κουριδίαις δὲ γυναιξὶν ἀτερπέα κύπριν ἐγείρειν
τίς κεν ὑποτλαίη, πρὸς χρέος ἑλκόμενος;
μοίχια λέκτρα κάκιστα, καὶ ἔκτοθέν εἰσιν ἐρώτων,
ὧν μέτα παιδομανὴς κείσθω ἀλιτροσύνη.
χήρη δ', ἡ μὲν ἄκοσμος ἔχει πάνδημον ἐραστὴν,
καὶ πάντα φρονέει δήνεα μαχλοσύνης·
ἡ δὲ σαοφρονέουσα μόλις φιλότητι μιγεῖσα
δέχνυται ἀστόργου κέντρα παλιμβολίης,
καὶ στυγέει τὸ τελεσθέν· ἔχουσα δὲ λείψανον αἰδοῦς
ἂψ ἐπὶ λυσιγάμους χάζεται ἀμβολίας.
ἢν δὲ μιγῇς ἰδίῃ θεραπαινίδι, τλῆθι καὶ αὐτὸς
δοῦλος ἐναλλάγδην δμωΐδι γινόμενος·
εἰ δὲ καὶ ὀθνείῃ, τότε σοι νόμος αἶσχος ἀνάψει,
ὕβριν ἀνιχνεύων σώματος ἀλλοτρίου.
πάντ' ἄρα Διογένης ἔφυγεν τάδε, τὸν δ' Ὑμέναιον
ἤειδεν παλάμῃ, Λαΐδος οὐ χατέων.

IV.

Εἰ φιλέεις, μὴ πάμπαν ὑποκλασθέντα χαλάσσῃς
θυμὸν ὀλισθηρῆς ἔμπλεον ἱκεσίης.
ἀλλά τι καὶ φρονέοις στεγανώτερον, ὅσσον ἐρύσσαι
ὀφρύας, ὅσσον ἰδεῖν βλέμματι φειδομένῳ.
ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλους ἀθερίζειν,
καὶ κατακαγχάζειν τῶν ἄγαν οἰκτροτάτων.
κεῖνος δ' ἐστὶν ἄριστος ἐρωτικὸς, ὃς τάδε μίξει
οἶκτον ἔχων ὀλίγῃ ξυνὸν ἀγηνορίῃ.

V.

Σοὶ τόδε τὸ κρήδεμνον, ἐμὴ μνήστειρα, κομίζω,
χρυσεοπηνήτῳ λαμπόμενον γραφίδι.

βάλλε δὲ σοῖς πλοκάμοισιν· ἐφεσσαμένη δ' ὑπὲρ ὤμων T.III.p.35.
στήθει παλλεύκῳ τήνδε δὸς ἀμπεχόνην.
ναὶ ναὶ στήθει μᾶλλον, ὅπως ἐπιμάζιον εἴη
ἀμφιπεριπλέγδην εἴς σε κεδαννύμενον.
καὶ τόδε μὲν φορέοις ἅτε παρθένος· ἀλλὰ καὶ εὐνὴν
λεύσσοις, καὶ τεκέων εὔσταχυν ἀνθοσύνην,
ὄφρα σοι ἐκτελέσαιμι καὶ ἀργυφέην ἀναδέσμην,
καὶ λιθοκολλήτων πλέγματα κεκρυφάλων.

VI.

Εἰργομένη φιλέειν με κατὰ στόμα δῖα Ῥοδάνθη
ζώνην παρθενικὴν ἐξετάνυσσε μέσην,
καὶ κείνην φιλέεσκεν· ἐγὼ δέ τις ὡς ὀχετηγὸς
ἀρχὴν εἰς ἑτέρην εἷλκον ἔρωτος ὕδωρ,
αὖ ἐρύων τὸ φίλημα· περὶ ζωστῆρα δὲ κούρης
μάσταxι ποππύζων, τηλόθεν ἀντεφίλουν.
ἦν δὲ πόνου καὶ τοῦτο παραίφασις. ἡ γλυκερὴ γὰρ
ζώνη πορθμὸς ἔην χείλεος ἀμφοτέρου.

VII.

Η γραῦς ἡ τρικόρωνος, ἡ ἡμετέρους διὰ μόχθους
μοίρης ἀμβολίην πολλάκι δεξαμένη,
ἄγριον ἦτορ ἔχει, καὶ θέλγεται οὔτ' ἐπὶ χρυσῷ,
οὔτ' ἐπὶ ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ.
τὴν κούρην δ' αἰεὶ περιδέρκεται. εἰ δέ ποτ' αὐτὴν
ἀθρήσει κρυφίοις ὄμμασι ῥεμβομένην,
ἆ μέγα τολμήεσσα, ῥαπίσμασιν ἀμφὶ πρόσωπα
πλήσσει τὴν ἁπαλὴν οἰκτρὰ κινυρομένην.

T. III. εἰ δ' ἐτεὸν τὸν Ἄδωνιν ἐφίλαο, Περσεφόνεια,
οἴκτειρον ξυνῆς ἄλγεα τηκεδόνος.
p. 36. ἔσω δ' ἀμφοτέροισι χάρις μία· τῆς δὲ γεραιῆς
ῥύεο τὴν κούρην, πρίν τι κακὸν παθέειν.

VIII.

Ἡ γραῦς ἡ φθονερὴ παρεκέκλιτο γείτονι κούρῃ
δόχμιον ἐν λέκτρῳ νῶτον ἐρεισαμένη,
προβλὴς ὥστις ἔπαλξις ἀνέμβατος· οἷα δ' ἐπ' ἦρι
ἔσκεπε τὴν κούρην ἁπλοῒς ἐκταδίη.
καὶ σοβαρὴ θεράπαινα πύλας σφίγξασα μελάθρου
κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βριθομένη·
ἔμπης οὐ μ' ἐφόβησαν· ἐπεὶ στρεπτῆρα θυρέτρου
χερσὶν ἀδουπήτοις βαιὸν ἀειράμενος
φρυκτοὺς αἰθαλόεντας ἐμῆς ῥιπίσμασι λώπης
ἔσβεσα, καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ
τὴν φύλακα κνώσσουσαν ὑπέκφυγον. ἦκα δὲ λέκτρου
νέρθεν ὑπὸ σχοίνοις γαστέρι συρόμενος,
ὠρθούμην κατὰ βαιόν, ὅπῃ βατὸν ἔπλετο τεῖχος.
ἄγχι δὲ τῆς κούρης στέρνον ἐρεισάμενος,
μαζοὺς μὲν κρατέεσκον· ὑπεθρύφθην δὲ μετώπῳ
μάστακα πιαίνων χείλεος εὐαφίῃ.
ἦν δ' ἄρα μοι τὰ λάφυρα καλὸν στόμα, καὶ τὸ φίλημα
σύμβολον ἐννυχίης εἶχον ἀεθλοσύνης.
οὔπω δ' ἐξαλάπαξα φίλης πύργωμα κορείης·
ἀλλ' ἔτ' ἀδηρίτῳ σφίγγεται ἀμβολίῃ.

VIII. 3. Cod. οἷα δὲ πυρί.

ἔμπης ἣν ἑτέροιο μόθε ςήσωμεν ἀγῶνα, T. III.

καὶ τάχα πορθήσω τείχεα παρθενίης,

ὐδ' ἔτι με σχήσεσιν ἐπάλξιες· ἣν δὲ τυχήσω,

ςέμματά σοι πλέξω, Κύπρι τροπαιοφόρε.

IX. p. 37.

Ἐξότε τηλεφίλε πλαταγήματος ἤχέτα βόμβος

γαςέρα μαντῴε μάξατο κισσυβίε,

ἔγνων ὡς φιλέεις με· τὸ δ' ἀτρεκὲς αὐτίκα πείσεις

εὐνῆς ἡμετέρης πάννυχος ἁπτομένη.

τῦτό σε γὰρ δείξει παναληθέα· τὺς δὲ μεθυςὰς

καλλείψω λατάγων πλήγμασι τερπομένυς.

X.

Εἰς Αριάδνην κιθαριςρίδα.

Εἴ ποτε μὲν κιθάρης ἐπαφήσατο πλῆκτρον ἑλῦσα

κύρη, Τερψιχόρης ἀντεμέλιζε μίτοις·

εἴ ποτε δὲ τραγικῷ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνὴν,

αὐτῆς Μελπομένης βόμβον ἀπεπλάσατο.

εἰ δὲ καὶ ἀγλαΐης κρίσις ἵςατο, μᾶλλον ἂν αὐτὴ

Κύπρις ἐνικήθη, κἂν ἐδίκαζε Πάρις.

σιγῇ, ἐφ' ἡμείων, ἵνα μὴ Διόνυσος ἀκύσας

τῶν Αριαδνείων ζῆλον ἔχῃ λεχέων.

XI.

Δισσῶν θηλυτέρων μῦνός ποτε μέσσος ἐκείμην,

τῆς μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ χαριζόμενος.

εἷλκε δέ μ' ἡ φιλέυσα· πάλιν δ' ἐγὼ, οἷά τε τις φὼρ,

χείλεϊ φειδομένῳ τὴν ἑτέρην ἐφίλυν,

T. III. ζῆλον ὑποκλέπτων τῆς γείτονος, ἧς τὸν ἔλεγχον
καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον· ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι
ὡς τὸ φιλεῖν χαλεπὸν, δισσὰ κολαζομένῳ.

p. 38.

XII.

Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κινύρομαι· εὖτε δ' ἐπέλθῃ
ὄρθρος ἐλινύσαι μικρὰ χαριζόμενος,
ἀμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες, ἐς δ' ἐμὲ δάκρυ
βάλλουσι, γλυκερὸν κῶμα παρωσάμεναι.
ὦ φθονεραὶ παύσασθε λαλητρίδες. οὐ γὰρ ἔγωγε
τὴν Φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρισάμην.
ἀλλ' Ἴτυλον κλαίοιτε κατ' οὔρεα, καὶ γοάοιτε
εἰς ἔποπος κραναὴν αὖλιν ἐφεζόμεναι,
βαιὸν ἵνα κνώσσωμεν· ἴσως δέ τις ἥξει ὄνειρος,
ὅς με Ῥοδανθείοις πήχεσιν ἀμφιβαλεῖ.

XIII.

Ἡ πάρος ἀγλαΐῃσι μετάρσιος, ἡ πλοκαμῖδας
σειομένη πλεκτὰς, καὶ σοβαρευομένη,
ἡ μεγαλαυχήσασα καθ' ἡμετέρης μελεδώνης,
γήραϊ ῥικνώθη, τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.
μαζὸς ὑπεκλίνθη, πέσον ὀφρύες, ὄμμα τέτηκται,
χείλεα βαμβαίνει φθέγματι γηραλέῳ.
τὴν πολιὴν καλέω Νέμεσιν πόθου, ὅ ττι δικάζει
ἔννομα, ταῖς σοβαραῖς θᾶσσον ἐπερχομένη.

XIV.

Τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου
κείραντα γλυκεροὺς τῆς ἀλόχου πλοκάμους,

ὁπλότερος Πολέμων μιμήσατο, καὶ τὰ Ῥοδάνθης T. III.

βόστρυχα παντόλμοις χερσὶν ἐληΐσατο,

καὶ τραγικοῖς ἄχεσσι τὸ κωμικὸν ἔργον ἀμείψας

μάστιξε ῥαδινῆς ἅψεα θηλυτέρης.

ζηλομανὲς τὸ κόλασμα. τί γὰρ τόσον ἤλιτε κούρη, p. 39.

εἴ με κατοικτείρειν ἤθελε τειρόμενον;

σχέτλιος, ἀμφοτέρους δὲ διέτμαγε, μέχρι καὶ αὐτοῦ

βλέμματος ἐνστήσας αἴθοπα βασκανίην.

ἀλλ' ἔμπης τελέθει ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΣ· αὐτὰρ ἔγωγε,

ΔΥΣΚΟΛΟΣ, οὐχ ὁρόων ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗΝ.

XV.

Εἰ καὶ νῦν πολιή σε κατεύνασε, καὶ τὸ θαλυκρὸν

κεῖνο κατημβλύνθη κέντρον ἐρωμανίης,

ὤφελες, ὦ Κλεόβουλε, πόθους νεότητος ἐπιγνοὺς,

νῦν καὶ ἐποικτείρειν ὁπλοτέρων ὀδύνας,

μηδ' ἐπὶ τοῖς ξυνοῖς κοτέειν μέγα, μηδὲ κομάων

τὴν ῥαδινὴν κούρην πάμπαν ἀπαγλαΐσαι.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ τῇ παιδὶ πάρος μεμέλησο ταλαίνῃ,

καὶ νῦν ἐξαπίνης ΑΝΤΙΠΑΛΟΣ γέγονας.

XVI.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόοινος· ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσσαι,

πρῶτα σὺ γευομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.

εἰ γὰρ ἐπιψαύσεις τοῖς χείλεσιν, οὐκέτι νήφειν

εὐμαρὲς, οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἰνοχόον.

πορθμεύει γάρ ἔμοιγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα,

καί μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν ἣν ἔλαβε.

T. III. XVII.

Μήποτε λύχνε μύκητα φέροις, μηδ' ὄμβρον ἐγείροις,
μὴ τὸν ἐμὸν παύσῃς νυμφίον ἐρχόμενον.
αἰεὶ σὺ φθονέεις τῇ Κύπριδι, καὶ γὰρ ὅθ' Ἡρὼ
ἥρμοσε Λειάνδρῳ . . . θυμὲ, τὸ λοιπὸν ἔα.
p. 40. Ἡφαίςυ τελέθεις, ναὶ πείθομαι, ὅττι χαλέπτων
Κύπριδα, θωπεύεις δεσποτικὴν ὀδύνην.

XVIII.

α Τί ςενάχεις; β φιλέω. α τίνα; β παρθένον. α ἦ ῥά γε καλήν;
β καλὴν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.
α πῦ δέ μιν εἰσενόησας; β ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθὼν
ξυνῇ κεκλιμένην ἔδρακον ἐν ςιβάδι.
α ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; β ναὶ ναὶ φίλος· ἀμφαδίην δὲ
ὐ ζητῶ φιλίην, ἀλλ' ὑποκλεπτομένην.
α τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον· ἀτρεκὲς ἔγνων
ὅττι γε τῶν κτεάνων πυλὺ τὸ λειπόμενον.
β ἔγνως. α ὐ φιλέεις, ἐψεύσαο. πῶς δύναται γὰρ
ψυχὴ ἐρωμανέειν ὀρθὰ λογιζομένη;

XIX.

Ἦ ῥά γε καὶ σὺ Φίλιννα φέρεις πόθον, ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
κάμνεις, αὐχλέοις ὄμμασι τηκομένη;
ἢ σὺ μὲν ὕπνον ἔχεις γλυκερώτατον, ἡμετέρης δὲ
φροντίδος ὔτε λόγος γίνεται, ὔτ' ἀριθμός;
εὑρήσεις τὰ ὅμοια, τεὴν δ', ἀμέγαρτε, παρειὴν
ἀθρήσω θαμινοῖς δάκρυσι τεγγομένην.
Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἓν δέ τι καλὸν
ἔλλαχεν, ἐχθαίρει τὰς σοβαρευομένας.

XX.

T. III.

Η ῥαδινὴ Μελίτη ταναῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
   τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν.
ἀλλ' ἔτι μαρμαίρουσι παρηΐδες, ὄμμα δὲ θέλγον
   οὐ λάθε· τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκὰς οὐκ ὀλίγη.
μίμνει καὶ τὸ φρύαγμα τὸ παιδικόν· ἐνθάδε δ' ἔγνων p. 41.
   ὅττι φύσιν νικᾷν ὁ χρόνος οὐ δύναται.

XXI.

Σπεύδων εἰ φιλέει με μαθεῖν εὐῶπις Ερευθὼ,
   πείραζον κραδίην πλάσματι κερδαλέῳ.
βήσομαι ἐς ξείνην τιν', ἔφην, χθόνα· μίμνε δὲ κούρη
   ἄρτιπος, ἡμετέρου μνῆστιν ἔχουσα πόθου.
ἡ δὲ μέγ' ἐστονάχησε καὶ ἥλατο, καὶ τὸ πρόσωπον
   πλῆξε, καὶ εὐπλέκτου βότρυν ἔρηξε κόμης,
καί με μένειν ἱκέτευσεν. ἐγὼ δέ τις ὡς βραδυπειθὴς
   ὄμματι θρυπτομένῳ συγκατένευσα μένων.
ὄλβιος ἐς πόθον εἰμί. τὸ γὰρ μενέκινον ἀνύσσαι
   πάντων, εἰς μεγάλην τοῦτο δέδωκα χάριν.

XXII.

Μηδεν αγαν, σοφὸς εἶπεν. ἐγὼ δέ τις ὡς ἐπέραστος,
   ὡς καλὸς, ἠέρθην ταῖς μεγαλοφροσύναις,
καὶ ψυχὴν δοκέεσκον ὅλην ἐπὶ χερσὶν ἐμεῖο
   κεῖσθαι τῆς κούρης, τῆς τάχα κερδαλέης·
ἡ δ' ὑπερηέρθη, σοβαρὴν δ' ὑπερέσχεθεν ὀφρὺν,
   ὥσπερ τοῖς προτέροις ἤθεσι μεμφομένη.

XXI. 8. Alii Codd. μένον, alii μόνον.

T. III. καὶ νῦν ὁ βλοσυρωπὸς, ὁ χάλκεος, ὁ βραδυπειθὴς,
ὁ πρὶν ἀερσιπότης, ἤριπον ἐξαπίνης,
πάντα δ' ἔναλλα γένοντο· πεσὼν δ' ἐπὶ γούνασι κούρης
ἴαχον· ΙΛΗΚΟΙΣ, ΗΛΙΤΕΝ Η ΝΕΟΤΗΣ.

XXIII.

Ἠϊθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὁππόσος ἡμῖν
ταῖς ἁπαλοψύχοις ἔχραε θηλυτέραις.
p. 42. τοῖς μὲν γὰρ παρέασιν ὁμήλικες, οἷς τὰ μερίμνης
ἄλγεα μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέῳ,
παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
πλάζονται γραφίδων χρώμασι ῥεμβόμενοι·
ἡμῖν δ' οὐδὲ φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάθροις
κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φροντίσι τηκόμεναι.

XXIV.

Ἡμεῖς μὲν πατέοντες ἀπείρονα καρπὸν Ἰάκχου
ἄμμιγα βακχευτὴν ῥυθμὸν ἀνεπλέκομεν.
ἤδη δ' ἄσπετον οἶδμα κατέρρεεν· οἷα δὲ λέμβοι
κισσύβια γλυκερῶν νήχεθ' ὕπερ ῥοθίων,
οἷσιν ἀφυσσάμεναι σχέδιον ποτὸν ἤνομεν ἤδη,
θερμῶν Νηϊάδων οὐ μάλα δευόμεναι.
ἡ δὲ καλὴ ποτὶ ληνὸν ὑπερκύπτουσα Ῥοδάνθη
μαρμαρυγῆς κάλλους νᾶμα κατηγλάϊσε.
πάντων δ' ἐκδεδόνητο θοαὶ φρένες, οὐδέ τις ἡμέων
ἦεν, ὃς οὐ Βάκχῳ δάμνατο καὶ Παφίῃ.
τλήμονες. ἀλλ' ὁ μὲν εἷρπε παραὶ ποσὶν ἄφθονος ἡμῖν·
τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐλπωρῇ μοῦνον ἐπαιζόμεθα.

XXV. T.III.

Πέραν διάγοντος τῆς πόλεως διὰ τὰ λύσιμα τῶν νόμων πρὸς Παῦλον Σιλεντιάριον.

Ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθηλότι βῶλος ὀράμνῳ
    φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν·
ἐνθάδε δὲ κλάζουσιν ὑπὸ σκιεραῖς κυπαρίσσοις
    ὄρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων·
καὶ λιγυρὸν βομβεῦσιν ἀκανθίδες· ἡ δ' ὀλολυγὼν
    τρύζει, τρηχαλέαις ἐνδιάουσα βάτοις.
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ σέο μῦθον ἀκούειν p. 43.
    ἤθελον, ἢ κιθάρης κρούματα Δηλιάδος;
καί μοι δισσὸς ἔρως περικίδναται. εἰσοράαν γὰρ
    καί σε μάκαρ ποθέω, καὶ γλυκερὴν δάμαλιν,
ἧς με περισμύχουσι μεληδόνες. ἀλλ' ἐμὲ θεσμοὶ
    εἴργουσι ῥαδινῆς τηλόθι δορκαλίδος.

XXVI.

Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδεϊ Βάκχῳ
    Οἰνοπίων, ἔμπης δ' οὐκ ἀπέθηκε δέπας·
ἀλλ' ἔτι διψώων ἰδίῃ κατεμέμφετο χειρί,
    ὡς ἀπὸ κρητῆρος μηδὲν ἀφυσσαμένῃ.
εἰ δὲ νέοι ῥέγχουσι, καὶ οὐ σθένος οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ
    τὰς κύλικας γνῶναι τὰς ἔτι πινομένας.
πῖνε γέρον καὶ ζῆθι· μάτην δ' ἄρα θεῖος Ομηρος
    τείρεσθαι πολιὴν ἐκ νεότητος ἔφη.

XXVII.

Βασσαρὶς Εὐρυνόμη σκοπελοδρόμος, ἥ ποτε ταύρων
    πολλὰ τανυκραίρων στέρνα χαραξαμένη,

XXV. 8. Cod. Vat. κρέσματα.

T. III. ἡ μέγα καγχάζουσα λεοντοφόνοις ἐπὶ νίκαις,
παίγνιον ἀτλήτου θηρὸς ἔχουσα κάρη,
ἠλήκοις Διόνυσε, τεῆς ἀμέλησα χορείης,
Κύπριδι βακχεύειν μᾶλλον ἐπειγομένη.
θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, παραῤῥίψασα δὲ κισσὸν
χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

XXVIII.

Σοί, μάκαρ αἰγίκναμε, παράκτιον ἐς περιωπὰν
τὸν τράγον ἐκ δισσᾶς ἄνθετο θηροσύνας.
P. 44. σοὶ γὰρ καστορίδων ὑλακὰ καὶ τρίστομος αἰχμὰ
εὔαδε, καὶ ταχινῆς ἔργα λαγοσφαγίης,
δίκτυά τ' ἐν ῥοθίοις ἁπλούμενα, καὶ καλαμευτὰς
κάμνων, καὶ μογερῶν πεῖσμα σαγηνοβόλων.
ἄνθετο δὲ Κλεόνικος, ἐπεὶ καὶ πόντιον ἄγραν
ἄνυε, καὶ πτῶκας πολλάκις ἐξεσόβει.

XXIX.

Δικραίρῳ δικέρωτα, δασυκνάμῳ δασυχαίταν,
ἴξαλον εὐσκάρθμῳ, λόχμιον ὑλοβάτᾳ,
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

XXX.

Χαλκὸν ἀροτρητήν, κλασιβώλακα, νειοτομῆα,
καὶ τὴν ταυροδέτιν βύρσαν ἐπαυχενίην,
καὶ βουπλήκτρον ἄκαιναν, ἐχετλήεντά τε γόμφον
Δηοῖ Καλλιμένης ἄνθετο γειοπόνος,

XXVIII. 2. Codd. τὸν τράγον ὦ δὶς σᾶς ἄγετ' ἀθηροσύνας.

τμήξας εὐαρότου ῥάχιν ὀργάδος· εἰ δ' ἐπινεύσεις T. III.
τὸν στάχυν ἀμῆσαι, καὶ δρεπάνην κομίσω.

XXXI.

Πορφυρὶς ἡ Κνιδίη τὰ στέμματα, καὶ τὸ δίθυρσον
τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον,
οἷς ἀνέῃν βάκχευεν, ὅτ' ἐς Διόνυσον ἐφοίτα
κισσωτὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη,
αὐτῷ σοὶ, Διόνυσε, πρὸ παστάδος ἠώρησε
ταῦτα τὰ τοῦ κάλλευς κόσμια καὶ μανίης.

XXXII. p. 45.

Τῇ Παφίῃ στεφάνους, τῇ Παλλάδι τὴν πλοκαμῖδα,
Ἀρτέμιδι ζώνην ἄνθετο Καλλιρόη.
εὕρατο γὰρ μνηστῆρα τὸν ἤθελε, καὶ λάχεν ἥβην
σώφρονα, καὶ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

XXXIII.

Σὸς πόσις Ἀγχίσης, τοῦ εἵνεκα πολλάκι, Κύπρι,
τοπρὶν ἐς Ἰδαίην ἔτρεχες ἠϊόνα,
νῦν μόλις εὗρε μέλαιναν ἀπὸ κροτάφων τρίχα κόψαι,
θῆκε δέ σοὶ προτέρης λείψανον ἡλικίας.
ἀλλὰ θεὰ, δύνασαι γὰρ, ἢ ἡβητῆρά με τεῦξον,
ἢ καὶ τὴν πολιὴν ὡς νεότητα δέχου.

XXXIV.

Δαφνιακῶν βίβλων Ἀγαθίου ἐννεάς εἰμι·
ἀλλά μ' ὁ τεκτήνας ἄνθετό σοι, Παφίη.
οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον Ἔρωτι,
ὄργια τοσσατίων ἀμφιέπουσα πόθων.

XXXIV. 1. Vat. Cod. Ἀγαθίας ἐννεάς.

T. III. αἰτεῖ δ' ἀντὶ πόνων, ἵνα οἱ διὰ σεῖο παρείη
ἢ τινα μὴ φιλέειν, ἢ ταχὺ πειθομένην.

XXXV.

Εἰς εἰκόνα Αἰσώπου.

Εὖγε ποιῶν, Λύσιππε γέρων, Σικυώνιε πλάστα,
δείκελον Αἰσώπου στήσαο τοῦ Σαμίου
ἑπτὰ σοφῶν ἔμπροσθεν, ἐπεὶ κεῖνοι μὲν ἀνάγκην
ἔμβαλον, οὐ πειθώ, φθέγμασι τοῖς σφετέροις·
p. 46. ὃς δὲ σοφοῖς μύθοις καὶ πλάσμασι καίρια λέξας,
παίζων ἐν σπουδῇ, πείθει ἐχεφρονέειν.
φευκτὸν δ' ἡ τρηχεῖα παραίνεσις· ἡ Σαμίου δὲ
τὸ γλυκὺ τοῦ μύθου καλὸν ἔχει δέλεαρ.

XXXVI.

Εἰς εἰκόνα Πλουτάρχου.

Σεῖο πολυκλήεντα τύπον στῆσαν, Χαιρωνεῦ
Πλούταρχε, κρατερῶν υἱέες Αὐσονίων,
ὅττι παραλλήλοισι βίοις Ἕλληνας ἀρίστους
Ῥώμης εὐπολέμοις ἥρμοσας ἐνναέταις.
ἀλλὰ τεοῦ βιότοιο παράλληλον βίον ἄλλον
οὐδὲ σύ γ' ἂν γράψαις· οὐ γὰρ ὅμοιον ἔχεις.

XXXVII.

Ἄσπορα Πὰν λοφιῆτα τάδε Στρατόνικος ἀροτρεὺς
ἀντ' εὐεργεσίης ἄνθετό σοι τεμένη.
βόσκε δ', ἔφη, χαίρων τὰ σὰ ποίμνια, καὶ σέο χώρην
δέρκεο, τὴν χαλκῷ μηκέτι τεμνομένην.
αἴσιον εὑρήσεις τόδ' ἐπαύλιον. ἐνθάδε γάρ σοι
Ἠχὼ τερπομένη καὶ γάμον ἐκτελέσει.

XXXVIII. T. III.

Ἄσκοπον Ἀγγελίαρχον, ἀσώματον εἴδεϊ μορφῆς
ὦ μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο.
ἔμπης οὐκ ἀχάριστον, ἐπεὶ βροτὸς εἰκόνα λεύσσων
θυμὸν ἀπιθύνει κρείσσονι φαντασίῃ.
οὐκέτι δ' ἀλλοπρόσαλλον ἔχει σέβας, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ
τὸν τύπον ἐγγράψας, ὡς παρεόντα τρέμει.
ὄμματα δ' ὀτρύνουσι βαθὺν νόον· οἶδε δὲ τέχνη p. 47.
χρώμασι πορθμεῦσαι τὴν φρενὸς ἱκεσίην.

XXXIX.

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλά σε κηρὸν
δέρκομαι, οὐδ' ἔτι σοι κεῖνο τὸ λαρὸν ἔπος
ἕζεται ἐν στομάτεσσι· τεὴ δ' εὐάνθεμος ἥβη,
αἶ αἶ, μαψιδίη νῦν χθονός ἐστι κόνις.
πέμπτου καὶ δεκάτου γὰρ ἐπιψαύσας ἐνιαυτοῦ
τετράκις ἓξ μούνους ἔδρακες ἠελίους.
οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος
ὄλβος. πᾶς δὲ τεὴν εἰκόνα δερκόμενος
τὴν ἄδικον Μοῖραν καταμέμφεται, οὕνεκα τοίην,
ὦ μέγα νηλειής, ἔσβεσεν ἀγλαΐην.

XL.

Εἰς εἰκόνα ἀνατεθεῖσαν ἐν τοῖς Πλακιδίας ὑπὸ τῶν τοῦ νέου σκρινίου.

Θωμᾶν παμβασιλῆος ἀμεμφέα κηδεμονῆα
ἄνθεσαν οἱ τὸ νέον τάγμα μετερχόμενοι
θεσπεσίης ἄγχιστα συνωρίδος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
εἰκόνι χῶρον ἔχῃ γείτονα κοιρανίης.

T.III. αὐτὸς γὰρ ζαθέοιο θρόνου ὕψωσε μελάθρου
πλοῦτον ἀεξήσας, ἀλλὰ μετ' εὐσεβίης.
εὔγνωμον τὸ πόνημα. τί γὰρ γραφὶς οἶδεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ τοῖς ἀγαθοῖς μνῆστιν ὀφειλομένην;

XLI.

Μαχλὰς ἐγὼ γενόμην Βυζαντίδος ἔνδοθι Ῥώμης,
ὠνητὴν φιλίην πᾶσι χαριζομένη·
p. 48. εἰμὶ δὲ Καλλιρόη πολυδαίδαλος, ἣν ὑπ' ἔρωτος
οἰστρηθεὶς Θωμᾶς τῇδ' ἔθετο γραφίδι,
δεικνὺς ὅσσον ἔχει πόθον ἐν φρεσίν. ἶσα γὰρ αὐτῷ
κηρῷ τηκομένῳ τήκεταί οἱ κραδίη.

XLII.

Οὔπω ἐπισταμένην τάχα κύμβαλα χερσὶ τινάξαι
Βάκχην αἰδομένην στήσατο λαοτύπος.
οὕτω γὰρ προνένευκεν. ἔοικε δὲ τοῦτο βοώσῃ·
Ἔξιτε, καὶ παταγῷ μηδενὸς ἱσταμένου.

XLIII.

Εἰς εἰκόνα τινὸς σοφιστοῦ ἐν Περγάμῳ ἀνατεθεῖσαν ἐπὶ πρεσβείᾳ πολιτικῇ.

Τὰς μὲν ὑπὲρ μύθων τε καὶ εὐτροχάλοιο μελίσσης
εἰκόνας ἱλήκοις δηρὸν ὀφειλόμενος·
νῦν δ' ὑπὲρ ἱδρώτων τε καὶ ἀστυόχοιο μερίμνης
τῇδέ σε τῇ γραφίδι στήσαμεν, Ἡράκλαμον.
εἰ δ' ὀλίγον τὸ γέρας, μὴ μέμφεο· τοῖσδε γὰρ ἡμεῖς
αἰεὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀμειβόμεθα.

XLIV. T. III.

Εἰς εἰκόνα ἐν ᾗ Ἱππόλυτος διαλέγεται τῇ τροφῷ τῆς Φαίδρας.

Ἱππόλυτος τῆς γρηὸς ἐπ' ὄατι νηλέα μῦθον
  φθέγγεται· ἀλλ' ἡμεῖς ἐ δυνάμεσθα κλύειν.
ὅσσον δ' ἐκ βλεφάροιο μεμηνότος ἐστὶ νοῆσαι,
  ὅ ττι παρεγγυάα μηκέτ' ἄθεσμα λέγειν.

XLV. p. 49.

Εἰς εἰκόνα σατύρε πρὸς τῇ ἀκοῇ τὸν αὐλὸν ἔχοντος καὶ ὥσπερ ἀκροωμένε.

Αὐτομάτως, Σατυρίσκε, δόναξ τεὸς ἦχον ἰάλλει,
  ἢ τί παρακλίνας ἐας ἄγεις καλάμῳ;
ὃς δὲ γελῶν σίγησεν· ἴσως δ' ἂν φθέγξατο μῦθον,
  ἀλλ' ὑπὸ τερπωλῆς εἴχετο ληθεδόνι.
ἐ γὰρ κηρὸς ἔρυκεν· ἑκὼν δ' ἠσπάζετο σιγὴν,
  θυμὸν ὅλον τρέψας πηκτίδος ἀσχολίῃ.

XLVI.

Εἰς κῆπον παράλιον.

Εἶξον ἐμοὶ Δάφνης ἱερὸν κλέτας, ἔκτοθι πόντε
  κείμενον, ἀγραύλε κάλλος ἐρημοσύνας.
ἐνθάδε γὰρ Νύμφαι δενδρίτιδες, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
  Νηρεΐδες ξυνὴν θέντο συνηλυσίην.
ἀμφ' ἐμὲ γὰρ μάρναντο· δίκασσε δὲ Κυανοχαίτης,
  καί με παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηκεν ὅρον.

XLVII.

Εἰς λετρὸν ἐν Βυζαντίῳ ἔχον Ἀφροδίτην λεομένην.

Νῦν ἔγνων, Κυθέρεια, πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
  τὴν πρὶν Ἀλεξάνδρε ψῆφον ὑφαρπαμένη.

XLVII. 2. Cod. Vat. ὑπαρπαμένη.

T. III. ἐνθάδε γὰρ τέγγυσα τεὸν δέμας, εὗρες ἐλέγξαι
Ηρην Ιναχίοις χεύμασι λυσαμένην.
νίκησεν τὸ λοετρόν· ἔοικε δὲ τῦτο λεγύσῃ
Παλλάς· Ενικήθην ὕδασιν, ὐ Παφίῃ.

p. 50. XLVIII.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ Αγαμεμνόνεια ἐν Σμύρνῃ.

Χῶρος ἐγὼ Δαναοῖς μεμελημένος, ἔνθα μολόντες
τῆς Ποδαλειρείης ἐξελάθοντο τέχνης.
ἕλκεα γὰρ μετὰ δῆριν ἐμοῖς ἀκέσαντο ῥεέθροις,
βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπωσάμενοι.
ἔνθεν ἀεξήθην ὀροφηφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς
τὴν Αγαμεμνονέην εὗρον ἐπωνυμίην.

XLIX.

Εἰς τὰ παλάτια Σοφιανῶν.

Οππόθι τεμνομένης χθονὸς ἄνδιχα πόντον ἀνοίγει
πλαγκτὸς ἁλικλύστων πορθμὸς ἐπ' ἠϊόνων,
χρύσεα συλλέκτρῳ τάδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσσῃ
τῇ πολυκυδίστῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
ἄξιον, ὦ Ρώμη μεγαλοκρατὲς, ἀντία σεῖο
κάλλος ἀπ' Εὐρώπης δέρκεαι εἰς Ασίην.

L.

Εἰς οἶκον ἐν ὕψει κείμενον ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς Αρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.
ἔννεπεν Ασκραῖος, δῶμα τόδε προλέγων.
κλίμακα γὰρ ταναὴν περόων κεκαφηότι ταρσῷ,
ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίηνα κόμην·

T. III.

ὑψόθι δ' εἰσενόησα θαλασσαίην περιωπήν.
καὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς πιστότατος θάλαμος.

LI.

p. 51.

Εἰς οἶκον ἐν Βυζαντίῳ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμὼν Μυσώνιος, οἶκον ἀγητὸν
τηλίκον, ἀρκτῴοις ἄσθμασι βαλλόμενον.
ἔμπης οὐκ ἀπέειπεν ἀφεγγέα δώματα Μοίρης,
ἀλλά με καλλείψας ἐν χθονὶ ναιετάει.
καί ῥ' ὁ μὲν εἰς ὀλίγην κεῖται κόνιν· ἡ δὲ περισσὴ
τέρψις ἐπὶ ξείνοις ἀνδράσιν ἐκκέχυμαι.

LII.

Εἰς τὰ σωτήρια ἐν Μυρίνῃ ἐν πραιτωρίῳ.

Χῶρος ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἔην στυγερωπὸς ἰδέσθαι,
πηλοδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
ἐνθάδε δὲ ξείνων τε καὶ ἐνδαπίων καὶ ἀγροίκων
νηδὺς ἐπεγδούπει λύματα χευομένη.
ἀλλὰ πατήρ με πόληος ἐναλλάξας Ἀγαθίας
θῆκεν ἀρίζηλον τὸν πρὶν ἀτιμότατον.

LIII.

Εἰς τὰ αὐτά.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα, καὶ ἡ πολύολβος ἐδωδὴ
ἐνθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ὄλεσσε χάριν.
οἱ γὰρ φασιανοί τε καὶ ἰχθύες, αἵ θ' ὑπὲρ ἴγδιν
τρίψιες, ἥ τε τόση βρωματομιξαπάτη
γίνεται ἐνθάδε κόπρος. ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστὴρ
ὁππόσα πειναλέη δέξατο λαυκανίη.

L. 6. Vat. Cod. πιστότατον. Fort. πιστότατον θάλαμον, minore diſtinctione poſita in fine praec. verſ.

T. III. ὀψὲ δὲ γινώσκει τις, ὅτ᾽ ἄφρονα μῆτιν ἀείρων
χρυσοῦ τοσσατίου τὴν κόνιν ἐπρίατο.

p. 52. ## LIV.

Εἰς τὰ αὐτά.

Τί στενάχεις κεφαλὴν κεκακωμένος; ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώζεις, μελέων πάγχυ βαρυνομένων;
ἐς τί δὲ γαστέρα σεῖο ῥαπίσμασιν ἀμφιπατάσσεις,
ἐκθλίψαι δοκέων μάστακος ἐργασίην;
μόχθων τοσσατίων οὔ σοι χρέος, εἰ παρὰ δαιτὶ
μὴ τοῦ ἀναγκαίου πολὺ παρεξετάθης.
ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ στόμα τέρπεις
βρώμασιν, εὐτυχίην κεῖνα λογιζόμενος·
ἐνθάδε δ᾽ ἀσχάλλεις. μούνη δ᾽ ἀλιτήματα λαιμοῦ
ἡ γαστὴρ τίνει πολλάκι τυπτομένη.

LV.

Εἰς τὰ αὐτά.

Εὖγε μάκαρ τλήθυμε γεωπόνε. σοὶ βίος αἰεὶ
μίμνειν καὶ σκαπάνης ἄλγεα καὶ πενίης·
λιτὰ δέ σοι καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύδεις,
ὕδατος ἐμπλήσας λαιμὸν ἀμετροπότην.
ἔμπης ἄρτιπος ἐσσὶ, καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεσθεὶς
αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην·
οὐδὲ καταψήχεις ἱερὴν ῥάχιν, οὐδέ τι μηροὺς
τύπτεις, αὐτομάτως φόρτον ἀπωσάμενος.
τλήμονες οἱ πλουτοῦντες, ἰδ᾽ οἱ κείνοισι συνόντες,
οἷς πλέον ἀρτεμίης εὔαδεν εἰλαπίνη.

LVI.

T.III. p.53.

Εἰς γέφυραν τȣ̃ Σαγγαρίȣ.

Καὶ σὺ μεθ' Ἑσπερίην ὑψαύχενα, καὶ μετὰ Μήδων
ἔθνεα, καὶ πᾶσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,
Σαγγάριε, κρατερῇσι ῥοὰς ἁψῖσι πεδηθεὶς,
αὐτὸς ἐδȣλώθης κοιρανικῇ παλάμῃ.
ὁ πρὶν δὲ σκαφέεσσιν ἀνέμβατος, ὁ πρὶν ἀτειρὴς,
κεῖσαι λαϊνέῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

LVII.

Εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται. ȣ̓ γὰρ ἀήτης
κύματα λευκαίνει φρικὶ χαρασσόμενα.
ȣ̓κ ἔτι δὲ σπιλάδεσσι περικλασθεῖσα θάλασσα
ἔμπαλιν ἀντωπὸς πρὸς βάθος εἰσάγεται.
οἱ ζέφυροι πνείȣσιν, ἐπιτρύζει δὲ χελιδὼν
κάρφεσι κολλητὸν πηξαμένη θάλαμον.
θάρσει ναυτιλίης ἐμπείραμε, κἂν παρὰ Σύρτιν,
κἂν παρὰ Σικελικὴν ποντοπορῇς κροκάλην.
μȣ̃νον ἐνορμίταο παραὶ βωμοῖσι Πριήπȣ
ἢ σκάρον, ἢ βῶκας φλέξον ἐρευθομένȣς.

LVIII.

Στῆλαι καὶ γραφίδες καὶ κύρβιες, εὐφροσύνης μὲν
αἴτια τοῖς ταῦτα κτησαμένοις μεγάλης·
ἀλλ' ἐς ὅσον ζώȣσι. τὰ γὰρ κενὰ κύδεα φωτῶν
ψυχαῖς οἰχομένων ȣ̓ μάλα συμφέρεται.
ἡ δ' ἀρετὴ σοφίης τε χάρις κἀκεῖσε συνέρπει,
κἀνθάδε μιμνάζει μνῆσιν ἐφελκομένη.

T.III.p.54. ὔτως ὔτε Πλάτων βρενθύεται, ὔτε γ' Ομηρος
χρώμασιν ἢ ϛήλαις, ἀλλὰ μόνῃ σοφίῃ.
ὄλβιοι ὧν μνήμη πινυτῶν ἐνὶ τεύχεσι βίβλων,
ἀλλ' ὐκ ἐς κενεὰς εἰκόνας ἐνδιάει.

LIX.

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
βακχιάδος, πυλὺν βότρυν ἀμεργόμενον·
ἀγρονόμῳ δ' ἀγόρευσα, καὶ ἔδρακεν. ἀπροϊδὴς δὲ
ἐγκέφαλον πλήξας ἐξεκύλισσε λίθῳ.
εἶπε δὲ καὶ χαίρων ὁ γεωπόνος· Α τάχα Βάκχῳ
λοιβῆς καὶ θυέων μικτὸν ἔδωκα γέρας.

LX.

Εἰς τὸν ἐν Ιλίῳ ναὸν Αθηνᾶς.

Ιλήκοις πολιῦχε, σὲ μὲν χρυσαυγέϊ νηῷ,
ὡς θέμις, ἡ τλήμων Ιλιος ἠγασάμην.
ἀλλὰ σύ με προλέλοιπας ἑλώριον· ἀντὶ δὲ μήλυ
πᾶσαν ἀπεδρέψω τείχεος ἀγλαΐην.
ἄρκιον ἦν θνήσκειν τὸν βυκόλον. εἰ γὰρ ἄθεσμος
ἔπλετο, τῆς πάτρης ὐκ ἀλίτημα τόδε.

LXI.

Εἰς Τροίαν.

Ω πτόλι, πῆ σέο κεῖνα τὰ τείχεα; πῆ πολύολβοι
νηοί; πῆ δὲ βοῶν κράατα τεμνομένων;
πῆ Παφίης ἀλάβαϛρα, καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεϛρίς;
πῆ δὲ Τριτογενῦς δείκελον ἐνδαπίης;
p. 55. πάντα μόθος, χρονίη τε χύσις, καὶ Μοῖρα κραταιὴ
ἥρπασεν, ἀλλοίην ἀμφιβαλῦσα τύχην·

καί σε τόσον νίκησε βαρὺς φθόνος. ἀλλ᾽ ἄρα μοῦνον T. III.
οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλέος οὐ δύναται.

LXII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰ μὲν ἀπὸ Σπάρτης τις ἔφυς, ξένε, μή με γελάσσῃς,
οὐ γὰρ ἐμοὶ μούνῃ ταῦτ᾽ ἐτέλεσσε Τύχη.
εἰ δέ τις ἐξ Ασίης, μὴ πένθεε. Δαρδανικοῖς γὰρ
σκήπτροις Αἰνεαδῶν πᾶσα νένευκε πόλις.
εἰ δὲ θεῶν τεμένη, καὶ τείχεα, καὶ ναετῆρας
ζηλήμων δηΐων ἐξεκένωσεν ἄρης,
εἰμὶ πάλιν βασίλεια· σὺ δ᾽, ὦ τέκος, ἄτρομε Ρώμη,
βάλλε καθ᾽ Ελλήνων σῆς ζυγόδεσμα δίκης.

LXIII.

Αδε ποθ᾽ ἁ κλεινὰ Πριάμου πόλις, ἂν ἀλαπάξαι
Ελλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν ἄρης
ἀμφαδὸν, ἀλλ᾽ ἵπποιο κακὸν ξύλον. αἴθε δ᾽ Επειὸς
κάτθανε, πρὶν τεῦξαι δουρατέαν παγίδα.
οὐ γὰρ ἂν, Ατρειδᾶν ὀροφηφάγον ἁψαμένων πῦρ,
οὕτω ἐφ᾽ ἁμετέροις λάεσιν ἠριπόμαν.

LXIV.

Γριπεύς τις μογέεσκεν ἐπ᾽ ἰχθύσι· τὸν δ᾽ ἐσιδοῦσα
εὐκτέανος κούρη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ,
καί μιν θῆκε σύνευνον. ὁ δ᾽ ἐκ βιότοιο πενιχροῦ
δέξατο παντοίης ὄγκον ἀγηνορίης.
ἡ δὲ Τύχη γελόωσα παρίστατο, καὶ ποτὶ Κύπριν, p. 56.
Οὐ τεὸς οὗτος ἀγὼν, ἀλλ᾽ ἐμός ἐστιν, ἔφη.

T. III.

LXV.

Εἰς ἄρχοντα ἀποπεσόντα.

Ἦ ῥά γε πȣ̃ τὸ φρύαγμα τὸ τηλίκον; οἱ δὲ περισσοὶ
πῆ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγχίποροι κόλακες;
νῦν γὰρ ἑκὰς πτόλιος φυγὰς ᾤχεο· τοῖς πρότερον δὲ
οἰκτροῖς τὴν κατὰ σȣ̃ ψῆφον ἔδωκε Τύχη.
πολλή σοι, κλυτοεργὲ Τύχη, χάρις, ȣ̃νεχ᾽ ὁμοίως
πάντας ἀεὶ παίζεις, κεἰσέτι τερπόμεθα.

LXVI.

Εὖτέ τις ἐκ πενίης πλȣ́τȣ τύχοι ἠδὲ καὶ ἀρχῆς,
ȣ̓κέτι γιγνώσκει τίς πέλε τὸ πρότερον.
τὴν ποτὲ γὰρ φιλίην ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ
τέρψιν ὀλισθηρῆς ȣ̓ δεδάηκε Τύχης.
ἧς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος· ȣ̓κ ἐθέλεις δὲ,
αἰτίσσας ἀκόλȣς, νῦν ἑτέροις παρέχειν.
πάντα, φίλος, μερόπεσσι παρέρχεται· εἰ δ᾽ ἀπιθήσεις,
ἔμπαλιν αἰτίζων μάρτυρα σαυτὸν ἔχοις.

LXVII.

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθὼν
εἴρετό μιν τοίης ἀμφὶ δικασπολίης·
Ἡμετέρη θεράπαινα φύγεν ποτέ· τὴν δέ τις εὑρὼν
ἀλλοτρίην τ᾽ εἶναι λάτριν ἐπιστάμενος,
ζεῦξεν ἑῷ θεράποντι· τέκεν δ᾽ ὑπὸ παῖδας ἐκείνῳ·
καὶ τίνι δȣλεύειν εἰσὶ δικαιότεροι;
p. 57. ὃς δ᾽ ὅτε μερμήριξε, καὶ ἔδρακε βίβλον ἑκάστην,
εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον·
Ἡ σοὶ, ἢ τῷ ἑλόντι τεὴν θεράπαιναν, ἀνάγκη
δȣλεύειν κείνȣς, ὧν χάριν ἐξερέεις·

δίζεο δ' εὐμενέοντα δικασπόλον, αἶψα δ' ἀποίσῃ T. III.
ψῆφον ἀρειοτέρην, εἴγε δίκαια λέγοις.

LXVIII.

Τὸν σοφὸν ἐν κιθάρῃ, τὸν μουσικὸν Ανδροτίωνα
εἴρετό τις τοίην κρουματικὴν σοφίην·
Δεξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροις ἐδόνησας,
ἡ λαιὴ νήτη πάλλεται αὐτομάτως
λεπτὸν ὑποτρύζουσα, καὶ ἀντίτυπον τερέτισμα
πάσχει, τῆς ἰδίης πλησσομένης ὑπάτης·
ὥς' ἐμὲ θαυμάζειν πῶς ἄπνοα νεῦρα ταθέντα
ἡ φύσις ἀλλήλοις θήκατο συμπαθέα.
ὃς δὲ τὸν ἐν πλήκτροισιν Αριςόξεινον ἀγητὸν
ὤμοσε μὴ γνῶναι τήνδε θεημοσύνην·
Εςι δ', ἔφη, λύσις ἥδε. τὰ νευρία πάντα τέτυκται
ἐξ οὔιος χολάδων ἄμμιγα τερσομένων.
τοὔνεκεν εἰσὶν ἀδελφὰ, καὶ ὡς ξύμφυλα συνηχεῖ,
ξυγγενὲς ἀλλήλων φθέγμα μεριζόμενα.
γνήσια γὰρ τάδε πάντα, μιῆς ἅτε γαςρὸς ἐόντα,
καὶ τῶν ἀντιτύπων κληρονομεῖ πατάγων.
καὶ γὰρ δεξιὸν ὄμμα κακούμενον ὄμματι λαιῷ
πολλάκι τοὺς ἰδίους ἀντιδίδωσι πόνους.

LXIX.

Κεῖτο μὲν Αλκιμένης κεκακωμένος ἐκ πυρετοῖο,
καὶ περὶ λευκανίην βραγχὰ λαρυγγιόων,
νυσσόμενός τε τὸ πλευρὸν ἅτε ξιφέεσσιν ἀμυχθὲν, p. 58.
καὶ θαμὰ δυσκελάδοις ἄσθμασι πνευςιόων·

T. III. ἦλθε δὲ Καλλίγνωτος ὁ Κῶϊος, ὁ πλατυλέσχης,
τῆς παιωνιάδος πληθόμενος σοφίης,
πᾶσαν ἔχων πρόγνωσιν ἐν ἄλγεσιν, ȣ̃ τι περιττὸν
ἄλλο προαγγέλλων, ἢ τὸ γενησόμενον.
Αλκιμένȣς δ' ἐδόκευεν ἀνάκλισιν, ἔκ τε προσώπȣ
φράζετο, καὶ παλάμης ψαῦεν ἐπιςαμένως,
καὶ τὸ περὶ κρισίμων φαέων ἐλογίζετο γράμμα,
πάντ' ἀναπεμπάζων, ȣ̓χ ἑκὰς Ιπποκράτȣς.
καὶ τότε τὴν πρόγνωσιν ἐς Αλκιμένην ἀνεφώνει
σεμνοπροσωπήσας καὶ σοβαρευόμενος·
Εἴ γε φάρυγξ βομβεῦσα, καὶ ἄγρια τύμματα πλευρȣ̃,
καὶ πυρετῷ λήξει πνεῦμα δασυνόμενον,
ȣ̓κ ἔτι τεθνήξει πλευρίτιδι. τȣ̃το γὰρ ἡμῖν
σύμβολον ἐσσομένης ἐςὶν ἀπημοσύνης.
θάρσει· τὸν νομικὸν δὲ κάλει, καὶ χρήματα σαυτȣ̃
εὖ διαθεὶς, βιότȣ λῆγε μεριμνοτόκȣ,
καί με τὸν ἰητρὸν, προῤῥήσιος εἵνεκεν ἐσθλῆς,
ἐν τριτάτῃ μοίρῃ κάλλιπε κληρονόμον.

LXX.

Αλλον Αριςοτέλην, Νικόςρατον, ἰσοπλάτωνα,
σκινδαλμοφραςὴν αἰπυτάτης σοφίης,
τοῖα περὶ ψυχῆς τις ἀνείρετο· Πῶς θέμις εἰπεῖν
τὴν ψυχὴν, θνητὴν, ἢ πάλιν ἀθάνατον;
σῶμα δὲ δεῖ καλέειν, ἢ ἀσώματον; ἐν δὲ νοητοῖς
τακτέον, ἢ ληπτοῖς, ἢ τὸ συναμφότερον;
αὐτὰρ ὁ τὰς βίβλȣς ἀνελέξατο τῶν μετεώρων,
καὶ τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον Αριςοτέλȣς,

καὶ παρὰ τῷ Φαίδωνι Πλατωνικὸν ὕψος ἐπιγνὺς T. III. p. 59.
πᾶσαν ἐνησκήθη πάντοθεν ἀτρεκίην.
εἶτα περιστέλλων τὸ τριβώνιον, καὶ τὰ γενείου
ἄκρα καταψήχων, τὴν λύσιν ἐξέφερεν·
Εἴπερ ὅλως ἐστὶ ψυχὴ φύσις, οὐδὲ γὰρ οἶδα,
ἢ θνητὴ πάντως ἐστὶν, ἢ ἀθάνατος,
στεγνοφυὴς, ἢ ἄϋλος· ὅταν δ' Ἀχέροντα περήσῃς,
κεῖθι τὸ νημερτὲς γνώσεαι ὡς ὁ Πλάτων.
εἰ δ' ἐθέλεις, τὸν παῖδα Κλεόμβροτον Ἀμβρακιώτην
μιμοῦ, καὶ τεγέων σὸν δέμας ἐκχάλασον.
καί κεν ἐπιγνοίης δίχα σώματος αὐτίκα σαυτὸν,
μοῦνον ὅπερ ζητεῖς τοῦθ' ὑπολειπόμενος.

LXXI.

Καλλιγένης ἀγροῖκος, ὅτε σπόρον ἔμβαλε γαίῃ,
οἶκον Ἀριστοφάνους ἦλθεν ἐς ἀστρολόγου,
ᾔτεε δ' ἐξερεείνων εἰ θέρος αἴσιον αὐτῷ
ἔσται, καὶ σταχύων ἄφθονος εὐπορίη.
ὃς δὲ λαβὼν ψηφῖδας, ὑπὲρ πίνακός τε πυκάζων,
δάκτυλά τε γνάμπτων, φθέγξατο Καλλιγένει·
Εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον, ὅσσον ἀπόχρη,
μηδέ τιν' ὑλαίην τέξεται ἀνθοσύνην,
μηδὲ πάγος ῥήξῃ τὴν αὔλακα, μηδὲ χαλάζῃ
ἄκρον ἀποδρυφθῇ δράγματος ὀρνυμένου,
μηδὲ νεβροὶ κείρωσι τὰ λήϊα, μηδέ τιν' ἄλλην
ἠέρος ἢ γαίης ὄψεται ἀμπλακίην,

LXX. 11. Scr. τρ. ἠδὲ γενείου τἄκρα καταψήχων.
LXXI. 3. Cod. ἐξερέειν' εἴπερ θέρος. 7. Scr. εἴ κεν ἐπ.
10. Fort. τἄκρον.

T. III. ἐσθλὸν σοι τὸ θέρος μαντεύομαι, εὖ δ' ἀποκόψεις
τοὺς στάχυας· μούνας δείδιθι τὰς ἀκρίδας.

p. 60.

LXXII.

Εἰς τάβλαν Ζήνωνος τοῦ βασιλέως.

Οὐτιδανοὶ μερόπων, εἰ καὶ μέγα ῥέξομεν ἔργον,
οὔτινος ἐς μνήμην δηρὸν ἐπερχόμεθα·
οἱ δ' ἀγαθοί, κἢν μηδέν, ἀναπνεύσωσι δὲ μοῦνον,
ὡς Λίβυς εἶπεν ἀνήρ, τοῦτ' ἀδάμαντι μένει.
δήποτε γὰρ Ζήνωνα πολισσοῦχον βασιλῆα,
παίγνιον ἀφράστων ἐκτελέοντα κύβων,
τοίη ποικιλότευκτος ἕλεν θέσις, εὖτ' ἀπὸ λευκοῦ,
τοῦ καὶ ὀπισθιδίην εἰς ὁδὸν ἐρχομένου,
ἑπτὰ μὲν ἕκτος ἔχε, μίαν εἴνατος· αὐτὰρ ὁ σοῦμμος
δισσὰς ἀμφιέπων ἶσος ἔην δεκάτῳ·
ὃς δὲ πέλει μετὰ σοῦμμον ἔχεν δύο, μουνάδα δ' ἄλλην
ψῆφον τὴν πυμάτην ἀμφιέπεσκε δίβος.
ἀλλὰ μέλας δισσὰς μὲν ἐν ὀγδοάτῳ λίπε χώρῳ
καὶ τόσσας ἑτέρας ἐς θέσιν ἑνδεκάτην·
ἀμφὶ δυωδέκατον δὲ διέπρεπον εἴκελοι ἄλλαι,
καὶ τρισκαιδεκάτῳ ψῆφος ἔκειτο μία·
δίζυγες Ἀντίγονον διεκόσμεον· ἀλλὰ καὶ αὐτῷ
ἶσος ἔμιμνε τύπος πεντεπικαιδεκάτῳ,
ὀκτωκαιδεκάτῳ παρομοίϊος· εἰσέτι δ' ἄλλας
εἶχεν διχθαδίας τέτρατος ἐκ πυμάτου.
αὐτὰρ ἄναξ λευκοῖο λαχὼν σημήϊα πεσσοῦ,
καὶ τὴν ἐσσομένην οὐ νοέων παγίδα,
τριχθαδίας ἀδόκητα βαλὼν ψηφῖδας ἀπ' ἤθμου,
πύργου δουρατέου κλίμακι κευθομένας,

δοιὰ καὶ ἓξ καὶ πέντε κατήγαγεν· αὐτίκα δ' ὀκτὼ T. III.
ἄζυγας εἶχεν ὅλας πρόσθε μεριζομένας.
τάβλην φεύγετε πάντες, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ἀνδρῶν
'κείνης τὰς ἀλόγους οὐχ ὑπάλυξε τύχας.

LXXIII. p. 61.

Εἰς κωνωπεῶνα.

Πλέγμασι μὲν σκοπός ἐστι περισφίγξαι πετεηνῶν
ἔθνεα, καὶ ταχινοὺς ἔνδοθεν ὀρταλίχους·
αὐτὰρ ἐγὼ σεύειν ἐπιτέρπομαι, οὐδὲ καλύπτω
ἔνδοθεν, ἀλλ' εἴργω μᾶλλον ἐπειγομένους.
οὐδ' ἐμέ τις λήσειε, καὶ εἰ βραχὺς ἔπλετο, κώνωψ
ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινοστασίης.
ὄρνεά που σώζω· μερόπεσσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
ἦ ῥα τίς ἡμείων ἐστὶ δικαιότερος;

LXXIV.

Εἰς πολυφάγον.

Οὔ τις ἀλοιητῆρας ἰδεῖν τέτληκεν ὀδόντας
ὑμετέρους, ἵνα σοῖς ἐν μεγάροις πελάσῃ·
εἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωστιν ἔχεις Ερυσίχθονος αὐτοῦ,
ναὶ τάχα δαρδάψεις καὶ φίλον ὃν καλέεις.
ἀλλ' οὐ σεῖο μέλαθρά με δέξεται. οὐ γὰρ ἔγωγε
βήσομ' ὑφ' ὑμετέρῃ γαστρὶ λαφυξόμενος.
εἰ δέ ποτ' ἐς τεὸν οἶκον ἐλεύσομαι, οὐ μέγ' ἄνυσσε
Λαερτιάδης Σκύλλης χάσμασιν ἀντιάσας·
ἀλλ' ἔσομαι πολύτλας τις ἐγὼ πλέον, εἴς σε περήσας
Κύκλωπος κρυεροῦ μηδὲν ἐλαφρότερον.

T. III. LXXV.

Σῶμα φέρων σκιοειδὲς, ἀδερκέϊ σύμπνοον αὔρῃ
μή ποτε θαρσήσῃς ἄγχι τινὸς πελάσαι,
μή τις ἔσω μυκτῆρος ἀναπνείων σε κομίσσῃ,
ἄσθματος ἠερίου πολλὸν ἐλαφρότερον.
p. 62. οὔ συ μόρον τρομέεις. τότε γὰρ πάλιν οὐδὲν ἀμείψας
ἔσσεαι ὡσαύτως φάσμα, τόπερ τελέθεις.

LXXVI.

Εἰς δικολόγον ἀδικοῦντα.

Νήπιε, πῶς σε λέληθε Δίκης ζυγὸς, οὐ νοέεις δὲ
ἀνδράσιν οὐχ ὁσίοις ψῆφον ὀφειλομένην;
ῥήτρῃ 'πιστεύεις πυκινόφρονι, σῇ τε μενοινῇ
ποικίλον αὐδῆσαι μῦθον ἐπισταμένῃ.
ἐλπίζειν ἔξεστι· Θέμιν δ' οὐκ οἶδεν ἀμεῖψαι
τῆς σῆς ἠλεμάτου παίγνια φαντασίης.

LXXVII.

Εἰς τὸν λίθον ὃν Αἴας ἐδίσκευσε.

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
πέτρον, ἀκοντίστην στήθεος Ἑκτορέου.
εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον
πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.
ἀλλά με τις κρύψειεν ὑπὸ χθονός. αἰδέομαι γὰρ
παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γινόμενος.

LXXVIII.

LXXV. 4. Cod. πολλὸν ἀφαυρότερον.
LXXVII. 1. Vat. Cod. ἀνοχμάσειας.

LXXVIII.

T. III.

Ἄβαλε μηδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα,
 οὐ γὰρ ἂν ὠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.
νῦν δ' ἡ μὲν τριτάλαινα γυνὴ τίκτουσα κάθηται,
 γαστρὶ δὲ δυσκόλπῳ νεκρὸν ἔνεστι τέκος·
τρισσὴ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει p. 63.
 τὸ βρέφος ἀπρήκτοις ἐλπίσι τικτόμενον.
κούφη σοὶ τελέθει γαστήρ, τέκος, ἀντὶ κονίης·
 αὕτη γάρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέεις.

LXXIX.

Κανδαύλου τόδε σῆμα. Δίκη δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα
 οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παράκοιτιν ἔφη.
ἤθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μηδὲ φανῆναι,
 ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν, ἢ τὸν ἐπιστάμενον.
χρῆν ἄρα Κανδαύλην παθέειν κακόν. οὐ γὰρ ἂν ἔτλη
 δεῖξαι τὴν ἰδίην ὄμμασιν ἀλλοτρίοις.

LXXX.

Εἰς Λαΐδα.

Ἔρπων εἰς Ἐφύρην τάφον ἔδρακον ἀμφὶ κέλευθον
 Λαΐδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει.
δάκρυ δ' ἐπισπείσας, Χαίροις γύναι, ἐκ γὰρ ἀκουῆς
 οἰκτείρω σε, ἔφην, ἣν πάρος οὐκ ἰδόμην.
ἆ πόσον ἠϊθέων νόον ἤκαχες· ἀλλ' ἴδε λήθην
 ναίεις, ἀγλαΐην ἐν χθονὶ καταθεμένη.

LXXX, 1. In Cod. ora ἀγχικέλευθον.

T. III. LXXXI.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης γενετῆρα,
τὸν παύοντα νόσους καὶ πενίης ὀδύνας;
μοῦνος ἅπαξ θνητοῖς παραγίνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον·
αἱ δὲ νόσοι πολλαὶ καὶ ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

p. 64. LXXXII.

Εἰς Ἑλλανίδα καὶ Λάμαξιν τὰς Λεσβίας, ὧν ὁ Πάχης ἐρασθεὶς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἔκτεινεν, αὐτὸς δὲ πάλιν ὑπ' ἐκείνων πεφόνευται.

Ἑλλανὶς τριμάκαιρα, καὶ ἁ χαρίεσσα Λάμαξις
ἤστην μὲν πάτρης φέγγεα Λεσβιάδος.
ὅκκα δ' Ἀθηναίησι σὺν ὁλκάσιν ἐνθάδε κέλσας
τὰν Μιτυληναίαν γᾶν ἀλάπαξε Πάχης,
τᾶν κουρᾶν ἀδίκως ἠράσσατο, τὼς δὲ συνεύνους
ἔκτανε, καὶ τήνας εἷλε βιησόμενος.
ταὶ δὲ κατ' Αἰγαίοιο ῥόου πλατὺ λαῖτμα φερέσθην,
καὶ ποτὶ τὰν κραναὰν Μοψοπίαν δραμέτην·
δάμῳ δ' ἀγγελέτην ἀλιτήμονος ἔργα Πάχητος,
μέσφα μιν εἰς ὀλοὴν κῆρα συνηλασάτην.
τοῖα μὲν, ὦ κούρα, πεπονήκατον· ἂψ δ' ἐπὶ πάτραν
ἥκετον, ἐν δ' αὐτᾷ κεῖσθον ἀποφθιμένα·
εὖ δὲ πόνων ἀπόνασθον, ἐπεὶ ποτὶ σᾶμα συνεύνων
εὕδετον, ἐς κλεινᾶς μνᾶμα σαοφροσύνας·
ὑμνεῦσι δ' ἔτι πάντες ὁμόφρονας ἡρωΐνας,
πάτρας καὶ ποσίων πήματα τισαμένας.

LXXXIII. T. III.

Θεσμοὶ μὲν μεμέληντο συνήθεες Αγαθονίκῳ·
Μοῖρα δὲ δειμαίνειν ἐ δεδάηκε νόμους.
ἀλλά μιν ἁρπάξασα σοφῶν ἤμερσε θεμίστων,
ἔπω τῆς νομίμης ἔμπλεον ἡλικίης.
οἰκτρὰ δ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεστονάχησαν ἑταῖροι
κείμενον, ἐ θιάσε κόσμον ὀδυρόμενοι·
ἡ δὲ κόμην τίλλεσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
αἲ αἲ, τῶν λαγόνων μόχθον ἐπισταμένη.
ἔμπης ὄλβιος ἔτος, ὃς ἐν νεότητι μαρανθεὶς p. 65.
ἔκφυγε τὴν βιότε θᾶσσον ἀλιτροσύνην.

LXXXIV.

Οἰκογενὴς αἴλερος ἐμὴν πέρδικα φαγῦσα
ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.
ἐ σε, φίλη πέρδιξ, φθιμένην ἀγέραστον ἐάσω,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτενέω τὴν σέθεν ἀντίβιον.
ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσόκε ῥέξω
ὅσσ' ἐπ' Αχιλλῆος Πύῤῥος ἔρεξε τάφῳ.

LXXXV.

Οὐκέτι πε τλῆμον, σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,
πλεκτὸς λεπταλέοις οἶκος ἔχει σε λύγοις,
ἐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος Ηριγενείης
ἄκρα παραιθύσσεις θαλπομένων πτερύγων.
σὴν κεφαλὴν αἴλερος ἀπέθρισε· τἄλλα δὲ πάντα
ἥρπασα, καὶ φθονερὴν ἐκ ἐκόρεσσε γένυν.

LXXXIII. 8. Fort, τὸν λαγ.

T. III. νῦν δέ σε μὴ κέφη κρύπτοι κόνις, ἀλλὰ βαρεῖα,

μὴ τὸ τεὸν κείνη λείψανον ἐξερύσῃ.

LXXXVI.

Εἰς Εὐγενίαν ἀδελφὴν Αγαθίε, καὶ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Θεόδοτον· ὅτοι δὲ μαχησάμενοι πρὸς ἀλλήλες, πρὶν διαλυθῆναι ἐτελεύτησαν.

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, ὅτε μ' ἄκοιτις

ἔςυγεν, ὅτ' αὐτὸς Θεύδοτος Εὐγενίης

ἐχθρὸς ἑκὼν γενόμην. ἀλλὰ φθόνος ἠέ τις ἄτη

ἡμέας ἐς τόσσην ἤγαγεν ἀμπλακίην.

p. 66. νῦν δ' ἐπὶ Μινώην καθαρὴν κρηπῖδα μολόντες

ἀμφότεροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα.

LXXXVII.

Εἰς τὴν αὐτὴν Εὐγενίαν.

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαΐῃ καὶ ἀοιδᾷ,

τὰν πολυκυδίςε μνάμονα θεσμοσύνας,

Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ

κείραντο πλοκάμες Μῦσα, Θέμις, Παφίη.

LXXXVIII.

Επὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένῃ ἐν Βυζαντίῳ.

α Ὦ ξένε, τί κλαίεις; β διὰ σὸν μόρον. α οἶσθα τίς εἰμι;

β ἐ μὰ τόν· ἀλλ' ἔμπης οἰκτρὸν ὁρῶ τὸ τέλος.

ἐσσὶ δὲ τίς; α Περίκλεια. β γυνὴ τίνος; α ἀνδρὸς ἀρίςε,

ῥήτορος, ἐξ Ασίης, ὄνομα Μεμνονίε.

β πῶς δέ σε Βοσπορίη κατέχει κόνις; α εἴρεο Μοῖραν,

ἥ μοι τῆλε πάτρης ξεῖνον ἔδωκε τάφον.

β παῖδα λίπες; α τριέτηρον, ὃς ἐν μεγάροισιν ἀλύων

ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων ςαγόνα.

Ὄλβιε καλῶς ζώοι. „ναὶ ναὶ φίλος, εὔχεο κείνῳ, Τ. III.

ὄφρα μοι ἡβήσας δάκρυ φίλον σταλάσῃ.

LXXXIX.

Λητόϊος καὶ Παῦλος ἀδελφεὼ ἄμφω ἐόντε

ξυνὴν μὲν βιότου συζυγίην ἐχέτην,

ξυνὰ δὲ καὶ Μοίρης λαχέτην λίνα, καὶ παρὰ θῖνα

Βοσπορίην ξυνὴν ἀμφεβάλοντο κόνιν.

οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζώειν ἀπάνευθε δυνάσθην, p. 67.

ἀλλὰ συνετρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.

χαίρετον ὦ γλυκερὼ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων

ὤφελεν ἱδρύσθαι βωμὸς Ὁμοφροσύνης.

XC.

Ναὶ λίτομαι, παροδῖτα, φίλῳ κατάλεξον ἀκοίτῃ,

εὖτ' ἂν ἐμὴν λεύσῃς πατρίδα Θεσσαλίην·

Κάτθανε σὴ παράκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,

αἶ αἶ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἠϊόνος·

ἀλλά μοι αὐτόθι τεῦχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο,

ὄφρ' ἀναμιμνήσκῃ τῆς ποτε κουριδίης.

XCI.

Φεῦ φεῦ, τὴν δεκάτην Ἑλικωνίδα, τὴν λυραοιδὸν

Ῥώμης καὶ Φαρίης, ἥδε κέκευθε κόνις.

ὤλετο φορμίγγων τερετίσματα, λῆξαν ἀοιδαί,

ὥσπερ Ἰωάννῃ πάντα συνολλύμενα.

καὶ τάχα θεσμὸν ἔθηκαν ἐπάξιον ἐννέα Μοῦσαι,

τύμβον Ἰωάννης ἀνθ' Ἑλικῶνος ἔχειν.

T. III. XCII.

Τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, τὸν ἀγρευτῆρα λεόντων,
τὸν λασιοστέρνων κέντορα πορδαλίων,
τύμβος ἔχει. γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος, οὐτήσας ταρσὸν ὀρεσσιβάτην.
αἰγανέη δὲ τάλαινα, σίγυνά τε πὰρ χθονὶ κεῖται,
αἲ αἲ, θαρσαλέων παίγνια δορκαλίδων.

p. 68. XCIII.

Οὐχ ὁσίοις λεχέεσσιν ἐτέρπετο λάθριος ἀνήρ,
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
ἐξαπίνης δὲ δόμων ὀροφὴ πέσε, τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν, ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
ξυνὴ δ' ἀμφοτέρους κατέχει παγίς· εἰν ἑνὶ δ' ἄμφω
κεῖνται, συζυγίης οὐκέτι παυόμενοι.

XCIV.

Ἑπτά με δὶς λυκάβαντας ἔχουσαν ἀφήρπασε δαίμων,
ἣν μούνην Διδύμῳ πατρὶ Θάλεια τέκεν.
ὦ Μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηνέες, οὐδ' ἐπὶ παστοὺς
ἠγάγετ', οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;
οἱ μὲν γὰρ γονέες με γαμήλιον εἰς Ὑμέναιον
μέλλον ἄγειν· στυγεροῦ δ' εἰς Ἀχέροντος ἔβην.
ἀλλὰ θεοὶ, λίτομαι, μητρός γε γόους πατέρος τε
παύσατε, τηκομένων εἵνεκ' ἐμεῦ φθιμένης.

XCV.

Μηδὲν ἐπαγγείλειας ἐς Ἀντιόχειαν, ὁδῖτα,
μὴ πάλιν οἰμώξῃ χεύματα Κασταλίης,

XCII. 5. Codd. Planud. optimus σίγυννά τε. male.

οὕνεκεν ἐξαπίνης Εὐσέβριος ἔλλιπε μοῦσαν, T. III.
θεσμῶν τ' Αὐσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,
ἑβδόματον δέκατόν τε λαχὼν ἔτος· ἐς δὲ κονίην
ἠμείφθη κενεὴν εὔσταχυς ἡλικίη.
καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνιος τάφος· ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ p. 69.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΓΑΘΙΟΥ.

I.

Ἀνδροβόρων ὁμότεχνε κυνῶν, αἴλουρε κακίστη,
τῶν Ἀκταιονίδων ἐσσὶ μία σκυλάκων.
κτήτορος Ἀγαθίαο φίλου πέρδικα φαγοῦσα,
λυπεῖς, ὡς αὐτὸν κτήτορα δαισαμένη.
καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες νῦν
ὀρχοῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

II.

Γραμματέων πλήθοντα μελάσματι κυκλομόλιβδον,
καὶ κανόνα γραφίδων ἰθυτάτων φύλακα,
καὶ γραφικοῖο δοχεῖα κελαινοτάτοιο ῥεέθρου,
ἄκρα τε μεσσοτόμους εὐγλυφέας καλάμους,
τρηχαλέην τε λίθον, δονάκων εὐθηγέα κόσμον,
ἔνθα περιτριβέων ὀξὺ χάραγμα πέλει,

T. III. καὶ γλύφανον καλάμων, πλατέος γλωχῖνα σιδήρυ,
ὅπλα σοι ἐμπορίης ἄνθετο τῆς ἰδίης
κεκμηὼς Μενέδημος ὑπ' ἀχλύος ὄμμα παλαιὸν,
Ἑρμεία· σὺ δ' ἀεὶ φέρβε σὸν ἐργατίνην.

p. 70. III.

Ἥρῃ, καὶ Παφίῃ, καὶ Παλλάδι τῦτο λοετρὸν
ὥς ποτε τὸ χρυσῦν ἤρεσε μῆλον ἔχειν·
καὶ τάχα τῆς μορφῆς κρίσις ἔσσεται, ὐ Πάρις αὐταῖς·
εἰκὼ δ' ἀργυρέοις νάμασι δεικνυμένη.

IV.

Εἰς εἰκόνα Σαπφῦς.

Αὐτή σοι πλάσειρα Φύσις παρέδωκε τυπῶσαι
τὴν Μιτυληναίαν, ζωγράφε, Πιερίδα.
πηγάζει τὸ διαυγὲς ἐν ὄμμασι· τῦτο δ' ἐναργῶς
δηλοῖ φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης.
αὐτομάτως δ' ὁμαλή τε καὶ ὐ περίεργα λιπῶσα
σὰρξ ὑποδεικνυμένην τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
ἄμμιγα δ' ἐξ ἱλαροῖο καὶ ἐκ νοτεροῖο προσώπυ
Μῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην.

IV. 5. Vulgo π. κολῶσα. 7. Fort. νοεροῖο προσ.

Π Α Υ Λ Ο Υ

T. III. p. 71.

ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

I.

Κλέψωμεν, Ῥοδόπη, τὰ φιλήματα, τήν τ' ἐρατεινὴν
  καὶ περιδήριτον Κύπριδος ἐργασίην.
ἡδὺ λαθεῖν, φυλάκων τε παναγρέα κανθὸν ἀλύξαι·
  φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.

II.

Μακρὰ φιλεῖ Γαλάτεια καὶ ἔμψοφα· μαλθακὰ Δημώ·
  Δωρὶς ὀδακτάζει. τίς πλέον ἐξερέθει;
οὔατα μὴ κρίνωσι φιλήματα· γευσάμενοι δὲ
  τριχθαλίων ϛομάτων, ψῆφον ἐποισόμεθα.
ἐσπλάγχθης κραδίη. τὰ φιλήματα μαλθακὰ Δημοῦς
  ἔγνως, καὶ δροσερῶν ἡδὺ μέλι ϛομάτων.
μίμν' ἐπὶ τοῖσδ'· ἀδέκαϛον ἔχει ϛέφος. εἰ δέ τις ἄλλη
  τέρπεται, ἐκ Δημοῦς ἡμέας οὐκ ἐρύσει.

III.

Μαλθακὰ μὲν Σαπφοῦς τὰ φιλήματα, μαλθακὰ γυίων
  πλέγματα χιονέων, μαλθακὰ πάντα μέλη.
ψυχὴ δ' ἐξ ἀδάμαντος ἀπειθέος. ἄχρι γὰρ οἴων
  ἐϛὶν ἔρως ϛομάτων· τ' ἄλλα δὲ παρθενίης.
καὶ τίς ὑποτλαίη; τάχα τις τάχα τοῦτο ταλάσσας
  δίψαν Ταντελέην τλήσεται εὐμαρέως.

II. 2. Cod. δακτάζει. 4. Cod. τρηχαλίων.

T. III. p. 72.

IV.

Ὦ παλάμη πάντολμε, σὺ τὸν παγχρύσεον ἔτλης
 ἀπρὶξ δραξαμένη βόστρυχον αὖ ἐρύσαι.
ἔτλης. ὀυκ ἐμάλαξε τεὸν θράσος αἴλινος αὐδὴ,
 σκύλμα κόμης, αὐχὴν μαλθακὰ κεκλιμένος.
νῦν θαμινοῖς πατάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσσεις.
 ὀυκ ἔτι γὰρ μαζοῖς σὸν θέναρ ἐμπελάσει.
μὴ λίτομαι δέσποινα, τόσην μὴ λάμβανε ποινήν·
 μᾶλλον ἐγὼ τλαίην φάσγανον ἀσπασίως.

V.

Ἡδὺ φίλης μείδημα τὸ Λαΐδος· ἡδὺ καὶ αὐτῶν
 ἠπιοδινήτων δακρυχέει βλεφάρων.
χθιζά μοι ἀπροφάσιστον ἐπέστενεν ἐν κλινοκώμῳ
 ἡμετέρῳ κεφαλὴν δηρὸν ἐρεισαμένη·
μυρομένην δ' ἐφίλησα· τὰ δ' ὡς δροσερῆς ἀπὸ πηγῆς
 δάκρυα μιγνυμένων πίπτε κατὰ στομάτων.
εἶπε δ' ἀνειρομένῳ· Τίνος οὕνεκα δάκρυα λείβεις;
 Δείδια μή με λίπῃς. ἐστὲ γὰρ ὁρκαπάται.

VI.

Ῥίψωμεν, χαρίεσσα, τὰ φάρεα· γυμνὰ δὲ γυμνοῖς
 ἐμπελάσῃ γυίοις γυῖα περιπλοκάδην.
μηδὲν ἔοι τὸ μεταξύ. Σεμιράμιδος γὰρ ἐκεῖνο
 τεῖχος ἐμοὶ δοκέει λεπτὸν ὕφασμα σέθεν.
στήθεα δ' ἐζεύχθω, τά τε χείλεα· τἆλλα δὲ σιγῇ
 κρυπτέσθω. ἐχθαίρω τὴν ἀθυροστομίην.

VI. 2. Cod. ἐμπελάσει.

VII.

T. III. p. 73

Εἶδον ἐγὼ ποθέοντας· ὑπ᾽ ἀτλήτοιο δὲ λύσσης
δηρὸν ἐν ἀλλήλοις χείλεα πηξάμενοι,
οὐ κόρον εἶχον ἔρωτος ἀφειδέος· ἱέμενοι δὲ,
εἰ θέμις, ἀλλήλων δύμεναι εἰς κραδίην,
ἀμφαδίην ὅσον ὅσσον ὑπεπρήϋνον ἀνάγκην,
ἀλλήλων μαλακοῖς φάρεσιν ἑσσάμενοι.
καὶ ῥ᾽ ὁ μὲν ἦν Ἀχιλῆϊ πανείκελος, οἷος ἐκεῖνος
τῶν Λυκομηδείων ἔνδον ἔην θαλάμων·
κούρη δ᾽ ἀργυφέης ἐπιγουνίδος ἄχρι χιτῶνα
ζωσαμένη, Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο.
καὶ πάλιν ἠρήρειστο τὰ χείλεα, γυιοβόρον γὰρ
εἶχον ἀλωφήτου λιμὸν ἐρωμανίης.
ῥεῖά τις ἡμερίδος στελέχη δύο σύμπλοκα λύσει,
στρεπτὰ, πολυχρονίῳ πλέγματι συμφυέα,
ἢ κείνους φιλέοντας, ὑπ᾽ ἀντιπόροισιν ἀγοστοῖς
ὑγρὰ περιπλέγδην ἅψεα δησαμένους.
τρὶς μάκαρ, ὃς τοίοισι, φίλη, δεσμοῖσιν ἑλίχθη.
τρὶς μάκαρ· ἀλλ᾽ ἡμεῖς ἄνδιχα καιόμεθα.

VIII.

Πρόκριτός ἐστι, Φίλιννα, τεὴ ῥυτὶς, ἢ ὀπὸς ἥβης
πάσης· ἱμείρω δ᾽ ἀμφὶς ἔχειν παλάμαις
μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβοις,
ἢ μαζὸν νεαρῆς ὄρθιον ἡλικίης.
σὸν γὰρ ἔτι φθινόπωρον ὑπέρτερον εἴαρος ἄλλης,
χεῖμα σὸν ἀλλοτρίου θερμότερον θέρεος.

VIII. 1. Apogr. Buher. τεὴ κύπρις ἢ ὀπὸς ἥβης.

T. III. p. 74.

IX.

Ὄμματά σευ βαρύθουσι, πόθου πνείοντα, Χαρικλοῖ,
οἷά περ ἐκ λέκτρων ἄρτι διεγρομένης·
ἔσκυλται δὲ κόμη, ῥοδέης δ' ἀμάρυγμα παρειῆς
ὦχρος ἔχει λευκός, καὶ δέμας ἐκλέλυται.
κεὶ μὲν παννυχίῃσιν ὁμιλήσασα παλαίστραις
ταῦτα φέρεις, ὄλβῳ πάντας ὑπερπέταται,
ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν· εἰ δέ σε τήκει
θερμὸς ἔρως, εἴης εἰς ἐμὲ τηκομένη.

X.

Βόστρυχον ἡμιγέροντα τί μέμφεαι, ὄμματά θ' ὑγρὰ
δάκρυσιν; ἡμετέρων παίγνια ταῦτα πόθων.
φροντίδες ἀπρήκτοιο πόθου τάδε, ταῦτα βελέμνων
σύμβολα, καὶ δολιχῆς ἔργα νυχεγρεσίης.
καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς παναώριος ἤδη,
καὶ λαγαρὸν δειρῇ δέρμα περικρέμαται.
ὁππόσον ἡβάσκει φλογὸς ἄνθεα, τόσσον ἐμεῖο
ἄψεα γηράσκει φροντίδι γυιοβόρῳ.
ἀλλὰ κατοικτείρασα δίδου χάριν. αὐτίκα γάρ μοι
χρὼς ἀναθηλήσει κρατὶ μελαινομένῳ.

XI.

Μαζοὺς χερσὶν ἔχω, στόματι στόμα, καὶ περὶ δειρὴν
ἄσχετα λυσσώων βόσκομαι ἀργυφέην.
οὔπω δ' Ἀφρογένειαν ὅλην ἕλον· ἀλλ' ἔτι κάμνω,
παρθένον ἀμφιέπων, λέκτρον ἀναινομένην.

IX. 6. Cod. ὄλβου παντός.
X. 1. Cod. ὠμογέροντα. 5. Cod. ταναώριος. 10. Salm. mal. θρὶξ ἀναθ.

ἥμισυ γὰρ Παφίῃ, τὸ δ' ἄρ' ἥμισυ δῶκεν Ἀθήνῃ· 'Γ. III.
αὐτὰρ ἐγὼ μέσσος τήκομαι ἀμφοτέρων.

XII. p. 75.

Δειελινῷ χαρίεσσα Μενεκρατὶς ἔκχυτος ὕπνῳ
κεῖτο περὶ κροτάφους πῆχυν ἑλιξαμένη.
τολμήσας δ' ἐπέβην λεχέων ὕπερ. ὡς δὲ κελεύθου
ἥμισυ κυπριδίης ἤνυον ἀσπασίως,
ἡ παῖς ἐξ ὕπνοιο διέγρετο, χερσὶ δὲ λευκαῖς
κράατος ἡμετέρου πᾶσαν ἔτιλλε κόμην·
μαρναμένης δὲ τὸ λοιπὸν ἀνύσσαμεν ἔργον ἔρωτος.
ἡ δ' ὑποπιμπλαμένη δάκρυσιν εἶπε τάδε·
Σχέτλιε, νῦν μὲν ἔρεξας ὅ τοι φίλον, ᾧ ἔπι πουλὺν
πολλάκι σῆς παλάμης χρυσὸν ἀπωμοσάμην·
οἰχόμενος δ' ἄλλην ὑποκόλπιον εὐθὺς ἑλίξεις.
ἐστὲ γὰρ ἀπλήστου κύπριδος ἐργατίναι.

XIII.

Δάκρυά μοι σπένδουσαν ἐπήρατον οἰκτρὰ Θεανὼ
εἶχον ὑπὲρ λέκτρων πάννυχον ἡμετέρων;
ἐξότε γὰρ πρὸς Ὄλυμπον ἀνέδραμεν ἕσπερος ἀστὴρ,
μέμφετο μελλούσης ἄγγελον ἠριπόλης.
οὐδὲν ἐφημερίοις καταθύμιον. εἴ τις Ἐρώτων
λάτρις, νύκτας ἔχειν ὤφελε Κιμμερίων.

XIV.

Ὄμμα πολυπτοίητον ὑποκλέπτουσα τεκούσης,
συζυγίην μήλων δῶκεν ἐμοὶ ῥοδέων

XII. 3. Cod. κέλευθον.
XIII. 4. Cod. ἠρικόμης.

T. III. θηλυτέρη χαρίεσσα. μάγον τινὰ πυρσὸν ἐρώτων
λαθριδίως μήλοις μίξεν ἐρευθομένοις.
εἰμὶ γὰρ ὁ τλήμων φλογὶ σύμπλοκος· ἀντὶ δὲ μαζῶν,
ὢ πόποι, ἀπρήκτοις μῆλα φέρω παλάμαις.

p. 76. XV.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰπὸν ἐμοί, χαρίεσσα, τεῶν τάδε σύμβολα μαζῶν
ὤπασας; ὀλβίζω τὴν χάριν ὡς μεγάλην.
εἰ δ' ἐπὶ τοῖς μίμνεις, ἀδικεῖς, ὅτι λάβρον ἀνῆψας
πυρσὸν, ἀποσβέσσαι τοῦτον ἀναινομένη.
Τήλεφον ὁ τρώσας καὶ ἀκέσσατο. μὴ σύ γε κούρη
εἰς ἐμὲ δυσμενέων γίνεο πικροτέρη.

XVI.

Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας
Ζεύς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.
φαμὶ λέγειν τὸν μῦθον ἐγὼ τάδε· ΧΑΛΚΕΑ ΝΙΚΑι
ΤΕΙΧΕΑ ΚΑΙ ΔΕΣΜΟΥΣ ΧΡΥΣΟΣ Ο ΠΑΝΔΑΜΑΤΩΡ.
χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει,
χρυσὸς ἐπιγνάμπτει τὰς σοβαροβλεφάρους,
καὶ Δανάας ἐλύγωσεν ὅδε φρένα. μή τις ἐραστὰς
λισσέσθω Παφίαν, ἀργύριον παρέχων.

XVII.

Οὔτε ῥόδον στεφάνων ἐπιδεύεται, οὔτε σὺ πέπλων,
οὔτε λιθοβλήτων, πότνια, κεκρυφάλων.
μάργαρα σῆς χροιῆς ἀπολείπεται, οὐδὲ κομίζει
χρυσὸς ἀπεκτήτου σῆς τριχὸς ἀγλαΐην·

Ἰνδῴη δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης, T. III.
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸν ἀφαυροτέρην.
χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
ἤθεος ἁρμονίη, κεστὸς ἔφυ Παφίης.
τύτοις πᾶσιν ἐγὼ καταδάμναμαι· ὄμμασι μύνοις
θέλγομαι, οἷς ἐλπὶς μείλιχος ἐνδιάει.

XVIII. p. 77.

Ἐσβέσθη φλογεροῖο πυρὸς μένος, ὐκ ἔτι κάμνω·
ἀλλὰ καταθνήσκω ψυχόμενος, Παφίη.
ἤδη γὰρ μετὰ σάρκα δι' ὀςέα καὶ φρένας ἕρπει
παμφάγον ἀσθμαίνων ὗτος ὁ πικρὸς Ἐρως.
καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξῃ,
φορβῆς ἠπανίῃ ψύχεται αὐτομάτως.

XIX.

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάυσα Χαρικλὼ
λάθρῃ τὺς ἰδίυς ἀμφέβαλε σεφάνυς,
πῦρ ὀλοὸν δάπτει με. τὸ γὰρ σέφος, ὡς δοκέω, τι
εἶχεν, ὃ καὶ Γλαύκην φλέξε Κρεοντιάδα.

XX.

Μηκέτι τις πτήξειε πόθυ βέλος. ἰοδόκην γὰρ
εἰς ἐμὲ λάβρος Ἐρως ἐξεκένωσεν ὅλην.
μὴ πτερύγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν. ἐξότε γάρ μοι
λὰξ ἐπιβὰς σέρνοις πικρὸν ἔπηξε πόδα,
ἀσεμφὴς, ἀδόνητος ἐνέζεται, ὐδὲ μετέςη,
εἰς ἐμὲ συζυγίην κειράμενος πτερύγων.

XVII. 6. Fort. λοχάδων.
XVIII. 6. Codd. φορβῆς ἡ μανίῃ.

T. III. XXI.

Φεῦ φεῦ, καὶ τὸ λάλημα τὸ μείλιχον ὁ φθόνος εἴργει,
βλέμμα τε λαθριδίως φθεγγομένων βλεφάρων.
ἱσταμένης δ᾽ ἄγχιστα τεθήπαμεν ὄμμα γεραιῆς,
οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης.
Ἵστασο, καὶ σκοπίαζε, μάτην δὲ σὸν ἦτορ ἀμύσσου·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχῆς ὄμμα τεὸν τανύσεις.

p. 78. XXII.

Εἰπὲ τίνι πλέξεις ἔτι βόστρυχον, ἢ τίνι χεῖρας
φαιδρυνέεις, ὀνύχων ἀμφιτεμὼν ἀκίδα;
ἐς τί δὲ κοσμήσεις ἁλιανθέϊ φάρεα κόχλῳ,
μηκέτι τῆς καλῆς ἐγγὺς ἰὼν Ῥοδόπης;
ὄμμασιν οἷς Ῥοδόπην οὐ δέρκομαι, οὐδὲ φαεινῆς
φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον Ἠριπόλης.

XXIII.

Χρυσῆς εἰρύσσασα μίαν τρίχα Δωρὶς ἐθείρης,
οἷα δορυκτήτους δῆσεν ἐμὰς παλάμας.
αὐτὰρ ἐγὼ τοπρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Δωρίδος ἱμερτῆς εὐμαρὲς οἰόμενος·
ὡς δὲ διαρρῆξαι σθένος οὐκ ἔχον, ἔστενον ἤδη,
οἷά τε χαλκείῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.
καὶ νῦν ὁ τρισάποτμος ἀπὸ τριχὸς ἠέρτημαι,
δεσπότις ἔνθ᾽ ἐρύσῃ, πυκνὰ μεθελκόμενος.

XXIV.

XXII. 2. Vulgo φαιδρύνεις.
XXIII. 2. Cod. ἐμεῦ παλάμας.

XXIV.

T. III.

Ὤμοσα μιμνάζειν σέο τηλόθεν, ἀργέτι κούρη,
ἄχρι δυωδεκάτης, ὦ πόποι, ἠριπόλης.
οὐδ' ἔτλην ὁ τάλας. τὸ γὰρ αὔριον ἄμμι φαάνθη
τηλοτέρω μήνης, ναὶ μὰ σε, δωδεκάτης.
ἀλλὰ θεοὺς ἱκέτευε, φίλη, μὴ ταῦτα χαράξαι
ὅρκια ποιναίης νῶτον ὑπὲρ σελίδος·
θέλγε δὲ σαῖς χαρίτεσσιν ἐμὴν φρένα· μηδ' ἐμὲ μάστιξ,
πότνα, κατασμύξῃ καὶ σέο καὶ μακάρων.

XXV.

p. 79.

Δικλίδας ἀμφετίναξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις
ἕσπερος, ὑβριστὴν μῦθον ἐπευξαμένη.
ΥΒΡΙΣ ΕΡΩΤΑΣ ΕΛΥΣΕ. μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται,
ὕβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην.
ὤμοσα γὰρ λυκάβαντα μένειν ἀπάνευθεν ἐκείνης,
ὦ πόποι· ἀλλ' ἱκέτης πρώϊος εὐθὺς ἔβην.

XXVI.

Ἀνέρα λυσσητῆρι κυνὸς βεβολημένον ἰῷ
ὕδασι θηρείην εἰκόνα φασὶ βλέπειν.
λυσσώων τάχα πικρὸν Ἔρως ἐνέπηξεν ὀδόντα
εἰς ἐμὲ, καὶ μανίαις θυμὸν ἐληΐσατο.
σὴν γὰρ ἐμοὶ καὶ πόντος ἐπήρατον εἰκόνα φαίνει,
καὶ ποταμῶν δῖναι, καὶ δέπας οἰνοχόον.

XXVII.

Τὴν πρὶν ἐνεσφρήγισσεν Ἔρως θρασὺς εἰκόνα μορφῆς
ἡμετέρης θερμῷ βένθεϊ σῆς κραδίης,
φεῦ φεῦ, νῦν ἀδόκητος ἀπέπτυσας· αὐτὰρ ἐγώ τοι
γραπτὸν ἔχω ψυχῇ σῆς τύπον ἀγλαΐης.

T. III. τῦτον καὶ Φαέθοντι καὶ Ἀΐδι, βάρβαρε, δείξω,
Κρῆσσαν ἐπισπέρχων εἰς σε δικασπολίην.

XXVIII.

Δηθύνει Κλεοφάντις· ὁ δὲ τρίτος ἄρχεται ἤδη
λύχνος ὑποκλάζειν ἦκα μαραινόμενος.
αἴθε δὲ καὶ κραδίης πυρσὸς συναπέσβετο λύχνῳ,
μηδέ μ᾽ ὑπ᾽ ἀγρύπνοις δηρὸν ἔκαιε πόθοις.
p. 80. ἆ, πόσα τὴν Κυθέρειαν ἐπώμοσεν ἕσπερος ἥξειν·
ἀλλ᾽ ὔτ᾽ ἀνθρώπων φείδεται ὔτε θεῶν.

XXIX.

Χθιζά μοι Ερμώνασσα φιλακρήτυς μετὰ κώμυς
ςέμμασιν αὐλείας ἀμφιπλέκοντι θύρας
ἐκ κυλίκων ἐπέχευεν ὕδωρ· ἀμάθυνε δὲ χαίτην,
ἣν μόλις ἐς τρισσὴν πλέξαμεν ἀμφιλύκην.
ἐφλέχθην δ᾽ ἔτι μᾶλλον ὑφ᾽ ὕδατος. ἐκ γὰρ ἐκείνης
λάθριον εἶχε κύλιξ πῦρ γλυκερῶν ςομάτων.

XXX.

Φράζεό μοι, Κλεοφάντις, ὅση χάρις, ὁππότε δοιὺς
λάβρον ἐπαιγίζων ἶσος ἔρως κλονέει.
ποῖος ἄρης, ἢ τάρβος ἀπείριτον, ἠὲ τίς αἰδὼς
τὺσδε διακρινέει, πλέγματα βαλλομένυς;
εἴη μοι μελέεσσι τὰ Λήμνιος ἥρμοσεν ἄκμων
δεσμὰ, καὶ Ηφαίςυ πᾶσα δολοῤῥαφίη·
μῦνον ἐγὼ, χαρίεσσα, τεὸν δέμας ἀγκὰς ἑλίξας
θελγοίμην ἐπὶ σοῖς ἅψεσι βαλλόμενος.

XXVIII. 5. Cod. ἕσπερος ἥξειν.
XXX. 4. Vulgo διακρίνει.

δὴ τότε καὶ ξεῖνός με καὶ ἐνδάπιος καὶ ὁδίτης, T. III.
πότνα, καὶ ἀρητὴρ, χὴ παράκοιτις ἴσοι.

XXXI.

Μέχρι τίνος φλογόεσσαν ὑποκλέπτοντες ὀπωπὴν
φώριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
λεκτέον ἀμφαδίην μελεδήματα· κὴν τις ἐρύξῃ
μαλθακὰ λυσιπόνου πλέγματα συζυγίης,
φάρμακον ἀμφοτέροις ξίφος ἔσσεται. ἥδιον ἡμῖν
ξυνὸν ἀεὶ μεθέπειν ἢ βίον ἢ θάνατον.

XXXII. p. 81.

Ο πρὶν ἀμαλθάκτοισιν ἐνὶ φρεσὶν ἡδὺν ἐν ἥβῃ
οἰστροφόρου Παφίης θεσμὸν ἀπειπάμενος,
γυιοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν Ερώτων,
αὐχένα σοὶ κλίνω, Κύπρι, μεσαιπόλιος.
δέξο με καγχαλόωσα, σοφὴν ὅτι Παλλάδα νικᾷς
νῦν πλέον, ἢ τοπάρος μήλῳ ἐφ' Εσπερίδων.

XXXIII.

Ναὶ τάχα Ταντελέης Αχερόντια πήματα ποινῆς
ἡμετέρων ἀχέων ἐστὶν ἐλαφρότερα.
οὐ γὰρ ἰδὼν σέο κάλλος, ἀπείργετο χείλεα μῖξαι
χείλεϊ σῷ, ῥοδέων ἁβροτέρῳ καλύκων,
Τάνταλος ἀκριτόδακρυς· ὑπερτέλλοντα δὲ πέτρον
δείδιεν· ἀλλὰ θανεῖν δεύτερον οὐ δύναται.
αὐτὰρ ἐγὼ ζωὸς μὲν ἐὼν κατατήκομαι οἴστρῳ,
ἐκ δ' ὀλιγοδρανίης καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω.

XXXIV.

Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα; τήκομαι οἴστρῳ,
Ρείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.

T. III. ἀσκεπές ἐςι κάρηνον; ἐγὼ ξανθίσμασι χαίτης
ἔκχυτον ἐκ τέρyων ἐξεσόβησα νόον.
ἀργενναῖς ὀθόνῃσι κατήορα βόςρυχα κεύθεις;
ὐδὲν ἐλαφροτέρη φλὸξ κατέχει κραδίην.
μορφὴν τριχθαδίην Χαρίτων τριὰς ἀμφιπολεύει·
πᾶσα δ' ἐμοὶ μορφὴ πῦρ ἴδιον προχέει.

p. 82. XXXV.

Πρὸς τὸ Αγαθίυ ἐλεγεῖον κβ. Μηδὲν ἄγαν.

Ο θρασὺς, ὑψαύχην τε, καὶ ὀφρύας εἰς ἓν ἀγείρων
κεῖται παρθενικῆς παίγνιον ἀδρανέος·
ὁ πρὶν ὑπερβασίῃ δοκέων τὴν παῖδα χαλέπτειν
αὐτὸς ὑποδμηθεὶς ἐλπίδος ἐκτὸς ἔβη.
καί ῥ' ὁ μὲν ἱκεσίοισι πεσὼν θηλύνεται οἴκτοις·
ἡ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἄρσενα μῆνιν ἔχει.
παρθένε θυμολέαινα, καὶ εἰ χόλον ἔνδικον αἴθεις,
σβέσσον ἀγηνορίην, ἐγγὺς ἴδ' ἐς Νέμεσιν.

XXXVI.

Εἰς ἰχθὺν ὃν ἔπεμψε τῇ κόρῃ.

Εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις,
πτηνὸς Ερως πτηνῷ κεῖσε τάχει με φέρει.
εἰ καὶ ἐς ἀντολίην πρὸς ὁμόχροον ἵξεαι Ηῶ,
πεζὸς ἀμετρήτοις ἕψομαι ἐν ςαδίοις.
εἰ δέ τι σοὶ ςέλλω βύθιον γέρας, ἵλαθι κύρη,
εἰς σὲ θαλασσαίη τῦτο φέρει Παφίη,
κάλλεϊ νικηθεῖσα τεῦ χροὸς ἱμερόεντος,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀγλαΐῃ θάρσος ἀπωσαμένη.

XXXVII. T. III.

Ὀφθαλμοὶ, τέο μέχρις ἀφύσσετε νέκταρ Ἐρώτων,
κάλλεος ἀκρήτου ζωροπόται θρασέες;
τῆλε διαθρέξωμεν ὅπη σθένος· ἐν δὲ γαλήνῃ
νηφάλια σπείσω Κύπριδι Μειλιχίῃ.
εἰ δ' ἄρα πού καὶ κεῖθι κατάσχετος ἔσσομαι οἴστρῳ,
γίνεσθε κρυεροῖς δάκρυσι μυδαλέοι,
ἔνδικον ὀτλήσοντες ἀεὶ πόνον. ἐξ ὑμέων γὰρ, p. 83.
φεῦ, πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

XXXVIII.

Ἱππομένην φιλέουσα νόον προσέρεισα Λεάνδρῳ·
ἐν δὲ Λεανδρείοις χείλεσι πηγνυμένη
εἰκόνα τὴν Ξάνθοιο φέρω φρεσί· πλεξαμένη δὲ
Ξάνθον, ἐς Ἱππομένην νόστιμον ἦτορ ἄγω.
πάντα τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀναίνομαι· ἄλλοτε δ' ἄλλον
αἰὲν ἀμοιβαίοις πήχεσι δεχνυμένη,
ἀφνειὴν Κυθέρειαν ὑπέρχομαι. εἰ δέ τις ἡμῖν
μέμφεται, ἐν πενίῃ μιμνέτω οἰογάμῳ.

XXXIX.

ΣΩΖΕΟ σοὶ μέλλων ἐνέπειν, παλίνορσον ἰωὴν
ἂψ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἄγχι μένω.
τὴν γὰρ ἐγὼ δασπλῆτα διάστασιν, οἷά τε πικρὴν
νύκτα καταπτήσσω τὴν Ἀχεροντιάδα.
ἤματι γὰρ σέο φέγγος ὁμοίϊον. ἀλλὰ τὸ μέν που
ἄφθογγον· σὺ δ' ἐμοὶ καὶ τὸ λάλημα φέρεις
κεῖνο, τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον, ᾧ ἔπι πᾶσαι
εἰσὶν ἐμῆς ψυχῆς ἐλπίδες ἐκκρεμέες.

T. III. XL.

Σπείσομεν οἰνοποτῆρες ἐγερσιγέλωτι Λυαίῳ,
ὤσομεν ἀνδροφόνον φροντίδα ταῖς φιάλαις.
σιτοδόκῳ δ᾽ ἄγραυλος ἀνὴρ βαρύμοχθος ἰάλλοι
γαςρὶ μελαμπέπλε μητέρα Φερσεφόνης·
ταυροφόνων δ᾽ ἀμέγαρτα καὶ αἱμαλέων κρέα δόρπων
θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς λείψομεν ὠμοβόροις·
p. 84. ὀςέα δ᾽ αὖ νεπόδων ταμεσίχροα χείλεσι φωτῶν
ἑλξάτω, οἷς Ἀΐδης φίλτερος ἠελίε·
ἡμῖν δ᾽ ὀλβιόδωρον ἀεὶ μέθυ καὶ βόσις ἔσω
καὶ ποτόν· ἀμβροσίην δ᾽ ἄλλος ἔχειν ἐθέλοι.

XLI.

Σοὶ τὰ λιποςεφάνων διατίλματα μυρία φύλλων,
σοὶ τὰ νοοπλήκτε κλαςὰ κύπελλα μέθης,
βόςρυχά σοι τὰ μύροισι δεδευμένα, τῇδε κονίῃ
σκῦλα ποθοβλήτε κεῖται Αναξαγόρα,
σοὶ τάδε, Λαΐς, ἅπαντα. παρὰ προθύροις γὰρ ὁ δειλὸς
τοῖσδε, σὺν ἀκρήβαις πολλάκι παννυχίσας,
ὐκ ἔπος, ὐ χαρίεσσαν ὑπόσχεσιν, ὐδὲ μελιχρῆς
ἐλπίδος ὑβριςὴν μῦθον ἐπεσπάσατο.
φεῦ φεῦ, γυιοτακὴς δὲ λιπὼν τάδε σύμβολα κώμων,
μέμφεται ἀςρέπτῳ κάλλεϊ θηλυτέρων.

XLII.

Αντίγραφον πρὸς τὸ Αγαθίε ἐλεγεῖον κε.

Θεσμὸν Ερως ὐκ οἶδε βιημάχος, ὐδέ τις ἄλλη
ἀνέρα νοσφίζει πρῆξις ἐρωμανίης.

XLI. 2. Vat. Cod. κλαςὰ, e correctione tamen; nam prime ſcriptum fuerat πλακτὰ.

εἰ δέ σε θεσμοπόλοιο μεληδόνος ἔργον ἐρύκει, T. III.
οὐκ ἄρα σοι στέρνοις λάβρος ἔνεστιν ἔρως.
ποῖος ἔρως, ὅτε βαιὸς ἁλὸς πόρος οἶδε μερίζειν
σὸν χρόα παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης;
νηχόμενος Λείανδρος ὅσον κράτος ἐστὶν ἐρώτων
δείκνυεν, ἐννυχίου κύματος οὐκ ἀλέγων·
σοὶ δὲ, φίλος, παρέασι καὶ ὁλκάδες. ἀλλὰ θαμίζεις
μᾶλλον Ἀθηναίῃ, Κύπριν ἀπωσάμενος.
θεσμοὺς Παλλὰς ἔχει, Παφίη πόθον. εἰπὲ, τίς ἀνὴρ p. 85.
εἶν ἑνὶ θητεύσει Παλλάδι καὶ Παφίῃ;

XLIII.

Μή ποτε κοιλήνῃς Παφίῃ νόον. ἀντιτύπου γὰρ
εὐθὺς ἀποθρώσκει κοῦφος Ἔρως κραδίης.
οἶστρος ὀλισθήεσσαν ἔχει φύσιν. ἤν τις ὀϊστοῦ
ἄκρον ἕλῃ φλογέου, δύεται ἐντὸς ὅλος.
ἐλπίδι μὴ θέλξῃς φρένα μαχλάδι. γυιοβόρον γὰρ
πῦρ ὑποριπίζει, θυμὸν ἐφελκομένη.

XLIV.

Βοτρυΐνων ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον,
τὸν θρασὺν ὑψικόμων ἐνναέταν δονάκων,
πολλάκις ἐξερύσαντα θοῶν ἀκμαῖσιν ὀδόντων
δένδρεα, καὶ νομίους τρεψάμενον σκύλακας,
ἀντήσας ποταμοῖο πέλας, πεφρικότα χαίτας,
ἄρτι καὶ ἐξ ὕλας πάγχυ λιπόντα βάθος,
χαλκῷ ζεινόφιλος κατενήρατο, καὶ παρὰ φηγῷ
θηρὸς ἀθωπεύτου Πανὶ καθῆψε δέρας.

XLIII. 5. Cod. γυιοκόρον.
XLIV. 7. Cod. ζεινόφιλος. in lemmate ζενοφίλου.

T. III. XLV.

Ἄνδροκλος, ὤπολλον, τόδε σοὶ κέρας, ᾧ ἔπι πολὺν
θῆρα βαλὼν, ἄγρας εὔσκοπον εἶχε τύχην.
οὔποτε γὰρ πλαγκτὸς γυρᾶς ἐξᾶλτο κεραίας
ἰὸς ἐπ' ἠλεμάτῳ χειρὸς ἐκηβολίῃ.
ὁσσάκι γὰρ τόξοιο παναγρέος ἴαχε νευρὰ,
τοσσάκις ἦν ἀγρεὺς ἤέρος ἢ ξυλόχου.
ἀνθ' ὧν σοὶ τόδε, Φοῖβε, τὸ Λύκτιον ὅπλον ἀγινεῖ,
χρυσείαις πλέξας μείλιον ἀμφιδέαις.

p. 86. XLVI.

Ἀσπίδα ταυρείην, ἔρυμα χροὸς, ἀντιβίων τε
πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων,
καὶ τὸν ἀλεξιβέλεμνον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
καὶ κόρυν ἱππείαις θριξὶ δασυνομένην
ἄνθετο Λυσίμαχος γέρας Ἀρεῖ, γηραλέον νῦν
ἀντὶ πανοπλίης βάκτρον ἀμειψάμενος.

XLVII.

Σοὶ τόδε, πενταίχμοισι ποδῶν ὡπλισμένον ἀκμαῖς,
ἀκροχανὲς φονίῳ κρατὶ συνεξερύσας,
ἄνθετο δέρμα λέοντος ὑπὲρ πίτυν, αἰγιπόδη Πὰν,
Τεῦκρος Ἄραψ, καὐτὰν ἀγρότιν αἰγανέαν.
αἰχμῇ δ' ἡμιβρῶτι τύποι μίμνουσιν ὀδόντων,
ᾇ ἔπι βρυχητὰν θὴρ ἐκένωσε χόλον.
ὑδριάδες Νύμφαι δὲ σὺν ὑλονόμοισι χορείαν
στῆσαν, ἐπεὶ καὐτὰς πολλάκις ἐξεφόβει.

XLVIII.

T.III.

Τὸν χαλκοῦν τέττιγα Λυκωρέϊ Λοκρὸς ἀνάπτει
  Εὔνομος, ἀθλοσύνας μνᾶμα φιλοστεφάνου.
ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἵστατο Πάρθις.
  ἀλλ' ὅκα δὴ πλάκτρῳ Λοκρὶς ἔκρεξε χέλυς,
βραγχὸν τετριγυῖα λύρας ἀπεκόμπασε χορδά·
  πρὶν δὲ μέλος σκάζειν εὔποδος ἁρμονίης,
ἁβρὸν ἐπιτρύζων κιθάρας ὑπερέζετο τέττιξ,
  καὶ τὸν ἀποιχομένου φθόγγον ὑπῆλθε μίτου·
τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχὼ
  πρὸς νόμον ἁμετέρας τρέψε λυροκτυπίας.
τῷ σε, μάκαρ Λητῷε, τεῷ τέττιγι γεραίρει, p. 87.
  χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

XLIX.

Ζηνὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος τρύφος, ᾧ ἔπι λαιὰν
  ἔσχεν ἀριστεύων, ἄνθετο Νικαγόρας·
πᾶν δὲ τὸ λοιπὸν ἄκοντες, ἰσήριθμός τε χαλάζῃ
  χερμὰς, καὶ ξιφέων ἐξεκόλαψε γένυς.
ἀλλὰ καὶ ἀμφίδρυπτον ἐὸν τόδε χειρὶ μεναίχμᾳ
  σώζετο Νικαγόρα, σῶζε δὲ Νικαγόραν.
θεσμὸν τὸν Σπάρτας μενεφύλοπιν ἀμφὶ βοείᾳ
  τῆλέ τις ἀθρήσει πάντα φυλασσόμενον.

L.

Γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς,
  καὶ σκληρῶν ἀκόνην τρηχαλέην καλάμων,

XLVIII. 3. Cod. Vat. γ. πάρθης et ſupra γρ. σπάρτας.

T. III. καὶ πλατὺν ὀξυντῆρα μεσοσχιδέων δονακήων,
καὶ κανόνα γραμμῆς ἰθυπόρου ταμίην,
καὶ χρόνιον γλυπτοῖσι μέλαν πεφυλαγμένον ἄντροις,
καὶ γλυφίδας καλάμων ἄκρα μελαινομένων
Ἑρμείῃ Φιλόδημος, ἐπεὶ χρόνῳ ἐκκρεμὲς ἤδη
ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυσσὸν ἐπισκύνιον.

LI.

Τὸν τροχόεντα μόλιβδον, ὃς ἀτραπὸν οἶδε χαράσσειν
ὀρθὰ παραξύων ἰθυτενῆ κανόνα,
καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἡγεμόνα γραμμῆς ἀπλανέος κανόνα,
καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα
θήγεται ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης,
p. 88. καὶ βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην,
σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος,
καὶ κίστην πολύωπα μελανδόκον εἶν ἑνὶ πάντα
εὐγραφέος τέχνης ὄργανα ῥυομένην
Ἑρμῇ Καλλιμένης, τρομερὴν ὑπὸ γήραος ὄκνῳ
χεῖρα καθαρμόζων ἐκ δολιχῶν καμάτων.

LII.

Ἄβροχον ἀπλανέος μόλιβον γραπτῆρα κελεύθου,
ἧς ἔπι ῥιζοῦται γράμματος ἁρμονίη,
καὶ κανόνα τροχαλοῖο κυβερνητῆρα μολίβδου,
καὶ λίθακα τρητὴν σπόγγῳ ἐειδομένην,
καὶ μέλανος σαθεροῖο δοχήϊον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
εὐγραφέων καλάμων ἀκροβαφεῖς ἀκίδας,

σπόγγον, ἁλὸς βλάστημα, χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης, T. III.
καὶ χαλκὸν δονάκων τέκτονα λεπταλέων
ἐνθάδε Καλλιμένης φιλομειδέσιν ἄνθετο Μούσαις,
γήραϊ κεκμηὼς ὄμματα καὶ παλάμην.

LIII.

Αὐλοὺς Πανὶ Μελίσκος· ὁ δ' ἔννεπε μὴ γέρας αἴρειν
τούτοις· Ἐκ καλάμων οἶστρον ἐπεσπασάμην.

LIV.

Εἰς εἰκόνα Μαρίας τῆς κιθαρῳδοῦ ἐν Βυζαντίῳ.

Σὸν μὲν κάλλος ἔδειξε μόλις γραφίς· αἴθε δὲ τεύχειν
ἔσθενε καὶ λιγυρῶν ἡδὺ μέλος στομάτων,
ὥς κεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι καὶ οὔασιν, ἔκ τε προσώπου,
ἔκ τε λυροκτυπίης ἶσον ἐθελγόμεθα.

LV. p. 89.

Πλῆκτρον ἔχει φόρμιγγος, ἔχει καὶ πλῆκτρον ἔρωτος·
κρούει δ' ἀμφοτέροις καὶ φρένα καὶ κιθάρην.
τλήμονες οἷς ἄγναμπτον ἔχει νόον· ᾧ δ' ἐπινεύσει,
ἄλλος ὅδ' Ἀγχίσης, ἄλλος Ἄδωνις ὅδε.
εἰ δ' ἐθέλεις, ὦ ξεῖνε, καὶ ἀμφιβόητον ἀκοῦσαι
οὔνομα, καὶ πάτρην, ἐκ Φαρίης Μαρίη.

LVI.

Εἰς ὡρολόγιον δι' ὕδατος.

Ἐνθάδε μιστύλλουσι δρόμον Φαετοντίδος αἴγλης
ἀνέρες ὡράων ἀμφὶ δυωδεκάδι·
ὕδασι δ' ἠελίοιο ταλαντεύουσι κελεύθους,
ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἐρεισάμενοι.

T. III. LVII.

Ἤ μὲν ζεφύροισι μεμυκότα κόλπον ἀνοίγει
εἴαρος εὐλείμων θελξινόοιο χάρις·
ἄρτι δὲ δουρατέοισιν ἐπωλίσθησε κυλίνδροις
ὁλκὰς ἀπ' ἠϊόνων ἐς βυθὸν ἑλκομένη.
λαίφεα κυρτώσαντες ἀταρβέες ἔξιτε ναῦται,
πρηῢν ἀμοιβαίης φόρτον ἐς ἐμπορίης.
πιστὸς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ Θέτιν εὔχομαι εἶναι
ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου.

LVIII.

Εἰς βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.

Ἔκφρονα τὴν βάκχην οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ τέχνη
θήκατο, καὶ μανίην ἐγκατέμιξε λίθῳ.

p. 90. LIX.

Εἰς εἰκόνα Θεοδωριάδος.

Ὄμματα μὲν κούρης μόλις ἡ γραφὶς, οὔτε δὲ χαίτην,
οὔτε σέλας χροιῆς ἄκρον ἀπεπλάσατο.
εἴ τις μαρμαρυγὴν δύναται φαετοντίδα γράψαι,
μαρμαρυγὴν γράψει καὶ Θεοδωριάδος.

LX.

Εἰς εἰκόνα Κυνεγείρου.

Μηδοφόνους μὲν χεῖρας ὑπὲρ γαμψοῖο κορύμβου
ναὸς ἀπορνυμένης ἐξέταμον κοπίδες,
ἁνίκα που, Κυνέγειρε, φυγάς ποτε φορτὶς ἐκεῖνα,
ὥσπερ ἀπ' εὐναίας, εἴχετο σαῖς παλάμαις.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀπρὶξ δόρυ νήϊον ἀμφιδακοῦσαι
ἄπνοον ὠμάρτευν τάρβος Ἀχαιμενίοις·

καὶ τὰς μέν τις ἀνὴρ ἕλε βάρβαρος· ἃ δέ γε χειρῶν T. III.
νίκα Μοψοπίοις μίμνε παρ' ἐνναέταις.

LXI.

Εἰς κῆπον παράλιον.

Πόντος ὑποκλύζει χθονὸς ἕδραν· πλωτὰ δὲ χέρσῳ
νῶτα θαλασσαίοις ἄλσεσι τηλεθάει.
ὡς σοφὸς, ὅςις ἔμιξε βυθὸν χθονὶ, φύκια κήποις,
Νηϊάδων προχοαῖς χεύματα Νηρεΐδων.

LXII.

Ἐνθάδ' ἐριδμαίνουσι τίνος πλέον ἔπλετ' ὁ χῶρος
Νύμφαι Νηϊάδες, Νηρεΐδες, Δρυάδες·
ταῖς δὲ θεμιςεύει μεσάτη Χάρις, οὐδὲ δικάζειν p. 91.
οἶδεν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρψιν ὁ χῶρος ἔχει.

LXIII.

Εἰς λουτρὸν δίδυμον ἐν ᾧ λοῦνται καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες.

Ἄγχι μὲν ἐλπὶς ἔρωτος· ἑλεῖν δ' οὐκ ἔςι γυναῖκας.
εἶρξε πυλὶς Παφίην τὴν μεγάλην ὀλίγη.
ἀλλ' ἔμπης γλυκὺ τοῦτο. ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις
ἐλπὶς ἀληθείης ἐςὶ μελιχροτέρη.

LXIV.

Εἰς οἶκον ὑψηλὸν ἐν Βυζαντίῳ.

Τρισσόθεν εἰσορόω πολυτερπέα νῶτα θαλάσσης,
πάντοθεν ἠματίῳ φέγγεϊ βαλλόμενος.
εἰς ἐμὲ γὰρ κροκόπεπλος ὅταν περικίδναται Ἠὼς,
τερπομένη, ςείχειν πρὸς δύσιν οὐκ ἐθέλει.

T. III. LXV.

Εἰς τὸ μέγα Πραιτώριον καλλωπισθέν.

Κόσμον Ἰουστῖνος βασιλεὺς ῥυπόωντα καθήρας
καὶ τὰ μέγιστα Δίκης ἠγλάϊσεν τεμένη.
τοῖς δὲ πόνοις, Δομνῖνε, κατηφέα νύκτα διώκεις
ἐκ Θέμιδος μεγάρων, ἐκ βιοτῆς μερόπων.

LXVI.

Εἰς κωνωπεῖον.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὔ τινα πόντιον ἰχθὺν,
οὐ πτερὸν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
p. 92. ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτειρα δὲ τέχνη
ἀνέρα μυιάων κέντρον ἀλευόμενον
ἐκ θαλίης ἀβρῶτα μεσημβριάοντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφαυροτέρη τείχεος ἀστυόχου.
ὕπνου δ' ἀστυφέλικτον ἄγω χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς
δμῶας μυιοσόβου ῥύομαι ἀτμενίης.

LXVII.

Καλλιγάμοις λέκτροις περικίδναμαι· εἰμὶ δὲ κεδνῆς
δίκτυον οὐ Φοίβης, ἀλλ' ἁπαλῆς Παφίης.
ἀνέρα δ' ὑπνώοντα μίτῳ πολύωπι καλύπτω,
ζωοφόρων ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

LXVIII.

Εἰς τάβλαν.

Ἑζόμενος μὲν τῇδε παρ' εὐλάϊγγι τραπέζῃ
παίγνια κινήσεις τερπνὰ βολοκτυπίης.
μήτε δὲ νικήσας μεγαλίζεο, μήτ' ἀπολειφθεὶς
ἄχνυσο, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.

LXV. 4. Scr. μεγάρων καὶ μερόπων βιοτῆς.

καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόος διαφαίνεται ἀνδρός· T. III.
καὶ κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης.

LXIX.

Παίγνια μὲν τάδε πάντα· Τύχης δ' ἑτερότροπος ὁρμὴ
ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσι.
καὶ βροτέυ βιότυ σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
νῦν μὲν ὑπερβάλλων, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.
αἰνέομεν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε κύβῳ τε
χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

LXX.

p. 93.

Τοῖς μὲν πρηΰνόμοις τάδε παίγνια· τοῖς δ' ἀκολάστοις
λύσσα καὶ ἀμπλακίη καὶ πόνος αὐτόματος.
ἀλλὰ σὺ μὴ λέξῃς τι θεημάχον ὕστατος ἕρπων,
μηδ' ἀναροιβδήσῃς ῥινοβόλῳ πατάγῳ.
δεῖ γὰρ μήτε πονεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τι παίζειν
ἐν σπυδῇ. καιρῷ δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.

LXXI.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κυφίζεο ῥοίζῳ,
μήτε σέο γνάμψῃ φροντὶς ἐλευθερίην.
πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσσι βίος πελεμίζεται αὔραις,
τῇ καὶ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθελκόμενος.
ἡ δ' ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον, ἧς ἔπι μύνης
κύματα θαρσαλέως ποντοπόρει βιότυ.

LXXII.

Ορθριος εὐπλέκτοιο λίνυ νεφοειδέϊ κόλπῳ
ἔμπεσε σὺν κίχλῃ κόσσυφος ἡδυβόας.

T. III. καὶ τὴν μὲν πανάφυκτος ἕλε βρόχος· ὠκὺ δ' ἀπέπτα
ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸς ἐρημοφίλας.
ἢ τάχα πȣ τριμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν ἀοιδὸν
Αρτεμις εὐμόλπῳ λῦσεν ἄνακτι λύρης.

LXXIII.

Καλὰ τὰ παρθενίης κειμήλια· παρθενίη δὲ
τὸν βίον ὤλεσεν ἂν πᾶσι φυλαττομένη.
τȣ̈νεκεν ἐνθέσμως ἄλοχον λάβε, καί τινα κόσμῳ
δὸς βροτὸν ἀντὶ σέθεν· φεῦγε δὲ μαχλοσύνην.

p. 94.

LXXIV.

Εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμά.

Βȣ́λει μαθεῖν, ἄνθρωπε,
θερμῶν ἄτεχνον ῥεῦμα,
πῶς, καὶ πόθεν νοσȣ̃σι
φανὲν, πρόκειται πᾶσιν
ἀνάργυρον δώρημα,
καὶ προσφιλὲς γάνυσμα;
ἔγωγε τȣ̃το δείξω,
ἐγὼ φέρων διδάξω
ὅσον σοφοὶ νοȣ̃σιν,
ὅσον φύσις παιδεύει,
καὶ πεῖρα συνδικάζει.
πρόσχες· φράσων γὰρ ἥκω.

Ενερθε γῆς σήραγγας
εἶναι ϛενὰς νοȣ̃σιν·
ὕδωρ ἐκεῖθεν ἔνθεν
ἀντιτρέχον πιλεῖσθαι·

πιλȣ́με-

πιλούμενον δὲ, θέρμην T. III.
οὐ τὴν τυχοῦσαν πάσχειν.

Ἄλλοι λέγουσι τοῦτο·
μέταλλά που θειώδη
γῆς ἐν μυχοῖς ὑπάρχειν·
τὸ γειτονοῦν οὖν νᾶμα
θέρμης τυχὸν βιαίας,
κάτω μένειν οὐκ ἴσχον,
ἄνω τρέχειν τῷ πλήθει.

Ποῖον δέχου; τὸ πρῶτον; p. 95.
ἀλλ' οὐ δέδεγμαι τοῦτο·
τῷ δευτέρῳ σύμφημι.
ὀδμὴ γάρ ἐστιν, οἶδας,
μυζῶσα, δυσπνοοῦσα,
τρανόν τε μαρτυροῦσα.

Οὕτω προῆλθε πᾶσι
τὸ θερμόβλυστον ῥεῖθρον,
Ἱπποκράτης ἄψυχος,
τέχνης ἄνευ Γαληνός.
πίστις δὲ τούτου, νῆσος
τὸ πῦρ ἄνω φυσῶσα
πολλῷ βρέμον σὺν ἤχῳ,
πολλῇ τε σὺν κινήσει.
οἶδεν φέρειν τοιαῦτα
Τιτανία Μηδίας,
καὶ Περσικὴ Πιττάκη,
καὶ Λυδία πλουτοῦσα.

T. III. μεταλλόχρυσον γαῖαν.
Ἡρακλέων ϛηλῶν δὲ
πόῤῥω πέφυκε πλεῖϛα.
ἐν δ᾽ αὖ γε Πιθηκȣ́σαις,
καὶ Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ
ἀφεγγές ἔϛιν ἆσθμα,
ὃ νυκτί περ παμφαῖνον
πέμπει λίθȣς θειώδεις,
πολυψόφȣς, βροντώδεις,
ὕψει τὸ πᾶν δηλȣ͂ντας.
ἔϛι δὲ μικρὰ ταῦτα
πρὸς ἄλλα κρείττω μείζω.
p. 96. πηγὴ τελεῖ γὰρ λήθην·
ἄλλη μέθην ποιεῖ δέ·
ἄλλη δ᾽ ἔλαιον βλύζει·
ἄλλη γάλα προτείνει·
καί πȣ τροχάζει νᾶμα
πτηνῶν ἄκος νοσȣ́ντων·
καί πȣ ποθȣ͂σιν οἶνον
μίσητρόν ἐϛιν ὕδωρ·
καί πȣ μέσον θαλάσσης
πίδαξ ἀναῤῥοιβδεῖται·
καὶ χασμάτων ἐκπνεῖται
προλεκτικόν πȣ πνεῦμα.
ἄσφαλτον ἄλλη γῆ δὲ
πῶς ἐξάγει; τί τȣ͂το;
ὢ θαυμάτων τὸ θαῦμα·
πηγὴ ψέγῳ θολȣ͂ται,

αἰνουμένη δὲ λάμπει. T. III.
ἄλλοι λέγουσιν ἄλλην
κρυπτοὺς δόλους ἐλέγχειν·
ἄλλην καθαρτικὴν δὲ
χυμῶν μόνων θρυλλοῦσιν·
ἄλλην δέμας κρατύνειν
χαῦνον διϊσχυροῦσιν.
ὕδωρ πικρὸν τελεῖ δὲ
φῶς ἡλίου καυσῶδες,
ὃ νὺξ γλυκαίνειν οἶδεν
εἰς ἡδύληπτον ἕλξιν.
ὄλβος δὲ πηγῆς ἐστι
φύσιν κάτω τὴν κούφην,
ὁλκὴν δὲ τὴν βαρεῖαν
ἄνω φέρων ὡς ἄχνην. P. 97.
ἄλλος δὲ ῥοῦς μικρός σοι,
ὃς σωμάτων τὰς θλάσεις,
ὀστῶν τε τὰς κατάξεις
σφίγγει, στρέφει, πιαίνει.
Θέλεις προσοίσω πλείω;
ἔστιν, λέγουσι, νᾶμα,
ὅπερ βαλὼν εἰς ἄγγος,
εἰ νυξὶν αἰθριάζοις,
κρυσταλλόπηκτον εὕροις.
ἔστιν, λέγουσιν, ἄλλο,
ἐξ οὗ πιεῖν προκύψας,
δῦνον βλέπεις, σε φεῦγον,
γῆς μητρὸς ὡς ἐν κόλποις.

T. III. ἔστιν δὲ ῥοῦς, ὦ θαῦμα,
ὃς, εἰ δεδέξεταί τι,
λίθον τελεῖ τὸ πρᾶγμα
ἐν ἡμέραις οὐ πλείσταις.
ἄλλην λέγουσι κρήνην
βραχὺ βρύουσαν ὕδωρ,
ἥτις παρόντος ὄχλου
πλείω δίδωσι ῥεῖθρα.
ἄλλην δέ που πιστοῦνται,
ἣ χείματος παρόντος
ἄνικμός ἐστι πᾶσα·
προχεῖ θέρους δὲ νᾶμα.
ἄλλην ἀκούεις πάντως
ὕδωρ φέρειν νιτρῶδες,
ὡς ῥυμμάτων μὴ δεῖσθαι
λελουμένους ἐκεῖθι.
p. 98. θερμὰ προχεῖ δὲ λίμνη,
ὡς μὴ πίνεσθαι ζώοις·
ὄζει γὰρ ὥς τι πῦον,
ἢ σῆψις ἄλλης ὕλης.
ἐκεῖ λέγουσιν εἶναι
πολλὰς φυτῶν αἰγείρους
ἤλεκτρον ἐξαγούσας,
τὸ χρυσόμορφον εἶδος.
πίπτει δὲ τοῦτο πρῶτον
ὡς δάκρυον γλοιῶδες·
ἔπειτα δὴ πετροῦται.
ὢ τοῦ ξένου μετάλλου.

Δεῦρο φράσω καὶ τἄλλα. T. III.
φέρει τόπος τις λίμνην
μικρὰν λίαν, κυκλώδη,
πρὸς ἣν θέλων λουθῆναι,
πεπλησμένην εὑρήσεις.
ἕως δὲ πεντήκοντα
λελουμένους καθαίρει·
εἰ δ' αὖ τις αὐτῇ πλείους
ἄνδρας φέρει λουθῆναι,
ἔξω τρέχουσα ῥίπτει
τοὺς ἀκρίτως τρυφῶντας.

Πέτρας καπνὸς δ' ἐξέρπει
κρύπτων ἔσω τὸ καῖον,
ὅπερ σαφῶς ἀνάψεις,
ἔλαιον εἴπερ στάξεις·
ἄλλη δέ τις βραχεῖα
πῦρ ἐξέθαλψε πέτρα,
εἰς ἣν ἔλαιον ῥαίνων, p. 99.
πάντως σβέσεις τὸ φαῖνον.
δέλτοι φέρουσιν ἄλλην
ὥρᾳ θέρους βαθείᾳ
πῦρ ἐξ ὀπῆς ἀνίσχειν,
χειμῶνος ὕδωρ ῥεῖν δέ.
λίθους ἔχει δὲ ῥεῖθρον
ἅπτοντας ὡσεὶ δᾷδας,
οὓς ῥιπίδι ψυχάζων,
τὸν φλογμὸν ἐκπραΰνεις·

T. III. εἰ δ' αἷμα ῥαίνων σπείσεις,
τὸ πῦρ πλέον τυφοῦται.

Ἄλλης ὀπῆς ὠθεῖται
ὕδωρ τε καὶ πῦρ μίγδην,
καὶ τὴν φίλεχθρον μίξιν
τετρακτύος πιστοῦται.
οὕτω φύσεις ἀπείρους
ὁ δεσπότης ἁπάντων
κτίζων, ἄγων, ἰθύνων,
κιρνῶν, πλέκων, ὡς οἶδε,
πρὸς θαῦμα καὶ λατρείαν
φύσεις σαφῶς ἐγείρει.
τοῦτον κάλει θεόν σου,
τοῦτον φρεσὶ φαντάζου,
μηδὲν τυπῶν πρὸς εἶδος,
εἰ μὴ θέλεις γε πταίειν.
ἄγνωστόν ἐστι πνεῦμα,
ἄῤῥητόν ἐστι πρᾶγμα,
ἄληκτόν ἐστι θαῦμα,
ἀναρχοφωτόμυστον,
p. 100. ἀῤῥητολεπτόπνευστον,
κόσμους φέρον καὶ βίους
ἐν πανσόφῳ χορείᾳ,
ἐν ἐνδίκῳ προνοίᾳ.

Οὕτω τὰ μὲν κατεῖδον,
τὰ δ' αὖ βίβλοι βοῶσιν,
τὰ δ' αὖ συνῆξε πεῖρα·

καὶ πίστις ἐστὶ πάντως T. III.
τὰ δῆλα τῶν ἀδήλων,
τὰ μικρὰ τῶν μεγίστων.
τούτων σκοπῶν τὸ θαῦμα,
οἶδα, πλέον ποθήσεις
τὴν τρισσόφωτον φαῦσιν·
ποθῶν δὲ καὶ ζητήσεις·
ζητῶν δὲ καὶ θεώσεις
μετουσίᾳ τὸ κρεῖττον.

LXXV.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίψαι
φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ περισσὴ
θυμὸν ἀεὶ κατέδει χρυσομανὴς μελέτη.
ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρείονα πολλάκι δήεις
καὶ πενίην πλούτου, καὶ βιότου θάνατον.
ταῦτα σὺ γιγνώσκων κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, ΤΗΝ ΣΟΦΙΗΝ.

LXXVI.

Σιγᾷς Χρυσεόμαλλε τὸ χάλκεον, οὐκ ἔτι δ' ἡμῖν
εἰκόνας ἀρχεγόνων ἐκτελέεις μερόπων
νεύμασιν ἀφθόγγοισι· τεὴ δ', ὄλβιστε, σιωπὴ p. 101.
νῦν στυγερὴ τελέθει, τῇ πρὶν ἐθελγόμεθα.

LXXVII.

[α] Οὔνομά μοι.. [β] τί σε τοῦτο; [α] πατρὶς δέ μοι.. [β] ἐς τί δὲ τοῦτο;
[α] κλεινοῦ δ' εἰμὶ γένους. [β] εἰ γὰρ ἀφαυροτάτου;

T. III. ᵃζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. ᵝεἰ γὰρ ἀδόξως;
ᵃκεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν... ᵝτίς τίνι ταῦτα λέγεις;

LXXVIII.

Αττικὸς εἰς ξυνήν με πανηγρέος ἐλπίδα μοίρης
θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάχηνε τάφον,
παίζων ἐξ ἀρετῆς θανάτου φόβον. ἀλλ' ἐπὶ δηρὸν
ἠέλιος σοφίης μιμνέτω ἠελίῳ.

LXXIX.

Πρηΰς, ἐλευθερίην ἐπιειμένος, ἡδὺς ἰδέσθαι,
ἐν βιότῳ προλιπὼν υἱέα γηροκόμον,
τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κρείσσονι μοίρης,
ὄλβιος ἐν καμάτοις, ὄλβιος ἐν θανάτῳ.

LXXX.

Εἰς τὸν ἐν Ἰῳ Ομήρου τάφον.

Ενθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ομηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τόδε θαμβήσῃς, ὦ ξένε, δερκόμενος.
καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ Δῆλος
μητρὸς ἀπ' ὠδίνων δέξατο Λητοΐδην.

p. 102. LXXXI.

Δαμόχαρις μοίρης πυμάτην ὑπεδύσατο σιγήν.
φεῦ, τὸ καλὸν μούσης βάρβιτον ἠρεμέει·
ὤλετο γραμματικῆς ἱερὴ βάσις. ἀμφιρύτη Κῶς,
καὶ πάλι πένθος ἔχεις οἷον ἐφ' Ιπποκράτει.

LXXXII. T. III.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνης σε, Λεόντιε, γαῖα καλύπτει,
  εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῆλ' ἔθανες γονέων,
πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
  δάκρυα, δυσλήτῳ πένθεϊ δαπτομένων.
πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
  ξυνὸς ἐὼν κοῦρος, ξυνὸς ἐὼν ἕταρος.
αἲ αἴ, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο Μοῖρα,
  μηδὲ τεῆς ἥβης, δύσμορε, φεισαμένη.

LXXXIII.

Ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ, ᾗς ὄνομα Μακεδονία.

Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια, παρθένε κούρη,
  ἐστόρεσαν παλάμαις πενθαλέαις γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀμπλακίας βιότου καὶ μόχθον Ἐλευθοῦς
  ἔκφυγες· οἳ δὲ γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
δωδεκέτιν γὰρ μοῖρα, Μακηδονίη, σε καλύπτει,
  κάλλεσιν ὁπλοτέρην, ἤθεσι γηραλέην.

Λ Ε Ο Ν Τ Ι Ο Υ p. 103.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

I.

Ψαῦε μελισταγέων στομάτων, δέπας. εὗρες, ἄμελγε.
  οὐ φθονέω· τὴν σὴν δ' ἤθελον αἶσαν ἔχειν.

T. III. II.

Εἰς εἰκόνα Γαβριηλίȣ Ἐπάρχȣ ἐν Βυζαντίῳ.

Καὶ Φαέθων γραφίδεσσιν ἔχει τύπον· ἀλλὰ χαράσσει
ἠέλιον τέχνη, κρυπτομένων φαέων.
καὶ σὲ σοφὲ πτολίαρχε γράφει Γαβριήλιε τέχνη
ἐκτὸς σῶν ἀρετῶν, ἐκτὸς ὅλων καμάτων.

III.

Εἰς εἰκόνα Καλλινίκȣ Κȣβικȣλαρίȣ.

Κάλλεϊ μὲν νικᾷς κραδίης τόσον, ὅσσον ὀπωπῆς.
τῆς γὰρ ἐπωνυμίης ἄξια πάντα φέρεις.
αἰεὶ δ' ἐν θαλάμοισι κατευνάζων βασιλῆα
πᾶσαν ὑποσπείρεις ȣ̓᾽ασι μειλιχίην.

IV.

Πέτρον ὁρᾷς χρυσέοισιν ἐν εἵμασιν· αἱ δὲ παρ' αὐτὸν
ἀρχαὶ, ἀμοιβαίων μάρτυρές εἰσι πόνων.
ἀντολίης πρώτη, καὶ διχθαδίη μετὰ τήνδε
κόχλȣ πορφυρέȣ, καὶ πάλιν ἀντολίης.

p. 104. V.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος.

Μȣσάων δεκάτη, Χαρίτων Ροδόκλεια τετάρτη,
τερπωλὴ μερόπων, ἄστεος ἀγλαΐη,
ὄμματά σοι, καὶ ταρσὰ ποδήνεμα, καὶ σοφὰ χειρῶν
δάκτυλα, καὶ Μȣσέων κρέσσονα καὶ Χαρίτων.

VI.

Εἰς εἰκόνα ὀρχηστρίδος ἱσαμένης ἐν τῷ Σωσθενίῳ.

Εἰμὶ μὲν Ἑλλαδίη Βυζαντιὰς, ἐνθάδε δ' ἔστην
ἧχι χοροστασίην εἴαρι δῆμος ἄγει,

ὁππόθι πορθμῷ γαῖα μερίζεται. ἀμφότεραι γὰρ T. III.
ἄντυγες ὀρχηθμοὺς ᾔνεσαν ἡμετέρους.

VII.

Θῆλυς ἐν ὀρχηθμοῖς κρατέει φύσις· εἴξατε κοῦροι.
Μοῦσα καὶ Ελλαδίη τοῦτον ἔθεντο νόμον·
ἡ μὲν, ὅτι πρώτη κινήσιος εὕρετο ῥυθμούς·
ἡ δ', ὅτι τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον.

VIII.

Εκτορα μέν τις ἄειϲε, νέον μέλος· Ελλαδίη δὲ
ἑσσαμένη χλαῖναν, πρὸς μέλος ἠντίασεν.
ἦν δὲ πόθος καὶ δεῖμα παρ' ὀρχηθμοῖσιν Ενυοῦς·
ἄρσενι γὰρ ῥώμῃ θῆλυν ἔμιξε χάριν.

IX. p. 105.

Εἰς ὀρχηστρίδος εἰκόνα διάχρυσον ἐν Βυζαντίῳ.

Οὔ τις ἐπ' Ανθούσῃ χρυσὸν βάλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
ἀμφεχύθη Κρονίδης, ὡς τοπάρος Δανάῃ·
σώματι δ' οὐκ ἐπέλασσεν, ἐπεὶ νόον ἔλλαβεν αἰδὼς,
μή τινι Μουσάων μίσγεται οὐκ ἐθέλων.

X.

Εἰς εἰκόνα Λιβανίας ὀρχηστρίδος.

Οὔνομ' ἔχεις Λιβάνου, Χαρίτων δέμας, ἤθεα Πειθοῦς,
παρθένε, καὶ Παφίης κεστὸν ὑπὲκ λαγόνων.
αὐτὰρ ἐν ὀρχηθμοῖσιν, Ερως ἅτε κοῦρος, ἀθύρεις,
κάλλεϊ καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένη.

T. III. XI.

Εἰς οἶκον κείμενον μέσον τȣ̃ Ζευξίππȣ καὶ τȣ̃ Ιππικȣ̃.

Εν μὲν τῇ Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοετρόν·
ἐκ δ' ἑτέρης ἵππων χῶρον ἀεθλοφόρων.
τȣ́ς ῥα θεησάμενος, καὶ τῷδ' ἔνι χρῶτα λοέσσας
δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ.
καί κε πάλιν ςαδίοις ποτὶ δείελον ὥριος ἔλθοις,
ἐγγύθεν ἐγγὺς ἰὼν γείτονος ἐκ θαλάμȣ.

XII.

Εἰς Πορφύριον ἡνίοχον.

Αγχίσην Κυθέρεια, καὶ Ενδυμίωνα Σελήνη
φίλατο· μυθεῦνται τοῖα παλαιγενέες.
p. 106. νῦν δὲ νέος τις μῦθος ἀείσεται, ὡς τάχα Νίκη
ὄμματα καὶ δίφρȣς φίλατο Πορφυρίȣ.

XIII.

Εἰς εἰκόνα Σατύρȣ.

Τὸν Σάτυρον Διόνυσος ἰδὼν τόσον ἄλγος ἔχοντα,
καί μιν ἐποικτείρας, θήκατο λαΐνεον.
ἀλλ' ȣ̓δ' ὣς ἀπέληξε βαρυτλήτων ὀδυνάων·
εἰσέτι γὰρ μογέει, καὶ λίθος ὤν, ὁ τάλας.

XIV.

Εἰς εἰκόνα Ιαμβλίχȣ ἰατρȣ̃.

Ο γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ιάμβλιχος, ὃς ποτὶ γῆρας
ἤλυθεν ἁγνὸς ἐὼν Κυπριδίων ὀάρων·
ἔργα δ' ἀκεςορίης ἐφέπων, σοφίην τε διδάσκων,
κέρδεσιν ȣ̓δ' ὁσίοις χεῖρας ὑπεςόρεσε.

XV. T. III.

Εἰς λȣτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ τȣ Ζευξίππȣ.

Μὴ νεμέσα, Ζεύξιππε, παραντέλλοντι λοετρῷ.
καὶ μεγάλην παρ' ἅμαξαν ἐρωτύλος ἧδὺ φαείνει.

XVI.

Εἰς λȣτρὸν παρακείμενον τῷ δημοσίῳ λȣτρῷ ἐν Βυζαντίῳ.

Δείματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροισι λοετρȣ̃
 ἀςὸς ἀνὴρ, ἀρετῆς εἵνεκεν, ȣ̓κ ἔριδος.
κεῖνο μέλοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε φίλοις τε
 ἐντύνω προχοὰς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

XVII. p. 107.

Εἰς τὰ θερμὰ τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τάδ' ἀτρεκέως βασιλήϊα. τήνδε γὰρ αὐτοῖς
 οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπωνυμίην.
ȣ̓ γὰρ ὑπὸ βροτέῳ πυρὶ θάλπεται ἀγλαὸν ὕδωρ,
 αὐτομάτη δὲ λιβὰς τίκτεται αἰθομένη·
ȣ̓δὲ ῥόȣ ψυχρȣ̃ πετιδεύεαι ἀμφὶ λοετρὰ,
 ἀλλ' οἷον ποθέεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

XVIII.

Πέτρȣ ὁρᾷς ῥητῆρος ἀεὶ γελόωσαν ὀπωπὴν,
 ἐξόχȣ εἰν ἀγοραῖς, ἐξόχȣ ἐν φιλίῃ.
ἐν δὲ Διωνύσȣ θηεύμενος ὤλετο μȣ̃νος,
 ὑψόθεν ἐκ τέγεος σὺν πλεόνεσσι πεσὼν,
βαιὸν ἐπιζήσας, ὅσον ἤρκεσε. τȣ̃τον ἔγωγε
 ἄγριον ȣ̓ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον.

XIX.

Χειρεδίȣ τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ατθὶς ἄρȣρα,
 εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος,

T. III. ῥηϊδίως πείθοντα δικασπόλον. ἀλλὰ δικάζων
ὔποτε τῆς ὀρθῆς ὐδ' ὅσον ἐτράπετο.

XX.

Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ Τελαμώνιος, ὔ τινι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἐῦ θανάτυ.
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπάξιον ἀνέρα τόλμης
ὐχ εὑρὼν, παλάμῃ θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνῳ.

p. 108.

XXI.

Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίον εὖχος ἀέθλων
μέμφεται ὐκ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις.

XXII.

Εἰς Πλάτωνα τὸν κιθαρῳδόν.

Ὀρφέος οἰχομένυ, τάχα τις ποτὲ λείπετο Μῦσα·
σεῦ δὲ, Πλάτων, φθιμένυ, παύσατο καὶ κιθάρη.
ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀποῤῥὼξ
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις.

XXIII.

Εἰς Ῥόδην τὴν γυναῖκα Γεμέλλυ, τὴν Τυρίαν, ἐν Βυζαντίῳ τελευτήσασαν.

Σῆμα Ῥόδης. Τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν· ἀντὶ δὲ πάτρης
ἵκετο τήνδε πόλιν, κηδομένη τεκέων.
αὐτὴ ἀειμνήστοιο λέχος κόσμησε Γεμέλλυ,
ὃς πάρος εὐνομίης ἴδμονα θῆκε πόλιν.
γρηῢς μὲν μόρον εὗρεν, ὄφελλε δὲ μυρία κύκλα
ζώειν· τῶν ἀγαθῶν ὐ δεχόμεσθα κόρον.

ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. T.III.p.109.

I.

Νεῖλος, Περσὶς, Ἴβηρ, Σόλυμοι, δύσις, Ἀρμενὶς, Ἰνδοὶ,
καὶ Κόλχοι σκοπέλων ἐγγύθι Καυκασίων,
καὶ πεδία ζείοντα πολυσπερέων Ἀγαρηνῶν
Λογγίνε ταχινῶν μάρτυρές εἰσι πόνων.
ὡς δὲ ταχὺς βασιλῆϊ διάκτορος ἦεν ὁδεύων,
καὶ ταχὺς εἰρήνην ὤπασε κευθομένην.

II.

Εἰκόνα Λογγίνῳ χρυσέην πόλις εἶχεν ὀπάσσαι,
εἰ μὴ πότνα Δίκη χρυσὸν ἀπεςρέφετο.

III.

Εἰς Ἀταλάντην καὶ Ἱππομένην.

Ἕδνα γάμων ἔῤῥιπτες, ἢ ἀμβολίην ταχυτῆτος,
τῦτο γέρας κύρῃ χρύσεον, Ἱππόμενες;
ἄμφω μῆλον ἄνυσσεν, ἐπεὶ καὶ παρθένον ὁρμῆς
εἶργεν, καὶ ζυγίης σύμβολον ἦν Παφίης.

IV. p. 110.

Εἰς εἰκόνα Ἀνδρομέδης.

Κηφεὺς Ἀνδρομέδην, ἢ ζωγράφος ἄνθετο πέτραις;
καὶ γὰρ ἀπ' ὀφθαλμῶν ἡ κρίσις ἀμφίβολος.
κῆτος δὲ σπιλάδεσσιν ἐπὶ γναμπτῆς ἐχαράχθη,
ἢ ἀπὸ Νηρῆος γείτονος ἐξανέδυ;

Τ. III. ἔγνων ταῦτα. σοφός τις ἀνὴρ κάμε. δεινὸς ἀληθῶς
τεύξατο καὶ βλεφάρων καὶ πραπίδων ἀπάτην.

V.

Εἰς εἰκόνα Ἑλένης.

Ἀργείης Ἑλένης ἐρόεις τύπος, ἥν ποτε βούτης
ἥρπασε, τὸν Ξένιον Ζῆνα παρωσάμενος.

VI.

Εἰς ἄγαλμα Πανός.

Ἦν τάχα συρίζοντος ἐναργέα Πανὸς ἀκούειν.
πνεῦμα γὰρ ὁ πλάστης ἐγκατέμιξε τύπῳ.
ἀλλ᾽ ὀρόων φεύγουσαν ἀμήχανος ἄστατον Ηχὼ
πηκτίδος ἠρνήθη φθόγγον ἀνωφελέα.

VII.

Εἰς προάστειον.

Ὕδασι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλσεσι, καὶ Διονύσῳ,
καὶ πόντου πλήθω γείτονος εὐφροσύνῃ.
τερπνὰ δ᾽ ἐμοὶ γαίης τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἄλλοθεν ἄλλος
καὶ γριπεὺς ὀρέγει δῶρα καὶ ἀγρονόμος.
τοὺς δ᾽ ἐν ἐμοὶ μίμνοντας ἢ ὀρνίθων τις ἀείδων,
ἢ γλυκὺ πορθμήων φθέγμα παρηγορέει.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ T.III.p.111.

ΥΠΑΤΟΥ.

I.

Πρὸς τὴν ἐρωμένην.

Ἡμερίδας τρυγόωσιν ἐτήσιον, ὐδέ τις αὐτῶν
  τὺς ἕλικας, κόπτων βότρυν, ἀποςρέφεται.
ἀλλά σε τὴν ῥοδόπηχυν, ἐμῆς ἀπάτημα μερίμνης,
  ὑγρὸν ἐπιπλέξας ἅμματι δεσμὸν, ἔχω.
καὶ τρυγόω σὸν ἔρωτα, καὶ ὐ θέρος, ὐκ ἔαρ ἄλλο
  οἶδα νέμειν, ὅτι μοι πᾶσα γέμεις χαρίτων.
ὧδε καὶ ἡβήσειας ὅλον χρόνον· ἢν δέ τις ἔλθῃ
  λόξος ἕλιξ ῥυτίδων, τλήσομαι ὡς φιλέων.

II.

Ἐπὶ γυναικὶ παλιμβόλῳ.

*Αὔριον ἀθρήσω σε. β τὸ δ' ὔ ποτε γίνεται ἡμῖν,
  ἠθάδος ἀμβολίης αἰὲν ἀεξομένης.
ταῦτά μοι ἱμείροντι χαρίζεαι· ἄλλα δ' ἐς ἄλλυς
  δῶρα φέρεις, ἐμέθεν πίςιν ἀπειπαμένη.
*ὄψομαι ἑσπερίη σε. β τί δ' ἕσπερός ἐςι γυναικῶν;
  γῆρας ἀμετρήτῳ πληθόμενον ῥυτίδι.

I. 3. Cod. ἐμῆς ἀνάθημα μερ. 5. Cod. τὸν ὐρ. 6. Id. Cod. οἶδα μένειν, ἔτι. 7. Cod. εἰ δέ.
II. 5. Cod. ἑσπερίην.

T.III.p.112.

III.

Ἐπί τινι κόρῃ παράκλησις.

Ἦλθες ἐμοὶ ποθέοντι παρ᾽ ἐλπίδα· τὴν δ᾽ ἐνὶ θυμῷ
ἐξεσάλαξας ὅλην θάμβεϊ φαντασίαν,
καὶ τρομέω, κραδίης τε βυθὸς πελεμίζεται οἴστρῳ,
ψυχῆς πνιγομένης κύματι κυπριδίῳ.
ἀλλ᾽ ἐμὲ τὸν ναυηγὸν ἐπ᾽ ἠπείροιο φανέντα
σῶε, τεῶν λιμένων ἔνδοθι δεξαμένη.

IV.

Τὴν φιλοπαιγυγέλωτα κόρην ἐπὶ νυκτὸς ὀνείρῳ
εἶχον, ἐπισφίγξας πήχεσιν ἡμετέροις.
πείθετ᾽ ἐμοὶ ξύμπαντα, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν ἐμεῖο
κύπριδι παντοίῃ σώματος ἁπτομένου,
ἀλλὰ βαρύζηλός τις Ἔρως κατὰ νύκτα λοχήσας
ἐξέχεε φιλίην, ὕπνον ἀποσκεδάσας.
ὧδέ μοι οὐδ᾽ αὐτοῖσιν ἐν ὑπναλέοισιν ὀνείροις
ἄφθονός ἐστιν Ἔρως κέρδεος ἡδυγάμου.

V.

Τήν ποτε βακχεύουσαν ἐν εἴδεϊ θηλυτεράων,
τὴν χρυσοκροτάλῳ σειομένην σπατάλῃ,
γῆρας ἔχει καὶ νοῦσος ἀμείλιχος· οἱ δὲ φιληταὶ
οἵ ποτε τριλλίστως ἀντίον ἐρχόμενοι,
νῦν μέγα πεφρίκασι· τὸ δ᾽ αὐξοσέληνον ἐκεῖνο
ἐξέλιπε, συνόδου μηκέτι γινομένης.

VI.

p. 113. Ἕλκος ἔχω τὸν ἔρωτα. ῥέει δ᾽ ἐμοὶ ἕλκεος ἰχὼρ,
δάκρυον, ὠτειλῆς οὔποτε τερσομένης.

III. 3. Cod. κραδίη δὲ βυθῷ π. οἴστρῳ.

εἰμὶ καὶ ἐκ κακότητος ἀμήχανος, οὐδὲ Μαχάων T. III.
ἤπῖα μοι πάσσαι φάρμακα δευομένῳ. ἠπιά /
Τήλεφός εἰμι, κόρη· σὺ δὲ γίνεο πιστὸς Ἀχιλλεύς·
κάλλεϊ σῷ παῦσον τὸν πόθον, ὡς ἔβαλες.

VII.

Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον ἱεῖσα,
ἥσυχά μοι νεύεις· πάντα μάτην ἐρέθεις.
ὤμοσα τὴν δυσέρωτα κόρην, τρισὶν ὤμοσα πέτραις
μήποτε μειλιχίοις ὄμμασιν εἰσιδέειν.
παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ,
χείλεσι γυμνοτάτοις, οὔτινι μισγομένοις.
αὐτὰρ ἐγὼν ἑτέρην ὁδὸν ἔρχομαι· εἰσὶ γὰρ ἄλλαι
κρέσσονες εὐλέκτρου Κύπριδος ἐργάτιδες.

VIII.

Λῆξον Ἔρως κραδίης τε καὶ ἥπατος· εἰ δ' ἐπιθυμεῖς
βάλλειν, ἄλλο τί μου τῶν μελέων κατάβα.

IX.

Φωσφόρε, μὴ τὸν Ἔρωτα βιάζεο, μηδὲ διδάσκου,
Ἄρεϊ γειτονέων, νηλεὲς ἦτορ ἔχειν.
ὡς δὲ πάρος Κλυμένης ὁρόων Φαέθοντα μελάθρῳ
οὐ δρόμον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀντολίης.
οὕτω μοι περὶ νύκτα, μόγις ποθέοντι φανεῖσαν,
ἔρχεο δηθύνων, ὡς παρὰ Κιμμερίοις.

X. p. 114.

Τὴν Νιόβην κλαίουσαν ἰδών ποτε βουκόλος ἀνὴρ
θάμβεεν, εἰ λείβειν δάκρυον οἶδε λίθος.

VI. 4. Fort. ἤπιά κεν πάσσαι.

T. III. αὐτὰρ ἐμὲ στενάχοντα τόσην κατὰ νυκτὸς ὀμίχλην
ἔμπνοος Εὐίππης ἐκ ἐλέαιρε λίθος.
αἴτιος ἀμφοτέροισιν ἔρως σχετηγὸς ἀνίης,
τῇ Νιόβῃ τεκέων, αὐτὰρ ἐμοὶ παθέων.

XI.

Τὸ στόμα ταῖς χαρίτεσσι, προσώπατα δ' ἄνθεσι θάλλεις,
ὄμματα τῇ Παφίῃ, τὴν χέρα τῇ κιθάρῃ·
συλεύεις βλεφάρων φάος ὄμμασιν, ὥας ἀοιδῇ·
πάντοθεν ἀγρεύεις τλήμονας ἠϊθέους.

XII.

Τὸ ξίφος ἐκ κολεοῖο τί σύρεται; ὁ μά σε, κούρη,
ὀχ ἵνα τι ῥήξω Κύπριδος ἀλλότριον,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν Ἄρηα, καὶ ἄζαλέον περ ἐόντα,
δείξω τῇ μαλακῇ Κύπριδι πειθόμενον.
οὗτος ἐμοὶ ποθέοντι συνέμπορος, ὀδὲ κατόπτρου
δεύομαι, ἐν δ' αὐτῷ δέρκομαι αὐτὸν ἐγώ·
καὶ καλὸς ὡς ἐν ἔρωτι. σὺ δ' ἢν ἀπ' ἐμεῖο λυθείης,
τὸ ξίφος ἡμετέρην δύσεται ἐς λαγόνα.

XIII.

Παρμενὶς ὀκ ἔργῳ. τὸ μὲν οὔνομα καλὸν ἀκούσας
ᾠισάμην· σὺ δ' ἐμοὶ πικροτέρη θανάτου.
καὶ φεύγεις φιλέοντα, καὶ ὀ φιλέοντα διώκεις,
ὄφρα πάλιν κεῖνον καὶ φιλέοντα φύγῃς.
p. 115. κεντροπαγὲς δ' ἄγκιστρον ἔφυ στόμα, καί με δακόντα
εὐθὺς ἔχει ῥοδέου χείλεος ἐκκρεμέα.

XI. 1. Cod. βάλλῃ.
XIII. 5. Cod. κεντρομανές. 6. Cod. χείλους ἐκρέμαθα.

XIV. T. III.

Τῷ χρυσῷ τὸν ἔρωτα μετέρχομαι. ὐ γὰρ ἀρότρῳ
    ἔργα μελισσάων γίνεται ἢ σκαπάνη·
ἀλλ' ἔαρι δροσερῷ. μέλιτός γε μὲν Ἀφρογενείης
    ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης.

XV.

Οὐ λαλέει τὸ κάτοπτρον· ἐγὼ δὲ πάλιν σευ ἐλέγξω
    τὴν νοθοκαλλοσύνην φύκεϊ χριομένην.
τῦτο καὶ ἡδυλύρης ποτὲ Πίνδαρος αἶσχος ἐλέγχων,
    εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ ΥΔΩΡ, φύκεος ἐχθρότατον.

XVI.

Τῷ ψιμύθῳ μὲν ἀεὶ λιποσαρκέα τεῖνε παρειὴν,
    Λαοδίκη, λαοῖς ἔνδικα τινυμένη·
μή ποτε δ' εὐρύνῃς σέο χείλεα. τίς γὰρ ὀδόντων
    ὕρχατον ἐμπήξει φαρμακόεντι δόλῳ;
τὴν χάριν ἐξέρῥευσας ὅσην ἔχες. ὐκ ἀπὸ πηγῆς
    ἀγλαΐη μελέων ἕλκεται ἀενάυ.
ὡς δὲ ῥόδον θαλέθεσκες ἐν εἴαρι· νῦν δ' ἐμαράνθης,
    γήραος αὐχμηρῷ καρφομένη θέρεϊ.

XVII.

Εχθές μοι συνέπινε γυνὴ, περὶ ἧς λόγος ἔῤῥει
    ὐχ ὑγιής. παῖδες, θραύσατε τὰς κύλικας.

XVIII. p. 116.

Ηθελον ὐ χρυσόν τε καὶ ἄστεα μυρία γαίης,
    ὐδ' ὅσα τὰς Θήβας εἶπεν Ομηρος ἔχειν·
ἀλλ' ἵνα μοι τροχόεσσα κύλιξ βλύσσειε λυαίῳ,
    χείλεος ἀενάῳ νάματι λυομένη,

T. III. καὶ γεραρῶν συνέπινε φίλων χορός· οἱ δὲ περισσοὶ
ἀνέρες ἐργατίναι κάμνον ἐφ' ἡμερίσιν.
ὗτος ἐμοὶ πολὺς ὄλβος, ἀεὶ φίλος· ὐδ' ἀλεγίζω
τῶν χρυσέων ὑπάτων, τὴν φιάλην κατέχων.

XIX.

Χανδοπόται, βασιλῆος ἀεθλητῆρες Ἰάκχυ,
ἔργα κυπελλομάχυ σήσομεν εἰλαπίνης,
Ἰκαρίυ σπένδοντες ἀφειδέα δῶρα Λυαίυ.
ἄλλοισι μελέτω Τριπτολέμοιο γέρα,
ἧχι βόες, καὶ ἄροτρα, καὶ ἱςοβοεὺς, καὶ ἐχέτλη,
καὶ ςάχυς, ἁρπαμένης ἴχνια Φερσεφόνης.
εἴ ποτε δὲ ςομάτεσσι βαλεῖν τινα βρῶσιν ἀνάγκη,
ἀςαφὶς οἰνοπόταις ἄρκιος ἡ Βρομίυ.

XX.

Χθιζὸν ἐμοὶ νοσέοντι παρίςατο δήϊος ἀνὴρ
ἰητρὸς, δεπάων νέκταρ ἀπειπάμενος.
εἶπε δ' ὕδωρ πίνειν, ἀνεμώλιος· ὐδ' ἐδιδάχθη,
ὅττι μένος μερόπων οἶνον Ὅμηρος ἔφη.

XXI.

Ἀνέρες, οἷσι μέμηλεν ἀπήμονος ὄργια Βάκχυ,
ἐλπίσιν ἡμερίδων ῥίψατε τὴν πενίην.
p. 117. αὐτὰρ ἐμοὶ κρητὴρ μὲν ἔοι δέπας· ἄγχι δὲ ληνὸς,
ἄγχι πίθος, λιπαρῆς ἔνδιον εὐφροσύνης.
αὐτίκα δ' ἡμετέροιο πιὼν κρητῆρα Λυαίυ
παισὶ Κανασραίοις μαρνάμεναι ἐθέλω.

XXI. 6. In optimo Planudeae Cod. μαρναμένην.

ὐ τρομέω δὲ θάλασσαν ἀμείλιχον, ὐδὲ κεραυνὺς, T. III.
πιςὸν ἀταρβήτυ θάρσος ἔχων Βρομίυ.

XXII.

Νῆα Ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο Κράντος,
ἔμπεδον ἐς νηῦ πέζαν ἐρεισάμενος,
αὔρης ὐκ ἀλέγυσαν ἐπὶ χθονὸς, ἧς ἔπι Κράντος
εὐρὺς ἀνακλινθεὶς ἄτρομον ὕπνον ἔχει.

XXIII.

Νῆά σοι, ὦ πόντυ βασιλεῦ καὶ κοίρανε γαίης,
ἀντίθεμαι Κράντος, μηκέτι τεγγομένην,
νῆα, πολυπλανέων ἀνέμων πτερὸν, ἧς ἔπι δειλὸς
πολλάκις ᾠισάμην εἰσελάαν Αΐδην.
πάντα δ' ἀπειπάμενος, φόβον, ἐλπίδα, πόντον, ἀέλλας,
πιςὸν ὑπὲρ γαίης ἴχνιον ἡδρασάμην.

XXIV.

Τὴν κιθάρην Εὔμολπος ἐπὶ τριπόδων ποτὲ Φοίβῳ
ἄνθετο, γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφόμενος,
εἶπε δέ· Μὴ ψαύσαιμι λύρης ἔτι, μηδ' ἐθελήσω
τῆς πάρος ἁρμονίης ἐμμελέτημα φέρειν.
ἠϊθέοις μελέτω κιθάρης μίτος· ἀντὶ δὲ πλήκτρυ,
σκηπανίῳ τρομερὰς χεῖρας ἐρεισόμεθα.

XXV. p. 118.

Δάφνις ὁ συρικτὰς τρομερῷ περὶ γήραϊ κάμνων,
χειρὸς ἀεργηλᾶς, τάνδε, βαρυνομένας,
Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ἀνέθηκα κορύναν,
γήραϊ ποιμενίων παυσάμενος καμάτων.

T. III. εἰσέτι γὰρ σύριγγι μελίσδομαι, εἰσέτι φωνὰ
ἄτρομος ἐν τρομερῷ σώματι ναιετάει.
ἀλλὰ λύκοις σίντησιν ἀν' οὔρεα μή τις ἐμεῖο
αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην.

XXVI.

Κισσοκόμᾳ Βρομίῳ Σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ
ἀμπελοεργὸς ἀνὴρ ἄνθετο Ληναγόρας.
τῷ δὲ καρηβαρέοντι, δορὴν, τρίχα, κισσὸν, ὀπώρην,
πάντα λέγοις μεθύειν, πάντα συνεκλέλυται·
καὶ φύσιν ἀφθόγγοισι τύποις μιμήσατο τέχνη,
ὕλης ἀντιλέγειν μηδὲν ἀνασχομένης.

XXVII.

Τὸν κύνα, τὸν πάσης κρατερῆς ἐπιίδμονα θήρης,
ἔξεσε μὲν Λεύκων, ἄνθετο δ' Αλκιμένης.
Αλκιμένης δ' οὐχ εὗρε τί μέμψεται· ὡς δ' ἴδ' ὁμοίην
εἰκόνα παντοίῳ σχήματι φαινομένην,
κλοιὸν ἔχων, πέλας ἦλθε, λέγων Λεύκωνι κελεύειν
τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὑλάων.

XXVIII. a

Δίκτυον ἀκρομόλιβδον Αμύντιχος ἀμφὶ τριαίνῃ
δῆσε γέρων, ἁλίων παυσάμενος καμάτων.
p. 119. ἐς δὲ Ποσειδάωνα καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης
εἶπεν, ἀποσπένδων δάκρυον ἐκ βλεφάρων·
Οἶσθα, μάκαρ, κέκμηκα· κακοῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν
ἄλλυτος ἡβάσκει γυιοτακὴς πενίη.

XXVI. 1. Cod. κισσοκόμαν.

θρέψον ἔτι σπαῖρον τὸ γερόντιον, ἀλλ' ἀπὸ γαίης, Τ. III.

ὡς ἐθέλῃς, μεδέων καὶ χθονὶ καὶ πελάγει.

XXVIII. b

p. 332.

Ἀνάθημα τῇ Δήμητρι παρὰ γεωργοῦ.

Τὼ βόε μοι, οἳ τόνδε τετεύχατον, ἵλαθι Δηοῖ,
δέχνυσο δ' ἐκ μάζης, οὐκ ἀπὸ βουκολίων·
δὸς δὲ βόε ζώειν ἐτύμω, καὶ πλῆσον ἀρούρας
δράγματος, ὀλβίστην ἀντιδιδοῦσα χάριν.
σῷ γὰρ ἀρουροπόνῳ φιλαλήθεϊ τέτρατος ἤδη
ὀκτάδος ἑνδεκάτης ἐστὶ φίλος λυκάβας,
οὐδέποτ' ἀμήσαντι Κορινθικὸν, οὔ ποτε πικρᾶς
τῆς ἀφιλοσταχύου γευσαμένῳ πενίης.

XXIX.

p. 119.

Τῷ ξοάνῳ τὸν παῖδα Θυώνιχον, οὐχ ἵνα λεύσσῃς
ὡς καλὸς ἐν τῇδε μνάματος ἀγλαΐᾳ,
ἀλλ' ἵνα σοι τὸν ἄεθλον ὃν ἐξεπόνησε μαθόντι,
ὦ 'γαθὲ, τᾶς αὐτᾶς ζᾶλος ἔοι μανίας.
οὗτος ὁ μὴ κλίνας καμάτῳ πόδα, πάντα δ' ἀγῶνι,
ἅλικα νικήσας, ὁπλότερον, πρότερον.

XXX.

Εἰς λουτρὸν ἐν Λυκίᾳ.

Πιστότατος μερόπων τις ἔοι πυλαωρὸς ἐμεῖο,
κρίνων λουομένων καιρὸν ἐσηλυσίης,
μή τινα Νηϊάδων τις ἐμοῖς ἐνὶ χεύμασι γυμνὴν,
ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδῃ Χαρίτων
οὐκ ἐθέλων· ΧΑΛΕΠΟΙ ΔΕ ΘΕΟΙ ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΕΝΑΡΓΕΙΣ.
τίς γὰρ Ὁμηρείοις ἀντιφέροιτο λόγοις;

XXVIII. 28. Fort. ὡς δύναται.

T. III. XXXI.

Εἰς οἶκον ἐν Κιβύρᾳ.

Εὐσεβίη τὸ μέλαθρον ἀπὸ πρώτοιο θεμέθλου
ἄχρι καὶ ὑψηλοὺς ἤγαγεν εἰς ὀρόφους.
p. 120. οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ληίστορι χαλκῷ
ὄλβον ἀολλίζων τεῦξε Μακηδόνιος·
οὐδὲ λιπερνήτης κενεῷ καὶ ἀκερδέϊ μόχθῳ
κλαῦσε, δικαιοτάτου μισθοῦ ἀτεμβόμενος.
ὡς δὲ πόνων ἄμπαυμα φυλάσσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
ὧδε καὶ εὐσεβέων ἔργα μένοι μερόπων.

XXXII.

Εἰς Σάρδεις.

Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι, ῥοὴν παρὰ Μαίονος Ἑρμου,
Σάρδιες, ἡ Λυδῶν ἔξοχός εἰμί πόλις.
μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός· οὐ γὰρ ἐλέγχειν
λάθριον υἷα Ῥέης ἤθελον ἡμετέρης.
αὐτὴ καὶ Βρομίῳ γενόμην τροφός· ἐν δὲ κεραυνῷ
ἔδρακον εὐρυτέρῳ φωτὶ φαεινόμενον.
πρώταις δ' ἡμετέρῃσιν ἐν ὀργάσιν οἰνὰς ὀπώρη
ὕδατος ἐκ βοτρύων ξανθὸν ἄμελξε γάνος.
πάντα με κοσμήσαντο· πολὺς δ' ἐμὲ πολλάκις αἰὼν
ἄστεσιν ὀλβίστοις εὗρε μεγαιρομένην.

XXXIII.

Συῤῥέντου τρηχεῖα μυρίπνοε χαῖρε κονίη,
καὶ Πολλεντίνων γαῖα μελιχροτάτη.
οὔτε γὰρ αἱ τριπόθητοι, ἀφ' ὧν βρομιώδεα πηλὸν
φύρησαν Βάκχῳ τριζυγέες Χάριτες,

πλούτου καὶ πενίης κοινὸν κτέαρ, οἷς μὲν, ἀνάγκης T. III.
σκεῦος· τοῖς δὲ, τρυφῆς χρῆσι περισσοτέρη.

XXXIV. p. 121.

Φειδωλός τις ἀνὴρ ἀφόων θησαυρὸν ὀνείρῳ,
ἤθελ' ἀποθρώσκειν, πλούσιον ὕπνον ἔχων·
ὡς δ' ἴδε τὴν προτέρην, σκιδεν μετὰ κέρδος ὀνείρου,
ἐξ ὕπνου πενίην, ἀντεκάθευδε πάλιν.

XXXV.

Μνήμη καὶ Λήθη, μέγα χαίρετον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ', ἐπὶ λευγαλέοις.

XXXVI.

Κάπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· τὴν δὲ ταχεῖαν
εἰν ἁλὶ καὶ χαροποῖς κύμασιν εἷλ' ἔλαφον.
εἰ δ' ἦν καὶ πτηνὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἐν αἴθρῃ
τὴν κείνου κενεὴν Ἄρτεμις εἶδε χέρα.

XXXVII.

Ἔπταρον ἄγχι τάφοιο, καὶ ἤθελον αὐτὸς ἀκοῦσαι
οἷά περ ᾠισάμην, μοῖραν ἐμῆς ἀλόχου.
ἔπταρον εἰς ἀνέμους· ἄλοχον δ' ἐμοὶ οὔ τι κιχάνει
λυγρὸν ἐν ἀνθρώποις, οὐ νόσος, οὐ θάνατος.

XXXVIII.

Πρὸς τὸ Ἀραβίου ἐπίγραμμα β.

Παρθένος εὐπατέρεια Δίκη, πρέσβειρα πολήων,
οὐ τὸν ἐν εὐσεβίῃ χρυσὸν ἀποστρέφεται.

XXXIV. 2. Vulgo ἀποθνήσκειν.
XXXVI. 3. ^ οὐδ' ἂν ἐν αἴθρι. ^ Vat. Cod.
XXXVII. 4. Cod. λύτρον ε. α.

T. III. ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τάλαντα Διὸς πάγχρυσα τελέσθη,

οἷσι ταλαντεύει πάντα νόμον βιότυ,

ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΔΗ ΧΡΥΣΕΙΑ ΠΑΤΗΡ ΕΤΙΤΑΙΝΕ ΤΑΛΑΝΤΑ,

εἰ μὴ Ομηρείων ἐξελάθυ χαρίτων.

p. 122.

XXXIX.

Εἰ βίον ἐν μερόπεσσι Τύχης παίζυσιν ἑταῖραι

Ελπίδες, ἀμβολάδην πάντα χαριζόμεναι,

παίζομαι, εἰ βροτός εἰμι. βροτὸς δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς

θνητὸς ἐών· δολιχαῖς δ' ἐλπίσι παιζόμενος,

αὐτὸς ἑκόντι γέγηθα πλανώμενος, ὐδὲ γενοίμην

εἰς κρίσιν ἡμετέρην πικρὸς Αριςοτέλης.

τὴν γὰρ Ανακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω

παρφασίην, ὅτι ΔΕΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΜΗ ΚΑΤΕΧΕΙΝ.

XL.

Πανδώρης ὁρόων γελόω πίθον, ὐδὲ γυναῖκα

μέμφομαι, ἀλλ' αὐτῶν τὰ πτερὰ τῶν ἀγαθῶν.

ὡς γὰρ ἀπ' Ουλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα πάσης

πωτῶνται, πίπτειν καὶ κατὰ γῆν ὄφελον.

ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα κατωχρήσασα παρειὰς

ὤλεσεν ἀγλαΐην ὧν ἔφερε χαρίτων.

ἀμφοτέρων δ' ἤμαρτεν ὁ νῦν βίος, ὅττι καὶ αὐτὴν

γηράσκυσαν ἔχει, καὶ πίθος ὐδὲν ἔχει.

XLI.

Γαῖα, καὶ Ειλήθυια, σὺ μὲν τέκες, ἡ δὲ καλύπτεις·

χαίρετον· ἀμφοτέρας ἤνυσα τὸ ςάδιον.

εἶμι δὲ, μὴ νοέων πόθι νείσομαι· ὐ γὰρ ἐς ὑμέας

οἶδα, τίς, ἢ τίνος ὢν, ἠὲ πόθεν μετέβην.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. T.III.p.123.

I.

Ἄρσενας ἄλλος ἔχοι· φιλέειν δ' ἐγὼ οἶδα γυναῖκας,
ἐς χρονίην φιλίην οἷα φυλασσομένας.
οὐ καλὸν ἡβητῆρες. ἀπεχθαίρω γὰρ ἐκείνην
τὴν τρίχα, τὴν φθονερὴν, τὴν ταχὺ φυομένην.

II.

Ὡς εἶδον Μελίτην, ὦχρός μ' ἕλε. καὶ γὰρ ἀκοίτης
κείνῃ ἐφωμάρτει· τοῖα δ' ἔλεξα τρέμων·
Τοῦ σοῦ 'ἀνακροῦσαι δύναμαι πυλεῶνος ὀχῆας,
δικλίδος ἡμετέρης τὴν βάλανον χαλάσας,
καὶ δισσῶν προθύρων πλαδαρὴν κρηπῖδα περῆσαι,
ἄκρον ἐπιβλῆτος μεσσόθι πηξάμενος.
ἡ δὲ λέγει γελάσασα, καὶ ἀνέρα λοξὸν ἰδοῦσα·
Τῶν προθύρων ἀπέχου, μὴ σκεῦην ὀλέσῃς.

III.

Τὼς τρητὼς δόνακας, τὸ νάκος τόδε, τάν τε κορύναν
ἄνθεσο Πανὶ φίλῳ, Δάφνι γυναικοφίλα.
ὦ Πὰν, δέχνυσο δῶρα τὰ Δάφνιδος. ἶσα γὰρ αὐτῷ
καὶ μολπὰν φιλέεις, καὶ δύσερως τελέθεις.

II. 1. Cod. ἀκοίτη. 8. Cod. μὴ σκαφίην ὀλέσεις.

T. III. IV.

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πίθον ἄνθετο Βάκχῳ.
δέχνυσο δ᾽ εὐμενέως. ἄλλο γὰρ ὐδὲν ἔχει.

p. 124. # ΜΙΧΑΗΛΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Εἰς εἰκόνα Αγαθίε Σχολαςικȣ.

Ἡ πόλις Αγαθίαν τὸν ῥήτορα, τὸν ςιχαοιδὸν,
δίζυγος εὐεπίης ῥυθμὸν ἀγασσαμένη,
ὥς μήτηρ ἐτέλεσσεν ἐφ᾽ υἱέϊ, καὶ πόρε τήνδε
εἰκόνα, καὶ ςοργῆς μάρτυρα καὶ σοφίης·
Μεμνόνιον δὲ τοκῆα, κασίγνητόν τε σὺν αὐτῷ
ἔςησε, γενεῆς σύμβολα σεμνοτάτης.

ΘΩΜΑ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΚΑΙ
ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ.

Εἰς Ανατάσιον.

Τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα λελασμένον ἅρματος ἄθλων
ἐνθάδ᾽ Ανατάσιον κείμενον ὗδας ἔχει,
ὃς τόσσȣς ἀνεδήσατο πρὶν ςεφάνȣς, ὅσα ἄλλοι
ἔδρακον ἡνιόχων ἤματα ἱππασίης.

ΘΩΜΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. T.III.p.125.

Ῥητορικῆς φιλέω τρεῖς ἀστέρας, οὕνεκα μοῦνοι
πάντων ῥητήρων εἰσὶν ἀρειότεροι.
σεῖο πόνους φιλέω, Δημόσθενες· εἰμὶ δὲ λίην
καὶ Φιλαριστείδης καὶ φιλοθουκυδίδης.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

I.

Εἰς τόπον ἐπιξενουμένων.

Ὁ πρὶν ἀλώμενος, καὶ ἀνέστιον ἴχνος ἐλαύνων,
εἴτ' ἀφ' ὁδοιπορίης, εἴτ' ἀπὸ ναυτιλίης,
ἐνθάδε νῦν προσιὼν, στῆσον, ξένε, σὸν πόδα· δεῦρο
ναιετάειν ἐθέλων, οἶκον ἕτοιμον ἔχεις.
εἰ δ' ἐμὲ καὶ τίς ἔτευξεν ἀνακρινέοις, πολιήτης
Εὐλόγιος, Φαρίης ἀρχιερεὺς ἀγαθός.

II.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα Πάπαν Ἀλεξανδρείας.

Τύμβε, τίς, ἢ πόθεν ἦν, ἔτι παῖς τίνος, ἔργα καὶ ὄλβον
νεκροῦ, ὃν ἔνδον ἔχεις, ἔννεπε, κευθόμενον.

I. 3. Cod. Vat. στῆσον, ξεῖνε, πόδα.
II. 1. Codd, ἦν δ' ἔτι. aut δὲ τί, 2. Vulg. νεκρός.

T.III.p.126.β ἔτεος Ιωάννης, Κύπριος γένος, υἱὸς ἐτύχθη
εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης.
κτήμασι μὲν πολύολβος ὅλων πλέον, ὧν τρέφε Κύπρος,
ἐκ πατέρος πατέρων, ἐξ ὁσίων τε πόνων·
ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεῦξεν,
οὐδ' ἐμοῦ ἐστι νόου, οὐδ' ἑτέρων στομάτων.
πάντα γὰρ ἄνδρα παρῆλθε φαεινοτάτης ἀρετῇσι
δόξαντα κρατέειν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων.
τοῦ καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ πτόλις ἔλλαχεν αὕτη,
εἰσὶ, φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειότατος.

III.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Αρχὸς Ιωάννης Φαρίης ἀρετῶν ἱερήων
ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρμα φίλῃ παρὰ πατρίδι κεῖται·
θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἄφθιτον ἔσχεν,
ἀθανάτους πρήξεις τε κατὰ χθόνα ῥέξεν ἀπείρους.

p. 127. ΚΟΣΜΑ ΜΟΝΑΧΟΥ.

Εἰς Πύῤῥον μέλλοντα σφάξαι τὴν Πολυξείνην.

Πύῤῥος ἐγώ· σπεύδω δὲ πατρὸς χάριν. ἡ δὲ κυνῶπις
Παλλάδα κικλήσκει, γνωτὸν ἔχουσα Πάριν.

II. 12. Fort. φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειοτάτης. Cod. ἀρειοτάτας.
III. 4 Scr. πρήξεις γε. aut in ſuper. verſ. σῶμα, βίον δ' εἶθ' ἄφθιτον ἔσχεν.

ΜΙΧΑΗΛ
ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ.

T. III.

Εἰς τὸν χαλκῦν ἵππον, τὸν ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ, ἀπηωρημένον τὸν πόδα ἔχοντα.

Ἔμπνυς ὁ χαλκῦς ἵππος ὗτος, ὃν βλέπεις,
ἔμπνυς ἀληθῶς, καὶ φριμάξεται τάχα.
τὸν πρόσθιον δὲ τῦτον ἐξαίρων πόδα,
βαλεῖ σε καὶ λὰξ, εἰ παρέλθοις πλησίον.
δραμεῖν καθορμᾷ, στῆθι, μὴ προσεγγίσῃς,
μᾶλλον δὲ φεῦγε, μὴ λάβῃς τὸ τῦ λόγυ.

ΛΕΟΝΤΟΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

p. 128.

I.

Εἰς βίβλον μηχανικήν.

Βίβλος μηχανική· Κυρῖνος δέ μιν ἐξεπόνησε,
Μαρκέλλυ γνωτοῖο συνερχομένυ κατὰ μόχθον.

II.

Εἰς βίβλον Παύλυ ἀστρολόγυ.

Θέσφατα μαντῴης Φοιβηΐδος ὄργια τέχνης
ἀστρολόγων Παῦλός μ' ἐδιδάξατο κύδιμος ἀνήρ.

Mich. Pſ. 4. Vulgo εἰ παρέλθῃς.

T. III.

III.

Εἰς βίβλους Πρόκλου καὶ Θέωνος.

Βίβλος Θέωνος καὶ Πρόκλου τῶν πανσόφων,
βίβλος πόλου τε καὶ χθονὸς φέρει μέτρα.
Θέων πόλον μὲν, καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθόνα·
Πρόκλος μὲν οὖν γῆν, καὶ Θέων μετρεῖ πόλον.
ἄμφω δ' ἐπίσης τῶν ἐπαίνων ἄξιοι,
ἄμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τετευχάτην.
Θέων Πρόκλου μὲν λαμβάνων σοφὰς θέσεις,
δείκνυσι ταύταις τοὺς δρόμους τῶν ἀςέρων·
Πρόκλος δὲ δείξεις τοῦ Θέωνος λαμβάνων
ταύταις ἀναλύει καὶ προβάλλει τὰς θέσεις.
p. 129. ἀλλ' ὦ σοφὴ ξυνωρὶ χαῖρέ μοι λίαν.
χαίροις Θέων ἄριςε, πάνσοφον κάρα,
ὁ νῦν πυκάζων τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν·
χαίροις δὲ καὶ σὺ Πρόκλε, τοῦ Σαρπηδόνος
ἄριςον αἷμα τοῖς ὅλοις βοώμενον.

IV.

Εἰς τὴν βίβλον Λευκίππης.

Ἔρωτα πικρὸν, ἀλλὰ σωφρόνων βίον
ὁ Κλειτοφῶντος μὲν παρεμφαίνει λόγος·
ὁ Λευκίππης δὲ σωφρονέςατος βίος
ἅπαντας ἐξίςησι, πῶς τετυμμένη,
κεκαρμένη τε, καὶ κατηχρειωμένη,
τὸ δὴ μέγιςον, τρὶς θανοῦσ' ἐκαρτέρει.

IV. 1. Cod. σώφρονα. Fort. ἀλλὰ βιοτὴν σώφρονα. 2. Cod. ὁ Κλ. ὥσπερ ἐμφαίνει.

εἴπερ δὲ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλεις, φίλε, T. III.
μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θέαν·
τὴν τȣ̃ λόγȣ δὲ πρῶτα συνδρομὴν μάθε.
νυμφοστολεῖ γὰρ τȣ̀ς ποθȣ̃ντας ἐμφρόνως.

V.

Τῇ τῶν λόγων σȣ κογχύλῃ, Πορφύριε,
βάπτεις τὰ χείλη, καὶ ςολίζεις τὰς φρένας.

VI.

Εἰς παρθένον φθαρεῖσαν Ομηρόκεντρα.

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχȣσα,
λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς ȣ̃τασεν ἀνὴρ
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδȣσι βροτοὶ ἄλλοι,
γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ȣ̓δ' ἔχεν ἔγχος.
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· αὐτὰρ ἔπειτα p. 130.
ȣ̓ρόν τε προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.

VII.

Εἰς τȣ̀ς Ρωμαίων μῆνας.

Μὴν Υπάτων ὁ πρῶτος. ὁ δεύτερος αὔλακα τέμνει.
ὁ τρίτος Αὐσονίων γενεὴν ἐπὶ μῶλον ἐγείρει.
τέτρατος ἀγγέλλει ῥοδοδάκτυλος εἴαρος ὥρην.
εἰμὶ ῥόδων γενέτης. καὶ ἐγὼ κρίνα λευκὰ κομίζω.
ȣ̃τος ἀμαλλοδέτης. τὰ δ' ἐμὰ πτερὰ Νεῖλον ἐγείρει.
ȣ̃τος ἐριςαφύλῳ πεφιλημένος ἔπλετο Βάκχῳ.
τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάρμα βροτοῖσι.
δαῖτα φέρω χαρίεσσαν ἐς ȣ̃νομα φωτὸς ἑκάςȣ.
φορμίζειν δεδάηκα καὶ ὑπνώοντας ἐγείρειν.

IV. 10, Cod. ν. δὲ τές.

T. III. VIII.

Ὧν ἥδε βίβλος ἔνδον ὠδίνω, φίλε,
βαθὺς χαρακτὴρ καὶ περισκελὴς ἄγαν.
δεῖται κολυμβητȣ̃ δὲ πάντως Δηλίȣ.
εἰ δ' ἂν κυβιστήσει τις εἰς ἐμȣ̀ς μυχȣ̀ς,
καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς βάθος,
γεωμετρῶν τὰ πρῶτα λήψεται γέρα,
σοφὸς δ' ἀναμφίλεκτος εἷς ῥηθήσεται.
τȣ́των δὲ μάρτυς ἐγγυητής τε Πλάτων.

IX.

Σχῆμα παλαιοτάτων ἀνδρῶν κηρύκιον ἄθρει,
Θρινακίης οἰκιστὰ Κορίνθιε, ὅς ποτ' ἔπινες
ἀμφιβόητα ῥέεθρα Συρηκοσίης Αρεθȣ́σης.

p. 131. X.

Εἰς τὸ μονημέριον, ἤγȣν θεατροκυνηγίαν, ἐν ᾗ προσμάχονται ἄνδρες θηρίοις.

Τοξότα, Πιερίδων μεδέων, ἑκατηβόλε Φοῖβε,
εἰπὲ κασιγνήτῃ κρατερȣ̀ς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
ὅσσον ἐπιψαῦσαι μερόπων δέμας, ὅσσον ἀῦσαι
λαῶν τερπομένων ἱερὸν ςόμα· μηδὲ νοήσω,
Ζηνὸς μειλιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον.

ΘΕΑΙΤΗΤΟΣ

VI.

Vide Tom. II. p. 229.

ΕΙΣ ΤΙΝΑ ΕΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩι

T.III.p.132.

ΑΝΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Εἰς τὴν Εὐγενίϐ πύλην.

Οὗτος Ιϐλιανὸς λαοσσόα τείχεα πήξας,
στῆσε τρόπαιον, ἑῆς σύμβολον ἀγρυπνίης,
σφάζειν ἀντιβίϐς ἐχθρϐς ἀπάνευθε μενοινῶν,
ἢ προπάροιθε κροτεῖν τῆς πόλεως πολέμϐς.

II.

Εἰς τὸν ἐν τῷ Ιπποδρόμῳ τετράπλευρον κίονα.

Κίονα τετράπλευρον, ἀεὶ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μϐνος ἀναςῆσαι Θευδόσιος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο, καὶ τόσος ἔςη
κίων ἠελίοις ἐν τριακονταδύο.

III.

Εἰς τὴν ἀψῖδα ἐν τῇ Βασιλικῇ.

Τετραπόροις ἀψῖσι πύλην Θεόδωρος ἐγείρας,
ἄξιός ἐςι πόλιν καὶ τέτρατον ἡνιοχεῦσαι.

IV.

p. 133.

Εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς αὐτῆς ἀψῖδος.

Επρεπέ σοι, Θεόδωρε, Τύχης εὐκίονα νηὸν
ἔργϐ κοσμῆσαι θαύμασι τοσσατίϐ,
δῶρά τε κυδήεντα πορεῖν χρυσάσπιδι Ρώμῃ,
ἥ σ' Ὕπατον τεῦξε, καὶ τρισέπαρχον ὁρᾷ.

T. III. V.

Εἰς πύλην τὴν ἐπιλεγομένην Ξυλοκέρκυ.

Θευδόσιος τόδε τεῖχος ἄναξ, καὶ Επαρχος Εῴας
Κωνςαντῖνος ἔτευξαν ἐν ἤμασιν ἑξήκοντα.

VI.

Εἰς τὴν πύλην τῦ Ῥηγίυ.

Ημασιν ἑξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλῆϊ
Κωνςαντῖνος Επαρχος ἐδείματο τείχεϊ τεῖχος.

VII.

Εἰς τὸ Μυσεῖον.

Εὔνυς μὲν βασιλεῖ Μυσήλιος· ἔργα βοῶσι
δημόσια· σθεναρὴν πρᾶγματα πίςιν ἔχει.
Μυσεῖον Ῥώμη δ᾽ ἐχαρίσσατο, καὶ βασιλῆος
εἰκόνα θεσπεσίην ἐντὸς ἔγραψε δόμων.

VIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τιμὴν μυσοπόλοις, πόλεως χάριν, ἐλπίδα κύρων,
ὅπλα δὲ τῆς ἀρετῆς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.
p. 134. ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μυσήλιος ἔργα,
πιςεύων καθαρῶς ὡς θεός ἐςι λόγος.

IX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μυσεῖυ τὰ μὲν αὐτὸς ἐτεύξατο, πολλὰ δὲ σώσας
ἑςῶτα σφαλερῶς, ἥδρασεν ἀσφαλέως.

X.

Οὗτος ὁ κοσμήσας Υπάτων θρόνον, ὃν τρισέπαρχον
καὶ πατέρα βασιλῆες ἑὸν καλέσαντο μέγιςοι,

IX. 2. Cod. ἵδρυσεν.

χρύσεος ἔστηκεν Αὐρηλιανὸς, τὸ δὲ ἔργον T. III.
τῆς βουλῆς, ἧς αὐτὸς ἑκὼν κατέπαυσεν ἀνίας.

XI.

Εἰς στήλην Θεοδοσίου βασιλέως.

Ἐκθορες ἀντολίηθε, φαεσφόρος ἥλιος ἄλλος,
Θευδόσιε, θνητοῖσι, πόλου μέσον, ἠπιόθυμε,
Ὠκεανὸν παρὰ ποσσὶν ἔχων καὶ ἀπείρονα γαῖαν,
πάντοθεν αἰγλήεις, κεκορυθμένος, ἀγλαὸν ἵππον
ῥηϊδίως μεγάθυμε καὶ ἐσσύμενον κατερύκων.

XII.

Ζήνωνα πτολίαρχος Ἰουλιανὸς βασιλῆα·
Ζήνωνος παράκοιτιν Ἰουλιανὸς Ἀριάδνην.

XIII.

Οἶκον ἄναξ Ἑλικῶνος ἀνηβήσαντα νοήσας
κυδαλίμοις καμάτοισιν Ἰουλιανοῦ πολιάρχου,
Πιερικῶν προπάροιθε δόμων παγχρύσεος ἔστη.

XIV. p. 135.

Κῦδος Ἰουλιανοῦ πανaοίδιμον, ὃς μετὰ κόσμον
Πιερίδων χρύσεον στῆσεν Ἀναστάσιον.

XV.

Εἰς οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον Χαλκῆ ἐν τῷ Παλατίῳ.

Οἶκος Ἀναστασίοιο τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπείροχος ἄστεσι γαίης,
θαῦμα φέρων πάντεσσιν, ἐπεὶ κοσμήτορες ἔργων
ὕψος ὁμοῦ μῆκός τε καὶ ἄπλετον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκεπὲς ἐφράσσαντο πελώριον ἔργον ἐᾶσαι.

XIV. 2. Vulgo χρυσείην — Ἀναστασίην.

T. III. ἀλλὰ πολυμήτοιο λαχὼν πρεσβήϊα τέχνης
Αἰθέριος πολύϊδρις ἐμὴν τεχνήσατο μορφὴν,
ἀχράντῳ βασιλῆϊ φέρων πρωτάγρια μόχθων.
ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
Αὐσονίης νίκησα βοώμενα θαύματα γαίης.
εἶξον ἀρειοτέροισι, χάρις Καπετωλίδος αὐλῆς,
εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρύγματα πέμπεις·
κρύψον ἀμετρήτων μεγάρων τεινούμενον αὐλαῖς,
Πέργαμε, φαιδρὸν ἄγαλμα τεὸν, Ρουφίνιον ἄλσος·
μηδὲ τανυπλεύροισιν ἀρηρότα, Κύζικε, πέτροις
Ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν ἀείσῃς.
οὔ μοι Πυραμίδων ἰκέλη κρίσις, οὐδὲ Κολοσσοῦ,
οὐδὲ Φάρου· μεγάλην μοῦνος δ' ὑπερέδραμον αἴγλην.
αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος Ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην
χρυσοφαές μ' ἐτέλεσσεν ἀέθλιον Ἠριγενείης,
πάντη τετραπόρων ἀνέμων πεπετασμένον αὔραις.

p. 136.

XVI.

Εἰς εἰκόνα Ἀναστασίου βασιλέως ἐν τῷ εὐρίπῳ.

Εἰκόνα σοὶ, βασιλεῦ κοσμοφθόρε, τήνδε σιδήρου
ἄνθεσαν, ὡς χαλκοῦ πολλὸν ἀτιμοτέρην,
ἀντὶ φόνου, πενίης τ' ὀλοῆς, λιμοῦ τε, καὶ ὀργῆς,
οἷς πάντα φθείρεις ἐκ φιλοχρημοσύνης.

XVII.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἐγγύθι τῆς Σκύλλης χαλεπὴν στήσαντο Χάρυβδιν,
ἄγριον ὠμηστὴν τοῦτον Ἀναστάσιον.
δείδιθι καὶ σὺ, Σκύλλα, τεαῖς φρεσὶ, μή σε καὶ αὐτὴν
βρώξῃ, χαλκείην δαίμονα κερματίσας.

XVIII. T. III.

Πρόκλος ἐγὼ Παύλου, Βυζάντιος, ὃν περὶ δῶμα
τηλεθάοντα Δίκης βασιλήϊος ἥρπασεν αὐλή,
ὄφρ' εἴην στόμα πιστὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
ἀγγέλλει δ' ὅδε χαλκὸς ὅσον γέρας ἐστὶν ἀέθλων.
καὶ τὰ μὲν εἴκελα πάντα καὶ υἱέϊ καὶ γενετῆρι·
ἐν δ' Ὑπάτων ῥάβδοισι πάϊς νίκησε τοκῆα.

XIX.

Εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἐν τῷ Αὐγουστιῶνι.

Ταῦτά σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκτόνε, δῶρα κομίζει
σῆς Ῥώμης γενέτης καὶ πάϊς Εὐστάθιος,
πῶλον ὑπὲρ νίκης, Νίκην στεφανηφόρον ἄλλην,
καί σε μετηνεμίῳ πώλῳ ἐφεζόμενον.
ὕψου Ἰουστινιανὲ τεὸν κράτος, ἐν χθονὶ δ' αἰεὶ p. 137.
δεσμὸς ἔχοι Μήδων καὶ Σκυθέων προμάχους.

XX.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Πῶλον ὁμοῦ καὶ ἄνακτα καὶ ὀλλυμένην Βαβυλῶνα
χαλκὸς ἀπὸ σκύλων ἔπλασεν Ἀσσυρίων·
ἔστι δ' Ἰουστινιανός, ὃν ἀντολίης ζυγὸν ἕλκων
στῆσεν Ἰουλιανός, μάρτυρα Μηδοφόνον.

XXI.

Ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἡραίου.

Τοῦτον Ἰουστινιανὸς ἀγακλέα δείματο χῶρον,
ὕδατι καὶ γαίῃ κάλλος ἐπικρεμάσας.

XIX. 5. Vulgo ὕψος.

T. III.

XXII.

Φαιδρὸν Ιȣςινιανὸς ἄναξ ἐμὲ χῶρον ἐγείρει,
Ηελίῳ παρέχων θάμβος ἀνερχομένῳ.
ȣ̓ποτε γὰρ τοιȣ̃τον ἐπὶ χθονὸς ἔδρακε κάλλος
ὑψόθεν ȣ̓ρανίην οἶμον ἐπερχόμενος.

XXIII.

Εἰς ςήλην Ιȣςίνȣ βασιλέως ἐν τῷ λιμένι.

Τȣ̃το παρ᾽ αἰγιαλοῖσιν ἐγὼ Θεόδωρος Επαρχος
ςῆσα φαεινὸν ἄγαλμα Ιȣςίνῳ βασιλῆϊ,
ὄφρα καὶ ἐν λιμένεσσιν ἑὴν πετάσειε γαλήνην.

p. 138.

XXIV.

Εἰς ἄλλην ςήλην τȣ̃ αὐτȣ̃.

Ιȣςίνον κατὰ χρέος τὸν δεσπότην
Ιȣλιανὸς Επαρχος, ὡς εὐεργέτην.

XXV.

Εἰς εἰκόνα τῆς Σοφίας Αὐγȣ́ςης ἐν τῇ εἰσόδῳ τȣ̃ Ζευξίππȣ.

Αὐσονίων δέσποιναν Ιȣλιανὸς πολιȣ̃χος,
ὡς σοφίης μεςὴν, ἄνθετο τὴν Σοφίην.

XXVI.

Εἰς εἰκόνα τȣ̃ αὐτȣ̃ Ιȣςίνȣ.

Αλλον ὑπὲρ νίκας ἐναρηφόρον ἔνδοθι Σȣ́σων
ὁ θρασὺς ἀνςήσει Μῆδος ἄνακτι τύπον·
ἄλλον ἀκειρεκόμας Αβάρων ςρατὸς ἔκτοθεν Ιςρȣ,
κείρας ἐκ κεφαλῆς βόςρυχον αὐςαλέης·
τῷ δ᾽ ὑπὲρ εὐνομίας ἐριθηλέος ἐνθάδε τȣ̃τον
ἐξ Υπάτȣ μίτρης ςῆσεν ἄνασσα πόλις.

XXVI. 6. Fort. εἰς ὑπάτȣ μίτρης.

ἔμπεδος ἀλλὰ μένοις Βυζαντιὰς ἔμμορε Ῥώμα, T. III.

θεῖον Ἰȣςίνȣ κάρτος ἀμειψαμένα.

XXVII.

Εἰς τὴν βάσιν τȣ̃ ὡρολογίȣ τȣ̃ εἰς τὴν ἀψῖδα τὴν εἰς τὴν Βασιλικήν.

Δῶρον Ἰȣςίνοιο τυραννοφόνȣ βασιλῆος

καὶ Σοφίης ἀλόχȣ, φέγγος ἐλευθερίης,

ὡράων σκοπίαζε σοφὸν σημάντορα χαλκὸν

αὐτῆς ἐκ μονάδος μέχρι δυωδεκάδος,

ὅντινα συληθέντα, Δίκης θρόνον ἡνιοχεύων p. 139.

εὗρεν Ἰȣλιανὸς χερσὶν ἀδωροδόκοις.

XXVIII.

Εἰς τὴν Βασιλικὴν τῶν παιδευτηρίων.

Χῶρος ἐγὼ θεσμοῖσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πηγὴ

ἄφθονος Αὐσονίων ἐκκέχυται νομίμων,

ἣ πᾶσιν τέταται μὲν ἀείναος, ἠϊθέοις δὲ

ἐνθάδ' ἀγειρομένοις πάντα δίδωσι ῥόον.

XXIX.

Εἰς εἰκόνα Θεοδώρȣ ἄρχοντος.

Ῥητῆρες Θεόδωρον ἐμέλλομεν εἰς ἓν ἰόντες

χρυσείαις γραφίδεσσιν ἀειμνήςοισι γεραίρειν,

εἰ μὴ χρυσὸν ἔφευγε καὶ ἐν γραφίδεσσιν ἐόντα.

XXX.

Νικήταν δορίτολμον ἄναξ, ςρατὸς, ἄςεα, δῆμος

ςῆσαν ὑπὲρ μεγάλων Μηδοφόνων καμάτων.

XXVI. 7. Vulgo ἄμμορε. In lemmate et v. 8. vulgo Ἰȣςινιανȣ̃ legitur.

T. III.

XXXI.

Τὸν μέγαν ἐν πολέμοισι, τὸν ἄτρομον ἡγεμονῆα,
Νικήταν ἀρετῶν εἵνεκεν οἱ Πράσινοι.

XXXII.

Εἰς τὸν τρίκλινον τῆς Μαγναύρας.

Οτραλέως τολύπευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
αἰχμὴν ὀλβοδότειραν ἀπὸ ϛαυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἄναξ Ηρακλῆς σὺν Κωνϛαντίῳ υἷϊ.

p. 140.

XXXIII.

Εἰς ὡρολόγιον.

Κῆπος ἔην ὅδε χῶρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετήλων
νυκτοφανὴς τελέθων ἔσκεπεν ἠέλιον.
νῦν δὲ παναιγλήεντα καὶ εὔδιον εὗρε τελέσσαι
Σέργιος αὐτόπτης μυϛιπόλος τριάδος,
ἔνθα λίθος ϛατὸς ὗτος ἀειδίνητον ἀνάγκην
ἑπτάκις ἀγγέλλει ἄντυγος ὐρανίης.

XXXIV.

Εἰς τὸ αὐτό.

Μηχανικὴ Φαέθοντα βιάζεται ἁρμονικοῖσι
γνώμοσιν ἀγρεύειν τὸν δρόμον ἠελίυ·
βαιὸς δ' ἀμφιέπει λίθος ἄντυγας Ηριγενείης,
ὡρονόμῳ σοφίῃ καὶ σκιόεντι τύπῳ.
Σεργίυ ἀρχιερῆος ἐπυρανίῃσιν ἐφετμαῖς
τῦτο συνειργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

XXXV.

Τὸ τετράπλευρον θαῦμα τῶν μεταρσίων,
χρόνῳ φθαρὲν, νῦν Κωνϛαντῖνος δεσπότης,

ὁ Ρωμανῦ παῖς, δόξα τῆς σκηπτυχίας, T. III.
κρεῖττον νευργεῖ τῆς πάλαι θεωρίας.
ὁ γὰρ Κολοσσὸς θάμβος ἦν ἐν τῇ Ρόδῳ,
καὶ χαλκὸς ὗτος θάμβος ἐϛὶν ἐνθάδε.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΗΡΩΙΚΑ p. 141.

ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Ὡς ἀπὸ τῦ Ερωτος ἐρῶντος.

Τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασσε; τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσόν;
τίς κατ' ἐμῆς νευρῆς ἑτέρην ἐτανύσσατο νευρήν;
καινὸς Ερως κατ' Ερωτος ἐμῷ μένει ἰσοφαρίζει.

II.

Φιλομήλης ἐπιϛολὴ πρὸς τὴν ἀδελφὴν Πρόκνην.

Σὸς με πόσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθείῃ
μυνώσας βαρύποτμον, ἐμὴν ἀπέκερσε κορείην·
συγνὰ δ' ἐμοὶ πόρεν ἕδνα πολυτλήτοιο γάμοιο.
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε, καὶ ἔσβεσεν ἑλλάδα φωνήν.

Αλλως.

Χαῖρε, Πρόκνη, παρὰ σεῖο κασιγνήτης Φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τόδε γ' ἐϛιν· ἐμῦ δέ σοι ἄλγεα θυμῦ
πέπλος ἀπαγγείλειε, τά μοι λυγρὸς ὤπασε Τηρεύς,
ὅς μ' ἔρξας βαρύποτμον ἐν ἕρκεσι μηλονομήων,
πρῶτον παρθενίης, μετέπειτα δ' ἐνόσφισε φωνῆς.

T. III. III.

Ως ἀπὸ Πασιφάης ἐρώσης τȣ ταύρȣ, καὶ μεμφομένης τῷ Ερωτι.

Ει ποθέειν μ' ἐδίδαξας ἐν ȣ̓ρεσι ταῦρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλέσσω.

p. 142. IV.

Ως ἀπὸ Ηρας, ἀποθεωθέντος Ηρακλέος.

Σῆς ἀρετῆς ἱδρῶτι καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
σὸς γενέτης, Ηρακλες, ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

Αλλως.

Σοὶ χάριν ἐξετέλεσσε πόνος καὶ ἀθέσφατος ἱδρὼς,
χῶρον ἔχειν πολύολβον, ὃν ȣ̓ πάρος ἔλλαχεν ἀνήρ.

V.

Ως ἀπὸ Θέτιδος ἰδȣ́σης Τήλεφον ὑπ' ἀμπέλȣ σκελισθέντα.

Αμπελε, τί πρήξωμεν, ὅταν Δαφναῖος Απόλλων
πτόρθον ἐμὸν κλίνῃ ἐν Αλεξάνδροιο βελέμνοις;

VI.

Ως ἀπὸ Ελένης ὁρώσης τὴν μονομαχίαν Μενελάȣ καὶ Πάριδος.

Ευρώπης Ασίης τε δορυσθενέες βασιλῆες,
ὑμῖν ἀμφοτέροισιν ἐπὶ ξυρȣ̃ ἵςαται ἀκμῆς,
τίς κεν ἐμὲ τλήθυμος ἕλοι δύςηνον ἀκοίτης·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δικάσειεν, ἄνευθε δὲ Κυπρογενείης,
μὴ πάλιν ἄλλος ἕλῃ με γαμοκλόπος, αἶσχος Αχαιοῖς.

VII.

Ως ἀπ' Αχιλλέως, ὅτε ἐτρώθη Αγαμέμνων.

Εγνως νῦν, Αγάμεμνον, ἐμὸν φθισήνορα θυμόν·
ἔγνως ἐν ςαδίῃσιν ὅσον σθένος Εκτορός ἐςι.
νῦν γὰρ πάντες ὄλοντο τεῇ πολυπήμονι λώβῃ·

σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμ' ἥκει, θανάτοιο χέρειον. T.III.p.143.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄσχετα πήματα πάσχεις,
ὃς πᾶσι Δαναοῖσιν ἀρήϊον ἕρκος ἐτύχθης.

VIII.

Ως ἀπὸ Εκτορος πρὸς Πάτροκλον μὴ δυνηθέντα βαστάσαι τὸ Αχιλλέως δόρυ.

Εζημίωσας ἀσθενῶν τὸν Εκτορα·
φέρεις γὰρ ἡμῖν ἐλλιπῆ σκυλεύματα.

Απόκρισις τοῦ Πατρόκλου.

Ωνησα. θᾶττόν σ' εἷλε Πηλεῖον δόρυ.

Αλλη.

Αλλ' εἰ τὸ δοῦρας κεῖνο πάλλειν ἔσθενον,
οὐδ' ἂν τάδ' Εκτωρ ἔσχεν· ἀλλ' ἡμῖν δαμεὶς
πάντ' ἂν τά γ' αὐτοῦ σκῦλ' ἀφῆκ' ἀνελλιπῆ.

Αλλη. ΑΡΣΕΝΙΟΥ.

Αλλ' ἦν γ' ἐν παλάμῃσιν ἐμαῖς δόρυ χάνδαν' ἐκεῖνο,
Εκτορ, ἂν ἀντ' ἐμέθεν ἤλυθες εἰς Αΐδην.

IX.

Ως ἀπ' Αγαμέμνονος ἰδόντος Αχιλλέα ὁπλισθέντα.

Ιλιος ὀφρυόεσσα κατήριπεν· ἄρτι δὲ πᾶσαν
ληΐδίην Δαναοῖσι θεὸς πόρεν, ὁππότ' Αχιλλεὺς
μῆνιν ἀποῤῥίψας φθισήνορα, χεῖρα κορύσσει.

X. p. 144.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ὡς ἀπὸ Ελένου.

Πηλείδην κοτέουσα πάλιν θώρηξεν Αθήνη
ἔντεσιν ἀθανάτοισι. τί ῥίγιον ἔσσεται ἄλγος
αἰνομόροις Τρώεσσι, καὶ Εκτορι, καὶ γενετῆρι,
ὁππόταν ἔντεα ταῦτα θεὸς πόρεν ἀνέρι τῷδε.

T. III. XI.

Ως ἀπὸ Εκτορος τιτρωσκομένου ὑπὸ Ελλήνων.

Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.

XII.

Ως ἀπὸ Πύῤῥου ἐπιβάντες τῆς Τροίας.

Μόχθος ἐμοῦ γενετῆρος ἀμύμονος οὐ τέλος εὗρεν·
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι φόνον πάντεσσι κορύσσων
ἤλυθον. ἠνορέῃ γὰρ ὑπέρτερον εὖχος ἀείρω,
καὶ Πρίαμον βασιλῆα, καὶ οὓς προλέλοιπεν Αχιλλεὺς,
πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἐμὸν μένος οἶδεν ὀλέσσαι,
καὶ Τροίης πτολίεθρον ἀρήϊον ἐξαλαπάξω,
καὶ Δαναοῖς δεκέτηρον ἐμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσσει.

XIII.

Ως ἀπὸ Δηϊδαμείας, τοῦ Πύῤῥου πορθήσαντος τὴν Τροίαν.

Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης χαλεπὴν ἀπέπαυσας ἀνίην,
ὑμετέρου γενετῆρος Αχιλλέος εἵνεκα πότμου,
ὃν Τροίη στονόεσσα κατέκτανεν. ἀλλὰ σὺ πᾶσαν
Ιλιον ἐξαλάπαξας· ἐελδομένοισι δ' Αχαιοῖς
p. 145. ἄφθιτον ὤπασας εὖχος, ὃ μὴ δεκέτηρος ἐνυοῦς
πᾶσιν μαρναμένοις Δαναοῖς χρόνος εὗρεν ἀνύσσαι.

XIV.

Ως ἀπ' Εἰδοθέης ἰδούσης τὴν Ελένην ἐν Φάρῳ.

Οἰκτείρω σὸν κάλλος, ἐπεὶ Διός ἐσσι γενέθλη.
εἰσορόω γὰρ ἄγαλμα διοτρεφές· ἀτρεκέως δὲ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι μάχη δεκέτηρος ἐτύχθη.
ποῦ Διὸς αἰγιόχοιο, τεοῦ γενετῆρος, ἀρωγαί;

ἔμπης

ἕμπης δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἀπήμονα νόςον ἐλῦσα, T. III.
Εὐθυθέης ἰότητι, κακῆς ἐπὶ νῶτα θαλάσσης.

XV.

Ως ἀπ' Αγαμέμνονος ἀναιρεμένε ὑπὸ Κλυταιμνήςρας.

Ἑλλάδος ἐννεατῆρες, ἀμεμφέες ἡγεμονῆες,
μηκέτι πιςὰ φέροιτε γυναιξὶ δολοφρονεύσαις.
θηλυτέρη μ' ἐδάμασσε, τὸν ἐ κτάνε δήϊος Εκτωρ.

XVI.

Ως ἀπὸ Κλυταιμνήςρας, μέλλοντος αὐτὴν σφάζειν Ορέςε.

Πῆ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαςέρος, ἢ κατὰ μαζῶν;
γαςέρος, ἥ σ' ἐλόχευσεν; ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί.

XVII.

Ως ἀπ' Αχιλλέως ἰδόντος Οδυσσέα ἐν Αιδε.

Ἀτρεκέως πάντων πολυμήχανός ἐςιν Οδυσσεύς.
ζωὸς ἐὼν ἐνόησεν ἃ μὴ θέμις ἐςὶν ἰδέσθαι,
νερτέριον κευθμῶνα, καὶ ἄλγεα πικρὰ θανόντων.
πῶς δ' ἔτλη προλιπεῖν ἱερὸν φάος; ἢ τίς ἀνάγκη p. 146.
ἤγαγεν ἐκ ἐθέλοντα; δόλων ἀκόρητος ἐτύχθη
ἐν χθονὶ καὶ πελάγεσσι καὶ ἐν νεκύεσσιν Οδυσσεύς.

XVIII.

Ως ἀπ' Οδυσσέως ἐπιβάντος τῆς Ιθάκης.

Χαῖρ' Ιθάκη. μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης
ἀσπασίως τεὸν ἔδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω
Λαέρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μῦνον.
σὸς γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς
ΩΣ ΟΥΔΕΝ ΓΛΥΚΙΟΝ ΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΟΥΔΕ ΤΟΚΗΩΝ.

T. III.

XIX.

Περὶ τῆς Ομήρου ποιήσεως, ὡς ἀπὸ τοῦ Απόλλωνος.

Ηειδον μὲν ἐγών· ἐχάρασσε δὲ θεῖος Ομηρος.

XX.

Εἰς τὸν Πύθιον δράκοντα.

Εἷρπε δράκων, καὶ ἔπινεν ὕδωρ· σβέννυντο δὲ πηγαὶ,
καὶ ποταμὸς κεκόνιστο, καὶ ἦν ἔτι διψαλέος θήρ.

XXI.

Ἱμερόεις Ἀλφειὲ, Διὸς στεφανηφόρον ὕδωρ,
ὃς διὰ Πισαίων πεδίων κεκονιμένος ἕρπεις,
ἡσύχιος τοπρῶτον, ἐπὴν δ' ἐς πόντον ἵκηαι,
ὀξὺς ἀμετρήτοιο πεσὼν ὑπὸ κῦμα θαλάσσης,
νυμφίος αὐτοκέλευθος, ἑῶν ὀχετηγὸς ἐρώτων,
ἐς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἐπείγεαι ὑγρὸς ἀκοίτης.
ἡ δέ σε κεκμηῶτα καὶ ἀσθμαίνοντα λαβοῦσα,
p. 147. φῦκος ἀποσμήξασα καὶ ἄνθεα πικρὰ θαλάσσης,
χείλεα μὲν στομάτεσσι συνήρμοσεν· οἷα δὲ νύμφη
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα περίπλοκον ἠδέϊ δεσμῷ
κείμενον ἐν κόλποισιν Ολύμπιον εὔνασεν ὕδωρ.

— — — — — —

καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι λιβὰς κατεκίρνατο πηγή.
οὐδὲ Συρακοσίης ἔτι σοι μέλεν ἵμερος εὐνῆς·
πορφυρέῃ δ' ἀνέκοπτες ὕδωρ πεπιεσμένον αἰδοῖ,
φειδόμενος καὶ πόντον ὁμοῦ καὶ λέκτρα μιῆναι.
πολλάκι δ' εὐναίων ὀάρων βεβιημένος ὁρμῇ,
αὐτὴν ἐς φιλότητα χυτῆς ἀλόχοιο περήσας,
ἐστήκεις ἄχραντον ἐρῶν Ἀρεθούσιον ὕδωρ·

XXI. 15. Vulgo μιγῆναι.

ἡ δέ σε παπταίνουσα Πελωριάδος κατὰ πέτρης T. III.
δάκρυσι κυμαίνοντα, κατοικτείρουσα καὶ αὐτὴ
εὐειδὴς Ἀρέθουσα, φίλους ἀνεκόπτετο μαζοὺς,
καὶ δρόσος οἷα ῥόδοισιν ἐτήκετο· μυρομένῳ δὲ
Πισαίῳ ποταμῷ Σικελὴ προσεμύρετο πηγή.

— — — — — —

οὐδὲ Δίκην ἔλαθε πολυδερκέα φοίνιος ἀνὴρ
Ἑλλάδος ἀμώων ἄγαμον στάχυν, ᾧ ἔπι πολλαὶ
ἡρώων ἄλοχοι, μινυώρια τέκνα τεκοῦσαι,
μαψιδίως ὠδῖνας ἀνεκλαύσαντο γυναῖκες.

XXII.

Τῆς Πυθίας παρ' Ἡροδότῳ.

Γλαῦκ' Ἐπικυδείδη, τὸ μὲν αὐτίκα, κέρδιον οὕτω
ὅρκῳ νικῆσαι, καὶ χρήματα ληΐσασθαι·
ὄμνυ', ἐπεὶ θάνατός γε καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα.
ἀλλ' Ὅρκου πάϊς ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἔπι χεῖρες,
οὐδὲ πόδες· κραιπνὸς δὲ μετέρχεται, εἰσόκε πᾶσαν
συμμάρψας ὀλέσῃ γενεὴν, καὶ οἶκον ἅπαντα· p. 148.
ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.

XXIII.

Εἰς Καμάριναν ἐν Σικελίᾳ παροιμιῶδες.

Μὴ κίνει Καμάριναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων,
μή ποτε κινήσας, τὴν μείονα μείζονα θείης.

XXIV.

Ἄρτεμις ἱδρώουσα προάγγελός ἐστι κυδοιμοῦ.

XXV.

Παροιμία, ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

T. III.

XXVI.

Παροιμία.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χείλεος ἄκρυ.

XXVII.

Αλιέων ἀπόκρισις γριφώδης πρὸς Ομήρυ ἐρώτησιν.

*Ἄνδρες ἀπ᾽ Αρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ᾽ ἔχετ᾽ ἰχθῦς;
β ἅσσ᾽ ἕλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ᾽ ὐχ ἕλομεν φερόμεσθα.

XXVIII.

Εἰς Λέανδρον καὶ Ηρὼ τὴν Σηςιάδα. Ομηρόκεντρον.

Ακτῇ ἐπὶ προεχύσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ελλησπόντῳ,
παρθένος αἰδοίη ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
p. 149. πύργῳ ἐφειςήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
χρύσεον λύχνον ἔχυσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει,
κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
νηχόμενος, καὶ λαῖτμα τάχισθ᾽ ἁλὸς ἐκπεράασκοι
νύκτα δι᾽ ἀμβροσίην, ὅτε θ᾽ εὕδυσι βροτοὶ ἄλλοι·
ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.
ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκγεγάασι,
παρθένος ἠΐθεός τ᾽ ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλυς λήθοντε τοκῆας,
οἳ Σηςὸν καὶ Αβυδον ἔχον καὶ δῖαν Αρίσβην.

XXIX.

Ως ἀπὸ τῦ πρώτως ἀκύσαντος ἠχῦς. Ομηρόκεντρον.

Ω φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Αρηος,
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δ᾽ ἐμὲ θυμός.
ἀγρῦ ἐπ᾽ ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
ναίει εὐπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ᾽ ἐφθέγγοντο καλεῦντες.

εἰ δὲ φθεγξαμένε τευ ἢ αὐδήσαντος ἀκέσαι, T. III.
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύει.
ἀλλὰ τίη τοι ταῦτα διεξερέεσθαι ἕκαςα;
τὴν δ' ἔτ' ἀθρῆσαι δύναμ' ἀντίον, ἔτε νοῆσαι.
ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακέσαις.

XXX.

Αποφθέγματα τῶν ἑπτὰ Σοφῶν.

Επτὰ Σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, ὄνομα, φωνήν.
ΜΕΤΡΟΝ μὲν ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ὁ Λίνδιος εἶπεν ΑΡΙΣΤΟΝ.
ΧΙΛΩΝ δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαίμονι, ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ.
ὃς δὲ Κόρινθον ἔναιε, ΧΟΛΟΥ ΚΡΑΤΕΕΙΝ, ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ. p. 150.
ΠΙΤΤΑΚΟΣ, ΟΥΔΕΝ ΑΓΑΝ, ὃς ἔην γένος ἐκ Μιτυλήνης.
ΤΕΡΜΑ δ' ΟΡΑΝ ΒΙΟΤΟΙΟ, ΣΟΛΩΝ ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
ΤΟΥΣ ΠΛΕΟΝΑΣ ΚΑΚΙΟΥΣ δὲ ΒΙΑΣ ἀπέφηνε Πριηνεύς.
ΕΓΓΥΗΝ ΦΕΥΓΕΙΝ δὲ ΘΑΛΗΣ Μιλήσιος ηὔδα.

XXXI.

Εἰς κιναίδες.

Ανέρας ἠρνήσαντο, καὶ ἐκ ἐγένοντο γυναῖκες.
ὄτ' ἄνδρες γεγάασιν, ἐπεὶ πάθον ἔργα γυναικῶν·
ὄτε γυναῖκες ἔασιν, ἐπεὶ φύσιν ἔλλαχον ἀνδρῶν.
ἀνέρες εἰσὶ γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσιν εἰσὶ γυναῖκες.

XXXII.

Θαρσαλέοι Κελτοὶ ποταμῷ ζηλήμονι Ῥήνῳ
τέκνα ταλαντεύεσι, καὶ ἐ πάρος εἰσὶ τοκῆες,
πρὶν πάϊν ἀθρήσωσι λελεμένον ὕδατι σεμνῷ.
αἶψα γὰρ ἡνίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
νηπίαχος πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν ἀείρας

T. III. αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θῆκεν ἑὸν πάϊν, ὐδ' ἀλεγίζει·
ὔπω γὰρ γενέταο φέρει νόον, πρίν γ' ἐσαθρήσῃ
κεκριμένον λυτροῖσιν ἐλεγξιγάμυ ποταμοῖο.
ἡ δὲ μετ' εἰλήθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔχυσα
μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆα,
ἐκδέχεται τρομέυσα τί μήσεται ἄστατον ὕδωρ.

p. 151. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ.

I.

Νέοις ἀνάπτων καρδίας σοφὴν ζέσιν,
ἀρχὴν Ερωτα τῶν λόγων ποιήσομαι·
πυρσὸν γὰρ ὗτος ἐξανάπτει τοῖς λόγοις.

II.

Φεύγετε τοξοφόρον τῦτον τὸν Ερωτα· τιτρώσκει,
καὶ τύτυ περάει σώματα πάντα βέλη.

III.

Οὔ μοι θῆλυς ἔρως ἐγκάρδιος, ἀλλ' ἐμὲ πυρσοὶ
ἄρσενες ἀσβέστῳ θῆκαν ἐπ' ἀνθρακίῃ.
πλειότερον τόδε θάλπος. ὅσον δυνατώτερος ἄρσην
θηλυτέρης, τόσσον χὠ πόθος ὀξύτερος.

IV.

Αἰετὸς ὁ Ζεὺς ἦλθεν ἐπ' ἀντίθεον Γανυμήδην·
κύκνος ἐπὶ ξανθὴν μητέρα τὴν Ελένης.

III. 2. Cod. ἄρτενες et ὑπ' — 4. τόσσῳ. Cod.

ὕτως ἀμφότερ' ἐςὶν ἀσύγκριτα. τῶν δύο δ' αὐτῶν T. III.
ἄλλοις ἄλλο δοκεῖ κρεῖσσον· ἐμοὶ τὰ δύο.

V.

Ζεῦ, προτέρῳ τέρπυ Γανυμήδεϊ· τὸν δ' ἐμὸν, ὦ 'ναξ
Δέξανδρον δέρκευ τηλόθεν, ὐ φθονέω.
εἰ δὲ βίῃ τὸν καλὸν ἀποίσεαι, ὐκέτ' ἀνεκτῶς
δεσπόζεις· ἀπίτω καὶ τὸ βιῦν ἐπὶ σῦ.

VI. p. 152.

Τὸν καλὸν ὐχ ὁρόω Διονύσιον. ἆρά γ' ἀναρθεὶς,
Ζεῦ πάτερ, ἀθανάτοις δεύτερος οἰνοχοεῖ;
αἰετὲ, τὸν χαρίεντα, ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας,
πῶς ἔφερες; μή πυ κνίσματ' ὄνυξιν ἔχῃ.

VII.

Κρίνατ' Ἔρωτες, ὁ παῖς τίνος ἄξιος. εἰ μὲν ἀληθῶς
ἀθανάτων, ἐχέτω· Ζανὶ γὰρ ὐ μάχομαι.
εἰ δ' ἔτι καὶ θνατοῖς ὑπολείπεται, εἴπατ' Ἔρωτες,
Δωρόθεος τίνος ἦν, καὶ τίνι νῦν δέδοται.
ἐν φανερῷ φωνεῦσιν· ἐμὴ χάρις. ἀλλ' ἀποχωρεῖ.
μίμνε. τί; πρὸς τὸ καλὸν καὶ σὺ μάταια φέρῃ;

VIII.

Τλῆμον Ἔρως, ὐ θῆλυν ἐμοὶ πόθον, ἀλλά τιν' αἰεὶ
δινεύεις στεροπὴν καύματος ἀρσενικῦ.

V. 3. Cod. βίῃ τ. κ. ἀποίσεται.
VI. 2. ἀθανάτοις a Cod. abeſt.
VII. 5. Cod. ἀποχώρει μή μ' ἔτι.
VIII. 2. Cod. δινεύει et κύματος.

T. III. ἄλλοτε γὰρ Δήμωνι πυρϐμενος, ἄλλοτε λεύσσων
Ἰσμηνὸν, δολιχϐς αἰὲν ἔχω καμάτϐς.
ϐδὲ μόνοις ἐπὶ τοῖσδε δεδόρκαμεν· ἀλλ' ἐπὶ πάντων
κάλλεϊ πϐλυμανῆ κανθὸν ἐφελκόμεθα.

IX.

Ἠγρεύθην ὑπ' Ἔρωτος, ὃ μηδ' ὄναρ ϐδὲ μαθών περ
ἄρσενα ποιμαίνειν θεσμὸν ὑπὸ κραδίας.
ἠγρεύθην. ἀλλ' ϐ με κακῶν πόθος, ἀλλ' ἀκέραιον
σύντροφον αἰσχύνῃ βλέμμα κατηνθράκισε.
τηκέσθω Μϐσέων ὁ πολὺς πόνος. ἐν πυρὶ γὰρ νϐς
βέβληται, γλυκερῆς ἄχθος ἔχων ὀδύνης.

p. 153. X.

Δισσοί με τρύχϐσι καταιγίζοντες ἔρωτες,
Εὔμαχε, καὶ δισσαῖς ἐνδέδεμαι μανίαις.
ῆ μὲν ἐπ' Ἀσάνδρϐ κλίνω δέμας, ῆ δὲ πάλιν μοι
ὀφθαλμὸς νεύει Τηλέφϐ ὀξύτερος.
τμήξατ', ἐμοὶ τϐθ' ἡδὺ, καὶ ἐς πλάστιγγα δικαίην
νειμάμενοι, κλήρῳ τἀμὰ φέρεσθε μέλη.

XI.

Οὐκ ἔτ' ἐρῶ. πεπάλαικα πόθοις τρισίν. εἷς μὲν ἑταίρης,
εἷς δ' ἐμὲ παρθενικῆς, εἷς δέ μ' ἔκαυσε νέϐ.
καὶ κατὰ πᾶν ἤλγηκα. γεγύμνασμαι μὲν, ἑταίρης
πείθων τὰς ἐχθρὰς ϐδὲν ἔχοντι θύρας.
ἔστρωμαι δὲ κόρης ἐπὶ παστάδος αἰὲν ἄϋπνος,
ἓν, τὸ ποθεινότατον, παιδὶ φίλημα διδϐς.

VIII. 5. Idem Cod. ϐ μόνοις δ' ἐπί. 6. Cod. δάκρυσι πϐλ.
XI. 6. Cod. ἔν τι ποθ.

T. III.

οἴ μοι, πῶς εἴπω πῦρ τὸ τρίτον; ἐκ γὰρ ἐκείνου
βλέμματα καὶ κενεὰς ἐλπίδας οἶδα μόνον.

XII.

Οὑμὸς ἔρως παρ' ἐμοὶ μενέτω μόνον· ἢν δὲ πρὸς ἄλλους
φοιτήσῃ, μισῶ κοινὸν ἔρωτα, Κύπρι.

XIII.

Τὸν καλὸν, ὦ Χάριτες, Διονύσιον, εἰ μὲν ἕλοιτο
τἀμὰ, καὶ εἰς ὥρας αὖτις ἄγοιτε καλόν·
εἰ δ' ἕτερον στέρξειε, παρεὶς ἐμὲ, μύρτον ἕωλον
ἐῤῥίφθω ξηροῖς φυρόμενον σκυβάλοις.

XIV. p. 154.

Εἶπά τε, καὶ πάλιν εἶπα· ΚΑΛΟΣ, ΚΑΛΟΣ. ἀλλ' ἔτι φήσω,
ὡς καλὸς, ὡς χαρίεις ὄμμασι Δωσίθεος.
οὐ δρυὸς, οὐδ' ἐλάτης ἐχαράξαμεν, οὐδ' ἐπὶ τοίχου
τοῦτ' ἔπος· ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχετ' ἔρως κραδίᾳ.
εἰ δέ τις οὐ φήσει, μὴ πείθεο. ναὶ μὰ σε, δαῖμον,
ψεύδετ'· ἐγὼ δ' ὁ λέγων, τἀτρεκὲς οἶδα μόνος.

XV.

Πτανὸς Ερως, σὺ δὲ ποσσὶ ταχύς· τὸ δὲ κάλλος ὁμοῖον.
ἀμφοτέρων τόξοις, Εὔβιε, λειπόμεθα.

XVI.

Εὐφαμεῖτε νέοι. τὸν Ερωτ' ἀλεῖ Αρκεσίλαος,
πορφυρέῃ δήσας Κύπριδος ἁρπεδόνῃ.

XIII. 4. Cod. φυόμενον.
XIV. 6. Cod. ἀτρεκές. In optimo Muſae Strat. apogr. ἐγὼ δὲ ὁ λ. In ap. Buher. ἐγὼ δὲ λέγων.
XVI. 1. Cod. τὸν ἔρωτα λέγει.

T. III.

XVII.

Ἀντίπατρός μ' ἐφίλησ' ἤδη λήγοντος ἔρωτος,
καὶ πάλιν ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης.
δὶς δὲ μιῆς ἄκων ἔτυχον φλογός. ὦ δυσέρωτες
φεύγετε, μὴ πρήσω τὺς πέλας ἁψάμενος.

XVIII.

Θαρσαλέως τρηχεῖαν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀνίην
οἴσω, καὶ χαλεπῆς δεσμὸν ἀλυκτοπέδης.
ὐ γάρ πω, Νίκανδρε, βολὰς ἐδάημεν Ερωτος
νῦν μόνον, ἀλλὰ πόθων πολλάκις ἡψάμεθα.
καὶ σὺ μὲν, Αδρήστεια, κακῆς ἀντάξια βυλῆς
τίσαι, καὶ μακάρων πικροτάτη Νέμεσις.

p. 155.

XIX.

Ἐσβέσθη Νίκανδρος, ἀπέπτατο πᾶν ἀπὸ χροιῆς
ἄνθος, καὶ χαρίτων λοιπὸν ἔτ' ὐδ' ὄνομα,
ὃν πρὶν ἐν ἀθανάτοις ἐνομίζομεν. ἀλλὰ φρονεῖτε
μηδὲν ὑπὲρ θνητὺς, ὦ νέοι· ΕΙΣΙ ΤΡΙΧΕΣ.

XX.

Μὴ 'κδύσῃς, ἄνθρωπε, τὸ χλαίνιον, ἀλλὰ θεώρει
ὕτως ἀκρολίθυ κἀμὲ τρόπον ξοάνυ.
γυμνὴν δ' Αντιφίλυ ζητῶν χάριν, ὡς ἐπ' ἀκάνθαις
εὑρήσεις ῥοδέαν φυομένην κάλυκα.

XXI.

Οὐ δύναμαί σε θέλων θέσθαι φίλον. ὔτε γὰρ αἰτεῖς,
ὔτ' αἰτῦντι δίδως, ὔθ' ἃ δίδωμι δέχῃ.

XVIII. 3. Cod. βιάς.

XXII. T. III.

Αθρει μοι διὰ πάντα. ὅλαν κατέτηκ' Αρίβαζος
τὰν Κνίδον. ἁ πέτρα θρυπτομένα θέρεται.

XXIII.

Ματέρες αἱ Περσῶν, καλὰ μὲν καλὰ τέκνα τέκεσθε.
ἀλλ' Αρίβαζος ἐμοὶ κάλλιον ἢ τὸ καλόν.

XXIV.

Κωμάσομαι· μεθύω γὰρ ὅλος μέγα. παῖ, λάβε τοῦτον
τὸν ςέφανον, τὸν ἐμοῖς δάκρυσι λουόμενον.
μακρὴν δ' οὐχὶ μάτην ὁδὸν ἵξομαι . . . ἔςι δ' ἀωρὶ
καὶ σκότος . . . ἀλλὰ μέγας φανὸς ἐμοὶ Θεμίσων.

XXV. p. 156.

Ακρητον μανίην ἔπιον. μεθύων μέγα μύθοις
ὥπλισμαι πολλὴν εἰς ὁδὸν ἀφροσύναν.
κωμάσομαι. τί δ' ἐμοὶ βροντέων μέλει, ἢ τί κεραυνῶν;
ἢν βάλλῃ, τὸν ἔρωθ' ὅπλον ἄτρωτον ἔχω.

XXVI.

Πυγμῇ νικήσαντα τὸν Αντικλέους Μενέχαρμον
λημνίσκοις μαλακοῖς ἐςεφάνωσα δέκα,
καὶ τρισσῶς ἐφίλησα πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
ἀλλ' ἐμοὶ ἦν σμύρνης κεῖνο μελιχρότερον.

XXVII.

Ερμῆς τοξευθεὶς οὐκ ἔσπασε πικρὸν ἔφηβον·
κἠγὼ τὴν αὐτήν, ξεῖνε, λέλογχα τύχην.

XXIV. 1. Cod. ὅλως.
XXVII. 1. Cod. Ερμῆ τ. ἐξέσπασε π. ἐφήβῳ.

T. III. ἀλλ' ἐμ' Ἀπολλοφάνους τρύχει πόθος. ὦ φιλάεθλε
ἔφθασας· εἰς ἓν πῦρ οἱ δύ' ἐνηλάμεθα.

XXVIII.

Τίς ῥόδον ὁ στέφανος Διονυσίου, ἢ ῥόδον αὐτὸς
τοῦ στεφάνου; δοκέω, λείπεται ὁ στέφανος.

XXIX.

Εἴ τινά που παίδων ἐρατώτατον ἄνθος ἔχοντα
εἶδες, ἀδιστάκτως εἶδες Ἀπολλόδοτον.
εἰ δ' ἐσιδὼν, ὦ ξεῖνε, πυριφλέκτοισι πόθοισιν
οὐκ ἐδάμης, πάντως ἢ θεὸς, ἢ λίθος εἶ.

p. 157. XXX.

Μάγνης Ἡράκλειτος, ἐμὸς πόθος, οὐχὶ σίδηρον
πέτρῳ, πνεῦμα δ' ἐμὸν κάλλει ἐφελκόμενος.

XXXI.

Εἰαρινῷ χειμῶνι πανείκελος ὦ Διόδωρε,
ὁυμὸς ἔρως, ἀσαφεῖ κρινόμενος πελάγει.
καὶ ποτὲ μὲν φαίνεις πολὺν ὑετόν· ἄλλοτε δ' αὖτε
εὔδιος ἁβρὰ γελῶν ὄμμασιν ἐκκέχυσαι.
τυφλὰ δ', ὅπως ναυηγὸς ἐν οἴδματι, κύματα μετρῶν
δινεῦμαι, μεγάλῳ κύματι πλαζόμενος.
ἀλλά μοι ἢ φιλίης ἔκθες σκοπὸν, ἢ πάλι μίσους,
ὡς εἰδῶ ποτέρῳ κύματι νηχόμεθα.

XXXII.

Παιδείῳ, Θρασύβουλε, σαγηνευθεὶς ὑπ' ἔρωτι
ἀσθμαίνεις, δελφὶς ὥς τις ἐπ' αἰγιαλοῦ

κύματος ἱμείρων· δρέπανον δέ σοι οὐδὲ τὸ Περσέως T. III.
ἀρκεῖ ἀποτμῆξαι δίκτυον, ᾧ δέδεσαι.

XXXIII.

Ὄρνιθες ψίθυροι, τί κεκράγατε; μή μ' ἀνιᾶτε,
τὸν τρυφερῇ παιδὸς σαρκὶ χλιαινόμενον,
ἑζόμεναι πετάλοισιν ἀηδόνες. εἰ δὲ λάληθρον
θῆλυ γένος, δέομαι, μείνατ' ἐφ' ἡσυχίης.

XXXIV.

Παύετε, παιδοφίλαι, κενεὸν πόνον· ἴσχετε μόχθων,
δύσφρονες. ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα.
Ἶσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα, κἀπὸ Λιβύσσης p. 158.
ψάμμου ἀριθμητὴν ἀρτιάσαι ψεκάδα,
Ἶσον καὶ παίδων στέργειν πόθον, οἷς τὸ κεναυχὲς
κάλλος ἐνὶ χθονίοις ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις.
δέρκεσθ' εἰς ἐμὲ πάντες. ὁ γὰρ πάρος εἰς κενὸν ἡμῶν
μόχθος ἐπὶ ξηροῖς ἐκκέχυτ' αἰγιαλοῖς.

XXXV.

α Μή μ' εἴπῃς πάλιν ὧδε. β τί δ' αἴτιος; αὐτὸς ἔπεμψε.
α δεύτερον οὖν φήσεις· Δεύτερον εἶπεν, ΙΘΙ.
ἀλλ' ἔρχευ, μὴ μέλλε. μένουσί σε πρῶταν ἐκείνου,
ΗΞΩ, Χ' ΕΥΡΗΣΩ· τὸ τρίτον οἶδα πάλαι.

XXXVI.

Οὔτι μάταν θνατοῖσι φάτις τοιάδε βοᾶται,
ὡς ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΘΕΟΙ ΠΑΣΙΝ ΕΔΩΚΑΝ ΕΧΕΙΝ.
εἶδος μὲν γὰρ ἄμωμον, ἐπ' ὄμμασι δ' ἁ περίσαμος
αἰδώς, καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις,

T. III. οἷσι καὶ ἠϊθέυς ἐπιδάμνασαι· ἀλλ᾽ ἐπὶ ποσσὶν
ὐκ ἔτι τὰν αὐτὰν δῶκαν ἔχειν σε χάριν.
πλὴν κρηπὶς κρύψει ποδὸς ἴχνιον, ὦ ᾿γαθὲ Πύῤῥε,
κάλλεϊ δὲ σφετέρῳ τέρψει ἀγαλλόμενον.

XXXVII.

Οἶδα φιλεῖν φιλέοντας· ἐπίσαμαι, ἤν μ᾽ ἀδικῇ τις,
μισεῖν. ἀμφοτέρων εἰμὶ γὰρ ὐκ ἀδαής.

XXXVIII.

Τῆς ὥρας ἀπόλαυε. παρακμάζει ταχὺ πάντα.
ἓν θέρος ἐξ ἐρίφυ τρηχὺν ἔθηκε τράγον.

p. 159. XXXIX.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἢν δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὑρήσεις ὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

XL.

*Χαίρω τὸν λακόπυγον ὁρῶν θεὸν εἰς τὸ φάλανθον
βρέγμ᾽ ὑπὸ τᾶν αἰγᾶν, αἰπόλε, τυπτόμενον.
β αἰπόλε, τῦτον ἐγὼ τρὶς ἐπύγισα· τοὶ δὲ τραγίσκοι
εἰς ἐμὲ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν.
*ὄντως Ερμαφρόδιτον ἐπύγισας; ὐ μὰ τὸν Ερμᾶν,
αἰπόλε. β ναὶ τὸν Πᾶν᾽, αἰπόλε, κἀπεγέλων.

XLI.

Υἱὸς Πατρικίυ μάλα κόσμιος, ὃς διὰ Κύπριν
ὐχ ὁσίην ἑτάρυς πάντας ἀποστρέφεται.

XXXVI. 8. Cod. κ. δὲ σ᾽ ἑτέρῳ τ. ἀγαλλόμενος.

XLII. T. III.

Ἤιδειμεν, Πολέμων, ΑΝΤΩΝΙΟΝ ὄντα σε πάντες.
ἐξαπίνης τρία σοι γράμματα πῶς ἔλιπε;

XLIII.

Κύπρι, τί μοι τρισσοὺς ἐφ' ἕνα σκοπὸν ἤλασας ἰούς,
ἐν δὲ μιῇ ψυχῇ τρισσὰ πέπηγε βέλη;
καὶ τῇ μὲν φλέγομαι, τῇ δ' ἕλκομαι· ᾗ δ' ἀπονεύσω
διστάζω. λάβρῳ δ' ἐν πυρὶ πᾶς φλέγομαι.

XLIV.

Εἰς οἷόν με πόθων λιμένα ξένον, ὦ Κύπρι, θεῖσα
οὐκ ἐλεεῖς, καὐτὴ πεῖραν ἔχουσα πόνων;
ἦ μ' ἐθέλεις ἄτλητα παθεῖν καὶ τοῦτ' ἔπος εἰπεῖν;
Τὸν σοφὸν ἐν Μούσαις Κύπρις ἔτρωσε μόνον.

XLV. p. 160.

Οὗτος ὁ τὸν δαλὸν φυσῶν, ἵνα λύχνον ἀνάψῃς,
δεῦρ' ἀπ' ἐμᾶς ψυχᾶς ἅψον· ὅλος φλέγομαι.

XLVI.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος οὗτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἅψον σέλας. ἐνδόθι γάρ μοι
καιόμενον πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

XLVII.

Καὶ πυρὶ καὶ νιφετῷ με, καὶ, εἰ βούλοιο, κεραυνῷ
βάλλε, καὶ ἐς κρημνοὺς ἕλκε καὶ ἐς πελάγη.
τὸν γὰρ ἀπαυδήσαντα πόνοις, καὶ Ἔρωτι δαμέντα
οὐδὲ Διὸς τρύχει πῦρ ἐπιβαλλόμενον.

T. III. XLVIII.

Καὶ πενίη καὶ ἔρως δύο μοι κακά. καὶ τὸ μὲν οἴσω
κούφως· πῦρ δὲ φέρειν Κύπριδος οὐ δύναμαι.

XLIX.

Κλαγγῆς πέμπεται ἦχος ἐπ' οὔατα, καὶ θόρυβος δὲ
ἄσπετος ἐν τριόδοις. οὐ λαλέεις Παφίη;
ἐνθάδε γὰρ σέο κοῦρον ὁδοιπορέοντα κατέσχον
ὅσσοι ἐνὶ κραδίῃ πυρσὸν ἔχουσι πόθου.

L.

Αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσί· σὺ δὲ μία ταῖς τρισὶ ταύταις
γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ Χάριτες χάριτα.

p. 161. LI.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες, Παφίαι δύο, καὶ δέκα Μοῦσαι·
Δερκυλὶς ἐν πάσαις Μοῦσα, Χάρις, Παφίη.

LII.

Εἴ μοι τις μέμψοιτο, δαεὶς ὅτι λάτρις Ερωτος
φοιτῶ, θηρευτὴν ὄμμασιν ἰξὸν ἔχων,
εἰδείη καὶ Ζῆνα, καὶ Αἴδα, τόν τε θαλάσσης
σκηπτοῦχον, μαλερῶν δοῦλον ἐόντα πόθων.
εἰ δὲ θεοὶ τοιοίδε, θεοῖς δ' ἐνέπουσιν ἕπεσθαι
ἀνθρώπους, τί θεῶν ἔργα μαθὼν ἀδικῶ;

LIII.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Αντιόπης, Δανάης.

LIV.

Ο Ζεὺς πρὸς τὸν Ερωτα· Βέλη τὰ σὰ πάντ' ἀφελοῦμαι.
χὠ πτανός· Βρόντα, καὶ πάλι κύκνος ἔσῃ.

LV.

LV.

T. III.

Κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χείλεσιν ὑγροῖς.
νέκταρ ἦν τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα νέκταρος ἔπνει.
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

LVI.

Τὴν καταφλεξίπολιν Σθενελαΐδα, τὴν βαρύμισθον,
τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρευγομένην,
γυμνήν μοι διὰ νυκτὸς ὅλης παρέκλινεν ὄνειρος
ἄχρι φίλης ἠοῦς προῖκα χαριζομένην.
οὐκέτι γουνάσομαι τὴν βάρβαρον, οὐδ' ἐπ' ἐμαυτῷ p. 162.
κλαύσομαι· ὕπνον ἔχω κεῖνα χαριζόμενον.

LVII.

Κύπριδος ἀμφιθαλὴς φαρέτραν παῖς εἶχέ τε τόξον·
ταῦτα δὲ νῦν μαλακοῖς ὄμμασι Δωρὶς ἔχει.
αὐτὸς Ερως εἴδω, διδόναι, φεῦ, μητρὶ νομίζων.
εἰς ἐμὲ τὴν φαρέτραν ἐξεκένωσε κόρη.

LVIII.

Εἴθ' ἄνεμος γενόμην, σὺ δέ γε στείχουσα παρ' αὐγὰς
στήθεα γυμνώσαις, καί με πνέοντα λάβοις.
εἴθε ῥόδον γενόμην ὑποπόρφυρον, ὄφρα με χερσὶν
ἀραμένη χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις.

LIX.

Λάθρη κοιμηθεῖσα Φιλαίνιον εἰς Αγαμήδους
κόλπους, τὴν φαιὴν εἰργάσατο χλανίδα.
αὐτὴ Κύπρις ἔριθος· ἐύκλωστον δὲ γυναικῶν
νῆμα καὶ ἠλακάτην ἀργὸς ἔχει τάλαρος.

T. III. LX.

Ἄλλην δρῦν βαλάνιζε, Μενέσθιον. οὐ γὰρ ἔγωγε
ἔκκαιρον μήλων προσδέχομαι ῥυτίδα·
ἀλλ' αἰεὶ πεπόθηκα συνακμάζουσαν ὀπώρην.
ὥστε τί πειράζεις λευκὸν ἰδεῖν κόρακα;

LXI.

Ἤδη φίλτατε λύχνε τρὶς ἔπταρες. ἦ τάχα τερπνὴν
ἐς θαλάμους ἥξειν Ἀντιγόνην προλέγεις;
p. 163. εἰ γὰρ ἅπαξ εἴη τόδ' ἐτήτυμον, οἷος Ἀπόλλων
θνητοῖς μάντις ἔσῃ καὶ σὺ παρὰ τρίποδι.

LXII.

Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις,
εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον, ἄνασσα, κόμαις,
ἴση ἀπ' ἀμφοτέρων λάμπει χάρις. ἦ ῥά γε ταύταις
θριξὶ συνοικήσει καὶ πολιῇσιν Ἔρως.

LXIII.

Εἰς εὔμορφον κολυμβῶσαν ἐν τῷ Νείλῳ.

Ἁ Κύπρις πρώαν γυμνάν σε βόασεν ἰδοῦσα·
φεῦ φεῦ, πῶς σταγόνων ἔκτοθεν Οὐρανίων,
ζαλώσας ὠδῖνα Θαλάσσας, ὁ θρασὺς ἄλλαν
Νεῖλος ἀπὸ γλυκερῶν Κύπριν ἀνῆκε βυθῶν;

LXIV.

Ὦ σοβαρὴ βαλάνισσα, τί δή ποτέ μ' ἔκπυρα λούεις;
πρὶν δ' ἀποδύσασθαι, τοῦ πυρὸς αἰσθάνομαι.

LXI. 3. Cod. εἰ γὰρ ἄναξ.

LXV. T. III.

ᵃΧαῖρε κόρη. ᵝκαὶ δὴ σύ. ᵃτίς ἡ προσιοῦσα; ᵝτί πρὸς σε;
ᵃοὐκ ἀλόγως ζητῶ, δεσπότις ἡμετέρη.
ἐλπίζειν ἔξεστι; ᵝθέλεις δέ τι; ᵃνύκτα. ᵝφέρεις τι;
ᵃχρυσίον. ᵝεὐθύμει. ᵃκαὶ τόσον . . . ᵝοὐ δύνασαι.

LXVI.

Εἰ τοὺς ἐν πελάγει σώζεις, Κύπρι, κἀμὲ τὸν ἐν γᾷ
ναυαγὸν, φιλίη, σῶσον ἀπολλύμενον.

LXVII. p. 164.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ παρέχων χάριν, οὐ σοί.
αὐτὴ γὰρ μυρίσαι καὶ τὸ μύρον δύνασαι.

LXVIII.

Πέμπω σοι μύρον ἡδὺ, μύρῳ τὸ μύρον θεραπεύων,
ὡς Βρομίῳ σπένδων νᾶμα τὸ τοῦ Βρομίου.

LXIX.

Ομφαξ οὐκ ἐπένευσας· ὅτ' ἦς ςαφυλὴ, παρεπέμψω.
μὴ φθονέσῃς δοῦναι καὶ βραχὺ τῆς ςαφίδος.

LXX.

Ηράσθην, ἐφίλουν, ἔτυχον, κατέπραξ', ἀγαπῶμαι.
τίς δὲ, καὶ ἧς, καὶ πῶς; ἡ θεὸς οἶδε μόνη.

LXXI.

Εἰς κλινάριον πόρνης ἀπὸ δάφνης.

Λέκτρον ἑνὸς φεύγουσα, λέχος πολλοῖσιν ἐτύχθην.

LXXII.

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΝΤΕΣΣΙΝ, ἐπίσκοπος εἶπεν ἐπελθών.
πῶς δύναται πᾶσιν, ἣν μόνος ἔνδον ἔχει;

LXXI. 1. Cod. ἐτύχθη.

T. III.

LXXIII.

Πάντα λίθον κίνει, σαυτὴν τρέφε, καὶ γράφε πρός με,
εἰς ποίην ἀκτὴν εὐφρόσυνος γέγονας.
εὐτακτεῖν πειρῶ· τὸ ἐνοίκιον ἄν τι περισσὸν
γίνηται, καὶ ἐμοὶ φρόντισον ἱμάτιον.
ἢν ἐν γαστρὶ λάβῃς, τέκε καὶ τρέφε· μὴ θορυβηθῇς.
εὑρήσει πόθεν ἔστ' ἐλθὸν ἐς ἡλικίην.

p. 165.

LXXIV.

Τὴν φωνὴν ΕΝΟΠΗΝ σε λέγειν ἐδίδαξεν Ομηρος·
τὴν γλῶσσαν δ' ΕΝΟΠΗΝ τίς σ' ἐδίδαξεν ἔχειν;

LXXV.

Ἀλφειοῦ στόμα φεῦγε· φιλεῖ κόλπους Ἀρεθούσης,
πρηνὴς ἐμπίπτων ἁλμυρὸν ἐς πέλαγος.

LXXVI. a

ΧΕΙΛΩΝ καὶ ΛΕΙΧΩΝ ἴσα γράμματα. ἐς τί δὲ τοῦτο;
ΛΕΙΧΕΙ καὶ ΧΕΙΛΩΝ, κἂν ἴσα, κἂν ἄνισα.

p. 334.

LXXVI. b

Δημῶναξ, μὴ πάντα κάτω βλέπε, μηδὲ χαρίζου
τῇ γλώσσῃ· δεινὴν χοῖρος ἄκανθαν ἔχει.
καὶ συζῇς ἡμῖν, ἐν Φοινίκῃ δὲ καθεύδεις,
κοὐκ ἰδοὺ ἐκ Σεμέλης μηροτραφὴς γέγονας.

LXXVII.

p. 165.

Εἰς λάγυνον.

Στρογγύλη, εὐτόρνευτε, μονοῦατε, μακροτράχηλε,
ὑψαύχην, στεινῷ φθεγγομένη στόματι,

LXXIII, 5. Cod. τίκε καὶ τίκε.

Βάκχῃ καὶ Μουσέων ἱλαρὴ λάτρι καὶ Κυθερείης, Γ. III.

ἡδύγελως, τερπνὴ συμβολικῶν ταμίη,

τίφθ᾽ ὁπόταν νήφω μεθύεις σύ μοι, ἢν δὲ μεθυσθῶ,

ἐκνήφεις; ἀδικεῖς συμποτικὴν φιλίην.

LXXVIII.

Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους στήλῃ χαρίσῃ, λίθος ἐστί·

μηδὲ τὸ πῦρ φλέξῃς· ἐς κενὸν ἡ δαπάνη.

ζῶντί μοι, εἴ τί γ᾽ ἔχεις, μετάδος· τέφραν δὲ μεθύσκων

πηλὸν ποιήσεις, κοὐχ ὁ θανὼν πίεται.

LXXIX.

Οὐδὲν ἁμαρτήσας γενόμην παρὰ τῶν με τεκόντων·

γεννηθεὶς δ᾽ ὁ τάλας ἔρχομαι εἰς Ἀΐδην.

ὢ μίξις γενεῶν θανατηφόρος. ὢ μοι ἀνάγκης, p. 166.

ἥ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.

οὐδὲν ἐὼν, γενόμην· πάλιν ἔσσομαι, ὡς πάρος, οὐδέν.

οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.

λοιπόν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίλβωσον, ἑταῖρε,

καὶ λήθην ὀδύνης τὸν Βρόμιον πάρεχε.

LXXX.

Πῶς γενόμην; πόθεν εἰμί; τίνος χάριν ἦλθον; ἀπελθεῖν.

πῶς δύναμαί τι μαθεῖν, μηδὲν ἐπιστάμενος;

οὐδὲν ἐὼν, γενόμην· πάλιν ἔσσομαι ὡς πάρος ἦα.

οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.

ἀλλ᾽ ἄγε μοι Βάκχοιο φιλήδονον ἔντυε νᾶμα·

τοῦτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

LXXVIII. 3. Lapis antiq. εἴ τι σχεῖς.

LXXIX. 8. Cod. λύπης ὀδύνην.

T. III. LXXXI.

Πῖνε καὶ εὐφραίνε. τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον;
ὐδεὶς γινώσκει. μὴ τρέχε, μὴ κοπία.
ὡς δύνασαι, χάρισαι, μετάδος φάγε, θνητὰ λογίζε.
τὸ ζῆν τῦ μὴ ζῆν ὐδὲν ὅλως ἀπέχει.
πᾶς ὁ βίος τοιόσδε, ῥοπὴ μόνον· ἂν προλάβης, σῦ·
ἂν δὲ θάνης, ἑτέρε πάντα· σὺ δ' ὐδὲν ἔχεις.

LXXXII.

Η τὸ πρὶν αὐχήσασα πολυχρύσοις ἐπ' ἐρασαῖς,
ἡ Νέμεσιν δεινὴν ὐχὶ κύσασα θεὸν,
μίσθια νῦν σπαθίοις πενιχροῖς πηνίσματα κρέκει.
ὀψέ γ' Αθηναίη Κύπριν ἐλήσατο.

p. 167. LXXXIII.

Εἰς βαλανεῖον ἔκπυρον.

Τῦτο πυρὰν κλήζειν μᾶλλον δεῖ, κὐ βαλανεῖον,
ἥν ποθ' ὁ Πηλείδης ἧψε Μενοιτιάδῃ,
ἢ τὸν Μηδείης σέφανον, τὸν ὕφηνεν Ἐριννὺς
ἐν θαλάμοις Γλαύκης εἵνεκεν Αἰσονίδεω.
φεῖσαί με βαλανεῦ, πρὸς τῦ Διός· εἰμὶ γὰρ ἀνὴρ
πάντα γράφων τὰ βροτῶν ἔργα καὶ ἀθανάτων.
εἰ δὲ πρόκειταί σοι πολλὺς ζῶντας κατακαίειν,
ἅπτε πυρὰν ξυλίνην, δήμιε, μὴ λιθίνην.

LXXXI. 5. πρ. σὺν. Cod.
LXXXII. 2. Cod. θεάν.
LXXXIII. 3. Cod. τὸν γείτον' ἐριννύς.

LXXXIV. T. III.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρόν.

Τὸν ποταμὸν, βαλανεῦ, τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον
τὴν κρήνην ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
Αἴολος Ἱπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ὧδε μετοικήσας ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
πρὸς τί δὲ καὶ σανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἵδ' ὑπόκεινται;
οὐ διὰ τὴν θέρμην· τῆς χιόνος δ' ἕνεκα.
ΦΡΙΞΟΥ καὶ ΝΑΡΚΗΣ οὗτος τόπος. ἀλλ' ἐπίγραψον·
ΤΩι ΜΕΣΟΡΙ ΛΟΥΣΑΙ· ΠΝΕΙ ΓΑΡ ΕΣΩ ΒΟΡΕΑΣ.

LXXXV.

ΔΑΜΑΓΟΡΑΝ καὶ ΛΟΙΜΟΝ ἰσόψηφόν τις ἀκούσας,
ἔστησ' ἀμφοτέρων τὸν τρόπον ἐκ κανόνος·
εἰς τὸ μέρος δὲ καθείλκετ' ἀνελκυσθὲν τὸ τάλαντον
Δαμαγόρου, λοιμὸν δ' εὗρεν ἐλαφρότερον.

LXXXVI. p. 168.

Τὴν γραῦν ἐκκομίσας, φρονίμως πάνυ Μόσχος ἔγημε
παρθένον· ἡ φερνὴ δ' ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἄξιον αἰνῆσαι Μόσχου φρένας, ὃς μόνος οἶδε
καὶ τίνα δεῖ κινεῖν, καὶ τίνα κληρονομεῖν.

LXXXVII.

Γινώσκειν σ' ἐθέλω, Πλακιανὲ, σαφῶς, ὅτι πᾶσα
ἔγχαλκος γραῖα πλουσία ἐστὶ σορός.

LXXXVIII.

Εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον.

Οὐκ ἐθέλουσα Τύχη σε προήγαγεν· ἀλλ' ἵνα δείξῃ
ὡς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

LXXXVI. 4. Fort. βινεῖν.

T. III. LXXXIX.

Ὦ τλῆμον Κυνέγειρε, καὶ ἐν ζωοῖς, καὶ ἀπελθὼν,
ὡς αἰεὶ κόπτῃ ῥήμασι καὶ κοπίσι.
πρόσθε μὲν ἐν πολέμοισι τεὴ πέσε μαρναμένη χείρ·
νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ ποδὸς ἐστέρισε.

XC.

Ἡ ῥὶς Κάστορός ἐστιν, ὅταν σκάπτῃ τι, δίκελλα·
σάλπιγξ δ', ἂν ῥέγχῃ· τῇ δὲ τρύγῃ, δρέπανον·
ἐν πλοίοις ἄγκυρα· κατασπείροντι δ', ἄροτρον·
ἄγκιστρον γριπεῖ· ὀψοφάγοις κρεάγρα,
ναυπηγοῖς σχένδυλα· γεωργοῖς δὲ πρασόκουρον·
τέκτοσιν ἀξίνη· τοῖς δὲ πυλῶσι κόραξ.
οὕτως εὐχρήστου σκεύους Κάστωρ τετύχηκε,
ῥῖνα φέρων πάσης ἄρμενον ἐργασίας.

p. 169. XCI.

Κερκίδος οὐ χρήζεις ὁ λογιστικὸς, οὐδὲ μέλει σοι.
καὶ γὰρ ἀβασκάντως ῥῖνα τρίπηχυν ἔχεις.

XCII.

Κήλην κηλήτου μὴ φαινομένου προτέθεικας.
μή μοι τὴν κήλην· αὐτὸν ἰδεῖν σ' ἐθέλω.

XCIII.

Τοῦτο τὸ ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ εἶχες πάλαι. ἀλλὰ τὸ Βῆτα
οὐκ ἐπιγινώσκω· Δέλτα γὰρ ἐγράφετο.

XC. 4. Vulgo ἄγκ. ναύταις. Deinde fort. corr. ὀψοποιῷ.
5. Vulgo κένδυλα. 8. Cod. ἐργασίης.
XCIII. 1. Scr. ΟΥΛΕΥΕΙΝ.

XCIV. T. III.

Βουλεύεις; Ἀγαθῖνε· τὸ Ἦτα δὲ τοῦτ᾽ ἐπρίω νῦν.
εἰπὲ πόσης τιμῆς. Δέλτα γὰρ ἦν πρότερον.

XCV.

Οὐ μήλῃ, τριβόντι δ᾽ ἐνήλειψέν με Χαρῖνος,
σπόγγον ἔχων καινὸν τῶν γραφικῶν πινάκων.
τὴν μήλην δ᾽ ἕλκων, ἐξέσπασε τὸ βλέφαρόν μου
ῥιζόθεν· ἡ μήλη δ᾽ ἔνδον ἔμεινεν ὅλη.
ἂν δὲ δὶς ἐγχρίσῃ με, πονῶν πάλιν οὐκ ἐνοχλήσω
ὀφθαλμοὺς αὐτῷ. πῶς γὰρ ὁ μηκέτ᾽ ἔχων;

XCVI.

Ἰητρὸς Κρατέας, καὶ Δάμων ἐνταφιαστὴς
κοινὴν ἀλλήλοις θέντο συνωμοσίην.
καί ῥ᾽ ὁ μὲν οὓς κλέπτεσκεν ἀπ᾽ ἐνταφίων τελαμῶνας
εἰς ἐπιδεσμεύειν πέμπε φίλῳ Κρατέᾳ·
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος Κρατέας εἰς ἐνταφιάζειν p. 170.
πέμπεν ὅλους αὐτῷ τοὺς θεραπευομένους.

XCVII.

α Πῶς φιλέεις, ὦ μῆτερ, ἐμοῦ πλέον υἱέος οἶνον;
δὸς πιέειν οἴνοιο, ἐπεὶ γάλα τὸ πρὶν ἔδωκας.
β ὦ παῖ, σὴν μὲν δίψαν ἐμὸν γάλα τὸ πρὶν ἔπαυσε·
νῦν δ᾽ ἴθι, πῖνε ὕδωρ, καὶ σβέννυ τὴν σέο δίψαν.

XCVIII.

Δέρκεο πῶς διψῶν υἱὸς χέρα μητέρι τείνει·
Μῆτερ, μητρυιῆς χαλεπὸν τρόπον ἀντικρατοῦσα,
ἀμπέλου ἡδυτάτης τάδε δάκρυα δός μοι ἀφύσσειν.
ἡ δὲ γυνὴ, ἅτε πᾶσα γυνὴ, κεκρατημένη οἴνῳ,

T. III. ἐν λαγύνῳ πίνουσα, τόδ' ἔννεπε λοξὸν ἰδοῦσα·
Ἐκ δὴ βρόχθου ἐμοῖο τί σοι δῶ, τέκνον ἐμεῖο;
ξέστας γὰρ τριάκοντα μόνον λάγυνος ὅδε χωρεῖ.

XCIX.

Εἰς ΑΠΙΑΝΟΝ ἡγεμόνα πότην.

Γράμμα περισσὸν ἔχεις τὸ προκείμενον. ἣν ἀφέλῃ τις
τοῦτό σοι, οἰκεῖον κτήσῃ ἁπλῶς ὄνομα.

C.

Τὸν παχὺν εὖ ἔγραψεν ὁ ζωγράφος. ἀλλ' ἀπόλοιτο,
εἰ δύο μισητοὺς ἀνθ' ἑνὸς ὀψόμεθα.

CI.

Ῥήτορος ἥδ' εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ, εἰκόνος εἰκών.
καὶ πῶς; οὐ λαλέει. οὐδὲν ὁμοιότερον.

p. 171.

CII.

Τίς σε τὸν οὐ λαλέοντα τύπῳ ῥητῆρος ἔγραψε;
σιγᾷς, οὐ λαλέεις, οὐδὲν ὁμοιότερον.

CIII.

Εἰς εἰκόνα Μαρίνου ῥήτορος.

Εἰκόνες ἀνθρώποισι φίλον γέρας· ἀλλὰ Μαρίνῳ
ὕβρις, ἐλεγχομένης εἴδεος ἀπρεπίης.

CIV.

Εἰκὼν ἡ Σέξτου μελετᾷ· Σέξτος δὲ σιωπᾷ.
ῥήτωρ ἦν εἰκών· ὁ δὲ ῥήτωρ εἰκόνος εἰκών.

CI 1. Vulgo ῥήτωρ ῥήτορος εἰκών.
CII. 2. Fort. οὐ λαλέει.

CV. T. III.

Αὐτὸν ὁρῶ σε, Μέδον, τὸν ῥήτορα. φεῦ, τί τὸ θαῦμα;
 ςειλάμενος σιγᾷς. ὐδὲν ὁμοιότερον.

CVI.

Τὸ ςάδιον Περικλῆς εἴτ' ἔδραμεν, εἴτ' ἐκάθητο,
 ὐδεὶς οἶδεν ὅλως· δαιμόνιος βραδυτής.
ὁ ψόφος ἦν ὕσπληγγος ἐν ὔασι, καὶ ςεφανῦτο
 ἄλλος, καὶ Περικλῆς δάκτυλον ὐ προέβη.

CVII.

Ὦ γαςὴρ κυνόμυια, δι' ἣν κόλακες παράσιτοι
 ζωμῦ πωλῦσι θεσμὸν ἐλευθερίης.

CVIII.

Ὁ βραχὺς Ἑρμογένης, ὅταν ἐκβάλῃ εἰς τὸ χαμαί τι,
 ἕλκει πρὸς τὰ κάτω τῦτο δορυδρεπάνῳ.

CIX. p. 172.

Βυλόμενός ποθ' ὁ λεπτὸς ἀπάγξασθαι Διόφαντος,
 νῆμα λαβὼν ἀράχνης αὑτὸν ἀπηγχόνισε.

CX.

Εἰς Φιλοσόφυς.

Ὀφρυανασπασίδαι, ῥινεγκατапηξιγένειοι,
 σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι,
ἱματανωπερίβαλλοι, νηλιποκαιβλεπέλαιοι,
 νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκτιπαταιπλάγιοι,
μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταὶ,
 δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιάδαι.

T. III.

CXI.

Ὁ κρόκος, οἵ τε μύροισιν ἔτι πνείοντες Ἀλεξοῦς
σὺν μίτραις κισσοῦ κυάνεοι στέφανοι
τῷ γλυκερῷ καὶ θῆλυ κατιλλώπτοντι Πριήπῳ
κεῖνται τῆς ἱερῆς ξείνια παννυχίδος.

CXII.

Ἠγρύπνησε Λεοντὶς ἕως πρὸς καλὸν ἑῷον
ἀστέρα, τῷ χρυσέῳ τερπομένη Σθενίῳ,
ἧς παρὰ Κύπριδι τοῦτο τὸ σὺν Μούσαις μελετηθὲν
βάρβιτον ἐκ κείνης κεῖτ' ἔτι παννυχίδος.

CXIII.

Ἴυγξ ἡ Νικοῦς, ἡ καὶ διαπόντιον ἕλκειν
ἄνδρα, καὶ ἐκ θαλάμων παῖδας ἐπισταμένη,
p. 173. χρυσῷ ποικιλθεῖσα, διαυγέος ἐξ ἀμεθύστου
γλυπτή, σοὶ κεῖται, Κύπρι, φίλον κτέανον,
πορφυρέης ἀμνοῦ μαλακῇ τριχὶ μέσσα δεθεῖσα,
τῆς Λαρισσαίης παίγνια φαρμακίδος.

CXIV.

Ζῶμά τοι, ὦ Λατοῖ, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσιν,
καὶ μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν
θήκατο Τιμάεσσα, δυσωδίνοιο γενέθλας
ἀργαλέον δεκάτῳ μηνὶ φυγοῦσα βάρος.

CXV.

Τιμαρέτα πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα, τάν τ' ἐρατεινὰν
σφαῖραν, τόν τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον,

CXII. 3. Cod. μούσαισι μεληθέν.

τάς τε κόρας Λιμνάτι, κόρα κόρα, ὡς ἐπιεικὲς, T. III.

ἄνθετο, καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματ᾽, Ἀρτέμιδι.

Λατῴα, σὺ δὲ παιδὸς ὕπερ χέρα Τιμαρετείας

θηκαμένα, σώζοις τὰν ὁσίαν ὁσίως.

CXVI. a

p. 333.

Σῆς ἕνεκεν, Λητοῦς τοξαλκέτα κοῦρ᾽, ἐπινοίας

τήνδ᾽ ἕλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

CXVI. b

p. 173.

Κερκίδα τὴν φιλοεργὸν Ἀθηναίῃ θέτο Βιττὼ

ἄνθεμα, λιμηρῆς ἅρμενον ἐργασίης,

πάντας ἀποστύξασα γυνὴ τότε τοὺς ἐνερίθους

μόχθους, καὶ στυγερὰς φροντίδας ἱστοπόνων.

εἶπε δ᾽ Ἀθηναίῃ· Τῶν Κύπριδος ἅψομαι ἔργων,

τὴν Πάριδος κατὰ σοῦ ψῆφον ἐνεγκαμένη.

CXVII.

Ἐλπίδα καὶ Νέμεσιν Εὔνους παρὰ βωμὸν ἔτευξε·

τὴν μὲν, ἵν᾽ ἐλπίζῃς· τὴν δ᾽, ἵνα μηδὲν ἄγαν.

CXVIII.

p. 174.

Σόν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα,

τεθρίππῳ μὲν ἅπαξ, μουνοκέλητι δὲ δὶς,

δῶρ᾽ Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσσατο· παῖς δ᾽ ἀνέθηκε

Δεινομένης, πατρὸς μνῆμα Συρακοσίου.

Υἱὸς μέν γε Μίκωνος Ὀνατᾶς ἐξετέλεσσε,

νάσῳ ἐν Αἰγίνᾳ δώματα ναιετάων.

CXV. 3. Cod. λιμνᾶτι κόραι κόρα. 5. Cod. παιδί,

T. III. CXIX.

Τόνδε πυρῇ ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλος υἱὸς,
εὐξάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Κυδωνιάτας Κρισίας εἰργάσατο.

CXX.

Εἰμὶ Δίκων υἱὸς Καλλιμβρότου, αὐτὰρ ἐνίκων
τετράκις ἐν Νεμέᾳ, τρὶς Ὀλύμπια, πεντάκι Πυθοῖ,
τρὶς δ' Ἰσθμῷ· στεφανῶ δ' ἄστυ Συρακοσίων.

CXXI.

Χάλκεα ἔργα, λέγοισθε θοῆς ἐπινίκια πώλου,
ἥτις κεντροπαγῆ λαβοῦσα παῖδα,
ψύλλῃ λευρὸν ἔθυσε περὶ δρόμον· ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνου
Παρμένων χρυσέης κύρησε νίκης.
Φώκριτε, σῷ δ' ἄρα παιδὶ καὶ Υλαΐδαι βασιλῆες
πατρῴων ἔδοσαν λαχεῖν ἀέθλων.

CXXII.

Λαμπάδα νικήσας σὺν ἐφήβοις τήνδ' ἀνέθηκα
Εὐτυχίδης, παῖς ὢν Εὐτυχίδου Λαθμονεύς.

p. 175. CXXIII.

Λαμπάδα, τὴν κούροις ἱερὴν ἔριν, ὠκὺς ἐνέγκας,
οἷα Προμηθείης μνῆμα πυροκλοπίης,
νίκης κλεινὸν ἄεθλον, ἔτ' ἐκ χερὸς ἔμπυρον, Ερμῇ
θῆκεν ὁμωνυμίης παῖς πατρὸς Ἀντιφάνους.

CXXIV.

Ἄνθετό σοι κορύνην καὶ νεβρίδας ἡμέτερος Πὰν,
Εὔιε, καλλεύψας σὸν χορὸν ἐκ Παφίης.

CXXI. 2. Cod. κεντροραγῆ. 4. Fort. π. ἀγλαῆς aut ἱερῆς.

Ἠχὼ γὰρ φιλέει, καὶ πλάζεται. ἀλλὰ σὺ Βάκχε T. III.
ἵλαθι τῷ ξυνὴν ἀμφιέποντι τέχνην.

CXXV.

Γήραϊ δὴ καὶ τόνδε κεκυφότα φηγινὸν ὄζον
οὔρεσιν ἀγρῶται βυκόλοι ἐξέταμον·
Πανὶ δέ μιν ξέσσαντες ὁδῷ ἔπι καλὸν ἄθυρμα
κάτθεσαν, ὐρείων ῥύτορι βυκολίων.

CXXVI.

Ὠκυδρόμας Λύκος Ἰσθμι' ἅπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νίκαις
Φειδώλα παίδων ἐστεφάνωσε δόμυς.

CXXVII.

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Αλεξιμένης Αφροδίτας
εἵσατο, τῆς πάσης ναυτιλίης φύλακα.
χαίρεο, πότνια Κύπρι, διδῦσα δὲ κέρδεα, πλῦτον
ἄρμενον, εἰδήσεις ναῦς ὅτι κοινότατον.

CXXVIII. p. 176.

Ἑρμείη, σήραγγος ἁλίκτυπον ὃς τόδε ναίεις
εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας,
δέξο σαγηναίοιο λίνυ τετριμμένον ἅλμῃ
λείψανον, αὐχμηρῶν ξανθὲν ὑπ' ἠϊόνων,
γριπύς τε, πλωτῶν τε πάγην, περιδινέα κύρτον,
καὶ φελλὸν κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων,
καὶ βαθὺν ἱππείης πεπεδημένον ἅμματι χαίτης,
ὐκ ἄτερ ἀγκίστρων, λιμνοφυῆ δόνακα . . .

* * * * * * * *

CXXV. 4. Cod. ὡραίων.

CXXVIII. 3. Cod. λίνον. pro ἅλμῃ in Cod. aliud quid ſcriptum fuerat.

T. III. CXXIX.

Δαίμονι τῇ Συρίῃ τὸ μάτην τριβὲν Ἡλιόδωρος
δίκτυον ἐν νηῷ τῷδ' ἔθετο προπύλοις.
ἁγνὸν ἀπ' ἰχθυβόλου θήρας τόδε· πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

CXXX.

Κώμαυλος τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
ῥᾶγας, ἀπέκτεινε τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ·
αὐῆνας δ' ἀνέθηκε φιλακρήτῳ Διονύσῳ
τὸν τὰ Διωνύσου δῶρα λεϊζόμενον.

CXXXI.

Οξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον
ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων,
σφαιρηδὸν σταφυλῇσιν ἐπιτροχάοντα δοκεύσας,
Κώμαυλος Βρομίῳ ζωὸν ἀνεκρέμασε.

p. 177. CXXXII. a

Σῶζε, θεὰ Τριτοῖ, τὰ τεθέντα τε, τόν τ' ἀναθέντα.

p. 333. CXXXII. b

Αργὼ τὸ σκάφος εἰμί· θεῷ δ' ἀνέθηκεν Ἰάσων,
Ισθμια καὶ Νεμέοις στεψάμενον πίτυσι.

p. 177. CXXXIII.

Η μάλα δὴ ποθέουσα νέαν ἔτι Κυδίου ἥβην
ἀσπὶς ἀριζήλου φωτὸς, ἄγαλμα Διὶ,
ἇς διὰ δὴ πρώτας λαιὸν ποτε πῆχυν ἔτεινεν,
εὖτ' ἐπὶ τὸν Γαλάταν ἤκμασε θοῦρος Αρης.

CXXXIV.

CXXXIV.

T. III.

Ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέαν ἔχει, ἐκ δὲ Τανάγρας
τᾶς Λακεδαιμονίοις συμμαχίδος γε τεθὲν
δῶρον, ἀπ' Αργείων καὶ Αθηναίων καὶ Ιώνων
τὰν δεκάταν, νίκας εἵνεκα τῶ πολέμω.

CXXXV.

Μνάματ' Απολλονίας ἀνακείμεθα, τὰν ἐνὶ πόντῳ
Ιονίῳ Φοῖβος ᾤκισ' ἀκερσεκόμας·
οἳ γᾶς τέρμαθ' ἑλόντες Αβαντίδος, ἐνθάδε ταῦτα
ἕστασαν σὺν τοῖς ἐκ Θρονίου δεκάταν.

CXXXVI.

Κλειτόριοι τόδ' ἄγαλμα θεῷ δεκάτην ἀνέθηκαν,
πολλᾶν ἐκ πολίων χερσὶ βιασάμενοι,
καὶ μέτρα ποιείτην Αρίστων ἠδὲ Τελεστὰς
αὐτοκασίγνητοι καὶ Λακεδαιμόνιοι.

CXXXVII.

Δέξο ἄναξ Κρονίδα Ζεῦ Ολύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἱλάῳ θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

CXXXVIII.

p. 178.

Τῷ Διὶ τ' Αχαιοὶ τὰ ἀγάλματα ταῦτ' ἀνέθηκαν,
ἔγγονοι ἀντιθέου Ταντάλιδα Πέλοπος.

Πολλὰ μὲν ἄλλα σοφοῦ ποιήματα, καὶ τόδ' Ονατᾶ
ἔργον, ἐν Αἰγίνῃ τὸν τέκε παῖδα Μίκων.

CXXXIX.

Ζηνὶ θεῶν βασιλεῖ μ' ἀκροθίνιον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Μενδαῖοι, Σίπτην χερσὶ βιασσάμενοι.

T. III. CXL.

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνȣ,
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

CXLI.

Εὐτελίδας καὶ Χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσσαν
Αργεῖοι, τέχναν εἰδότες ἐκ προτέρων.

CXLII.

Ζηνί μ' ἄγαλμ' ἀνέθηκαν Ολυμπίῳ ἐκ Χερονήσȣ
τεῖχος ἑλόντες Αράτȣ· ἐπῆρχε δὲ Μιλτιάδης σφίν.

CXLIII.

Μνᾶμά τ' ἀλεξάνδρȣ πολέμȣ, καὶ μάρτυρα νίκας
Δελφοί με ςᾶσαν, Ζανὶ χαριζόμενοι,
σὺν Φοίβῳ, πτολίπορθον ἀπωσάμενοι ςίχα Μήδων,
καὶ χαλκοςέφανον ῥυσάμενοι τέμενος.

p. 179. CXLIV.

Ελλάδος εὐρυχόρȣ σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
δȣλοσύνης ςυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

CXLV.

Μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας, ἄρχων Ελλάδος εὐρυχόρȣ,
Πόντȣ ἐπ' Εὐξείνȣ, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότȣ, ἀρχαίας Ηρακλέως γενεᾶς.

CXLVI.

Αμφιτρύων ὅτ' ἔμελλ' ἀγαγέσθαι δεῦρο γυναῖκα
Αλκμήνην, θάλαμόν γ' ἐκλέξατο τȣ̃τον ἑαυτῷ·
Αγχάσιος δ' ἐποίησε Τροφώνιος ἠδ' Αγαμήδης.

CXLVII. T. III.

Ἀμφιτρύων μ' ἀνέθηκε νέων ἀπὸ Τηλεβοάων.

CXLVIII.

Σκαιὸς πυγμαχέων με ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
νικήσας ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

CXLIX.

Λαοδάμας τρίποδ' αὐτὸν ἐϋσκόπῳ Ἀπόλλωνι
μουναρχέων ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

CL.

Χάλκεός εἰμι τρίπυς· Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, p. 180.
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

CLI.

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

CLII.

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δ' ἐμοὶ κλέος αἰὲν ὀπάζοις.

CLIII.

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
ὃς πλεῖστον μούσης εἷχε κλέος τραγικῆς.

CLIV.

Βόσπορον ἰχθυόεντα γεφυρώσας ἀνέθηκε
Μανδροκλέης Ἥρῃ, μνημόσυνον σχεδίης,

CL. In Vat. Cod. male divulſa diſticha, omiſſo αἰ poſterioris initio.

T. III. αὐτῷ μὲν ϛέφανον περιθεὶς, Σαμίοισι δὲ κῦδος,
Δαρείȣ βασιλέως ἐκτελέσας κατὰ νȣ̃ν.

CLV.

Ην ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
παισὶν ἐπ' Ηϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοὰς,
λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπαγόντες Αρηα,
πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

CLVI.

Ηγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Αθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν,
ἀντ' εὐεργεσίης καὶ μεγάλης ἀρετῆς,
p. 181. μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν ἵν' ἐπεσσομένων ἐθελήσῃ
ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν.

CLVII.

Εκ ποτε τῆσδε πόληος ἅμ' Ατρείδῃσι Μενεσθεὺς
ἡγεῖτο ζάθεον Τρωϊκὸν ἐς πεδίον,
ὅν ποθ' Ομηρος ἔφη Δαναῶν πύκα θωρηκτάων
κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ὄντα μολεῖν.
ȣ̃τως ȣ̓δὲν ἀεικὲς Αθηναίοισι καλεῖσθαι
κοσμηταῖς πολέμȣ τ' ἀμφὶ καὶ ἠνορέης.

CLVIII.

Εἰς τȣ̀ς ἀπὸ Φυλῆς τὸν Αθηναίων δῆμον καταγαγόντας.

Τȣ́σδ' ἀρετῆς ἕνεκα ϛεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
δῆμος Αθηναίων, οἵ ποτε τȣ̀ς ἀδίκοις
θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

CLIX. T. III.

Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες
  παῖδες Ἀθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμȣ,
δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·
  τῶν ἵππȣς, δεκάτην Παλλάδι, τάσδ' ἔθεσαν.

CLX.

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίης ἀπὸ χώρας
  παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει
ναυμαχίῃ δαμάσαντες, ἐπεὶ ϛρατὸς ὤλετο Μήδων,
  σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

CLXI. p. 182.

Πάντες, Μιλτιάδη, τὰ σ' ἀρήϊα ἔργα ἴσασιν,
  Πέρσαι, καὶ Μαραθὼν σῆς ἀρετῆς τέμενος.

CLXII. a

Σοὶ τόδ' Ἀλέξανδρος Μακεδὼν κέρας ἄνθετο, Παιὰν,
  κάνθωνος Σκυθικȣ̃ χρῆμά τι δαιμόνιον,
ὃ Στυγὸς ἀχράντῳ Λȣσηΐδος ȣ̓κ ἐδαμάσθη
  ῥεύματι, βάϛαξε δ' ὕδατος ἠνορέην.

CLXII. b Lect. p. 287.

Σοὶ, παιῆον ἄναξ, Ἀσκληπιὲ, τήνδ' ἀνέθηκα
  εὐξάμενος ϛήλην λαϊνέην ὁ Βάλης,
νȣ́σȣ ἐπεί μ' ἀκέσω βαρυαλγέος, ἕνεκα τῶν πρὶν,
  ὧν πάθον, ἰαθεὶς ἐκ σέθεν, οἶδα χάριν·
τȣ̃ δ' αὖ μέλλοντος λοιπȣ̃ βίȣ, ὃν . . .

* * * * * *

T.III.p.182.

CLXIII.

Κοίρανος Εὐρώπας, ὃ καὶ εἰν ἁλὶ καὶ κατὰ χέρσον
τόσσον ἄναξ θνατῶν, Ζεὺς ὅσον ἀθανάτων,
Εἰνοδίᾳ τὰ λάφυρα κατὰ θρασέος Κιροάδα
καὶ τέκνων, καὶ ὅλας γᾶς ἔθετ' Οδρυσίδος,
υἱὸς ἐϋμμελία Δαματρίυ· ἁ δὲ Φιλίππυ
δόξα πάλαι θείων ἄγχι βέβακε θρόνων.

CLXIV.

Ζηνὸς ἰὼ κραιπναῖσι γεγαθότες ἱπποσύναισι,
κῦροι ἰὼ Σπάρτας, Τυνδαρίδαι βασιλεῖς,
Αἰνεάδας Τίτος ὔμμιν ὑπέρτατον ὤπασε δῶρον,
Ελλήνων τεύξας παισὶν ἐλευθερίαν.

CLXV.

Τόνδε τοι ἀμβροσίοισιν ἐπὶ πλοκάμοισιν ἔθηκε
κεῖσθαι, Λατοΐδα, χρυσοφαῆ στέφανον,
ὃν πόρεν Αἰνεαδᾶν ταγὸς μέγας. ἀλλ' Εκάεργε
ἀλκᾶς τῷ θείῳ κῦδος ὕπαζε Τίτῳ.

p. 183.

CLXVI.

Δεσποίνῃ Νεμέσει, καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Αῤῥιανὸς βωμὸν τόνδε καθιδρύσατο.

CLXVII.

Αλσος μὲν Μύσαις ἱερὸν λέγε τῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βίβλυς δείξας τὰς παρὰ τοῖς πλατάνοις,
ἡμᾶς δὲ φρυρεῖν· κἂν γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστὴς
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τῦτον ἀναστέφομεν.

CLXV, 1. Fort. πλοκάμοισι γεγάθοις.

CLXVIII.

T. III.

Εὐρυδίκη Ιεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔϊστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
γράμματα γὰρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
παίδων ἡβώντων, ἐξεπόνησε μαθεῖν.

CLXIX.

Οὔρεσι Ταλλείοισιν ἱδρυμένε Μαιάδος Ερμῆ,
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,
ἣν σοι Σαλλόνιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,
κτήσεος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ δῶρα διδούς.
καὶ πρὶν μὲν ζώσης, κ' ἀλόχου φάος εἰσορoώσης,
σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέραιρε τόπους.
ἀνθ' ὧν δ' ἐγχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκε,
συμβίου ἁγνοτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
ἀλγήσας φρένα πολλὰ, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τά γε θεῖα
τιμᾶν, διπλῆ σοι τήνδ' ἔπορε θυσίαν.
καὶ σὺ δὲ παντοκράτωρ Εριούνιε, τόνδε φυλάσσοις
ζωὸν, ὅπως τιμᾷ σὸν δι' ὅλου τέμενος.

CLXX.

p. 184.

Στῆσεν Αχείριστος στήλην μεγακυδέσιν ἀστοῖς,
πατρὸς τοὔνομ' ἔχων, δημόθεν Εὐπυρίδης,
ἐκπρεπέως ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβοις,
καὶ στεφάνου κῦδος μοῦνος ἐνεγκάμενος.

CLXXI.

Ἀμφότερ', ὀρχεύμην τε, καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ανακος Φιαλεύς.

T. III. εἰμὶ δὲ Βακχείδας Σικυώνιος. ἦ ῥα θεοῖσιν
ἐν Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀνέκειτο γέρας.

CLXXII.

Τοῦτον ὃν εἰσορόας τύπον ὄρθιον Αντωνίνου
Δωρόθεος Πτελέῃ θήκατο κρυπτόμενον.

CLXXIII.

Εἴτε σύ γ' ὀρνεόφοιτον ὑπὲρ καλαμῖδα παλύνας
ἰξῷ ὀρειβατέεις, εἴτε λαγοκτενέεις,
Πᾶνα κάλει. κυνὶ Πὰν λασίου ποδὸς ἴχνια φαίνει·
σύνθεσιν ἀκλινέων Πὰν ἀνάγει καλάμων.

CLXXIV.

Μῆτερ ἐμὴ, γαίη Φρυγίων, θρέπτειρα λεόντων,
Δίνδυμον, ὦ μύσταις οὐκ ἀπάτητον ὄρος,
σοὶ τάδε θῆλυς Αλεξις ἑῆς οἰστρήματα λύσσης
ἄνθετο, χαλκοτύπου παυσάμενος μανίης,
κύμβαλά τ' ὀξύφθογγα, βαρυφθόγγων τ' ἀλαλητὸν
αὐλῶν, οὓς μόσχου λοξὸν ἔκαμψε κέρας,
p. 185. τύμπανά τ' ἠχήεντα, καὶ αἵματι φοινιχθέντα
φάσγανα, καὶ ξανθὰς, τὰς πρὶν ἔσεισε, κόμας.
ἵλαος ὦ δέσποινα, τὸν ἐν νεότητι μανέντα,
γηραλέον προτέρης παῦσον ἀγρειοσύνης.

CLXXV.

Εἰς ἄγαλμα Εὐνόμου τοῦ κιθαρῳδοῦ ἑστῶτος ἐν Δελφοῖς, ἔχοντος ἐπὶ τῇ κιθάρῃ τὸν μουσικὸν τέττιγα.

Εὔνομον, ὦ 'πολλον, σὺ μὲν οἶσθά με, πῶς ποτ' ἐνίκων
Πάρθιν ὁ Λοκρὸς ἐγώ· πευθομένοις δ' ἐνέπω.

CLXXIV. 2. Cod. Vat. δινδυμόνης μύσταις. In marg. δινδυμένης.
5. Vulgo ἀλαλυτόν.

αἴολον ἐν κιθάρᾳ νόμον ἔκρεκον· ἐν δὲ μεσεύσᾳ T. III.
ᾠδᾷ μοι χορδὰν πλᾶκτρον ἀπεκρέμασε.
καί μοι φθόγγον ἑτοῖμον ὁπανίκα καιρὸς ἀπήτει,
εἰς ἀκοὰς ῥυθμῶν τὠτρεκὲς οὐκ ἔμενε.
καί τις ἀπ' αὐτομάτω κιθάρας ἐπὶ πῆχυν ἐπιστὰς
τέττιξ ἐπλήρου τοὐλλιπὲς ἁρμονίας.
νεῦρα γὰρ ἐξετίνασσον· ὅθ' ἑβδομάτας δὲ μελοίμαν
χορδᾶς, τὰν τούτω γῆρυν ἐκιχράμεθα.
πρὸς γὰρ ἐμὰν μελέταν ὁ μεσαμβρινὸς οὔρεσιν ᾠδὸς
τῆνο τὸ ποιμενικὸν φθέγμα μεθηρμόσατο,
καὶ μὲν ὅκα φθέγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τόκα νευραῖς
τῷ μεταβαλλομένῳ συμμετέπιπτε θρόῳ.
τοὔνεκα συμφώνῳ μὲν ἔχω χάριν· ὃς δὲ τυπωθεὶς
χάλκεος ἁμετέρας ἕζεθ' ὑπὲρ κιθάρας.

CLXXVI.

Σκάπτειραν κήποιο φιλυδρήλοιο δίκελλαν,
καὶ δρεπάνην καυλῶν ἀγκύλον ἐκτομίδα,
τήν τ' ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγὸν,
καὶ τὰς ἀῤῥήκτους ἐμβάδας ὠμοβοεῖς,
τόν τε δι' εὐτρήτοιο πέδου δύνοντα κατ' ἰθὺ p. 186.
ἀρτιφυοῦς κράμβης πάσσαλον ἐμβολέα,
καὶ σκάφος ἐξ ὀχετῶν πρασιὴν διψεῦσαν ἐγείρειν
αὐχμηροῖο θέρευς οὔ ποτε παυσάμενον,
σοί τοι κηπωρὸς Ποτάμων ἀνέθηκε, Πρίηπε,
κτησάμενος ταύτης ὄλβον ἀπ' ἐργασίης.

CLXXV. 8. Vulg. ἐπλήρου τὠτρεκὲς ἁρμονίης. 10. Cod. Vat. τὰν τούτων. 15. Vat. Cod. συμφωνῶν.

T. III. CLXXVII.

Αλκιμένης ὁ πενιχρὸς ἐπὶ σμικρῷ τινι κήπῳ
  τῦ φιλοκαρποφόρυ γευσάμενος θέρεος,
ἰσχάδα καὶ μῆλον καὶ ὕδωρ γέρα Πανὶ κομίζων,
  εἶπε· Σύ μοι βιότυ τῶν ἀγαθῶν ταμίας,
ὧν τὰ μὲν ἐκ κήποιο, τὰ δ' ὑμετέρης ἀπὸ πέτρης
  δέξο, καὶ ἀντιδιδὺς δὸς πλέον ὧν ἔλαβες.

CLXXVIII.

Υἱὸς Δινύττα Δάμαρχος τήνδ' ἀνέθηκεν
  εἰκόν' ἀπ' Αρκαδίας Παῤῥάσιος γενεάν.

CLXXIX.

Πάντως ὁ χρόνος εὗρε δίκην ἀδίκῳ βασιλῆϊ·
  εὗρε δὲ Μεσσήνης σὺν Διὶ τὸν προδότην
ῥηϊδίως· χαλεπὸν δὲ λαθεῖν θεὸν ἄνδρ' ἐπίορκον.
  χαῖρε Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ σάυ Αρκαδίαν.

CLXXX.

Λαοδίκης ὅδε πέπλος, ἔᾳ δ' ἀνέθηκεν Αθηνᾷ
  πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρυ ἀπὸ ζαθέας.

p. 187. CLXXXI.

Εν πολυθαήτῳ τεμένει Διὸς ὑψιμέδοντος
  ἕςηκ', ἀνθέντων δημοσίᾳ Σαμίων.

Αθάνατον πάτρᾳ καὶ Αριςοκρίτῳ κλέος ἔργων,
  Λύσανδρ' ἐκτελέσας, δόξαν ἔχεις ἀρετᾶς.

CLXXXII.

Οἰνία Οἰβώτας ςάδιον νικῶν ὅδ' Αχαιὸς
  πατρίδα Παλείαν θῆκ' ὀνομαςοτέραν.

CLXXXIII.

T. III.

Ενθάδ' ἄναξ ἥρως Φύταλός ποτε δέξατο σεμνὴν
Δήμητραν, ὅτε πρῶτον ὀπώρας καρπὸν ἔφηνεν,
ἣν ἱερὰν συκῆν θνητῶν γένος ἐξονομάζει,
ἐξ ὗ δὴ τιμὰς Φυτάλυ γένος ἔσχεν ἀγήρως.

CLXXXIV.

Ἐπὶ τῷ ἀνδριάντι Ἐπαμινώνδυ.

Ἡμετέραις βυλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται,
Θῆβαι δ' ὅπλοισι μεγάλη πόλις ἐστεφάνωται,
αὐτόνομος δ' Ἑλλὰς πᾶσ' ἐν ἐλευθερίῃ.

CLXXXV.

Εἰς τὴν δάμαλιν τὴν ἱσταμένην πέραν Βυζαντίυ ἐν Χρυσοπόλει.

Ἰναχίης ὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, ὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντωπὸν Βοσπόριον πέλαγος.
κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
ἐς Φάρον· ἥδε δ' ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκυς.
εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος p. 188.
τῇδε, Φιλιππείων ἀντίπαλος σκαφέων.
Βοΐδιον ὔνομα δ' ἦεν ἐμοὶ τότε· νῦν δὲ Χάρητος
εὐνέτις ἠπείροις τέρπομαι ἀμφοτέραις.

CLXXXVI.

Ἡλικίην παῖς εἰμὶ, βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ,
Ἡρακλέυς εἰκώ· οἶσθά με κἀκ Προδίκυ.

CLXXXIV. 3. Scr. Θηβῶν δ' ὅπλοισι Μεγάλη π.
CLXXXV. 7. Cod. Vat. βοΐδιον δὲ καλεύμαν.

T. III.

CLXXXVII.

Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
υἱὸς Λασθενέος ϛῆσεν ἄγαλμα τόδε,
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτȣ̃
Λαφανέος, κλεινȣ̃ Λοξίȣ ἐν τεμένει.

CLXXXVIII.

Κλασθείσας πάτρας σεισμῷ ποτὲ, Κάνταβριν ἐς γᾶν
Χαιρήμων ἔπτα, πατρίδα ῥυσόμενος·
Καίσαρι δ' εἱλιχθεὶς περὶ γούνασι, τὰν μεγάλαυχον
ὤρθωσε Τράλλιν, τὰν τότε κεκλιμέναν.
ἀνθ' ὧν συγγενές οἱ τȣ̃το βρέτας, ὕφρ' ἐπὶ βωμῷ,
οἷά γε δὴ κτίσας, τάνδε φέροιτο χάριν.

CLXXXIX.

Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος,
ἠδ' αὐτὸν χρυσȣ̃ παμφανόωντα βολαῖς,
ϛήσαντο ζάκορός τε Διόσκορος, ἠδὲ Κυρίλλα
εὐνέτις, ἣ μακάρων μή ποτε ληθομένη,
καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἕνα θεσμὸν ἔχοντες,
οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίης.

p. 189.

CXC.

Μητέρι τῇ πάντων Ῥείῃ, τεκέων τε γενέθλῳ,
Ἄττει θ' ὑψίϛῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,
τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
κριοβόλȣ τελετῆς ἠδ' ἔτι ταυροβόλȣ
μυϛιπόλος τελέθων, τȣ̃τον συνθήκατο βωμὸν,
δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

CXCI. T. III.

Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοίβου τε φανηφόρος ἱρεὺς
Κρήσκηνς, ἠγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολίης, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε θεᾷ παμμήτορι Ῥείῃ
κριοβόλου τελέτης καὶ ταυροβόλοιο φερίστης,
ἤμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

CXCII.

Καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἴμ', ὦ ξένε, λείψανον οἴκων,
στῦλος ἐν Οἰνομάου πρίν ποτ' ἐνοῦσα δόμοις·
νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κεῖμαι τάδ' ἔχουσα τὰ δεσμὰ
τίμιος· οὐδ' ὀλοὴ δαίσατο φλόξ με πυρός.

CXCIII.

Εἰς τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κόλοσσος.
ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

CXCIV.

Σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκα, κόρη Διὸς ὑδατόεσσα,
πηγὴ Νυμφάων ἄφθιτε, νᾶμα φίλον·
ἔνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες p. 190.
ἔγχεα καὶ κόρυθας κάτθεσαν ἱππολόφους,
ἐξ οὗ δὴ Δορύναμα τεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
χῶρος ἐλαιηρῷ τερπόμενος λιβάδι.
πάντα δέ σοι νῦν ταῦτα δι' ἐργατίναις παλάμαισι
τρισσὸν ὑπὸ λυκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

T. III.

CXCV.

Εἰς πηγὴν ἐν τῷ Ολύμπῳ ὄρει.

Ταῖς Πρϐσης Νύμφαις ὑποείκομεν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κρείσσονες ἡμείων χαίρετε Πυθιάδες·
αἱ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ Πύθια καὶ μετὰ Πρϐσαν
ἡμετέραις Νύμφαις εἴξατε Νηϊάδες.

CXCVI.

Εἴ τις ἀπάγξασθαι μὲν ὀκνεῖ, θανάτϐ δ' ἐπιθυμεῖ,
ἐξ Ιεραπόλεως ψυχρὸν ὕδωρ πιέτω.

CXCVII.

Εἰς τὴν Σαλμακίδα.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἥκεις, ἄρυσαι ξένε τῆσδ' ἀπὸ πηγῆς·
εἰ δὲ φύσει μαλακὸς, μή με πίῃς πρόφασιν.
ἄῤῥεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μϐνον ἀρέσκω.
τοῖς δὲ φύσει μαλακοῖς ἡ φύσις ἐςὶν ὕδωρ.

CXCVIII.

Ἀγρότα, σὺν ποίμναις τὸ μεσαμβρινὸν ἤν σε βαρύνῃ
δίψος, ἀν' ἐσχατιὰς Κλείτορος ἐρχόμενον,
p. 191. τῆς μὲν ἀπὸ κρήνης ἄρυσαι πόμα, καὶ παρὰ Νύμφαις
Ὑδριάσι τῆσον πᾶν τὸ σὸν αἰπόλιον.
ἀλλὰ σὺ μήτ' ἐπὶ λϐτρὰ βάλῃς χροΐ, μή σε καὶ αὔρῃ
πημήνῃ, θερμῆς ἐντὸς ἐόντα μέθης·
φεῦγε δ' ἐμὴν πηγὴν μισάμπελον, ἔνθα Μελάμπϐς
λυσάμενος λύσσης Προιτίδας ἀργαλέης,
πάντα καθαρμὸν ἔκοψεν ἀπόκρυφον, εὖτ' ἂν ἀπ' Αργϐς
ὔρεα τρηχείης ἤλυθεν Αρκαδίης.

CXCIX. T. III.

Ἡδεῖα ψυχροῖο ποτῶ λιβὰς, ἣν ἀναβάλλει
πηγή. ἀλλὰ νόσῳ πέτρος ὁ τῆσδε πιών.

CC.

Ὕδατα ταῦτα βλέπεις φοβερὰ, ξένε, τῶν ἄπο χερσὶ
λυτρὰ μὲν ἀνθρώποις ἀβλαβῆ ἐστιν ἔχειν·
ἢν δὲ βάλῃς κοίλης ποτὶ νηδύος ἀγλαὸν ὕδωρ,
ἄκρα μόνον δολιχῶ χείλεος ἁψάμενος,
αὐτῆμαρ πριστῆρες ἐπὶ χθονὶ δαιτὸς ὀδόντες
πίπτουσι, γενύων ὀρφανὰ θέντες ἕδη.

CCI.

Νᾶμα τὸ Διηνὸν, γλυκερὸν ποτόν· ἢν δέ γε πίῃς,
παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότου.

CCII.

Ταῖς Νύμφαις τόδ' ἄγαλμα· μέλοι δ' αὐταῖσιν ὁ χῶρος.
ναὶ μέλοι, ὡς κρήναις ἄφθιτα ῥεῖθρα ῥέοι.

CCIII. p. 192.

Οὔριον ἐκ πρύμνης τὶς ὁδηγητῆρα καλείτω
Ζῆνα, κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δίνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
καμπύλον εἱλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντου πλάκα νόστον ἐρευνᾷ,
νείσθω, τῷδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνῳ.
ὧδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
στῆσε Φίλων, ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοΐης.

CCI. 1. Scr. πίνῃς.

T. III. CCIV.

Εἰς τὸν ἐν Μεγάροις κιθαριστὴν λίθον.

Τόν με λίθον μέμνησο τὸν ἠχήεντα, παρέρπων
Νισαίην· ὅτε γὰρ τύρσιν ἐτειχοδόμει
Αλκάθοος, τότε Φοῖβος ἐπωμαδὸν ἦρε δομαῖον
λᾶαν, Λυκωρείην ἐνθέμενος κιθάρην.
ἔνθεν ἐγὼ λυραοιδός· ὑποκρούσας δ' ἐμὲ λεπτῇ
χερμάδι, τοῦ κόμπου μαρτυρίην κόμισαι.

CCV.

Εἰς εἰκόνα Φαΰλλου πεντάθλου Κροτωνιάτου.

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
δίσκευσε δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

CCVI.

Επί τινος ἔργου ἐπιγεγραμμένον ἐν Πυθοῖ.

Τεῦξ' Ελικὼν Ακεσᾶ Σαλαμίνιος, ᾧ ἐνὶ χερσὶ
πότνια θεσπεσίην Παλλὰς ἔτευξε χάριν.

p. 193. CCVII.

Νάξιος εὔεργός με γένει Λητοῦς πόρε, Βύζεω
παῖς, ὃς πρώτιστος τεῦξε λίθου κέραμον.

CCVIII.

Επὶ τῷ Αθήνησιν ἀνδριάντι Κλεοίτου.

Ος τὴν ἱππάφεσίν σευ, Ολυμπία, εὕρατο πρῶτος,
τεῦξέ με Κλειοίτας υἱὸς Αριστοκλέους.

CCIX.

Επὶ τῇ εἰκόνι Αἰτωλοῦ ἐν Θερμοῖς τῆς Αἰτωλίας.

Χώρης οἰκιστῆρα, παρ' Αλφειοῦ ποτὲ δίναις
θρεφθέντα, σταδίων γείτον' Ολυμπιάδος,

Ενδυμίων

Ενδυμίωνος παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν T. III.

Αἰτωλοὶ, σφετέρας μνῆμ' ἀρετῆς ἐσορᾶν.

CCX.

Επὶ τῷ Οξύλȣ ἀνδριάντι ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ηλείων.

Αἰτωλός ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον

κτήσατο Κȣρῆτιν γῆν δορὶ, πολλὰ καμών·

τῆς δ' αὐτῆς γενεᾶς δεκατόσπορος Αἵμονος υἱὸς

Οξυλος ἀρχαίην ἔκτισε τήνδε πόλιν.

CCXI.

Επὶ τῇ Κλέωνος τȣ ᾠδȣ εἰκόνι ἐν Θήβαις.

Πυθέα υἱὸς ὅδ' ἐςὶ Κλέων Θηβαῖος ἀοιδὸς,

ὃς πλείςȣς θνητῶν ἀμφέθετο ςεφάνȣς

κρατὸς ἐπὶ σφετέροιο, καί οἱ κλέος ȣ̓ρανόμηκες. p. 194.

χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας.

CCXII.

Εἰς ἀνδριάντα Προνόμȣ τȣ Θηβαίȣ αὐλητȣ.

Ελλὰς μὲν Θήβας προτέρας προὔκρινεν ἐν αὐλοῖς·

Θῆβαι δὲ Πρόνομον παῖδα τὸν Οἰνιάδȣ.

CCXIII.

Επὶ τῷ Αθήνησιν πρὸς τῇ Ακαδημίᾳ Ερωτι.

Ποικιλομήχαν' Ερως, σοὶ τόνδ' ἱδρύσατο βωμὸν

Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίȣ.

CCXIV.

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμȣ ἄκρης,

ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν Αχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ

Τήλεφος Ηρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

T. III. CCXV.

Τὶν κρατερὸν Βύζαντα καὶ ἱμερτὴν Φιδάλειαν
εἰν ἑνὶ κοσμήσας ἄνθετο Καλλιάδης.

CCXVI.

Ἱμερτὴ Φιδάλεια δάμαρ Βύζαντος ἐτύχθην·
εἰμὶ δὲ βυπάλεως δῶρον ἀεθλοσύνης.

CCXVII.

Τίς σε, Δικαιοσύνη, βροτὸς ἤκαχεν; βῦτος ὁ κλέπτης
ἐνθάδε με σήσας, ὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμέ.

p. 195. ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΥΡΩΝΟΣ ΒΟΥΝ.

CCXVIII.

Τὰν βῦν τάνδ᾽ ὁ Μύρων, ξεῖν᾽, ἔπλασεν, ἣν ὅδε μόσχο
ὡς ζῶσαν σαίνει ματέρα δερκόμενος.

CCXIX.

Βοΐδιόν εἰμι Μύρωνος, ἐπὶ σήλης δ᾽ ἀνάκειμαι.
βυκόλε, κεντήσας εἰς ἀγέλην μ᾽ ἄπαγε.

CCXX.

Τίπτε, Μύρων, με τὸ βοΐδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βωμοῖς
ἥδρασας; ὐκ ἐθέλεις εἰσαγέμεν μέγαρον;

CCXXI.

Τὰν δάμαλιν, βυφορβὲ, παρέρχεο, μηδ᾽ ἀπάνευθε
συρίσδης· μασῷ πόρτιν ὑπεκδέχεται.

CCXX. 2. ἥδρασας in uno Regg. eſt. Vat. Cod. ἔσασας.

CCXXII.

T. III.

Ἁ μόλιβος κατέχει με καὶ ἁ λίθος· εἵνεκα δ' ἂν σεῦ,
πλάστα Μύρων, λωτὸν καὶ θρίον ἐδρεπόμαν.

CCXXIII.

Βοῦν ἰδίαν ποτὲ βουσὶ Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεύνα·
εὗρε μόλις δ' αὐτὴν, τοὺς βόας ἐξελάσας.

CCXXIV.

Ἁ βοῦς ἁ τίκτουσ' ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν·
ἁ δὲ Μύρωνος χεὶρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔτεκε.

CCXXV.

p. 196.

Καὶ χαλκῆ περ ἐοῦσα λάλησεν ἂν ἡ κεραὴ βοῦς,
εἴ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἔνδον ἐτεχνάσατο.

CCXXVI.

Οὐχὶ Μύρων σὺ πλάσας τόνδ' ἔφθασας· ἀλλά σε χαλκὸς,
πρὶν ψυχὴν βαλέειν, ἔφθασε πηγνύμενος.

CCXXVII.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόῤῥω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὡς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

CCXXVIII.

Βοίδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

CCXXIX. [a]

Χάλκεος ἧς, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἷλκεν ἄροτρον,
καὶ ζυγόδεσμα φέρε ψευδομένᾳ δαμάλει.

CCXXII. 1. Fort. ὁ μόλιβος. 2. Scr. θρύον.
CCXXVI. 1. Cod. φεῦ Μύρων πλάσας οὐκ ἔφθ.

T. III. ἀλλὰ Μύρων τέχνᾳ πανυπείροχος, ὅς σε δι' ἔργων
ἔμπνοον, ὥς τινα βῦν ἐργάτιν, εἰργάσατο.

p. 333. CCXXIX. b

Εἰς βῦν καὶ τράγον ἐπὶ πίνακας ἀργυρῦ ἐγκεκολαμμένυς.

"Πῶς βῦς ὑπάρχων, αὔλακας γῆς ἐ τέμνεις,
ἀλλ' ὡς πάροινος ἀγρότης ἀνεκλίθης;
β πῶς δ' ὐχὶ καὶ σὺ πρὸς νομὰς ἀποτρέχεις,
ἀλλ' ἀργυρῦν εἴδωλον ἕστηκας, τράγε;
α ἕστηκα τὴν σὴν ἐξελέγχων ἀργίαν.

p. 196. CCXXX.

Εἰς Πανὸς ἄγαλμα.

Ω Πὰν, φερβομέναις ἱερὰν φάτιν ἄπυε ποίμναις,
κυρτὸν ὑπὲρ χρυσέων χεῖλος ἱεὶς δονάκων,
ὄφρ' αἱ μὲν λευκοῖο βεβριθόσι δῶρα γάλακτος
ὔθασιν ἐς Κλυμένυ πυκνὰ φέρωσι δόμον,
σοὶ δὲ καλῶς βωμοῖσι παριςάμενος πόσις αἰγῶν
φοίνιον ἐκ λασίυ ςήθεος αἷμ' ἐρύγῃ.

p. 197. CCXXXI.

Εἰς ἄγαλμα Πριάπυ.

Ην λαχάνων σ' ὁ Πρίηπος ἴδω σχεδὸν ἴχνια θέντα,
αὐτῇ γυμνώσω, φὼρ, σὲ ποτὶ πρασιῇ.
αἰσχρὸν ἔχειν τῦτ' ἔργον ἐρεῖς θεόν. οἶδα καὶ αὐτός·
αἰσχρόν. ἀφιδρύνθην δ' ἴσθ' ὅτι τῦδε χάριν.

CCXXX. 3. Vulgo βεβριθότα.

CCXXXII. T. III.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾶμπρεσίῃ φύλακος μακρὰν ἀποτῆλε φύλαξαι.
τοῖος ἔγ᾽ εἰμὶ κύων, ὦ παρ᾽ ἔμ᾽ ἐρχόμενε,
σύκινος, ἐ ῥυκάνῃ πεπονημένος, ἐδ᾽ ἀπὸ μίλτε,
ἀλλ᾽ ἀπὸ ποιμενικῆς αὐτομαθὲς ξοΐδος.
ἀχρείως γέλασον· φυτὰ δ᾽ εὔκηλος πεφύλαξο
σίνεσθαι, μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς.

CCXXXIII.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμε.

Ὦ λῷστε, μὴ νόμιζε τῶν πολλῶν ἕνα
Ἑρμᾶν θεωρεῖν. εἰμὶ γὰρ τέχνα Σκόπα.

CCXXXIV.

Εἰς Ἑρμαῖον λόφον.

Ἱερὸν Ἑρμείῃ με παραςείχοντες ἔχευαν
ἄνθρωποι λίθινον σωρόν· ὁ δ᾽ ἀντ᾽ ὀλίγης
ἐ μεγάλην αὐτοῖς ἔγνω χάριν· ἀλλ᾽ ὅτι λοιπὰ
Αἰγὸς ἐπὶ κρήνης ἑπτὰ λέγω ςάδια.

CCXXXV. p. 198.

Εἰς ἄγαλμα Ἑρμε.

Ὀδῖτα, μὴ πρόσερπε πρὸς τὰ κλήματα,
μηδ᾽ αὖ τὰ μῆλα, μηδ᾽ ὅπῃ τὰ μέσπιλα.
τηνεὶ δὲ πρὸς τὴν σχοῖνον ἐξαμείβεο,
ὡς μή τι θράξῃς τῶνδε, μήτ᾽ ἀποθρίσῃς,

CCXXXII. 2. Edit. Flor. et duo regii τοῖος ὁ κύων ἐν ὀρχ. 3. Vulgo ἐ ῥίνῃ πεπ. 5. Vulgo ἀγρεῖος γέλασον· μετα δ᾽ εὐκλείεσ π.

CCXXXIV. 4. Scr. λέγει.

T. III. ἃ σὺν πόνῳ φυτεργὸς ἔκτηται Μίδων,
ὃς κἀμὲ θῆκεν. ἢν δέ μευ παρακλύῃς,
γνώσῃ τὸν Ερμῆν, ὡς κακὼς ἀμείβομαι.

CCXXXVI.

Οχθηρὸν τὸν χῶρον ἔχω καὶ ἔρημον, ὁδῖτα.
οὐκ ἐγὼ, ὁ στάσας δ' αἴτιος Αρχέλοχος.
οὐ γὰρ ὀρειοχαρὴς ὦ 'ρμᾶς, οὐδ' ἀκρολοφίτας,
τὸ πλεῦν δ' ἀτραπιτοῖς, ὦ 'νερ, ἀρεσκόμενος·
Αρχέλοχος δ', ὡς αὐτὸς ἐρημοφίλας καὶ ἀγείτων,
ὤ παριὼν, τοῖον κἀμὲ παρῳκίσατο.

CCXXXVII.

Ερμῆν τὸν κλέπτην τίς ὑφείλετο; θερμὸς ὁ κλέπτης,
ὃς τῶν φιλητέων ᾤχετ' ἄνακτα φέρων.

CCXXXVIII. a

Εἰς τὸν ἐν Ῥόδῳ Κολοσσόν.

Αὐτῷ σοι πρὸς Ολυμπον ἐμακύναντο κολοσσὸν
τόνδε Ῥόδου ναέται Δωρίδος, Αέλιε,
χάλκεον, ἁνίκα κῦμα κατευνάσαντες Ενυοῦς
ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις.
p. 199. οὐ γὰρ ὑπὲρ πελάγευς μόνον ἄνθεσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν γᾷ,
ἁβρὸν ἀδουλώτου φέγγος ἐλευθερίας.
τοῖς γὰρ ἀφ' Ηρακλῆος ἀεξηθεῖσι γενέθλας
πάτριος ἐν πόντῳ κἠν χθονὶ κοιρανία.

Lect. p. 311.

CCXXXVIII. b

Αγνὸν χρὴ νηοῖο θυώδεος ἐντὸς ἰόντα
ἔμμεναι· ἁγνείη δ' ἐστὶ, φρονεῖν ὅσια.

CCXXXIX. T. III.

Ιρὰ θεῶν ἀγαθοῖς ἀναπέπταται, ὐδὲ καθαρμῶν
χρειώ. τῆς ἀρετῆς ἥψατο ὐδὲν ἄγος.
ὅςις δ' ὐλοὸν ἦτορ, ἀπόςιχε. ὔ ποτε γὰρ σὴν
ψυχὴν ἐκνίψεις, σῶμα διαινόμενος.

CCXL.

Αγνῶς ἐς τέμενος καθαρῦ, ξένε, δαίμονος ἔρχυ,
ψυχὴν νυμφαίυ νάματος ἁψάμενος.
ὡς ἀγαθοῖς κεῖται βαιὴ λιβάς· ἄνδρα δὲ φαῦλον
ὐδ' ἂν ὁ πᾶς νίψαι νάμασιν Ωκεανός.

CCXLI.

Εἰς ὡρολόγιον.

Ωρανὸν ἁ χωρεῦσα σοφὰ λίθος, ἁ διὰ τυτθῶ
γνώμονος ἀελίῳ παντὶ μερισδομένα.

CCXLII.

Εξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
γράμμασι δεικνύμεναι ΖΗΘΙ λέγυσι βροτοῖς.

CCXLIII.

Εἰς ἄγαλμα Ηφαίςυ, Αθηνᾶς, καὶ Ερεχθέως.

Η τέχνη συνάγειρεν ἃ μὴ φύσις, εἶπεν ὁ πλάςης,
μῆτερ νόσφι τόκων, νυμφίε νόσφι γάμων.

CCXLIV. p. 200.

Εἰς εἰκόνα Αρεος καὶ Αφροδίτης.

Αρεα καὶ Παφίην ὁ ζωγράφος ἐς μέσον οἴκυ
ἀμφιπεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρυς·

CCXXXIX. 4. Vulgo ψυχὴν ἐκνίψει σῶμα μαινομένην.

T. III. ἐκ θυρίδος δὲ μολὼν Φαέθων πολυπάμφαος αἴγλῃ
ἔτῃ ἀμηχανόων ἀμφοτέρȣς σκοπέων.
Ηέλιος βαρύμηνις ἕως τίνος; ȣ̓δ' ἐπὶ κηρȣ̃
ἤθελεν ἀψύχȣ τὸν χόλον ἐξελάσαι.

CCXLV.

Εἰς τὸ Αφροδίτης ἄγαλμα ἐν Κνίδῳ.

Τίς λίθον ἐψύχωσε; τίς ἐν χθονὶ Κύπριν ἐσεῖδεν;
ἵμερον ἐν πέτρῃ τίς τόσον εἰργάσατο;
Πραξιτέλȣς χειρῶν ὅδε πȣ πόνος, ἢ τάχ' Ολυμπος
χηρεύει, Παφίης εἰς Κνίδον ἐρχομένης.

CCXLVI.

Α Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδȣ̃σα·
φεῦ, φεῦ, πȣ̃ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

CCXLVII.

Γυμνὴν εἶδε Πάρις με, καὶ Αγχίσης, καὶ Αδωνις.
τȣ̀ς τρεῖς οἶδα μόνȣς. Πραξιτέλης δὲ πόθεν;

CCXLVIII.

Εἰς τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ ἐν Αθήναις Παλλάδος ἄγαλμα.

Αφρογενȣ̃ς Παφίης ζάθεον περιδέρκεο κάλλος,
καὶ λέξεις· Αἰνῶ τὸν Φρύγα τῆς κρίσεως.
p. 201. Ατθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα, τȣ̃το βοήσεις·
Ως βȣ́της ὁ Πάρις τήνδε παρετρόχασε.

CCXLIX.

Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Αφροδίτην.

Παλλὰς τὰν Κυθέρειαν ἔνοπλον ἔειπεν ἰδȣ̃σα·
Κύπρι, θέλεις ȣ̃τως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;

ἡ δ' ἁπαλὸν γελάσασα· Τί μοι σάκος ἀντίον αἴρειν; T. III.

εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅταν ὅπλα λάβω;

CCL.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσυ πλησίον Ἀθηνᾶς ἑστώς.

Εἰπὲ, τί σοι ξυνὸν καὶ Παλλάδι; τῇ γὰρ ἄκοντες

καὶ πόλεμοι πάρα· σοὶ δ' εὔαδον εἰλαπίναι.

μὴ προπετῶς, ὦ ξεῖνε, θεῶν πέρι τοῖα μετάλλα·

ἴσθι δ' ὅσοις ἴκελος δαίμονι τῇδε πέλω.

καὶ γὰρ ἐμοὶ πολέμων φίλιον κλέος· οἶδεν ἅπας μοι

ἠῴυ δμηθεὶς Ινδὸς ἀπ' Ὠκεανῦ.

καὶ μερόπων δὲ φυὴν ἐγεραίραμεν, ἡ μὲν, ἐλαίῃ,

αὐτὰρ ἐγὼ γλυκεροῖς βότρυσιν ἡμερίδος.

καὶ μὴν ὐδ' ἐπ' ἐμοὶ μήτηρ ὠδῖνας ὑπέτλη·

λῦσα δ' ἐγὼ μηρὸν πάτριον, ἡ δὲ, κάρη.

CCLI.

Εἰς ἄγαλμα Διονύσυ καὶ Ηρακλέυς.

Αμφότεροι Θήβηθε, καὶ ἀμφότεροι πολεμισαὶ,

κὴκ Διός. ὃς θύρσῳ δεινὸς, ὁ δὲ ῥοπάλῳ.

ἀμφοῖν δὲ σῆλαι συντέρμονες. εἴκελα δ' ὅπλα,

νεβρὶς, λεοντῆ· κύμβαλα δὲ, πλαταγή.

Ηρη δ' ἀμφοτέροις χαλεπὴ θεός. οἱ δ' ἀπὸ γαίης p. 202.

ἦλθον ἐς ἀθανάτυς, ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

CCLII.

Εἰς Ερμαφρόδιτον ἐν λυτρῷ ἱστάμενον.

Ανδράσιν Ερμῆς εἰμί· γυναιξὶ δὲ Κύπρις ὁρῶμαι.

ἀμφοτέρων δὲ φέρω σύμβολά μοι τοκέων.

CCLI. 2. Vulgo κὴκ Ζηνός· θύρσῳ δεινός. 4. Vulgo νεβρίς.

T. III. τὔνεκεν ἐκ ἀλόγως με τὸν Ερμαφρόδιτον ἔθεντο
ἀνδρογύνοις λȣτροῖς, παῖδα τὸν ἀμφίβολον.

CCLIII.

Εἰς Ερωτὸς ξόανον.

Μή με τὸν ἐκ λιβάνοιο λέγε, ξένε, τὸν φιλοκώμων
τερπόμενον νυχίοις ἠϊθέων ὀάρεις.
βαιὸς ἐγὼ Νύμφης ἀπὸ γείτονος ἀγροιώτης,
μȣ̃νον ἐποτρύνων ἔργα φυτοσκαφίης.
ἔνθεν ἀπ' εὐκάρπȣ με φίλης ἔσεψαν ἀλωῆς
τέσσαρες ὡράων ἐκ πισύρων ςέφανοι.

CCLIV.

Εἰς ἄγαλμα Ηρας θηλαζȣ́σης Ηρακλέα.

Αὐτὴν μητρυιὴν τεχνήσατο. τȣ̌νεκα μαζὸν
εἰς νόθον ὁ πλάςης ȣ̓ προσέθηκε γάλα.

CCLV.

Εἰς ἄγαλμα Νεμέσεως.

Η Νέμεσις προλέγει τῷ πήχεϊ, τῷ τε χαλινῷ,
μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

CCLVI.

p. 203. Η Νέμεσις πȣ̃χυν κατέχω· τίνος εἵνεκα; λέξεις.
πᾶσι παραγγέλλω, ΜΗΔΕΝ ΥΠΕΡ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ.

CCLVII.

Εἰς τὸ ἐν Ραμνȣ̃ντι ἄγαλμα Νεμέσεως.

Καί με λίθον Πέρσαι δεῦρ' ἤγαγον, ὄφρα τρόπαιον
ςήσωνται νίκας· εἰμὶ δὲ νῦν Νέμεσις.
ἀμφοτέροις δ' ἔςηκα, καὶ Ελλήνεσσι τρόπαιον
νίκας, καὶ Πέρσαις τȣ̃ πολέμȣ νέμεσις.

CCLVII. 2. Fort. ςήσειντο.

CCLVIII. T. III.

Εἰς ὁλκὸν ὕδατος ἀψοφητὶ ῥέοντα, ἐφ' ᾧ ἵστατο ἄγαλμα Πανός.

Πᾶνά με τὸν δυσέρωτα καὶ ἐξ ὑδάτων φύγεν Ἠχώ.

CCLIX.

Εἰς ἄγαλμα Πανὸς ἐπὶ πηγῆς ἱστάμενον.

Ἔρχευ καὶ κατ' ἐμὰν ἵζευ πίτυν, ἃ τὸ μελιχρὸν
πρὸς μαλακοὺς ἠχεῖ κεκλιμένα Ζεφύρους.
ἤνιδε καὶ κρούνισμα μελισταγὲς, ἔνθα μελίσδων
ἡδὺν ἐρημαίοις ὕπνον ἄγω καλάμοις.

CCLX.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τᾷδε κατὰ χλοεροῖο ῥιφεὶς λειμῶνος, ὁδῖτα,
ἄμπαυσον μογεροῦ μαλθακὰ γυῖα πόνου,
ἧχί σε καὶ Ζεφύροιο τινασσομένη πίτυς αὔραις p. 204.
θέλξει, τεττίγων εἰσαΐοντα μέλος,
χὠ ποιμὰν ἐν ὄρεσσι μεσαμβρινὸν ἀγχόθι παγᾶς
συρίσδων, λασίας θάμνῳ ὕπο πλατάνου
καύματ' ὀπωρινοῖο φυγὼν κυνός· ἄλμα δ' ἀμείψεις
αὔριον. εὖ τόδε σοι Πανὶ λέγοντι πίθου.

CCLXI.

Εἰς τὸ αὐτό.

Κρημνοβάταν, δίκερων, Νυμφέων ἡγήτορα Πᾶνα
ἀζόμεθ', ὃς πέτρινον τόνδε κέκευθε δόμον,
ἵλαον ἔμμεναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μολόντες
κενάου πόματος, δίψαν ἀπωσάμεθα.

CCLXI. 2. Fort. τόνδε λίλογχε δ.

T. III.

CCLXII.

Εἰς ἄλλον Πᾶνα.

Ἐξ αὐτοῦ Διός ἐστιν ὁ φίλτατος ἔκχυτος οὗτος·
μαρτυρίην δὲ φέρει τὴν ἐπάνω νεφέλην.
Ἑρμείαν γὰρ ἄνακτα τέκε νεφεληγερέτα Ζεύς·
αὐτὰρ ὅ γ' Ἑρμείας Πᾶνα τὸν αἰγελάτην.

CCLXIII.

Εἰς ἄλλον Πᾶνα.

Δικτύννης τοῖόν με καθ' ἱερὸν ἔμπυρον ὁ Κρὴς
χάλκεον ἔστησε Πᾶνα τὸν αἰγόνυχα·
δέρμα δ' ἔχω, διπλοῦν τε λαγωβόλον· ἐκ δέ γε κοίλας
σπήλυγγος τείνω βλέμμα διπλοῦν πρὸς ὄρος.

p. 205.

CCLXIV.

Εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἄγαλμα Πανός.

Πέτρης ἐκ Παρίης με πόλιν κατὰ Παλλάδος ἄκρην
στῆσαν Ἀθηναῖοι Πᾶνα τροπαιοφόρον.

CCLXV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης.

Δερκόμενος ξόανον καλὸν τόδε, τὰν Ἀφροδίταν,
ὤνθρωφ', ἱλάσκευ πλατίον ἑσδόμενος·
αἴνει δὲ Γλυκέραν Διονυσίου, ἅ μ' ἀνέθηκε
πορφυρέας ἁπαλὸν κῦμα παρ' ἀϊόνος.

CCLXVI.

Εἰς Ἔρωτος ἄγαλμα.

Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδὼν, ἄγνυσι κεραυνὸν,
δεικνὺς ὡς κρεῖσσον πῦρ πυρός ἐστιν Ἔρως.

CCLXIII. 3. Vulgo ἐκ δέ γε πέτρας σπ.
CCLXV. 4. Fort. πορφύρεον ἁπαλοῦς κ.

CCLXVII. T. III.

Πτανῷ πτανὸν Ἔρωτα τὸν ἀντίον ἔπλασ' Ἔρωτι
ἁ Νέμεσις, τόξῳ τόξον ἀμυνομένα,
ὥς κε πάθῃ τά γ' ἔρεξεν· ὁ δὲ θρασὺς, ὁ πρὶν ἀταρβὴς,
δακρύει, πικρῶν γευσάμενος βελέων.
ἐς δὲ βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσεν. ἆ μέγα θαῦμα.
φλέξει τις πυρὶ πῦρ· ἥψατ' Ἔρωτος Ἔρως.

CCLXVIII.

Κἀγὼ Κύπριδος αἷμα· κασιγνήτῳ δ' ἐμὲ μήτηρ
ἤνεσε τόξα φέρειν ἀντία, καὶ πτέρυγας.

CCLXIX. p. 206.

Εἰς ἄγαλμα Ἀρτέμιδος.

Ἄρτεμι, πῦ σοι τόξα, παραυχενίη τε φαρέτρη;
πῦ δὲ Λυκαστείων ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων,
πορπή τε χρυσοῖο τετυγμένη, ἠδὲ πρὸς ἄκρην
ἰγνύην φοῖνιξ πέπλος ἑλισσόμενος;
β κεῖνα μὲν εἰς ἄγρην ὁπλίζομαι· ἐς δὲ θυηλὰς
εἴμ' αὕτως, ἱρῶν ἀντομένη θυέων.

CCLXX.

Εἰς Διονύσε ἄγαλμα.

Ἐκ πυρὸς, ὦ Διόνυσε, τὸ δεύτερον, ἡνίκα χαλκῦς,
ἐξεφάνης· γενεὴν εὗρε Μύρων ἑτέρην.

CCLXXI.

Εἰς Ἴσιδος ἄγαλμα.

Ἴσιδι καρποτόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ,
λαϊνέῳ ταλάρῳ μογερῶν ἀπάνευθεν ἀρότρων
αὐτόματοι σείχυσιν ἑὴν πρὸς μητέρα καρποί.

CCLXX. 1. Vulgo χαλκῷ.

T. III.

CCLXXII.

Εἰς Μώμε ἄγαλμα.

Τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι πανυπενθέα, καὶ τρισάλαστον
 Μῶμον ἀμωμήτοις χερσὶν ἀνεπλάσατο;
ὡς ὁ γέρων ἐπὶ γᾶς βεβλημένος, οἷά τις ἔμπνυς,
 ἐμπαύει λύπας, γυῖα βαρυνόμενος,
καὶ τὸ κατεσκληκὸς κεῖνος βάρος ᾇ μὲν ἐρείδει,
 ψιλὸν γηραιᾷ χειρὶ βαλὼν κρόταφον,
p. 207. ᾇ δὲ σεσηρὼς βάκτρον ἀποστηρίζεται ἐς γᾶν,
 κωφὰ πρὸς ἄψυχον πέτρον ἀπεχθόμενος.
μανύει δίστοιχος ὀλέθριον ὄγμος ὀδόντων
 πριομένων ἐπὶ τὰς τῶν πέλας εὐτυχίας.

CCLXXIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τάκεο δυστάνων ὀνύχων ἄπο, παμφάγε Μῶμε,
 τάκεο σὺ πρίων ἰοβόλες γένυας.
νεῦρά σε μανύει τετανυσμένα, καὶ φλέβες ἄρθρων,
 καὶ κενεὰ σαρκῶν ψυχολιπὴς δύναμις,
καὶ ῥικνοῖς φρίσσουσα περὶ κροτάφοισιν ἔθειρα,
 ὥστε τίς ἔμψυχον ἀνδρόσινιν ἄνυσε τέχνα,
 οὐδὲ τύπον, δῆκτα, σεῖο λιπὼν στόματι;

CCLXXIV.

Εἰς Ηχὲς ἄγαλμα.

Αρκαδικὰ θεός εἰμι, παρὰ προθύροις δὲ Λυαίε
 ναίω, φθεγγόμενον μῦθον ἀμειβομένα.

CCLXXII. 1. Vulgo πανάπενθέα. 5. Scr. κ. κρατὸς β. 9. Vulgo ὀλέθριος.

οὐκέτι γὰρ ςυγέω, Βάκχε φίλε, τὸν θιασώταν T. III.
τὸν τεόν. ἔρχεο Πὰν, ξυνὰ λέγωμεν ἔπη.

CCLXXV.

Εἰς Σκύλλαν χαλκῆν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἐμήνυε δ' ἔργον ἄνακτος
ἔμμεναι Ηφαίςυ δαιδαλέοιο τέχνης,
αὐτὴν ἄν τις Σκύλλαν ὀίσσατο τηλόθε λεύσσων p. 208.
ἑςάμεν, ἐκ πόντυ γαῖαν ἀμειψαμένην·
τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει,
οἷον ἀπὸ πελάγευς συγκλονέυσα νέας.

CCLXXVI.

Εἰς Ιπποκένταυρον.

Ανδρόθεν ἐκκέχυθ' ἵππος· ἀνέδραμε δ' ἱππόθεν ἀνὴρ,
ἀνὴρ νόσφι ποδῶν, κεφαλῆς δ' ἄτερ αἰόλος ἵππος·
ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα, ἀνὴρ δ' ἀποπέρδεται ἵππον.

CCLXXVII.

Εἰς εἰκόνα Σατύρυ.

Η σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν, ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς ἀμφεχύθη σατύρῳ.

CCLXXVIII.

Εἰς Βάκχην ἐν Βυζαντίῳ.

Ισχετε τὴν Βάκχην, μὴ, λαϊνέη περ ἐῦσα,
ὐδὸν ὑπερθεμένη, νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

CCLXXIX.

Εἰς ἄγαλμα Νίκης ἐν Ρώμῃ, ἧς τὰ πτερὰ κεραυνῷ κατεφλέχθη.

Ρώμη παμβασίλεια, τεὸν κλέος ὔποτ' ὀλεῖται·
Νίκη γάρ σε φυγεῖν ἄπτερος ὐ δύναται.

CCLXXIV. 3. Vulgo Βακχεῦ.

T.III.p.209.

CCLXXX.

Εἰς Σάραπιν.

Ἑπτά με φωνήεντα θεὸν μέγαν ἄφθιτον αἰνεῖ
γράμματα, τὸν πάντων ἀκάματον πατέρα·
εἰμὶ δ' ἐγὼ πάντων χέλυς ἄφθιτος, ἣ τὰ λυρώδη
ἡρμοσάμην δίνης ὀρανίοιο μέλη.

CCLXXXI.

Εἰς ἄγαλμα Ηρακλέυς νηπίυ θλίβοντος ταῖς χερσὶ τὺς δράκοντας.

Θλίβε δρακοντείυς περιμήκεας ὄβριμε σπείρας
Ηρακλες, δακέτων ἄγχε βαθεῖς φάρυγας.
ὀξέτι νηπιάχοιο χόλον ζηλήμονος Ηρης
ἄμπαυσον· μοχθεῖν γνῶθι καὶ ἐκ βρέφεος.
ὀ γάρ σοι κρητὴρ χαλκήλατος, ὐδὲ λέβητες,
ἀλλ' ὁδὸς εἰς αὐλὴν Ζηνὸς, ἔπαθλον ἔφυ.

CCLXXXII.

Εἰς τὸς Ηρακλέυς ἄθλυς.

Δέρκεο μυριόμοχθε τεὺς, Ηρακλες, ἀγῶνας,
ὓς τλὰς, ἀθανάτων οἶκον, Ολυμπον ἔβης·
Γηρυόνην, κλυτὰ μῆλα, μέγαν πόνον Αὐγείαο,
πώλυς, Ιππολύτην, πυλυκάρηνον ὄφιν,
κάπρον, θωῦκτῆρα χάυς κύνα, θῆρα Νεμείης,
οἰωνὺς, ταῦρον, Μαιναλίην ἔλαφον.
νῦν δὲ κατ' ἄκρα πόληος ἀπορθήτοιο βεβηκὼς
Περγαμίης, μεγάλυς ῥύεο Τηλεφίδας.

CCLXXXI. 2. Vulgo ἀγχιβαθεῖς. eu praec. verſ. χεῖρας.

CCLXXXIII.

CCLXXXIII. T.III.p.210.

Εἰς Ἡρακλέα ἀγρεύοντα τὴν ἔλαφον.

Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα φρεσὶν, τί δὲ λοίσθιον ὄσσοις
θαυμάσσω τέχνης ἀνέρος ἠδ' ἐλάφου;
ὧν ὁ μὲν ἰξύϊ θηρὸς ἐπεμβεβαὼς, γόνυ βρίθει,
εὐπτόρθων παλάμαις δραξάμενος κεράων·
ἡ δ' ὑπὸ χάσματι πολλὰ καὶ ἄσθματι φυσιόωσα,
γλώσσῃ σημαίνει θλιβομένην κραδίην.
Ἡρακλες γήθησον. ὅλη κεμὰς ἥδε τέθηλεν,
οὐ κέρασιν μούνοις, χρυσέῃ ἀλλὰ τέχνῃ.

CCLXXXIV.

Εἰς Ἡρακλέα καταπαλαίοντα τὸν Ἀνταῖον.

Χαλκὸν ἀποιμώζοντα τίς ἔπλασε; τίς δ' ὑπὸ τέχνας
καὶ πόνον ἐν μορφᾷ καὶ θράσος εἰργάσατο;
ἔμψυχον τὸ πλάσμα· καὶ οἰκτείρω μογέοντα,
καὶ φρίσσω κρατερὸν τὸν θρασὺν Ἡρακλέην.
Ἀνταῖον γὰρ ἔχει πεπονημένον ἐκ παλαμάων·
ἰδνωθεὶς δὲ δοκεῖ καὶ στοναχὰν ἱέναι.

CCLXXXV.

Εἰς Ἡρακλέα μεθύοντα.

Οὗτος ὁ νῦν ὕπνῳ βεβαρημένος ἠδὲ κυπέλλῳ,
Κενταύρους νήφων οἰνοβαρεῖς ὄλεσε.

CCLXXXVI.

Οὗτος ὁ πανδαμάτωρ, ὁ παρ' ἀνδράσι δωδεκάεθλος
μελπόμενος, κρατερῆς εἵνεκεν ἠνορέης,
οἰνοβαρὴς μετὰ δαῖτα μεθυσφαλὲς ἴχνος ἑλίσσει, p. 211.
νικηθεὶς ἁπαλῷ λυσιμελεῖ Βρομίῳ.

T. III.

CCLXXXVII.

Εἰς εἰκόνα Ηρακλέος.

Οἵῳ Θειοδάμας ποθ' ὑπήντεεν Ηρακλῆϊ,
τοῖον ὁ τεχνίτης τὸν Διὸς εἰργάσατο,
βοῦν ἀρότην ἕλκοντα, καὶ ἀντανύοντα κορύνην.
ἀλλ' ἐ τὴν ὀλοὴν γράψε βοοσφαγίην.
ναὶ τάχα Θειοδάμαντι γοήμονα χείλεσι φωνὴν
ἥρμοσεν, ἧς ἀΐων, φείδεται Ηρακλέης.

CCLXXXVIII.

Εἰς ἄλλην εἰκόνα Ηρακλέος.

Οἷον καὶ Κρονίδης ἔσπειρέ σε τῇ τρισελήνῳ
νυκτὶ, καὶ Εὐρυσθεὺς εἶδεν ἀεθλοφόρον,
κὴκ πυρὸς εἰς Οὔλυμπον ἐκώμασας, ὦ βαρύμοχθε
Αλκείδη, τοίην εἰκόνα σου βλέπομεν.
Αλκμήνης δ' ὠδῖνας ἔχει λίθος· αἱ δὲ μεγαυχεῖς
Θῆβαι νῦν μύθων εἰσὶν ἀπιστότεραι.

CCLXXXIX.

Εἰς Ηρακλέος στήλην.

Μὰ τὸν βουθοίναν Ηρακλέα, παῖδες ἀγρῶται,
οὐκ ἔτι κερδαλέοις ἔμβατα ταῦτα λύκοις,
φῶρές τε στείχειν κλοπίην ὁδὸν ἀρνήσονται,
εἰ καὶ κωμήτας ἄκριτος ὕπνος ἔχοι.
ἦ γάρ μ' ἵδρυται Διονύσιος οὐκ ἄτερ εὐχῆς
χώρῳ τῷδ' ἀγαθὸν σύμμαχον Ηρακλέα.

p. 212.

CCXC.

Εἰς ἄλλην Ηρακλέος στήλην.

Μὴ τρέσσῃς ὅτι τόξον, ὁδοιπόρε, καὶ νεοθηγεῖς
ἰοὺς γυμνώσας, πρόσθε ποδῶν ἐθέμην,

μηδ' ὅτι βαςάζω ῥόπαλον χερὶ, μηδ' ὅτι δέρμα T. III.
ἀμφ' ὤμοις χαροπȣ̃ τȣ̃το λέοντος ἔχω.
σημαίνειν ȣ̓ πάντας ἐπίςαμαι, ἀλλὰ κακȣ́ργȣς·
καὶ σώζειν ἀγαθȣ̀ς ἐξ ἀχέων δύναμαι.

CCXCI. a

Ἄσβολος ȣ̓́τε θεῶν τρομέων ὄπιν, ȣ̓́τ' ἀνθρώπων,
ὀξυκόμοιο κρεμαςὸς ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης,
ἄγκειμαι μέγα δεῖπνον ἀμετροβίοις κοράκεσσι.

CCXCI. b

Lect. p. 288.

Ὑπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐκ Σαλαμῖνος,
υἱὸς Ἀριςονόȣ, ἄπλοκον εἶδεν ὄναρ,
Θεσμοφόρȣς ἁγνὰς ποτνίας ἐν φάρεσι λευκοῖς·
ἥρω δ' ἐν τρισσαῖς ὄψεσι τόνδε σέβειν
ἤνωγον πόλεως φύλακον, χῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
ὧν ἕνεκ' ἵδρυσε τόνδε θεὸν Φίλιος.

CCXCII.

T. III. p. 212.

Εἰς ἀνδριάντα Θησέως καὶ τȣ̃ Μαραθωνίȣ Ταύρȣ.

Θαῦμα τέχνης ταύρȣ τε καὶ ἀνέρος, ὧν ὁ μὲν ἀλκῇ
θῆρα βίῃ βρίθει, γυῖα τιταινόμενος·
ἶνας δ' αὐχενίȣς γνάμπτων, παλάμῃσιν ἔμαρψε,
λαιῇ μυκτῆρας, δεξιτερῇ δὲ κέρας.
ἀςραγάλȣς δ' ἐλέλιξε, καὶ αὐχένα θὴρ ὑπὸ χερσὶν
δαμνάμενος κρατεραῖς ὤκλασεν εἰς ὀπίσω.
ἔςι δ' ὀίσσασθαι τέχνης ὕπο τῷδ' ἐνὶ χαλκῷ
θῆρα μὲν ἐμπνείειν, ἄνδρα δ' ἱδρῶτι ῥέειν.

CCXCI. b 1. In lap. ἐξαλαμινος. 2. υἱὸς Ἀυςόνοιν α.

T. III.

CCXCIII.

Εἰς ἀνδριάντα Καπανέως.

Εἰ τοῖος Θήβης Καπανεὺς ἐπεμήνατο πύργοις,
ἄμβασιν ἠερίην κλίμακα μησάμενος,
p. 213. εἷλεν ἂν ἄςυ βίῃ καὶ ὑπὲρ μόρον. αἴδετο γάρ ῥα
καὶ σκηπτὸς Κρονίδȣ τοῖον ἑλεῖν πρόμαχον.

CCXCIV.

Εἰς εἰκόνα Φιλοκτήτȣ.

Ἐχθρὸς ὑπὲρ Δαναὼς πλάςης ἐμοὶ, ἄλλος Ὀδυσσεὺς,
ὅς μ' ἔμνησε κακῆς ȣλομένης τε νόσȣ.
ȣκ ἤρκει πέτρη, τρῦχος, λύθρον, ἕλκος, ἀνίη·
ἀλλὰ καὶ ἐν χαλκῷ τὸν πόνον εἰργάσατο.

CCXCV.

Εἰς Αἴαντος εἰκόνα.

Αἶαν, Τιμομάχȣ πλέον ἢ πατρός. ἥρπασε τέχνα
τὴν φύσιν. ὁ γράψας εἶδέ σε μαινόμενον,
καὶ συνελυσσήθη χεὶρ ἀνέρι, καὶ τὰ κεραςὰ
δάκρυα τοῖς λύπης πᾶσιν ἔμιξε πόνοις.

CCXCVI.

Εἰς τὸν Μινώταυρον.

Ὁ παῖς ὁ ταῦρος, ὁ κατὰ μηδὲν ἐντελὴς,
ὁ τῆς τεκȣσης τȣ πάθȣς κατήγορος,
ὁ μιξόθηρ ἄνθρωπος, ἡ διπλῆ φύσις,
ὁ ταυρόκρανος, ἡ πλάνη τῶν σωμάτων,
ὃς ȣτε βȣς πέφυκεν, ȣτ' ἀνὴρ ὅλως.

CCXCVII. T. III.

Εἰς Λυκοῦργον.

Τίς τὸν Θρήϊκα τόνδε μονοκρήπιδα Λυκοῦργον
χάλκεον, Ἠδωνῶν ταγὸν, ἀνεπλάσατο;
Βακχιακὸν παρὰ πρέμνον ἴδ' ὡς ἀγέρωχα μεμηνὼς p. 214.
βριθὺν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἀντέτακε χάλυβα.
μανύει μορφὰ τὸ πάλαι θράσος· ἁ δ' ἀγέρωχος
λύσσα καὶ ἐν χαλκῷ κεῖνο τὸ πικρὸν ἔχει.

CCXCVIII.

Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
ζωὴν Πραξιτέλης ἔμπαλιν εἰργάσατο.

CCXCIX.

Εἰς εἰκόνα Μηδείας ἐν Ῥώμῃ.

Τέχνη Τιμομάχȣ ϛοργὴν καὶ ζῆλον ἔδειξε
Μηδείης, τέκνων εἰς μόρον ἑλκομένων.
τῇ μὲν γὰρ συνένευσεν ἐπὶ ξίφος, ᾗ δ' ἀνανεύει,
σώζειν καὶ κτείνειν βȣλομένη τέκεα.

CCC.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Δεῦρ' ἴδε παιδολέτειραν ἐν εἰκόνι, δεῦρ' ἴδ' ἄγαλμα,
Κολχίδα, Τιμομάχȣ χειρὶ τυπωσαμένȣ,
φάσγανον ἐν παλάμᾳ, θυμὸν μέγαν, ἄγριον ὄμμα,
παισὶν ἐπ' οἰκτίϛοις δάκρυ κατερχόμενον·
πάντα δ' ὁμȣ̃ συνέχευεν, ἄμικτά τε εἰς ἓν ἄγειρεν,
αἵματι μὴ χρῶσαι φεισάμενος παλάμαν.

CCC. 3. Vulgo θυμὸς μέγας.

T.III.p.215.

CCCI.

Εἰς τὴν αὐτήν.

Δεῦρ' ἴδε, καὶ θάμβησον ὑπ' ὀφρύσι κείμενον οἶκτον,
καὶ θυμὸν, βλεφάρων καὶ πυρόεσσαν ἴτυν,
καὶ μητρὸς παλάμην ἀλόχοιό τε πικρὰ παθούσης
ὁρμῇ φειδομένῃ πρὸς φόνον ἑλκομένην.
ζωγράφος εὖ δ' ἔκρυψε φόνου τέλος, οὐκ ἐθελήσας
θάμβος ἀπαμβλῦναι πένθεϊ δερκομένων.

CCCII.

Εἰς ἄγαλμα Μηδείας.

Μαίνῃ καὶ λίθος οὖσα, καὶ ἐκ κραδίης σέο θυμὸς
ὄμματα κοιλήνας ἐς χόλον ηὐτρέπισεν.
ἔμπης οὐδὲ βάσις σε καθέξεται, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
πηδήσεις, τεκέων εἵνεκα μαινομένη.
ὦ, τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν, ἢ τίς ὁ γλύπτης,
ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίῃ;

CCCIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οἶκτον ὁμοῦ καὶ λύσσαν ἐτήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
μαρμάρῳ ἐγκατέμιξε, βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
λαϊνέην Μήδειαν ὅλης ἔμνησεν ἀνίης.

CCCIV.

Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Οὐ βροτὸς ὁ γλύπτας· οἵαν δέ σε Βάκχος ἐραστὰς
εἶδεν ὑπὲρ πέτρας ἔξεσε κεκλιμέναν.

CCCII. 5. Vulgo τίς ὁ τεχνίτης τόδε γ' ἐπλ.

CCCV.

T.III.p.216.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τᾶς Αριάδνας,
μὴ καὶ ἀναθρώσκῃ Θησέα διζομένη.

CCCVI.

Εἰς Ἰφιγενείας εἰκόνα.

Μαίνεται Ἰφιγένεια· πάλιν δέ μιν εἶδος Ὀρέστου
ἐς γλυκερὴν ἀνάγει μνῆστιν ὁμαιμοσύνης·
τῆς δὲ χολωομένης, καὶ ἀδελφεὸν εἰσοροώσης
οἴκτῳ καὶ μανίῃ βλέμμα συνεξάγεται.

CCCVII. a

Εἰς εἰκόνα Διδοῦς.

Αρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος, ὦ ξένε, λεύσσεις,
εἰκόνα θεσπεσίῳ κάλλεϊ λαμπομένην.
τοίη γὰρ γενόμην, ἀλλ' οὐ νόον οἷον ἀκούεις,
αἰσχρὸν ἐπ' εὐφήμοις δόξαν ἐνεγκαμένη.
οὐδὲ γὰρ Αἰνείαν ποτ' ἐσέδρακον, οὐδὲ χρόνοισι
Τροίης περθομένης ἤλυθον ἐς Λιβύην·
ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ιαρβαίων ὑμεναίων
πῆξα κατὰ κραδίης φάσγανον ἀμφίτομον.
Πιερίδες; τί μοι αἰνὸν ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα,
σωφροσύνης κατ' ἐμῆς τοιάδε ψευσάμενον;

CCCVII. b

Lect. p. 274.

Οἵδε Βίτων Κλέοβίς τ' ἐπὶ σώμασιν οἰκείοισι
ζεύγλαν ζευξάμενοι, μητέρα ἦν ἀγέτην

CCCVII. a 9. Vulgo μοι ἁγνόν. 10. Vulgo τοῖα καθ' ἡμετέρας ψεύσατο σωφροσύνης.

Ηρας εἰς ἱερόν· λαοὶ δέ μιν ἐζήλωσαν
εὐτεκνίας παίδων. ἡ δὲ χαρεῖσα, θεᾷ
εὔξατο, παῖδε τυχεῖν τȣ̃ ἀρίςȣ δαίμονος αἴσης,
οὕνεκ᾽ ἐτίμησαν μητέρα τὴν σφετέρην.
αὐτὼ δ᾽ εὐνηθέντε, λίπον βίον ἐν νεότητι,
ὡς τόδ᾽ ἄριςον ἐὸν καὶ μακαριςότατον.

T.III.p.216. CCCVIII.

Εἰς εἰκόνα Πεισιςράτȣ Αθήνησιν.

Δίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
δῆμος Ερεχθῆος, δὶς δ᾽ ἐπανηγάγετο,
p. 217. τὸν μέγαν ἐν βȣλαῖς Πεισίςρατον, ὃς τὸν Ομηρον
ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον.
ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
εἴπερ Αθηναῖοι Σμύρναν ἐπῳκίσαμεν.

CCCIX.

Εἰς ςήλην Αλεξάνδρȣ τȣ̃ Μακεδόνος.

Αὐτὸν Αλέξανδρον τεκμαίρεο· ὧδε τὰ κείνȣ
ὄμματα καὶ ζωὸν θάρσος ὁ χαλκὸς ἔχει,
ὃς μόνος, ἣν ἐφορῶσιν ἀπ᾽ αἰθέρος αἱ Διὸς αὐγαὶ,
πᾶσαν Πελλαίῳ γῆν ὑπέταξε θρόνῳ.

CCCX.

Εἰς εἰκόνα τȣ̃ αὐτȣ̃.

Τȣ̃τον Αλέξανδρον, μεγαλήτορος υἷα Φιλίππȣ,
δέρκεαι ἀρτιλόχευτον, Ολυμπιὰς ὅν ποτε μήτηρ
καρτερόθυμον ἔτικτεν· ἀπ᾽ ὠδίνων δέ μιν Αρης
ἔργα μόθων ἐδίδαξε, Τύχη δ᾽ ἐκέλευσεν ἀνάσσειν.

CCCVIII. 1. Vulgo τρίς με τ. — καὶ τρὶς ἐπ.

CCCXI. T. III.

Εἰς εἰκόνα Λυσιμάχου βασιλέως.

Χαίτην καὶ ῥόπαλον καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀταρβῆ
θυμὸν ὁρῶν, βλοσυρόν τ' ἀνδρὸς ἐπισκύνιον,
ζήτει δέρμα λέοντος ἐπ' εἰκόνι· κἢν μὲν ἐφεύρῃς,
Ἡρακλέης, εἰ δ' οὐ, Λυσιμάχοιο πίναξ.

CCCXII.

Λάδας τὸ στάδιον εἴθ' ἥλατο, εἴτε διέπτη,
δαιμόνιον τὸ τάχος, οὐδὲ φράσαι δυνατόν.

CCCXIII. a p. 218.

Οἷος ἔης φεύγων τὸν ὑπήνεμον, ἔμπνοε Λάδα,
Θῦμον, ἐπ' ἀκροτάτῳ πνεύματι θεὶς ὄνυχα,
τοῖον ἐχάλκευσέν σε Μύρων, ἐπὶ παντὶ χαράξας
σώματι Πισαίου προσδοκίην στεφάνου.
πλήρης ἐλπίδος ἐστὶν, ἄκροις δ' ἐπὶ χείλεσιν ἆσθμα
ἐμφαίνει κοίλων ἔνδοθεν ἐκ λαγόνων.
πηδήσει τάχα χαλκὸς ἐπὶ στέφος, οὐδὲ καθέξει
ἁ βάσις· ὢ τέχνη πνεύματος ὠκυτέρα.

CCCXIII. b Lect. p. 274.

Ὑβλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ, Εὐκλέος υἱῷ,
δέξαι ἄγαλμ' εὔφρων, Φοῖβ', ἐπ' ἀπημοσύνῃ,
ὃς τρὶς ἐκήρυξε τὸν Ὀλυμπιάσ' αὐτὸς ἀγῶνα,
οὔτ' ὑποσαλπίζων, οὔτ' ἀναδείγματ' ἔχων.

CCCXIV. p. 218.

Εἰς εἰκόνα Ἀπελλοῦ.

Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψεν ἄριστος Ἀπελλῆς.

CCCXIII. a 2. Vulgo θυμόν. 3. Vulgo ἐχάλκευσε Μύρων.
4. Vulgo Πισσαίου προσδοκίῃ.

T. III. CCCXV.

Εἰς Πραξιτέλους ἔργα.

Ὁ τραγόπους, ὁ τὸν ἀσκὸν ἐπηρμένος, αἵ τε γελῶσαι
Νύμφαι, Πραξιτέλους, ἥ τε καλὴ Δανάη.
λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα· σοφαὶ χέρες. αὐτὸς ὁ Μῶμος
φθέγξεται· Ἄκρητος, Ζεῦ πάτερ, ἡ σοφίη.

CCCXVI.

Εἰς ἀγνώριστον κεφαλήν.

Ἁ τέχνα τὸν ἔλεγχον ἀπώλεσεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὰ
μανῦσαι δύναται τῷ πόρε τὰν κεφαλάν.

p. 219. CCCXVII.

Εἰς βότρυν ἐκ χρωμάτων.

Μικροῦ κατέσχον τὸν βότρυν τοῖς δακτύλοις,
ὑπεραπατηθεὶς τῇ θέᾳ τῶν χρωμάτων.

CCCXVIII.

Εἰς τὰς ἐν Μέμφει Πυραμίδας.

Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ καὶ Πήλιον ὑψωθέντα
ψευδὴς ἱστορίης ῥῆσις ἀνεπλάσατο·
Πυραμίδες δ' ἔτι νῦν Νειλωΐδες ἄκρα μέτωπα
κύρουσι χρυσέοις ἀστράσι Πληϊάδων.

CCCXIX.

Εἰς λίθον ἄκοιτον.

Ὁρᾷς τὸ κάλλος ὅσσον ἐστὶ τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις.

CCCXX.

Ἡ λίθος ἀστράπτει τελετὴν πολύμορφον Ἰάκχου,
καὶ πτηνῶν τρυγόωντα χορὸν καθύπερθεν Ἐρώτων.

CCCXXI. Τ. III.

Εἰς ἅρμα λίθινον.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατὴρ, ἵπποι, ζυγὸς, ἡνία, μάστιξ.

CCCXXII.

Εἰς ἄλλο ἅρμα λίθινον.

Εἷς λίθος, ἅρμ', ἐλατὴρ, πῶλοι, ζυγοὶ, ἡνία, Νίκη.

ΕΙΣ ΛΟΥΤΡΑ. p. 220.

CCCXXIII.

Ην τοπάρος φιλέεσκες, Αρες, σκοπίαζε Κυθήρην
ἐνθάδε λουομένην νάμασι φαιδροτάτοις.
δέρκεο νηχομένην· μὴ δείδιθι. οὐ γὰρ Αθήνην
παρθένον εἰσοράας, οἷα τε Τειρεσίας.

CCCXXIV.

Αἱ Χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν
δῶκαν ἑῶν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

CCCXXV.

Η τόδε τὴν Κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρεια
τοῖον ἔτευξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λουσαμένη.

CCCXXVI.

Ενθάδε λουσαμένη δέμας ἄμβροτον αὐτίκα Κύπρις
δεῖξεν Αλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἥρπασε μῆλον.

CCCXXVII.

Τᾶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα. καὶ γὰρ ἐκεῖνο
μούνας ἔσω παίσδειν τὰς Χάριτας δέχεται.

CCCXXVII. 2. Cod. μόνας εἴσω π.

T. III.

CCCXXVIII.

Οντως δὴ Χαρίτων λȣτρὸν τόδε. ἠδὲ γὰρ ἄλλȣς
πλεὶȣς χωρῆσαι τȣ̃το τριῶν δύναται.

CCCXXIX.

Αἱ τρεῖς Ορχομενȣ̃ Χάριτες τὸ λοετρὸν ἔτευξαν·
τȣ̃νεκα χωρῆσαι τέσσαρας ȣ̓ δύναται.

p. 221.

CCCXXX.

Μικρὰ μὲν ἔργα τάδ' ἐςὶν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν,
ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς ἴον ἐν ταλάροις.

CCCXXXI.

Εν μικρῷ μεγάλη λȣτρῷ χάρις· ἐν δ' ἐλαχίςῳ
κάματι λȣομένοις ἡδὺς ἔπεςιν ἔρως.

CCCXXXII.

Ως δένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν,
ȣ̃τως λȣτρὰ τάδε μικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

CCCXXXIII.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
βαιὸς καὶ Παφίης ἔπλετο κȣ̃ρος Ερως.

CCCXXXIV.

Εἰς τὸ λȣτρὸν Μαρίας ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς Μαρίης τὸ λοετρὸν ἰδὼν, ὑπεδάκρυσε Μῶμος
εἰπών· Ως Μαρίην, καὶ σὲ παρερχόμεθα.

CCCXXX. 1. Vulgo ἡδεῖαν ὀπωπὴν, et ſic etiam in Cod. a pr. manu; at ſupra correctum ὀδωδήν.

CCCXXXV. T. III.

Εἰς ἄλλο ἐν Βυζαντίῳ.

Λωτὸν ἐρεπτομένους προτέρων ἐ ψεύσατο μῦθος·
πίςιν ἀληθείης τȣ̃το τὸ λȣτρὸν ἔχει.
εἰ γὰρ ἅπαξ καθαροῖσι λοέσσεται ὕδασιν ἀνὴρ,
ȣ̓ ποθέει πάτρην, ȣ̓κ ἐθέλει γενέτας.

CCCXXXVI. p. 222.

Τȣ̃το ἰδὼν τὸ λοετρὸν ὁ πάνσοφος εἶπεν Ομηρος·
ΝΗΠΕΝΘΕΣ Τ', ΑΧΟΛΟΝ ΤΕ, ΚΑΚΩΝ ΕΠΙΛΗΘΟΝ ΑΠΑΝΤΩΝ.

CCCXXXVII.

Οσσαις θηλυτέραις ἐςὶν πόθος, ἔςι δὲ πάσαις,
δεῦρ' ἴτε, φαιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
χἡ μὲν ἔχȣσα πόσιν, τέρψει πόσιν· ἡ δ' ἔτι κȣ́ρη
ὀτρυνέει πλείςȣς ἕδνα φερεῖν λεχέων·
ἡ δὲ φέρȣσα πόρȣς ἀπὸ σώματος, ἐσμὸν ἐραςῶν
ἕξει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λȣσαμένη.

CCCXXXVIII.

Εἴτε σε κȣριδίης ἀλόχȣ γλυκὺς ἵμερος ἴσχει,
λȣ́εο, φαιδρότερος τῇδε φανησόμενος.
εἴτε σε μισθοφόρȣς ἐπὶ μαχλάδας οἶςρος ὀρίνει,
λήψῃ, κȣ̓ δώσεις, ἐνθάδε λȣσάμενος.

CCCXXXIX.

Ωμοσαν αἱ Χάριτες Φερεαυγέα κοίρανον αἴγλης
ἐνθάδε ναιετάειν, ἢ παρὰ τῇ Παφίῃ.

CCCXL.

Κύπρις, Ερως, Χάριτες, Νύμφαι, Διόνυσος, Απόλλων
ὤμοσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναιετάειν.

T. III.

CCCXLI.

Ἀθάνατοι λϋονται ἀνοιγομένε βαλανείε,
πέμπτῃ δ' ἡμίθεοι, μετέπειτα δὲ πήματα πάντα.

p. 223.

CCCXLII.

Εἰς λετρὸν ἐν Τεγέῃ.

Χρήμασι τοῖς Ἀγάθωνος ἐδείματο τῇδε λοετρὸν
δῆμος ὁ τῆς Τεγέης, θαῦμα καὶ ἐσσομένοις.

CCCXLIII.

Εἰς λετρὸν ἐν Σμύρνῃ.

Ἐνθάδε λυσαμένων Χαρίτων ποτὲ, θέσκελα πέπλα
βαιὸς Ἔρως ἔκλεψε, καὶ ᾤχετο· τὰς δ' ἔλιπ' αὐτε
γυμνὰς, αἰδομένας θυρέων ἔκτοσθε φανῆναι.

CCCXLIV.

Εἰς κῆπον παραθαλάσσιον, ἐν ᾧ ἦν καὶ λετρὸν, ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Τὰς τρεῖς μοι λεύσσεις Χάριτας, ξένε. Ποντομέδων γὰρ
γείτονος ἐκ πόντε τὴν μίαν εἰργάσατο·
τὴν δ' ἑτέρην ἐτέλεσσε φυτῶν εὔκαρπος ἀλωή·
τὴν δ' ὑπολειπομένην τῦτο τὸ λετρὸν ἔχει.

CCCXLV.

Εἰς λετρὸν ἐν Πραινέτῳ.

Οὐ βαλανεῖον ἔην προπάροιθε τὸ νῦν βαλανεῖον,
ἀλλὰ τόπος σκυβάλων, χῶρος ἀποκρίσιος·
νῦν δὲ τὰ τερπνὰ τὰ πᾶσι βοώμενα καὶ χαρίεντα
ἀγλαΐῃ προφέρει. καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος
Νικαέων ἱερεὺς, σοφίης ἐρικυδέος ἀνὴρ,
τεῦξέ μιν οἰκείοις χρήμασι καὶ δαπάναις.

CCCXLV. 4. Fort. προφέρει· Νικαέων ἱερεὺς καὶ γὰρ Ἀλέξανδρος σ. ε. α.

CCCXLVI. T.III.p.224.

Εἰς κῆπον Ἔρωτι προσηγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ Ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις. ὡς καὶ ἐγώ τοι
οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γέμω χαρίτων.

CCCXLVII.

Μνήμονες οἱ Κᾶρες πολέων εὐεργεσιάων
Παλμᾶν ἰθυδίκην στῆσαν ἀγασσάμενοι.

CCCXLVIII.

Κοίρανοι ὑμετέρην ἀρετὴν, κάρτος τε καὶ ἔργα
αὐδήσει χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀστέρας ἕλκῃ.

CCCXLIX.

Εἰς στήλην Ἄρεος κεχωσμένην ἐν Θράκῃ.

Εἰσόκεν οὗτος ὁ θοῦρος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται Ἄρης,
οὔποτε Θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα Γότθων.

CCCL.

Εἰς ἀνδριάντα Πτολεμαίου ῥήτορος ἐν Ἀντιοχείᾳ.

α Εἰκὼν, τίς σ' ἀνέθηκε; β λόγοι. α τίνος εἶ; β Πτολεμαίου.
α ποίου; β τοῦ Κρητός. α τεῦ χάριν; β ἀντ' ἀρετῆς.
α τῆς ποδαπῆς; β πάσης. α τῆς εἰς τίνας; β εἰς δικολέκτας.
α καὶ ξύλον ἀρκεῖ; β ναί· χρυσίον οὐ δέχεται.

CCCLI.

Ὁρᾷς πρόσωπον Κασσίης τῆς σώφρονος.
εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται.
ψυχῆς τὸ κάλλος, μᾶλλον ἢ τῆς ὄψεως.

CCCXLVII. 2. Vulgo τόσσον ἀγασσάμενοι.

CCCXLIX. Fort. in lemmate ſcr, κατακεχωσμένην et v. 1, ὑπὸ χθ.

T.III.p.225.

CCCLII.

Εἰς εἰκόνα Θεοδωριάδος.

Βάσκανος ἡ γραφὶς ἐσσι, καὶ εἰσορόωσι μεγαίρεις,
χρύσεα κεκρυφάλοις βόστρυχα κρυψαμένη.
εἰ δ' ὑπάτης κεφαλῆς ὑπάτην χάριν εἰκόνι κεύθεις,
ἐδ' ἐπὶ τῷ λοιπῷ κάλλεϊ πίστιν ἔχεις.
πᾶσα γραφὶς μορφῇσι χαρίζεται· ἀλλὰ σὺ μένη
τῆς Θεοδωριάδος κλέψας ἄπ' ἀγλαΐας.

CCCLIII.

Εἰς Ξενοφῶντος Σμυρναίε ὀρχηςε εἰκόνα.

Αὐτὸν ὁρᾷν Ιόβακχον ἐδόξαμεν, ἡνίκα ληνοῖς
ὁ πρέσβυς νεαρῆς ἦρχε χοροιμανίης,
καὶ Κάδμε τὰ πάρηβα χορεύματα, καὶ τὸν ἀφ' ὕλης
ἄγγελον εὐϊακῶν ἰχνελάτην θιάσων,
καὶ τὴν εὐάζεσαν ἐν αἵματι παιδὸς Αγαύην
λυσσάδα. Φεῦ θείης ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

CCCLIV.

Εἰς ἄγαλμα Καλλιόπης.

Καλλιόπη μὲν ἐγώ· Κύρῳ δ' ἐμὸν ὤπασα μαζὸν,
ὃς τρέφε θεῖον Ομηρον, ὅθεν πίε νήδυμος Ορφεύς.

CCCLV.

Εἰς τὸν Αθήνησι τε Διὸς ναόν.

Αὐτε Ζηνὸς ὅδ' οἶκος ἐπάξιος· ἐδ' ἂν Ολυμπος
μέμψεται ἐρανόθεν Ζῆνα κατερχόμενον.

p. 226.

CCCLVI.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Κεκροπίδαι Διὶ τόνδ' ἔθεσαν δόμον, ὡς ἀπ' Ολύμπε
νισσόμενος ποτὶ γῆν, ἄλλον Ολυμπον ἔχῃ.

CCCLVII.

CCCLVII.

T. III.

Εἰς ξενοδοχεῖον.

Αςὸς ἐμοὶ καὶ ξεῖνος ἀεὶ φίλος. ἐ γὰρ ἐρευνᾷν
τίς, πόθεν, ἠὲ τίνων, ἔςι φιλοξενίης.

CCCLVIII.

Εἰς εἰκόνα Θεοδοσίε ἄρχοντος ἐν Σμύρνῃ.

Τὸν μέγαν ἐν βελαῖς Θεοδώσιον, Ασίδος ἀρχὸν,
εἰκόνι μαρμαρέῃ ςήσαμεν Ανθύπατον,
ἕνεκα Σμύρναν ἔγειρε, καὶ ἤγαγεν ἐς φάος αὖτις,
ἔργοις θαυμασίοις πολλὸν ἀειδομένην.

CCCLIX. a

Εἰς εἰκόνα Δαμοχάριδος ἐν Σμύρνῃ.

Δαμόχαρι κλυτόμητι, δικασπόλε, σοὶ τόδε κῦδος,
ὅττι γε τὴν Σμύρναν μετὰ λοίγια πήματα σεισμε̃,
ἐσσυμένως πονέων, αὖθις πόλιν ἐξετέλεσσας.

CCCLIX. b

Lect. p. 287.

Πιτθεῖδαι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἐξήγειρε
πευκαλίμοις ἀγανῆς μήδεσι προςασίης,
καὶ μὴν καὶ κτεάτισον ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

CCCLX.

T. III. p. 226.

Πᾶσα φύσις, βασιλεῦ, τὸ τεὸν κράτος αἰὲν ἀείδει,
ἕνεκα δυσμενέων ςίχας ὤλεσας, ἕνεκα φέγγος
ἀνδράσι σωφρονέεσι κακὴν μετὰ δῆριν ἀνάψας
ἱππολύτης ἐκέδασσας ὁμόγνια πήματα χάρμης.

CCCLIX. b 1. Lapis exhibet πολιν ηεξηεε.
CCCLX. 1. Vulgo βασίλεια τεόν. 3. Cod. ἀνῆψας ἱππολύτης ἐκέδ.

T.III.p.227.

CCCLXI.

Εἰς βασιλέως ἄγαλμα ἐπὶ τῇ ἀνατολικῇ πύλῃ Θεσσαλονίκης.

Ἠνορέης ὀλετῆρα ὑπερφιάλου Βαβυλῶνος,
καὶ σέλας ἀκτεάνοιο δίκης βασίλειον ὕπαρχον,
ξεῖνε, νόῳ σκίρτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
Εὐνομίης ποτὶ χῶρον ἀριστογένεθλον ὁδεύεις,
Βάρβαρον οὐ τρομέεις, οὐκ ἄῤῥενας ἀῤῥενοκοίτας.
ὅπλα Λάκων, σὺ δὲ τεῖχος ἔχεις βασίλειον ἄγαλμα.

CCCLXII.

Εν τῇ αὐτῇ πύλῃ.

Μορφὰς ὁ γράψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
ἀνεστείρασε δέ μου τὴν ὄρεξιν ἡ τέχνη.
κάλει δέ μ' Αλέξανδρον εὔλαλον, φίλος.

CCCLXIII.

Εἰς πηγήν.

Αέναον καθαρήν τε παρερχομένοισιν ὁδίταις
πηγὴν ἀμβλύζει γειτονέουσα νάπη·
πάντη δὲ πλατάνοισι καὶ ἡμεροθαλλέσι δάφναις
ἔστεμμαι, σκιερῇ ψυχομένη κλισίῃ.
τοὔνεκα μή με θέρευς παραμείβεο· δίψαν ἀλαλκὼν
ἄμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόνον ἡσυχίῃ.

CCCLXIV.

Εἰς κρήνην ἐν Τάφῳ.

Ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Τηθύος εἰμὶ Νύχεια
κρήνη. Τηλεβόαι γάρ με τόδ' ὠνόμασαν.
Νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸν, θνητοῖσι δ' ὑγείην·
θῆκε δ' ἐμὲ Πτερέλας υἱὸς Ενυαλίου.

CCCLXV.

T. III. p. 228.

Εἰς κρήνην Ολυμπιάδα.

Ενθεν Αλέξανδρος Μακεδὼν πίεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι πανείκελα ῥεύματα πηγῆς,
ἧ καὶ Ολυμπιάδος πόρεν ὔνομα μητέρος ἐσθλῆς.

CCCLXVI.

Εἰς κρήνην ἐν Ασσῳ.

Πᾶσα μὲν Αξιόχῳ πόλις εὔχεται· ἄλλο γὰρ ἄλλης
πῆμα παραστείχων, ὡς θεὸς, ἠκέσατο·
ἔξοχα δὲ κραναῇ ῥόον ὕδατος ὤπασεν Ασσῳ,
πολλῶν πετράων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
μηκέτι φεύγετε πάντες ἀποπροθέοντες ὁδῖται·
πλημμύρω ψυχροῖς ὕδασιν Αξιόχου.

CCCLXVII.

Εἰς πόλιν Μόψου ἑσίαν.

Μόψου τήνδ' ἐσορᾷς κλεινὴν πόλιν, ἥν ποτε μάντις
δείματο, τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρεμάσας.

CCCLXVIII.

Εἰς πόλιν Ηράκλειαν τὴν Πόντου.

Εἰ πόλιν Ηρακλῆος ὁμώνυμον οἶσθα καὶ ἄλλην,
ἴσθι με τὴν Πόντου μηδὲν ἀτιμοτέρην.

CCCLXIX.

Εἰς Σμύρναν.

Εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον ὁδεύσεις,
οὔ ποτέ μοι τινὰ χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
θέσκελον οἷον ἔτευξεν ἀγακλυτὸς Ιωάννης, p. 229.
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός. ἐκ ῥοθίων γὰρ
τερπωλὴν ἀκόρητον ἐν ἄστεϊ θῆκεν Ομήρου.

T. III.

CCCLXX.

Εἰς μῶλον ἐν Σμύρνῃ τῇ θαλάσσῃ ἐπικείμενον, ἐν ᾧ καὶ ὑδρεῖον.

•Τίς βυθὸν ἠπείρωσε; τίς ἐν ῥοθίοισιν ἔτευξεν
ἀκτὴν ἀμφιρύτην λάεσι μαρμαρέοις;
τίς δ' ἐνὶ κύμασι τεῦξε ποτὸν πλωτῆρας ἀφύσσειν,
αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀρυομένους;
β οὗτος ὁ ποικιλόμητις ἀνὴρ Βενέτιος ἀμύμων,
κτίσμασι νικήσας Θησέα καὶ Πέλοπα.

CCCLXXI.

Εἰς φάρον ἐν Σμύρνῃ.

•Τίς τόσον ἔργον ἔτευξε; τίς ἡ πόλις, ἢ τὸ γέρας, τί;
β Αμβρόσιος Μυλασεὺς τὸν φάρον Ανθύπατος.

CCCLXXII.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Μηκέτι δειμαίνοντες ἀφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην,
εἰς ἐμὲ θαρσαλέως πλώετε ποντοπόροι.
πᾶσιν ἀλωομένοις τηλαυγέα δαλὸν ἀνάπτω,
τῶν Ασκληπιαδῶν μνημοσύνην καμάτων.

CCCLXXIII.

Εἰς φάρον Αλεξανδρείας.

Πύργος ἐγὼ ναύτῃσιν ἀλωομένοισιν ἀρήγων
εἰμὶ, Ποσειδάωνος ἀπενθέα πυρσὸν ἀνάπτων,
p. 230. καί με πεσεῖν μέλλοντα βαρυγδούποισιν ἀήταις
στῆσεν ἑοῖς καμάτοις Αμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ἐστὶ πατήρ· κείνῳ δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται
χεῖρας ἀερτάζουσιν, ἅτε κλυτῷ Εννοσιγαίῳ.

CCCLXXIV. T. III.

Τήκει καὶ πέτραν ὁ πολὺς χρόνος· ἀλλ' ἀρετάων
Ασκληπιοδότȣ τὸ κλέος ἀθάνατον,
ὅσσα καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι· τοῖς ἐπὶ πᾶσι
καὶ τόδε μετρείσθω κοῖλον ἔρεισμα θόλȣ.

CCCLXXV. a

Εἰς τὴν πύλην τȣ̃ Αργȣ̃ς.

Τήνδε πύλην λάεσσιν ἐΰξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφότερον, κόσμον τε πάτρῃ, καὶ θάμβος ὁδίταις
τεῦξε Κλέης, Κλεάδος ἁγνῆς πόσις εὐπατερείης,
Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλήων.

CCCLXXV. b Lect. p. 288.

Τέρπεο καὶ σκηνῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμνων,
Μεσσαλινȣ̃ κλειναῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,
οἷς θεάτρȣ κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσε·
πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνῃ.

CCCLXXVI. T. III. p. 230.

Εἰς κάγκελον οἰκίας.

Ην κλείσῃς μ', ἀνέωγα· καὶ ἢν οἴξῃς, κλείσεις με.
τοῖος ἐὼν, τηρεῖν σὸν δόμον ȣ̓ δύναμαι.

CCCLXXVII.

Εἰς μινσώριον ἀνάγλυφον.

Αργύρεος πόλος ȣ̃τος, ὅπῃ Φαέθοντα Σελήνη
δέρκεται ἀντιτύπων πιμπλαμένη φαέων·

CCCLXXV. a 3. Noſtra lectio eſt in Cod. Vat. At in lapide vet. Oxon. legitur Κλεάδας ἁγνῆς. 4. Vulgo ἀργειοφάντης.
CCCLXXVI. 1. melius Salm. οἴξῃς σύ με κλείσεις.

T.III.p.231. ἀπλανέες δ' ἑκάτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλῆται
ἀνδρομένης γενεῆς πᾶσαν ἄγουσι τύχην.

CCCLXXVIII.

Εἰς ἄλλο μινσώριον ἀνάγλυφον.

Τέσσαρές εἰσιν Ἔρωτες. ὁ μὲν σέφος ἀμφικαλύπτει
μητρὸς ἑῆς· ὁ δὲ χεῖλος ἔχει ποτὶ πίδακι μαζοῦ·
οἱ δὲ δύω παίζουσι παρ' ἴχνεσιν· εἷμα δὲ κρύπτει
μηρῷ γείτονα χῶρον ὅλης γυμνῆς Ἀφροδίτης.

CCCLXXIX.

Εἰς ἀσπίδα περιέχουσαν τὴν γένναν τοῦ Σωτῆρος.

Ὢ πόσον εὐήθης ὁ ζωγράφος, ὅττι χαράσσει
κοίρανον εἰρήνης ἀσπίδι τικτόμενον.

CCCLXXX.

Πίστιν ἔχων βασίλειαν ἐμῶν μενέων συνέριθον,
σοί, μάκαρ Ὑψίμεδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,
Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἕδνον ἄνακτι.

CCCLXXXI.

Εἰς ἰλαίαν βαστάζουσαν ἄμπελον.

Παλλάδος εἰμὶ φυτόν· Βρομίου τί με θλίβετε κλῶνες;
αἴρετε τοὺς βότρυας· παρθένος οὐ μεθύω.

CCCLXXXII.

Εἰς δάφνην ἀξίνῃ κοπτομένην.

Ποῖ Φοῖβος πεπόρευτο, Ἄρης ὅτ' ἐμίγνυτο Δάφνῃ;

CCCLXXXIII.

p. 232. Ἐκλάσθην ἀνέμοισι πίτυς. τί με τεύχετε νῆα,
ναυηγῶν ἀνέμων χερσόθι γευσαμένην;

CCCLXXXIV. T. III.

Οὔρεσιν ἐν δολιχοῖς βλωθρὴν πίτυν ὑέτιός με
πρόῤῥιζον γαίης ἐξεκύλισε Νότος·
ἔνθεν ναῦς γενόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.
ἄνθρωποι τόλμης ὔ ποτε φειδόμενοι.

CCCLXXXV.

Τίπτ' ἐμὲ τὴν ἀνέμοισιν ἁλώσιμον, ἠλεὲ τέκτον,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον;
ὐδ' οἰωνὸν ἔδεισας, ὅτι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χθονί; πῶς ἀνέμυς φεύξομαι ἐν πελάγει;

CCCLXXXVI.

Τίς ποτ' ἀκηδέςως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχυ
ἀνὴρ ἀμπελίνυ κλήματος ἐξέταμε,
χείλεα δὲ συφθεὶς ἀπό μιν βάλεν, ὡς ἂν ὁδίταις
εἴη νισσομένοις ἡμιδαὲς σκύβαλον;
εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος, οἷα Λυκύργῳ,
ὅττι μιν αὐξομένην ἔσβεσεν εὐφροσύνην.
τῦδε γὰρ ἂν τάχα τις διὰ πώματος ἢ πρὸς ἀοιδὰς
ἤλυθεν, ἢ γοερῦ κήδεος ἔσχε λύσιν.

CCCLXXXVII.

Εἰς γραφίδα.

Ἤμην ἀχρεῖον κάλαμος φυτόν. ἐκ γὰρ ἐμεῖο
ὐ σῦκ', ὐ μῆλα φύεται, ὐ ςαφυλή.
ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' Ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας p. 233.
χείλεα, καὶ ςεινὸν ῥῦν ὀχετευσάμενος.

CCCLXXXV. 3. Cod. ὗτοι.

T. III. ἐκ δὲ τῦ εὖτε πίοιμι μέλαν ποτὸν, ἔνθεος οἷα,
πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λαλῶ ςόματι.

CCCLXXXVIII.

Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν· Ἕκτορι δ' Αἴας
ζωςῆρ'. ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

CCCLXXXIX.

Πικρὴν ἀλλήλοις Ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασπις
Αἴας ἐκ πολέμυ μνῆμ' ἔπορον φιλίης.
Ἕκτωρ γὰρ ζωςῆρα λαβὼν, ξίφος ἔμπαλι δῶκε·
τὴν δὲ χάριν δώρων πείρασαν ἐν θανάτῳ.
τὸ ξίφος εἷλ' Αἴαντα μεμηνότα, καὶ πάλι ζωςὴρ
εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον.
πέμπεται ἐξ ἐχθρῶν ὕτως αὐτοκτόνα δῶρα,
ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μόρυ.

CCCXC.

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος, τὴν Ἕκτορος αἷμα πιῦσαν,
Λαρτιάδης Δαναῶν εἷλε κακοκρισίῃ·
ναυηγῦ δὲ θάλασσα κατέσπασε, καὶ παρὰ τύμβον
Αἴαντος νηκτὴν ὥρμισεν, ὐκ Ἰθάκῃ.
καὶ κρίσιν Ἑλλήνων συγερὴν ἀπέδειξε θάλασσα,
καὶ Σαλαμὶς ἀπέχει κῦδος ὀφειλόμενον.

CCCXCI.

Καλὰ Ποσειδάων δίκασε πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης·
ἀσπὶς ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τινάσσει,

CCCLXXXVII. 5. Cod. ἔνθεον οἷα.
CCCLXXXIX. 7. Vulgo ὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπετο δῶρα.

αὐτόν σ' ἐκκαλέουσα, τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην. T.III.p.234
ἔγρεο, παῖ Τελαμῶνος, ἔχεις σάκος Αἰακίδαο.

CCCXCII.

Αλφεὸς ἄῤῥεν ὕδωρ, Αρεθούσιόν ἐστι τὸ θῆλυ·
καὶ ποτὸν εὗρεν Ερως, κιρναμένων ὑδάτων.

CCCXCIII.

Εν τῷ Ασκληπιείῳ τῶν Παντικαπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγείσῃ χαλκῇ ὑδρίᾳ διὰ τὸν πάγον.

Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ πείθεται οἷα παρ' ἡμῖν
γίνεται, εἰς τήνδε γνώτω ἰδὼν ὑδρίαν,
ἣν οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα
χειμῶνος μεγάλου θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος.

CCCXCIV. a

Εἰς τοὺς Ηλείους.

Ηλις καὶ μεθύει, καὶ ψεύδεται. οἷος ἑκάστου
οἶκος, τοιήδε καὶ ξυνάπασα πόλις.

CCCXCIV. b p. 234.

Ασπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ Λαδικέας περίφευγε
καὶ κύνα λυσσητὴν, καὶ πάλι Λαδικέας.

CCCXCV. p. 234.

Ανδρὶ μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν·
ἀλλ' ἅμα τῷ φυσᾷν χῳ νόος ἐκπέταται.

CCCXCVI.

Ικάρου ὦ νεόφοιτον ἐς ἠέρα πωτηθέντος
Ικαρίη πικρῆς τύμβε πτεροδρομίης,

CCCXCVI. 2. Cod. τύμβε κακοδρομίης.

T. III. ἄβαλε μήτε σε κεῖνος ἰδεῖν, μήτ' αὐτὸς ἀνεῖναι
Τρίτων Αἰγαίȣ νῶτον ὑπὲρ πελάγευς.
p. 235. ȣ̓ γάρ σοι σκεπανή τις ὑφόρμισις, ȣ̓́τε βόρειον
ἐς κλίτος, ȣ̓́τ' ἀγὴν κύματος ἐς νοτίην.
ἔῤῥοις, ὦ δύσπλωτε, κακόξενε· σεῖο δὲ τηλȣ̃
πλώοιμι, συγερȣ̃ ὅσσον ἀπ' Αἴδεω.

CCCXCVII.

Ἰξευτὴς πρὸς σρȣθίον.

Τίπτε μέγα κλάζεις πωτωμένη ὄζον ἀπ' ὄζȣ;
τοῖα καὶ ἄλλη ἔρεξε, καὶ ȣ̓ φύγεν ἰξοφορῆας
ἡμετέρȣς δόνακας, περὶ δὲ πτερὰ πυκνὰ βαλȣ̃σα
ἤλυθε τεχνήεντα, καὶ ȣ̓κ ἐθέλȣσα, πρὸς ἄνδρα.

CCCXCVIII.

Ἐσχατιαὶ Λιβύων Νασαμωνίδες, ȣ̓κ ἔτι θηρῶν
ἔθνεσιν αὐχμηρὰ νῶτα βαρυνόμεναι,
ȣ̔́ τοι ἐρημαίῃσιν ὑποπτήσσεσθε λεόντων
ὠρυγαῖς ψαμάθȣς ἄχρις ὑπὲρ Νομάδων,
φῦλον ἐπεὶ ἀνάριθμον ἐν ἰχνοπέδαισιν ἀγρευθὲν
ἐς μίαν αἰχμητὴς Καῖσαρ ἔθηκε θέαν.
αἱ δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκοιτάδες ἀκρώρειαι
θηρῶν, νῦν ἀνδρῶν εἰσὶ βοηλασίαι.

CCCXCIX.

Εἰς κόγχην, ἐν ᾗ ἐγέγλυπτο Ἔρως καθεύδων.

Πρὶν μὲν ἁλικλύστȣ πέτρας ἐνὶ βένθεσιν ἦμαν
εὐαλδὲς πόντȣ φῦκος ἀναινομένη·

CCCXCVIII. 2. Cod. ἔθνεσιν ἠπείρȣ νῶτα β. 6. ε. μ. αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς.

CCCXCIX. 1. Cod. ἁλικλαύστȣ. 2. εὐαλθές. et ἀπαινομένη.

νῦν δέ μοι ἱμερόεις κόλπων ἔντοσθεν ἰαύει T. III.
λάτρις ἐυϛεφάνυ Κύπριδος ἁβρὸς Ἐρως.

CCCC. p. 236.

Ρεῖθρα Κασωλίνυ ποταμῦ βεβαρημένα νεκροῖς
δέξατο Τυρσηνῆς ἠϊόνος κροκάλη,
ἡνίκα Φραγγικὰ φῦλα κατέκτανεν Αὐσονὶς αἰχμὴ,
ὁππόσα δειλαίῳ πείθετο Βυτελίνῳ.
ὄλβιον ἂν τόδε ῥεῦμα, καὶ ἔσσεται ἀντὶ τροπαίυ
αἵματι βαρβαρικῷ δηρὸν ἐρευθόμενον.

CCCCI.

Οντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα,
δείμασθαι ποταμῦ χειμερίοισι δρόμοις
ἄῤῥηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοισι θεμείλοις,
ὧν ὕπερ εὐρείην ἐξετάνυσσας ὁδὸν,
ἣν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρίησι νόοιο
Κυδναίων ῥείθρων τεῦξαν ἀφαυροτέρην·
σοὶ δ' ὑπὲρ ἁψίδων αἰώνιος ἐῤῥίζωται,
καὶ ποταμὸς πλήθων πρηΰτερος τελέθει.
αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέσασθαι
ἡγεμόνος Πίθυ τῦ διασημοτάτυ,
ὄφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἶσον ἐκείνοις,
οἳ Νείλυ προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίυς.

CCCCII.

Θήρη μὲν πολέμυ μελέτη, θήρη δὲ διδάσκει
κρυπτὸν ἑλεῖν, ἐπιόντα μένειν, φεύγοντα διώκειν.

CCCCI. 10. Nomen Πίθυ corruptum videtur.

T. III.

CCCCIII.

Τιμῆς ἄρχοντος λογίȣ χάριν ἐςήσαντο
βȣλὴ καὶ βασιλεῖς τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

p. 237.

CCCCIV.

Ἂν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἄγγεσιν ἡδέος οἴνȣ,
εἰς ὀξὺ τρέπεται τȣ̃το τὸ λειπόμενον.
ȣ̔́τως ἀντλήσας τὸν ὅλον βίον, εἰς βαθὺ δ᾽ ἐλθὼν
γῆρας ὁ πρεσβύτης, γίνεται ὀξύχολος.

CCCCV.

Οὐκ ἔςι γήμας, ὅςις ȣ̓ χειμάζεται.
λέγȣσι πάντες, καὶ γαμȣ̃σιν εἰδότες.

CCCCVI.

Εἴ τις ἅπαξ γήμας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,
ναυηγὸς πλώει δὶς βυθὸν ἀργαλέον.

CCCCVII.

Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθηκαν
ἡμετέρης βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.
ἀρκȣ̃μαι τȣ́τοισιν. ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριςον
ἡλικίης· ἔθανε χὡ τριγέρων Πύλιος.

CCCCVIII.

Τὸν βίον, Ἡράκλειτε, πολὺ πλέον ἤπερ ὅτ᾽ ἔζης,
δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἔς᾽ ἐλεεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γέλα, Δημόκριτε, τοπλέον ἢ πρίν·
νῦν ὁ βίος πάντων ἐςὶ γελοιότερος.
εἰς ὑμέας δὲ καὶ αὐτὸς ὁρῶν, τὸ μεταξὺ μεριμνῶ
πῶς ἅμα σοι κλαύσω, πῶς ἅμα σοι γελάσω.

CCCCIX.

T.III.p.238.

Ὠκεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
πᾶσα χάρις κενεὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

CCCCX.

Αγρὸς Αχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ κεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ Τύχης.

CCCCXI.

Κοινῇ πὰρ κλισίῃ ληθαργικὸς ἠδὲ φρενοπλὴξ
κείμενοι, ἀλλήλων νοῦσον ἀπεσκέδασαν.
ἐξέθορε κλίνης γὰρ ὁ τολμήεις ὑπὸ λύσσης,
καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὸς ἔτυψε μέλους.
πληγαὶ δ' ἀμφοτέροις ἐγένοντ' ἄκος, αἷς ὁ μὲν αὐτῶν
ἔγρετο, τὸν δ' ὕπνῳ πουλὺς ἔριψε κόπος.

CCCCXII.

Ο πρὶν ἀεὶ Βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ,
σύντροφος εὐάσαις, αἰγοπόδης Σάτυρος
διχθάδιον κατὰ κῶλον ἀλυκτοπέδῃσι λυγωθεὶς,
ἔντεα παιδὶ θεᾶς χαλκοτορεῖ Θέτιδος,
οὐ σοφὸν ἐκ τέχνας ἀσκῶν πόνον, ἀλλὰ πενιχρὰν
ἐργάτιν ἐκ μόχθων ῥυόμενος βιοτάν.

CCCCXIII.

Ποῦ σοι κεῖνα κύπελλα, λαφύστιε; ποῦ καλὰ θύρσων
πήγματα καὶ κῶμοι, σκιρτοπόδη Σάτυρε;

CCCCXI. 6. Vulgo τὸν δ' ὕπνου. Cod. ὕπνῳ dedit.

T.III.p.239. τίς σε παρὰ σμίλαισι, ποδίκροτον ἅμμα καθάψας,
θήκατο, τὸν Βρομίῳ σπάργαν' ἑλιξάμενον;
β αἰσχρήμων ἔνδεια, καὶ ἡ πάντολμος ἀνάγκη,
ἥ με παρ' Ηφαίςῳ θῆκε μαριλοπότην.

CCCCXIV.

Εἰ κρίσις ἐςὶ κάτω καὶ Τάνταλος, ὐδὲν ἀπιςῶ,
τῇ πενίῃ μελετῶν τὴν ὑπὸ γῆν κόλασιν.

CCCCXV.

Χρήματα καὶ πόρναις παραγίνεται· ὐκ ἀλεγίζω.
μισείτω με τάλας Χρυσὸς ὁ πορνοφίλας.

CCCCXVI.

Τίπτ' ἐμὲ τὸν φιλέρημον ἀναιδέϊ ποιμένες ἄγρῃ
τέττιγα δροσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων,
τὴν Νυμφέων παροδῖτιν ἀηδόνα, κήματι μέσσῳ
ὔρεσι καὶ σκιεραῖς ξυθὰ λαλεῦντα νάπαις;
ἤνιδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον, ἤνιδε τόσσυς
ψᾶρας, ἀρυραίης ἅρπαγας εὐπορίης.
καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις· ὄλλυτ' ἐκείνυς.
φύλλων καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐςὶ δρόσυ;

CCCCXVII.

Δίκτυον ἐκθρώσκοντα πολύπλοκον ἄρτι λαγωὸν
σεῦε κύων θερμοῖς ἴχνεσιν ὠκυπόδην.
τρηχὺν ὁ δ' ἐκνεύσας ταχινῶς πάγον, ἐς βαθὺ πόντυ
ἥλατ' ἀλυσκάζων κῦμα παρακτίδιον.

CCCCXVI. 3. κήματι Cod. Vat. e correctione; nam primo ſcriptum fuerat κύματι.

εἰνάλιος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὀδοῦσι T. III.

μάρψε. κυσὶ τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος.

CCCCXVIII. p. 240.

Εἰς βαθὺν ἥλατο Νεῖλον ἀπ' ὀφρύος ὀξὺς ὁδίτης,

ἡνίκα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.

ἀλλά μιν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος. ἔβρυκε δ' ἄλλος

ἄλλον, ἐπουραίῳ δήγματι δραξάμενος.

μακρὰ γεφυρώθη δὲ λύκοις βυθός. ἔφθανε δ' ἄνδρα

νηχομένων θηρῶν αὐτοδίδακτος ἄρης.

CCCCXIX.

Λεπτὸν ὑφηναμένα ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνα

τέττιγα σκολιαῖς ἔνδετον εἶχε πάγαις.

ἀλλ' οὐ μὰν λεπταῖσιν ὑπαιάζοντα ποδάγραις

τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα παρετρόχασα·

λύσας δ' ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα, καὶ τόδ' ἔλεξα·

Σώζου μουσείῳ φθεγγόμενος κελάδῳ.

CCCCXX.

Σοὶ, πατρὶ Θεσσαλίῃ πωλοτρόφε, μέμψιν ἀνάπτω

Πήγασος, ὡς ἀδίκου τέρματος ἠντίασα,

ὃς Πυθοῖ, κὴν Ἰσθμῷ ἐκώμασα, κὴπὶ Νέμειον

Ζῆνα, καὶ Ἀρκαδικοὺς ἤλυθον ἀκρέμονας·

νῦν δὲ βάρος πέτρης Νισυρίτιδος ἔγκυκλον ἕλκω,

λεπτύνων Δηοῦς καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

CCCCXXI.

Ἐκ θοίνης φάος ἔσχεν ἐπ' ἀχράδα μηκὰς ἰοῦσα,

ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχουσα κόρην.

CCCCXXI. 1. Cod. εἰ χθονίης. Fort. ἐξ ἁλκῆς.

T. III. δισσῶν τὴν ἑτέραν γὰρ ἐκέντρισεν ὀξὺς ἀκάνθης
ὄζος. ἴδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότερον.

p. 241. CCCCXXII.

Εἰς αἶγα θηλάζουσαν λύκον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ πάλι θηρίον ἔσται.
Η ΧΑΡΙΣ ΑΛΛΑΞΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ.

CCCCXXIII.

Ἡ γραφὶς ἀργυρέη μὲν, ὅτ' ἐκ πυρὸς ἦλθον, ἐτύχθην·
σαῖσι δὲ καὶ χρυσέη γίνομαι ἐν παλάμαις.
ὧδέ σοι, ὦ χαρίεσσα Λεόντιον, εὖ μὲν Ἀθήνη
τέχνης, εὖ δ' εἴδους ἄκρα δέδωκε Κύπρις.

CCCCXXIV.

Μή ποτε τὸν παρεόντα παρεὶς φίλον, ἄλλον ἐρεύνα,
δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

CCCCXXV.

Θησαυρὸς μέγας ἐστ' ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπισταμένῳ.

CCCCXXVI.

Πρᾶγμα μὲν ἔσθ' ὁ φίλος πάνυ δύσκολον· εἰσὶ δὲ πολλοὶ,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

CCCCXXVI. Huic diſticho in membranis ſubiungitur hoc:
Χρησαμένῳ θεράπων ὁ χρήσιμος ἐστ' ἀγαθόν τι·
αὐταρκὴς δὲ κακὸν τῶνδ' ὁ πονηρότερος.
ubi fort. corr. αὐτάρκης δὲ, κακῶν ἐστιν ἀπειρότερος.

CCCCXXVII

CCCCXXVII. T. III.

Κισσῷ μὲν Διόνυσος ἀγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεὺς,
οἱ ναέται ξείνοις, ἡ δὲ πόλις ναέταις.

CCCCXXVIII. p. 242.

Ολβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος αἰὼν
σῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃς, εὐμενέτειρα Τύχη.
νεύματι γὰρ σῷ πάντα φέρει κλέος, ᾧ ποτε χειρὶ
δεξιτερῇ παρέχῃς αὐχένα θεσπέσιον.
τύτῳ καὶ βασιλῆες ἀμύμονες ἁρμόζονται,
καὶ λογίων ἀγέλης ἔξοχοι ἡγεμόνες.
καὶ νῆες λιμένεσσι σαώτεραι ἀμπαύονται,
σὴν δι' ἀρηγοσύνην σωζόμεναι πελάγει·
καὶ πόλιες χαίρυσιν ἀκύμονες, ἠδέ τε λαοὶ,
καὶ θαλερῶν πεδίων λείμακες ἀμβρόσιοι.
τὔνεκα σὸν θεράποντα πρὸς ὄλβιον ἀθρήσασα
* * * * * * * *

CCCCXXIX.

Ο φθόνος ἐςὶ κάκιςος, ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήκει γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

CCCCXXX.

Ο φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσσι δαμάζει.

CCCCXXXI.

Μητρυιαὶ προγόνοισιν ἀεὶ κακόν· ὐδὲ φιλῦσαι
σώζυσι. Φαῖδραν γνῶθι καὶ Ἱππόλυτον.

CCCCXXVIII. 2. Cod. ἐννεσίῃσιν. 4. παρέχοις. 7. σαώτερος. 8. διὰ ῥηγοσύνην. 9. ἀμύμονες. 10. λειμῶνες ἀμβρ.

T. III. CCCCXXXII.

Στήλην μητρυιῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος·
ἡ δὲ τάφῳ κλινθέντα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

p. 243. CCCCXXXIII.

Εὐστέφιος μ' ἐδάμασσεν ὁμοῦ, καὶ πρώϊος ὕπνος,
ὃς μὲν, ἐπιβρίσας, ὃς δ', ἐμὲ μὴ καλέσας·
ὧν ἐξ ἀμφοτέρων ὁ μὲν ἐῤῥέτω, ὃς δὲ παρείη
ἵλαος, ὡράων μέτρον ἐπιστάμενος.

CCCCXXXIV.

Αρτιπαγῆ ῥοθίαισιν ἐπὶ κροκάλαισί με νῆα,
καὶ μήπω χαροποῦ κύματος ἁψαμέναν
οὐδ' ἀνέμεινε θάλασσα· τὸ δ' ἄγριον ἐπλήμμυρε
χεῦμα, καὶ ἐκ σαθερῶν ἥρπασεν ἠϊόνων
ὁλκάδα τὰν δείλαιαν, ἀείκλονον, ἧ γε τὰ πόντου
χεύματα κἠν χέρσῳ λοίγια κἠν πελάγει.

CCCCXXXV.

Ην νέος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν πλούσιός εἰμι,
ὢ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὃς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, ὁπότ' οὐδὲ ἓν εἶχον·
νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

CCCCXXXVI.

Εἰς κλέπτην δειλὸν εὑρόντα ξίφος χρυσοῦν.

Καὶ χρυσὸν φιλέω, καὶ δήϊον ἄρεα φεύγω.

CCCCXXXVII. T. III.

Τέρπε δανειζόμενος τὴν σὴν φρένα· τοῖς δὲ δανειςαῖς
 κάλλιπε τὴν ψῆφον δακτυλοκαμψόδυνον.

CCCCXXXVIII. p. 244.

Ἐκ πυρὸς Ἰλιακᾶ δοράτων μέσον ἥρπασεν ἥρως
 Αἰνείας, ὅσιον παιδὶ βάρος, πατέρα.
ἔκλαγε δ' Ἀργείοις· Μὴ ψαύετε. μικρὸν ἐς ἄρη
 κέρδος ὁ γηραλέος, τῷ δὲ φέροντι, μέγα.

CCCCXXXIX.

Εἰς νεώτερόν τινα φρόνιμον.

Εἴς σε καὶ ἀψευδὴς ἐψεύσατο βίβλος Ὁμήρȣ,
ὁπλοτέρων ἐνέπȣσα μετήορα δήνεα φωτῶν.

CCCCXL.

Ἁρπαλέως φέρεται πολιὸς χρόνος. ἀλλὰ παρέρπων
 καὶ φωνὰς κλέπτει φθεγγομένων μερόπων,
καὶ μὴ φαινόμενος τȣ̀ς φαινομένȣς ἀφανίζει,
 καὶ μὴ φαινομένȣς εἰς φανερὸν προφέρει.
ὦ ζωῆς ἀόριςος ἐν ἀνθρώποισι τελευτὴ,
 ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ πρὸς ζόφον ἐρχομένων.

CCCCXLI.

Εἰς τὴν κατέπτασιν Εὐρυτȣ̃.

Μηκέτι κληρονόμȣς ὀνομάζετε φέγγος ὁρῶντας·
 τȣ̀ς δ' ἀποθνήσκοντας κληρονόμȣς λέγετε.
οἱ νῦν κληρονόμοι νέκυες μέγα κέρδος ἔχȣσι,
 τὴν ἀναχώρησιν τȣ̃ μογερȣ̃ βιότȣ.

T.III.p.245.

CCCCXLII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Τὴν πόλιν οἱ νέκυες πρότερον ζῶσαν κατέλειψαν·
ἡμεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἐκφέρομεν.

CCCCXLIII.

Εἰς Αΐδην ἰθεῖα κατήλυσις, εἴτ᾽ ἀπ᾽ Ἀθηνῶν
ϛείχοις, εἴτε νέκυς νείσεαι ἐκ Μερόης.
μή σέ γ᾽ ἀνιάτω πάτρης ἄπο τῆλε θανόντα·
πάντοθεν εἷς ὁ φέρων εἰς Αΐδην ἄνεμος.

CCCCXLIV.

Οἶνος καὶ τὰ λοετρὰ καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἐρωὴ
ὀξυτέρην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Αΐδην.

CCCCXLV.

Λȣτρȣ̃ ἔπαινος.

Πολλῶν τὸ λȣτρὸν αἴτιον δωρημάτων·
χυμȣ̀ς κατασπᾷ, φλέγματος λύει πάχος,
χολῆς περιττὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων,
τὰς θελξιπίκρȣς κνησμονὰς καταϲθενεῖ,
τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν ὀξύνει πλέον,
ὤτων καθαίρει τὰς πόρȣς δυσηκόοις,
μνήμην φυλάττει, τὴν δὲ λήθην ἐκφέρει,
τρανοῖ τε τὸν νȣ̃ν πρὸς νοήσεις εὐθέως,
τὴν γλῶτταν εὐκίνητον εἰς λόγȣς ἔχει,
ὅλον τὸ σῶμα τῇ καθάρσει λαμπρύνει.

p. 246.

CCCCXLVI.

Πᾶς λόγος ἐϛὶ μάταιος, ὁ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ,
καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

CCCCXLVII. T. III.

Πᾶν τὸ περιττὸν ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐςὶ παλαιὸς,
ὡς καὶ τȣ̃ μέλιτος τὸ πλέον ἐςὶ χολή.

CCCCXLVIII.

Ἤθελον ἂν πλȣτεῖν, ὡς πλȣ́σιος ἦν ποτε Κροῖσος,
καὶ βασιλεὺς εἶναι τῆς μεγάλης Ασίης.
ἀλλ' ὅταν ἐμβλέψω Νικάνορα τὸν σοροπηγὸν,
καὶ γνῶ πρὸς τί ποιεῖ ταῦτα τὰ γλωσσόκομα,
ἀκτήν πȣ πάσσας, καὶ ταῖς κοτύλαις ὑποβρέξας,
τὴν Ασίαν πωλῶ πρὸς μύρα καὶ σεφάνȣς.

CCCCXLIX.

Πλȣτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
χρῆσις γὰρ, πλȣ́τȣ μάρτυς, Απολλόφανες.
ἂν μετέχῃς αὐτῶν σὺ, σὰ γίνεται· ἂν δὲ φυλάττῃς
κληρονόμοις, ἀπὸ νῦν γίνεται ἀλλότρια.

CCCCL.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε, γεωπόνε, βῶλος ἀρότρεις;
ἤδη καὶ τύμβȣς νωτοβατȣ̃σι βόες,
ὕννις δ' ἐν νεκύεσσι. τί τὸ πλέον; ἢ πόσος ȣ̃τος
πυρὸς, ὃν ἐκ τέφρης, κȣ̉ χθονὸς ἁρπάσετε;
ȣ̉κ αἰεὶ ζήσεσθε, καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρόσσει,
τοίης ἀρξαμένȣς πᾶσι κακοσπορίης.

CCCCLI. p. 24.

Ιλιὰς, ὦ μέγα ἔργον, Οδυσσείης τε τὸ σῶφρον
γράμμα, τὸ καὶ Τροίῃ θῆκεν ἴσην Ιθάκην,
τόν με γέροντ' αὔξοιτ' ἐς ἀεὶ νέον. ἡ γὰρ Ομήρȣ
σειρὴν ἡμετέρων ῥεῖται ἀπὸ σομάτων.

T. III. CCCCLII.

Α πάρος ἄδμητος καὶ ἀνέμβατος, ὦ Λακεδαῖμον,
 καπνὸν ἐπ' Εὐρώτᾳ δέρκεαι Ὠλένιον,
ἄσκιος· οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες
 μύρονται· μήλων δ' οὐκ ἀΐουσι λύκοι.

CCCCLIII.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα. τέσσαρες ἱροί,
 οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·
Ζηνὸς, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Αρχεμόροιο.
 ἆθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

CCCCLIV. a

Εἰς τὸ πένταθλον.

Αλμα ποδῶν, δίσκυ τε βολὴ, καὶ ἄκοντος ἐρωὴ,
καὶ δρόμος, ἠδὲ πάλη· μία δ' ἔπλετο πᾶσι τελευτή.

p. 334. CCCCLIV. b

Εἰς κύβον.

Εξ, ἓν, πέντε, δύω, τρία, τέσσαρα κῦβος ἐλαύνει.

p. 334. CCCCLIV. c

Περὶ τῦ Ιαμβικῦ μέτρυ.

Εξ πόδες ἐν χώραισι τόσαις μετρῦσιν Ιαμβον.
σπονδεῖος, χόριος, καὶ δάκτυλος ἠδ' ἀνάπαιςος,
πυῤῥίχιος καὶ ἴαμβος· ἔχει δέ τε οἶκον ἕκαςος.
πυῤῥιχίυ τέλος ἐς'· ὃς μακρὰν οἶδεν ἐν ἀρχῇ,
πρώτη καὶ τριτάτη, πέμπτη δέ τε τόνδε κατίσχει·
οἱ δ' ἄλλοι κατὰ πᾶσαν ὁμῶς βαίνυσιν ἀταρπόν·
μῦνον ἴαμβον ἄνακτα φέρει τόπος, ὅν κ' ἐθελήσῃ.

CCCCLV. T.III.p.24

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο

παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἱέντα πόδα,

ἀντίον ἀΐξασα δι' ἥπατος ἤλασε λόγχαν,

ἄῤῥενα ῥηξαμένα φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·

Αλλότριον Σπάρτας, εἶπεν, γένος, ἔῤῥε ποθ' Αιδαν,

ἔῤῥ', ἐπεὶ ἐψεύσω πατρίδα καὶ γενέταν.

CCCCLVI. p. 248.

Αἴαντος παρὰ τύμβον ἀταρβήτοιο παραςὰς

Φρὺξ ἐπέων δεδαὼς ἦρχεν ἐπεσβολίης·

ΑΙΑΣ Δ' ΟΥΚΕΤ' ΕΜΙΜΝΕΝ. ὁ δ' ἀντιγέγωνεν ἔνερθε·

μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη ζωὸς ἀποφθίμενον.

CCCCLVII.

Τλῆθι λέων ἄτλητα παθὼν τετληότι θυμῷ.

οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

CCCCLVIII.

Ελθὼν εἰς Αΐδην, ὅτε δὴ σοφὸν ἤνυσε γῆρας,

Διογένης ὁ κύων, Κροῖσον ἰδὼν ἐγέλα,

καὶ ςρώσας ὁ γέρων τὸ τριβώνιον ἐγγὺς ἐκείνου,

τοῦ πολὺν ἐκ ποταμοῦ χρυσὸν ἀφυσσαμένου,

εἶπεν· Εμοὶ καὶ νῦν πλείων τόπος. ὅσσα γὰρ εἶχον,

πάντα φέρω σὺν ἐμοὶ, Κροῖσε, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

CCCCLIX.

Ζῆσον λογισμῷ, καὶ μενεῖς ἀνενδεής.

CCCCLVI. 2. Vulgo ἐπέων κακῆς ἦρχεν ἐπ.

T. III.

CCCCLX.

Σώματα πολλὰ τρέφειν, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρειν,
  ἀτραπὸς εἰς πενίην ἐςὶν ἑτοιμοτάτη.

CCCCLXI.

Εἴς τινα θανόντα ὑπὸ πλησμονῆς Περσικῶν μήλων.

Ἐκ φονίων Περσῶν φόνιον φυτὸν ἤγαγε Περσεὺς,
  παιδὶ Θεογνώςου τοῦ θανάτου πρόφασιν.

p. 249.

CCCCLXII.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατοιχομένου τις ἐσαθρῶν
  εἰκόνα τὴν κοινὴν οὐκ ἐδάκρυσε βίου·
δεξιτερὴν δ' ἔῤῥιψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἧκε,
  κωφὸν μὲν δοκέοντ', ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
ὀςέον ὡς γὰρ ἔπληξεν, ἀφήλατο, καὶ τὸν ἀφέντα
  πήρωσε, γλυκεροῦ βλέμματος ὀρφανίσας.
καὶ πάλιν εἰς Αΐδην ἐκολάζετο· τὴν ἰδίην δὲ
  ἔκλαυσε χειρῶν εὔςοχον ἀφροσύνην.

CCCCLXIII.

Αἱ τρισσαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλαισιν ἔπαιζον
  κλήρῳ, τίς προτέρη βήσεται εἰς Αΐδην·
καὶ τρὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον, ἦλθε δὲ πασέων
  ἐς μίαν· ἡ δ' ἐγέλα κλῆρον ὀφειλόμενον.
ἐκ τέγεος δ' ἄρ' ἄελπτον ἀπωλίσθησε πέσημα·
  δύσμορος· εἰς Αΐδην δ' ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
ἀψευδὴς ὁ κλῆρος, ὅτῳ κακόν· ἐς δὲ τὸ λῷον
  οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔςοχοι, οὔτε χέρες.

CCCCLXIV. T. III.

Σωφροσύνη καὶ Ερως κατεναντίον ἀλλήλοισιν
ἐλθόντες ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι·
Φαίδρην μὲν κτεῖνε πυρόεις πόθος Ιππολύτοιο·
Ιππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε σαοφροσύνη.

CCCCLXV.

Τίς θεὸν εἶπεν Ερωτα; θεῦ κακὸν ὐδὲν ὁρῶμεν
ἔργον· ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
ὐ θοὸν ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἤνιδ' ἄπιστα p. 250.
τῆς θεοδηλήτυ σκῦλα μιαιφονίης.
μήτηρ μὲν σὺν παιδὶ κατέφθιτο· αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς
ποίνιμος ἔκτεινε φῶτα λιθοκτονίη.
καὶ ταῦτ' ὔτ' Αΐδος, ὔτ' Αρεος, ἔργα δ' Ερωτος
λεύσσομεν, οἷς παίζει κεῖνος ὁ νηπίαχος.

CCCCLXVI.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκτοις
ἄμμι δίδυ· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερύκοις.

CCCCLXVII.

Παραίνεσις πρὸς ἄρχοντα.

Μίξον μειλιχίῃ βαιὸν φόβον, ὄττι καὶ αὐτὴ
βομβήεσσα μέλισσα κορύσσεται ὀξέϊ κέντρῳ.
ὐ γὰρ ἄτερ μάστιγος ἰθύνεται ἵππος ἀγήνωρ·
ὐδὲ συῶν ἀγέλη ἐπιπείθεται ἀνδρὶ νομῆϊ,
πρὶν καὶ ἐριγδύποιο καλαύροπος ἦχον ἀκύσῃ.

T. III. CCCCLXVIII.

Γραμματικȣ̃ τινος ἐπὶ τῷ μὴ δύνασθαι τοῖς ποιήμασι Παλλαδȣ̃ ἐξισȣ̃σθαι.

Εἰ κύκνῳ δύναται κόρυθος παραπλήσιον ᾄδειν,
τολμῷεν δ' ἐρίσαι σκῶπες ἀηδονίσιν,
εἰ κόκκυξ τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἶσα ποιεῖν καὶ ἐγὼ Παλλαδίῳ δύναμαι.

CCCCLXIX.

Αἰεὶ Λαρτιάδη πόντος βαρύς· εἰκόνα κῦμα
ἔκλυσε, κἀκ δέλτων τὸν τύπον ἠφάνισε.
p. 251. τί πλέον; εἰν ἐπέεσσιν Ὁμηρείοις γὰρ ἐκείνȣ
εἰκὼν ἀφθάρτοις ἐγγράφεται σελίσι.

CCCCLXX.

Ἑρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπεύχετο, καὶ ξύλον ἦεν.
εἶτά μιν ἀείρας χαμάδις βάλε· τȣ̃ δ' ἄπο χρυσὸς
ἔῤῥευσε καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

CCCCLXXI.

Χάλκειόν τις Ἔρωτα μετήγαγεν ἐκ πυρὸς εἰς πῦρ,
τήγανον ἁρμόζων τῇ κολάσει κόλασιν.

CCCCLXXII.

Εἰς ὕδατα θερμά.

Χθὼν μυχάτων γυάλων κοιλώμασιν ἀέναον πῦρ
εὖτ' ἂν ἔχῃ, φλοξὶ δὲ περιζείῃ κρυφίαισιν,
ἀτμὸς ἄνω βαίνων εἰς αἰθέρα θερμὸς, ἔνερθε
θλιβόμενος πυριθαλπὲς ἐρεύγεται ἰκμάσιν ὕδωρ.

CCCCLXXIII. T. III.

Ὡς ἀπό τινος ὑπὸ λῃςῦ ἀναιρεθέντος, καὶ ὑπ' αὐτῦ καταταφέντος.

Ζωὴν συλήσας, δωρῇ τάφον· ἀλλά με κρύπτεις,
ὧ θάπτεις. τοίυ καὐτὸς ὄναιο τάφυ.

CCCCLXXIV.

Εἴ με νέκυν κατέθαπτες, ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,
εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ·
νῦν δ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχοις ὧνπερ ἐμοὶ παρέχεις.

CCCCLXXV. p. 252.

Θάψεν ὅ με κτείνας κρυπτὸν φόνον· εἰ δ' ἐμὲ τύμβῳ
δωρεῖται, τοίης ἀντιτύχοι χάριτος.

CCCCLXXVI.

Κἄν με κατακρύπτῃς, ὡς ὐδενὸς ἀνδρὸς ὁρῶντος,
ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γινόμενα.

CCCCLXXVII.

Ἔκτανες, εἶτά μ' ἔθαπτες, ἀτάσθαλε, χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω· μή σε λάθοι Νέμεσις.

CCCCLXXVIII.

Χερσὶ κατακτείνας τάφον ἔκτισας, ὐχ ἵνα θάψῃς,
ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταὐτὸ δὲ καὶ σὺ πάθοις.

CCCCLXXIX.

Εἰς Ἡροφίλην τὴν Σίβυλλαν.

Ἁδ' ἐγὼ ἁ Φοίβοιο σαφηγορὶς εἰμὶ Σίβυλλα,
τῷδ' ὑπὸ λαϊνέῳ σάματι κυθομένα,

CCCCLXXVII. 1. Cod. με θάπτεις.

T. III. παρθένος αὐδάεσσα τοπρὶν, νῦν δ' αἰὲν ἄναυδος,
Μοίρᾳ ὑπὸ στιβαρῇ τήνδε λαχοῦσα πέδην·
ἀλλὰ πέλας Νύμφαισι καὶ Ερμῇ τῷδ' ὑπόκειμαι,
μοῖραν ἔχουσ' Εκάτῳ τῆς τότ' ἀνακτορίης.

CCCCLXXX.

Ὦ Λίνε, πάντα θεοῖσι τετιμένε, σοὶ γὰρ ἔδωκαν
ἀθάνατοι πρώτῳ μέλος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἐν ποδὶ δεξιτέρῳ· Μοῦσαι δέ σ' ἐθρήνεον αὐταὶ
μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου αὐγάς.

p. 253.

CCCCLXXXI.

Ὧδε Λίνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐϋστεφάνου.

CCCCLXXXII.

Καλλιόπης Ορφῆα καὶ Οἰάγροιο θανόντα
ἔκλαυσαν ξανθαὶ μυρία Βιστονίδες·
στικτοὺς δ' ἡμάξαντο βραχίονας, ἀμφὶ μελαίνῃ
δευόμεναι σποδιῇ Θρηΐκιον πλόκαμον.
καί ῥ' αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφόρμιγγι Λυκείῳ
ἔῤῥηξαν Μοῦσαι δάκρυα Πιερίδες,
μυρόμεναι τὸν ἀοιδόν· ἐπωδύραντο δὲ πέτραι
καὶ δρύες, ἃς ἐρατῇ τοπρὶν ἔθελγε λύρῃ.

CCCCLXXXIII.

Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ορφέα Μοῦσαι ἔθαψαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει.

CCCCLXXIX. 6. ap. Pauſan. Εκάτῳ.
CCCCLXXXII. 5. Vulgo καὶ δ' αὐταί. in membr. δ' omiſſum.

CCCCLXXXIV.

T. III.

Μουσάων πρόπολον τῇδ᾽ Ὀρφέα Θρῇκες ἔθηκαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει,
Οἰάγρου φίλον υἱὸν, ὃς Ἡρακλῆα ἐδίδαξεν,
εὑρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

CCCCLXXXV.

Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας
Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ᾽ ὑπὸ τῷδε τάφῳ.

CCCCLXXXVI.

Ἑπτὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ῥίζαν Ὁμήρου,
Κύμη, Σμύρνα, Χίος, Κολοφὼν, Πύλος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

CCCCLXXXVII.

p. 254.

Οὐχὶ πέδον Σμύρνης ἐλοχεύσατο θεῖον Ὅμηρον,
οὐ Κολοφὼν τρυφερῆς ἄστρον Ἰωνίης,
οὐ Χίος, οὐκ Αἴγυπτος εὔσπορος, οὐ Κύπρος ἁγνὴ,
οὐ νῆσος κραναὴ Λαερτιάδαο πάτρη,
οὐκ Ἄργος Δαναοῖς, κυκλωπείη τε Μυκήνη,
οὐδὲ τὸ Κεκροπίων ἄστυ παλαιογόνων.
οὐ γὰρ ἔφυ χθονὸς ἔργον· ἀπ᾽ αἰθέρος ἀλλά ἑ Μοῦσαι
πέμψαν, ἵν᾽ ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι.

CCCCLXXXVIII.

α Χῖος ἔφυς; *β* οὔ φημι. *α* τί δαὶ, Σμυρναῖος; *β* ἀπαυδῶ.
α Κύμη δ᾽ ἢ Κολοφὼν πατρὶς Ὅμηρε σέθεν;
β οὐδετέρη. *α* Σαλαμὶς δὲ, τεὴ πόλις; *β* οὐδ᾽ ἀπὸ ταύτης
ἐξέφυν. *α* ἀλλ᾽ αὐτὸς λέξον ὅπη γέγονας.

CCCCLXXXVII. 2. Vulgo τρυφερῆς.

T. III. οὐκ ἐρέω. ατίνος ἄρα; πέπεισμ' ὅτι τἀτρεκὲς εἰπὼν
ἔξω τὰς ἄλλας ἄμμιν ἀπεχθομένας.

CCCCLXXXIX.

Τίς ποθ' ὁ τὸν Τροίης πόλεμον σελίδεσσι χαράξας,
ἢ τίς ὁ τὴν δολιχὴν Λαρτιάδαο πλάνην;
οὐκ ὄνομ' εὑρίσκω σαφὲς, οὐ πόλιν. οὐράνιε Ζεῦ,
μή ποτε σῶν ἐπέων δόξαν Ομηρος ἔχει;

CCCCXC.

Οπποίας τὸν Ομηρον ἀναγραψώμεθα πάτρης,
κεῖνον, ἐφ' ᾧ πᾶσαι χεῖρ' ὀρέγουσι πόλεις;
ἢ τὸ μέν ἐστιν ἄγνωστον, ὁ δ' ἀθανάτοις ἴσος ἥρως
ταῖς Μούσαις ἔλιπε πατρίδα καὶ γενεήν;

p. 255. CCCCXCI.

Υἱὲ Μέλητος Ομηρε, σὺ γὰρ κλέος Ελλάδι πάσῃ
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς ἀΐδιον,
καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
δισσὰς ἐκ στηθέων γραψάμενος σελίδας.
ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Οδυσσῆος πολύπλαγκτον,
ἡ δὲ τὸν Ιλιακὸν Δαρδανίων πόλεμον.

CCCCXCII.

Εἰς αἰῶνας, Ομηρε, καὶ ἐξ αἰῶνος ἀείδῃ,
Οὐρανίης Μούσης δόξαν ἀειράμενος.
μῆνιν μὲν γὰρ ἄεισας Αχιλλέος, αὐτὰρ Αχαιῶν
στρομβηδὸν νηῶν σύγχυσιν ἐν πελάγει,
τειρόμενόν τε πλάνησιν Οδυσσέα ποικιλόβουλον,
τοῦ λέχος ἀσπασίως εἴσιδε Πηνελόπη.

CCCCXCIII. T. III.

Εἰ θεός ἐςιν Ὅμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω·
εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐςι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

CCCCXCIV.

Εὗρε Φύσις, μόλις εὗρε· τεκῦσα δ' ἐπαύσατο μόχθων,
εἰς ἕνα μῦνον Ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

CCCCXCV.

Τίς ποθ' Ὁμηρείης μεγάλης ὀπός ἐςιν ἀπευθής;
τίς χθὼν, τίς δὲ θάλασσα μάχην ὐκ οἶδεν Ἀχαιῶν;
δῆμος ὁ Κιμμερίων, πανδερκέος ἄμμορος αἴγλης
Ἠελίυ, Τροίης ὄνομ' ἔκλυεν· ἔκλυεν Ἄτλας
ὐρανὸν εὐρύςερνον ἔχων ἐπικείμενον ὤμοις.

CCCCXCVI. p. 256.

Διεξιὼν Ὅμηρε τὴν κεκαυμένην
φθονεῖν ἀφῆκας τὰς ἀπορθήτυς πόλεις.

CCCCXCVII.

Θεῖος Ὅμηρος ὅδ' ἐςὶν, ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον
πᾶσαν ἐκόσμησε καλλιεπεῖ σοφίῃ,
ἔξοχα δ' Ἀργείυς, οἳ τὴν θεοτείχεα Τροίην
ἤρειψαν, ποινὴν ἠϋκόμυ Ἑλένης·
ὗ χάριν ἔςησε δῆμος μεγαλόπτολις αὐτὸν
ἐνθάδε, καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

CCCCXCVIII.

Οὐκ ἔθος ἐςὶν ἐμοὶ φράζειν γένος, ὐδ' ὄνομ' αὐτό·
νῦν δ' ἕνεκ' Αἰλιανῦ πάντα σαφῶς ἐρέω.
πατρὶς ἐμοὶ χθὼν πᾶσα, τὸ δ' ὔνομά φασιν Ὅμηρον·
ἔςι δὲ Μυσάων, ὐκ ἐμὸν ὐδὲν ἔπος.

T. III. CCCCXCIX.

Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθάνατόν σ' ἐποίησαν
Μοῦσαι, καὶ Μοιρῶν νῆμ' ἀνέκλωσαν, ἄναξ;
εἰ δ' ἦσθ' ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σ' ἀριθμοῦσιν;
οὐ μά σε ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητὰ, φρονεῖν.
ἀλλ' ἔγνων τἀληθές· ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφεύγει,
ἄνθρωπόν φασι θεῖέ σ' Ομηρε πέλειν.

D.

Ενθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ομηρον.

p. 257. DI.

Ενθάδε θεῖος Ομηρος, ὃς Ελλάδα πᾶσαν ἄεισε,
Θήβης ἐκγεγαὼς τῆς ἑκατονταπύλου.

DII.

Ελλάδος εὐρυχόρου στέφανον καὶ κόσμον ἀοιδῆς,
Ασκραῖον γενεὴν, Ησίοδον, κατέχω.

DIII.

Αρχιλόχου τάδε μέτρα, καὶ ἠχήεντες ἴαμβοι,
θυμοῦ καὶ φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.

DIV.

Τόνδε Θαλῆν Μίλητος Ιὰς θρέψασ' ἀνέδειξεν
ἀστρολόγον, πάντων πρεσβύτατον σοφίᾳ.

DV.

Η ῥ' ὀλίγον γε τὸ σᾶμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανόμηκες,
τῶ πολυφροντίστω τοῦτο Θάλητος ὁρῆ.

DVI.

Η Μήδων ἄδικον παύσασ' ὕβριν, ἥδε Σόλωνα
τόνδε τεκνοῖ Σαλαμὶς θεσμοθέτην ἱερόν.

DVII.

DVII. T. III.

Τόνδε δουρυστέφανος Σπάρτα Χείλων' ἐφύτευσεν,
ὃς τῶν ἑπτὰ σοφῶν πρῶτος ἔφυ σοφίῃ.

DVIII. p. 258.

Ἦν Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφὸς, ὃς τάδ' ἔλεξε·
ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ. ΚΑΙΡΩι ΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣΕΣΤΙ ΚΑΛΑ.

DIX.

Κλεινῆς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει
ἥδε Βίαντα πέτρη, κόσμον Ἰωσι μέγαν.

DX.

Ἄνδρα σοφὸν Κλεόβουλον ἀποφθίμενον καταπενθεῖ
ἥδε πάτρα Λίνδος πόντῳ ἀγαλλομένη.

DXI.

Πλούτου καὶ σοφίης πρύτανιν πατρὶς ἥδε Κόρινθος
κόλποις ἀγχιάλου γῆς Περίανδρον ἔχει.

DXII.

Εἰς Φερεκύδην.

Τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἢν δέ τι πλεῖον
Πυθαγόρῃ τῷ 'μῷ, λέγε ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἁπάντων
ἐστὶν ἀν' Ἑλλάδα γῆν. οὐ ψεύδομαι ὧδ' ἀγορεύων.

DXIII.

Ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρατο γράμμα
κεῖν', ἐφ' ὅτῳ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην,
δή τοτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχὴ, τὴν ἔγνων, φθεγξαμένης ἀΐων.

T.III.p.259. DXIV.

Εἰς εἰκόνα Πυθαγόρȣ.

Αὐτὸν Πυθαγόρην ὁ ζωγράφος, ὃν μετὰ φωνῆς
εἶδες ἂν, εἴ γε λαλεῖν ἤθελε Πυθαγόρης.

DXV.

Ενθάδ' ὁ πλεῖϛον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
ȣ̓ρανίȣ κόσμȣ κεῖται Αναξαγόρας.

DXVI.

Εἰς τὴν Ηρακλείτȣ βίβλον.

Ηράκλειτος ἐγώ· τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμȣσοι;
ȣ̓χ ὑμῖν ἐπόνȣν, τοῖς δέ μ' ἐπιϛαμένοις.
εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι· οἱ δ' ἀνάριθμοι,
ȣ̓δείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ.

DXVII.

Μὴ ταχὺς Ηρακλείτȣ ἐπ' ὀμφαλὸν εἴλυε βίβλον
τȣ̓φεσίȣ· μάλα τοι δύσβατος ἀτραπιτός.
ὄρφνη καὶ σκότος ἐϛὶν ἀλάμπετον· ἢν δέ σε μύϛης
εἰσαγάγῃ, φανερȣ̃ λαμπρότερ' ἠελίȣ.

DXVIII.

Εἰς Δημόκριτον.

Ην ἄρα Δημοκρίτοιο γέλως τόδε, καὶ τάχα λέξει·
Οὐκ ἔλεγον γελόων, πάντα πέλȣσι γέλως;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα, καὶ ϛίχα βίβλων
τοσσατίων, κεῖμαι νέρθε τάφοιο γέλως.

p. 260. DXIX.

Εἰς τȣ̀ς ἐννέα Λυρικȣ́ς.

Πίνδαρε, Μȣσάων ἱερὸν ϛόμα, καὶ λάλε Σειρὴν
Βακχυλίδη, Σαπφȣ̃ς τ' Αἰολίδες χάριτες,

γράμμα τ' Ανακρείοντος, Ομηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ ῥεῦμα T. III.
ἔσπασας οἰκείοις Στησίχορ' ἐν καμάτοις,
ἥ τε Σιμωνίδεω γλυκερὴ σελὶς, ἡδύ τε πειθῦς
Ιβυκε καὶ παίδων ἄνθος ἀμησάμενε,
καὶ ξίφος Αλκαίοιο, τὸ πολλάκις αἷμα τυράννων
ἔσπεισε, πάτρης θέσμια ῥυόμενον,
θηλυμελεῖς τ' Αλκμᾶνος ἀηδόνες, ἵλατε, πάσης
ἀρχὴν οἵ λυρικῆς καὶ πέρας ἐσπάσατε.

DXX.

Εἰς τὸς αὐτός.

Εκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
ἡδυμελιφθόγγυ μῦσα Σιμωνίδεω.
λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ιβυκος. ἦν γλυκὺς Αλκμάν·
λαρὰ δ' ἀπὸ ςομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.
πειθὼ Ανακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Ἀλκαῖος κιθάρᾳ Λέσβιος Αἰολίδι.
ἀνδρῶν δ' ὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
ἐν Μύσαις δεκάτη Μῦσα καταγράφεται.

DXXI.

Εἰς Σαπφώ.

Ελθετε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν Ηρης,
Λεσβίδες, ἁβροπόδων βήμαθ' ἑλισσόμεναι,
ἔνθα καλὸν ςήσασθε θεῇ χορόν· ὔμμι δ' ἀπάρξει p. 261.
Σαπφὼ χρυσείην χερσὶν ἔχυσα λύρην.
ὔλβιαι ὀρχηθμῦ πολυγηθέος· ἦ γλυκὺν ὕμνον
εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

DXX. 6. Vulgo A κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδι. Codd. omnes κύκνῳ. tum Codd. plerique Planud. Αἰολίδης aut Αἰολίδῃ.

T. III.

DXXII.

Εἰς τὴν αὐτὴν, ὡς ἀπὸ τῶν Μουσῶν.

Οὐκ ἄρα σοί γε ὀλίζον ἐπὶ κλέος ὤπασε Μοῖρα
ἤματι, τῷ πρῶτον φῶς ἴδες ἀελίου,
Σαπφοῖ. σοὶ δὴν χρυσὸν ἐνείμαμεν ἄφθιτον εἶμεν,
σύν τε πατὴρ πάντων νεῦσεν ἐρισμάραγος·
μέλψῃ δ᾽ ἐν πάντεσσιν ἀοίδιμος ἀμερίοισιν,
οὐδὲ κλυτᾶς φάμας ἔσσεται ἠπανία.

DXXIII.

Εἰς τὴν Ηρίννης Ηλακάτην.

Λέσβιον Ηρίννης τόδε κηρίον. ἁδύ τι. μικρὸν,
ἀλλ᾽ ὅλον ἐκ Μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἶσοι Ομήρῳ,
τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαιδεκέτευς,
ἣ καὶ ἐπ᾽ ἠλακάτῃ μητρὸς φόβῳ, ἣ καὶ ἐφ᾽ ἱστῷ
ἑστήκει, Μουσέων λάτρις ἐφαπτομένη.
Σαπφὼ δ᾽ Ηρίννης ὅσσον μελέεσσιν ἀμείνων,
Ηριννα Σαπφοῦς τόσσον ἐν ἑξαμέτροις.

DXXIV.

Αρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνείῳ φθεγγομένην στόματι,
p. 262. ἤλασεν εἰς Αχέροντα διὰ πλατὺ κῦμα καμόντων
Μοῖρα, λινοκλώστου δεσπότις ἠλακάτας·
σὸς δ᾽ ἐπέων, Ηριννα, καλὸς πόνος οὔ σε γεγωνεῖ
φθίσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσι.

DXXII. 2. Cod. τῷ πρώτῳ. 3. Cod. Σαπφοῖ σοι τὴν κρίσιν οὐδ μέν. 4. Cod. σὺν δέ. 5. Cod. μέλψαι. 6. Cod. ἔσσεαι ἠπεδανά.

DXXV.

T. III.

Εἰς Ανακρέοντα.

Τήϊον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
πρέσβυν, ἴσον κούροις, ἶσον ἀδόντα κόραις·
ὄμμα δέ μευ Βρομίῳ βεβαρημένον, ἠδ' ἀπὸ κώμων
τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

DXXVI.

Ω ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ανακρείοντος ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

DXXVII.

"Πολλὰ πιὼν τέθνηκας. Ανάκρεον. β ἀλλὰ τρυφήσας·
καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων ἵξεαι εἰς Αΐδην.

DXXVIII.

Εἰς Ιβυκον.

Ρήγιον Ιταλίης τεναγώδεος ἄκρον ἀείδω,
αἰεὶ Θρινακίου γευομένην ὕδατος,
οὕνεκα τὸν φιλέοντα λύρην, φιλέοντά τε παῖδας
Ιβυκον εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
ἡδέα πολλὰ παθόντα· πολὺν δ' ὑπὸ σήματι κισσὸν
χεύατο, καὶ λευκοῦ φυταλιὴν καλάμου.

DXXIX.

p. 263.

Εἰς Επίχαρμον.

Εἴ τι παραλλάσσει φαέθων μέγας ἅλιος ἄστρων,
καὶ πόντος ποταμῶν μεῖζον ἔχει δύναμιν,
φαμὶ τοσοῦτον ἐγὼ σοφίᾳ προέχειν Επίχαρμον,
ὃν πατρὶς ἐστεφάνωσ' ἅδε Συρακοσίων.

T. III. DXXX.

Δωρίδος ἐκ Μώσης κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχῳ
καὶ Σατύροις Σικελὸν τῇδ' Ἐπίχαρμον ἔχω.

DXXXI.

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων,
ἐνταῦθα κεῖμαι λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανὼν, ὧδε δ' οὐδεπώποτε.

DXXXII.

Ἡρόδοτος Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἑκάστη
ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

DXXXIII.

Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλαστόντ' ἄπο, τῶν ἄρ' ἄπλητον
μῶμον ὑπεκπροφυγὼν, Θούριον ἔσχε πάτρην.

p. 264. DXXXIV.

Χαῖρε μελαμπέπλοις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλοισι
Πιερίας, τὸν ἀεὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὢν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται,
ἶσον Ὁμηρείαις ἀενάοις χάρισι.

DXXXV.

Εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδη, εἷλέ σε πότμος,
καί σε λυκοῤῥαῖσται δεῖπνον ἔθεντο κύνες,

DXXXIII. 3. Vulgo τῷ γὰρ ἄπλ.

τὸν σκηνῇ μελίγηρυν ἀηδόνα, κόσμον Ἀθηνῶν, Γ. III.

τὸν σοφίῃ Μουσέων μιξάμενον χάριτα,

ἀλλ' ἔμολες Πελλαῖον ὑπ' ἠρίον, ὡς ἂν ὁ λάτρις

Πιερίδων ναίῃς ἀγχόθι Πιερίδων.

DXXXVI.

Οὐ σὸν μνῆμα τόδ' ἔσ', Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τοῦδε.

τῇ σῇ γὰρ δόξῃ μνῆμα τόδ' ἀμπέχεται.

DXXXVII.

Ἐπὶ τοῦ μνήματος Θρασυμάχου τοῦ σοφιστοῦ ἐν Χαλκηδόνι.

Τοὔνομα Θῆτα Ῥῶ Ἄλφα Σὰν Υ Μῦ Ἄλφα Χὶ Οὖ Σάν·

πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη, σοφίη.

DXXXVIII.

Πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν Μούσαισι ποθεινὸν

Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

DXXXIX. p. 265.

Εἰς τὴν Θουκυδίδου ἱστορίαν.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ πέφυκας

νῆϊς Μουσάων, ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.

εἰμὶ γὰρ οὐ πάντεσσι βατός· παῦροι δ' ἀγάσαντο

Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπίδην τὸ γένος.

DXL.

Οὗτος ἀκεστορίης κρυφίας ὤϊξε κελεύθους,

Παιήων μερόπων, Κώϊος Ἱπποκράτης.

DXLI.

Ἠὲ τεὴν φωνήν, Ἱππόκρατες, ἔγραφε Παιάν,

ἠὲ σὺ τῆς κείνου μάρτυς ἀκεστορίης.

T. III.

DXLII.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, Κῷος γένος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς,
πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις Ὑγιείης,
δόξαν ἑλὼν πολλὴν, οὐ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

DXLIII.

Ἀτθίδος εὐγλώττου στόμα φέρτατον, οὗ σέο μεῖζον
φθέγμα Πανελλήνων πᾶσα κέκευθε σελίς·
πρῶτος δ' εἴς τε θεὸν καὶ ἐς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας,
θεῖε Πλάτων, ἤθη καὶ βίον ηὐγάσαο,
Σωκρατικῷ Σάμιον κεράσας μυκτῆρι φρόνημα,
κάλλιστον σεμνῆς σῆμα διχοστασίης.

p. 266.

DXLIV.

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος·
ψυχὴ δ' ἀθανάτων τάξιν ἔχει μακάρων·
υἱοῦ Ἀρίστωνος, τόν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾷ ἀνὴρ ἀγαθὸς, θεῖον ἰδόντα βίον.

DXLV.

ᵃἈιετὲ, τίπτε βέβηκας ὑπὲρ τάφον, ἢ τίνος, εἰπὲ,
ἀστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέων;
ᵝψυχῆς εἰμὶ Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὄλυμπον
εἰκών· σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς Ἀτθὶς ἔχει.

DXLVI.

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατεῖν Πλάτων
τοὺς τῶν ὑπὲρ νοῦν ἐξερεύγεται λόγους.

DXLIII. 5. Cod. μυκτῆρτι.

DXLVII. T. III.

Βωμὸν Αριϛοτέλης ἱδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
ἀνδρὸς ὃν ὔτ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.
ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς,
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ·
ὐ νῦν δ' ἔϛι λαβεῖν ὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

DXLVIII.

Εἰς τὸν Φαίδωνα, Πλάτωνος διάλογον, νοθευόμενον ὑπὸ Παναιτίȣ.

Εἴ με Πλάτων ὐ γράψε, δύω ἐγένοντο Πλάτωνε.
Σωκρατικῶν ὀάρων ἄνθεα πάντα φέρω.
ἀλλὰ νόθον μ' ἐτέλεσσε Παναίτιος, ὅς ῥ' ἐτάλασσε
καὶ ψυχὴν θνητὴν καὶ νόθον ἐκτελέσαι.

DXLIX. p. 267.

Φαιϛίδος ἦν μητρὸς καὶ Νικομάχȣ γενετῆρος
τῶν Ασκληπιαδῶν δῖος Αριϛοτέλης.

DL.

Οὗτος Αριϛοτέλης μετρῶν χθόνα, καὶ πόλον ἄϛρων.

DLI.

Νȣ̃ς καὶ Αριϛοτέλȣς ψυχὴ, τύπος ἀμφοτέρων εἷς.

DLII.

Σμικρὸς, φαλακρὸς, τραυλὸς ὁ Σταγειρίτης,
λαγνὸς, προγάϛωρ, παλλακαῖς συνημμένος.

DLIII.

Πρὸς τὸν γράψαντα τὸ πρὸ τȣ́τȣ ἐπίγραμμα.

Αναλφάβητος ὑτοσὶ ϛιχογράφος,
ἄνȣς, ἄφρων, ἄγροικος, αὐθάδης, λάλος.

T. III. DLIV.

Επὶ τῇ Ισοκράτȣς εἰκόνι χαλκῇ ἐν Ελευσῖνι.

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν, σύνεσίν τε προτιμῶν
Ισοκράτȣς, εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεαῖς.

DLV.

Επὶ τῇ Αθήνησιν πρὸς τῷ Ολυμπίῳ εἰκόνι χαλκῇ.

Ισοκράτȣς Αφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε
Ζηνὶ, θεȣ́ς τε σέβων, καὶ γονέων ἀρετήν.

p. 268. DLVI.

Ηδε χθὼν κόλποισι Φασηλίτην Θεοδέκτην
κρύπτει, ὃν ηὔξησαν Μȣ̃σαι Ολυμπιάδες·
αὐτὰρ ἐπὶ χθονὸς ὢν ἱεραῖς τρισὶ καὶ δέχ' ἁμίλλαις
ὀκτὼ ἀγηράντȣς ἀμφεθέμην ϛεφάνȣς.

DLVII.

Τὸν κύνα Διογένη νεκυοϛόλε δέξο με πορθμεῦ
γυμνώσαντα βίȣ παντὸς ἐπισκύνιον.

DLVIII.

[α] Εἰπὲ κύον τίνος ἀνδρὸς ἐφεϛὼς σῆμα φυλάσσεις;
[β] τȣ̃ Κυνός. [α] ἀλλὰ τίς ἦν ȣ̃τος ἀνὴρ ὁ Κύων;
[β] Διογένης. [α] γένος εἰπέ. [β] Σινωπεύς. [α] ὃς πίθον ᾤκει;
[β] καὶ μάλα. νῦν δὲ θανὼν ἀϛέρας οἶκον ἔχει.

DLIX.

Επὶ τῷ Δημοσθένȣς ἀνδριάντι.

Εἴπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημόσθενες, εἶχες,
ȣ̃ποτ' ἂν Ελλήνων ἦρξεν Αρης Μακεδών.

DLX. T. III.

Εἰς Μένανδρον.

Αὐταί σοι ςομάτεσσιν ἀνηρείψαντο μέλισσαι
ποικίλα Μȣσάων ἄνθεα δρεψάμεναι·
αὐταὶ καὶ Χάριτες σοὶ ἐδωρήσαντο, Μένανδρε,
ςωμύλον εὐςοχίην δράμασιν ἐνθέμεναι.
ζώεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος ἐςὶν Ἀθήναις
τȣ̃κ σέθεν, ȣ̓ρανίων ἁπτόμενον περάτων.

DLXI. p. 269.

Εχρῆν μὲν ςῆσαι σὺν Ἔρωτι φίλῳ σε, Μένανδρε,
ᾧ συζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεȣ̃·
δῆλος δ' εἶ φορέων αἰεὶ θεὸν, ὁππότε καὶ νῦν
σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.

DLXII.

Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἔρωτος ὁρᾷς, σειρῆνα θεάτρων,
τόνδε Μένανδρον, ἀεὶ κρᾶτα πυκαζόμενον,
ȣ̔́νεκ' ἄρ' ἀνθρώπȣς ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξεν,
ἡδύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.

DLXIII.

Οὐ φαύλως ἔςησα κατ' ὀφθαλμȣ̀ς σε, Μένανδρε,
τῆσδέ γ' Ὁμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
ἀλλά σε δεύτερ' ἔταξε σοφὸς κρίνειν· μετ' ἐκεῖνον
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριςοφάνης.

DLXIV.

Εἰς τὴν Λυκόφρονος Κασσάνδραν.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροισι πολυγνάμπτοις λαβυρίνθοις
ῥηϊδίως προμόλοις ἐς φάος, αἴκε τύχῃς.

T. III. τοίυς γὰρ Πριαμὶς Κασσάνδρη φοίβασε μύθυς,
ἄγγελος ὢν βασιλεῖ ἔφρασε λοξοτρόχις.
εἰ δέ σε φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ᾽ ἐς χέρας· εἰ δὲ
νῆϊς ἔφυς Μυσέων, χερσὶ βάρος φορέεις.

p. 270. DLXV.

Εἰς τὰ Καλλιμάχυ Αἴτια.

Α μέγα Βαττιάδαο σοφῦ περίπυςον ὄνειαρ,
ἦ ῥ᾽ ἐτεὸν κεράων, ὐδ᾽ ἐλέφαντος ἐῆς.
τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ᾽ ὐ πάρος ἀνέρες ἴδμεν,
ἀμφί τε ἀθανάτυς, ἀμφί τε ἡμιθέυς,
εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ελικῶνα
ἤγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρων·
αἱ δέ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ᾽ ὠγυγίων ἡρώων
Αἴτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι.

DLXVI.

Ω μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέςιε φίλτατε Μύσαις,
χαῖρε καὶ εἰν Αΐδεω δώμασι Καλλίμαχε.

DLXVII.

Εἰς Νίκανδρον.

Καὶ Κολοφὼν ἀρίδηλος ἐνὶ πτολίεσσι τέτυκται,
δοιὺς θρεψαμένη παῖδας ἀριςονόυς,
πρωτότοκον μὲν Ομηρον, ἀτὰρ Νίκανδρον ἔπειτα,
ἀμφοτέρυς Μύσαις ὐρανίῃσι φίλυς.

DLXVIII.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νίκανδρος κατέλεξεν, ἐπιςάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων. ἦ γὰρ Παιήονός ἐςι γενέθλης.

DLXIX.

Παιήων, Χείρων, Ασκληπιὸς, Ιπποκράτης τε·
τοῖς δ' ἔπι Νίκανδρος προφερέστερον ἔλλαχεν εὖχος.

DLXX.

Αλκαίȣ τάφος ȣ̃τος, ὃν ἔκτανεν ἡ πλατύφυλλος
τιμωρὸς μοιχῶν γῆς θυγάτηρ ῥάφανος.

DLXXI.

Εἰς τὴν Απολλοδώρȣ Βιβλιοθήκην.

Αἰῶνος σπείρημα ἀφυσσάμενος ἀπ' ἐμεῖο
παιδείης, μύθȣς γνῶθι παλαιγενέας·
μηδ' ἐς Ομηρείην σελίδ' ἔμβλεπε, μηδ' ἐλεγείην,
μὴ τραγικὴν μȣ̃σαν, μηδὲ μελογραφίην,
μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρȣν στίχον· εἰς ἐμὲ δ' ἀθρῶν
εὑρήσεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

DLXXII.

Εἰς Μελέαγρον τὸν ποιητήν.

Πρώτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,
ἤνδρωσεν δ' ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος·
εἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβην, καὶ δῖα θρεψαμένα Κῶς
ἀμὲ θετὸν Μερόπων ἀστὸν ἐγηροτρόφει.
Μȣ̃σαι δ' ἐν ὀλίγοις με, τὸν Εὐκράτεω Μελέαγρον
παῖδα, Μενιππείαις ἠγλάϊσαν χάρισι.

DLXXIII.

Εὐκράτεω Μελέαγρον ἔχω, ξένε, τὸν σὺν Ερωτι
καὶ Μȣ́σαις κεράσανθ' ἡδυλόγȣς Χάριτας.

DLXXII. 6. Cod. μελητείοις ἠγλ.

T.III.p.272.

DLXXIV.

Εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου.

Μῆτιν Ἐπικτήτοιο τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ,
ὄφρα κεν εἰσαφίκηαι ἐς οὐρανίους κενεῶνας,
ψυχὴν ὑψικέλευθον ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης.

DLXXV.

Ὅς κεν Ἐπικτήτοιο σοφὴν τελέσειε μενοινὴν,
μειδιάει, βιότοιο γαληνιόων ἐνὶ πόντῳ,
καὶ μετὰ ναυτιλίην βιοτήσιον εἰσαφικάνει
οὐρανίην ἀψῖδα, καὶ ἀστερίην περιωπήν.

DLXXVI.

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σῶμ' ἀνάπηρος,
καὶ πενίην Ἶρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

DLXXVII.

Ἀττικοῦ Ἡρώδης Μαραθώνιος, οὗ τάδε πάντα
κεῖται τῷδε τάφῳ, πάντοθεν εὐδόκιμος.

DLXXVIII.

Εἰς βιβλίον Μάρκου Ἀντωνίνου Καίσαρος τῶν εἰς ἑαυτόν.

Εἰ λύπης κρατέειν ἐθέλεις,
τήνδε μάκαιραν ἀναπτύσσων
βίβλον, ἐπέρχεο ἐνδυκέως,
ἧς ὑπὸ γνώμην ὀλβίστην
ῥεῖά κεν ὄψεαι ἐσσομένων,
ὄντων, ἠδὲ παροιχομένων
p. 273. τερπωλήν τε, ἀνίην τε
καπνοῦ μηδὲν ἀρειοτέρην.

T. III.

DLXXIX.

Εἰς Μάρκελλον τὸν Σιδήτην ἰατρόν.

Μαρκέλλȣ τόδε σῆμα περικλυτȣ̃ ἰητῆρος,
φωτὸς κυδίστοιο, τετιμένȣ ἀθανάτοισιν,
ȣ̃ βίβλȣς ἀνέθηκεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Ρώμῃ
Αδριανὸς προτέρων προφερέστερος ἡγεμονήων,
καὶ πάϊς Αδριανοῖο μέγ᾽ ἔξοχος Αντωνῖνος,
ὄφρα καὶ ἐσσομένοισι μετ᾽ ἀνδράσι κῦδος ἄροιτο,
εἵνεκεν εὐεπίης, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Απόλλων,
ἡρώῳ μέλψαντι μέτρῳ θεραπήϊα νȣ́σων
βίβλοις ἐν πινυταῖσι δύω καὶ τεσσαράκοντα.

DLXXX.

Εἰς ἄγαλμα Αριστείδȣ ῥήτορος.

Νεῖκος Αριστείδης Ιάδων κατέπαυσε πολήων,
τὸ πρὶν Ομηρείης εἶχον ὑπὲρ γενεῆς.
φασὶν ἅμα πᾶσαι· Σμύρνη τέκε θεῖον Ομηρον,
ἣ καὶ Αριστείδην ῥήτορα γειναμένη.

DLXXXI.

Εἰς τὰ Οππιανȣ̃ Αλιευτικά.

Οππιανὸς σελίδεσσιν ἁλίπλοα φῦλα συνάψας
θήκατο πᾶσι νέοις ὄψον ἀπειρέσιον.

DLXXXII.

p. 274.

Οππιανὸς κλέος εἶλον ἀοίδιμον, ἀλλ᾽ ἐμὲ Μοιρέων
βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος, κρυερός τ᾽ Αΐδης με
καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐεπίης ὑποφήτην.
εἰ δὲ πολύν με χρόνον ζωοῖς μίμνειν φθόνος αἰνὸς
εἴασεν, ȣ̓κ ἄν τις μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

DLXXX. 3. Duo Plan. Codd. φασὶν γὰρ π.

T. III.

DLXXXIII.

Εἰς Σώσανδρον ἱππίατρον.

Ἰητὴρ μερόπων, Ἱππόκρατες, ἀλλὰ καὶ ἵππων,
Σώσανδρε, κρυφίης ἴστορ' ἀκεστορίης,
ἢ τέχνην μεταμείψατ' ἢ οὔνομα· μηδὲ καλείσθω
ὥτερος ἐκ τέχνης, ἧς ἕτερος κρατέει.

DLXXXIV.

Ἀλκῇ, καὶ μύθοισι καὶ ἐν μούσαισι κρατίστους
ἄνδρας ἀγακλειτοὺς τέτροφε Κεκροπίη,
ὧν ἕνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐσαθρήσας
αἰῶνος δολιχὴν, ἀτρεκέως ἔφρασε.
καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βίβλων ἀναλέξας
εὕρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπόν.
ἦ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ἄπο μυρίον ὄμμα
ἐκτείνας, χρονίους πρήξιας ἐξέμαθε.
Φήμη μὲν περίβωτος ἀν' Ἑλλάδα, τὴν ὁ νεανθὴς
αἶνος Δεξίππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
τοὔνεκα καὶ παῖδες τὸν ἀγακλειτὸν γενετῆρα
μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

p. 275.

DLXXXV.

Εἰς εἰκόνα Ὀρειβασίου.

Ἰητὴρ μέγας οὗτος Ἰουλιανοῦ βασιλῆος,
ἄξιος εὐσεβίης δῖος Ὀρειβάσιος.
εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σοφὸν νόον, ἄλλοθεν ἄλλα
ἰητρῶν προτέρων ἄνθεα δρεψάμενος.

DLXXXIII. 2. Vulgo ἵστορ. 3. Vulgo μετάμειψον.

DLXXXVI.

DLXXXVI. T. III.

Εἰς τὴν Ὀρειβασίου βίβλον.

Δίου Ὀρειβασίοιο, τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλάκι δειμαίνουσα μίτους ἀνεβάλλετο Μοίρη.

DLXXXVII.

Εἰς τὴν Φιλοστοργίου ἱστορίαν.

Ἱστορίην ἐτέλεσσα θεοῦ χαρίτεσσι σοφῇσι.
πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμενος.

DLXXXVIII.

Γράμματα δώδεκ' ἔχει ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΟΣ, οὔνομα καλόν·
τοὔνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τούτους,
ἀρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος, ἔνθεν ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἑὸν οὔνομα γράψας.

DLXXXIX.

Εἰς ἄγαλμα Κλαυδιανοῦ.

Εἰν ἑνὶ Βιργιλίοιο νόον καὶ μοῦσαν Ὁμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμη καὶ βασιλεῖς ἔθεσαν.

DXC. p. 276.

Εἰς τὴν βίβλον Τακτικῶν Ὀρβικίου ἀπὸ ὑπάτων. ἦν δὲ ποίημα Ἀδριανοῦ βασιλέως.

Τέρπεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονι βίβλῳ,
ἣν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἄναξ ἔχεν ἐν πολέμοισι,
κρύψε δ' ἀεργίη χρόνον ἄσπετον ἐγγύθι λήθης·
ἀλλ' ὑπὸ καρτερόχειρος Ἀναστασίου βασιλῆος
ἤλυθον ἐς φάος αὖθις, ἵνα στρατιῇσιν ἀρήξω.
οἶδα γὰρ ἀνδροφόνους καμάτους πολέμοιο διδάσκειν·
οἶδα δὲ πῶς μετ' ἐμεῖο καὶ ἑσπερίης ἁλὸς ἄνδρας
καὶ Πέρσας ὀλέσεις, καὶ αἰνομόρους Σαρακηνούς,

T. III. καὶ θοὸν ἱπποκέλευθον ἀρειμανέων γένος Οὔννων,
πετρῶν τ' ἐφύπερθεν ἀλυσκάζοντας Ισαύρους·
πάντα δ' ὑπὸ σκήπτροισιν Αναςασίοιο τελέσσω,
ὃν καὶ Τραϊανοῖο φαάντερον ἤγαγεν ἠώς.

DXCI.

Νόννος ἐγώ. Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔγχεϊ φωνήεντι γονὰς ἤμησα Γιγάντων.

DXCII.

Κλαύδιος ἰητὴρ Αγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
παντοίης δεδαὼς κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου·
ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἷσα συνεύνῳ
μνῆμα. μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμὲν ἐν Ηλυσίῳ.

DXCIII.

Εν τε φίλοισι φίλοιο, καὶ ἰητῆρος ἀρίςου,
παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἁψαμένου,
p. 277. σῶμ' Ασκληπιάδου καὶ υἱέος ἐνθάδε Βήρου,
ὡς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

DXCIV.

Εἰς τὸν Μαρίνου Νεαπολίτου Πρόκλου.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,
Πρόκλε μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπνοον ὅττι Μαρῖνον
ἀθανάτων, μερόπεσσι βοηθόον εὐσεβέεσσιν,
ἀντὶ τεῆς ἱερῆς κεφαλῆς ψυχοσσόον ἄλκαρ
κάλλιπες, ὃς βιοτὴν θεοτερπέα σεῖο λιγαίνων
γράψε τάδ' ἐσσομένοις μνημήϊα σῶν ἀρετάων.

DXCV.

T. III.

Εἰς τὴν ἰατρικὴν βίβλον Παύλου Αἰγινήτου.

Τοὔνομά μοι Παῦλος, πατρὶς Αἴγινα· πολλὰ μογήσας,
πᾶσαν ἀκεσορίην βίβλον ἔτευξα μίαν.

DXCVI.

Εἰς τὰ Ναυμαχικὰ συνταχθέντα παρὰ Βασιλείου Πατρικίου καὶ Παρακοιμωμένου.

Αὐσονίων σοφίης δεδιδαγμένος ἔξοχα ἔργα,
καὶ σίχας, ἠδὲ φάλαγγας, ἰδ᾽ ἀῤῥαγέας παρατάξεις
ὁπλιτῶν, πρυλέων, κρατερῶν πάλιν ἱπποκορυσῶν,
ἱςορικαῖς σελίδεσσιν, ὑπ᾽ εὐγενέων βασιλήων
δειχθεὶς Αὐσονίων ςρατιῆς πανυπέρτατος ἀρχὸς,
Χαμβ᾽ ἂν ἥττησας, Αράβων γένος ἐξενάριξας·
νηῶν δ᾽ ὠκυπόρων δεδαήμεναι εἴ ποτε βούλει,
ἄνδιχα ναυμαχίης ὄφρ᾽ εὐκλέα μήσεαι ἔργα,
βίβλου τῆσδε, φέριςε, νοήματα πάντα κατ᾽ αἶσαν p. 278.
ὄμμασι σοῖς σκοπίαζε, καὶ ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.
ἔνθεν δὴ, Βασίλειε, πέδον Κρήτης ἀλαπάξεις,
καὶ γενεὴν ὀλέσεις Καρχηδονίων μεγαθύμων.

DXCVII.

Αδηλον ἐπὶ τίνι.

Ηέλιον νίκησε τεὸς νόος ἡδὺ φαείνων,
αἰὲν ἀπαςράπτων βροτοφεγγέα πάνσοφον αἴγλην,
ἡδυφαῆ, χαρίεσσαν, ἀποςάζουσαν ἀλήκτως.

DXCVIII.

Εἰς τὰ Πάτρια Αναζαρβοῦ.

Κωνςαντινιάδης Ασκληπιὸς ἄςυ γεραίρων
γράψεν Αναζαρβοῦ πάτρια κυδαλίμης.

T. III.

DXCIX.

Ενθάδε Γοργίου ἡ κυνικοῦ κεφαλὴ κατάκειμαι,
οὐκέτι χρεμπτομένη, οὔτ' ἀπομυσσομένη.

DC.

Εἰκὼν Καλλίστου τοῦ ῥήτορος· οἱ δὲ παρ' αὐτὴν
ἐρχόμενοι, Ερμῇ σπένδετε τῷ λογίῳ.

DCI.

Φύρμος με Φύρμον, πυρφόρος τὸν πυρφόρον,
ὁ παῖς ὁ ῥήτωρ τὸν πατέρα τὸν ῥήτορα.

p. 279.

DCII.

Χαίρετ' Αριστείδου τοῦ ῥήτορος ἑπτὰ μαθηταί,
τέσσαρες οἱ τοῖχοι, καὶ τρία συψέλια.

DCIII.

Εἰς εἰκόνα Γεωργίου.

Καλλιόπη βασίλεια Γεώργιον εἶπεν ἰδοῦσα·
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γνήσιος, οὐ Κρονίδης.

DCIV.

Ἐπὶ τοῦ Ἀθήνησιν ἐν Πυθίου Ἀπόλλωνος βωμοῦ.

Μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ιππίου υἱὸς
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

DCV.

Εἰς Πυθαγόραν Σάμιον τὸν πύκτην.

Οὗτος πυκτεύσων ἐς Ολύμπια παισὶν ἄνηβος
ἤλυθε Πυθαγόρας ὁ Κράτεω Σάμιος.

DCVI.

Τάσδ' ὀρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους
ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἵλομεν εὐτελέσι.

DCVII.

T. III.

Επὶ τῷ Μαρκέλλε ἀνδριάντι, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Αθηνᾶς ἐν Λίνδῳ.

Οὗτός τοι Ρώμης ὁ μέγας, ξένε, πατρίδος ἀςήρ,
Μάρκελλος κλεινῶν Κλαύδιος ἐκ πατέρων,
ἑπτάκι τὰν ὑπάταν ἀρχὰν ἐν ἄρηϊ φυλάξας, p. 280.
καὶ πολὺν ἀντιπάλων ἐγκατέχευε φόνον.

DCVIII.

Εἰς Μάρκον Κάτωνα.

Πυῤῥὸν, πανδακέτην, γλαυκόμματον, ὐδὲ θανόντα
Πόρκιον εἰς Αΐδην Φερσεφόνη δέχεται.

DCIX.

Επὶ τῇ Αράτε εἰκόνι χαλκῇ.

Βυλαὶ μὲν καὶ ἄεθλα, καὶ ἁ περὶ Ελλάδος ἀλκὰ
τῦδ' ἀνδρὸς ςάλαις πλάζεται Ηρακλέυς·
ἄμμες δ' εἰκόν' Αρατε τεὰν, νόςοιο τυχόντες,
ςάσαμεν ἀντ' ἀρετᾶς ἠδὲ δικαιοσύνας.
σωτῆρος, σωτῆρσι θεοῖς, ὅτι πατρίδι τᾷ σᾷ
δαίμον' ἴσον, θείαν τ' ὤπασας εὐνομίαν.

DCX.

Αρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Αχαιῶν εἰκόνι τῇδε
ςῆσε Θεμιςοκλέης νεύματι Κεκροπίης.

Αρχὸν ὁρᾷς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῇσι
σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας.
τὔνεκά μιν κατὰ ἄςυ Θεμιςοκλέης ἀνέθηκεν
εἰκόνι λαϊνέῃ· τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις·

T. III. εὐχόμενος μετέπειτα θεῷ γεννήτορι πάντων,
καὶ χαλκοῦν στήσειν νεύματι Θευδοσίου.

p. 281. DCXI.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ παστάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν· ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρανεῖ σε χρόνος·
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σώφρονα δερκόμενοι.

DCXII. a

Δηοῦς καὶ Κούρης θεοείκελον ἱεροφάντην,
κυδαλίνων πατέρα, στῆσε δόμοις Κλεάδας,
Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος, Ερώτιον, ᾧ ῥα καὶ αὐτὸς
Λερναίων ἀδύτων ἶσον ἔδεκτο γέρας.

Leɑt.p.286. DCXII. b

Εἰκόνα τήνδ' εἰσάθρει· πέλεται δὲ τοῦ ἁγνοῦ ὑπάρχου
ἐς Κρητῶν πόλιν, ἥν μοῦνος ἔθηκα νέην.
ἀγχίθυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας. εἰμὶ κριτὴς γὰρ
ἤπιος ἰθυδίκοις, τοῖς δ' ἀδίκοισι δέος.
στῆσε δὲ Καλλείνικος ἐνηὴς, δόγματι νήσου,
γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἠέλιον.

Leɑt.p.287. DCXII. c

Εσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα,
Μάρκελλον, ὁ θρασὺς μάρψε μόρος ταμίην,
Ελλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς
κουφίζων πόλιας, θῆκεν ἐλαφροτέρας.
τοὔνεκα καὶ προθύροισι Δίκης, ἐπιμάρτυρα θεσμῶν
βουλὴ καὶ Πύῤῥου θῆκεν ἐφημοσύνη.

DCXII. c v. 6. in Lapide Πύῤῥον.

DCXIII.

T.III.p.281.

Εἰς Νιόβην.

Ο τύμβος ὗτος ἔνδον ὐκ ἔχει νέκυν.
ὁ νεκρὸς ὗτος ἐκτὸς ὐκ ἔχει τάφον.
ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ νεκρός ἐςι καὶ τάφος.

DCXIV.

Εἰς Λαοδίκην τὴν Πριάμε θυγατέρα.

Τῇδέ ποτ' ἀκτερέϊςον ἐδέξατο γαῖα χανῦσα
Λαοδίκην, δηΐων ὕβριν ἀλευομένην.
σῆμα δ' ἀμαλδύναντος ἀνωΐςοιο χρόνοιο,
Μάξιμος ἔκδηλον θῆκ' Ασίης Υπατος,
καὶ κύρης χάλκειον ἐπεὶ τύπον ἐφράσατ' ἄλλῃ
κείμενον ἀκλειῶς, τῷδ' ἐπέθηκε κύκλῳ.

DCXV.

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, ὐδὲ σιδήρῳ
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ·
ὣς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτῆς p. 282.
βαιὸν ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.
ὔνομα μὴν ἥρωος ἀεὶ νέον. ὐ γὰρ ἀοιδὰς
ἀμβλύνειν αἰὼν, κὴν ἐθέλῃ, δύναται.

DCXVI.

Τύμβος Αχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' Αχαιοὶ
δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων·
αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα ςοναχῇσι θαλάσσης
κυδαίνοιτο πάϊς τῆς ἁλίας Θέτιδος.

DCXVII.

Ανδρε δύω φιλότητι καὶ ἐν τεύχεσσιν ἀρίςω,
χαίρετον, Αἰακίδη, καὶ σὺ Μενοιτιάδη.

T. III. DCXVIII.

Σῆμα τόδ' Αἴαντος Τελαμωνίου, ὃν κτάνε Μοῖρα,
αὐτοῦ χρησαμένη καὶ χερὶ καὶ ξίφεϊ.
οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμαυῖα
εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

DCXIX.

Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Εκτορα, μηδ' ἐπὶ τύμβῳ
μέτρει τὸν πάσης Ελλάδος ἀντίπαλον.
Ιλιὰς, αὐτὸς Ομηρος ἐμοὶ τάφος, Ελλὰς, Αχαιοὶ
φεύγοντες· τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.
εἰ δ' ὀλίγην ἀθρεῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, οὐκ ἐμὸν αἶσχος.
Ελλήνων ἐχθραῖς χερσὶν ἐχωννύμεθα.

DCXX.

Εἴ τινα πώποτ' ἄκουσας Ενυαλίου φίλον υἱὸν,
καὶ κρατερὸν δυνάμει, καὶ θαρσαλέον πολεμίζειν,
p. 283. Εκτορα τὸν Πριάμοιο νόει μοῦνον γεγενῆσθαι,
ὅν ποτε μαρνάμενον Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ
αἴας πρὸ Τρώων, Δαναοῖσι μάχην προφέροντα·
ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος ὅδε ἀμφικαλύπτει.

DCXXI.

Εκτορα τὸν Πριάμου Διομήδης ἔκτανεν ἀνὴρ
αἴας πρὸ Τρώων ἔγχεϊ μαρνάμενον.

DCXXII.

Ηδυεπὴς Νέστωρ Πύλιος Νηλήϊος ἥρως
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

DCXXII. 1. Cod. πόλιος.

DCXXIII. T. III.

Αβρότονον Θρήϊσσα γυνὴ πέλον· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἕλλησι φημὶ Θεμιςοκλέα.

DCXXIV.

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον.

Καὶ νέκυς ὤν, Τίμων ἄγριος· σὺ δέ γ' ὦ πυλαωρὲ
Πλούτωνος, τάρβει, Κέρβερε, μή σε δάκῃ.

DCXXV.

Τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει ὁμοῦ Ὀπόεις.

DCXXVI.

Μουνοπάλης νικῶ δὶς Ὀλύμπια Πύθιά τ' ἄνδρας,
τρὶς Νεμέᾳ, τετράκις δ' Ἰσθμῷ ἐν ἀγχιάλῳ,
Χίλων, ὃς Πατρεὺς ἦν· αὐτὰρ ὁ λαὸς Ἀχαιῶν
ἐν πολέμῳ φθίμενον θάψ' ἀρετῆς ἕνεκεν.

DCXXVII. p. 284.

Οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας εἰς δῆριν ἔθεντο
ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν·
μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, οὐκ ἐσάωσαν
ψυχὰς, ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην,
οὕνεκεν Ἑλλήνων, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες
δουλοσύνης, ςυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν.
γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖςα καμόντων
σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις.
μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐςι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν·
ἐν βιοτῇ Μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορον.

DCXXVII. 6. Fort. ἀμφὶς ἔχωσιν.

T. III.

DCXXVIII.

Ἐπὶ τῷ Λαΐδος τάφῳ παρὰ τῷ Πηνειῷ.

Τῆσδέ ποθ' ἡ μεγάλαυχος, ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
Ἑλλὰς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
Λαΐδος, ἣν τέκνωσεν Ἔρως, θρέψεν δὲ Κόρινθος·
κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις.

DCXXIX.

Σβεννύντας ποτὲ τούσδε τυραννίδα χάλκεος Ἄρης
εἷλε· Σελινοῦντος δ' ἀμφὶ πύλας ἔθανον.

DCXXX.

Τούσδε θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἳ περὶ Δῆλον
μαρνάμενοι ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει,
τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεράϊζον
κοινὸν ἄρη βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.

p. 285.

DCXXXI.

Ἕκτον ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἄβγαρος ἔνθα
ταρχύθη, Μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος,
ᾧ φθόνος ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
λυπήσας τὸ γένος, καὶ φιλίους ἑτάρους·
τύμβον δ' Ἀντωνῖνος ἑῷ θέτο τοῦτον ἀδελφῷ,
οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἄβγαρος ἦν γενέτης.

DCXXXII.

Κλαύδιος Αὐρεόλῳ μετὰ δήϊον ἄρεα Καῖσαρ
τὰ κτέρεα, θνητῶν ὡς θέμις, ἐνδίδοσι.
τῷ γ' ἂρ καὶ ζωήν· ἀλλ' οὐκ ἐθέλησε φρόνημα
πᾶσιν ἐπιῤῥήτοις τοῦ στρατοῦ ἀντίβιον.

κεῖνος δ' οἰκτίρμων, καὶ σώματος ἔσχατ' ὀπίζων, T. III.

Αὐρεόλυ γέφυραν εἵσατο τήν τε ταφήν.

DCXXXIII.

Εἴς τινα φθείραντα τὴν ἑαυτῦ μητέρα.

Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον, ἕα κυσὶ κύρμα γενέσθαι·

γῆ μήτηρ πάντων μητροφθόρον ὐ δέχετ' ἄνδρα.

DCXXXIV.

Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν

Ανδροτίων, ὔπω δ' ὐδενός εἰμι τάφος.

ὕτω καὶ μείναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ,

δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τὺς προτέρυς προτέρυς.

DCXXXV.

Τὴν σορὸν, ἣν ἐσορᾷς, ζῶν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ

θῆκεν, ὅπως ναίῃ παυσάμενος βιότυ·

σύν τε, γυναικὶ Καληποδίῃ τεῦξεν τόδε σῆμα, p. 286.

ὡς καὶ τὴν στοργὴν ἐν φθιμένοισιν ἔχῃ.

DCXXXVI.

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε· μενεῖς δέ τε καὶ σύ τιν' ἄλλον.

πάντας ὁμῶς θνητὺς εἷς Αἴδης δέχεται.

DCXXXVII.

Εμῦ θανόντος, γαῖα μιχθήτω πυρί·

ὐδὲν μέλει μοι. τἀμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

DCXXXVIII.

Βαιὰ φαγὼν, καὶ βαιὰ πιὼν, καὶ πολλὰ νοσήσας,

ὀψὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον. ἔῤῥετε πάντες ὁμῦ.

DCXXXV. 4. Vulgo ὡς ἵνα τ. σ. κἂν φ.

T. III. DCXXXIX.

Ἐλπὶς καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε. τὸν λιμέν᾽ εὗρον.
οὐδὲν ἐμοὶ χ᾽ ὑμῖν, παίζετε τοὺς μετ᾽ ἐμέ.

DCXL.

Ἑξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεὺς, μὴ γήμας· αἴθε δὲ μηδ᾽ ὁ πατήρ.

DCXLI.

Τύμβον ἐμοὶ τοῦτον γαμέτης δωρήσατο ΦΡΟΥΡΗΣ,
ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβίης στέφανον.
λείπω δ᾽ ἐν θαλάμοις γαμέτου χορὸν εὐκλέα παίδων,
πιστὸν ἐμοῦ βιότου μάρτυρα σωφροσύνης.
μουνόγαμος θνήσκω, δέκα δ᾽ ἐν ζωοῖσιν ἔτι ζῶ,
νυμφικὸν εὐτεκνίης καρπὸν ἀειραμένη.

p. 287. DCXLII.

Τοῦτό τοι ἡμετέρης μνημήϊον, ἐσθλὲ Σαβῖνε,
ἡ λίθος ἡ μικρὴ, τῆς μεγάλης φιλίης.
αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ᾽, εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι
τοῦ Λήθης ἐπ᾽ ἐμοὶ μή τι πίῃς ὕδατος.

DCXLIII.

Εἰς Σοφοκλῆν, οὐ τὸν τραγῳδίας ποιητὴν, ἀλλά τινα ἄλλον, σάρδιον φαγόντα, καὶ ἀπὸ τούτου θανόντα.

Ἐνθάδ᾽ ἐγὼ Σοφοκλῆς συγερὸν δόμον Ἄϊδος ἦλθον,
κάμμορος, εἴδατι Σαρδῴου σελίνοιο γελάσκων.
ὡς μὲν ἐγὼν, ἕτεροι δ᾽ ἄλλως· πάντες δέ τε πάντως.

DCXLIII. 2. Vulgo εἰ δέ τι σαρδῴῳ.

DCXLIV. T. III.

Εἰπὲ ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον, ἤν ποθ' ἵκηαι,
καὶ πόλιν ἀρχαίαν, ὦ ξένε, Θαυμακίαν,
ὡς δρυμὸν Μαλεαῖον ἀναστείβων ποτ' ἔρημον
εἶδες Λάμπωνος τόνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφον
Δερξίᾳ, ὅν ποτε μοῦνον ἕλον δόλῳ, οὐδ' ἀναφανδὸν,
κλῶπες ἐπὶ Σπάρταν δῖαν ἐπειγόμενον.

DCXLV.

Εἷς ὅδε Νικάνδρου τέκνων τάφος· ἓν φάος ἀοῦς
ἄνυσε τὰν ἱερὰν Λυσιδίκας γενεάν.

DCXLVI.

Οὔπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ σελάνας
τοὶ τριετεῖς μηνῶν ἀνιοχεῦντο δρόμοι,
Κλεύδικε, Νικασὶς ὅτε σὴν περὶ λάρνακα μάτηρ, p. 288.
τλῆμον, ἐπ' αἰακτῷ πολλ' ἐβόα θανάτῳ,
καὶ γενέτας Περίκλειτος· ἐπ' ἀγνώστῳ δ' Ἀχέροντι
ἡβάσεις ἥβαν, Κλεύδικ', ἀνοστοτάταν.

DCXLVII.

Νηϊάδες καὶ ψυχρὰ βοαύλια ταῦτα μελίσσαις
οἶμον ἐπ' εἰαρινὴν λέξατε νισσομέναις,
ὡς ὁ γέρων Λεύκιππος ἐπ' ἀρσιπόδεσσι λαγωοῖς
ἔφθιτο χειμερίῃ νυκτὶ λοχησάμενος.
σμήνεα δ' οὐκέτι οἱ κομέειν φίλον· αἱ δὲ τὸν ἄκρης
γείτονα ποιμένιαι πολλὰ ποθοῦσι νάπαι.

DCXLV. 1. ἀοῖς Cod.
DCXLVI. 4. Cod. ἐβόα στεφάνῳ.

T. III.

DCXLVIII.

Ἐνθάδ' ἐγὼ λῃστῆρος ὁ τρισδείλαιος ἄρηϊ
ἐδμήθην· κεῖμαι δ' οὐδενὶ κλαιόμενος.

DCXLIX.

Εἴκοσι Καλλικράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα,
οὐθ' ἑνὸς, οὔτε μιῆς ἐδρακόμην θάνατον.
ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηνυσάμην ἐνιαυτοὺς,
σκίπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.
ἥδ' ἐγὼ ἡ περίβωτος ὑπὸ πλακὶ τῇδε τέθαμμαι,
μούνῳ ἐνὶ ζώνην ἀνέρι λυσαμένη.

DCL.

Γαῖα φίλη τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἔνθεο κόλποις,
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων.
καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀνεστήριξεν ἐλαίης,
πολλάκι καὶ Βρομίου κλήμασιν ἠγλάϊσε,
p. 289. καὶ Δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος αὔλακας ἕλκων
θῆκε μὲν εὐλάχανον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφου πολιοῖο
κεῖσο, καὶ εἰαρινὰς ἀνθοκόμει βοτάνας.

DCLI.

Νηλεὲς ὦ δαῖμον, τί δ' ἐμοὶ τόδε φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἦ ἵνα λυπήσῃς δι' ἐμὴν βιότοιο τελευτὴν
μητέρα δειλαίην δάκρυσι καὶ στοναχαῖς,
ἥ μ' ἔτεκ' ἤματι τῷδε, καὶ ἣ πολὺ μείζονα πατρὸς
φροντίδα παιδείης ἤνυσεν ἡμετέρης;

ὃς μὲν γὰρ τυτθόν τε καὶ ὀρφανὸν ἐν μεγάροισι T.III.
κάλλιπεν· ἡ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμάτους.
ἦ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἁγνῶν ἡγεμονήων
ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίας.
ἀλλά μοι οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριμον ἄνθος
ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαΐδας·
οὐχ ὑμενάιον ἄεισε περικλυτὸν, οὐ τέκος εἶδε,
δυσπότμου γενεῆς λείψανον ἡμετέρης.
τῆς πολυθρηνήτου λυπεῖ δ' ἐμὲ, καὶ τεθνεῶτα,
μητρὸς Πωλίττης πένθος ἀεξόμενον,
Φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν, ἣ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενεὸν χάρμα φίλης πατρίδος.

DCLII.

*Πώλιττα, τλῆθι πένθος, εὔνασον δάκρυ.
πολλαὶ θανόντας εἶδον υἱεῖς μητέρες.
β ἀλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντας ἢ ἴσην θέαν.
*τί περισσὰ θρηνεῖς; τί δὲ μάτην ὀδύρεαι; p. 290.
εἰς κοινὸν Αἰδην πάντες ἥξουσι βροτοί.

DCLIII.

Ἠμάξευσα καὶ αὐτὸς ὁ τρισδύστηνος Ἀγάναξ
τοῦτον δύσζωον κἀβίοτον βίοτον.
οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα· λὰξ δὲ πατήσας
λυσσώδη ζωὴν, ἤλυθον εἰς Ἀΐδεω.

DCLIV.

Εἰς τινας ἐπαινετοὺς ἄνδρας, καὶ ἐξ ἐπαινουμένης πατρίδος.

Γῆ μὲν ἔαρ κόσμος πολυδένδρεον· αἰθέρι δ', ἄστρα·
Ἑλλάδι δ', ἥδε χθών· οἵδε δὲ, τῇδε πόλει.

T. III.

DCLV.

Μὴ σύγε θνητὸς ἐὼν, ὡς ἀθάνατός τι λογίζȣ.
  ȣ̓δὲν γὰρ βιότȣ πιςὸν ἐφημερίοις,
εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἥδε θανόντα,
  ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτȣ.

DCLVI.

Τίς λίθος ȣ̓κ ἐδάκρυσε, σέθεν φθιμένοιο, Κάσανδρε;
  τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;
ἀλλά σε νηλειὴς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,
  ἡλικίην ὀλίγην εἰκοσιὲξ ἐτέων,
ὃς χήρην ἄλοχον θῆκε, μογερȣ́ς τε τοκῆας
  γηραλέȣς, ςυγερῷ πένθεϊ τειρομένȣς.

p. 291.

DCLVII.

Εἷς δύ' ἀδελφειȣ̀ς ἐπέχει τάφος. ἓν γὰρ ἐπέσχον
  ἦμαρ καὶ γενετῆς οἱ δύο καὶ θανάτȣ.

DCLVIII.

Αλκηςις νέη εἰμί· θάνον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλȣ̃,
Ζήνωνος, τὸν μȣ̃νον ἐνὶ ςέρνοισιν ἐδέγμην,
ὃν φωτὸς γλυκερῶν τε τέκνων πρȣ̈́κριν' ἐμὸν ἦτορ,
ȣ̓́νομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσσιν ἀγαςή.

DCLIX.

Αιδη ἀλλιτάνευτε καὶ ἄτροπε, τίπτε τοι ȣ̃τω
  Κάλλαισχρον ζωᾶς νήπιον ὠρφάνισας;
ἔςαι μὰν ὅ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Περσεφονείοις
  παίγνιον· ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθη.

DCLIX. 1. Cod. τιιὕτο.

DCLX.

T. III.

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡδέα Κύπριδος ἔργα,

Πατροφίλα, κανθὲς τὰς γλυκερὰς ἔμυσας·

ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, χῳ μετ' ἀοιδῆς

ψαλμὸς, καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.

Αιδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην

ἥρπασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμηνε φρένα;

DCLXI.

Τίπτε μάτην γοόωντες ἐμῷ παραμίμνετε τύμβῳ;

ὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.

λῆγε γόων, καὶ παῦε, πόσις, καὶ παῖδες ἐμεῖο

χαίρετε, καὶ μνήμην σώζετ' Αμαζονίης.

DCLXII.

p. 292.

Βαιὸν ἐπιστήσας ἴχνος ἐνθάδε τύμβον ἄθρησον

παιδὸς ἄφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένυ·

ᾤχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος ἄληκτον,

δισσὴν πληρώσας πεντάδα τῶν συνόδων.

τοῖος δ' ἦν γεγαὼς, οἷος πότ' ἔφυσεν Ιακχος,

ἢ θρασὺς Αλκείδης, ἢ καλὸς Ενδυμίων.

DCLXIII.

Μηδὲ καταχθονίυς μετὰ δαίμονας ἄμμορος εἴης

ἡμετέρων δώρων, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν,

Αμμία, ὕνεκα Νικόμαχος, θυγάτηρ τε Διώνη

τύμβον καὶ στήλην σὴν ἐθέμεσθα χάριν.

DCLXIV.

Μή με θοῶς κύδιστε παρέρχεο τύμβον ὁδῖτα,

σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ κελευθοπόρε·

DCLXII. 5. Fort. οἷός περ ἔφυ ποτ' Ιακχος.

DCLXIII. 1. Vulgo καταχθονίοις μ. δαίμοσιν.

T. III. δερκόμενος δ' ἐρέεινε, Τίς ἡ πόθεν; Αρμονίαν γὰρ
γνώσεαι, ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν Μεγάροις.
πάντα οἱ, ὅσσα βροτοῖσι φέρει κλέος, ἦν ἐνιδέσθαι,
εὐγενίην, ἐρατὺν, ἤθεα, σωφροσύνην.
τοίης τύμβον ἄθρησον, ἐς ὐρανίας δ' ἄρ' ἀταρπὺς
ψυχὴ παπταίνει σῶμ' ἀποδυσαμένη.

DCLXV.

Νικόπολιν Μαράθωνις ἐθήκατο τῇδ' ἐνὶ πέτρῃ,
ὀμβρήσας δακρύοις λάρνακα μαρμαρέην.
ἀλλ' ὐδὲν πλέον ἔσχε. τί γὰρ πλέον ἀνέρι κήδευς
μύνῳ ὑπὲρ γαίης, οἰχομένης ἀλόχυ;

p. 293.

DCLXVI.

Αδε τοι, Αρχία υἱὲ Περίκλεες, ἁ λιθίνα 'γὼ
ἕσακα σάλα, μνᾶμα κυναγεσίας·
πάντα δέ τοι περὶ σᾶμα τετεύχαται, ἵπποι, ἄκοντες,
αἱ κύνες, αἱ σάλικες, δίκτυ' ὑπὲρ σαλίκων,
αἲ αἲ, λάϊνα πάντα. περιτροχάωσι δὲ θῆρες·
αὐτὸς δ' εἰκοσέτας νήγρετον ὕπνον ἔχεις.

DCLXVII.

Εἶχε κορωνοβόλον, πενίης λιμηρὸν Αρίσων
ὄργανον, ᾧ πτηνὰς ἠκροβόλιζε χένας,
ἦκα παραστείχων δολίην ὁδὸν, οἷον ἐκείνας
ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομένας.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν Αΐδῃ· τὸ δέ οἱ βέλος ὀρφανὸν ἦχυ
καὶ χερός· ἡ δ' ἄγρη τύμβον ὑπερπέταται.

DCLXIV. 6. Vulgo ἐρατήν. 7. Vulgo ὐρ. γάρ.
DCLXV. 2. Fort. δάκρυσιν ὀμβρήσας.
DCLXVII. 3. Vulgo οἷος ἐκεῖνος.

DCLXVIII. T. III.

Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διωνύσȣ παρὰ ληνοῖς
ἄφθονον ἀκρήτȣ σπασσαμένην κύλικος,
ȣ̓ κεύθει φθιμένην βαιὴ κόνις· ἀλλὰ πίθος μοι,
σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεσι τάφος.

DCLXIX.

Εν πόντῳ σῷ Δᾶμις ὁ Κρὴς θάνεν, ὦ φίλε Νηρεῦ,
δίκτυα ᾧ τό τε σὸν ἦε σύνηθες ὕδωρ,
ἰχθυβόλος ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν. ἀλλὰ θάλασσα
ȣ̓ τι διακρίνει χείματος, ȣ̓δ' ἁλιεῖς.

DCLXX. p. 294.

Παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ καὶ ἔμβολα τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγραφέων σποδιῇ.
ναυηγȣ̃ τὸ μνῆμα. τί τῆς ἐν κύμασι λώβης
αὖτις ἀναμνῆσαι τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις;

DCLXXI.

Πάντα τις ἀρήσαιτο φυγεῖν πλόον, ὁππότε καὶ σὺ,
Θεύγενες, ἐν Λιβυκῷ τύμβον ἔθευ πελάγει,
ἡνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορτίδι νηὶ
ȣ̃λον ἀνηρίθμων κεῖνο νέφος γεράνων.

DCLXXII.

Ναυτίλε, μὴ πεύθȣ τίνος ἐνθάδε τύμβος ὅδ' εἰμὶ,
ἀλλ' αὐτὸς πόντȣ τύγχανε χρηστοτέρȣ.

DCLXIX. 1. Vat. Cod. Ε. π. σώδαμος. et in lemmate εἰς Σώδαμον. reponendum itaque hoc nomen. 2. Vulgo δ. καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σ. υ. Scribe: Εν πόντῳ Σώδαμος ὁ Κρὴς θάνεν, ὦ φίλε Νηρεῦ, δίκτυα καὶ τὸ σὸν ἦν κεῖνο σ. υ.

T. III. DCLXXIII.

Αἴδης μὲν σύλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην·
  κρύψε δὲ παππώῳ μνήματι τῷδε λίθος.
οὔνομα Ῥουφῖνος γενόμην, πάϊς Αἰθερίοιο,
  μητρὸς δ' ἐξ ἀγαθῆς· ἀλλὰ μάτην γενόμην.
ἐς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἥβης ἧκον ἐλάσσας·
  φεῦ, σοφὸς εἰς Αἴδην, καὶ νέος εἰς ἔρεβος.
κώκυε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν, ὁδῖτα,
  δὴ γὰρ ἔφυς ζωῶν ἢ πάϊς, ἠὲ πατήρ.

DCLXXIV.

Οὐκ ἄρα τοῦτο κάκιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
  νυμφίον, ἢ νύμφην· ἡνίκα δ' ἀμφοτέρους,
p. 295. Εὔπολιν ὡς ἀγαθήν τε Λυκαίνιον, ὧν ὑμέναιον
  ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεσὼν θάλαμος.
οὐκ ἄλλῳ τόδε κῆδος ἰσόῤῥοπον, ᾧ σὺ μὲν υἱὸν,
  Νῖκι, σὺ δ' ἔκλαυσας, Εὔδικε, θυγατέρα.

DCLXXV.

Υἱῖ πατὴρ τόδε σῆμα. τὸ δ' ἔμπαλιν ἦν τὸ δίκαιον·
  ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

DCLXXVI.

Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ναὶ δέσποτα, πιστὸς ὑπάρχω,
  ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος,
ὅς με τότ' ἐκ νούσου τρὶς ἐπ' ἀσφαλὲς ἤγαγες ἴχνος,
  καὶ νῦν ἀρκούσῃ τῇδ' ὑπέθου καλύβῃ,

DCLXXIV. 1. Vulgo αἲ αἲ τοῦτο. 5. Vulgo οὐ καλῶς τόδε. Cod. οὐκ ἄλλος. 6. Codd. νίκια σὺ δ' ἔκλαυσας εὔδικε.
DCLXXVI. 3. ὅς με τὸν ε.

Μάνην ἀγγείλας Πέρσην γένος· εὖ δ' ἐμὲ ῥέξας T. III.
ἕξεις ἐν χρείᾳ δμῶας ἑτοιμοτέρους.

DCLXXVII.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπένθεα κόσμον,
καὶ γονέων οἰκτρῶν δακρυόεντα δόμον,
κεῖμαι ἐς αὐχμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἄϊδος εὐνὰς,
εἰκοσιτέσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη.
ἀπροΐδης νοῦσός με συνήρπασε· μουνογενῆ δὲ
νηπίαχον κούρην λείπω ὑπ' ἠέλιον.

DCLXXVIII.

* * * * * * * *

Δαιδαλέοισι πυρὸς σάρκες ῥοθίοισι τρυφηλαὶ
ληφθεῖσαι, νοτίην ὦσαν ἐπαιθόμεναι·
μοῦνα δ' ἔνεστι τάφῳ πολυδακρύτῳ ὀστέα κωφὰ,
καὶ πόνος εἰνοδίοις τῇδε παρερχομένοις. p. 296.

DCLXXIX.

Ἐπί τινι ἑαυτὸν θάψαντι πρὸ τελευτῆς.

Γήραϊ καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,
τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπελθὼν ἠρέμα τύμβον,
εὗρον ὀϊζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.
ἠλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος. οὐ γὰρ ἔθνησκον
πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην· ἀλλὰ ταφεὶς ἔθανον.

DCLXXIX. 3. Vulgo ὑπήλυθον.

T. III.

DCLXXX.

Εἰς Ζηνόδοτον ἱππέα βασιλέων Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου.

Ἥρωος μεγάλου τύμβος κατὰ σῶμα καλύπτει
Ζηνοδότου· ψυχὴ δὲ κατ' οὐρανὸν, ἧχί περ Ὀρφεὺς,
ἧχι Πλάτων, ἱερὸν θεοδέγμονα χῶρον ἐφεῦρεν.
ἱππεὺς μὲν γὰρ ἔην βασιλήϊος ἄλκιμος οὗτος,
κύδιμος, ἀρτιεπὴς, θεοείκελος· ἐν δ' ἄρα μύθοις
Σωκράτεος μίμημα παρ' Αὐσονίοισιν ἐτύχθη·
παισὶ δὲ καλλείψας πατρώϊον αἴσιον ὄλβον,
ὠμογέρων τέθνηκε, λιπὼν ἀπερείσιον ἄλγος
ἐγγενέεσσι, φίλοις, ξείνοισί τε, καὶ πολιήταις.

DCLXXXI. a

Πληρώσας στρατιὴν Σωτήριχος ἐνθάδε κεῖμαι,
ὄλβον ἐμῶν καμάτων γλυκεροῖς τεκέεσσιν ἐάσας.
ἦρξα δ' ἐν ἱππήεσσι, Γερήνιος οἷά τε Νέστωρ·
ἐξ ἀδίκων δὲ πόνων κειμήλιον οὐδὲν ἔτευξα.
τοὔνεκα καὶ μετὰ πότμον ἔχω φάος Οὐλύμποιο.

Lect.p.301.

DCLXXXI. b

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα, Φίλιππον,
πρέσβυν, κ' Ἀονίης ἐμπέραμον σοφίης,
Αὐσονίων ὕπατον, πατέρα κλυτὸν Ἀντιγόνοιο,
θρέψε Μακηδονίη, δέξατο δ' Ἰταλίη.

T.III.p.297.

DCLXXXII.

Δουλκίτιον μὲν ἄνακτες ἄκρον βιότοιο πρὸς ὄλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς, καὶ κλέος Ἀνθυπάτων.

DCLXXX. 1. Cod. Η. μ. νέκυος. 9. Cod. εὐγενέεσσι φίλοισι καὶ ἀστεῖ κ. π.

ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονὸς, ἀθάνατοι μὲν T. III.
αὐτὸν ἔχουσι θεοὶ, σῶμα δὲ σηκὸς ὅδε.

DCLXXXIII.

Εἰ γένος εὐσεβέων ζώει μετὰ τέρμα βίοιο,
ναιετάον κατὰ θεσμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἑκάστου,
Ἀνδρέα, σὺ ζώεις, οὐ κάτθανες· ἀλλά σε χῶρος
ἄμβροτος ἀθανάτων ἁγίων ὑπέδεκτο καμόντα.

DCLXXXIV. a

Ἐνθάδε τύμβος ἔχει θεοειδέας ἀνέρας ἐσθλοὺς,
θεῖον Ἰωάννην, τὸν πάνυ Θευδόσιον,
ὧν ἀρετὴ πολύολβος ἐς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθεν,
καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξεν ἀκηρασίου.

DCLXXXIV. b

Lect. p. 304.

Αδ' ἐγὼ ἡ τριτάλαινα, καὶ ἀμφοτέρων βασιλήων
Τιβερίου θυγάτηρ, Μαυρικίου δὲ δάμαρ,
ἡ πολύπαις βασίλεια, καὶ ἡ δείξασα λοχείη,
ὡς ἀγαθὸν τελέθει καὶ πολυκοιρανίη,
κεῖμαι σὺν τεκέεσσι καὶ ἡμετέρῳ παρακοίτῃ,
δήμου ἀτασθαλίῃ, καὶ μανίῃ στρατιῆς.
Τῆς Ἑκάβης ἔτλην πολὺ χείρονα, τῆς τ' Ἰοκάστης,
αἲ αἲ τῆς Νιόβης ἔμπνοος εἰμὶ νέκυς.
ναὶ ναὶ τὸν γενέτην, τί μάτην τὰ νεογνὰ ἔκτειναν,
ἀνθρώπων κακίης μηδὲν ἐπιστάμενα;
ἡμετέροις πετάλοισι κατάσκιος οὐκέτι Ῥώμη.
ῥίζα γὰρ ἐκλάσθη Θρηϊκίοις ἀνέμοις.

DCLXXXIII. 2. Vulgo κατὰ θυμόν.

T.III.p.297.

DCLXXXV.

Εἰς Νικόλαον Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας.

Ὃς βασιλεῖς ἐδάμασσε, καὶ ἠνορέην κατέπαυσεν
ἀντιπάλων, πατέρων εἵνεκεν εὐνομίης,
οὗτος ὑπὸ σμικρῷ κατάκειται σήματι τῷδε,
ἀρχιερεὺς Χριστοῦ Νικόλεως γεγαώς.
ἀλλ' ἀρετὴ πολύολβος ἐπέπτατο πείρατα κόσμου,
καὶ ψυχὴ μακάρων ἀμφιπολεῖ θαλάμους.
τοίην γὰρ βιοτὴν ποθέεσκεν ἐὼν ἐπὶ γαίης,
σῶμα καλὸν πιέσας κυδαλίμοις καμάτοις.

p. 298.

DCLXXXVI.

Στήλην εὐνομίης, καὶ σωφροσύνης ἀνάθημα,
εἰκόνα Νικόλεω στήσατο Γρηγόριος.

DCLXXXVII.

Οὐδὲ θανὼν κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πᾶσαν,
ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,
ὅσσ' ἔλαχές τ', ἔμαθές τε, φύσει μῆτιν πανάριστε·
τῷ ῥα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθέα.

DCLXXXVIII.

Ἐνθάδε σῶμα λέλοιπεν Ἀπελλιανὸς μέγ' ἄριστος·
ψυχὴν δ' ἐν χείρεσσιν ἑὴν παρεκάτθετο Χριστῷ.

DCLXXXIX.

Χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλὸν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ
Ἀνδρέω, ὃς Δαναοῖσι καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάσσας,
ἐκ ὁσίων κτεάνων καθαρὰς ἐφυλάξατο χεῖρας.

DCXC. T. III.

Πατέριον λιγύμυθον, ἐπήρατον, ἔλλαχε τύμβος,
Μιλτιάδου φίλον υἷα, καὶ Ἀττικίης βαρυτλήτου,
Κεκροπίης βλάστημα, κλυτὸν γένος Αἰακιδάων,
ἔμπλεον Αὐσονίων θεσμῶν, σοφίης τ' ἀναπάσης,
τῶν πισύρων τ' ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα,
ἤϊθεον χαρίεντα, τὸν ἥρπασε μόρσιμος αἶσα,
οἷά περ ἀγλαόμορφον ἀπὸ χθονὸς ἔρνος ἀήτης,
εἰκοσικαιτέτρατον βιότου λυκάβαντα περῶντα.
λεῖψε φίλοις δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἄλαστον.

DCXCI. p. 299.

Ξανθίππην Ἀκύλα μνήμῃ βιότου παρέδωκε,
βωμῷ τιμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,
παρθένον ἧς ἀπέλυσε μίτρην, ἧς ὥριον ἄνθος
ἔσχεν, ἐν ἡμιτελεῖ παυσάμενον θαλάμῳ.
τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίοις τελέωσε βιοῦσ' ἐνιαυτούς,
καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανε τοῦτο λιποῦσα φάος.

DCXCII.

Ἤλυθες οὐκ ἀβόατος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζωοῖς οἶμον ὀφειλομέναν,
καί σε τὸν ἐν σπουδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
μάτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.
πέτρος ὅδε ξείνοισι βοάσεται, ὡς ἀΐδαλος
ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐδὲν ἔνειμε Τύχα.
εἴης τοι σὺν πατρὶ κεχαρμένος, ὄφρ' ἂν ἐς αἰεὶ
Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχῃ.

DCXC. 1. Cod. λιγύθυμον.

T. III.

DCXCIII.

Μή μου παρέλθῃς τοὐπίγραμμ', ὁδοιπόρε,
ἀλλὰ στα θεὶς ἄκουε, καὶ μαθὼν ἄπει.
οὐκ ἔστ' ἐν Αιδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Αἰακὸς κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος·
ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὀστέα τέφρα τε γεγόναμεν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἕν.
εἴρηκα. δι' ὀρθῆς ὕπαγε, ὦ ὁδοιπόρε,
μὴ καὶ τεθνηκὼς ἀδόλεσχός σοι φανῶ.

p. 300.

DCXCIV.

Ἤμην στολάρχης Ποντικῶν νεῶν ἐγὼ,
ἐξηρέτμοις πτέρυξιν ἐξηγαλμένων,
ἀνὰ στρατὸν Κρισπῖνος εὐκλεὴς ἀνήρ·
Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρὶς, ἀρχαία πόλις.
ἔγνως τίς ἤμην, καὶ τίνος γένους κυρῶ.
λοιπὸν φυλάσσου, μή τιν' ἐνθήσῃς τάφῳ,
δίκην θ' ὑφέξῃς παρανόμως τυμβωρυχῶν,
φίσκῳ τε δώσῃς ** B καὶ τῇ πόλει ** A.

DCXCV. [a]

Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χνοάοντος ἰούλου
δευόμενον, φθονερὴ Μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χερὸς ἔργα λελοιπότα. βάσκανε δαῖμον,
οἵας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
ἀλλὰ σὺ, Γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλίνῳ,
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἄνθεα λαρὰ φύοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις, ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδοὺς,
ὡς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος

ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἔνθεθι κεῖσθαι, T. III.
λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.
εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοὴ κατενήρατο Μοῖρα,
κἆσιν ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

DCXCV.b

p. 303.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασι νομισθεὶς,
ἤδ' ἀκμὴν νέος ὢν ᾤχετ' ἐς ἡμιθέους.

DCXCVI.

p. 300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελιδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γρηῢν ἐπισταμένην,
εὔτεκνον, ἀστονάχητον, ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρῶς
δαίμονες ἡμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

DCXCVII.

p. 301.

Τύμβον ὁρᾷς, παροδῖτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἣν κτάνεν οὐχ ὁσίως λάεσι δεινὸς ἀνήρ·
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυσε Λιβάνιος ἣν παράκοιτιν,
καὶ βαιὴν στήλῃ τῇδ' ἀπέδωκε χάριν.

Ονομα τοπρίν με πᾶς ἔκλησεν Επαγαθώ·
νῦν δὲ Ροδογούνην Βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

DCXCVIII.

Τάφον τὸν ὄντα πλησίον, βωμόν θ' ἅμα
ἔτευξα κατὰ γῆς Κλαυδία, ἡ καὶ Δεχὰς,
Αθηνίωνι γλυκυτάτῳ καὶ φιλτάτῳ
ἀγόνῳ γενομένῳ συμβίῳ, μνήμης χάριν.

T. III.

DCXCIX.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς, γελάσας, παίξας τε, τρυφήσας,
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν ἀοιδαῖς,
ὐδένα λυπήσας, ὐ λοίδορα ῥήματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μυσῶν, Βρομίυ, Παφίης τε βιώσας,
ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι,
ἐν φθιμένοις νέος ὤν, τὔνομα Μηνόφιλος.

DCC.

Ὀστέα μὲν καὶ σάρκας ἐμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξεῖαι, κρημνῶν ἅλμ' ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον. ἀξυνέτων δὲ
βυλαῖς ἀνθρώπων τῦδ' ἔτυχον θανάτυ.

p. 302.

DCCI.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὅν ῥ' ἕταρον ὣς
φίλατο, καὶ Μύσαις ἔξοχα φιλαμένῳ.
εἰ καί μοι θυμὸς, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἀμφί σοι, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεσι, δέχυ
ὕστατα δὴ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι ὅσσα ἔοικε
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε, καὶ οἰχομένῳ.
ζωὸν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον, ὐδὲ πάροιθεν
ὐ σύ γ' ἐπειρήθης πώποτε δυλοσύνης.
ἦ γὰρ ἔης αὐτῷ κεχαρισμένος ἐξέτι παίδων,
ἤπιος, ἐσθλὸς ἰδεῖν, εὔνοος, ἀγχίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημήϊα διπλόα φωνῆς
Ἑλλάδος εὖ εἰδὼς ἠδὲ καὶ Αὐσονίων.

* * * * * * *

DCCII.

T. III.

Πλείςην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρί τε δείξας
κεῖθ' Ηρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὧδε.

DCCIII.

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸν μόρον οἱ παριόντες,
ςάντες ἐμῆς ὀλίγον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς·
κλαύσατε τὴν δύςηνον, ἐφ' ᾗ μέγα πένθος ἔχουσι
νυκτὶ καὶ ἠελίῳ δυςοκέες τοκέες,
ἧς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
ἦσέ τις οἰνοχαρὴς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

DCCIV.

Φλῶρος Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται,
ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος,
ἐξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέλειον p. 303.
ὃς γενετῆρσι λίπεν ἡλικίης ἔλεον.
δεύτερα δ' οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἔνθα
φείσαντο, προτέρων μνησάμενοι δακρύων.
δειλαίων τροφέων δειλαὶ χέρες, αἳ συνέλεξαν
τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

DCCV.

Ανθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος αὐχμηρὴ μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα, καὶ σάμψυχα, καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
Οὐίβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

DCCIV. 7. In lapide κεῖναι χ. Fort. δειλαῖαι τροφίων κεῖναι χέρες, αἵ.

T. III. DCCVI.

Πυνθάνεαι τίς ἔφυν, ξένε, τίς τ' ἐγενήθην.
ὦ παροδῖτα, μάθε, σᾶς ὀλίγον πρὸ τάφων.
γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατὴρ, τίκτει δ' ἐμὲ μήτηρ
Χρυσογόνη, καί μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο.
τηλόθι γὰρ πάτρης Βιθυνίδος ὤλεσα θυμὸν,
ναυτιλίῃ κρυερῇ νηΐ τ' ἐμῇ πίσυνος·
κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θῖν' ἁλὸς ἠνεμόεσσαν,
ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

DCCVII.

α Φράζε τίνος γονέος, σέο τ' οὔνομα, καὶ πόσιν αὔδα,
καὶ χρόνον εἰπὲ, γύναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ.
β Νίκανδρος γενέτωρ, πατρὶς Πάρος, οὔνομα δ' ἦν μοι
Σωκρατέα· φθιμένην Παρμενίων δ' ἔθετο
σύλλεκτρος τύμβῳ με· χάριν δ' ἐμοὶ ὤπασε τήνδε,
εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις.
p. 304. καί με πικρὰ νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος ἐριννὺς
αἱμορύτοιο νόσου τερπνὸν ἔλυσε βίον.
οὐδ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδῖσι τὸ νήπιον ἐς φάος ἦγον,
ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλᾳ κεύθεται ἐν φθιμένοις.
τρισσᾶς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἓξ ἐτέων χρόνον ἦλθον,
ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν·
δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῷ συνομεύνῳ,
αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλογχα τόπον.
α ἀλλὰ σὺ παμβασίλεια θεὰ, πολυώνυμε Κούρα,
τήνδ' ἄγ' ἐπ' εὐσεβέων χῶρον, ἑλοῦσα χερός.
β τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δῴη,
εἴπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

DCCVIII.

T. III.

Δοιὼς Ἱππομέδοντας ὁμὰ χθὼν ἅδε καλύπτει,
παῖδά τε, καὶ γενέταν, ἄμφω ἀποφθιμένως,
παῖδα μὲν ἐς λαιὰν ἐσιόντων χεῖρα τεθέντα,
δεξιὰ δ' ἀντετάφη γηραὸς Ἱππομέδων.
ἀμφοτέροις δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἱπποδάμεια
μάτηρ Ποικιλίω, ἐγγόνω ἀμφοτέρων,
ὅς σφισι τώσδε τάφως ἐπεχώσατο, τείχισε δ' Αἰδαν,
πάππῳ καὶ θείῳ λοισθοτάτας χάριτας.

DCCIX.

Νύμφαι Κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότοιο,
καὶ τάχα πυ τιμῆς εἵνεκα τῦτ' ἔπαθον,
νηπίη, ἐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὐσονὶς γένος.

DCCX. a

p. 305.

Λαίνεος σήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δ' ἐμὲ πασῶν
νύμφην κἀκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Αΐδας
Πόλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημήϊα τέκνυ.

DCCX. b

Lect. p. 303.

Μοίρη καὶ Λήθη με κατήγαγον εἰς Αΐδαο,
ὔπω νυμφείυ θαλάμυ καὶ παςάδος ὥρης
γευσαμένην· ἀθιγὴς δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.

DCCX. c

Lect. p. 303.

Τύμβος ὅδε κρύπτει κύρης σεμνῆς καὶ ἀμέμπτυ
σῶμα κατοιχομένης περικαλλέος, ἧς ἐπιγείων
παρθενικὴν ζώνην ὔ τις ἔλυσε βροτῶν.

DCCVIII. 7. Vulgo τ. ἐνιώσατο.

T.III.p.305.

DCCXI.

Οὐχ ὁσίως ἥρπαξας ὑπὸ χθόνα, κοίρανε Πλȣτεῦ,
πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην.
οἷα γὰρ ἀρχομένȣ ῥόδον εὔπνοον εἴαρος ὥρῃ
ἐξέτεμες ῥίζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσαι.
ἀλλ᾽ ἄγ᾽ Ἀλέξανδρα, καὶ Φίλτατε, μηκέτ᾽ ὀδυρμȣ̀ς
ἱμερτῇ κȣ́ρῃ σπένδετε μυρόμενοι.
εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐπ᾽ ἠϋχρόοισι προσώποις,
αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
τοῖς πάρος ȣ̓͂ν μύθοις πιστεύσατε. παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
ἥρπασαν, ὥσπερ Ὕλαν, Ναΐδες, ȣ̓ Θάνατος.

DCCXII.

Ἄρτι με γευόμενον ζωᾶς βρέφος ἥρπασε δαίμων,
ȣ̓κ οἶδ᾽ εἴτ᾽ ἀγαθῶν αἴτιος, εἴτε κακῶν.

DCCXIII.

Ἀπλήρωτ᾽ Ἀΐδα, τί με νήπιον ἥρπασας ἄφνω;
τί σπεύδεις; ȣ̓ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

DCCXIV.

Μυρί᾽ ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρȣ μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύμορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο τάνδ᾽ ὑπὸ γαῖαν,
ἑπτὰ καὶ εἰκοσέτȣς πνεῦμα λιπόντα βίȣ,
p. 306. ἴσορα παιδείας, τόξῳ κλυτὸν, ᾧ πόκα λῃστὰς
ἀνδροφόνȣς ἁλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
ἀλλ᾽ ἴθι νῦν παροδῖτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
ΧΑΙΡ᾽ εἰπὼν, ἀγαθȣ̃ παῖδ᾽ ἀγαθὸν Σατύρȣ.

DCCXII. 2. Vulgo αἴτιον.

DCCXV. T. III.

Πωπιλίης τάφος ὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
Ὠκεανὸς, πάσης ἐμπέραμος σοφίης.
κȣ́φη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις, ἐν δ' Ἀχέροντι
ὑμνήσω τὴν σὴν, ὦ ἄνερ, εὐσεβίην.
μέμνεο κὴν ζωοῖς ἐμέθεν, καὶ πολλάκι τύμβῳ
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ ἀποιχομένῃ,
καὶ λέγε Πωπιλίην εὕδειν, ἄνερ· ȣ̓ θεμιτὸν γὰρ
θνήσκειν τȣ̀ς ἀγαθȣ̀ς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὺν ἔχειν.

DCCXVI. a

Σῆμα τόδε γλυκερῆς Τελεσίλλας ἐνθάδ' ἔθηκεν
Εὐξενίδας ἄλοχον τὴν ἔλλαχε πάντοτε πλήρη
πίστεος, εὐνοίης ἀρετῆς, ἀγάπης τε, πέλοιτο
ὄφρα καὶ ἐσσομένοισιν ἐὸν κλέος ἄφθιτον αἰεί.

DCCXVI. b Lect. p. 304.

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν, ἀμώμητόν τε σύνευνον,
Παυλῖναν φθιμένην ἐννέα καὶ δέκ' ἐτῶν
Ἀνδρόνικος ἰητρὸς ἀνὴρ, μνήμης ἀλεγίζων,
τήνδε πανυστατίην στήσατο μαρτυρίην.

DCCXVII. T. III. p. 30.

Τὴν κυανῶπιν Μȣ̃σαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρυν,
λιτὸς ὅδ' ἐξαπίνης τύμβος ἄναυδον ἔχει,
καὶ κεῖται, λίθος ὣς, ἡ πάνσοφος, ἡ περίβωτος.
Μȣ̃σα καλὴ, κȣ́φη σοὶ κόνις ἧδε πέλοι.

DCCXVIII.

Τίς μȣ τὴν Σειρῆν' ἄκακον κακὸς ἥρπασε δαίμων;
τίς μȣ τὴν γλυκερὴν ἥρπασ' ἀηδονίδα;

T.III.p.307. νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἅφαρ ϛαγόνεσσι λυθεῖσα
ὤλεο Μȣ̃σ᾽, ἐτάκη δ᾽ ὄμματ᾽ ἐκεῖνα σέο,
καὶ ϛόμα πέφρακται τὸ χρύσεον· ȣ̓δὲν ἔτ᾽ ἔν σοι
λείψανον ȣ̓κ εἴδȣς, ȣ̓ σοφίης πέλεται.
ἔῤῥετε μέρμηραι θυμαλγέες. ἄμμοροι ἐσθλῆς
ἐλπίδος ἄνθρωποι· πάντα δ᾽ ἄδηλα Τύχης.

DCCXIX.

Πραξιτέλȣς ἤνθȣν λαοξόος ȣ̓ τι χερείων,
ἐς δ᾽ ἐτέων δισσὰς ἤλυθον ὀγδοάδας·
ȣ̓νομα δ᾽ Εὐτυχίδης ψευδώνυμον, ἀλλά με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ᾽ εἰς Αΐδα.

DCCXX.

Κήρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτȣ̃ πάρος ἀρχεχόροιο,
Εὐτύχȣ, αἰάζων Κῆρα μινυνθαδίην,
ὡς θνητοῖς ψυχὴν πείσασ᾽ ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν,
τὴν αὐτȣ̃ μελέεσσ᾽ ȣ̓κ ἀνέπεισε μένειν.

DCCXXI. a

Η ποτε κυδιόωσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείραις,
καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
χιονέοις τε πρέπȣσα προσώποις ἠδὲ παρειαῖς,
καὶ γλυκερȣ̃ ϛόματος ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσα
χείλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι᾽ ὀδόντων,
παντοίην τ᾽ ἀρετὴν περικαλλέϊ σώματι θεῖσα,
ἣν τέκεν Εὐτυχίδῃ σθεναρῷ Κιλικὶς χαριτῶπις,
εἰκοσιπενταέτις Τρυφέρα τῇδ᾽ ἐν χθονὶ κεῖται·

DCCXX. 4. Lapis exhibet τ. α. μελεος. Fort. αὐτὴν τοῖς μελέοις. 3. Fort. ἡ ϑν.
DCCXXI. a 5. Fort. ἐλεφαντοχρόων.

Ερμερος δὲ Αριϛομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρ [ος ἐσθλῆς] T. III.
μνῆμ' ἀλόχῳ φιλίῃ θήκατο κυριδίῃ.

DCCXXI. b

Lect.p.392.

Μνῆμ' ἀρετῆς, μοίρης τὸ τέλος, φίλον ὔνομα, ΧΡΗΣΤΗ,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαυσε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς ἀέρα δῦσα,
πρόσθεν μὲν θνητὴ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος
αἰείμνηϛος ἅπασι, φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἕνεκεν κυδ[ρ]ῇ παράκοιτι
τεῦξε ΦΡΑΣΑΣ συνόμευνος, Αλεξάνδροιο πολίτης.
ἀλλ' ἄγ' εὐψύχει, κἀμὲ μένει τὸ θανεῖν.

DCCXXI. c

Lect.p.303.

Ηλικίῃ, μορφῇ, φρεσὶ, Μϋσαις, σωφροσύνῃ τε
ἐν πᾶσιν πρέψασα κατὰ χθόνα, φῶς λίπες ἠῦς,
κἄμ' ἔφυγες ποθέοντα, καὶ ὐκ ἐσάθρησας ἰῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις ϛαθμοῖσιν ἔτευξα,
ὄφρα σε καὶ νέκυν ὖσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὁροίην,
ὔνομά μοι γλυκὺ, Μέσσι', ἀειμνήϛη παράκοιτι.

DCCXXI. d

Lect.p.303.

Μίσιδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέϊ τεῦξε
τόνδε τάφον, μνήμης σωφροσύνης ἕνεκεν.

DCCXXI. a 9. Sic lapis h. v. exhibet. Scr. Ερμος Αριϛομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος ἐσθλῆς.

DCCXXI. b 1. Lapis φίλον. 3. σῶμά γ' ἔπαυσε. 5. θνητήν. 6. α. ι. μνηϛος. 7. κυδνη. 9. αγεντι ευψυχι.

T.III.p.308.

DCCXXII.

Ἐνθάδε Διάλογος καθαρῷ πυρὶ γυῖα καθήρας,
ἀσκητὴς σοφίης, ᾤχετ' ἐς ἀθανάτυς.
ἐνθάδε Διαλόγοιο σαόφρονος ὀςέα κεύθει
γυμνὰς, ὃς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην.
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων Οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

DCCXXIII.

Ἃδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνις, ὃν βαρὺς Ἀιδας
εἵρυσεν ἀϊθέων ἥλικος ἐξ ἀγέλας.
ἄρτι γὰρ εὐμόχθυ ἐπὶ γυμνάδος ἁγνὸν ἐφήβυ
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἁλικίαν,
ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἓξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
Σμεςτομάρᾳ συγερὸν ματρὶ λέλοιπε γόον.

DCCXXIV.

Ῥυφίνυ τάφος ὗτος, ὃν Ἀςέριόν ποτ' ἐκλήζον,
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον, Νείλυ πόλιν ἐλθὼν,
καὶ προκοπαῖς λάμψας, πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχὼν,
μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας,
Μοιρῶν ὐκ ἔφυγε τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεὶς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἀέρα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβίης ἔσχε κρίσιν ἐν φθιμένοισι,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν, καὶ πόντον ἔπλευσε,
καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
ὧν ὐκ εἶδε τέλος θανάτυ, πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
ἡ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σέμν' ἠδὲ φίλανδρος
καὶ πέλαγος διέπλευσε, καὶ ἤγαγε σῶμα βυθοῖσι,

καὶ καμάτȣς ὑπέμεινε, καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε, T. III.
καὶ τύμβῳ κατέθηκε, καὶ αἰῶσιν παρέδωκε. p. 309.
Δαμοςρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

DCCXXV.

Μηνόφιλον τάφος ȣ̃τος ἔχει, πολυπενθέα παῖδα,
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων γονέων φθόνος ἥρπασεν, ὃν καθορᾶτε
ὀκτὼ μȣ̃νον ἔτη βεβιωκότα, μησί τε πέντε.

DCCXXVI.

Ασίδος ἀρχιερῆος ἀγακλυτȣ̃ υἱέα Μίθρȣ
Λȣ́κιον, ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατεινῆς,
εὐγενίᾳ σοφίῃ τε κεκασμένον ἔξοχον ἀνδρῶν,
Αὐσόνιον δάπεδον, βωμός θ' ὅδε, σῆμά τε κρύπτει.

DCCXXVII.

Εἴκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνȣς ἐνιαυτȣ̀ς
Παυλῖνον γαίη δέξατο νερτερίη·
καί μοι ἀδελφειὴ κεῖται νέη ἐγγὺς Ὑγείη
ἑπταέτις· τῆς δ' ἦν ȣ̃ τι γλυκειότερον.

DCCXXVIII.

Η μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγρὸν πότμον ἔκλυε πάτρα,
ἀλκίμη Αμφιλόχων γαῖα θρασυπτολέμων,
ȣ̃νεκεν Ιλλυριοῖσιν ὑφ' ἱππομάχοισι δαμάσθης·
ὀςέα δ' ἐν νάσῳ τᾷδ' ἕταροι κτέρισαν.
καὶ σȣ̃ ἀποφθιμένȣ πισοὶ φίλοι ȣ̓κ ἐλάθοντο,
σῶμα δὲ φυλόπιδος ἐξέρυσαν ςυγερᾶς
Αμφίλοχοι θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἵ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῆ ἐκτέρισαν.

T.III.p.310.

DCCXXIX. a

Μαρκέλλης τάφος εἰμί. τίς αὐτὴ γράμματα λέξει.
 ἀρτίγχμος κούρη εἴκοσιν οὖσ' ἐτέων.
αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψεν,
 ἄχθος ἔχων κραδίῃ πένθεος οὐκ ὀλίγου.

Lect.p.304.

DCCXXIX. b

Εννεκκαιδεκάμηνος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποίησε πατὴρ Πρόκλος, Συρίης ἀπὸ γαίης.
οὔνομα δ' ἐςι Πρόκλα· γαίη πατρὶς, ᾗ παράκειμαι.

T.III.p.310.

DCCXXX.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖται,
ἧς μεμέριςο βρέφη, ζωὸν πατρὶ, θάτερον αὐτῇ.

DCCXXXI.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Αϊδωνεὺς,
ὦ Μέλαν, ἥβης γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἄνθος.

DCCXXXII.

Η πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἡ παρὰ Βάκχῳ
 καὶ θοίναις αὐτῆς χρυσοτέρη Κύπριδος,
ἡ λαλίη φαιδρή τε χελιδονὶς, ἔνθ' Ομόνοια
 κεῖμαι, Ατιμήτῳ δάκρυα λειπομένη,
τῷ πέλον ἀσπασίη βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην
 δαίμων ἀπροϊδὴς ἐσκέδασε φιλίην.

DCCXXXIII.

Σώφρονα Κρησκεντῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
 τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεγκαμένην,

ἥτις ἐνὶ ζωοῖσιν ὅκως ἀνέτελλεν Ἑῷος, T. III.
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἕσπερος ἐν φθιμένοις.

DCCXXXIV. p. 311.

Ἕβδομον εἰς δέκατόν τε βίȣ λυκάβαντα περῶντα
Μοῖρά με πρὸς θαλάμȣς ἅρπασε Φερσεφόνας.
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως ȣ̓κ ἐτίθει δόλιχον.
ἄρτι δ' ἐφηβείας θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μȣσῶν, ἤλυθον εἰς Ἀΐδαν.
ἀλλὰ πάτερ, μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὀδυρμόν.
τέρμα γὰρ εἷς με βίȣ Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε.

DCCXXXV.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα, καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
ἀνέρα, γηραλέȣ τέρματ' ἔχοντα βίȣ,
Αΐδεω μυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος,
εὐσεβέων θ' ὁσίην εὔνασεν ἐς κλισίην·
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχεῖαν ἀταρπὸν
τȣ͂το πάϊς κεδνῇ τεῦξε σὺν εὐνέτιδι.
ξεῖνε, σὺ δ' ἀείσας Δημοκλέος υἱέα χαίρειν,
Δημοκλέος σείχοις ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων.

DCCXXXVI.

Ὀκτωκαιδεκάτȣ με κατερχόμενον λυκάβαντος,
ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον,
Λέσβῳ ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγὴς νȣ͂σος ἐδάμνα,
κȣ̓κέτ' ἐς ἱμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφέσȣ.

DCCXXXIV. 8. Fort. Μοῖρ' ἐπέκλωσε.

T. III. αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλὰ, τοκεῦσι
πένθος ἐπ' ὠκυάλȣ νηὸς ἔδωκε φέρειν.
ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, ȣ̓δ' Ἀχέροντος.
τοῖον γὰρ βιότȣ τέρμα σοφοῖσιν ἔνι.

p. 312.

DCCXXXVII.

Οὐκ ἔθανες, Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον,
καὶ ναίεις μακάρων νήσȣς θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἔνθα κατ' Ηλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
ȣ̓ χειμὼν λυπεῖ σ', ȣ̓ καῦμ', ȣ̓ νȣ̃σος ἐνοχλεῖ,
ȣ̓ πείνη σ', ȣ̓ δίψος ἔχει σ'· ἀλλ' ȣ̓δὲ ποθεινὸς
ἀνθρώπων ἔτι σοι βίοτος. ζώεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαραῖσιν Ολύμπȣ πλησίον ὄντος.

DCCXXXVIII.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα, καὶ εὐτεκνίης ἀροτῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρὶς ἀριςεύσαντα, σὺν ἐντίμοισι φίλοισιν
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐνὶ ςήλαισι γραφέντα.

DCCXXXIX.

Εἰκοσιὲξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβῖνα
καὶ μησὶν τέτρασιν, εἶθ' ἐνδέκατον πάλιν ἦμαρ,
τῇδε σορῷ κεῖμαι θυγατρὸς μέτα, ἥ με δίωξε
δειξαμένη ςοργὴν φιλομήτορα δόγμασι Μοιρῶν.

DCCXXXVI. 6. Scr. φέρων.

DCCXL. T. III.

Υἱὸς ἐγὼ γενόμην Αγαπωμένȣ, ᾧ με μιγεῖσα
  Κȣῖντα τέκε θαλερὴ Ρηγίῳ ἐν διερῷ·
ἐνδυκέως δὲ τρέφοντες Ατίμητόν μ᾽ ἐκάλεσσαν.
  δῶρα δὲ Μȣσάων καὶ βρέφος ὢν ἀγάπων.
δωδεκέτης ἦλθον Ρώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
  ἧδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ᾽ ἄχεα.

DCCXLI. p. 313.

Μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Αιδȣ,
δάκρυα καὶ ϛοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν·
δύσμορος, ȣ̓δ᾽ ἐνόησα βροτῶν ψαῦσαι βιότοιο.
ἑπτὰ μόνοις λυκάβασι δύω καὶ μῆνας ἔζησα,
ὧν τρεῖς ἐξετέλȣν Διονύσῳ ὄργια βάζων.
Ηρόφιλον δ᾽ ἐκάλȣν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνως, ὦ παροδῖτα, τίς ἤμην. ȣ̓κ ἐγενήθην.

DCCXLII.

Φλαβιανῷ ἥρωϊ πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
  ἓξ ἐπὶ τοῖς δέκ᾽ ἔτη μȣ̃να βιωσαμένῳ.
Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
  θάψε τε, καὶ Μȣσῶν εὖνιν ἔθηκ᾽ ἀρετῆς.

DCCXLIII.

Στὰς ξένε, τᾷδ᾽ ἄθρησον ἐπὶ ϛάλᾳ Κλεοπάτραν,
  ἂν φθόνος εἰς Αΐδαν, ȣ̓ χρόνος ἠγάγετο,

DCCXLI. 4. ap. Fabr. μόνȣς λικαβανδας διω καὶ μ. ε. 7. Fort. ὧν τ᾽ ἐγ.

DCCXLIII. 1. In lap. inciſ. τάνδ᾽.

T. III. μορφᾶς ᾇ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σαοφροσύνας,
Μῦσα δὲ καὶ σοφίαν, καὶ πακτίδα τὰν φιλέραςον
σύμφωνον ἐρατοῖς μιξαμένᾳ μέλεσι·
καὶ γνὺς ὡς θνατοῖς ὐδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς,
ζῆθι κάλον τείνας ὐρίῳ εὐφροσύνᾳ.

Εἰ καί συ κεύθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
τύμβος, καὶ φρῦδον σῶμα λέλογχε κόνις,
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωοῖσι μέτεσι,
ψυχᾶς μανύυσ' εὐκλέα σωφροσύναν.

p. 314. DCCXLIV.

Ἰςορίας δείξας, καὶ χερσὶν ἅπαντα λαλήσας,
ἔμπειρος Βρομίοιο σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
συμπάσχων κείνοισιν, ὅσων κινεῖτο προσώποις,
κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδαχαῖς πολυδόξοις,
ὗτος ὁ παιδείας θαλερῆς ἐγκώμια λείψας,
κεῖται δὴ γήρᾳ βεβαρημένος. ὐκ ἔθανεν γὰρ,
ζώσης ἠϋχόροιο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

DCCXLV.

[a] Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας; [β] ἦν Κίλιξ Ἀθηνίων
[a] χρηςὸν τὸ θρέμμα, τίς καλῇ; [β] Νυμήνιος.
[a] πόσων δὲ θνήσκεις τῶν ἐτῶν; [β] δὶς εἴκοσιν.
[a] ἐχρῆν σ' ἔτι ζῆν. [β] ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχρῆν.

DCCXLIII. 6. μειξαμένα. 7. ὡς θανάτοιο ὐδὲν γλυκερ. αὐτᾶς 8. ὔριον εὐφροσύναν.

DCCXLIV. 3. In lap. κεινοις περ . . . . κεινειτο. 7. εὐχόροιο.

α γενναῖος εἶ, ναί. χαῖρε. β καὶ σύ γ', ὦ ξένε. T. III.
σοὶ γὰρ χαρᾶς μέτεστιν· ἀλλ' ἡμῖν ἅλις.

DCCXLVI.

Ηλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερος, ὅς μ' ἀπέλυσας
νούσων, καὶ καμάτων, καὶ μογερᾶς ποδάγρας.

DCCXLVII.

Οστις, καὶ τίνος εἰμὶ τὰ πρόσθεν γράμματα φράζει·
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσε λεώς·
οὕνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι,
κώμῳ ἐν ἠγαθέῳ παυσάμενος βιότου.

DCCXLVIII. p. 315.

Αθάνατος μερόπων οὐδεὶς ἔφυ. τοῦδε Σεβῆρα,
Θησεὺς, Αἰακίδαι μάρτυρές εἰσι λόγου.
αὐχῶ σώφρονα τύμβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν
κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
οἵην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὕτως
ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὑφ' ἠελίῳ.

DCCXLIX.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοήλικος ἡδέα παίσας,
ἐκ γαίας βλαστὼν, γαῖα πάλιν γέγονα·
εἰμὶ δ' Ἀριστοκλῆς Πειραιεὺς, παῖς δὲ Μένωνος.

DCCL.

Μνῆμα τόδ' ὑψιφανὲς Δηοῦς ταμίοιο δέδορκας
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένου,
ὃς τελετὰς ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννυχα μύσταις
Εὐμόλπου, προχέων ἱμερόεσσαν ὄπα,

T. III. ὃς καὶ δυσμενέων μόθον ȣ̓ τρέσεν, ἀλλ᾽ ἐσάωσεν
ἄχραντ᾽ ἀῤῥήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
ὦ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων,
* * * * * * *

DCCLI.

Τόνδ᾽ ἀρετῇ πρȣ̈χοντα νέων, φίλον ἀθανάτοισι,
μυσόπολον Φιλότιμον, ὁμώνυμον υἱέα πατρὶ,
Σύμφορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβος,
πίστιν καὶ ζώοντι φέρων, μνήμην τε θανόντι.

DCCLII. a

p. 316.

Μ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ.
ἤμην ποτὲ μȣσικὸς ἀνὴρ,
ποιητὴς καὶ κιθαριστὴς,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδίτης.
πολλὰ βυθοῖσι καμὼν,
ὁδοιπορίης τ᾽ ἀτονήσας,
ἔμπορος εὐμόρφων γενόμην,
φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν.
πνεῦμα λαβὼν δάνος ȣ̓ρανόθεν,
τελέσας χρόνον, ἀνταπέδωκα·
καὶ μετὰ τὸν θάνατον
Μȣ̃σαι τὸ σῶμά μȣ κρατȣ̃σιν.

DCCLII. b

Lect. p. 301.

Τέρμα βίȣ τελέσας πλεῖσ᾽ αἰνετὸς ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας τραγικῆς εἶδος ὑποκρίσεως,

DCCLII. b In verſu 1. variant exempla. Verba πλεῖσ᾽ αἰνετὸς ſunt ex em. Br. 2. Vulgo deeſt τραγικῆς.

ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ασκληπιόδωρος,

Γῆς ὢν πρόσθε γόνος μητέρα Γαῖαν ἔχω.

DCCLIII.

T.III.p.316.

Μή μυ ἐνυβρίσσῃς ἁγνὸν τάφον, ὦ παροδῖτα,

μή σοι μηνίσῃ πικρὸν ἐπ' Αγεσίλας,

Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων

εἰπὸν Αρατείῳ, ΓΑΙΑΝ ΕΧΟΙΣ ΕΛΑΦΡΑΝ.

DCCLIV.

Ιτορίοιο τάφος νεοπενθέος. ὦ τάφος, ὅσσην

συγκλείσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις.

ὐκ ἴδρις τραγικῆς μύσης, ὐκ εὔλυρος ἀνὴρ,

ὐκ ἐπέων ῥητὴρ ἄξια σεῖο φράσει,

οἷος ἔφυς πραπίδας, οἷος χρόα, οἷος ἰύλυς,

ὅσσων θ'; ὡς πρέσβυς, κῦρος ἐὼν κράτερες.

νύμφην δ', ἥν σοι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον, οἴῳ

τλήμονα νυμφεύσων, ἥρπασε πρόσθ' Αΐδης·

ὐδὲ γάμων ὑμέναιον ἀείσαμεν· ἀλλ' ἄρα μύνῳ

παρθενίην ἐρατὴν σώσαθ' ἕως Αΐδυ.

p. 317.

DCCLV.

Τὴν τρίβον ὃς παράγεις, ἄν πως τόδε σῆμα νοήσῃς,

μὴ δέομαι γελάσῃς, εἰ κυνός ἐςι τάφος,

ἐκλαύσθην· χεῖρες δὲ κόνιν συνέθηκαν ἄνακτος,

ὅς μυ καὶ ςήλῃ τόνδ' ἐχάραξε λόγον.

DCCLVI.

Τῇδε τὸν ἐκ Μελίτης ἀργὸν κύνα φησὶν ὁ πέτρος

ἴσχειν, Εὐμήλυ πιςότατον φύλακα.

T. III. Ταῦρόν μιν καλέεσκον, ὅτ' ἦν ἔτι· νῦν δὲ τὸ κείνου
φθέγμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

---

p. 318.

Α Ι Ν Ι Γ Μ Α Τ Α.

I.

Περὶ Ἀπόλλωνος Δηλίου.

Ἐν φανερᾷ γενόμην, πάτρην δ' ἐμοῦ ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μήτηρ δ' ἔσ' ἀριθμοῖο πάϊς.

II.

Εἰς λινοῦν χειρόμακτρον.

Ξανθὴ μέν τις ἐγὼν ἤμην πάρος, ἀλλὰ κοπεῖσα
γίνομαι ἀργεννῆς λευκοτέρη χιόνος·
χαίρω δὲ γλυκερῷ τε καὶ ἰχθυόεντι λοετρῷ,
πρώτη δαιτυμόνων εἰς χορὸν ἐρχομένη.

III.

Εἰς κινάραν.

Ἐγκέφαλον φορέω κεφαλῆς ἄτερ· εἰμὶ δὲ χλωρὴ
αὐχένος ἐκ δολιχοῦ γῆθεν ἀειρομένη.
σφαίρῃ δ' ὡς ὑπὲρ αὐλὸν ἐείδομαι· ἢν δὲ ματεύσῃς
ἔνδον ἐμῶν λαγόνων, μητρὸς ἔχω πατέρα.

IV.

Εἰς Πύῤῥον.

Εἰ πυρὸς αἰθομένου μέσσην ἑκατοντάδα θείης,
παρθένου εὑρήσεις υἱέα καὶ φονέα.

T.III.p.319.

V.

Εἰς κλυςῆρα.

Μούνῳ μοι θέμις ἐςὶ γυναικῶν ἐν φιλότητι
μίσγεσθαι φανερῶς, λισσομέναν ποσίων.
μοῦνος δ' ἠϊθέοισι, καὶ ἀνδράσιν, ἠδὲ γέρουσιν,
παρθενικαῖς τ' ἐπέβην ἀχνυμένων τοκέων.
μαχλοσύνην ἤχθηρα· φιλεῖ δ' ἐμὲ παιονίη χείρ,
Ἀμφιτρυωνιάδην ἐκτελέοντα πόνον.
ἀμφὶ δ' ὀπυιομένοισι καὶ ἂν Πλουτῆϊ μαχοίμην
αἰὲν ὑπὲρ ψυχῆς τῶν ὁπόσοις ἐμίγην.
οὔρινον δ' ἐμὲ παῖδα καὶ ἀργιόδοντα τίθησιν
ἰδρείῃ μερόπων αἰγὶ μιγεὶς ἐλέφας.

VI.

Εἰς λύχνον.

Ἡφαίςῳ ποτὲ Παλλὰς ἐν ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
εἰς εὐνὴν ἐκλίθη Πηλέος ἐν θαλάμοις·
τοὶ δ' ὡς οὖν λιπαρῇσι καλυφθήτην ὀθόνῃσιν,
αὐτίκ' ἐγεννήθη νυκτιπόλος Φαέθων.

VII.

Εἰς σικύαν.

Κἀμὲ σοφὴ ποίησε τέχνη Παιήονος ἔμπνουν
πῦρ ὑπὸ χαλκελάτοις χείλεσι κευθομένην·
δειλῶν δ' αἷμα κελαινὸν ἀπ' ἀνθρώπων ἐρύουσα,
Ἥφαιςον κτείνω γαςρὶ περισχομένη.

V. 4. Scr. ἀρνυμένων.
VI. 2, Cod. εὐνὴν ἐμίγη.

T.III.p.320. VIII.

Εἰς τὸ αὐτό.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα,
οὕτω συγκόλλως, ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

IX.

Εἰς ὕπνον.

Οὐ θνητὸς, οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν· ἀλλὰ φύεσθαί τ' ἀεὶ
καινῶς, φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν.
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὤν.

X.

Εἰς πρωκτόν.

Ἐστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄῤῥενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασὺς, ἄλλοτε λεῖος,
ἀξύνετα ξυνετοῖσι λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων·
ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλὰ, καὶ, ἂν τρώσῃ τις, ἄτρωτος.

XI.

Εἰς πάππον ἀκάνθης.

Οἶδ' ἐγὼ, ὃς νέος ὢν ἐστὶν βαρύς· ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέταται, καὶ γῆν ἀφανίζει.

p. 321. XII.

Εἰς αὐλητὴν δυσὶν αὐλοῖς αὐλοῦντα.

Εἷς ἄνεμος, δύο νῆες, ἐρέττουσι δέκα ναῦται·
εἷς δὲ κυβερνήτης ἀμφοτέρας ἐλάει.

XIII.

XIII.

T.III.

Εἰς ἐπιστολήν.

Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ᾽ ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς· ταῦτα δ᾽ ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνὸν
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα, καὶ ἠπείρου διὰ πάσης,
οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ᾽ οὐ παρέουσιν ἀκούειν
ἔξεστι, κωφὴν τ᾽ ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.

XIV.

Περὶ τῆς σκιᾶς.

Τῆς φύσεως ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς, οὐδ᾽ ὅσα πόντος,
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν.
ἀλλ᾽ ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη·
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά· γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων.

XV.

Τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον, ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ᾽ αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ᾽ ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα μένος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος. p. 322.

Κλῦθι, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
    φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς, ἡνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
    πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων, τρίτατον πόδα, βάκτρον ἐρείδει,
    αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

T. III.

XVI.

Εἰς τὴν Ἀργώ.

Υἷας πεντήκοντα μιῇ ἐνὶ γαστρὶ λαβοῦσα
ληστήρων πάντων ἔκτανον ἡγεμόνα.
αὐτὰρ ὁ δὶς τέθνηκεν, ἐπεὶ δύο γαστέρες αὐτὸν
τίκτον, χαλκείη, καὶ πάρος ἀνδρομέη.

XVII.

Εἰς καπνόν.

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῖο μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις,
ἄχρι καὶ οὐρανίων ἱπτάμενος νεφελῶν·
κούραις δ' ἀντομέναισιν ἀπενθέα δάκρυα τίκτω·
εὐθὺ δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς ἀέρα.

XVIII.

Εἰς οἶνον.

Ἦν ὅτε σὺν Λαπίθῃσι καὶ ἀλκίμῳ Ἡρακλῆϊ
Κενταύρους διφυεῖς ὤλεσα μαρνάμενος.
ἦν ὅτε μουνογένεια κούρη θάνεν ἐν τρισὶ πληγαῖς
ἡμετέραις, Κρονίδην δ' ἤκαχον εἰνάλιον.
p. 323. νῦν δὲ νέμων πύρινόν με τρισὶ Νύμφαισι μιγῆναι,
δέρκεαι ὑελίνῳ κείμενον ἐν δαπέδῳ.

XIX.

Εἰς ἔσοπτρον.

Ἂν μ' ἐσίδῃς, καὶ ἐγώ σε. τί με βλεφάροισι δέδορκας;
ἀλλ' ἐγὼ οὐ βλεφάροις· οὐ γὰρ ἔχω βλέφαρα.

XVI. 2. Cod. μὴ λῃστῶν πάντων.
XVIII. 5. Vulgo νῦν δὲ νέμουσα τρίτη πυρινάϊς νύμφαισι μιγέν
δέρκετο. Melius haec emendavit Rittersh. νῦν δ' ἐμὲ Μ
τρίτη πυρίναις Ν. μιγέντα δέρκεται.

ἂν δ' ἐθέλῃς, λαλέω φωνῆς δίχα. σοὶ γὰρ ὑπάρχει T. III.
φωνή· ἐμοὶ δὲ μάτην χείλε' ἀνοιγόμενα.

XX.

Εἰς φοινικοβάλανον.

Οὔνομα μητρὸς ἔχω· γλυκερώτερος εἰμὶ τεκούσης.
ἀλλ' ἡ μὲν δολιχή, τυτθὸς ἐγὼ δὲ πέλω.
ἄβρωτος κείνη, πλὴν κράατος· εἰμὶ δ' ἔγωγε
τρωκτὸς ἅπας, μοῦνα δ' ἔντερ' ἄβρωτα φέρω.

XXI.

Εἰς δέλτον.

Ὕλη μέν μ' ἔτεκεν, ἀνεκαινούργει δὲ σίδηρος·
εἰμὶ δὲ Μουσάων μυστικὸν ἐκδόχιον,
κλειομένη σιγῶ· λαλέω δ', ὅταν ἐκπετάσῃς με,
κοινωνὸν τὸν Ἄρη μοῦνον ἔχουσα λόγων.

XXII.

Εἰς μάλθην.

Εἰμὶ μέλας, λευκός, ξανθός, ξηρός τε καὶ ὑγρός·
εὖτε δὲ θυγατέων πεδίων ὕπερ ἐκτανύσῃς με,
Ἀρεῖ καὶ παλάμῃ φθέγγομαι οὐ λαλέων.

XXIII.

p. 324.

Εἰς σφαῖραν.

Λίην ἔντριχος εἰμί· τὰ φύλλα δ' ἐμοῦ κατακρύπτει
τὰς τρίχας· ἡ δὲ τρύπη φαίνεται οὐδαμόθεν.
πολλοῖς παιδαρίοις ἐμπαίζομαι· εἰ δέ τις ἐστὶν
εἰς τὸ βαλεῖν ἀφυής, ἵσταται ὥσπερ ὄνος.

XXI. 1. Vulgo με τέκεν ἐκαινούργει.

T. III.

XXIV.

Ἀνδρ' ἐμὸν ἔκταν' ἑκυρὸς, ἑκυρὸν δ' ἔκτανεν ἀνὴρ,
καὶ δαὴρ ἑκυρὸν, καὶ ἑκυρὸς γενέτην.

XXV.

Λέβητας ἔγνων μὴ σιωπᾷν εἰδότας,
πλὴν ἄρτια τὸν χαλκὸν ἠχεῖν προτρέπειν,
ἀντικτυποῦντος τοῦ πρώτου τῷ δευτέρῳ,
καὶ μεταδιδόντος τοῦ τετάρτου τῷ τρίτῳ.
ἐὰν δὲ τὸ κινοῦν ἠρεμῇ καὶ μὴ πνέῃ,
ἄφωνος ὁ λέβης· τῇ φύσει γὰρ οὐ λάλος.
τῶν σῶν δὲ λεβήτων ἡ φύσις μὲν εὔστομος·
σοὶ δ' εὐτυχοῦσα γίνετ' εὐστομωτέρα,
σιγῶσ' ὅτε χρὴ, καὶ λαλοῦσ' ὅταν δέῃ.

XXVI.

Νῆσος ὅλη, μύκημα βοὸς, φωνή τε δανειστοῦ.

XXVII.

Εἶδον ἐγὼ ποτὲ θῆρα δι' ὕλης τμητοσιδήρου
ὕπτιον ὀρθὰ τρέχοντα, ποσὶν δ' οὐχ ἥπτετο γαίης.

p. 325.

XXVIII.

Μὴ λέγε, δὲ λέξεις ἐμὸν οὔνομα, δεῖ δέ σε λέξαι
οὐδὲ πάλιν, μέγα θαῦμα, λέγων ἐμὸν οὔνομα λέξεις.

XXIX.

Νηρέος ὄντα με παῖδα φέρει γαιήϊος υἱὸς,
τὸν Στυγὸς ἱμερτοῖς νάμασι δυόμενον.

XXX.

Παρθένον ἐν πελάγει ζητῶν τὴν πρόσθε λέοντα
τηθὴν εὑρήσεις παιδοφόνου Ἑκάβης.

XXXI. T. III.

Κριὸν ἔχω γενετῆρα, τέκεν δ' ἐμὲ τῷδε χελώνη·
τικτομένη δ' ἄμφω πέφνον ἐμὲς γονέας.

XXXII.

Ἐξ ἁλὸς ἰχθυόεν γένος ἔλλαχον· εἷς δέ μ' ἄεθλος
εἰς Διονυσιακὲς οἶδεν ἀγῶνας ἄγειν·
καὶ δέμας ἐν ϛαδίοισιν ἀλειψάμενος λίπ' ἐλαίῳ
υἱέα μὲν Δηὲς ὤλεσα χερσὶν ἐμαῖς·
δεύτερον αὖτε Γίγαντας ἀολλέας ἄλλοθεν ἄλλος
ἐκπέμπω πολλαῖς χείρεσιν ἑλκομένες.

XXXIII.

Οἴνε τὴν ἑτέρην γράφε μητέρα, καὶ θὲς ἐπ' ἄρθρῳ
ἄρθρον, καὶ πάτρην πατρὸς ἄκοιτιν ὁρᾷς.

XXXIV. p. 326.

Κτανθεὶς τὸν κτείναντα κατέκτανον· ἀλλ' ὁ μὲν ἐδ' ὣς
ἤλυθεν εἰς Αΐδην· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθανον.

XXXV.

Πικρή μοι ζωὴ, θάνατος γλυκὺς, ὕδατα δ' ἄμφι
θνήσκω ἀναιμάκτοις ἔγχεσι νυσσόμενος·
ἢν δέ τις ἐν ζώοντι νέκυν τύμβῳ με καλύψῃ,
αἵματι συγγενέων πρῶτον ἀποβρέχομαι.

XXXVI.

Νῆσόν τις καλέων μ' ἐ ψεύσεται· ὣς ἐτεὸν γὰρ
πολλὲς ἐς κελάδες ἔνομ' ἔθηκεν ἐμόν.

T. III.

XXXVII.

Εἰς ἐλαίαν.

Παλλάδος εἰμὶ φίλη, τίκτω δ' ἀπερείσια τέκνα,
ἃ κατὰ πετράων ἄνδρες βάλον· ὀλλυμένων δὲ
Πηλείδης φάος ἔσχε, βροτῶν ἄκος, ἕρκος ἀγώνων.

XXXVIII.

Παρθένος εἰμὶ γυνὴ, καὶ παρθένυ εἰμὶ γυναικὸς,
καὶ κατ' ἔτος τίκτω παρθένον ὖσα γυνή.

Lect. p. 308.

XXXIX.

Εὐνῦχος γραβὸς ὢν νυκτερίδα ἐπὶ νάρθηκος καθημένην κισσήρει βάλλει καὶ ἀτοχεῖ.

Αἶνός τις ἐςιν, ὡς ἀνήρ τε κὑκ ἀνὴρ
ὄρνιθα κὐκ ὄρνιθ' ἰδών τε κὐκ ἰδὼν
ἐπὶ ξύλυ τε κὐ ξύλυ καθημένην
λίθῳ τε κὐ λίθῳ βάλεν τε κὐ βάλε.

I N D E X.

Numerus Romanus Tomum; Arabicus paginam huius editionis indicat.

Ablabius III. 156
Aceratus II. 174
Addaeus II. 224
Admetus III. 21
Aemilianus II. 251
Aenigmata IV. 286
Aeſchines I. 110
Aeſchrio I. 120
Aeſchylus I. 81
Aeſopus I. 52
Agathias IV. 3
Agis I. 118
Alcaeus Meſſenius I. 237
Alexander I. 207
Alpheus II. 115
Ammianus III. 93
Ammonius III. 154
Anacreon I. 54
Andronicus III. 108
Antagoras I. 191
Antigonus II. 227
Antimachus I. 100
Antiochus III. 18
Antipater Sidonius II. 5
Antipater Theſſalonicenſis II. 95
Antiphanes II. 187
Antiphilus II. 154
Antiſtius II. 259
Antonius II. 223
Anyte I. 130
Apollinarius II. 258
Apollonidas II. 118
Apollonius III. 67
Arabius III. 79 IV.
Aratus I. 186
Arceſilaus II. 61
Archelaus II. 57
Archias II. 80
Archilochus I. 40

Archimelus	II.	62
M. Argentarius	II.	242
Arion	I.	48
Ariphron	I.	92
Ariſto	II.	234
Ariſtocles	II.	95
Ariſtodicus	II.	236
Ariſtoteles	I.	110
Artemidorus	I.	194
Artemo	II.	66
Aſclepiades	I.	144
Aſclepiodotus	III.	193
Aſinius Quadratus	III.	13
Aſtydamas	I.	93
Athenaeus	II.	233
In Athletarum ſtatuas	III.	238
Automedon	II.	190
Bacchylides	I.	82
Ioannes Barbucallus	III.	232
Lollius Baſſus	II.	147
Bianor	II.	141
Bias	I.	87
Boëthus	II.	114
In monumenta Byzantina	IV.	101
Callias	II.	3
Callicter	III.	8
Callimachus	I.	212
Calliſtratus	I.	88
Capito	II.	183
Carphylides	III.	109
Cerealis	III.	55
Chaeremon	II.	56
Choerilus	I.	117
Chriſtodorus	III.	161
Claudianus	III.	153
Cleobulus	I.	52
Cometas	III.	236
Coſmas Monachus	IV.	96
Crates Thebanus	I.	118
Crates Grammaticus	II.	3
Crinagoras	II.	127
Cyllenius	II.	257
Cyrillus	III.	194
Cyrus	III.	159
Damagetas	II.	39
Damaſcius	III.	179
Damocharis	IV.	39
Damoſtratus	II.	235
Daphitas	II.	39
Demetrius	II.	64
Democritus	II.	237
Demodocus	II.	56
Diocles	II.	167
Diodorus Zonas	II.	67

Diodorus Junior II. 170
DiogenesEpiſcopus III. 194
Dionyſius II. 203
Diophanes II. 236
Diophantus III. 20
Dioſcorides I. 294
Diotimus I. 183
Dorieus II. 62
Doſiadas I. 202
Duris II. 59

Empedocles I. 95
Epigonus III. 19
Eratoſthenes Cyre-
naeus I. 227
Eratoſthenes Scho-
laſticus IV. 93
Erinne I. 50
Erycius III. 9
Etruſcus III. 20
Euclides I. 101
Evenus I. 96
Eugenes III. 158
Euodus II. 263
Euphorion I. 189
Eupithius III. 110
Euripides I. 96
Eutolmius III. 229
Statilius Flaccus II. 238
Fronto III. 56

Gabriel III. 228
Cn. Lentulus Gae-
tulicus II. 151
Aelius Gallus II. 93
Gauradas III. 147
Tullius Geminus II. 254
Germanicus II. 146
Glaucus III. 57
Glyco II. 254

Hadrianus II. 285
Hedylus I. 233
Hegeſippus I. 187
Heliodorus III. 20
Helladius III. 145
Heraclides II. 237
Hermocreon II. 229
Hermodorus I. 193
Herodes Atticus III. 14
Herodicus II. 64
Hippias II. 57
Hippo I. 102
Hybrias I. 92
Hymnus in Apolli-
nem III. 218
Hymnus in Bac-
chum III. 217

Incertorum poëtarum carmina IV. 118
Ion I. 95
Irenaeus III. 231
Iſidorus Aegeates III. 177
Iſidorus Scholaſticus III. 179
Iulianus Imp. III. 111
Iulianus Aegypt. III. 195
Iulianus Anteceſſor III. 230

Tullius Laurea II. 90
Leo Philoſophus IV. 97
Leonidas Tarentinus I. 153
Leonidas Alexandrinus II. 174
Leontius IV. 73
Libanius III. 112
Corn. Longinus II. 184
Lucianus III. 21
Lucillius III. 29

Macedonius IV. 81
Q. Maecius II. 220
Magnus III. 18
Marcellus III. 15
Marianus III. 211
Marinus III. 153
Meleager I. 1
Menander I. 136
Menecrates I. 227
Menſes Aegyptiorum III. 211
Menſes Romanorum III. 219
Meſomedes III. 6
Metrodorus III. 180
Michaël IV. 94
Mnaſalcas I. 123
Moſchus I. 201
Mucius Scaevola II. 241
Munatius II. 224
Muſarum Imagines III. 220
Myrinus II. 93
Myro I. 134

Neſtor III. 54
Nicaenetus I. 205
Nicander II. 2
Nicarchus III. 58
Nicias I. 181
Nicomachus II. 258
Nicomedes III. 91
Nilus III. 235
Noſſis I. 127
Numenius III. 56

Oenomaus III. 110
Oneſtes III. 3

Orpheus III. 228

Palladas III. 114
Pamphilus I. 190
Pancrates I. 191
Panteleus III. 112
Parmenion II. 184
Parrhaſius II. 60
Paulus Silentiarius IV. 41
Perſes II. 3
Phaedimus I. 192
Phaënnus I. 190
Phalaecus I. 210
Phanias II. 53
Phanocles I. 204
Philemon II. 60
Philetas I. 121
Philiadas I. 80
Philippus Rex I. 243
Philippus Theſſalonicenſis II. 194
Philiſcus I. 101
Philo III. 110
Philodemus II. 70
Philoſtratus III. 108
Philoxenus II. 58
Phocylides I. 53
Pindarus I. 81
Pinytus II. 264
Piſander I. 49
Piſo II. 95
Pittacus I. 87
Plato Philoſophus I. 102
Plato iunior I. 109
Polemo I. 169
Pollianus III. 146
Iulius Polyaenus II. 262
Polyſtratus II. 1
Pompeius II. 92
Poſidippus II. 46
Praxilla I. 90
Problemata arithmetica III. 181
Proclus III. 148
Michaël Pſellus IV. 97
Ptolemaeus II. 65
Pytheas II. 227

Quintus Smyrnaeus II. 179

Rhianus I. 229
Rufinus III. 98
Rufus III. 193

Sabinus III. 18
Samius I. 236
Sappho I. 49
Satyrius Thyillus II. 252
Scolia I. 87
Scythinus II. 91

Secundus III. 226
Seleucus I. 258
Serapio III. 5
Simmias Thebanus I. 100
Simmias Rhodius I. 136
Simonides I. 57
Solon I. 51
Sophocles I. 95
Sophronius IV. 95
Soſipater I. 255
Speuſippus I. 109
Strato III. 68
Sylla II. 66
Syneſius Philoſophus III. 155
Syneſius Scholaſticus III. 232

Thallus II. 150
Theaetetus II. 227
Theaetetus Scholaſticus III. 214
Themiſtius III. 112
Theo III. 113. 225
Theocritus Chius I. 117
Theocritus Syracuſanus I. 195
Theodoretus III. 156
Theodoridas II. 42
Theodorus III. 227
Theoſebia III. 156
Thomas Patricius IV. 94
Thomas Scholaſticus IV. 95
Thucydides I. 102
Thymocles II. 235
Tiberius Illuſtris III. 228
Timocreon I. 80
Timon Miſanthropus I. 86
Traianus II. 241
Troïlus III. 155
Tryphon III. 157
Tymnes I. 256

Xenocrates II. 59
Xenocritus II. 233

Zelotus III. 108
Zenobius III. 110
Zenodotus Epheſius II. 61
Zenodotus Stoicus II. 65
Zoſimus III. 157

Errata

T. I.

p. 18. LVII. 2. poſt ἄρχε comma ponendum.

p. 31. CVIII. 5. poſt ἴθι pone comma.

p. 49. in marg. lege T. III. p. 328. pro Lect. p. 328.

p. 59. IXa. lege in marg. Lectr. p. 18.

p. 61. XVa. lege in marg. Lect. p. 25.

p. 109. III. lege: Ἀ σφραγίς pro Ασφραγίς.

p. 116. 44. lege: ἐνθάδε pro ἐνθάδι.

p. 122. IX. 2. lege φλίας. pro Φλιᾶς.

p. 137. V. 9. dele colon poſt γένος.

p. 150. XXX. 2. lege: ἔθηκε pro ἔθηνε.

p. 174. lin. ult. lege: πνοιῇ ἅμα pro μία.

p. 211. V. 1. lege: μέλαινα, pro μέλαιν.

Ibid. ad VI. lege in marg. T. II. p. 525.

p. 236. II. 3. κυδιόωντα pro κυθιόωντα.

T. II.

p. 6. III. 4. lege: νεῖται pro κεῖται.

p. 9. XVI. 2. Πίγρης pro Πίγρες.

Ibid. Lin. ult. adde: Scr. κραῦγις.

p. 10. XIX. 1. Λάδωνα pro Αάδωνα.

p. 28. LXXIX. 1. εὐαγέων pro εὐανέων.

p. 33. adde in marg. infer. XCII. 5. Scr. ἐφεδρεύουσιν.

p. 38. Lin. 3. εὐπλοΐην pro εὐπλωΐην.

p. 39. Inducendum eſt primum Damagetae Epigramma.

p. 51. XVIII. 1. Αρχεάνακτα. pro Αρχιάνακτα.

p. 65. Lin. penult. αἵρεσιν ἀτρέστου pro ῥέστου.

p. 73. Lin. ultima. adde: et τερμόνιον.

p. 77. Lin. ult. Lege: Vulgo: pro Cod. Vat.

p. 81. VII. 1. σύναιμοι pro σύναιμα.

p. 179. XXV. 1. Ητρία pro Η τρία.

p. 193. in marg. p. 210. pro: p. 161.

p. 210. LVI. 1. Ὠραίας. pro Ὀραίας.

PA
3458
A2
1794a
t.3-4

Anthologia graeca
Anthologia graeca

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY